

**யுகங்களைப் பற்றிய
தெய்வீக திட்டம்**

Divine Plan of The Ages

வேதாகமப் பாடல்கள்

VOL. I

வேதாகமப் பாடங்கள்

“நீதிமார்களுடைய பாதை நடுப்பக்கம் வரைக்கும்
அதிகமதிமமாய் பிரகாசிக்கிற சூரியப்பிரகாசம் போலிருக்கும்.”

தொகுதி - 1

யுகங்களைப்பற்றிய தெய்வீகத் திட்டம் The Divine Plan of the Ages

தெய்வீக குணாதிசயத்தையும் மற்றும் தெய்வீக அரசாங்கத்தையும்
எந்தேகத்திற்கிடமின்றி தெளிவாக விளக்கும் விளக்கவுரை:
வேத வசனப் பகுதிகளை உணர்ந்தறிந்து இவைவாக்கி,
உந்தகால மற்றும் தற்கால தீயவழியின் அனாதையானது
தீர்க்கதரிசனங்களில் காண்பிக்கப்பட்ட பொருளை யுகத்திற்குள்
மறுக்குலம் நுழைவதற்கான ஆயத்த வேலைவும்,
படிப்பினைபடிம எனக் காண்பித்தல்.
மேலும் அப்பொற்கால யுகத்தில், மீட்பும் ஜீவனை அளிக்கிறவரும்,
சீர்ப்பொருந்தச் செய்கிறவருமான இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம்,
யூசீவின் முழுக் குடும்பங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு,
வந்தவரை அறிவிர அறிவினாள் நிறைந்து,
நித்திய ஜீவனை அடையும் முழு வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்வர்
எனவும் காண்பித்தல். அப் 3:19-21

மறுபதிப்பு : 2019

சென்னை வேத மாணவர் சபை
22, முதல் தெரு, ராஜீவ் நகர்,
காலடிப்பிட்டை, திருவொற்றியூர்,
சென்னை- 600019.

STUDIES IN THE SCRIPTURES
VOL-1

DIVINE PLAN OF THE AGES
Tamil version

I Edition 2009 - 1500 copies
II Edition (Revised) 2019 - 1000 copies

NOT FOR SALE

Translated by:
Coimbatore Bible Students,
Rathinapuri, Coimbatore.

Revised by :

Chennai Bible Students,
No.22, 1st Street, Rajiv Nagar,
Kaladipet, Thiruvottiyur
Chennai - 600 019.
India.

அப்பணிப்பு

ராஜாதிராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தருமானவருக்கும்

புத்திர கவிவார்த்துக்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கும்

பலியினாலே தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்த அலருடைய பரிசுத்தவாசன்கள்

மற்றும்

கர்த்தனா எங்கும் தொழுதுகொள்ளும் விசுவாச வீட்டர்கள்

மற்றும்

தேவனுடைய புத்திரர் வெளிப்படுவதற்கு மிகுந்த ஆவனோடு காத்திருந்து

பிரசவ வேதனாப்படுகிற சிருஷ்டிகள் ஆகியோரின் நலன்களுக்காக

இந்தப் பணி அப்பணிக்கப்படுகிறது.

“தேவனுக்குள்ளே ஆதிமானங்கள் முதல் மறைந்திருந்த இரகசியத்தினாலைய ஐக்கியம் இன்னதென்று எல்லாருக்கும் வெளிப்படையாகக் காண்பிக்கிறதற்கு.”

“அந்தக் கிரகையைய அவர் சலசல ஞானத்தோடும் புத்தியோடும் எங்களில் பெருகப்பண்ணினார். காலங்கள் நிறையேறும்போது

விளங்கும் நியமத்தின்படி சாரமும் கிறிஸ்துவருக்குள்ளே

கூட்டப்பட வேண்டுமென்று தமக்குள்ளே தீர்மானித்திருந்த

தம்முடைய தபஷள்ள சித்தத்தின் இரகசியத்தை

எங்களுக்கு அறிவித்தார்.”

- எபே 3:11, 13-10

உபி.1988ல் பள்ளர் ஈசல் அலர்களால் எழுதப்பட்டது

‘யுகங்களைப் பற்றிய தெய்வீக தீபம்’ என்கிற இந்த புத்தகம் ஒரு நவீன சிறந்த நாமான மத புத்தகமாக இருக்கிறது. இது புது சிந்தனைகளையும், கருத்துக்களையும் கொண்டிருக்கிறது. இது அநேக வேதாகம ஆதாரங்களுடன் தேவனுடைய மகா தீபத்தை விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது. வேதாகமத்தின் யுகங்களின் பிரிவுகளை வாசனா சலபமாக வேறுபடுத்தி காணும்படி செய்கிறது. அநேகர் வேதாகமத்தை புரிந்துகொள்ள உதவியிருப்பதால், உற்சாகமுள்ள வாசனர்களால் இது வேதாகமத்தின் திறவுகோல் என்று அறியப்பட்டிருக்கிறது.

இது 1886ல் எழுதப்பட்ட புத்தகம். இதன் கருத்து தற்கால போதகத்திலிருந்து மாறுபட்டிருக்கிறது. சாட்சி பகரவும் உலகை ஜெயங்கொள்ளவும் தயாராயிருக்கிற சலபகள், வேதாகமம் மற்றும் மதத்தைப் பற்றி குறைசுறப்படுவதின் மூலம் ஒரு பயங்கர தாக்குதலுக்கு ஆளாகியிருக்கின்றன. இந்த தாக்குதலுக்கு அறிவுப்பூர்வமாக பதிலளிக்க இயலாதிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் அநேகர் வேதாகமத்தின் மீதிருக்கிற நம்பிக்கையை இழந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ‘யுகங்களைப் பற்றிய தெய்வீக தீபம்’ ஊக்கமுள்ள கிறிஸ்தவர்களை மத நம்பிக்கையின்மையிலிருந்து தீர்ப்புவதற்கும், அவிகவாசிகளை ஒரு அடிப்படையான விசுவாசத்திற்குள் கொண்டு வருவதற்கும் உதவியிருக்கிறது.

இதன் ஆசிரியர், உலகளாவிய ‘ஆபத்தின் நாட்களைப்’ பற்றி குறிப்பிடத்தகுந்த தெளிவுடன் விளக்கியிருக்கிறார். மற்றவர்கள் சமாதானத்தைப் பற்றி பேசும்போது இதன் ஆசிரியர் போர், புரட்சி மற்றும் அராஜகம் ஆகியவற்றின் உச்சகட்டத்தில் உலக அரசாங்கங்களின் அழிவைக்குறித்து கைரியமாக முன் அறிவித்திருக்கிறார். ‘ஆபத்தானது’ மிகவும் நுணுக்கமாக சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பது போல, தற்கால மற்றும் வருங்கால நிகழ்வுகள், ஆபத்தின் இருண்ட தருணங்களைத் தாண்டி தேவனுடைய “இராஜ்யத்தின் வருகையின்” மகிமையை அடையாளம் காண்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தை விசையெற்பெற்ற பொக்கிஷமாக, 19, 20 மற்றும்

21ம் நூற்றாண்டின் நம்பத்தகுந்த மற்றும் குறிப்பிடத் தகுந்த மத வேலையாக நாங்கள் கருதுகிறோம்.

ஆகவே வாசகர்கள் ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக ஜெபத்துடன் கீழ்க் திருத்திய மொழிபெயர்ப்பை அன்புடன் வழங்குகிறோம்.

-வெளிப்பாளர்

யுகங்களைப் பற்றிய தெய்வீகத்திட்டம் ஆக்கியோவின் முன்னுரை

இப்பத்தகத்தை ஆக்கியோனும், வெளியிடுபவர்களும் இப்பத்தகமானது தேவனுடைய தெய்வீக திட்டங்களின் மேல் பசிதாகமும் கலக்கமுங்கொண்ட ஏராளமான ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கவும் அதின் பலனாக அவர்கள் வெளிச்சம், சந்தோஷம், சமாதானம் மற்றும் தேவனோடு ஐக்கியமடைதல் ஆகியவை சர்வவல்ல தேவனுடைய தயவினால் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதை அவர்கள் எல்லோருக்கும் முன்பாக அறிக்கையிட விரும்புகிறார்கள். இப்பத்தகத்தின் ஆங்கில முதற்பதிப்பானது இப்போதிருக்கிற வன்சனமாய் 1886-ல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. அதுமுதல் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அநேக பதிப்புகள் 20 வேற்று மொழிகளில் வெகுவிசுவாக உலகம் முழுவதிலும் சுமார் 50 இலட்சம் ஜனங்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பத்தகமானது அனைவராலும் வாசிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால், தொடர்ந்து பெறப்படும் தபால்கள் மூலம் எங்குமுள்ள ஜனங்களின் இருதயங்களிலும், மனதிலும் அது பயமான கிரியை செய்துவருகிறது என்பதை உறுதியாக அறிய முடிகிறது. வேதம் மனுக்குலத்திற்கான தெய்வீக வெளிப்பாடு என விகவாசியாத ஆரிரக்கணக்கானோரும் கூட இப்பத்தகம் தங்களில் நற்கிரியை செய்கிறதென தெரிவிக்கிறார்கள், வேறு சிலர் தாங்கள் முன்பே மெய்தேவனையும் அவருடைய தெய்வீகத் திட்டங்களையும் அறியாதிருந்த காரணத்தினாலும், தங்களுக்கு முன்பே காட்டப்பட்ட மனிதக் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டதினாலும், அக்கடவுளை மகிமைப்படுத்தவும் ஆராதனை செய்யவும் அறியாமல் நாத்திகராக அல்லது அவிசுவாசிகளாக இருந்து வந்ததாகவும் தெரிவிக்கிறார்கள்.

இப்பத்தகத்தின் முதற்பதிப்பு வெளியாவதற்கு ஐந்து வருடத்திற்கு முன்பு ஏறக்குறைய இதில் அடங்கியுள்ள அதே காரியங்களை "சிந்திக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கான ஆலிக்குரிய ஆசாரம்" என்ற வேறு பெயரில் அச்சிட்டு வெளியிட்டோம். முதலாவதாக அது தவறை எதிர்த்துத் தாக்கி, அதை அழித்துவிட்டு, அங்குடத்தில் சத்தியத்தை நிலை

நிறுத்தும்பொருட்டு வித்தியாசமான முறையில் வெளிவிடப்பட்டது. முடிவில் இது ஒரு சிறந்த முறையல்ல என்று உணர்ந்துகொண்டோம்.

எவ்வாறெனில், இதைப் படிக்க முற்படும்போதே, அநேகர் தங்களுடைய தவறுகள் வீழ்வதைக் கண்டதும் எச்சரிக்கையாகி, இன்னும் வெகுதொலைவில் உள்ள மேன்மையான சத்திய அழகின் வெளிச்சத்தைக் காணக்கூடாதபடி, அப்புத்தகத்தை வாசிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். ஆனால், தற்போதைய தொகுப்பை மாறுபட்ட கோணத்திலிருந்து எழுதப்பட்டுள்ளது என்படியெனில், முதலாவது சத்தியத்தையும் அதின் வல்லமையையும் அழகையும் வெளிப்படுத்தி, பின்பு தவறை நீக்கவும், அத்தவறுகள் தேவையற்றது மாத்திரமல்ல, பிரயோஜனமற்றதும், தீமை விளைவிக்கக்கூடியதென்றும் எடுத்துரைக்கின்றது. இவ்விதமாக யுகங்களைப் பற்றிய “தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டங்களை” வாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் படிப்படியாக தங்களுடைய விசுவாசம் பெலப்படுவதையும், தேவனை தாங்கள் அதிகமதிக்காமல் கிட்டிச் சேர்வதையும் அறிவதுடன், தாங்கள் சரியான பாதையில்தான் செல்கிறோம் என்பதில் பெலப்படுகிறார்கள். சத்தியத்தை அறிந்து உணர்ந்த பின்பு, தவறான உபதேசங்கள் அனைத்தும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறதும், உபயோகமற்றதும் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியதும், முற்றிலும் மனப்பூர்வமாக வெறுக்கப்பட்டு தள்ளப்பட வேண்டியவைகளுமாவிரும்பு தெரிகிறது.

தேவனுடைய ஜனங்களின் கண்களைத் திறக்கிறதும், தேவனுடைய வேதத்தின்மேல் அவர்களுடைய படபடத்தியை ஆதிசரிக்கச் செய்கிறதும், மனிதக் கோட்பாடுகள்மேல் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையை சீர்குலைத்து ஒழித்துவிடுகிறதுமான எந்த விஷயத்தையும் காண, பெரிய எதிராளியானவன் உண்மையிலேயே விரும்புகிறதில்லை. ஆகவே, நாம் எதிர்பார்க்கிற வன்மையான பெரிய எதிராளியானவன் இப்புத்தகத்தை மிகவும் வன்மையாக எதிர்ப்பவனாயிருக்கிறான். சாத்தானுடைய வல்லமையும் தந்திரங்களையும் வெகுசிலரே நன்கு புரிந்துள்ளனர். அப்போஸ்தலன் கூற்றுப்படி சத்தியத்தை எதிர்த்து அரை அழிக்கும் முயற்சியாக இந்த இருளின் ஆதிபதி, ஒளியின் தூதனுடைய வேஷத்தை தரித்துக்கொள்வான் எனவும், சத்திய வெளிச்சத்தினால் ஜனங்கள் பிரகாசிக்கக்கூடாதபடி தடுத்து, அவர்கள் தேவனுடைய தெய்வீக

திட்டத்தை அறிந்துகொள்ளாதபடி செய்வதற்காக தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குள்ளே உள்ள மிகச் சிறந்தவர்களையும், செல்வாக்குள்ளவர்களையும் உபயோகிக்கும்படி தந்திரமும் கூடமுமுள்ள எதிராளியானவன் முயலுகிறான் என்பதையும் வெகு சிலரே நன்கு அறிந்துள்ளனர். அநேகருக்கு இதைப்பற்றிப் புரிவதில்லை.

மனிதக் கோட்பாடுகள் ஆரம்பமான கிபி 325 முதல் அதன்பின்பு 1260 வருடங்கள் வேத ஆராய்ச்சியை நடைபெறவில்லை என்பதையும் அக்காலங்களில்தானே லட்சக்கணக்கான ஜனங்களுடைய மனதில் மனிதக் கோட்பாடுகள் ஆழமாகப் பதியப்பட்டு, அமைகளினால் ஜனங்கள் பயங்கரமான தவறான உபதேசங்களுக்குள்ளாகி, மடபெரும் தேவனுடைய குறைநடைகளாகிய ஞானம், நீதி, அன்பு, வல்லமை முதலியவற்றை அறியக்கூடாமல் குருடராகிப்போயினர் என்பதையும் வெகுசிலரே அறிந்துள்ளனர். சீர்திருத்தவின் காலம் துவக்கி, அதாவது வேதம் மீண்டும் இலட்சக்கணக்கான ஜனங்களுடைய கைகளில் திரும்பக் கிடைத்தபோது, நல்லெண்ணமுள்ள, ஆனால் வஞ்சிக்கப்பட்ட சீர்திருத்தவாதிகள் கடந்தகால தவறான கோட்பாடுகளினால் மீண்டும் அந்தகாரத்தில் சிக்கண்டு பிடிபட்டு அவர்களும் ஜனங்கள் இருளில் இருக்கவே உதவினார்கள் என்பதையும் வெகுசிலரே அறிந்துள்ளனர். ஆதிகால சமயில் அப்போஸ்தலரின் நாட்களில் கண்டபிடிக்கப்பட்ட எதார்த்தமான வேத ஆராய்ச்சி தற்போது வேதமணாவருக்கு மட்டுமே கிடைத்திருக்கிறதென்பதையும் ஒருசிலரே அறிந்துவைத்துள்ளனர்.

இப்புத்தகத்தின் முதல்கட்ட பதிப்புகளுக்கு “ஆவிரவருட அருணோதயம்” என்ற தலைப்பு உபயோகப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், அப்பெயரினால் அநேகர் அது ஒரு கதைப் புத்தகம் என நினைத்து வஞ்சிக்கப்பட்டதையும் அறிவோம். ஆக அல்லமையில் எவரும் வஞ்சிக்கப்பட்டு அரை வாய்க்காதபடிக்கும், ஒருவரும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளாதபடிக்கும், “வேதாகம ஆராய்ச்சிப் படைகள்” (Studies in the Scriptures) என்றும் பெணர் நாம் எழுதிவிரும்பும் ஆறு புத்தகங்களுக்கும் பொதுவான பெயராகத் தந்துள்ளோம். இப்புத்தகம் ஏன் புத்தகக் கடைகளில் கிடைப்பதில்லை என அநேகர் நம்பிடும் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் தரும் பதில் என்னவெனில், இப்புத்தகத்தை வெளியிடுவார்களுக்கு கடைகளில் வைத்து விற்க

விருப்பமிருந்தாலும், மதவெறிகொண்ட சிலர் இப்பத்தகத்தை வைத்து விற்கும் கடைகளை அவர்கள் நொறுக்கிவிடுவதாக பயமுறுத்துவதால், அவைகளை அங்கு வைத்து விற்க முடியவில்லை என்பதே. ஆரம்பத்தில் இதுவும் சத்தியம் பரவாதாடிக்கு தடுக்க எதிராளியால் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு பெரிய நாசவேலை போல் தோன்றியது. ஆனால், பின்பு தேவ கிருபையினால் இந்தப் புத்தகம் போல், அந்தளவுக்கு வேறெந்த புத்தகமும் அதிகளவிலும் நிலையாகவும் விற்கப்படவில்லை, விற்கப்படுகிறதில்லை. பொய்களையும் தவறுகளையும் நம்பினவர்களே தவறான எண்ணங்கொண்டு இப்பத்தகத்தை வாசிக்க மறுத்து அதற்கு விரோதமாக போராடினவர்கள் ஆவர். இப்பத்தகத்தில் அநேகம், இதை வாசிக்காத ஜனங்களாலேயே திபிட்டுக்கொளுத்தப்பட்டது. இவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு, வழிநடத்தப்பட்டதாலேயே இவ்வாறு நடந்தது. இருண்ட யுகங்களின்போதும் இயேசுவின் பிள்ளையார்கள் இரத்த சாட்சியாக மரித்ததும் இப்படிப்பட்டவர்களாலேயே.

“ஆம் சகோதரே, நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் அறியாமையினாலே இதைச் செய்தீர்கள்” என்று பரிசுத்த பேதுரு சொல்கிறபடியே (அப் 2:17) இயேசுவும், அவரையாவது அவருடைய உபதேசங்களையாவது அறிந்துகொள்ளாதவர்களாலேயே துன்புறுத்தப்பட்டு மரணத்துக்குள்ளாயினார். “அறிந்தார்களானால் மகிழ்வின் கந்தரை சிலுவையில் அறையமாட்டார்களே.” (1 கொரி:2:8) ஆனால், இப்பத்தகத்திற்கு எதிரான அதின் விநோதிகள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதின்மேல் அநீதியும், கசப்பும், உண்மையில்லாதவர்களாயிருந்தார்களோ, அவ்வளவுக்கு அதிகமாய் அதின் நண்பர்கள் அதின்மேல் புற்றுதலும், அன்பும், வைராக்கியமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

சத்தியத்தின் மேலுள்ள அன்பினால் ஏவப்பட்டு, தங்களுடைய நேரத்தையும் முயற்சியையும் இப்பத்தகத்தை அதிக அளவில் பரவச் செய்வதில் செலவிட்புருக்கிற அதின் நண்பர்கள் மூலமாய் இலட்சக்கணக்கான இப்பத்தகங்கள் ஜனங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. இம்முன்னுணரைய நாம் எழுதும்போதுகூட, இச்சிறிய புத்தகத்தை சத்தியத்தின்மேல் பசிதாசமுள்ள தேவனுடைய பரிசுத்தவாண்களுக்கு கிடைக்கச் செய்வதின் மூலமாக அவர்கள்

ஆசீர்வாதம் அடையவும், கந்தரை மகிழப்படுத்தவந்தக்கதாக, பலவிதமான தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்த சபை 600 கிறிஸ்தவர்கள், உலகத்திற்குரிய தங்கள் தொழில்கள், ஆசைகள் முதலிய எண்ணவற்றையும் விட்டுவிட்டார்கள் என்று அறிகிறோம். இவர்களில் சிலர் மருத்துவர்களாகவும், நாவலர்களாகவும் (Barbers), இயந்திரத் தொழில் புரிபவர்களாகவும் இருத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் தேவனுடைய அன்பினால் ஏவப்பட்டு, தங்கள் அடைந்த ஆசீர்வாதத்தை மற்றவர்களும் அடைந்துகொள்ளும்படி அறிவிக்க ஆவணங்களாவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

இப்பத்தகமானது குறைந்த விலைக்கே விற்கப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் பொது ஜனங்களுக்கு விற்கும்படி எடுத்துச்செல்லும் ஊழியர்களுக்கு கிடைக்கும் பணம் அவர்களுடைய செலவுகளுக்குக்கூட போதாததாயிருக்கிறது என்றாலும் சில சமயங்களில் நஷ்டமடையும்போது கந்தருக்காகவும், சத்தியத்திற்காகவும், சகோதருக்காகவும் சில அசௌகரியங்களையும் கஷ்டநஷ்டங்களையும் அடையப் பாதிரிவாண்களாக இருப்பதினால் அவர்கள் அதிக மன மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். கிறிஸ்துவுக்குள் ஜீவனை அடையலாம் என்றும் நற்செய்தி இப்பத்தகத்தின் ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்கு செல்லும் இந்த நல்ல வேலை தொடர்கிறது. கடந்தகாலத்தில் அது மிகுதியாய் ஆசீர்வாதத்தை அளித்ததுபோலவே, வருங்காலத்திலும் அதினால் உண்டாகும் ஆசீர்வாதம் மிகுதியாய் இருப்பதாக ஆசிரியரும் வெளியிடுபவர்களும் இதையே எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

இப்பத்தகத்தை வாசிக்கும் யாவருக்கும் எனது மனமுலந்த வாழ்த்துக்கள்!

இங்ஙனம்,
புருக்லின், நியூயார்க்
அக்டோபர் 01, 1918

இங்ஙனம்,
கந்தருக்குள் உங்கள் ஊழியன்,
சார்லஸ் தேஸ் ரஸ்ஸல்

உள்ளடக்கம்

அத்தியாயம் - 1

மகிழ்ச்சியின் அதிகாணையில் முடிவுக்கு வரும் பூமியின் பாவ இராக்காலம்

அழகையின் இரவும் மகிழ்ச்சியின் காலம்பொழுதும் - சத்தியத்தைத் தேடுவதற்கான இரு வழிமுறைகள் - இங்கே தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வழி - இவ்வேணலின் நோக்கம் - சத்திய வேதத்தை பயப்பதிப்போடு படிப்பதற்கும் அதை யுகங்களின் அடிப்படையில் படிக்கும் ஆபத்தான யுகச்சத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் - தீர்க்கதரிசனத்தின் நோக்கம் - தற்கால உலகின் மத ரீதியான நிலைமைகளை நோக்கும் இருவித பார்வை - எகிப்தின் இருள் - வாக்குத்தத்தத்தின் வானவில் - நீதியான்களின் முன்னேற்றப்பாதை - மாபெரும் விசுவாச இரோகத்திற்கான காரணம் - சிந்திருத்தம் - மீண்டும் அதே காரணத்தினால் தடைபடும் உண்மையான வளர்ச்சி - அறிவின் பரிபூரணம் கடந்த காலத்திற்குரியதல்ல, பாராக எதிர்வாஸத்திற்குரியது..... 1

அத்தியாயம் - 2

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சர்வஞானமுள்ள சிருஷ்டிகர் ஒருவர் உண்டென்று நிரூபித்தல்

வேதாசமத்தை சற்று அப்பறப்படுத்தி புத்தியினால் நிரூபித்தல் - ஒரு அடிப்படையான ஆதாரமற்ற ஒரு கொள்கை - அறிவுப்பூர்வமான கொள்கை - உலகுமுடைய குணாதியங்களை வெளிப்படுத்துதல் - நியாயமான அணுகுமுறைகள் - தேவையில்லாதவைகளை எரியான காரணத்தோடு தள்ளிவிடுதல்..... 27

அத்தியாயம் - 3

சத்திய வேதம் தெய்வீக வெளிப்பாடு என புத்தியறிவின் வெளிச்சத்தின்படி நிரூபித்தல்

வேதத்தை நம்புவதற்கு வெளியரங்கமான ஆதாரங்கள் - அதின் பழையமையும் அது பாதுகாக்கப்பட்ட விதமும் - நான்கு உலகக்கு ஏவும் அதின் வலுவமை - அதின் எழுத்தாளர்களின் நோக்கம் - அதிலுள்ள புத்தகங்களின் பொதுவான குணாதியங்கள் - மோசேயின் புத்தகங்கள், மோசேயின் பிரமாணங்கள் -

மோசேயினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரசாங்க விசேஷங்கள் - அது ஆசாரிய சுபநல அமைப்பல்ல - மக்களை ஆளுகிறவர்களின் எட்டிப்பங்கள் - ஏழுகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் ஒரேவித எட்டம் - ஜனங்களுடைய உரிமைகளைப் புறக்காதபடிக்கு ஏற்பட்ட பாதுகாப்பு எட்டம் - ஆசாரிய விசேஷ வகுப்பாரல் - அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கான உதவிகள் - அந்நியர், விதவைகள், அநாதைகள், அடிமைகள், வேலைபாட்கள் கொடுமையாய் நடத்தப்பட்டபடிக்கு ஏற்பட்ட எட்டம் - வேதத்தின் தீர்க்கதரிசிகள் - தீர்க்கதரிசனம் மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டின் எழுத்தாளர்களை இணைத்துக்கூட்டும் நியாயப்பிரமாணம் - அற்புதங்கள் புத்திக்கெட்டாதவைகளால் - ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முடிவுரை..... 35

அத்தியாயம் - 4

தேவதிட்டத்தின் வளர்ச்சியை குறிப்பிட்டு விளக்கும் காலப்பகுதிகளும் யுகங்களும்

முடிவான தெரிவான தேவ திட்டம் - உலக எரித்திரத்தை விளக்கும் மூன்று பெரிய காலப்பகுதிகள் - அவைகளின் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த அம்சங்கள் - "பூமி எள்ளெண்ணிற்கும் நிலைநிற்கும்" - இனிவரும் உலகம், புதிய வானங்களும் புதிய பூமியும் - மூன்று பெரிய காலப்பகுதிகளின் உட்பிரிவுகள் - முக்கிய அம்சங்கள் கொண்ட தேவ திட்டம் அதன் மூலம் வெளியாக்கப்படுதல் - வெளியாக்கப்பட்டு அறியப்படும் தேவ திட்டம் இணைவும் இணக்கமுள்ளது - சத்திய வசனத்தை நிதானமாக பகுத்தறிதல்..... 69

அத்தியாயம்-5

யுகங்களுக்கும் தலைமுறை தலைமுறைக்கும் மறைக்கப்பட்டு இப்போது பரிசுத்தவான்களுக்கு வெளியாக்கப்பட்ட இரகசியம்-கொலோ. 1:25

முதலாம் வாக்குத்தத்தத்தின் மங்கலான வெளிச்சம் - ஆபிரகாபுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் - நிறைவேற்ற நம்பிக்கை பெற்றென்கொள் தே நாளில் வெளிப்பட தொடர்ச்சிய இரகசியம் - அந்த இரகசியம் என்ன? - ஏன் அதிக வரும் இரகசியமாயிருந்தது? - உலகத்திற்கு இன்னும் அது இரகசியமாகவே உள்ளது - ஏற்ற காலத்தில் எவ்வாருக்கும் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியது - எப்போது அந்த இரகசியம் முடிவுபெறும்? 85

அத்தியாயம் - 6

நமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகை - அதின் நோக்கம், இழுத்துபோன எல்லாவற்றையும் திரும்பக்கொடுத்தல்

நம் கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையும், ஆயிர வருட யுகத்தின் ஆரம்பமும் - முதல் வருகைக்கும் இரண்டாம் வருகைக்கும் உள்ள சம்பந்தம் - சபையின் தெரிந்துகொள்ளுதலும் உலகின் மனப்பற்றமும் - தேர்ந்தெடுத்தலும், இவ்வசமான கிருபையும் - நம்பிக்கையுடைய சிறைக் கைதிகள் - திரும்பக் கொடுத்தலைக் குறிக்கும் தீர்க்கதரிசன ஆதாரங்கள் - நமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையே சபைக்கும் உலகத்துக்குமுரிய நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடு..... 101

அத்தியாயம் - 7

தீமைதான் அனுமதியும் தேவனுடைய திட்டத்தோடு அதற்குள்ள தொடர்பும்

ஏன் தீமை அனுமதிக்கப்பட்டது? சரி மற்றும் தவறு எனும் கொள்கைகள் - பகுத்தறிதல் - தேவன் தீமைமைய அனுமதித்தாலும் அதைக் கட்டுப்படுத்தி நன்மைமைய நிலைநாட்டுதலும் - தேவன் பாவத்திற்கு காரணரல்ல - ஆதாரின் சேதனை ஒரு பரிசாச செயல் அல்ல - கடுமையான அவருடைய சேதனை - அவருடைய மனப்பூர்வமான பாவம் - பாவத்திற்கான தண்டனை அநீதியானதும் கடுமைபானதும் அல்ல - ஆதாமுக்குள் அனைவரும் குற்றவாளிகளானதால் விளங்கும் தேவனுடைய நீதியும், ஞானமும், அன்பும் - முழு உலகத்திற்குமான தேவப்பிரகாசமும்..... 139

அத்தியாயம் - 8

நியாயத்தீர்ப்பின் நாள்

நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைப் பற்றிய பொதுவான கருத்து - இது வேதாசபத்திற்கு இலகுவானதா? - நியாயத்தீர்ப்பு நாள் என்னும் பதங்களின் பொருள் விளக்கம் - அநேக நியாயத்தீர்ப்பின் நாட்கள் வேதாசபத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன - முதலாவது நியாயத்தீர்ப்பின் நாடும் அதன் முடிவுகளும் - நியாயாதிபதி - இன்னும் ஒரு நியாயத்தீர்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது - கரவிருக்கின்ற நியாயத்தீர்ப்பின் வச்சணங்கள் - முதலாம் நியாயத்தீர்ப்பிற்கும் இரண்டாம்

நியாயத்தீர்ப்பிற்கும் இவையெய்தள்ள ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் - உலகத்தின் தற்போதைய பொறுப்பு - இந்த இரண்டு நியாயத்தீர்ப்பின் நாட்களுக்கும் நடுவே ஏற்படும் வேறு இரண்டு நியாயத்தீர்ப்புகளும், அவற்றின் நோக்கமும் - வரவிருக்கிற நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றிய வேறுபட்ட மதிப்பீடுகள் - இதை எட்டித் தீர்க்கதரிசிகளும், அப்போஸ்தலர்களும் நோக்கினார்கள்..... 165

அத்தியாயம் - 9

மீட்கும்பொருளும் திரும்பக் கொடுத்தலும்

மீட்கும்பொருளால் உறுதியாக்கப்பட்ட திரும்பக்கொடுத்தல் - நித்திய ஜீவனால், ஆனால் அதற்கான பரிசையே மீட்கும்பொருளால் உத்திரவாதமளிக்கப்பட்டது - பரிசையின் பரிசுதனைகளும் ஆதாயங்களும் - கிறிஸ்துவின் பரிசு அளவியானது - ஒருவரது பரிசுத்தால் மனுக்குல சந்ததி எவ்வாறு மீட்கப்பட்ட முடிந்தது? விசுவாசமும் கிரியைகளும் இன்னும் அவசியம் - மனப்பூர்வமாக செய்யும் பாவத்திற்கு தண்டனை நிச்சயம் - உயிர்த்தெழுப்பப்பட்ட இலட்சக்கணக்கான நாட்களுக்கு இப்புயிசில் இடம் இருக்குமா? - பரிசாமமும் திரும்பக்கொடுத்தலும்..... 181

அத்தியாயம் - 10

ஆவிக்குரிய மற்றும் மானிட சபாவங்கள் வெவ்வேறானதும் வித்தியாசமானதும்

பொதுவான தவறான புரிந்துகொள்ளுதல் - பூமிக்குரிய அல்லது மனித சபாவமும் பரத்திற்குரிய அல்லது ஆவிக்குரிய சபாவமும் - பூமிக்குரிய மனிதமையும் பரத்திற்குரிய மனிதமையும் - ஆவிக்குரிய ஜீவிகளைக்குறித்த வேதாசப சாட்சியம் - ஆழிவிற்குரியமும் ஆழிபாசபக்குரியமும் - ஆழிவுக்குரிய ஜீவிகள் நித்திய ஜீவனை எதற்குறிக்க முடியுமா? தமைய கானப்பித்தலில் உள்ள நீதி - பூகத்தின் அடிப்படையில் உள்ள கொள்கையை ஆராய்தல் - பரிபூரணத்தில் பல்வேறுவிதம் - தேவனது பேரவாச்சம மிக்க உரிமைகள் - மனிதனது நிறைவான தேவைகளுக்காக தேவனுடைய ஏற்பாடுகள் - கிறிஸ்துவின் சரி அக்கணனை தேர்ந்தெடுத்தல் - அவர்களது சபாவம் எவ்விதம் மாறுதலடையும்?..... 213

அத்தியாயம் - 11

**மூன்று வழிகள் - விசாலமான வழி,
நெருக்கமான வழி, பெரும்பாசையான வழி**

கேட்டுக்குப் போகிற விசாலமான வழி - ஜீவனுக்குப்போகிற நெருக்கமான வழி - ஜீவன் என்றால் என்ன? - தெய்வீக சபாவம் - தெய்வீக சபாவத்திற்கும் பனித சபாவத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தம் - நெருக்கமான வழியின் முடிவில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பரிசு - கவிசேஷ யுகத்திற்கு மட்டுமே உரிய பரப அழகு - நெருக்கமான வழியின் சூனமும், அபாயங்களும் - பெரும் பாசையாகிய பரிசுத்த வழி..... 255

அத்தியாயம் - 12

**யுகங்களின் திட்டத்தைக் காண்பிக்கும்
வரைபடத்தின் விளக்கம்**

யுகங்கள் - அறுவகைகள் - நீதிமூலக்கூரிய உண்மையான நிலைமையும், நீதிமூலக்கூறு கருதப்படும் நிலைமையும் - நம் காலத்தாசிய இயேசுவின் ஜீவியம் - அவரது பின்னாடயர்களின் ஜீவியம் - பெயர் சமயங்களின் மூன்று வகுப்பர் - அறுவகையின்போது பிரித்தெடுக்கப்படுதல் - அபிசேஷம் பண்ணப்பட்ட வகுப்பர் மகிமை அடைதல் - மகா உபத்திரக் காலத்து வகுப்பர் - பதர் உட்பெரிக்கப்படுதல் - உலகம் ஆசீர்வதிக்கப்படுதல் - மகிமையான பஸ்..... 275

அத்தியாயம் - 13

இவ்வுலக இராஜ்யங்கள்

முதலாவது ஆளுகை - அதனை இழந்துபோதல் - அதன் மீட்டும், திரும்பக்கொடுத்தலும் - நிழலான தேவ இராஜ்யம் - அபகரிப்பவன் - தற்கால ஆளுகையின் இரு நிலைமைகள் - தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் - அவைகளைப்பற்றிய நெபுசாத்நேசனாரின் பார்வை - தானியேவின் தரிசனமும் அதன் விளக்கமும் - இவ்வுலக இராஜ்யங்களை வேறு நிலைப்பாட்டிலிருந்து காணுதல் - தற்கால அரசாங்கங்களுக்கும், திருச்சமைக்குமுள்ள முறையான உறவு - இராஜாக்களின் தெய்வீக உரிமையை கருக்கமாக ஆராய்தல் - போலி கிறிஸ்தவ பண்டலத்தின் தவறான உரிமையக்கோரல் - ஐந்தாம் உலகப்பேரரசின் மேலான நம்பிக்கை..... 309

அத்தியாயம் - 14

தேவனுடைய இராஜ்யம்

இப்பாடத்தின் உள்ளத மேன்மை - ஈரஜீவியத்தின் பண்புகள் - கவிசேஷ யுகத்தின்போது ஈரஜீவியத்தின் நிலை - பவுலஸ் திருத்தப்பட்ட தவறான சிந்தனைகள் - ஈரஜீவியத்தைக் குறித்த தவறான கருத்துக்களின் விளைவுகள் - தேவ ஈரஜீவியத்தின் இரு பாகங்கள் - ஆவிக்குரிய பாகமும் அதன் செயல்பாடுகளும் - பூமிக்குரிய பாகமும் அதன் செயல்பாடுகளும் - இவைகளின் இணக்கமான செயல்பாடுகள் - பூமிக்குரிய பாகத்தின் மகிமை - பரமோகத்திற்குரிய பாகத்தின் மகிமை - உடன்படிக்கை என்ற வேரிவிருத்து வளரும் இந்தக் கிளைகள் - பூமிக்குரிய ஈரஜீவியத்தின் பாகம் இன்றமேலருடையது - இயற்கை கோத்திரங்கள் - பரமோக எருசலேம் - நிழலான ஜனங்கனாகிய இஸ்ரவேல் - இஸ்ரவேல் இழந்துபோனதும் திரும்பப் பெறுவதும் - தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வகுப்பர்கள் - இராஜஜீவியத்தின் கதத்திரர்கள் - இருப்புகளோர் ஆட்சி - ஆயிரவகு அராசீயின் கோக்கத்தின் உதாரண விளக்கம் - பிதாவக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட ஈரஜீவியம் - தேவனுடைய பூர்வீகத் திட்டம் - முழுமையான நிறைவேற்றத் தீருதல்..... 345

அத்தியாயம் - 15

யேசுவானின் நாள்

"யேசுவானின் நாள்" - "புதிதானும் நாள்" - "யேசுபுத்தின் நாள்" - மகா உபத்திரவக்காலம் - அதன் காரணம் - வேதாசமத்தில் அடைக்கலுறித்த சாட்சியம் - அதன் அக்கிளியும் பூனும், அது அமைக்கப்பட்டு உருகுதல், அடையாளங்கள் என்று காண்பித்தல் - தாலீதின் சாட்சி - வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை எழுதிய ஆசிரியரின் சாட்சி - தற்கால சூழ்நிலை மற்றும் எதிர்கால நோற்றும் பற்றிய எதிரான வகுப்பாராகிய முதலாளி மற்றும் தொழிலாளரின் பார்வை - தோல்வியில் முடியும் ஒரு தீர்வு - ஏற்றவேலையில் திறர் நீக்கப்பட்டு வெளிச்சம் அருளப்பட்டது - இதற்கான ஆதாரங்கள் - ஆபத்துக் காலத்தில் பரிசுத்தவான்களின் நிலைமையும் அது குறித்த அவர்களது சரிபாண அனுகுமுறையும்..... 369

அத்தியாயம் - 16

முடிவுரை

சத்தியத்தின் பேரில் நமது கடமை - அதன் விளையும், மதிப்பும், பணமும்..... 437

அத்தியாயம் - 1

மகிழ்ச்சியின் அதிகாலையில் முடிவுக்கு வரும் பூமியின் பாவ இராக்காலம்

அழகையின் இரவுப் மகிழ்ச்சியின் காலப்பொழுதும் - சத்தியத்தைத் தேடுவதற்கான இரு வழிமுறைகள் - இங்கே தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வழி - இவ்வேளையில் நோக்கம் - சத்திய வேதத்தை பயத்திப்போடு படிப்பதற்கும், அதை பூசுதலின் அடிப்படையில் படிக்கும் ஆபத்தான முக்கத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் - தீர்க்கதரிசனத்தின் நோக்கம் - தற்கால உலகின் மத ரீதியான நிலைமையை நோக்கும் இருவித பார்வை - எகிப்தின் இருள் - லாக்ரத்தத்தத்தின் வானவில் - நீதிமான்சளின் முன்னேற்றப்பாதை - மாபெரும் விசுவாச துரோகத்திற்கான காரணம் - சிந்திருத்தம் - மீண்டும் அதே காரணத்தினால் தடைபடும் உண்மையான உயர்ச்சி - அறிவின் பரிபூரணம் கடந்த காலத்திற்குரியதல்ல, மாறாக எதிர்காலத்திற்குரியது

“யுகங்களைப்பற்றிய தெய்வீகத் திட்டம்” என்னும் இப்புத்தகத்தின் தலைப்பு தேவனுடைய திட்டங்கள் படிப்படியாய் நிறைவேறி வருகிறதென்பதையும், அவைகள் தேவனுக்கு முன்கூட்டியே வரிசைக்கிரமமாக தெரியுமென்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறதாயிருக்கிறது. இவ்விதமாய் பார்க்காவிட்டால் தேவனுடைய வெளிப்படுத்துதல்கள் ஒன்றுக்கொன்று இசைவுள்ளதாயும், ஒழுங்குள்ளதாயும் இருப்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இக்காலம், மனுக்குலத்திற்கு பாவம் அனுபவிக்கப்பட்ட இருண்ட காலமும் மறக்கக்கூடாததாயிருக்கிறது. தேவனுடைய ஆதரவும் நீதியான மகிமையான நான், நீதியின் சூரியனான மெசியாவின்வால் உதயமாகி, முழுமையாக, தெளிவாக எல்லாப்பேரும் பிரகாசமாகி, அனைவரையும் குணமாக்கி ஆசீர்வதிப்பதுடன், இவ்வளவு நாட்களாக பிரசவ வேதனைப்படும் மனுக்குலம் அனுபவிக்கும் பயம் நிறைந்த இரவின் அழகையையும், சஞ்சலத்தையும், வேதனையையும், வியாதியையும், மாணத்தையும் மாற்றி சந்தோஷமும், பாக்கியமும், ஆசீர்வாதமும் நிறைந்த காலங்களாக மாற்றிப்போடும். “சாயங்காலத்தில் அழகை தங்கும், விடியற்காலத்தில் களிப்புண்டாகும்” - சாப் 30:5

இவ்வளவில் தவித்து வேதனைப்படுகிற சிருஷ்டியானது (அனைத்து உயிர்களும்) ஒரு பொற்காலத்துக்காக எங்கி, நம்பிக்கையோடு, எதிர்பார்த்து காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் பேசுவோவாவின் கிருபையுள்ள நோக்கங்களைப்பற்றி அறியாதவர்களாக வெறுமனே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த பொற்காலத்தைப்பற்றி அவர்கள் கொண்டிருக்கும் அதிகபட்ச எதிர்பார்ப்புகள், அக்காலத்தில் நிஜமாக நடக்கப்போவதைக் காட்டிலும் மிக மிக அற்பமான எதிர்பார்ப்புகளாகும். மாபெரும் சிருஷ்டிகர் ஏற்படுத்தவிருக்கும் கொழுமையான பதார்த்தங்கள் அல்லது ஆசீர்வாதங்கள் அடங்கிய விருந்தானது, அவர்களை மிகுந்த ஆச்சரியத்துக்கு உட்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் நியாயமாக எதிர்நோக்குவதைப்போல, மகா மேன்மையானதும், அபரிமிதமாகவும் இருக்கும் எல்லா எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் மேலான தேவனுடைய அன்பின் நீளம், அகலம், உயரம், ஆழம் இவைகளைப் பார்த்து பிரமிக்கும் தம்முடைய சிருஷ்டிகளுக்கு அவர் விளக்கிக்கூறும்போது, “என் நினைவுகள், உங்கள் நினைவுகள் அல்ல; உங்கள் வழிகள் என் வழிகளும் அல்ல. . . பூமியைப் பாக்கிலும் வானங்கள் எப்படி உயர்ந்திருக்கிறதோ, அப்படியே உங்கள் வழிகளைப் பாக்கிலும் என் வழிகளும், உங்கள் நினைவுகளைப் பாக்கிலும் என் நினைவுகளும் உயர்ந்திருக்கிறது” (ஏசாயா 55:8,9) என்று விளக்குகிறார்.

கடந்தகால, நிகழ்கால, எதிர்கால தேவத் திட்டங்களை உள்ளடக்கிய இதை மட்சபாதமில்லாமல் வாசிக்கும் எவருக்கும், இதுவரையிலும் தேவன் செய்து வந்தவைகள் இசைவாயும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாயும் இருக்கிறதென்பதை இப்புத்தகத்தின் மூலம் எவரும் காட்டாதவிதமாய் காண்பிப்போமானாலும், இது ஆசீரியரின் திறமைவிளாவது, சத்தியவிளாவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக யாரும் நினைக்க வேண்டியதில்லை. ஆயிரவருட அதிகாலையில் உதயமாகிற “நீதியின் சூரியனின்” பிரகாசத்தினால் இத்தற்கால சத்தியம் ஏற்ற வேளையில் வேலைக்காரருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட போஜனமாக, இருதயத்தில் சுத்தமுள்ள, கபடமற்ற எல்லாராலும் கண்டு உணரப்பட்டு வருகிறது.

சுந்தேகப்படுகிறவர்கள் அதிகவாகிவிட்டதால் உண்மை

மார்ச்சுத்தின் அஸ்திபாரமும் சத்தியத்தின் அஸ்திபாரமும் சந்தேகத்திற்கிடமாகிவிட்டது. அனிகவாசிகூட தேவனுடைய வார்த்தையின்மேல் தங்களுடைய விசுவாசத்தை உறுதியோடும், முழு நம்பிக்கையோடும் கட்டும்படி சத்தியத்தின் அஸ்திபாரத்தை முடிந்தளவு பரிசீலனை செய்து பின்பு, வேத உபதேசங்களில் கட்டளைவிட்டிருக்கும் துல்லியமான நீதி, நியாயங்களின்மேல் அஸ்திபாரம்போடும் பொருட்டு, மனிதனுடைய எந்த வகை நிதானிப்புகளினாலும் அங்கீகரிக்கப்படும் வண்ணமாக முடிந்தளவு முயற்சித்திருக்கிறோம்.

தேவனுடைய வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற, தேவனுடைய திட்டங்கள் ஒன்றுக்கொன்று இசைவானதும், ஒற்றுமையானதுமாக உள்ளது என அறியப்படும்போது, எந்தவொரு கத்த மனாசாட்சிக்கும், தேவ வசனத்தைப் படிக்கும் ஒவ்வொரு மாணாக்கருக்கும் உதவும் என்ற நம்பிக்கையில் சில விபரங்களை இங்கு கொடுத்திருக்கிறோம். வேதம் தேவனுடைய திட்டத்தை வெளிப்படுத்தும் வெளிப்பாடு என அறிந்தவர்களைக் குறித்து நாம் சொல்லத்தென்னவென்றால், முழுமையாக அதின் உபதேசங்களை கற்றுக்கொண்டால் ஒன்றுக்கொன்று இசைவானதும், ஒத்துப்போவதுமான தெய்வீகத் திட்டத்தையும் அது தேவனுடைய குணாதிசயங்களோடு ஒத்துப்போவதையும் கண்டுகொள்வார்கள். சத்திய ஆவி நம்மை சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் வழிநடத்தும் என்ற வாக்குத்தத்திற்கேற்ப நாம் சத்தியத்தை நேசிச்சிறுவர்களாக, வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டத்தை முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்வதே நம்முடைய நோக்கமும் எதிர்பார்ப்புமாய் இருக்கிறது. யோவா. 1:13

அவ்வாறு ஆராய்ச்சி செய்தவர்களாகிய நமக்கு முன்பாக இரண்டு வழிமுறைகள் உண்டு. அதில் ஒன்று, எல்லா கிறிஸ்தவ பிரிவுகளில் சொல்லப்படுவதெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்து, அவைகளிலுள்ள சத்தியத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொள்வது. ஆனால், இது எல்லையில்லாத முயற்சி. இம்முயற்சியில் நாம் சந்திக்கும் பிடிச்சனைகள் என்னவெனில், அவ்விதம் முயற்சிக்குமபோது, நாம் எடுக்கும் முடிவு ஒருவேளை மாறிவிட்டால், அல்லது தவறினால் அல்லது நம் தப்பெண்ணம்

எவ்வகையிலும் வளைந்து கொடுத்துவிட்டால் இப்பிரச்சனைகள் நம்மை சரியான தோற்றத்துடன் தடுப்பதுடன், சத்தியத்தைத் தள்ளிவிட்டு தவறான சத்தியமென்று எடுத்துக்கொண்டுவிடுவோம். மேலும், இம்முறையைக் கையாளுமபோது, மேலும் சில இழப்புகளை நாம் அடைவோம். எவ்வாறெனில், சத்தியத்தைத் தேடி அதின் வெளிச்சத்தில் நடக்க விரும்புவோருக்கு சத்தியத்தின் வெளிச்சமானது தற்காலத்தில் நடுப்பகல் வரைக்கும் அதிகமாகிவிடாமல் பிரகாசித்து, வெளியாகிக்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில், அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு கிறிஸ்தவ பிரிவினாக்களுடைய உறுதியானதும், நிலையானதுமான போதகங்கள் தற்காலத்திலும் இருப்பதினால் நாம் பெரிய இழப்பை ஏற்க நேரிடும். ஒவ்வொரு பிரிவினரும் சில முக்கியமான விஷயங்களில் மற்ொரு பிரிவினாக்களுடைய போதகங்களுக்கு விரோதமாய் பேசுவதால், அவர்கள் எல்லாவிடத்திலும் அதிக அளவில் தவறுகள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இம்முறையானது நம் மனிதனுள்ள தப்பெண்ணங்களையெல்லாம் உதறிவிட்டு, ஒருவரும் தேவனுடைய வார்த்தைகளில் தனக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டதற்கு அதிகமாக தேவ திட்டங்களை அறிந்துகொள்ள முடியாது என்று நினைவுகூர்ந்து, அப்பவார்த்தையானது தாழ்மையும், இருதயத்தில் எளிமையுள்ளவர்களுக்காக மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், தேவன் நமக்கு அருளியிருக்கிற பல்வேறு தெய்வீக உதவிகளை (ஆதாரங்கள்) உபயோகித்து, அவ்வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஆர்வத்தோடும் உண்மையோடும் அதிலுள்ள வழிநடத்துதல்களையும், அறிவுரைகளையும் மனத்திரம் தேடுவதே இம்முறையாகும். (எபேசு. 4:11-13)

இம்முறையை கையாளும் மாணவர்களுக்காகவே இப்பத்தகம் விசேஷமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. தீர்க்கதரிசன நிறைவேறுதலைக் காண்பிக்க மட்டுமே உலக சரித்திரங்களை ஆதாரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதே தவிர மற்ற எல்லா இடங்களிலும் வேத வசனங்களைக் கொண்டே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்கால மத போதகங்களுடைய (Theologians) உபதேசங்களாவது அல்லது திருச்சமையின் தகப்பன்மார்களைன்று தவறாக தங்களை

அழைத்துக்கொள்கிறவர்களுடைய போதனைகளாவது இப்புத்தகத்தில் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. வேதபாரசுரிகளோ திருச்சமைய பிதாக்களென்று அழைக்கப்படுகிறவர்களிலோ அநீதர்கள் இங்கு நாம் எடுத்துரைத்திருப்பது போலவே கூறினாலும், மனிதனுடைய போதனைகளின்மேல் நம்பிக்கை வைப்பது இப்போதும் எப்போதும் பொதுவாகவே தோல்வியை ஏற்படுத்துவதால், அவர்களுடைய போதனைகளுக்கு இங்கு முக்கியத்துவம் தராமலும், எடுத்துரைப்பாமலும் இருக்கிறோம். அநீத நல்ல மனிதர்களும் அறியாமையினால் இவர்களுடைய தவறுகளை விசுவாசத்தும் அதை கத்தமான மனாட்சிவிலும் போதித்து வருவதால், அதுவே தவறுகள் வளர்ந்தோங்கக் காரணமாகிவிடுகிறது. (அப்தி:28:9) ஆகவே, சத்தியத்தைத் தேடுபவர்கள் சேறான தண்ணீராகிய மனிதப் பாரம்பரியங்களை விட்டுவிட்டு, சத்திய நீருற்றாகிய தேவனுடைய வசனத்தை தங்கள் பாத்திரங்களில் (மனதில்) நிரப்ப வேண்டும். இந்த நீருற்றுக்கு வழிகடத்தாத எந்த மத போதகத்திற்கும் எந்தவித முக்கியத்துவமுமில்லை.

சத்திய வேதத்தையும் அதிலுள்ள போதகங்களையும் மேலோட்டமாகவும், அவசரமாகவும் அறிய விரும்புகிறவர்களின் ஆராய்ச்சியைவிட, இப்புத்தகத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் முறை மிக எளிதையானது. ஏனெனில், நாம் அவசர உலகத்தில் வாழ்வதால் எந்தளவுக்கு பாடங்களின் முக்கியத்துவத்தை கருங்கச் சொல்லி புரியவைக்க வேண்டுமோ அந்தளவுக்கு இப்புத்தகத்தில் கலையாக காண்பிக்க முயற்சித்திருக்கிறோம்.

ஆர்வமுள்ள மாணவர்களுக்கு நாம் தரும் ஆலோசனை என்னவெனில், இதில் தரப்பட்டிருக்கும் தேவ திட்டத்தையும் அதில் அடங்கியுள்ள பலனையும் அடைபயன்பெற்று, தரப்பட்டிருக்கும் வேத ஆதாரங்களை ஆழ்ந்து படித்து, அது எவ்வாறு தேவ திட்டத்துடன் இசைவையுள்ளது எனவும் கண்டறிவது முக்கியம். மாறாக, இப்புத்தகத்தை மேலோட்டமாகப் படித்து முடிப்பதால் எவ்வித பயனும் இல்லை. இப்புத்தகத்தைப் படிக்கும் பலதரப்பட்ட வாசகர்கள், இதில் முழுமையாக சொல்லப்பட்டிருக்கும் தெய்வீகத் திட்டங்களடங்கிய சத்தியங்களை

தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் ஏற்ற மொழி நடையிலும், ஏற்ற ஒழுங்கிலும் தர எண்ண முயற்சியும் செய்துள்ளோம். எந்தவொரு குணத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமையான மற்றும் முறையான படிப்பு அவசியப்படுவதுபோல், தேவ வெளிப்பாடுகளைத் தெரிந்து கற்றுக்கொள்ள அதைவிட மேலான முறை அவசியமாகிறது. இப்புத்தக விஷயத்தில் அதைப்போல இருமடங்கு அவசியமாகிறது. ஏனெனில், இப்புத்தகம் தெய்வீக சத்தியங்களை வெளிப்படுத்துவதால் மற்ற புத்தகங்கள் எழுதப்பட்டதைவிட வித்தியாசமான விதமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது. மற்ற கிறிஸ்தவர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை, பழைய புதிய ஏற்பாடுகளில் தரப்பட்டுள்ள அடையாளங்கள், தீர்க்கதரிசனங்கள் போன்ற அநீதக பாடங்களைப் பற்றி இங்கு எடுத்துரைப்பதற்காக மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை. சத்திய வேதத்தின் மாபெரும் போதகங்களைக் கண்டுகொள்ளாமல் நீக்கிவிட்டு தரப்படும் எந்தவொரு கடவுள் சம்பந்தமான புத்தகமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதல்ல. இருந்தபோதிலும் நம்முடைய அறிவுக்கு ஏற்படையதாலும் வகையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் எந்த முடிவும், நம்பத்தகுந்த சரித்திர உண்மைகளின் மூலம் ஆழ்வமும், தெளிவும், பயபக்கியும் கலந்த தீர்க்கதரிசன மற்றும் வேதப் பகுதிகளின் ஆராய்ச்சிக்கும், வெறும் யுகங்களின் அடிப்படையில் தெய்வீக தீர்க்கதரிசனங்களை விளக்க முற்படும் கவர்ச்சியான போதகர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நன்கு உணர்ந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம். இந்த வித்தியாசத்தை உணராமல் அபாயகரமான பழக்கத்தில் விழுந்துவிட்டால் தீர்க்கதரிசனங்களை கற்றுக்கொள்ளும் மாணவர்களாவதற்கு பதிலாக, தங்களுடைய தீர்க்கதரிசியாக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

“தேவனுக்கும் உற்றுப்பார்க்க ஆசையாறிருக்கிற” (1 பேதுரு 1:12) தெய்வீகத் திட்டங்களை உணர்ந்துகொள்ள பயபக்தியான படிப்பைத் தவிர சிறப்பான, உன்னதமான முறை வேறொன்றுமில்லை. தேவனுடைய பிள்ளைகளில் சிலர் மந்தேய 5ம் அதிகாரத்தில் உள்ளவற்றை மாத்திரம் படித்தால் ஒருவனுக்கு இரட்சிப்பு கிடைக்கும் என அறியாமையில் கூறுகிறவர்களுக்கு, தேவ ஞானமான அவர்களை சீப்பொருந்துவதற்காக,

எதிர்கால, தற்கால, கடந்த காலங்களை விளக்கும் தீர்க்கதரிசனங்களை யேகோவா தேவன் ஏற்கனவே தம்முடைய வேதத்தில் தந்துள்ளார். மாறாக, எதிர்காலம் சம்பந்தமாக நம்முடைய ஆவண நிரூபிப்படுத்தும் வகையில் தீர்க்கதரிசனங்கள் தரப்பட்டுள்ளது என்று நாம் எண்ணக்கூடாது. மாறாக, தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்த ஒவ்வொரு தேவனுடைய பிள்ளையும் பிதாவின் திட்டத்தோடு ஒருங்கிணையவும், அத்திட்டத்தில் தம்முடைய ஆர்வத்தையும் அனுதாபத்தையும் சேர்த்துக்கொள்வதுடன் தேவனுடைய பார்வையில் தற்கால, எதிர்கால விஷயங்களைப் பார்க்கும் நோக்கத்தில் அவைகள் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்விதமாக, கந்தருடைய வேலையில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் வேலைக்காரனைப்போல ஊழியஞ்செய்யாமல், குடிசைப்போலும் சந்தரவாளியைப்போலும் வாஞ்சையோடும் முழு அறிவின்படியும் ஊழியஞ்செய்வார்கள். இவ்விதமாக, கந்தருடைய ஊழியம் செய்ய வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்க, தற்கால நடைமுறை எதிர்மாறாக செயல்பட்டுவருகிறது. ஜாக்கிரதையாக தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் படித்தல், படித்ததையும் பரிசுத்தமாகுதலையும் தருமே தவிர தீமையை விளைவிக்காது.

பாவத்திலிருந்தும் அதின் விளைவுகளிலிருந்தும் விடுபட தேவன் வைத்திருக்கும் திட்டங்களைப் பற்றிய அறிவாயையினாலும், உலகத்தை மேம்படுத்த அல்லது பாவத்திலிருந்து விடுபட தேவன் தற்கால நிலைமையிலுள்ள பெயர்கிறிஸ்தவர்களையோ அல்லது பெயர்செய்யவோ தெரிந்துகொண்டார் என்ற தவறான எண்ணம் இருப்பதாலும், 19 நூற்றாண்டுகளாக கவிசேஷம் அறிவிக்கப்பட்டு வந்தும், சிந்திக்கும் அநேகர் மனதில் முக்கியமான சந்தேகங்கள் எழும்பாது, அவர்களும் தவறாக பதிலளிக்கப்பட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சந்தேகங்களை நிவர்த்திசெய்ய சத்தியத்துக்கு குறைவான ஏதொன்றினாலும் முடியாது. நிச்சயமாகவே கூர்ந்து சிந்திக்கும் ஒருவருக்கு இந்த இரு காரணங்களில் ஒன்றினாலேயே உலகம் வேண்டவையையல்லவோ என எண்ணமுடியும். தற்கால நிலைமையில் இந்த யுகத்திலேயே உலகத்தை முழுமையும் மனத்திரும்பச் செய்ய வேண்டிய வேலை செய்பவர்களுடையது என்ற தவறான எண்ணம் அல்லது தேவனுடைய திட்டமானது மோசமான தோல்வியை அடைந்துள்ளது என்பது இந்த இரண்டில் எதை உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும்? இரண்டாம் கருத்தையே அநேகர் எவ்வீத

சந்தேகமுமின்றி வெளியரங்கமாகவோ அல்லது உள்ளத்திலோ சொல்லி வருகிறார்கள். இவ்வாறு எதார்த்தமாக தவறான முறையில் விழுந்துபோகிறவர்களை திருத்தி உதவிசெய்வதே இப்பத்தகத்தின் நோக்கங்களில் ஒன்றாகும்.

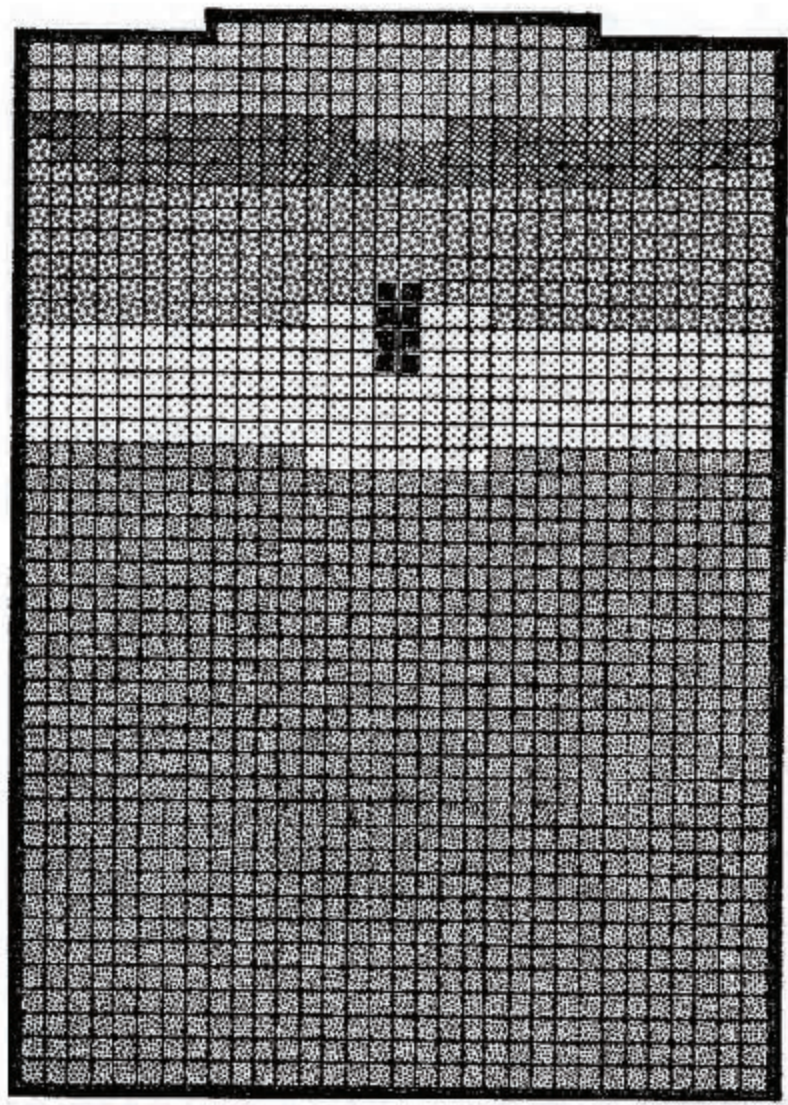
லண்டன் மிஷினரி சங்கத்தாராலும் பின்பு ஐக்கிய அமெரிக்க மாகாணங்களிலுள்ள பிரெஸ்பட்டீரியன் மிஷினரி மாதர் கூட்டத்தாராலும் வெளியிடப்பட்ட ஒரு புள்ளி விபரம் அடுத்த பக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ளது. அது "வெளிநாட்டு மிஷினரிகளுக்கான மெண்டா வேண்டுகோள்" என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வணத்தின் கீழ்வரும் தரப்பட்ட ஒரே நாமத்தைப் பற்றி அறியாமல் இருளிலும், அறியாமையிலும் இருக்கிறவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பற்றிய விபரம் (படம்) கவலையளிக்கிறதாமிருக்கிறது.

சிக்காகோ மட்டனத்தின் ஓய்எம்சிஏ (YMCA) சங்கத்தாரின் "தி வாட்ச்மேன்" (The Watchman) என்ற பத்திரிக்கை மேற்சொன்ன விபரம் பற்றி கீழ்க்கண்டவாறு தெரிவிக்கிறது.

"உலக ஜனங்களின் ஆஸிக்குரிய நிலைமையைப்பற்றி சிலருடைய கருத்துக்கள் தெளிவற்றதும், உறுதியற்றதுமாயிருக்கிறது. புதுப்பித்து மிஷினரிகளின் பல்வேறு வகையிலான முயற்சிகளின் மூலம் நமது தேசத்திலும் பிற தேசத்திலும் ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்ற நாடுகளிலும் சிறப்பான ஞான எழுச்சி ஏற்படுவதற்கும் கவிசேஷம் பரவுவதற்கும், பெரிய அளவில் தொகை செலவிடப்பட்டு வருவதை நாம் கேள்விப்படுகிறோம். உலகிலுள்ள அனைத்து தேசங்களிலும் கவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட போதுமான அளவு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களிடத்தில் இருக்கிறது. தற்கால உலகின் ஜனத்தொகை 1,42,40,00,000 (142 கோடியே நூற்பது இலட்சம்) என கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பாதி ஜனங்களுக்கு மேலாக ஏறக்குறைய மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஜனங்கள், முழுமையும் விக்கிரக ஆழாதனைக்காரராகவே இருக்கிறார்கள் என்பதை இப்பத்தகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் மீதியான பேர்களில் பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் முக்கிய மார்க்கத்தாரும் அல்லது இருளில் விழுந்த கிறிஸ்தவ

வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆவார்கள். இவர்களுடைய கிறிஸ்தவ மார்க்கம் விக்கிரக ஆராதனை மார்க்கமானதால் இவர்கள் கிறிஸ்துவின் கனிச்செஷத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றோ அல்லது பிரசங்கிக்கிறார்கள் என்றோ கூறமுடியாது. இங்கிலாந்திலும், ஜெர்மனியிலும், அமெரிக்கா தேசத்திலுமுள்ள 11 கோடியே 80 இலட்சம் புரட்டஸ்டன்ட் மக்கள் மூட நம்பிக்கையிலும், அறிபாணயிலும் மூழ்கிக்கிடக்கிற விக்கிரக ஆராதனைக்காரரைக் காட்டிலும் ஆழமான இருளில் புதைந்து கிடக்கிறார்கள். 80 இலட்சம் யூதர்கள் நசரேயனாகிய இயேசுவை நிராகரிக்கும் வேளையில், 30 கோடிபேர் இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டவர்களாயிருந்தும், அவருடைய விசுவாசத்தை உடையவர்களாயிருக்கவில்லை. 17 கோடிபேர் முகமதியர்களாகவும், மீதமுள்ள ஒட்டுமொத்த பெரும்பான்மையான ஜனங்கள், எல்லோருக்கும் மேலான என்னைக்கும் எந்தோத்தரிக் கப்பட்டவரை வணங்காமல், மிருகங்களையும், கல்லையும், முன்தலைமுறைவிளையும், மரித்த மகான்களையும், பிசாசுகளையுமே வணங்கி வருகிறார்கள். சிந்திக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய இருதயத்தை கவலையடையச் செய்வதற்கு இப்பள்ளி விபரமே போதுமானதாக இருக்காதா?"

உண்மையாகவே இது கவலையளிக்கும் விபரத்தையுடைய படமே இப்படித்தில் விக்கிரக ஆராதனைக்காரரையும், முகமதியரையும், யூதரையும் பலவகையான கோடுகள் மூலம் வித்தியாசப்படுத்தி இருந்தாலும் இவர்கள் எல்லோரும் கிறிஸ்துவைப்பற்றி முழுமையான அறிபாணயில் இருக்கிறார்கள். இருளில் இருக்கும் கிறிஸ்தவர்களின் தொகை ஓரளவாய் குறைத்து காண்பிக்கப்பட்டிருப்பதாக சிலர் எண்ணலாம். ஆனால், அல்லாஹ்ல என்று நாய்கள் நினைக்கிறோம். பெயர் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தை எவ்வளவாக வேண்டியிருந்திப் பேசக்கூடுமோ அந்த அளவுக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, 11 கோடியே 80 இலட்சம் புரட்டஸ்டன்ட் சொல்லப்பட்டது, உண்மையான தொகைக்கு அதிகமானதாகும். 1 கோடியே 80 இலட்சம் பேர் மாத்திரமே பல சபைகளில் அங்கமாயிருக்கிற வாலிபப் பருவத்தையுடையவர்கள். மேலும், "கிறிஸ்துவில் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட," "மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆலிப்பின்படி நடக்கிற," "சிறுபந்தையை" சார்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் 10 இலட்சம் என்று சொல்வதற்குக்கூட நாம் அஞ்சுகிறோம். கிறிஸ்தவ

வ. உயர் நம்பிக்கை இயைநடை 8580 இலட்சம்	முன்புறபீர் 1700 இலட்சம்	யூதர் 80 இலட்சம்	பெயர் கத்தோலிகள் 1900 இலட்சம்	கிறித்தவ கத்தோலிகள் 840 இலட்சம்	புரட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவன் 1180 இலட்சம்

சபையின் அங்கங்கள் என கணக்கிடப்படுவோருள் மீதியாளர்கள் சிறுவர்கள், குழந்தைகளுமென்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஐரோப்பா தேசங்களில் சிறுகுழந்தைகளுக்கூட சபையின் அங்கங்கள் என கணக்கிடப்பட்டு வருகிறார்கள்.

இப்படித்தான் ஜனங்களின் மேலுள்ள இருளைக் காண்பித்தபோதிலும், இதுவே உச்சகட்ட இருள் என்று கூற முடியாது. இதைக்காட்டிலும் அதிகமான இருள் உண்டு எவ்வாறெனில், இங்கு காண்பிக்கப்பட்ட பம்ப தற்கால சந்திக்கணைப்பற்றி மட்டுமே காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த 6000 வருடங்களில் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டுக்கும் பின் நூற்றாண்டுகளாக, ஏறத்தாழ எல்லா மனிதரும் அறியாமையிலும், பாவத்திலும் மூடப்பட்டிருந்ததை கருத்திற்கொள்ளும்போது, எப்படிப்பட்ட இருள் ஆய்கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக நோக்கினால்கூட இது உண்மையாகவே பயங்கரமாயிருக்கிறது.

இராட்சிக்கப்படும்படி வாழத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட ஒரே நாமத்தை அறியாத கோழ்க்கணக்கான ஜனங்களும், சில பரிசுத்தவான்கள் தவிர 11 கோடியே 60 இலட்சம் புராட்டஸ்டண்டுகளும் நேராக நித்திய வேதனை சந்தலத்துக்குப் போகும் பாவதயில் செல்கிறார்கள் என இன்றைய கிறிஸ்தவர்களைய பல்வேறு விசுவாச கோட்பாடுகள் போதிக்கிறது. இவ்வாறு விசுவாசிக்கிறவர்கள் இப்பயத்தினாலேயே மிஷினரி ஊழியங்களை அதிகமாகியாக செய்ய முயற்சி எடுப்பது நமக்கு ஆச்சரியமல்ல. ஆனால், அவ்விஷயத்தில் அவர்களே அதிகமான கவனாக்கியவிலாதவர்களாய் இருப்பதும் ஆச்சரியமாக உள்ளது. இவ்விதமாய் விசுவாசிப்பது மெய்யாகவே மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்க்கையை இல்லாமல் செய்வதுடன், வாழ்க்கையின் எதிர்கால பிரகாசமான நம்பிக்கையை இருளில் மூங்கூக்கச் செய்கிறதாயிருக்கிறது.

இவ்விஷயத்தில் அஞ்ஞானிகளின் முடிவைப்பற்றி நாம் தவறாக சொல்லவில்லையென்று வரைபடத்தின் மூலம் காண்பிக்க, “அந்நிய மிஷினரிகளுக்கான மொளளவேண்டுகோள்” என்றும் பிரதியிலிருந்து எடுத்துரைத்திருக்கின்றோம். “உலகில் நான் ஒன்றுக்கு 1 இலட்சம் வீதம் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் மரிக்கிற வேளையில், மற்ற எல்லா

தேசங்களிலும் இருக்கிற மாபெரும் ஜனக்கூட்டமாகிய 100 கோடிபேர்களுக்கு கவிசேஷத்தை பிரசங்கியங்கள்” என்கிற வாரியோடு முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மனிதக் கொள்வையின்படி பார்த்தால் இது கவலையளித்தாலும், தேவ வசனமானது இதுவற்றிக்கு ஒரு பிரகாசமான கண்ணோட்டத்தைத் தருகிறதை இப்பத்தகத்தின் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். தேவ லாந்தைதயின்படி போதிக்கப்படுமபோது, தேவனுடைய மாபெரும் இராட்சிப்பின் திட்டம் ஒருபோதும் இம்மாதிரியான தோல்வியை அடைந்துவிடும் என்று நாம் நம்ப முடியாது. குழப்பத்திலிருந்து ஒரு தேவனுடைய மனுஷன், தற்கால நிலைமையைப் புற்றியும் அதிலிருந்து விடுதலைப் புற்றியும் ஏசாயா 60:2, 3ல், “இதோ, இருள் யுமியையும், காரிருள் ஜனங்களுமும் மூடும் ஆனாலும், கர்த்தர் உன்மேல் உதிப்பான்; அவருடைய மகிமை உன்மேல் காணப்படும். உன் வெளிச்சத்தினிடத்திற்கு ஜாதிகளும் (அஞ்ஞானிகளும்) உதிக்கிற உன் ஒளிவிளிடத்திற்கு இராஜாக்களும் நடந்து வருவார்கள்” என வாசிக்கும்போது அவர் தெளிவடைந்து ஆறுதலையடக்கூடும். இத்திக்கதரிசனத்தில் காரிருளுக்கு பதிலாக வாக்குத்தத்த வெளிச்சம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, “உன் வெளிச்சத்தினிடத்திற்கு ஜாதிகள் யூமியின் எல்லா ஜனங்களும் வருவார்கள்.”

இவ்வுலகில் அறியாமைய இருள் நீடிப்பதும், சத்தியம் தீவிரமாக பரவாததும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ரகசியமாயிருந்ததால்லாமல் உலகம் அதின் தீமைமைய உணர்ந்து அனுபவித்து வந்தது. எகிப்தின் மேல் வந்த காரிருளைப்போன்று, இவ்வுலகமும் அதே காரிருளில் மூடியிருப்பது நன்கு உணரமுடிகிறது. இதை நிரூபிக்க பிலதெல்பியா பத்திரிக்கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பின்வரும் வாக்கியங்களை கவனிக்கவும். ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான கிறிஸ்தவ கொள்வையினால் தீவிரப்படுத்தப்பட்ட சந்தேகம் மற்றும் குழப்பம், ஒரு எழுத்தாளரின் மனதைவிட்டு தேவனுடைய லாந்தைதயிலிருந்து வரும் தெய்வீக சத்திய கதிர்களால் நீங்காததால் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:

“ஶீவன்! மாபெரும் இரகசியம்! யாரால் விளக்க முடியும்?
அப்பமான இக்களியன்னளில் தேவன் எதை விரும்புகிறார்?
ஆற்றலும் திறனும் வாய்ந்த தம் கரத்தின் கிரியையால்
உருவாக்கினாரே?
மனம், பொருள், இருதயம், உறுதியான சித்தமுக்கொண்டு
பிறக்கச்செய்தானும், ஏன் நிச்சயமான மாணத்தை அடைய நேரிடுகிறது?
விசுவாய்ச் சென்ற அந்த உயிர்மூச்சு எங்கே?
எண்ணிலடங்கா மனிதர்களில்,
வாழ்ந்து துன்பப்பட்டு மரித்தவர்களில் - ஒருவராவது
திரும்பிவந்து அந்த மாபெரும் திட்டத்தைச் சொன்னதில்லை,
மாணத்திற்குப் பின்பு உள்ள அந்த நம் எதிர்காலத்தை,
தேவனே! உங்களை வேண்டுகிறோம்,
எங்களை வழிநடத்த சில புதிய ஒளிக்கதிர்களை வீசச்செய்யும் - அது
வெறும் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டால், மாறாக தெளிவாய்த்
தெரியும்படியாக
இரவின் இருள் மேகங்களை எங்களைவிட்டு அகற்றும்;
சந்தேகம், திகில், பயத்தின் நடுக்கம் -
எங்கள் ஆசீர்வாதங்களைத் தடுக்கும் இந்த எண்ணத்தையும்
இந்த அமைதிபற்ற மாணதை அலைக்கமுடிக்ளும்
மோதலும் சச்சரவுண்டாகும் பல்வேறு பிரிவுகளையும், பள்ளிகளையும்
அதன் கொள்கைகளையும் அகற்றும்;
அவர்கள் சொன்னகருவா நியாயப்படுத்தி, விவக்கிடுகிறார்கள்.
ஆனால், நாய்களே நீர் இருக்கிறவண்ணமாகவே உம்மை அறிய
வாஞ்சிக்கிறோம்;
உய்மோடே தங்கித் தாபிக்கவும்,
உம் திட்டத்திலும் முடிவின்ன சிருஷ்டகரித்திலும்,
மனிதரிடத்திலும், எங்கள் பங்கை நிறைவேற்ற ஆசிக்கிறோம்.
எங்கள் கண்களை மறைக்கும் திரையடி நீக்கும்;
' வெளிச்சம் உண்டாகக்கடவது' என்று மீண்டும் சுட்டினாயிடும்;
அறியப்படாதிருப்பதை நாய்கள் இருளில் தேடுகிறோம்;
உமது சிங்கவாசனத்தின் இரகசியத்தை எங்களுக்கு வெளிப்படுத்தும்.”

இதற்கு நாம் தரும் பறவொளி:

முத்திரையிடப்படாத ஶீவனுக்கான இரகசியம் விசுவயில் வெளிப்படும்
தேவன் இந்த அற்ப களியன்னளிற்குள் என்ன மகிழ்ச்சியை
வைத்திருக்கிறார்.
தம் கைவேலைப்பாட்டின் ஆற்றலால் உருவாக்கி
தம் சிந்தை, சித்தத்தை சாபமாக முத்திரையிட்டாரே,
மரிப்பதற்காக நாம் பிறக்கவில்லை.
பூமிவிரிந்து இதே பூமிக்கு உயிர்நெழும்போது-
சாபத்தை வென்றவர்களாவோம்.
வல்லமையுள்ள சேனையிலிருந்து வந்த ஒருவர்
அதிகமாய்த் துன்பப்பட்டு, ஶீவித்து மரித்தாரே,
உயிர்நெழ்ந்து தேவனது மாபெரும் ஏற்பாட்டை நிரூபித்தாரே.
ஆகவே, அந்த எதிர்காலம் நம்முடையதாகிறது.
அவரது வசனம் இந்தப் புதிய ஒளிக்கதிரை வெளிபரங்கயாக்குகிறது,
நம் பாணதக்கு வெளிச்சமாயிருந்து வழிநடத்துகிறது
தற்போது விசுவாசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டாலும்
நிச்சயமாய் தரிசித்தே நடக்கிறோம்.
இரவின் இருண்ட மேகங்களை அகற்றி
சந்தேகம், திகில், பயத்தின் அகோரம், நம் ஆசீர்வாதங்களைத் தடுக்கும்
எண்ணங்களைமும்,
சச்சரவு உண்டாக்கும் பிரிவுகளையும், பள்ளிகளையும்,
அவர்களது போதகங்களை நியாயப்படுத்தும் சுட்டனைகளையும்
அகற்றுகிறீர்.
உம்மை இருக்கிறவண்ணமாகவே தேவரும், கற்றறியவும் செய்கிறீர்;
நாய்கள் உய்பிடமே தங்கிவிருக்கவும், உம் அற்புதத் திட்டத்தையும்
நித்திய சிருஷ்டகராகிய உமக்கும், மனிதருக்கும் எங்களது பங்கை
ஆற்றுவோம்.
பரனாக வெளிச்சத்தில் நடப்பவர்க்கு அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தி
முடிவிரும்பும் திரையை நீக்குகிறோம்.
யுகவயங்களுக்கும் மாறக்கப்பட்டு, தற்போது வெளியாக்கப்பட்டு வருகிற
அவருடைய சிங்கவாசனத்தின் மகிமைபுள்ள இரகசியம் இதுவே.

தேவனுடைய வளர்த்ததைகளும் அவருடைய நோக்கங்களும் இப்பொழுது வெளியரங்கமாவதினால், இப்போட்ட ஆசீர்வாதங்கள் இவ்வகைத்திற்கு வருவதுடன், இப்பத்தம் இந்த ஆசீர்வாதங்களை வெளியரங்கமளக்கும் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது என நம்புகிறோம்.

மனிதருடைய வெறும் கற்பனைகளைவிட்டு மிலகி, ஏசாயா 1:18-இல் தேவன் நம்மை அழைக்கிறபடி வேத வசனத்தை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக நேரத்தை செலவிட்டு, அறிவை உபயோகிக்கும்போது, தேவன் வைத்திருக்கின்ற மிகப்பெரிய பரலோகத்தின் வாகுத்தந்த ஆசீர்வாத வானவில்லை கண்டுபிடித்துவிடுவர். மிகவாசத்தினால் நீதியாளர்க்கப்பட்டாதவர்களும்கூட தேவனுடைய சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்ளலாம் என சிலர் தவறாக நினைக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்காக அது அல்ல. சங். 97:11-ன்படி, "நீதியாளர்க்காக வெளிச்சமும் (சத்தியமும்), செம்மையான இருதயத்தாருக்காக மகிழ்ச்சியும் விதைக்கப்பட்டிருக்கிறது." தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கே இருளிலிருந்து வெளிச்சத்தில் நடக்க அவருடைய விளக்கு தரப்படுகிறது. சங்.119:105-ன்படி, "உமது வசனம் என் கால்களுக்கு தீபமும் என் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது." மேலும், நீதி.4:18ன்படி, "நீதியாளர்களுடைய பாதை நடுப்பகல் வரைக்கும் அதிகமதிமையாய் பிரகாசிக்கிற சூரியப்பிரகாசம் போலிருக்கும்." இங்கு சொல்லப்பட்ட நீதியாளர்கள் உண்மையாகவே நீதியாளர்களில்லை ஏனெனில், ரோமர் 3:10ன்படி, "நீதியான் ஒருவனும் இல்லை, ஒருவனாகிலும் இல்லை." மாறாக, மிகவாசத்தினால் நீதியாளர்களாகும் வகுப்பானபே இங்கு குறிக்கிறதாக இருக்கிறது. இவ்வகுப்பாரே அதிகமதிமையாய் பிரகாசிக்கும் வெளிச்சத்தின் பாதையில் நடக்க அதாவது வெளியாக்கப்பட்டிருக்கும் தெய்வீகத் திட்டத்தைப் பாப்பதோடு மட்டுமல்ல, வரப்போகிற காரியங்களையும் காணும் ஆசீர்வாதம் பெற்றவர்களாவர். ஒவ்வொரு தனித்தனி நீதியாளனுடைய பாதை பிரகாசமாயிருக்கும் வேளையில், குறிப்பாக இது நீதியாளர்களுக்கப்பட்ட வகுப்பாருக்கு விசேஷமாக பொருந்தி வருகிறது. முற்பிதாக்களும், தீர்க்கதரிசிகளும், அப்போத்தலர்களும் கடத்தகால மற்றும் தற்கால பரிசுத்தவான்களும் இந்த அதிகரிக்கிற

வெளிச்சத்தில் நடந்தாலும், இன்னும் வரப்போகிற காலத்தில் இப்பொழுதைவிட அது அதிகமதிமையாய் பிரகாசிக்கும், அதிகரித்து வருகிற மற்றும் தொடர்ச்சியான வெளிச்சமாயிய இப்பாதையானது ஏற்றவேளையில் இன்னும் அதிகமாய்ப் பிரகாசிக்க வேண்டிய தேவனுடைய புத்தகமாளும் (பதிவேடு).

ஆகவே, இவ்வாக்குத்தந்தங்கள் நிறைவேற எதிர்பார்க்கும் எல்லா "நீதியாளர்களே, கனத்தருக்குள் களிசுருங்குள்." அநேகம் விவாசத்தில் குறைவுள்ளவர்களாகவும், உண்மையில்வாதவர்களாகவும், ஈடுபாடு இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறபடியினால், அதிகமாய் பிரகாசிக்கிற வெளிச்சத்தைக் காணாபடியாதபடி, அவ்வெளிச்சத்தினால் நடப்பதற்குப் பதிலாக, இருளிலேயே இருக்கும்படி அணுபதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சபையை சத்தியத்தில் வழிநடத்த கொடுக்கப்பட்ட தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியானது எழுதப்பட்டிருக்கிற தேவனுடைய வசனங்களிலிருந்து நமக்கு எடுத்துக் காண்பிக்கிறதாயிருக்கிறது. வெளிச்சம் தருவதாயிருக்கிறது. கிறிஸ்துவைப் பற்றும் விவாசத்தினால், தேவனுடைய பரிசுத்த வேத வாக்கியங்கள் இராசிப்பக்கேற்ற ஞானத்தை தருமேயன்றி எழுதப்பட்டிருக்கிறவைகளுக்கு மேலாக நமக்கு ஒன்றும் தேவையில்லை. (2 தீமோ. 3:15)

இப்போது இருள் பூமியையும், காரிருள் ஜனங்களையும் முடிக்கொண்டிருக்கும் என்பது இன்னும் உண்மையாய் இருந்தபோதிலும், எப்போதும் பூமி இதே நிலையையிலிருக்காது. ஏசாயா 2:12-ல், "விடியற்காலம் வருகிறது" என்ற உறுதிமொழி நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் எவ்வாறு தமது சூரியனை நல்லோர்மேலும் தீயோர்மேலும் உதிக்கச் செய்கிறாரோ, அதேபோல ஆயிரமாள்டு ஆட்சியில், "இருளில் மறைந்திருக்கிறவைகளை வெளியரங்கமாக்கி இருதயங்களின் யோசனைகளை வெளிப்படுத்த" (1 கொரி. 4:5), முழு உலகமும் நன்மையடையும்படிக்கு, தம்புடைய நீதியின் சூரியனை உதிக்கப்பண்ணுவார். அப்போது அது தீமையின் கொடிய துர்நாற்றத்தை நீக்கி, ஜீவன், உடல்நலம், சமாதானம் மற்றும் மகிழ்ச்சியையும் கொண்டுவரும்.

முற்காலத்தை நாம் நோக்கும்போது இவ்வெளிச்சம் மிகவும் குறைவாகப் பிரகாசித்தது. அது மட்டுமல்ல, முற்காலத்தில் வாக்குத்தத்தங்கள் மிகவும் மங்கலாகவும், மறைவானதாகவுமிருந்து, ஆபிரகாமுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தரப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களும், மாம்சீக இஸ்ரவேலருக்குத் தரப்பட்ட கட்டளைகளும், சடங்குகளும் தேவனுடைய மென்மையான ஆசீர்வாதங்களைப் பற்றி நியூஸாய் மாத்திரம் இருந்தபடியினால், அவைகள் அப்போது மிகச்சாதாரணமாகத் தெரிந்தது. ஆனால், கிறிஸ்துவின் நான் வந்தபோது, அவ்வெளிச்சம்பெற்ற யூதர்கள் அதிமாக எதிர்பார்த்தது என்னவெனில், இஸ்ரவேலை அவர்களுடைய எதிரிகளிடமிருந்து விடுவிக்க தேவன் மீசியாவை அனுப்பி யூதரின் மீதெங்குமுள்ள எல்லா இராஜ்யங்களுக்கும் மேலான இராஜ்யமாக்கி, உலகமனைத்திலுமுள்ள எல்லா குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிக்கும் தம்முடைய பிரதிநிதிகளாக தங்களை நியமிப்பார் என்பதே. அவர்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் உடள் பங்காளிகள் ஆவதற்கு, அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளானது, அவர்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக இருந்ததுடன், ஆசீர்வாதங்களை அடைவது அவர்களுக்கு கூடாமற்போவதாலும், அச்செய்தி அவர்களில் அநேகருக்கு இருளாகப்போய்விட்டது. ஏற்றகாலம் வந்தபோது, தேவனுடைய திட்டமானது இஸ்ரவேலர் அல்லாத வணத்தின் கீழெங்குமுள்ள எல்லா மனிதர்களும் விசுவாசத்தின் மூலமாக ஆபிரகாமின் சந்ததியும் வாக்குத்தத்தத்தின்படி சுதந்திராரும்படி அவர்களுக்கும் இச்செய்தி பரமினபோது, இஸ்ரவேலருடைய குருட்டாட்டமும், பலகையும் சுவாஸ்படி இன்னும் அதிகரித்தது.

ஆனால், உலகத்திற்கு வரப்போகிற ஆசீர்வாதங்கள் உறுதியானதென்றும், அது நிறைவேற இஸ்ரவேலையும் உள்ளடக்கிய ஒரு ஆவிக்குரிய ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட, யூதரிலும், புறஜாதியாரிலுமிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, உள்ளதமான ஆவிக்குரிய சுவாவத்திலும் வல்லமையிலும் உயர்த்தப்படும் ஒரு சிறுபந்தை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபிறகே, அந்த ஆவிக்குரிய ராஜ்யம் வரும் என இயேசு போதித்த கவிசேஷம் பெற்றெகொள்தே நாளுக்குப் பின்பே சபையாரால் அறிந்துகொள்ளப்பட்டது. இதைவிட, 2 தீமோ. 1:10ல்,

“கவிசேஷத்தினால் இயேசு ஜீவனையும், அறிவாமையையும் வெளியாங்குமாக்கினார்” என வாசிக்கிறோம். அது முதற்கொண்டு இன்னும் அதிமாக இவ்வெளிச்சம் பிரகாசிக்கிறதென்று போவா. 18:12, 13-இல் கர்த்தர் கூறும்போது, “இன்னும் அநேகக் காரியங்களை உங்களுக்கு சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது. அவைகளை நீங்கள் இப்போது தாங்கமாட்டீர்கள். சந்திய ஆலியாகிய அவர் வரும்போது சகல சந்தியத்திலும் உங்களை வழிநடத்துவார். வரப்போகிற காரியங்களையும் உங்களுக்கு அறிவிப்பார் என்றார்.”

இருந்தபோதிலும் அப்போஸ்தலர்கள் மரித்தபின்பு, சபையின் மக்களில் அநேகர் வேத வினைக்கைத் தள்ளி, தங்களை வழிநடத்த மனித போதகர்களை தங்களுக்கு நியமித்துக்கொண்டபோது, அந்த போதகர்கள் தங்களை பெருமையினால் உயர்த்தி, தேவனுடைய சபையில் தங்களுக்கு பதவிகளையும் பட்டங்களையும் சூட்டிக்கொண்டதோடுகூட, சபையை ஆளுகை செய்யத் தொடங்கினர். பின்பு இவர்கள் தேவ வார்த்தைக்கு விரோதமாக “குருக்கள்” என்று மற்றவர்களால் தாங்களே மென்மையடுத்தியதுடன், இவர்களே தங்களை சரியான விசுவாசத்தில் வழிநடத்துபவர்கள் என்று மிதமிஞ்சி மதிக்கப்பட்டனர். இப்படியாக, தவறே இல்லாத தேவனுடைய பரிசுத்த வார்த்தைகள் நிராகரிக்கப்பட்டு, தவறுகள் நிறைந்த மனித போதனைகளால் மிதமிஞ்சி மதிக்கப்பட்ட போப்பு மார்க்கம் என்னும் ஒரு மாபெரும் அமைப்பு அச்சமயத்தில் உருவெடுத்தது.

இவ்விதமாய் சந்தியம் நிராகரிக்கப்பட்டதின் விளைவாக வெகு மோசமான மற்றும் தீமையான விளைவுகள் ஏற்பட்டது. எல்லோரும் அறிந்தபடி, திருச்சபையையும், நாகரீகம் அடைந்த மக்களையும் இந்த அமைப்பானது அடிமைகளாக்கினதுடன், மனிதப் பாரம்பரியங்களையும், போதனைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள வழிநடத்தினது. இந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து மறைக்கப்பட்டிருந்த வேதாகமும் மற்றும் சுயாதீனமும் சீர்திருத்தம் என்றழைக்கப்பட்ட (Reformation) கையியமான மற்றும் ஆசீர்வாதமான பலவிக்க அடியின் மூலம் விடுதலை அடையப்பெற்றது. இந்த சீர்திருத்தத்திற்காக கையியசாலிகளாகிய

லூத்தர், எலிங்கிலி, மெலிம்பீதோன், விக்லிப், நாக்ஸ் போன்ற அநேகரை தேவன் எழுப்பினார். போய் மாரீசுமானது, வேதத்தைத் தள்ளி, சபைக்குத் தரப்பட்டிருந்த கட்டளைகளையும், கொள்கைகளையும் மாற்றியதுடன், இச்சபையின் மனிதக் கட்டளைகளையும், கொள்கைகளையும் உண்மை சபைக்குள் நுழைத்துவிட்டனர் என்ற உண்மையை இவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். மேலும் இவ்வணவ்பானது தேவனுடைய வார்த்தைக்கு விரோதமாக எதிர்த்து நிற்குதல், மனிதப் பாரம்பரியத்தின்மேல் சுட்டப்பட்டுள்ளது என நிரூபித்தார்கள். இந்த சீர்திருத்தவாதிகளும், அவர்களைப் பின்பற்றினவர்களும், போய் மாரீசுத்தை எதிர்த்ததினால், புராட்டஸ்டன்டுகள் (Protestants) என்று அழைக்கப்பட்டதுடன், இவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தை ஒன்றே மிகவாசத்திற்கும், நடக்கக்கூடிய ஏற்ற சட்டம் எனக் கூறினர். அநேக உண்மையான ஆத்துமக்கள் சீர்திருத்தக்கால வெளிச்சம் இருந்தவரை அப்வெளிச்சத்தில் நடந்தார்கள். ஆனால், ஒரு சீறிய வளர்ச்சிக்குப் பின்பு வெளிச்சத்தில் நடப்பதற்குப் பதிலாக தங்களுக்கு ஏற்ற சில தலைவர்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதற்குமேல் தோர்ச்சியடையாமல் போனார்கள். மேலும் சத்தியத்தில் வளர்வதற்கு பதிலாக தங்களுக்கு கிடைக்கப்பெற்ற குறைந்த சத்தியத்தை மலத்து தாய்ச் சபையின் தவறுகளோடு தங்களை இணைத்துக்கொண்டு தங்களுக்குத் தங்களே வேலியடைத்துக்கொண்டார்கள். சீர்திருத்தவாதிகள் கண்டுபிடித்ததற்கு மேலாக இனி ஒன்றும் கண்டுபிடிக்க முடியாதென பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் இந்த மூட நம்பிக்கையில் மூழ்கி, அநேக வருடங்களுக்கு முன்பாக சொல்லப்பட்ட கோட்பாடுகளையே நம்பி வருகின்றனர்.

இது மிகவும் மோசமான தவறாகும். நிச்சயமாகவே சீர்திருத்தக் காலத்தில் ஏற்கனவே இருந்த தவறான போதனைகள் நீக்கப்பட்டு ஒரு சில விசேஷமான சத்தியங்கள் வெளியானபோதிலும், கிறிஸ்தவர்கள் அப்போதனைகளிலேயே தங்களை உட்படுத்தியிருந்தாலும், அதன்பின்பும் தொடர்ச்சியாக வெளிவரவேண்டிய விசேஷமான சத்தியங்களை ஆராயாமல், பழைய பாரம்பரிய வேலிக்குள்ளேயே இருந்துவிட்டனர். உதாரணமாக, ஆதாரமும் மற்றவர்களும் முற்றிலும்

அறிந்திராத ஜலப்பிரளயம் வருகிறது என்பதை ஒவ்வொருவரும் விசுவாசிக்க வேண்டும் என்பது நோவா காலத்து சத்தியம். ஆனால் தற்காலத்தில் ஜலப்பிரளயம் வரப்போகிறது என்று போதித்தால் அது சத்தியமல்ல. ஆனால், தொடர்ச்சியான யுகங்களைப்பற்றிய ஏற்றகாலத்தின் மற்ற சத்தியங்கள் வெளிப்பட வேண்டியதாய் இருக்கும்போது, அப்வெளிச்சத்தில் நடக்காமல், பலவருடங்களுக்கு முன்பு சொல்லப்பட்டு நடந்துமுடிந்த எல்லா சத்திய வெளிச்சத்தை நாம் பெற்றிருந்தாலும், இன்னும் நாம் குறிப்பிடத்தக்க அளவு இருளிலேயே இருக்கிறவர்களாவோம்.

பிரகாசமான பாதையில் நடக்கும் ஒவ்வொரு பசிதாகமுள்ள பக்தர்களுக்கும் தேவனுடைய வளர்த்தையானது ஒரு குறை ஆகாரம் நிறைந்த மாபெரும் களஞ்சியமாகும். அங்கே குழந்தை போன்றவர்களுக்கு பால் ஆகாரமும் (1 பேது. 22), நன்கு வளர்ந்து வருபவர்களுக்கு பலமான ஆகாரமும் (எபி. 5:14) இருப்பதுடன், காலங்களுக்கும் குழந்தைகளுக்குமேற்ற உணவும் அங்கே உண்டு. நமது கத்தரின் கூற்றுப்படி, “பனிவிடைக்காரருக்கு தகுதியான காலத்திலே படி கொடுக்கும்படி எஜமானர் அவர்கள்மேல் அதிகாரியாக வைக்கத்தக்க உண்மையும் விவேகமுமுள்ள விசாரணைக்காரன் யாவன்?” (லூக். 12:42; மத். 13:52) இப்போட்ட சத்திய உணவு வளங்கள் கிறிஸ்தவ மதப் பிரிவுகளாகிய களஞ்சியங்களிலிருந்து கொண்டுவர முடியாது. இவைகளிலிருந்து பழைய, ஆனால் நன்மையான சிலவற்றை கொண்டுவரமுடியுமே தவிர, புதிதானவைகளைக் கொண்டுவர முடியாது. பல்வேறு கிறிஸ்தவ பிரிவுகளில் இருக்கிற சத்தியமானது அதிலுடைய உண்மையான அழகும், மென்மையும் புரிந்துகொள்ளப்படாதவண்ணம், அநேக தவறுகளால் கலக்கப்பட்டும் மூடப்பட்டும் உள்ளது. அங்குள்ள அநேகக் கோட்பாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமானதும், ஒத்துப்போகாததாயிருந்தாலும், வேத ஆதாரமுள்ளதாக போதிக்கப்பட்டு வருவதால், தேவனுடைய வசனம் ஒன்றுக்கொன்று இசைவானதும் ஒற்றுமையுள்ள புஸ்தகமல்ல என்ற குழப்பத்திற்குள்ளாக நோக்கிறது. “பையின் எள்ளும் வீணையின்மேல் எந்த ராகமும் வாசிக்கலாம்” என்ற பழமொழி இதிலாளேயே உருவாகிவிருக்கலாம்.

மனிதப் பாரம்பரியங்களானது தற்கால அறிவின் பெருக்கத்தோடு சேர்ந்துகொண்டு தேவனுடைய வார்த்தைகளையும், அதன் தன்மைகளையும் எப்படி தவறாக அறிவிக்கிறது. நாம் வாழ்கிற இந்நாட்களில் இப்படி குருட்பாட்டத்திலும், சக மனிதருடைய மூட நம்பிக்கையான பயத்திக்கும் இனி எப்போதும் வரைந்து கொடுக்காமல், நாம் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கைக்கு சரியான காரண காரியங்கள் தேவை என்ற கருத்து எவ்வளவு மேன்மையானது. ஆகையால் உண்மையான வேதமானாவர் தனக்குள் இருக்கும் நம்பிக்கையைப் பற்றி எப்போது வேண்டாமென்றும் விவரிக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். தேவ வசனம் ஒன்றே ஒருவனை அறிவுள்ளவனாக்க, அவைகள் உபதேசத்திற்கும் போதனைகளுக்காகவும் தரப்பட்டுள்ளது. (1 பேதுரு 3:15; 2 தீமோ. 3:15, 17) இக்களஞ்சியம் ஒன்றே விசுவாச வீட்டாருக்கு பழையதும் புதியதுமான ஏற்றகால ஆகாரத்தை (சத்தியத்தை) குறைவில்லாமல் தந்துகொண்டிருக்க முடியும். நடுப்பகல் வரைக்கும் அதிகமதியைப் பிரகாசிக்கும் வெளிச்சமாகிய வேத வசனத்தை நம்பும் யாரும் மாஷ்டன் லூத்தர் காலத்தில் அந்த நடுப்பகல் வந்தாயிற்று எனக் கூறமுடியாது. அந்த நாள் இன்னும் வராததால் “பொழுது விடிந்து விடிவெள்ளி உங்கள் இருதயங்களில் உதிக்குமளவும் இருளுள்ள ஸ்தலத்தில் பிரகாசிக்கிற அம்மிளக்கைப்போன்ற தீர்க்கதரிசன வசனங்களை கவனித்திருப்பது நலமாயிருக்கும்.” 2 பேதுரு 1:19

அது மட்டுமல்ல, இப்போது நாம் நடக்கும் வெளிச்சப் பாதையோடு திருப்தியையாமல், இன்னும் அதிக வெளிச்சத்தில் நடந்து முன்னே செல்ல வேண்டும். இல்லைமெளிக், அல்வெளிச்சம் அதோடு நின்றுவிடாமல் நம்மையும் கடந்து, நம்மை இருளில் பிள்தங்க விட்டுவிட்டு தொடர்ந்து சென்றுவிடும். மேலும், அல்வெளிச்சப் பாதையில் தொடர்ந்து நடக்காமல் உட்காந்து விடும் பிரச்சனையும் அநேகரிடத்தில் உள்ளது. வேத அகராதியை எடுத்து “உட்காரு,” “நில்” என்ற வார்த்தைகளை “நட,” “ஒடு” என்னும் வார்த்தையின் உள் அர்த்தங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது பெரிய வித்தியாசத்தை உணர்ந்துகொள்ளலாம். ஏசா. 42:7; சம்ப.1:1; எபி.12:1 - போன்ற வசனங்களில், மனிதர் இருளில் உட்காருகிறார்கள், பரியாசக்காரர்

உட்காரும் இடத்தில் உட்காருகிறார்கள், பாவிசுருடைய வழியில் நிற்கிறார்கள், வெளிச்சத்தில் நடக்கிறார்கள், பரிசைப்பெற ஒடுகிறார்கள் எனப் பார்க்கிறோம். மேற்சொன்ன வார்த்தைகளான, “உட்காரு,” “நில்” என்ற வார்த்தைகள், மனிதர் அறியாமல மற்றும் தீமையில் நடப்பதையும், “நட,” “ஒடு” என்ற வார்த்தைகள் சத்திய வெளிச்சத்தில் பரிசைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒடும் வாழ்க்கை முறையைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் அறிவைத் தருகிறது என அறிந்துகொள்கிறோம்.

பூரணமான அறிவைப் பெற்றுக்கொள்வது கடந்த காலத்திற்குரியதாய் இராமல் இன்னும் வெகுசீக்கிரத்தில் எதிர்காலத்தில் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. நாம் நம்புகிறபடி இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளாத வரைக்கும் பழுப்பது வகைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருகிற பிதாவினுடைய தெய்வீகத் திட்டங்களை எதிர் பார்க்கவோ போற்றவோ நாம் தயாராக முடியாது. தற்கால மற்றும் வருங்கால சத்தியங்களின் அறிவைப் பெறுவதற்கு அப்போஸ்தலர் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் எழுதியதற்கு நாம் போக வேண்டியது உண்மைதான். ஆனால், அவர்கள் தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டங்களையும், நோக்கங்களையும் நம்மைவிட அதிகமாகப் புரிந்துகொண்டார்கள் என்பதற்காக அல்ல. கிஸ்தவ யுக முழுவதும் உள்ள சமையாகிய நமக்கு தெய்வீகத்திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட சத்தியங்களையும், இன்னும் வெளிப்பட வேண்டிய சத்தியங்களையும், தெரிவிக்க அவர்களை உபயோகித்தார் என்பதினாலேயே அவர்கள் எழுதினவற்றிற்குச் செல்கிறோம். இந்த உண்மையையும் அப்போஸ்தலர்களே நன்கு நிரூபித்திருக்கிறார்கள். தேவன் தம்முடைய சித்தத்தையும், நோக்கத்தையும் சபைக்கு வெளிப்படுத்தினதை, அப்பவல் கூறுகிறபடி, “இக்கிறிஸ்தவ யுகத்தில்” விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு மட்டுமே வடிவமைக்கப்பட்டதான “பரம அழகுப்பின்” இரகசியத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் அவர்களுடைய மனக்கண்ணின் பிரகாசமாக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், காலங்கள் நிறைவேறும்போது விளங்கும் நியமத்தின்படியே பரனோகத்திலிருக்கிறவைகளும், பூலோகத்திலிருக்கிறவைகளையாகிய சகலமும் கிறிஸ்தவக்குள்ளே கிறிப்படுத்தப்பட்ட வேண்டுமென்று தமக்குள்ளே தீர்மானித்திருந்த தூது தயவுள்ள சித்தத்தின்

இரகசியத்தை எங்களுக்கு அறிவித்தார். (எபேசியர் 1:9,10) மேலும், எபேசியர் 3:4-8-ல் “கிறிஸ்துவின் இரகசியத்தைக் குறித்து எனக்கு உண்டாயிருக்கிற அறிவை அறிந்துகொள்ளலாம். இந்த இரகசியம் இப்போது அவருடைய பரிசுத்த அப்போஸ்தலருக்கும், தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் ஆவியானவராலே வெளிப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதுபோல முற்காலங்களில் மறுபுத்திரருக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை” என அப்பவுல் தெளிவுபடுத்துகிறார். இதன் மூலம் உரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்களை தீர்க்கதரிசிகளாவது அல்லது தேவ தூதர்களாவது புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. அப்பேதுரு கூறும்போது அவ்விஷயங்களைப் பற்றி தீர்க்கதரிசிகள் ஆவலாக அறியுமுற்படுமோது, அது அக்காலத்திற்குரியதாயினாமல் கவிசேஷ யுகத்தில் வாயும் நமக்காகவே என தேவன் அவர்களுக்குக் கூறியிருந்தார். மேலும், இந்த தேவ திட்டத்தைப்பற்றி அதிக வெளிச்சம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று தேவனை பிடிவாத்திக்கவும் அவர் ஏவியிருக்கிறார். (1 பேதுரு 1:10 - 13)

காத்தர் இயேசுவின் வங்குத்தத்ததின்படி சபையானது சகல சத்தியத்திலும் வழிநடத்தப்பட வேண்டும் என்றாலும், அது படிப்படிவாய் (gradual) வெளிப்படுத்தப்படும் என்பது வெளியரங்கமாயிருக்கிறது. அப்போஸ்தலர்கள் காலத்தில் இருந்த சபையானது போப்பு மார்க்கத்தின் தவறான கள்ளபோதனைகளில் கறைபடாதிருந்தாலும், இப்போது தேவ திட்டத்தை நாம் பார்க்கிறபடி மிகவும் ஆழமாகவும், தெளிவாகவும் ஆதி சபை அறிந்திருக்கும் என நாம் அனுமானிக்க முடியாது. தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு எழுதினாற்போல அதே ஆவியினால் அப்போஸ்தலர்கள் எழுதியிருந்தாலும், அவர்களுள் தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டம் பற்றி அறிந்துகொள்ளும் அளவில் வித்தியாசம் இருந்தது என்பதும் வெளியரங்கமாயிருக்கிறது. கவிசேஷமானது புறநூதிகளுக்கு செல்ல ஆளப்பிக்கும்போது பலகாலத் தவிர பேதுருவும் மற்ற அப்போஸ்தலரும் அவைக் குறித்து கலக்கமுள்ளவர்களாயிருந்ததுடன் அவைப்பற்றிய அறிவில்லாதிருந்ததற்கு இது ஒரு உதாரணம். (அப். 10:28; 11:1-3; கலா. 2:11-14) அப்போஸ்தலர் பலர் தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளையும்,

தேவனுடைய கடந்தகால வழிநடத்துதல்களையும், தளக்கே நேரடியாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட வெளிப்படுத்தல்களையும் நான்கு அறிந்திருந்ததால் அப்பேதுருவின் நிச்சயமற்ற தன்மையைவிட அப்பவுல் இவ்விஷயத்தில் உறுதியாயிருந்தார்.

மற்றொரு அப்போஸ்தலர்களையும்விட அப்போஸ்தலர் பலனுக்கு அபரிமிதமான தேவனுடைய வெளிப்பாடுகள் இருந்ததென்று வெளியரங்கமாயிருக்கிறது. இந்த வெளிப்பாடுகளை சபைக்கு முழுமையாகவோ அல்லது வெளிப்படையாகவோ மற்ற அப்போஸ்தலருக்கும் (2 கொரி. 12:4; கலா. 2:2) அக்காலத்திலேயே தெரிவிக்கப்படக் கூடாது என்று அவருக்கு தேவ உத்திரவு பிறந்தது என்றாலும், அவர் அவ்ந்த வெளிப்பாடுகளும் தரிசனங்களும் முழு சபைக்கும் அதிக பிடியோலுமாயிருந்தது என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். அவருக்கு தெரிவிக்கப்பட்ட “வரப்போகிற புலங்களைப்பற்றிய தெய்வீக” இரகசியங்கள் எல்லாவற்றையும் தெரிவிக்க அனுமதிக்கப்படாவிட்டாலும், அவர் தெய்வீகத் திட்டங்களை முழுமையும் அறிந்தவரானதால் ஆய்ந்த கருத்துள்ள வல்லமையுள்ள வார்த்தைகளையும், தீர்க்கதரிசன நிறைவேறுதல்களையும் பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதல்களையும், ஆதிசாலை சபையையிட நாம் அதிகமாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

மேற்சொன்னவைகளை உறுதியெண்ணும் பொருட்டு, கிபி 96ஆம் வருடத்தில் எழுதப்பட்டதும், வேதத்தின் கடைசிப் புத்தகமுமான வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திலிருந்து நாம் எடுத்துரைக்கிறோம். அதின் துவக்க உரையில் தேவனுடைய திட்டங்கள் குறித்தபட்சம் அக்காலம் வரையில் முழுவதுமாக வெளிப்படுத்தப்படவில்லை என்பது இதன் மூலம் நினைப்பிக்கொடுக்கிறது. இன்று வரையிலும் வெளிப்படுத்தப்படாததாலும், அவைகள் இப்புத்தகத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாலும், அதற்கு வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆதிசாலை சபையைப் பொருத்த வரையில் இப்புத்தகத்தின் எய்குதியையாவது யாரும் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அதிக தரிசனங்களைக் கண்ட அப்போஸ்தலர் யோவானும் கூட அதின் உள்ளான அர்த்தங்களை அறியாதவராகவே இருந்தார். அவர் ஒரு அப்போஸ்தலராகவும், தீர்க்கதரிசியாகவும் இருந்தார். அப்போஸ்தலராக அவர் அக்காலத்தில்

வெளியாக வேண்டிய சத்தியங்களை அறிந்தும், போதித்தும் தீர்க்கதரிசியாக வரும்பகால விசுவாச வீட்டாருக்கான ஏற்றகால ஆவிக்குரிய ஆகாரத்தையும் எழுதி வைத்தார்.

கிறிஸ்தவர் டுகத்தில் பரிசுத்தவான்களில் சிலர் சபையின் எதிர்காலம் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்காக இந்த அடையாளப் புத்தகத்தை ஆராய்ந்து பார்த்ததினால் அதிலுள்ள கொஞ்சப்பகுதியை படித்துப் புரியாதவர்கள் கூட அவைகவினால் ஆசீர்வாதமடைந்தனர். (வெளி. 13) உதாரணமாக, சீர்திருத்தலின் காலத்தில் மார்க்ஸ் ஐதத்தர் அதை வாசித்தபோது, அவர் உண்மையாய் ஊழியர் செய்துவந்த ரோம சபை அல்லது போப்பு மார்க்கமே அப்போஸ்தலர் காண்பித்த அந்திக்கிறிஸ்து அடைய்பு என்று கண்டறிந்தார். இப்போது அதைப்பற்றி நாம் விவரமாய் அறிவதுமல்லாமல் அப்துத்தகத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகள் போப்பு மார்க்கம் பற்றிய சரித்திரத்தை உடையதென்று காண்கிறோம்.

இவ்விதமாக தேவன் தம்முடைய சத்தியமாகிய கிருஸ்துவின் மகாமேன்மையான ஐஸ்வரியத்தை படிப்படியாக வெளிப்படுத்தி வருவதுடன் சபையின் முற்காலங்களானிட இக்காலத்தில் அறியவேண்டிய அதிக வெளிச்சத்தைத் தொடர்ந்து தந்து வருகிறார்.

“இன்னும் அதிகரித்துவரும் வெளிச்சத்தையும் அதன் அபூரணின் மீளத்திகளையும் நாம் தொடர்ந்து கண்டு வருகிறோம்.”

அத்தியாயம் - 2

**எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக
சர்வஞானமுள்ள சிருஷ்டிகள்
ஒருவர் உண்டென்று நிரூபித்தல்**

வேதாமைத்தை சற்று அப்பறப்படுத்தி புத்தியினால் நிரூபித்தல் - ஒரு அடிப்படை ஆதாரமற்ற ஒரு கொள்கை - அறிவுப்பூர்வமான கொள்கை - கடவுளுடைய குணாதிசயங்களை வெளிப்படுத்துதல் - நியாயமான அணுகுமுறைகள் - தேவையில்லாதவைகளை சரியான காரணத்தோடு தள்ளிவிடுதல்.

கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களையும், சந்தேகவாதிகளையும் கூட நமக்குத் தெரிந்த காரியங்களை வைத்து தெரியாதவைகளைப்பற்றி அறிவுக்கேற்ற பிரகாரமாகவும் நிதானமாகவும் எடுத்துச் சொல்லும்போது அவர்கள் அறிவிற்கேற்ப யோசிப்பவர்களாக இருந்தால், அவர்களை சத்தியத்தில் வழிநடத்தலாம் என்றாலும், தேவ திட்டங்களையும், நோக்கங்களையும் நோடியாக வெளிப்படுத்தினாலெழிய மனிதர் சத்தியத்தைக் குறித்து உறுதியற்ற முடிவுகளையே எடுக்க நேரிடும் என்பதே உண்மையாகும். ஆனாலும், சற்று நேரம் வேதத்தை தள்ளிவைத்து புத்தி அறிவைக்கொண்டு மாத்திரம் கவனிப்போம்.

ஒருவர் தன் கண்களாலோ அல்லது தொலை நோக்கியின் (Telescope) மூலமாகவோ வானத்தை நோக்கினால் அங்கே உள்ள எண்ணற்ற சிருஷ்டிகளையும், அவைகளின் ஒழுங்கையும், அழகையும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் பார்க்கும்போது, அவைகளை ஞானத்திலும் வல்லமையிலும் மிக உயர்ந்த சிருஷ்டிகள் ஒருவரே உருவாக்க முடியும் என்பதை சந்தேகித்து, இவை அனைத்தும் எந்த ஒரு சிருஷ்டிகளினர் தானாக உருவாக்கிவிட முடியாது என சிருஷ்டிப்பின் தன்மைகளை நியாயமாக புரிந்துகொள்ளாமல், தள்ளிவிடுகிறவரைக் குறித்து வேதம், "தேவன் இல்லை என்று மதிக்கேடள் தன் இருதயத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறான்" எனக் கூறுகிறது. இருந்தபோதிலும்

அறிவுப்பூர்வமாக போசிக்கும் எந்த ஒரு மனிதனும் வேதம் சொன்ன இவ்வளவற்றையானது உண்மை என்ற முடிவுக்கு வருவான். எந்த ஒரு பொருளும் தகுந்த காரணத்தினாலேயே உண்டாக்கப்படுகிறது என்பது எதார்த்தமான உண்மை ஒவ்வொரு செயலும் அதன் பூக்களும் கூட கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்பதை அநேக புத்தகங்கள்போல் சாட்சி தருகின்றன. அமைவன் அமைப்பில் அற்புதமாயும், தோற்றத்தில் அழகாயும், இணைப்பில் விநோதமாயும், மனித ஞானத்திற்கும், சத்திக்கும் மேலான ஞானத்தையும் சத்தியையும் குறித்து பேசிக்கொண்டே இருக்கிறது. அப்பாறு இருக்கும்போது, ஒழுங்காகவும், இவ்வளவு நேரத்தியாகவும், இசைவாகவும் படைக்கப்பட்ட இயற்கையானது, தானாகத் தோன்றினது எனக் கூறும் மனித ஞானத்தையும், அவர்களுடைய நன்றியில்லா நிலைமையையும், கவனிக்கும்போது, எந்தளவுக்கு குறுகிய பார்வையுடையவர்களாக மனிதன் இருக்கிறான் என்று தெரிகிறது. இயற்கையானது இவ்வளவு நேரத்தியாக அமைக்கப்பட்டு ஒரு கட்டளைக்குள் செயல்படுகிறதை உணர்ந்தும், அவ்வண்ணம் அமைக்கப்பட்ட ஒரு புத்தியுள்ள கட நிபுணர் தேவையில்லை என்று சொல்வது எவ்வளவு தவறான கருத்து.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஞானமுள்ள கடவுள் அல்லது சிருஷ்டிகள் இல்லை என மறுதலிப்பவர்கள் இயற்கையே கடவுள் என்றும், இதிலிருந்தே அனைத்து விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்கள் பரிணாம (Evolution) வளர்ச்சியடைந்தது என்றும், "தகுதியுள்ளதே ஜீவிக்க முடியும்" என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் உள்ளது என்றும் கூறுகின்றனர்.

இக்கோட்பாடு எந்த வகையிலும் நிரூபிக்க முடியாததாலும், நாம் காண்கின்ற எந்த ஒரு சிருஷ்டியும் ஒரு நிரந்தரமான கடவுளாகவே இருக்கிறதன்றி தன்னாவிட மேலான சிருஷ்டியாக மாறுதலைவதில்லை. இக்கொள்கையை உடையவர்கள் இரு வேறுவிதமான ஜீவிகளை இணைக்கவாவது அல்லது புதிய ஜீவிகளை பிறப்பிக்கவாவது எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் வெற்றி காணாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

ஒருவகை சிருஷ்டி, வேறொருவித சிருஷ்டியாக மாறியதற்கு உதாரணமே இல்லை. *சில மீன்கள் இறக்கை உடையவையாய் தண்ணீருக்கு வெளியே சில மனிதத்துகளிகள் பறந்தாலும், சில தவணைகள் ஓர் விதமாய் பாட்க்படியவையாயினும், இவைகளில் ஒன்றாவது இதுவரையிலும் பறவைகளாக மாறினதில்லை. சில விஷயங்களில் மனிதனைப்போன்றே சில மிருகங்கள் இருப்பினும், இவைகளில் ஒன்றாவது மனிதனாக மாறினதில்லை. மாறாக, அநீதக ஆராய்ச்சிகள் எதை உறுதி செய்திறதென்றால், ஒரே இனத்திலிருந்து அந்த இனத்தைபுடைய வேறு பல்வேறு வகைகள் உருவாக்க முடியுமே தவிர, இருவேறு ஜீவிகளை இணைத்து அல்லது ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு மாற்றி உருவாக்குவது அல்லது பரிணாமம் அடையச்செய்வது இயலாததொன்றாகும். உதாரணமாக கழுதைவும், குதிரையும் தோற்றத்தில் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும் இரண்டும் ஒன்று எனக் கூற முடியாததுடன், அவைகள் புனாந்து பிறப்பித்த கோவேறு கழுதையானது தன் இனத்தையோ, குதிரையையோ அல்லது கழுதையையோ பிறப்பிக்க சக்தியில்லாத நிலைமையிலுள்ளது என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம்.

உண்மையாகவே பகுத்தறிவு இல்லாத இயற்கை சிருஷ்டிகரானால், ஒரு குறிப்பிட்ட இனங்கள் மட்டுமின்றி வேறு வேறு வகையான புது இனங்களை தொடர்ந்து பிறப்பித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் புத்தியறிவு இல்லாமல் எந்த ஒரு சிருஷ்டியோ அல்லது காரியமோ ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் இருக்க முடியாது. மேலும், மீன்கள் பறவைகளாகவும், குரங்குகள் மனிதர்களாகவும் மாறுவதை நமது காலத்தில் நாம் காணமுடிந்தால் பரிணாமம் (Evolution) உண்மையானதாகும். இக்கொள்கையின்படி புத்தியறிவுள்ள சிருஷ்டிகள் தங்களைக்காட்டிலும் வல்லமை குறைந்த ஜீவிகளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டகூடும் என்பது வேதத்திற்கு மட்டுமல்ல, நமது புத்திக்கும் ஏற்புடையதல்ல.

*வம்பளிப் புழு, வண்ணத்துப் பூச்சியாய் மாறுவதற்கு ஒரே ஜீவியின் இரண்டு நிலைமைவென்றி ஒரு ஜீவி வேறுவித ஜீவியாய் மாறுவதில்லை. ஏனெனில், வண்ணத்துப் பூச்சியின் முட்டைகளிலிருந்தே வம்பளிப் புழுக்கள் குஞ்சுகளாக வெளிவரின்றன. இதை வாசகரின் பயனுக்காக குறிப்பிடுகின்றோம்.

(மனிதனைத் தவிர) சிருஷ்டிப்பு பற்றிய ஒரு பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கை உள்ளது என்பதற்கு கடுமையான தடை ஏதும் எழவில்லை. இக்கருத்தை விளக்க வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு இனமும் தற்காலத்தில் நாம் காண்கிறபடி தன் தன் நிலைமையில், சபாவத்தில் அல்லது வகையில் உறுதியானதும் மாற்ற முடியாததாகவும் இருந்தாலும், முற்காலத்தில் இவைகளெல்லாம் தனித்தனி இனமாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டமல், பூமியிலிருந்து உற்பத்தியாகி தங்கள் இனம் படிப்படியாக பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து ஒரு பூரணத்தை எட்டியவுடன் அந்த வகைகளே அல்லது சுபாவங்களே, எக்காலத்திலும் மாறாமல் அதேபோன்று இருக்கும். இக்கொள்கையானது இப்போது ஒரு வரையறைக்குள் இருக்கும் எந்த ஒரு சிருஷ்டியும் இப்போதைய நிலைமையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டமல் இவைகள் அனைத்தும் பூமியிலிருந்து படிப்படியாக ஒரு இனத்திலிருந்து மற்றொரு இனத்திற்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கலாம். இப்பரிணாம வளர்ச்சியானது தேவன் நியமித்த கட்டளைகளின்படி உணவு மற்றும் சீதோஷண நிலைமைகளின் மாறுதல்களின்படி தங்கள் தங்கள் தற்கால நிலைமையை தேவ நோக்கத்தின்படி எட்டியவுடன், மேலும் அவைகள் வளர்ச்சி அடைவது கூடாமல் போயிருக்கக் கூடும். ஒவ்வொரு இனத்தைச் சேர்ந்த வெவ்வேறு வகையான தாவரங்களும், மிருகங்களும் தங்கள் தங்கள் இன எல்லைக்குள்ளாக இளவிலிருத்தி அடையவும் அல்லது தாழ்ச்சியடையவும் கூடியதாக இருந்தாலும் அவைகளில் ஒன்றாகிலும் வேறு இனமாகவோ அல்லது வேறு இனத்திலிருந்தோ மாறுவதாக இருப்பதில்லை. இவ்விதமாக, ஒவ்வொரு இனமும் தன் தன் இனத்திலே பூரணமடைந்த பிறகு அதற்குமேல் மாறுதல் அடையாதபடி தேவன் இவைகளை அமைத்திருக்கிறார்.

மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்பே இப்போதிருக்கும் பல்வேறு வகையான உயிரினங்களின் உற்பத்திக்குக் காரமணமாயிருந்த தாவர, விலங்கினங்கள் அழிந்துபோயிருக்கக் கூடும் பூமிக்கு அடியில் மிக ஆழமாக உள்ள அம்மாதிரியான உயிரினங்களின் எலும்புக் கூடுகளும், கல் ரூபமாக மாறின தாவரங்களும் (Fossils) இக்கொள்கையை ஆதரிக்கின்றன. இக்கொள்கையானது, மற்ற உயிரினங்கள் பொதுவாக பரிணாம வளர்ச்சியடைந்ததைப்போல் மனிதன் தோன்றாமல், அவன் வேதத்தின்படி தேவனுடைய நேரடியான, பரிபூரண சிருஷ்டியாகவும்,

சிருஷ்டிகருடைய சாபலின்படி உருவாக்கப்பட்டவன் என்பதை மறுக்கவும், தன்ளிவிடுகிறதும்பில்லை. இக்கொள்கையானது, வேதத்தின் கோட்பாடுகளை உறுதியின்னுகிறதாமிருக்கிறது. எவ்வாறெனில், இயற்கையும் கூட உருவாவதற்கு ஒரு புத்தியுள்ள சிருஷ்டிகள் உண்டு என்பதையே போதிக்கிறது. மனித அறிவின்படி எல்லா விஷயத்திலும் இயற்கையானது ஒரு ஒழுங்கிற்குள் உண்டாவதற்கு சிருஷ்டிகள் காரணமாக இருக்கவேண்டும் என மனித அறிவின்படி யோசிப்பது உண்மையென்றாலும், இந்த மிகவும் நுணுக்கமான இயற்கை அமைப்புக்குப் பின்னால் சர்வ நூனமும், சர்வ வல்லமையுமுள்ள தேவன் இருக்கிறார்.

நம்மை சுற்றியுள்ளவை மாத்திரமல்ல. நமக்குள்ளேயே உள்ளதான, அதாவது நாமே வியக்கத்தக்கதான, புரிந்துகொள்ளமுடியாத, நம்முடைய உடலிலும் மனதிலும் உள்ளதான சக்தியுடைய புத்தியறிவுள்ள சிருஷ்டிகள் ஒருவர் இருக்கிறார் என நிரூபிக்கிறது. நாம் இயற்கையென அழைப்பதையும் இவரே வடிவமைத்து உருவாக்கியுள்ளார். அவரே இயற்கையின் சட்ட திட்டங்களை உருவாக்குவதுடன் அதிலுள்ள அழகையும், ஒற்றுமையையும் பார்த்து நாம் அவரைப் புகழுகிறோம். இவரே நம் புத்திக்கும் அறிவுக்கும் எட்டாத நூனத்தினால் அண்டசராசரத்தை திட்டமிட்டு தம் வல்லமையினால் அவைகளைத் தாங்கி வழிநடத்தி வருவதால் இவரையே தொழுது வணங்குகிறோம்.

இவ்வளவு வல்லமையுள்ள தேவன் ஒருவர் உண்டென்று உணர்ந்துகொள்கிற வாரும், அதற்கேற்ப அவர் சிந்தையும், அன்புமுள்ளவர் என்பதை உணராவியில் அவரைப் புற்றி நினைக்கும்போதெல்லாம் பயமும் திகிலும் அடைய வேண்டியதாயிருக்கும். தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்றும், அவர் வல்லமையும், நூனமுள்ளவர் என்றும் நாம் எதிரிலுந்து அறிந்து கொள்கிறோமே, அதே உண்மையின் மூலம் அவருடைய அன்பையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். அவர் நம்மைவிட அளவிட முடியாத வல்லமையும், நூனமும் உடையவர் என்ற முடிவுக்குத் தள்ளப்படுகிறோமோ, அதைப்போல அவருடைய சிருஷ்டிகளில் மிகவும் உன்னதமான சிருஷ்டியைவிட மேலானவர் என்ற முடிவுக்கும் அறிவுப்பூர்வமாக தள்ளப்படுகிறோம். ஆகவே, மனிதர்கள் மத்தியில் வெளிப்படும் மிகப்பெரிய அளவிலான அன்பும், நீதியும் சிருஷ்டிகளின்

முன்பாக மிகக் குறைவானதாக இருப்பதோடு, மனிதனுடைய நூனமும் வல்லமையும் மிக மிகக் குறைந்ததே. இப்படியாக மகா சிருஷ்டிகருடைய குறைநலன்களை நம்முடைய மனக்கண்ணால் உணரமுடியும். அவர் நூனமும், நீதியும், அன்பும், வல்லமையுள்ளவராகவும் அவருடைய மிக உன்னதமான எந்த சிருஷ்டியிலும் காணப்படும் இக்குணங்களைவிட அவருடைய குறைநலன்கள் அதற்கு மேலாக அளவிட முடியாததாக அவசியம் இருக்க வேண்டும்.

மேலும், மகாமேன்மையான குறைநலன்களை உடைய தேவன் ஒருவர் உண்டு என்ற அறிவிற்கு ஏற்படைய முடிவுக்கு வந்தபின், அவரிடமிருந்து நாம் என்ன எதிர்பார்க்கலாம்? பதில் என்னவெனில், அப்பிர்ப்பட்ட குறைநலன்களை உடையவராயிருக்கும்போது, அவைகளை செயல்படுத்தி உபயோகப்படுத்துவதேயாகும். தேவனுடைய வல்லமையானது அவருடைய சபாவத்திற்கேற்றார்ப்போல் நூனமாக, நீதியாக பலனளிக்கும் வகையில் உபயோகப்படுத்தப்பட வேண்டும். தேவனுடைய வல்லமையானது எவ்வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் அவருடைய சபாவத்திற்கும் குறைநலன்களுக்கும் எப்போதும் ஒத்துப்போவதோடு அவருடைய அளவில்லா நூனத்திற்கும் ஏற்படையதாயிருக்கும்.

பூவியிலுள்ள பலவகையான சிருஷ்டிகளையும், உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற எண்ணியங்கா உலகங்களையும் நாம் பார்க்கும்போது தேவனுடைய குறைநலன்கள் அனைத்தும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்கு வேறொரு சாட்சி இருக்க முடியுமா? அது மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய நூனத்தையும், நீதியையும், வல்லமையையும், அன்பையும் புரிந்து, அவருடைய எல்லா சிருஷ்டியின் வேலைகளையும் போற்றக்கூடிய சக்தியுடையவனாக, புத்தியறிவுள்ளவனாக மனிதனை சிருஷ்டிக்கும்போதும் அவருடைய குறைநலன்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்குமேல் வேறொரு சாட்சி இருக்க முடியுமா? நமக்குத் தெரிந்த உண்மைகளின்படி மேற்சொன்னவைகளெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதே.

இப்போது நாம் இறுதி முடிவுக்கு வரலாம். எவ்வாறெனில்,

அளவில்லா ஞானமும் நல் ஈடுகளையுமுடைய தேவன், தம்மைப் பற்றியும் தம்முடைய மேலான திட்டத்தையும் போற்றக்கூடிய ஒரு சிருஷ்டியாக மனிதனை உண்டாக்கும்போது, அவனுடைய தேவைகளை அறிந்து பூர்த்தி செய்யும்போது, அவர் அன்பினாலும் நீதியினாலும் ஏவப்பட்டு இருப்பதை அவனுக்கு ஏதோ ஒருவகையில் வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பாரா? மேலும், அவனை சிருஷ்டித்ததின் நோக்கத்தையும் அவனுக்காக தம்முடைய எதிர்கால திட்டங்களையும் பற்றிய விடயங்களை அவனுக்குத் தெரிவிக்கச் சித்தமுள்ளவராயிருக்கமாட்டாரா? மாறாக, எதிர்காலத்தை அறிய விரும்பும் நிலையில் எல்லா புத்தியுறியவாடு சிருஷ்டித்து அதைப் பற்றி எந்த வெளிப்படுத்தலும் இல்லையெனில் அது ஏற்படையதாக இருக்குமே? இருக்க முடியாது. ஏனெனில், அது அவருடைய மேல்மையான குணநலன்களுக்கு விரோதமானதாய் இருக்கும். அன்பும், நீதியும் பொருந்திய தேவனுக்கு அப்படிச் செய்வது கூடாத காரியமாயிருக்கும்.

தேவ வெளிப்படுத்தவில்ன்றி மனிதனை சிருஷ்டிக்கத் தேவன் சித்தம்கொண்டிருந்தால், வரப்பொகிறவற்றை அறிய விரும்பும் கடாவத்தோடு மனிதனை சிருஷ்டிப்பது நல்லதல்லவென்று தேவ ஞானம் சொல்லியிருக்கும் மேலும், அவன் வீண் சந்தேகங்களினாலும், பயத்தினாலும், அறிவாமையினாலும் குழம்பி வருத்தாதபடிக்கு, அவனுக்கு யூகிக்கும் அல்லது யோசிக்கும் சக்தி குறைக்கப்பட்டு வெளியென்று தேவ ஞானமும், நீதியும் வற்புறுத்தியிருக்கும். அதனியித்தம், தேவ வல்லமையானது அந்த ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட நிலையிலேயே மனிதனைப் படைத்திருக்கும். தேவ குணவட்சணங்களுக்கேற்றபடி, உண்மையிலேயே தெய்வீக திட்டங்களின் வெளிப்பாடுகளை போற்றக்கூடிய சக்தியையுடையவனாக மனிதன் இருப்பதால், ஏற்ற சமயங்களில் தேவன் அவனுக்கு தம் ஞானத்துக்கேற்றபடி அதைப்பற்றி முழுமையாக அறிவிப்பாதிருப்பினும், மேற்கண்ட பல்வேறு காரணங்கள் மூலம் அதைப்போன்ற ஒரு தேவ வெளிப்படுத்தல் இருக்கவேண்டுமென்று நிலைப்பதற்கு காரணமுண்டு. அதுமட்டுமல்ல, இன்னும் உள்ள பொதுவான சிருஷ்டிகளில் உள்ள ஒழுங்கையும், இசைவையும் நோக்கும்போது, உதாரணமாக வானத்திலுள்ள கோளங்களையும், அமைப்புக்களையும், அவைகள் கடைபிடிக்கும் நேரத்தையும், காலத்தையும், இடத்தையும் நோக்கும்போதும், பூமியதிர்ச்சிகள், புயல், கொன்ற சில குறைபாடுகளையும்

காணும்போதும், இவ்வகைத்தின் விஷயத்தில் பூரணத்தில் குறைவு தற்காலத்தில் இருக்கிறதென்று அறிந்துகொள்ளலாம். ஆனாலும், பரவேகம்போல் பூமியும் பரிபூரணமும், இசைவானதாகவும் மாறும் என்ற உறுதி நமக்கிருந்தாலும், ஏன் தற்காலத்தில் அப்பரிபூரணம் இல்லை என்ற கேள்விகளும், ஞானமும் அன்பும் வல்லமையுள்ள தேவன் அதற்கு பதில் அளிப்பதும் புத்திக்கு விரோதமானதல்ல. எனவே, தேவனுடைய வெளிப்பாடானது எல்லாம் பரிபூரணப்படும் என்கிற நம்பிக்கையையும், இப்போது இருக்கும் தீமைக்கான காரணத்தையும் வெளிப்படுத்தும் என்று நிச்சயம் எதிர்பார்க்கலாம்.

மனுக்குலம் பற்றிய தேவ சித்தமும் திட்டமும் அடங்கிய வெளிப்பாடு இருப்பது அவசியம் என்பதை நிலைநிறுத்திய பிறகு, வேறமே அங்வெளிப்பாடு என அடுத்த அதிகாரத்தில் ஆராயலாம். வேதம் காண்பிக்கும் தேவனுடைய குணநலன்கள், நாம் புத்தியறிவைக்கொண்டு ஸ்தாபித்த மேற்கண்ட அநேக காரியங்களோடு பூரணமாக ஒத்துப்போகுமெனில், அதுவே நமக்குத் தேவையான எதிர்பார்க்கிற தேவ வெளிப்படுத்தல் என்ற முடிவுக்கு வருவதோடு, அதிலுள்ள எல்லா சாட்சிகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அது தேவ வெளிப்படுத்தலானால், அது தேவனுடைய குணநலன்களோடு ஒத்துப்போவதோடு, அதின் போதனைகளை முழுமையாக அறியும்போது, அது தேவனை ஞானத்திலும் நீதியிலும் அன்பிலும் வல்லமையிலும் பூரணமாக காண்பிக்கும்.

“சிருஷ்டியின் மகத்துவங்களைக் கண்டுபிடிக்க

ஆர்வங்கொண்டு, எங்கும் அலைந்து திரிகின்றவர்களே,

உங்கள் தேவனது அடிச்சுவடுகளைக் கண்டு,

அவர் முன்பாக தலைவணங்கி, ஆராதனை செலுத்துங்கள்.

“சுத்தாவே, வானங்கள் உமது மலிமையை அறிவிக்கிறது;

உமது ஞானம் ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்திலும் மிள்ளுகிறது;

உமது வசனத்தை எங்களது கண்கள் உற்றுநோக்கும்போது,

உமது நாமத்தை அழகான வரிகளில் வரிக்கிறோம்.”

அத்தியாயம் - 3

சத்திய வேதம் தெவ்வீக வெளிப்பாடு என புத்தியறிவின் வெளிச்சத்தின்படி நிரூபித்தல்

வேதத்தை நம்புவதற்கு வெளிபரம்பரையான ஆதாரங்கள் - அதின் பழமையும், பாதுகாக்கப்பட்ட விதமும் - நன்னடக்கைக்கு ஏவும் அதின் வல்லமை - அதின் எழுத்தாளர்களின் நேர்மையும் - அதிலுள்ள புத்தகங்களின் பொதுவான குணாதிசயங்கள் - மோசேயின் புத்தகங்கள், மோசேயின் பிரமாணங்கள் - மோசேயினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரண்மனை விசேஷங்கள் - அது ஆசாரிய சுவரல அமைப்பில் - மக்களை ஆளுகிறவர்களின் சட்ட திட்டங்கள் - ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் ஒரேவித சட்டம் - ஜனங்களுடைய உரிமைகளைப் பறிக்காதபடிக்கு ஏற்பட்ட பாதுகாப்பு சட்டம் - ஆசாரியர் விசேஷ வகுப்பாக்கல் - அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கான உதவிகள் - அந்தியர், விதவைகள், அநாதைகள், அடிமைகள், வேலையாட்கள் கொடுமைபடப் நடத்தப்பட்டபடிக்கு ஏற்பட்ட சட்டம் - வேதத்தின் தீர்க்கதரிசிகள் - தீர்க்கதரிசனம் மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டின் எழுத்தாளர்களை இணைத்துக் காட்டும் நியாயப்பிரமாணம் - அற்புதங்கள் புத்திக்கெட்டாதவைகளால் - ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய முடிவுரை.

சத்திய வேதம் நான்கு சமுதாயத்தின் சுதந்திரத்தை வெளிக்கொணரவும் கடமொளியாகும். இப்புவலகில் வேதத்தை உடையவர்களாயிருந்தாலும், உலகின் பேரறிஞர்கள், வேதமானது சமுதாயத்திற்கு நற்பயனைத் தரும் செல்வாக்குடையது என்று உணர்ந்திருந்தாலும், அதன் பெரும்பாலான பகுதியை அவர்கள் கையில் வைத்திருந்தும், ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான, மிகவும் மோசமான மற்றும் தவறான வகையில் பிரசங்கிக்கப்படும் போதனைகளின் மூலமாகவே அப்படி (வேதத்தை) பார்க்கிறார்கள். வேதத்திற்காக தங்களுடைய உயிரையே தர முன்வருபவர்களாகிய அநேகர், முன்னோர்களின் பாரம்பரியங்களின் மூலம் பெற்றுக்கொண்ட தங்களுடைய நீண்டகால தவறான சொந்தக் கருத்துக்களுக்கு ஏற்றாற்போல் புரட்டி, பழமையான அபிப்பிராயத்திற்கு தங்கள் அறிபாணமையினால் பெருத்த நஷ்டத்தை வருவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் சற்று விழித்தெழுந்து, தேவ

வார்த்தைகளை நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்து போதித்து அதற்கு விரோதமாக செயல்படும் எதிரிகளின் ஆயுதங்களை நிராயுதபானிகளாக்குவது எவ்வளவு உன்னதமானது!

இயற்கையைப் பற்றிய அறிவின் வெளிச்சமானது இன்னும் முழுமையாக உடவுணைப் பற்றிய முழு வெளிப்பாட்டை எதிர்பார்க்க அனைத்துச் சென்றாலும், அந்த இயற்கையைவிட அதிகமாக அவரைப்பற்றி தெரிவிக்கிற தேவ வெளிப்படுத்துதல் ஒன்றிருக்கவேண்டுமென புத்தியறிவுள்ள சித்திக்கும் மனதுடையோர், அவ்வெளிப்படுத்துதலில் சொல்லியிருக்கக்கூடிய கருத்துக்கள் அனைத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளமுள்ளவர்களுக்கு எல்லா உண்மையான ஆதாரங்களையும் உடையவராக என ஆராயத் தயாராகிவிடுவர். வேதம் தேவனுடைய வெளிப்பாடு என கூறுவதுடன் அதில் உள்ளவைகள் அனைத்தும் சரியானதாகவும் தகுந்த போதுமான ஆதாரத்துடன் நம்பித்திடல் வருவதுமல்லாமல் மிகவும் உண்மீப்பாக ஆராயப்போது நிச்சயமாகவே அது தேவனுடைய வார்த்தை என முழுமையான, முற்போக்கான ஆதாரத்தைத் தருவதுடன் நமக்கு நியமமான நம்பிக்கையைத் தருகிறது.

சத்திய வேதமே, இருக்கும் எல்லாப் புத்தகங்களிலும் பழமையானதாகும். 30 நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக எல்லாப் புலங்களுக்கும் மீறி காக்கப்பட்டு உத்திருக்கிறது. அதை பூமியிலிருந்து அழித்துப்போட எண்ண வகைகளிலும் மனிதர்கள் கடும் முயற்சி மேற்கொண்டனர். அதை மறைத்து வைத்தார்கள். சிலர் சுட்டெரித்தனர். அதை வைத்திருந்தவர்களிடமே கடும் குற்றம் சுமத்தி மரண தண்டனைக்கேதுவாக்கினார்கள். அதன்மேல் விசுவாசம் வைத்திருந்தவர்களை மிகவும் கசப்பான முறையில் ஈவு தீரக்கவின்றி கொடுமைப்படுத்தினர். என்றாலும், இன்னும் இப்பத்தகம் நீடுநி வாழ்கிறது. அதின் விரோதிகளின் அநேகர் அழிந்துபோய் அதற்கு விரோதமாக அதின் புகழையும், செல்வாக்கையும் குறைக்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான புத்தகங்கள் மறக்கப்பட்ட இக்காலத்தில் சத்திய வேதமானது ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் எல்லா மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெற்றிடை போடுவதுடன் 200-க்கும் (குற்போது 1800க்கும்) மேலான மொழிபெயர்ப்புக்களும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இப்புத்தகத்தை நடுக்கவும் அழிக்கவும் ஈடு இணையில்லாத முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தும், அநேக நூற்றாண்டுகளாக இப்புத்தகம் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறதென்றால், அதில் அதின் ஆசிரியர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற தேவனே அதைப் பாதுகாத்து வந்தாரென்பதே உண்மையாகும்.

நீதி மற்றும் ஒழுக்கீதியான விஷயங்களிலும் வேதம் சீராக நன்மையுடையதாக இருக்கிறது. அதிலுடைய பக்கங்களை கவனத்தோடு படிப்பாரின் வாழ்க்கையானது அபரிதமான பரிசுத்த வளர்ச்சியடைகிறது. மற்ற மத புத்தகங்களும் வெவ்வேறு சாஸ்திர சம்பந்தமான புஸ்தகங்களும் மனுக்குலத்திற்கு ஓர் அளவிற்கு அவர்களின் வாழ்க்கையை மேன்மைப்படுத்தி ஆசீர்வாதத்தைத் தந்திருக்கிறது. ஆனால், ஏழாக்கும், பணக்காரருக்கும், படித்தவருக்கும், படிக்காதவருக்கும், சத்திய வேதத்தைப்போல் மகிழ்ச்சியையும் சமாதானத்தையும் பிரசவ வேதனைப்படுகிற இந்த முழு சிருஷ்டக்கும் தருவதில் மற்ற ஒட்டுமொத்த புத்தகங்களும் தோல்வியடைந்துவிட்டன. சத்திய வேதம் கருத்தோடும், கவனத்தோடும் படிக்க வேண்டிய புத்தகமே தவிர, வெறுமனே படிக்கப்படும் புத்தகமல்ல. ஏனெனில், தேவனுடைய யோசனைகள் நம்முடைய யோசனைகளைப் பார்க்கிலும், அவருடைய வழிகள் நம்முடைய வழிகளைப் பார்க்கிலும் உயர்ந்ததாயிருக்கிறது. முடிவற்ற தேவனின் திட்டங்களையும், யோசனைகளையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமெனில், அதிமுக்கியமான அவ்வேலைக்காக நம் முழு சத்தியையும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும். விலைபெறப்பட்ட பொக்கிஷமாகிய சத்தியம் சாதாரணமாகக் கிடைக்காது.

வேதப் புத்தகம் முழுவதிலும் தொடர்ச்சியாக தேவ குமாரனும், நசரேயனுமாகிய இயேசுவையே குறித்துப் பேசுகிறது. ஆரம்பம் முதல் கடைசி வரை அவருடைய நாமமும், அவரது உத்தியோகமும் வேலையும் விசேஷமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நசரேயனாகிய இயேசு என்னும் மனிதர் வாழ்ந்த அக்காலத்தைப் பற்றி வேத எழுத்தாளர்களால் குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் வேதமல்லாத உலக சரித்திரத்தோடு முழுமையாக ஒத்துப்போகிறது. இந்த இயேசுவின் நடத்தை பூதருக்கும், யூத மத குருக்களுக்கும் விரோதமானதாக இருந்ததால், அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டார் என்ற உண்மையும் புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள்

மட்டுமின்றி உலக சரித்திரத்திலும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலவையும், லூக்காவையும் தவிர மற்ற புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் இயேசுவை நேரடியாக அறிந்தவர்களும், அவருடைய சீஷர்களாயிருந்து அவருடைய போதகங்களை எழுதி வைத்தார்கள்.

எந்த ஒரு புத்தகமும் உண்டாவதற்கு எழுத்தாளர்களிடம் ஒரு நோக்கம் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, எந்த நோக்கத்திற்காக அலரைப்பற்றி எழுத இந்த எழுத்தாளர்கள் ஏவப்பட்டனர். அவர் தான் மரணத்திற்கேதுவான குற்றவாளியாக தீர்க்கப்பட்டு, யூதர்களால் அக்கிரமக்காரராக எண்ணப்பட்டு, அவர்களுள் இருந்த மதத்தலைவர்களால் அவர் வாயுத் தகுதியற்றவராக தீர்ப்பிப்பட்டு மரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கினாங்க சிலுவையில் அறையப்பட்டவராயிற்றே. அப்பவாறிருக்க, அவருக்காக அவருடைய உபதேசங்களை உபதேசிக்கவும் இந்த எழுத்தாளர்கள் இகழ்ச்சியையும் இழப்புகளையும் கசப்பான உபத்திரவங்களையும் தங்கள் ஜீவனையும் இழக்கத் தயாராகி, சிலர் இரத்த சாட்சிகளாகக்கூட மரித்தார்களே. இயேசு உயிரோடிருக்கும்போது தன் வாழ்க்கையிலும், உபதேசங்களிலும் தனிச்சிறப்பு பெற்றவராயிருந்தபோதிலும் மகா கேவலமான மரணத்தை அடைந்ததின் அவருக்கு சாதகமாக அலரைப்பற்றி பிரசங்கித்ததின் நோக்கமென்ன? இந்த எழுத்தாளர்கள் தங்கள் சொந்தமாக அலரைப்பற்றியும், இயேசு என்பவர் அவர்களுடைய கற்பனை நாயகனாக இருந்திருப்பார் எனவும் நாம் யூகித்தால், அவர் தேவனுடைய குமாரனென்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் அவர் உண்டாக்கப்பட்டார் எனவும், அந்த வல்லமையிலேயே குஷ்டரோகிகளை சுகப்படுத்தியும், பிறவிக் குருடருக்கு பாங்கவமையும், செவிடருக்கு கேட்கும் திறனையும் கொடுத்தும், மரித்த சிலரை எழுப்பினாரென்பதும் சுட்டுக்கதை என்றும் வைத்துக்கொண்டால், அலரை மகா பெரிய குற்றவாளியாக அவருடைய எதிரிகள் தீர்க்கும்போதும், அவருடைய துன்ப காலத்தில் இந்த எழுத்தாளர்கள் உட்பட நண்பர்களும் சீஷர்களும் அலரைவிட்டு ஒடிப்போயிருந்தாலும், பின் கதரியமாய் அலரை பிரசங்கித்து அலரை கொலை செய்தவர்களைக் கண்டித்துப் பேசினது எவ்வளவு நகைப்பிற்கிடவாயிருக்கும்?

உலக சரித்திரம் இந்த எழுத்தாளர்கள் சொல்லும் சிலவற்றிற்கு ஒத்துப்போகாதிருந்தாலும் இவர்கள் எழுதினது பொய் என்று சொல்ல முடியாது. இவ்விதமாய் அவர்கள் பொய் சொல்லியிருப்பார்கள் என முடிவெடுப்பவர்கள் இந்த பொய்யை எழுதுவதற்கு அவர்களுடைய நோக்கத்தை நிரூபிக்க வேண்டும். பெயரையாவது, புகழையாவது, வல்லமையையாவது, உலக ஆசிரீவாதங்களை யாவது எதிர்பார்த்து அல்லது நம்பி இப்படிச் செய்தார்களா? அவர்களுடைய வறுமையும், யூத மதத் தலைவர்களைவிட அவர்கள் தலைவருடைய புகழற்ற நிலையும் மேற்சொன்ன கருத்துக்களுக்கு விரோதமானதாக இருக்கிறது. மேலும், குற்றவாளியாக மாறித்தாமல்வாமல், சமாதானத்தை கலைக்கிறவராக யூதராக எண்ணப்பட்டு தம்மைத்தாமே உயர்த்தாமல், தம்முடைய உபதேசங்களை நிரூபித்துமயங்களாகக் குறிப்பிடுகாரமாதான புகழோ, ஆசிரீவாதமோ கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையைக்கூட தர முன்வரவில்லை. மாறாக, இயேசுவை பிரசங்கித்தவர்களுடைய நோக்கம் அவ்வாறிருந்தால் அது பிரசங்கிக்கப்படும்போது உபத்திரவத்தையும், சிறைவாசத்தையும், அடிக்களையும், மரணத்தையும் கொண்டுவிட்டுபோது உடனடியாக அவ்வேலையை நிறுத்தியிருக்கமாட்டார்களா? ஆனால், காரணத்தை அறிமும்போது அம்மனிதர்கள் இவ்வாறாக ஆசிரீவாதங்களுக்காக வாயாமல், தங்களுடைய விடு, புகழ், மேன்மை, வாழ்க்கை அனைத்தையெல்லாம் தியாகம் செய்துடன், மற்றவர்களை உயர்த்துவதிலும் ஒழுக்கீதியாக உள்ளத நிலையை அடையச் செய்வதே அவர்களுடைய உள்ளத நோக்கமாயிருந்தது. மேலும், கவனிக்கும்போது அவர்களுடைய சாட்சியானது சத்தமும் உண்மையானதும், சாதாரண எழுத்தாளர்களைவிட 10 மடங்கு அதிக நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமுமானது. அன்றியும் இவர்கள் மூட நம்பிக்கையுடையவர்களுமல்ல. இவர்கள் புத்தியும், நேர்மையான மனதுள்ளவர்களாக தங்களுடைய விசுவாசத்திற்கும் நம்பிக்கைக்கும் தகுந்த காரணத்தை கூறக்கூடியவர்களாயிருந்து தங்கள் கொள்கையுடைய எண்ணங்களுக்கு இசைவாக உண்மையுள்ளவர்களாக நடக்க கடும் முயற்சி மேற்கொண்டிருந்தனர்.

மேலும், நாம் குறிப்பிட்டது பழைய ஏற்பாட்டு பல்வேறு எழுத்தாளர்களுக்கும் பொருந்தும். அவர்கள் முக்கியமாக தேவனுக்கு

உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க மனிதர்கள். அவர்களைப் பற்றிய சரித்திரத்தில் அவர்களுடைய நன்னடக்கையையும், பெயர்வாங்கையையும், குறைகளையும் கண்டித்து பாறாட்சியில்வாமல் எடுத்துரைக்கிறது. சத்திய வேதம் ஒரு மத ஏற்பாட்டில் உள்ள மக்களின் பயத்திக்காக உருவாக்கப்பட்ட சரித்திரமென்று நினைப்பவர்களுக்கு அது ஆச்சரியத்தை அளிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. வேதம் சத்தியம் என்று சொல்லப்படுவதுபோலவே அது எதார்த்தமுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். அது வஞ்சகமாக ஏமாற்றுக்காரர் எழுதிய புத்தகமானால் அவர்கள் மனிதரை மேன்மைப்படுத்தி குற்றமில்லாதவர்களாகவும் சிறந்த மனிதர்களாகவும் காண்பித்து, தங்கள் எழுதியது தேவ ஆவியினால் ஏற்பட்டு எழுதப்பட்டது என்று சித்தரித்திருப்பார்கள். ஆனால், வேதத்தில் அவ்வகையான காரியங்கள் இல்லாமலும், அதை வாசிப்போரை வஞ்சிக்கவோ ஏமாற்றவோ வேண்டும் என்ற நோக்கமும் இல்லாமலும் அது நியாயமான சாட்சியாக இருக்கிறது.

தேவனுடைய திட்டங்களையும், சித்தந்தையும் பற்றிய வெளிப்பாட்டை எதிர்பார்க்கும்போது அந்த வெளிப்பாடு தேவனுடைய சத்திய வேதமே எனவும், அது மனிதருடைய நோக்கத்தில் எழுதப்பட்டவில்லை என்றும் கண்டறிந்ததின்படி, அதுதான் உண்மையான ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அதிலுள்ள எல்லா உபதேசங்களும் தேவனால் ஏற்பட்டு எழுதப்பட்டதா என்றும், வேதமல்லாமல் இயற்கையிலிருந்து நாம் கண்டறிந்த தேவ குணநலன்களை தன்னுள் அடக்கிய உண்மையுள்ள ஆதாரமா என்றும் ஆராய்வோம்.

புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் ஐந்து புத்தகங்களும், பழைய ஏற்பாட்டின் பல புத்தகங்களும் அதின் ஆசிரியர்கள் அறிந்த விஷயங்களைப் பற்றிய சரித்திரமாயும், அவர்களுடைய குணநலன்களால் அது உண்மையென்றும் உறுதியென்பப்பட்டவைகளும் இருக்கிறது. அவர்கள் நன்றி தெரிந்த தொடர்புள்ள அநேக உண்மைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஒரு விசேஷமான வெளிப்பாடு அவசியமில்லை என்றாலும், தேவன் மனிதருக்கு ஓர் வெளிப்பாட்டைத் தர விரும்பும்பொருத்தாலும், இப்புத்தகங்களில் சொல்லப்பட்ட சம்பவங்கள் அந்த வெளிப்படுத்துதலோடு சம்பந்தப்பட்டதாலும், அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவிற்கு

தேவையான ஆதாரங்களை உடையதாயிருக்க தேவன் தெரிந்துகொண்ட நோக்கையான எழுத்தாளர்கள் அவசியமான உண்மைகளை மட்டும் குறிப்பிடவும், தேவன் அதை எழுதும்போது மேற்பார்வையிட்டு திட்டம் வகுத்திருப்பார் என்றும் நம்பலாம். வேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள சரித்திரப்பகுதிகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு, அதை எழுதின எழுத்தாளர்களின் குணங்களும், நோக்கங்களும் அவைகளின் நம்பத்தகுந்தமையை அளிக்கிறது. நல்ல மனிதர்கள் கண்டிப்பாக பொய்யுரைக்கமாட்டார்கள். திட்டிப்பான கிணறு கசப்பான தண்ணீரைக் கொடுக்காது. நன்மை விளைவும்பொருட்டு அதின் ஆசிரியர்கள் தீமையை சொல்லியும், செய்தும் இருப்பார்கள் என்ற சந்தேகத்தை நீக்கும் வகையாக, அவர்களால் எழுதப்பட்டது ஒன்றுக்கொன்று இசைவானதாயிருக்கிறது.

நியாயாதிபதிகளின் புத்தகம், இராஜாக்களின் புத்தகம், நாளாகம புத்தகங்கள் முதலானவைகளில் கவனமாக தரப்பட்டுள்ள அக்காலத்தின் முக்கியமான சரித்திர சம்பவங்களும், ஆட்சணையும் பற்றிய விஷயங்களின் நிச்சயத்தை எவ்வகையிலும் உடனடியும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. எவிரேய வேதத்தில் (புஸ்யு ஏற்பாடு) சரித்திரங்கள், பிரமாணங்கள், திக்கதரிசனங்கள், அவைகளைப் பற்றிய சரித்திரங்கள், வம்ச வரலாறுகள், அநேக தெளிவான காரியங்களும் இன்னும் இந்த 20-ம் நூற்றாண்டின் பார்வையில் பார்த்தால் அவையையெல்லாம் தோன்றுகிற அநேக சரித்திரங்களும் கூட வேதத்தில் புதியப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், ஆபிரகாமின் ஒரு குறிப்பிட்ட வம்சத்திலிருந்து வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மோசியா வருவார் என்ற எதிர்பார்த்தவின் காரணத்தினாலேயே உதாரணமாக ஆதியாகமம் 19:36-38ல் மோசியா பற்றும் அம்மோசியா என்ற ஜாதியாரின் தோற்றத்தையும் ஆபிரகாமினும், இஸ்ரேயலேயினும் அவர்களுக்கு இருந்த சம்பந்தத்தையும் காண்பித்து அவர்களுடைய முழு சரித்திரத்தைப் பற்றிக் கூறுவது ஒரு சரித்திரக்காரனுடைய மனதிற்கு மிகவும் அவசியமாகக் காணப்படுகிறது. அதைப்போல இயேசுவின் தாயாகிய மரியாளுக்கும் அவளுடைய புருஷன் யோசேப்புக்கும் ராஜாவாகிய தானீலுக்கும் கோத்திரப் பிரதானாயிருந்த யூதாவின் சந்ததியானைப் பற்றியும், அச்சந்ததி மறுபடியும் ஆபிரகாமின் சந்ததியாக விவரமாய் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (லூக்கா 3:23, 31, 33, 34,

மத்.12-16) இதனாலேயே சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி யூதாவின் வம்ச வரலாறு கொடுக்கப்பட்டதுபோல், அவ்வளவு திட்டமாக மற்ற சந்ததியார் பற்றி ஏன் கொடுக்கப்படவில்லையெனில் இஸ்ரேயலை ஆளப்போகிற ராஜாவும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மோசியாவும் இச்சந்ததியிலேயே தோன்றுவார் என்று திக்கதரிசனமாக உரைக்கப்பட்டதே காரணம். (ஆதியாகமம் 49:10; ஆதியாகமம் 38ம் அதிகாரம்)

வேதாகமத்தில் பதிவாகியுள்ள வரலாற்று உண்மைகளுக்கு வெவ்வேறு காரணங்களினால் அல்லது ஒரே மாதிரியான காரணங்களினால் இருக்கக்கூடும். இதன் பயன்பாடுகளை சிறிதுசிறிதாக நாம் காணலாம். அவை வரலாறாக இவ்வாதிருந்தாலும், அதிலுள்ள எந்த விஷயத்தையும் தவிர்க்காமல், ஏற்றுக்கொள்ளுமளவிற்கு ஒழுக்கத்தைப் பொதிப்பதாய் இருக்கும் வேதாகமம் அசத்தத்திற்கு உடன்படுகிறது என்று எந்த இடத்திலும் ஒருவரும் புத்தியறிவின்படி கூறுமுடியாது. அதோடு கூட, ஒரேவித உண்மைகள் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ, எந்த மொழியிலும் மென்மையாக சொல்லப்பட்டிருப்பதை நிறுவவில்லை வைக்கவேண்டும். மேலும், வேதத்தின் மொழிவெளிப்பாட்டாளர்கள் தற்காலத்தைக்காட்டிலும் விஷயங்களைத் துல்லியமாய் எடுத்துரைக்காத காலத்தில் வாழ்ந்தபோதிலும், வேதத்தின் எந்தப் பகுதியையும் ஒதுக்கியிடாமல் மிக கவனமாகவும், சரியாகவும், மொழிவெளிப்பாட்டாளர்கள் இவ்விதமாக எடுத்துரைக்கும் முயற்சியை, வேதாகமம் வெளிப்பட்ட காலம் முதலே இருந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அனுபவானிக்கலாம். அவ்விதமாக புதிய ஏற்பாட்டில் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கும் எவ்விஷயத்தையும் திருப்தியடையாதவர்களால் கூட எதிர்ப்பை கண்டுபிடிக்கமுடியாது என்பது நிச்சயமான உண்மை.

மோசேயின் புத்தகங்களும், அதில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் நியாயப்பிரமாணங்களும்

வேதத்தின் முதல் ஐந்து புத்தகங்களும் மோசே எழுதிய புத்தகங்கள் என அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மோசே அவைகளின் ஆசிரியர் என எங்கும் தரப்படவில்லை. அவைகள் மோசேயினாலும் அல்லது அவர் மேற்பார்வையிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன என்பது நியாயமான

அனுமானமாகும். அவருடைய மரணத்தையும், உடல் அடக்கத்தைப் பற்றியும் கண்டிப்பாக அவருடைய உதவியாளரால் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். மோசேயினால் இப்பத்தகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளது பற்றி இவ்விபரங்கள் வேதத்தில் தரப்படவில்லை. அவர் எழுதியதற்கான மாற்றுக்கருத்துக்கு எந்தவித ஆதாரமுமில்லை. இப்பத்தகங்கள் வசிப்போரை வஞ்சிக்க எழுதப்பட்டதேயானால், அப்படிச் செய்ய எண்ணிக்கொண்டவர், மோசேயை மென்மைப்படுத்தும்பொருட்டு அப்பத்தகங்கள் இஸ்ரவேலில் மரண தலைவராக இருந்த மோசேயினால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என பதிவு செய்திருப்பார். (உபாகமம் 31:9, 27) ஆனால், மோசே எயிரேய சந்ததியை எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை செய்தார் என்பது நாம் நிச்சயமாக அறிந்த ஒன்று. அப்பத்தகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நியாயப்பிரமாணத்தின்படி அந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்களை ஒரு ஜாதியாக ஒன்று திரட்டினார். அதன்பின் மூன்றாயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாக யூதர்கள் இப்பத்தகங்கள் மோசேயினால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட மாபெரும் பரிசு என்று எண்ணி, அவைகளில் உள்ள ஒவ்வொரு நியாயப்பிரமாணத்தின் சாரம்சத்தைக்கூட மாற்றாமல், அது தேவனுடைய புனிதமான வார்த்தைகள் என்று நிரூபிக்கும் வகையில் போற்றி பாதுகாத்து வருகிறார்கள்.

மோசே எழுதின இப்பத்தகங்கள் மட்டுமே அது எழுதப்பட்ட அக்காலங்களில் மிகவும் நம்பத்தகுந்த சரித்திரங்களை உடையதாக இருக்கிறது. சீனா தேச சரித்திரம், சிருஷ்டிப்பைக் குறித்துச் சொல்லும்போது, கடவுள் ஒரு படகில் ஏறி ஒரு கைப்பிடி மண்ணைக் கொண்டுபோய் தண்ணீரில் போட்டதாகவும், அம்மண்ணை உலகமயிற்று என்றும் கூறுகிறது. ஆனால், சிந்திக்கும் ஒரு குழந்தைகூட இப்படிப்பட்ட யேசீசில் வஞ்சிக்கப்பட்டதற்கு அந்த ஒரு கட்டுக்கதை என்று சொல்லமுடியும். அதற்கு மாறாக வேதத்தில், ஆதியாகமத்தில் சிருஷ்டிகளும், நூல்களிலுள்ள மூல காரணமுள்ள கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்ற ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட நியாயமான அனுமானத்துடன் ஆரம்பிக்கிறது. அதில் கடவுளின் ஆரம்பத்தைப் பற்றிப் பேசாமல், அவர் ஆதியிலே வானத்தையும், பூமியையும் மிகவும் கச்சிதமாகவும் ஒரு ஒழுங்கிற்குள்ளும் படைத்த அவருடைய வேலைகளைப் பற்றி தெரிவிக்கிறது. "ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார்." அதன்பின்

பூமி உண்டாக்கப்பட்ட விதத்தை விபரமாக முழுமையாக விளக்காமல் சிருஷ்டிப்பின் ஆறு நாட்களில் (புக நாட்கள்) மனிதன் வாழ அடிப்படையானவைகளை சிருஷ்டித்ததை படிப்படியாக விவரிக்கிறது. இவைகளில் சொல்லப்பட்டவை, கடந்த நாள்களாயிரம் வருடங்களாக கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விஞ்ஞான வெளிச்சத்துடன் முரண்பாடில்லாமல் ஒத்துப்போகிறது. ஆகவே, வட்சக்கணக்கான பணம் செலவழித்தும் நவீன கருவிகளைப் பயன்படுத்தியும் கடந்த மூன்றாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் மற்றும் அறிவைத் தொகுத்து அளவிட்டாலும்கூட, மோசே என்ற தனி மனிதனின் அறிவிற்கு ஒப்பாகும் என்று கூறினாலும், மோசே தேவனால் ஏவப்பட்டு எழுதினார் என்று சொல்வதே எல்லாப் பத்திக்கும் மேலாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

மோசேயின் புத்தகங்களில் எழுதியிருக்கும் நியாயப்பிரமாணங்களின் முறையை அடுத்ததாகப் பாப்போம். அவைகள் பாகுபாடற்றி அக்காலங்களுக்கும் அதின் பிற்காலங்களுக்கும், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளுக்குமுரிய அறிவித்தும் மேற்பட்டது. இந்நூற்றாண்டின் சுட்டிட்டங்கள்கூட, மோசேயின் நியாயப்பிரமாணக் கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே நிறுவப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறெனில், அவைகளை நிறுவின மனிதர்கள் மோசேயின் பிரமாணத்தை தெய்வீகமானது என்று ஏற்றுக்கொண்டனர்.

பத்துக் கட்டளைகள் என்பது முழு நியாயப்பிரமாணத்தின் தொகுப்பாகும். இந்த பத்துக் கட்டளைகளில் கூறப்பட்டுள்ள ஆராதனை முறைகளும், ஒழுக்கரீதியான அறிவுரைகளும் அந்த வாசிக்கும் ஒவ்வொரு மானாவலையும், அவைகள் அற்புதமானவைகள் என்று யோசிக்க வைக்கும். அவைகள் இது வரையிலும் அறியப்படாமலிருந்து இப்போது கிரேக்க, ரோம அல்லது பாவிலோனிய ராஜ்யங்களின் (நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்ட அநேக காலங்களுக்கு பிறகு தோன்றி அழிந்த ராஜ்யங்கள்) அறிவுகளிலிருந்து மீந்திருக்கும் நினைவுச் சின்னங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டாம், பத்துக் கட்டளைகளானது, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதாக இல்லாவிட்டாலும், அதிசயிக்கத்தக்கவை என போற்றப்பட்டிருக்கும். ஆனால், இந்தக்

கட்டளைகள் அநேகரால் நன்கு அறியப்பட்டதாலும் அதில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டானாலும் சிலர் தவிர மற்றவர்கள் இவைகளில் உள்ள நிஜமான மேன்மையை கவனிக்கத் தவறியிருக்கிறார்கள். நிஜமாகவே பத்து கட்டளைகள் கிறிஸ்துவைப் பற்றி போதிப்பது இல்லை. மேலும், அவைகள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று கிறிஸ்தவர்களுக்கு அல்ல. எடுபலியை விசுவாசிக்க தரப்படாமல், மனிதர் தங்களுடைய பாவநிலையை உணர்ந்து அதிலிருந்து விடுபட மீட்டும்பொருளின் அத்தியாவசியத் தேவையை காண்பிக்கிறதாமிருக்கிறது. இந்த கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தை தோற்றுவித்தவராகிய இயேசு, மாற்கு 12:30, 31ல் “உன் தேவனாகிய கர்த்தரை உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமையோடும், உன் முழு மனத்தோடும், உன் முழு பெலத்தோடும், அன்புசுறையாயாக. மேலும், உன்விடத்தில் அன்புசுறையுடைய பிரஸிடத்திலும் அன்பு சுறையாயாக” என பத்து கட்டளைகளையும் மிகவும் அருமையாக கருக்கி தொகுத்துரைக்கிறார்.

மோசேயினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அரசாளும் முறையானது, பழங்கால, நவீன முறைகளுக்கு முற்றிலும் வேறுபட்டதாகவும் இருந்தது. அம்முறையானது சிருஷ்டகருடையதும், அந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் அவருக்கு கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியவர்களாகவும் இருந்தார்கள். மத ரீதியாகவும், சமுதாய ரீதியாகவும், அவர்களுடைய சட்டங்களும், முறைகளும் நாம் பார்க்கிறபடி அது தேவனுடையவைகள் என்றும், தேவனுடைய குணநலன்களுடன் எவ்வாறு ஒத்துப்போகிறது என்றும் போதிக்கிறதாமிருக்கிறது. பாஷ்யத்தின் மத்தியிலே இருந்த ஆசிரிப்புக்கடாரத்தில் ஒரு பாகமாகிய “மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலே” இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில், யேசோவா தேவனே அவர்களுடைய ராஜாவாகவும், அவர் அவர்களை ஆண்டு வருகிறவரென்றும் அவர்கள் உணரும்பொருட்டு அவருடைய பிரசன்னம் இருந்தது. ஆசிரிப்புக்கடாரத்தின் முழுப்பொறுப்பாக ஆசாரிய முறைமை ஏற்படுத்தப்பட்டதுடன் அவர்கள் மூலமாக மட்டுமே யேசோவா தேவனுடன் தொடர்புகொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக சிலருடைய முதலாவது கருத்து என்னவாக இருக்கக்கூடும் என்றால், “மற்ற தேசங்களில் உள்ளதுபோலவே, யூதர்கள் மத்தியிலும் ஆசிரியர்கள் நங்கள்

சுயலாபத்திற்கும், நன்மைக்கும் ஜனங்களை ஏமாற்றி பயமுறுத்தி ஆண்டு வருகிறார்கள் என்பதே.” ஆனால், நாம் அவசரப்பட்டு எந்த முடிவிற்கும் வரக்கூடாது. ஒரு காரியத்தின் உண்மைகளை நன்கு ஆராய்ந்தபின் ஏற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு உள்ளபோது, அந்த உண்மைகளை ஆராயாமல் ஒரு முடிவுக்கு வருவது ஏற்படையதன்று. அப்படி செப்தோமோனால் மற்ற விஷயங்களை நாம் கவனித்துப் பார்க்கும்போது நாம் தவறு செய்தோமென அறிய நேரிடும். ஆசாரியர்களுடைய உரிமைகளும், அதிகாரங்களும், இங்கு கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஜனங்கள்மேல் எந்த அதிகாரமும் அவர்களுக்குத் தரப்படவில்லை. அவர்களுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஜனங்களுடைய உரிமைகளிலும், மனசாட்சியிலும் தலையிடமுடியாது. இம்முறையானது, அதே ஆசாரிய கோத்திரத்தாராகிய மோசேயினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இஸ்ரவேலை எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கும் தேவனுடைய பிரதிநிதியாக இருந்த மோசேயிடம் அவர்கள்மேல் முழு அதிகாரமும் இருந்தபோதிலும், அவருடைய சந்தர்ப்பமும் ஜனங்களின் நன்மைக்கென்று மிதமிஞ்சி அவர்களுக்கு உழைக்கத் தூண்டியது. சில காலத்திற்குப்பின் குடியாட்சிக்கு ஒப்பான அரசாங்கம் அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஒருவேளை அவிசுவாசிகளும்சுட இஸ்ரவேலின் அரசாட்சி, மக்களாட்சி என்று மதிக்கலாம். ஆனால், அந்த அரசாட்சியுடைய வெளிச்சத்தில் நோக்கும்போது அது ஒரு தெய்வீக அரசாட்சியாகும். ஏனெனில், கட்டளைகள் அனைத்தும் மோசேயின் மூலம் தேவனால் கொடுக்கப்பட்டதே தவிர, மோசே எவ்வித கட்டளைகளையும் ஏற்படுத்த அனுமதிக்கப்படவில்லை. தேவனால் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சட்டங்களிலிருந்து யாதொன்றையும் நீக்கவோ, சேர்க்கவோ கூடாது. இதன் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, இஸ்ரவேலின் அரசாங்கம் மற்ற சமுதாய அரசாங்கங்களுக்கு முற்றிலும் வேறுபட்டதாகவும், முன்மொழியும் இருந்திந்தாததாயும் இருந்தது. “கத்தர் மோசேயை நோக்கி இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கு மூப்பரும் தலைவருமானவர்கள் இன்னார் என்று நீ அறிந்திருக்கிறாயே, அந்த மூப்பரில் எழுபதுபேரைக் கூட்டி, அவர்களை ஆசிரிப்புக்கடாரத்தினிடத்தில் அங்கே உள்ளோடுகட்ட வந்து நிற்கும்படி செய் அப்பொழுது நான் இறங்கிவந்து, அங்கே உள்ளோடு யேசி, நீ ஒருவன் மாத்திரம் ஜனங்களின்

பாரத்தைச் சமக்காமல், உன்னோடே கூட அவர்களும் அதைச் சமப்பதற்காக உள்மேல் இருக்கிற ஆவினை அவர்கள்மேல் வைப்பேன்” (என்னாகமம் 11:16, 17 இத்துடன் 24 முதல் 30 வசனங்களில் உள்மையம் சாந்தமும் உள்ள வருசமையிலாத மோசேயின் குணாதிசயம் முன்மாதிரியாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சம்பவத்தை மோசே வேறு ஒரு பகுதியில் கூறுவதைக் காண்போம்: “நான் ஞானமும் அறிவுமுள்ள மனிதராகிய உங்கள் கோத்திரங்களின் வம்சபதிகளைத் தெரிந்துகொண்டு, அவர்கள் உங்களுக்குத் தலைவராகிவருக்கும்படி ஆயிரம்பேருக்கு அதிபதிகளாகவும், நூறு பேருக்கு அதிபதிகளாகவும், ஐம்பது பேருக்கு அதிபதிகளாகவும், பத்து பேருக்கு அதிபதிகளாகவும் உங்கள் கோத்திரங்களில் அதிகாரிகளாகவும் ஏற்படுத்தி வைத்தேன்.” (உபாசமம் 1:15; யாத்திராகமம் 18:13-26)

அரசாங்கத்தின் உயர்ந்த பதவிகளை நிர்வகிக்க, தன் உறவினர்களிலிருந்தோ, ஆசாரிய வகுப்பாரிலிருந்தோ ஆட்களை நியமித்து, தன் சுய பலத்தை அதிகரித்துக்கொள்ளாமல், மத அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, ஜனங்களின் உரிமைகளையும், சுதந்திரத்தையும் புறக்காமல், எல்லாக் கோத்திரங்களிலுமிருந்து ஆட்களை நியமித்து, அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்தியதன் மூலம், ஜனங்களிடத்தில் சுயாதீனத்தை அதிகரிக்கச் செய்த மோசேயின் குணாதிசயம் எவ்வளவு மேன்மையானது என்று விளங்குகிறது. மற்ற தேச சரித்திரம் மற்றும் ஆட்சியாளரிடம் இதற்கொப்பான செய்கையை நாம் காண்கிறதில்லை. அந்த தேசங்களின் ராஜாக்கள் தங்களது புகழையும், வல்லமையையும் அதிகரிப்பதிலேயே கருத்தாய் இருந்தார்கள். இவர்கள் தங்களுடைய வல்லமையை அதிகரிக்கவும், ஜனங்களிடத்தில் தயவு பெறவுமே குடியரசை (republics) ஸ்தாபித்தனர். அனைவருக்கும் சம உரிமையுள்ள சமுதாயத்தை குடியரசாக ஸ்தாபித்தபோதிலும், அதன் மூலமாக ஜனங்களை மகிழ்வித்து, தங்கள் வல்லமையை அதிகரிக்கும் சுயலாபத்துக்காகவே அங்கொன்று செய்தார்கள் என்று அதன்பின் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் காண்பிக்கின்றது. மோசேயைப் போலவே வல்லமையையுடைய மேலான ஸ்தானத்தில் பேராசையுள்ள ஒருவர் இருப்பாராகில், ஆசரிப்புக் கூடாத்தில் தேவ பிரசன்னத்தைக் காரணமாகாட்டி, ஏற்கனவே தன்னுடைய கோத்திரம் ஆசாரிய கோத்திரமாயிருந்தபடியால்,

அங்கோத்திரத்திலிருந்தே மற்ற அதிகாரிகளையும் தெரிந்தெடுத்து, இப்படியாக அதிகாரத்தையும், வல்லமையையும் தன் குடும்பத்தின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் அடக்கி வைத்திருப்பார். இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை ஏற்படுத்தவும், இப்படிப்பட்ட ஜனங்களை ஆளவும் திறமையுள்ள மோசே இப்படி சொந்த வல்லமையை அதிகரிப்பதன் மூலம் என்ன நடக்கும் என்பதை அவர் அறியக்கூடும். அரசாங்கத்தின் முழுக் கட்டுப்பாடும் ஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, ஜனங்களுக்குள்ளே ஏற்படும் கடினமான பிரச்சனைகளை தம்மிடம் கொண்டுவரச்சொல்லி, மோசே தன் கீழுள்ள ஆளுநர்களிடம் கூறி சாதாரண விஷயங்களை, தீர்ப்புச் செய்யும் அதிகாரத்தை அவர்களிடமே ஒப்படைத்தார். “உங்களுக்குக் கடினமாயிருக்கும் காரியத்தை என்விடத்தில் கொண்டுவருங்கள்; நான் அதைக் கேட்பேன்.” (உபாசமம் 1:17)

இவ்வாறாக நாம் பார்த்தபடி, இஸ்ரவேல் தேசமொன்று தேவனது தெய்வீக உத்திரவுக்குக் கீழ்ப்பட்ட குடியரசாக இருந்தது. அந்த அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள் தேவனது ஊழியர்களாக பணிபாற்றினர். “மக்களைக்கொண்டே ஆளும் மக்களின்” அரசாங்கத்திற்குப் பதிலாக, ஜனங்களின்மேல் ஆளுகை செய்யும் அடிமைத்தன ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தினதை வேதாசமம் அங்கீகரித்திருக்கிறது என்று அநீசர் அறிபாணமினாம் வாதாடுகின்றனர். இத்தகைய உரிமைபெற்ற அரசாங்கமே நானூறு வருடங்களாக ஆளுகை செய்து வந்தது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அதன்பிறகு, “இஸ்ரவேலின் மூப்பர்கள்” தங்களுக்கென்று ஒரு ராஜ்யவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பி, கர்த்தாது அங்கீகாரத்தைப் பெறாமல், தங்கள் சுய எண்ணத்தை வலியுறுத்தியதால், கர்த்தர் சாசுரேயை நோக்கி, “ஜனங்கள் உன்னிடத்தில் சொல்வதெல்லாவற்றிலும் அவர்கள் சொல்லைக் கேள், அவர்கள் உன்னைத் தள்ளவில்லை, நான் அவர்களை ஆணாதபடிக்கு என்னைத்தான் தள்ளினார்கள்” என்று கூறினார். தேவனது கட்டளைப்படி இராஜ்யவை ஏற்படுத்துவதனால் ஜனங்களுக்கு ஏற்படவிருக்கும் தீமைகளையும், அவர்களது சுதந்திரம் மற்றும் உரிமைகள் அடர்சியப்படுத்தப்படும் என்பதையும், அவர்கள் அடிமைகளை நேரிடும் என்று எச்சரித்தும், இஸ்ரவேலர் மூட்டாட்டமாய் வற்புறுத்தியதால், தேவன் அவர்களுக்கு ராஜ்யவைக் கட்டளைமிட்டார். (1 சாசுரேயல் 8:8-22) ஒரு ராஜா வேண்டும்

என்று இஸ்ரவேலின் விரும்பினதை யோசித்தும் பார்க்கும்போது, யோசே தன்னைத்தான் உயர்ந்த எண்ணியிருப்பாரோயாகில், எந்தக் கஷ்டமும் இல்லாமல், மாபெரும் ராஜ்யத்தின் அதிபதியாக தன்னை உயர்த்தியிருப்பார் என்று இச்சம்பவம் காண்பிக்கின்றது.

இஸ்ரவேல் முழுவதும் ஒரே தேசமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களின் கோத்திரப் பிரிவுகள் யாக்கோபின் மரணத்திற்கும் பிறகு எப்பொழுதும் காக்கப்பட்டு வந்தது. ஒவ்வொரு கோத்திரமும், குடும்பமும் குறிப்பிட்ட நபர்களை பிரதிநிதிகளாக அல்லது அதிகாரியாக நியமித்து வந்தார்கள். எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து அநேக வருஷங்களிலும் இவ்வழக்கம் கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்தது. இவர்கள் ஜனத்தின் “மூப்பர்” அல்லது பிரதானிகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களுடைய யோசே கடைப்பிடித்த, அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகளாகக் கிணார். மாறாக, அதிகாரம் முழுவதையும் தன்னிடமும், தன் சொந்த குடும்பத்தாடமும் வைத்துக்கொள்ள விரும்பியிருந்தால், அவர்களுக்கு இப்பெரிய அந்தஸ்தைக் கொடுத்திருக்க மாட்டார்.

சமுதாயத்தை ஆளும் அதிகாரிகளுக்கு தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட அறிவுரைகள் எளிமையானும், நேர்மையானும், பரிசுத்தத்திற்கும் மாநிதியாக அமைந்திருந்தது. யோசே ஜனங்களிடம், இந்த நியாயாதிபதிகளைப் பார்த்து நான் கூறுவதாவது: “நீங்கள் உங்கள் சகோதரரின் விபாச்சியங்களைக் (காரணங்களைக்) கேட்டு, இரு பட்சத்தாராகிய உங்கள் சகோதரருக்கும், அவர்களிடத்தில் தங்கும் அந்நியனுக்கும், நீதியின்படி தீர்ப்புச் செய்யுங்கள். நியாயத்திலே முகதாட்சணியம் பாராமல், பெரியவனுக்கு செவிகொடுப்பதுபோல் சிறியவனுக்கும் செவிகொடுக்கக்கூடவீர்கள். மனிதன் முகத்திற்கும் பயப்படக்கூடாது; நியாயத்தீர்ப்பு தேவனுடையது. உங்களுக்குக் கடினமாயிருக்கும் காரியத்தை என்னிடத்தில் கொண்டுவருங்கள்; நான் அதைக் கேட்பேன்” என்றான். (உபதேசம் 1:18,17) யோசேயின் மரணத்திற்கும் பிற்பாடு, கடினமாயிருக்கும் காரியங்கள் கார்த்தரிடத்தில் பிரதான ஆசாரியன் மூலமாக நேரடியாகக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஊரீஸ் மற்றும் தூய்மீஸ் மூலமாக, ஆய் அல்லது இல்லை என்று கந்தர் உத்திரவளித்தார்.

இந்த உண்மைகளைப் பார்க்கும்போது, நேர்மையற்ற ஆசாரியர்கள்

தங்கள் சய வாயத்துக்காகவும், ஜனங்கள்மேல் அதிகாரஞ் செலுத்தவும் இந்தப் புத்தகங்களை எழுதியிருப்பார்கள் என்று சொல்வது நியாயமாகுமா? அல்லவாறு இருந்தால், அம்மனிதர்கள் தங்களுடைய நோக்கங்கள் நிறைவேறும்பொருட்டு மாற்றி எழுதியிருப்பார்களேயன்றி, அவைகளை இப்படி எழுதியிருக்க மாட்டார்கள். அதாவது, வேதத்தில் தீர்மானமாக எழுதியிருக்கிறபடி, இஸ்ரவேலின் பிரதான அதிபதியானவர் தங்களுடைய சொந்த கோத்திரத்திலிருந்து அதிகாரிகளை நியமிக்காமல், தேவனுடைய வழிகாட்டுதலின்படி சமூக அந்த அதிகாரங்களை ஆசாரியத்துவத்திலிருந்து பிரித்து, ஜனங்கள் கையில் ஒப்படைக்க முன்வருவாரா? இவ்வாறிருக்க, ஆசாரியர்கள் தங்கள் சய வாயத்துக்காக வேதத்தை எழுதியிருப்பார்கள் என்று ஒருவர் நினைத்தால், அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தீர்மானமாக இருக்குமா?

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மிகவும் நாகரீகமடைந்த நாடுகளின் சட்டங்களில்கூட, ஜனவியலானும் ஏழையும் சமமாக பாவிக்கப்படுவதில்லை. யோசேயின் பிரமானங்களில் இவ்வீரு வகுப்பாருக்கும் நீதி செய்யப்படுகிற காரியத்தில் எந்த ஒரு வித்தியாசமும் காண்பிக்கப்படவில்லை. சிலர் அதிக செல்வந்தர்களாகவும், அதிகாரம் மிக்கவர்களாகவும், வேறுசிலர் மிகவும் ஏழைகளாகவும் ஆகும் அபாயங்களிலிருந்து பாதுகாக்க, யோசேயின் பிரமானங்களில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களிருந்தன. ஆனால், இன்றும் உலகின் எந்த நாட்டிலும் இம்மாதிரி பாதுகாக்கும் சட்டம் நடைமுறையில்லை. யோசேயின் பிரமானத்தின்படி, ஒவ்வொரு ஜம்பது வருடமும் திரும்பக் கொடுக்கும் வேலைக்கான யூபிவி வருடமாயிருந்தது. இந்த யூபிவி வருடத்தில் இழந்துபோன சொத்துக்கள் திரும்பக் கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் ஒருசிலரின் கைகளில் ஏராளமான சொத்துக்கள் திரளாகக் குவிவது தடுக்கப்பட்டது. (லேவியராகம் 25:9, 13-23, 27-30) உண்மையாகவே அவர்கள் ஒருவரைப்பொருவர் சகோதரர்களாக எண்ணி, கைம்மாறு கருதாமல் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்யும்படியும், வட்ட வாய்க்காதுபடியும் அச்சட்டம் கற்பித்தது. (காண்க யாத்திராகமம் 22:25; லேவியராகம் 25:38, 37; எண்ணாகமம் 28:52-56)

சட்டங்கள் அனைத்தும் ஒளிவடிவான இன்றி வெளிப்படையாக

புதிவு செய்யப்பட்டிருந்ததால், அரசாங்க அதிகாரிகளோ, மற்றவர்களோ ஜனங்களின் உரிமைகளை மாற்றக்கூடாதிருந்தது. இச்சட்டங்களை எழுதிக்கொள்ளும்படி வசதி செய்யப்பட்டிருந்த ஆசாரியர்கள், இஸ்ரவேலின் பண்டுகை நாட்களில் இவற்றை ஜனங்களுக்கு முன்பாக வாசிக்கவேண்டாமென்று கட்டளை கொடுக்கப்பட்டிருந்ததால், ஏழைகளும் படிப்பறிவில்லாதவர்களும் கூட அதை அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாயிருந்தது. (உபாசகம் 31:10-13) இப்படிப்பட்ட சட்டங்களும், ஏற்பாடுகளும் வஞ்சகமையுள்ள மனிதர்களால் ஜனங்களுடைய சுயாதீனத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் மட்டுப்படுத்த சூழ்ச்சியாக ஏற்படுத்தப்பட்டதென்று எப்படி நிதானிக்க முடியும்? அப்படிப்பட்ட யுகம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாய் இருக்கிறது.

எதிரிகள் மற்றும் அயல் நாட்டவர்களுடைய உரிமைகளுக்கும், அவர்களது நலனுக்காகவும் முப்பத்து இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக, மோசேயின் பிரமாணத்தில் எழுதிவிரும்புதின்படியே அதற்கு இணையான சட்ட திட்டங்கள் நவநாகரீகமான தற்காலத்திலும் அவர்கள் அதேவித பலன்களை அடைய கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

“சுதேசிக்ளும் உங்கரிடத்தில் தங்கும் மாதேசிக்ளும் (அயல்நாட்டவர்) ஒரே பிரமாணம் இருக்கக்கூடவது” (பாதி.12:49; லேவி.24:22) என்று வாசிக்கிறோம்.

“யாதொரு அந்நியன் உங்கள் தேசத்தில் உங்களுடைய தங்கினால் அவனைச் சிறுமைப்படுத்த வேண்டாம். உங்கரிடத்தில் வசம்பண்ணுகிற அந்நியனைச் சுதேசிபோல எண்ணி, நீங்கள் உங்களில் அன்புகூறுகிறபோல அவனிலும் அன்புகூறுவீர்களாக; நீங்களும் எளிந்து தேசத்தில் அந்நியராய் இருந்தீர்களே.” (லேவியராகமம் 19:33, 34)

“உள் சத்துருவின் மடாவது, அவனுடைய கழுதைவாவது தப்பிப்போகக் கண்டால், அதைத் திரும்ப அவரிடத்தில் கொண்டுபோய் விடுவாயாக. உன்னைப் பணக்கிறவனுடைய கழுதை கடைப்போடே விழுந்துவிடக்கக் கண்டாயானால், அதற்கு உதவி செய்யாதிருக்கலாமா? அவசியமாய் அவனோடே கூட அதற்கு உதவி செய்வாயாக” என்று யாத்திராகமம் 23:4, 5ல் வாசிக்கிறோம்.

வாயில்லாப் பிராணிகள் கூட மோசேயின் பிரமாணங்களில் மறக்கப்படவில்லை. அவைகளைக் கொடுமைய் நடத்துவதும், மனிதனைக் கொடுமைய் நடத்துவதை தடை செய்ததுபோலவே, தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. பொழுக்கிற மட்டின் வாயைக் கட்டக்கூடாது. ஏனென்றால், வேலைசெய்கிற எந்தப் பிராணியும், மனிதனுடன் சம்பந்தித் தகுதியானவர்கள் என்கிற நல்ல காரணத்தின் பொருட்டேயாகும். நிலத்தை உழும்போது எருதையும், கழுதைமையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து உழுதல் கூடாது. ஏனெனில், அவை இரண்டும் சமமான பலம், ஆற்றல் உள்ளவைகளால் ஆகவே இது கொடுமையான செயலாகும். மிருகங்களுக்கு ஓய்வு காலம் இருக்க வேண்டாமென்ற சட்டமும் இருந்தது. (உபாசகம் 25:4; 22:10; யாத்திராகமம் 23:12)

ஆசாரியத்துவம் ஒரு அநாதையுள்ள ஏற்பாடு என்று சிலர் கூறுவதற்குக் காரணம், லேவியர்களுக்கு மற்ற கோத்திரங்களிலுள்ளவர்கள் நிலவினைச்சலில் பத்தில் ஒரு பாகம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற பிரமாணத்தின் நிமித்தமாகவே ஆகும். மோசேயின் பிரமாணங்கள் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டதேயொழிய, இந்த ஆசாரியக் கூட்டத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டவில்லை என்று நிரூபிக்கிற, தேவனது தெய்வீக திட்டத்தை அறியாது சந்தேகப்படுபவர்கள், ஆசாரியர்கள் அநாதையும், வஞ்சகமையும் உடையவர்கள் என்று ஆராய்ந்து பார்க்காமல் கூறுகிறார்கள். மோசேயின் பிரமாணத்தை முன் உதாரணமாகக்கொண்டு, தற்காலத்தில் ஆதியோலவே ஏற்படுத்தி ஆசாரியத்துவத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்தாலும், தற்கால ஆசாரியத்துவம் தவறுதலாக போதிக்கப்படுகிறது. ஆசாரியத்துவம் மோசேயிடம் கொடுக்கப்பட்டபொழுது எந்த நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் அது ஏற்படுத்தப்பட்டது அல்லது எம்முறையில் அவர்களுக்கு தமமாகம் அளிக்கப்பட்டது என்பதை தெரிவிக்காமல் அதற்கு மாறாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இப்பிரமாணம் மகா நீதியும், சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் உண்டாயிருக்கிறது. இஸ்ரவேலின் காளான் தேசத்தை சுதந்தரித்தபொழுது மற்ற கோத்திரத்தாரைப்போலவே லேவியரும் நிலத்தில் ஒருபாகத்தை அடைய வேண்டியது நியாயமானது. ஆனாலும், தேவனது கட்டளையின்படி

இவர்கள் மத ரீதியான ஊழியம் செய்யும்பொருட்டு, இவர்களுக்கு தேசத்தின் ஒரு பாகம் பிரித்துக்கொடுக்கப்படாமல், இஸ்ரவேலின் தேச முழுவதிலும் சிதறிக்கிடந்த பல்வேறு கோத்திரங்களின் மத்தியில், சில குறிப்பிட்ட பட்டணங்கள் அல்லது கிராமங்கள் மாத்திரம் குடிவிரும்புகின்றன கொடுக்கப்பட்டது. தேசம் பிரிக்கப்படுவதற்கு முன்பு ஒன்பது முறை இக்கட்டளை கொடுக்கப்பட்டது. நிலத்திற்கும் பதிலாக, அதற்கிடாக அவர்களது ஊவணத்திற்கென்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது அவசியமாதலால், இந்த காரணகாரியத்தோடு கூடிய, நீதியான ஏற்பாடாக தசயாகம் அளிக்கப்பட்டது. ஆனாலும், தசயாகம் ஒரு நீதியான கட்டளையாக இருந்தபோதிலும், வரிவசூலிப்பதுபோல் வலுக்கட்டாயப்படுத்தாமல், மனமுயர்ந்து கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. தசயாகம் கொடுக்காதவர்களுக்கு தண்டனை விதிக்கப்படவில்லை. அனைத்தும் அவர்களது மனசாட்சியின் அடிப்படையையே சார்ந்திருந்தது. இதைக் குறித்து ஐனங்களுக்கு புத்தியதிகள் மட்டுமே நினைப்பூட்டப்பட்டன.

“நீ உன் தேசத்திலிருக்கும் நானொல்லாம் வேலியனைக் கைவிடாதுபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிரு.” (உபாகமம் 12:19) “வேலியனுக்கு உன்னோடே பங்கும் கனத்திரமும் இல்லாதபடியால் அவனைக் கைவிடாமாக.” (உபாகமம் 14:27)

சுயநலமும், பேராசையுமுள்ள ஆசாரியர்களாக இருந்தால், தங்களுக்குத் தாங்களே நஷ்டத்தை வருவித்து, தங்களுடைய சுதந்திர உரிமையை விட்டுக்கொடுத்துவிட்டு, இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை ஏற்படுத்தி, சுதாசனமும் தங்கள் சகோதரரின் உதவியை எதிர்பார்த்து காத்திருப்பார்களா?

மேலும், ஆசாரியத்துவத்தை மோண்டப்படுத்தி எந்த விசேஷித்த சட்டங்கள் ஏற்படுத்தாததும், இச்சட்டங்கள் தேவனாலேதான் கொடுக்கப்பட்டன, ஆசாரியக் கூட்டத்தினால் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதைக் காண்பிக்கிறது. மோசம் செய்வதிலும் வேளிர், தங்களுக்கு களமும் மரியாதையும், ஆதாயமும் கிடைக்கும்படி செய்து, தங்களை மதிக்காதவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை அளிக்கப்படும் விதமாக சட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருப்பார்களே. ஆனால், அப்படிப்பட்டது ஒன்றும் இச்சட்டங்களில் நாம் காண்பதில்லை. இவர்களுக்கென்று விசேஷித்த

களமோ, மகிமையோ கொடுக்கப்படாததுமன்றி மற்றவர்களைப்போல இவர்களும் குற்றம் செய்தால், தண்டனைக்குப் பாத்திரராய் இருந்தனர். எந்த ஒரு தனி நபரையும் உயர்வாக எண்ணாமல் ஐனங்களுக்குள் (ஆசாரியர் - ஐனங்கள்) பிரிவினை ஏற்படுத்தாமல், எல்லாருக்கும் உள்ள பொதுவான சட்டங்களே இவர்களுக்கும் இருந்தது. அந்நியருக்கும், வேலைக்காரருக்கும், வயதானவர்களுக்கும் விசேஷித்த சட்டங்கள் இருந்தபோது இவர்களுக்கு மாத்திரம் அவ்வண்ணம் இராததினால் மோசேயின் பிரமாணங்கள் தேவனால் உண்டானவை என உறுதியென்கிறதாயிருக்கிறது. உதாரணமாக, “அந்நியரை சிறுமைப்படுத்தாமலும், ஒடுக்காமலும் இருப்பீர்களாக. விதவையையும் திக்கற்ற பிள்ளைகளையும் ஒடுக்காதிருப்பீர்களாக. அவர்களை எவ்வளவாகிலும் ஒடுக்கும்போது அவர்கள் என்னை நோக்கி முறைமிட்டால் அவர்கள் முறையிடுதலை நான் நிச்சயமாய் கேட்டு, கோபம் மூண்டவராகி, உங்களை பட்டயத்தினால் கொலை செய்வேன்; உங்கள் மனைவிகள் விதவைகளும், உங்கள் பிள்ளைகள் திக்கற்ற பிள்ளைகளும்மாறிருப்பார்கள்.” (பாத்த 22:21-24; 23:9; லேவி 19:33, 34) “உன் சகோதரரிலும், உன் தேசத்தின் வாசல்களிலுள்ள அந்நியரிலும், ஏழையும் எரிமையுமான கூலிக்காரனை ஒடுக்காயாக. அவன் வேலை செய்த நாளில்தானே பொழுதுபோலும் முன்னே அவன் கூலியை அவனுக்கு கொடுத்துவிட வேண்டும்; அவன் ஏழையும், அதின்மேல் ஆவலுள்ளவனுமாயிருக்கிறான்; அதைக்கொடாவிட்டால் அவன் உன்னைக் குறித்து கர்த்தரை நோக்கி முறையிடுவான்; அது உனக்கு பாவமாயிருக்கும்.” (உபா.24:14; லேவி 19:13; பாத்த 21:26, 27) “நஷைத்தவனுக்கு முன்பாக எழுந்து முதிர்வயதுள்ளவன் முகத்தைக் களம்பண்ணி, உன் தேவனுக்குப் படிப்படுவாயாக.” (லேவி 19:32; லேவியராகமம் 19:14ஆயும் வசிக்கவும்) இத்தனை சட்டங்கள் இருப்பினும் ஆசாரியர்களுக்கோ லேவியருக்கோ அல்லது அவர்களின் தசயாகத்தைப் பற்றியோ விசேஷமான சட்டங்கள் ஒன்றும் இருந்ததில்லை.

சுத்தம் மற்றும் சுனாதாரம் பற்றி பிரமாணங்களும் இப்பத்தகங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பது, தற்கால நவீன மருத்துவ விஞ்ஞான கருத்து முடிவுகளுக்கு ஒத்ததாயிருப்பதுடன், விழுந்துபொன நீண்டகால அடிமைத்தனத்திலுள்ள மக்களுக்கு மிகவும் அவசியமானதாயிருக்கிறது.

எவ்வாறெனில், சுத்தமும் அசுத்தமுமான மிருகங்களிலும், பறவைகளிலும் எவைகளைப் புசிக்கலாம், புசிக்கக்கூடாது என்ற சுட்டுப்பாடுகளும், முறைகளும் இக்கால விஞ்ஞானத்திற்கு ஒத்ததாயிருக்கிறது. இவைகளில் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் சொல்லப்போனால் காலம் போதாது. மோசேயினுடைய ஒவ்வொரு பிரமாணமும் ஒரு விசேஷித்த அடையாளமாகவும், நிறலாகவும் உள்ளது. அவைகளைப் பற்றியும் எதிர்காலத்தில் கருத்திற்கொண்டு ஆராயலாம். ஆனால், நம்முடைய மேலோட்டமான ஆராய்ச்சியின் மூலம் இப்பிரமாணங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதும், வேதத்தில் மற்ற இடங்களில் இதுபற்றி விரிக்கப்பட்டுள்ள முழுமையான மத ரீதியான ஒழுங்குமுறையில் குறிப்பாக இவைகள் எழுதப்பட்ட காலத்தை கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால், ஆச்சரியமான தெய்வீக ரூபமும், நீதியும் அடங்கியிருக்கிறது என்ற வெற்றிகரமான ஆதாரத்துடன் கூறலாம்.

அறிவுப்பூர்வமான வெளிச்சத்தில் பார்க்கும்போது, இவைகள் துவம்மார்க்க மனிதருடைய ஏற்பாடு அல்லது மனிதருடைய கைவண்ணம் என்பதற்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை என்பது அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதுடன் இயற்கையிலிருந்து நாம் அறிந்த தேவனுடைய குணவீட்சைகளுக்கேற்றவாறு அமைந்ததாகவும் இருக்கிறதென்பது தெளிவாயிருக்கிறது. இவைகள் தேவனுடைய ஞானத்திற்கும் நீதிக்கும் அன்புக்கும் சாட்சி பகர்கின்றதாயிருக்கிறது. மேலும், பக்தியும் நேர்மைமுள்ள இச்சட்டங்களைத் தந்த மோசேயும் இச்சட்டங்கள் தன்னுடையதாயிராமல் தேவனுடையதென்று சொல்லியிருக்கிறார். (யா.24:12; 26:30; உபா.9:9-11; லேவி.11) இவருடைய பொதுவான குணநலன்களைப் பார்க்கும்போது, பொய்சாட்சி சொல்லாமலும், வஞ்சனையும் பொய்யும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று மக்களுக்கு இவர் சுட்டனை கொடுத்திருக்க, அவரே பொய்சாட்சி கூறி தன்னுடைய கருத்துக்களை தேவனுடைய சட்டங்களாக்கி விட்டாரென எண்ணுவதும் எவ்வாறு ஏற்படக்கூடியதாயிருக்கும்? மேலும், தற்காலத்திலுள்ள வேதத்தின் நகல்களை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, மோசேக்குப் பின்பு வந்தவர்களில் சிலர் ஐயங்களுடைய நன்மையைத் தேடாமல் தங்களுடைய சுயநலன்களைத் தேடியவராயினும், தேவனுடைய பரிசுத்த வளத்தைகளைப் புரட்டிப்போடாததினால், இந்நாள் வரைக்கும் அவைகள்

பரிசுத்தமாயிருக்கிறதென்பதையும் நாம் நினைவுகூர வேண்டும்.

சுத்திய வேத தீர்க்கதரிசிகள்

இப்போது சுத்திய வேத தீர்க்கதரிசிகளின் குணநலன்கள் பற்றியும், அவர்களுடைய சாட்சிகளையும் பற்றி சிந்திப்போம். ஆச்சரியமான ஒரு விசேஷம் என்னவெனில், சிலரைத்தவிர பொதுவாக தீர்க்கதரிசிகள் அனைவரும் ஆசாரிய கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்களல்ல. அவர்கள் தங்கள் காலத்தில் உரைத்த தீர்க்கதரிசைப்புகளானது விக்கிரக ஆராதனை செய்துவந்த ஐயங்களை சுட்டிக் காண்பிக்கிறதாயும் காலத்துக்கேற்றவாறு நடந்துவந்த சீக்கேடைய ஆசாரியர்களின் விரும்பத்தகாத செயல்களைக் கண்டிக்கிறதாயும் இருந்ததால் அவர்களுக்கு அவைகள் அருவருப்பாய் இருந்தது. இத்தீர்க்கதரிசிகளைக் கொண்டு தேவன் ஐயங்களுக்கு அளித்த செய்திகளானது அவர்களுடைய பாவங்களை கண்டித்து, அதிநவம் வரப்போகிற தண்டனைகளை முன்னறிவித்து, அவர்கள் மனத்திரும்பினால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்போகிற ஆசீர்வாதங்களையும் அடங்கப்போது அறிவித்து வந்தார். அவர்களுடைய பெரும்பாலான அனுபவங்கள் மிகவும் கசப்பானவைகள். பொதுவாக அவர்கள் தூஷிக்கப்பட்டு, சிறையிலடைக்கப்பட்டு, கொடுமையான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். (1 இரா.18:4, 10, 17-18, 19:10; எசே.38:6; எபி.11:32-38) இன்னும் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய மரணத்திற்கு வெகுகாலத்திற்குப் பின்பே அவர்கள் உண்மையான தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளாய் இருந்தார்கள் என்பது ஐயங்களுக்கு வெளிப்பாடீற்று. ஆனால், தீர்க்கதரிசை எழுத்தாளர்கள் எழுதிவைக்கொல்லாம் பேசுவோ தேவனுடைய வழிநடத்துதலின்படியே எழுதினார்கள் என்பது உண்மையாயிற்று. இது சம்பந்தமாக நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டியது என்னவெனில் நியாயப்பிரமாணமானது மோசேயின் மூலமே ஐயங்களுக்கு தரப்பட்டதே என்றும், இதில் ஆசாரியர்களுடைய எந்த ஒரு தலையீடும் இருந்ததில்லை. (யா.2:17-25; உபா.5:1-5) மேலும், நியாயப்பிரமாணத்தை யிறுக்கிற பாலீலைய் பார்க்கிற எந்த மனிதனும் அவனை சுர்த்துகொள்வது அவர்களுடைய கடமையாயிருந்தது. (லேவி.18:17) அந்த வகையில் அனைவருக்கும் உடதேசிக்கிறதற்கும் சுர்த்துகொள்வதற்கும் அதிசாரம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆனாலும், நம்முடைய நாட்களைப்போலவே அநீதிகள்

உலகக் கவலையில் இருக்கப்பட்டு மத சம்பந்தமான விஷயங்களில் விருப்பம் இல்லாதவர்களாயிருந்தார்கள். ஆனால், ஒரு சிலரே பாவங்களைக் கடிந்துகொண்டு ஜனங்களை தேவபக்திக்குள் வழிநடத்தினார்கள். இவர்களே பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் தீர்க்கதரிசிகள் என அழைக்கப்பட்டனர். “தீர்க்கதரிசி” என்ற சொல்லானது பொதுவாக “பிரசங்கிப்பவர்” என்று பொருள்படுவதுடன் விக்கிரக ஆராதனை சம்பந்தமாக பிரசங்கிப்பவர்களும் கூட தீர்க்கதரிசிகள் என்றே அழைக்கப்பட்டனர். உதாரணமாக, பாகாவின் தீர்க்கதரிசிகள் முதலானவர்கள். 1 கொரி.14:1-6; 2 பேதுரு 2:7; மத்தேயு 7:15; மத்தேயு 14:5; மெயேசி 6:7; 1 இராஜா.18:40; தீத்து 1:12

தீர்க்கதரிசனம் உலகத்தல் என்பது பிரசங்கித்தல் என்று பொதுவாக சொல்லும்போது பிற்காலங்களில் தீர்க்கதரிசனம் சொல்வதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினர் ஏற்பட்டு, அவர்கள் தேவனுடைய கட்டளைகளை பிரசங்கிப்பதை விட்டுவிட்டு, பழைய பாரம்பரியங்களை பிரசங்கிப்பதால் சந்தியதிற்கெதிராக கள்ளபோதகர்களாகவும், கள்ளதீர்க்கதரிசிகளாகவும் மாறினார்கள். பரிசேயர் இப்படிப்பட்ட வகுப்பினராக இருந்தார்கள். (மத்.15:2-9)

தீர்க்கதரிசிகளாயிருந்த அபேருகில் சிலரை வெவ்வேறு காலங்களில் யேகோவா தேவன் தெரிந்துகொண்டு, அவர்கள் மூலம் அவர்கள் இருந்த காலத்தைப் பற்றியும், இன்னும் வருங்காலங்களில் சம்பலிக்கப்போகிற காரியங்களைப் பற்றியும் தெரிவித்துவந்தார். பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்ட இவர்களுடைய வார்த்தைகளைப் பற்றிதான் நாம் இப்பொது சிந்திக்கப்போகிறோம். மேலும், இவர்கள் நேர்மையும் பண்பும் தவறாது நடந்தனர்.

தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசிகள் அல்லது குரான்திருஷ்டக்காரர்

இந்த தீர்க்கதரிசிகள் சாதாரண பொது ஜனங்களாக இருந்தும், ஆசாரிய வகுப்பார் பெற்று வந்த தசமபாகத்தினால் ஆதரிக்கப்பட்டாதிருந்தும், அவர்கள் அடிக்கடி ராஜாக்கள் மற்றும்

நியாயாதிபதிகளின் தவறான நடத்தைகளை மாத்திரம் கடிந்துகொள்ளாமல், ஆசாரியர்களுடைய நடத்தைகளையும் கடிந்துகொண்டார்கள். (ஆசாரிய முறைமையைக் கடிந்துகொள்ளாமல் அவர்களுடைய தனிப்பட்ட பாவங்களை மாத்திரம் கடிந்துகொண்டார்கள்) இதிலிருந்து பார்க்கும்போது இந்த தீர்க்கதரிசிகள் ஆசாரியர்களுக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ, சாதாரண தேவனுடைய வெளால் பொய்யைச் சித்தரிக்கிறார்கள் என்ற முடிவுக்கு வரமுடியாது. ஆராய்ந்து பார்த்தால் இப்படிப்பட்ட சந்தேகங்கள் உண்மைக்கு விடுதலையானது.

அவ்வாறிருக்க, வேதத்தை எழுதிய பல்வேறு எழுத்தாளர்களுடைய நோக்கத்தை நாம் எக்காரணத்தைக்கொண்டும் குறைத்து மதிப்பிடாமல், அவைகளில் நீதியும் சத்திய ஆவியும் இருக்கிறதை நாம் காணலாம். அடுத்தாக மோசேவினுடைய ஆகமங்களுக்கும் மற்ற புதிய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகளுடைய வார்த்தைகளுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்போ அல்லது ஒற்றுமையோ உள்ளதா என ஆராய்வோம். 15 நூற்றாண்டு காலப் பகுதியில் எழுதப்பட்ட இந்த நியாயப்பிரமாணங்கள், தீர்க்கதரிசனங்கள் மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டு வார்த்தைகளில் ஒரேவித நோக்கம் வெளியாகி இருப்பதை நாம் காணும்போதும், அதை அந்த எழுத்தாளர்களுடைய குறைபாடுகளுக்கு சம்பந்தப்படுத்தும்போது அவர்கள் தேவ ஆவியினாலே ஏவப்பட்டு எழுதினார்கள் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்வது நியாயமானது. குறிப்பாக சொல்லப்பட்ட நோக்கமானது இவர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானதாகவும், எதார்த்தமானதாகவும், உண்மையானது இருந்து அது தேவ குறைபாடுகளை வெளிப்படுத்துவதாகவும் உள்ளதால், இவைகளை எழுதினவர்கள் நேர்மையும் நீதியும் உள்ளவர்களாகவும், அவர்கள் எழுதினவைகள் தேவ ஏவதலினால் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்றும் நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

அந்த வகையில் ஒரே திட்டம், ஒரே ஆணி, ஒரே நோக்கம் வேதம் முழுவதிலும் நிரம்பியிருக்கிறது என்பதைக் காணலாம். மனிதனுடைய சிருஷ்டப்படும் வீழ்ச்சியும் வேதத்தின் முதற்பாகத்திலும், அவ்வீழ்ச்சியிலிருந்து இரட்சிக்கப்படுவதை கடைசி பாகத்திலும், இந்த இரட்சிப்பை அடையும் படிப்படியான தேவனுடைய திட்டத்தை நடு பாகத்திலும் காண்பிக்கிறது. ஆனாலும், வேதத்திலுள்ள முதல் மூன்று

அதிகாரங்களும் கடைசி மூன்று அதிகாரங்களும் ஒற்றுமையாகத் தோன்றினாலும் அவைகளின் பொருள் வேற்றுமை ஆச்சரியப்படுத்தக்கூடே. ஒன்று தேவனுடைய ஆதி சிருஷ்டப்படையும் மற்றொன்று பாவம், சாயம் நீக்கப்பட்ட பூழ்ப்பிக்கப்பட்ட மற்றும் சிபொருத்திய மறுசிருஷ்டப்படையும் விவரிக்கிறது. மேலும், ஒன்று சாத்தானும் தீமையும் இவ்வலகில் பிரவேசித்து வஞ்சனையையும் அழிவையும் ஏற்படுத்தினதையும், மற்றொன்று தீமையும் சாத்தானும் அழிக்கப்பட்டு, அவனுடைய கிரிமைகள் தடுக்கப்பட்டு, அழிந்துகொண்டிருந்த ஐயங்கள் மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்படுவதையும், ஒன்று ஆதாமுக்குள் இழுந்துபோன ஆளுகையையும் மற்றொன்று கிறிஸ்து மூலம் சதாகாலமும் அது மீண்டும் திரும்பக் கொடுத்ததையும் காண்பிக்கிறதுடன், பரவேசுத்தியில் தேவனுடைய சித்தம் செய்யப்படுவதுபோல் பூழ்ப்பிதும் அவருடைய சித்தம் செய்யப்பட்டபோலதையும் குறிக்கிறது. ஒன்று பாவத்தினால் ஏற்பட்ட அழிவையும் இசுழ்ச்சியையும் மரணத்தையும் காண்பிக்க, மற்றொன்று நீதியினால் ஏற்படும் களம், மகிமை, ஜீவன் போன்ற ஆசீர்வாதங்களையும் காண்பிக்கிறது.

பல்வேறு காலங்களில், சூழ்நிலைகளில், பல்வேறு மனிதர்களால் எழுதப்பட்டிருப்பினும், வேதமானது வெறுமனே ஒழுக்க ரீதியான வாழ்க்கையைப் பற்றின கருத்துக்களையும், ஞான உபதேசங்களையும் அறுதலான வார்த்தைகளை மட்டும் உடைய புத்தகமாவிராமல் அமைவிட வேண்டிய அதாவது தற்கால பொல்லாத உலகத்திற்கான காரணத்தையும் இவையனைத்தும் உருவாக்கப்பட்டாதற்கு முன்னமே தேவ ஞானத்தால் காணப்பட்ட விடுதலையும், இறுதி பலன்களையும் தேவ ஐயங்கள் நடக்க வேண்டிய வழிகள் பற்றியும், அவர்கள் அல்லுழியை உறுதியாக பற்றிக்கொண்டு நடக்கும்பொருட்டு ஏற்றகாலத்தில் உண்மையாகவே அனுபவிக்கக்கூடிய மகா மேள்மையும் அருமைபுறான வாக்குத்தந்தங்களும் அடங்கின, ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய, தத்துவ ரீதியான ஒன்றுக்கொன்று ஒப்புமையான புத்தகமாயிருக்கிறது.

எல்லா மனிதருடைய ஒரே பிரதிநிதியாக பரிபூரண நிலைமையில் ஆதாம் சோதிக்கப்படும்போது, அவர் வீழ்ச்சி அடைந்ததினால் தற்போதைய அபூரணம், வியாதி, மரணம் முதலியன பலன்களாயின. ஆயினும், தேவன்

அவரை வெறுத்துவிடாமல், எந்திரிவிளித்தால் பிறந்த ஒரு மீட்பர் மூலம் அவரை குணமாக்கி, எல்லா வகையிலும் அவரை நிலை நிறுத்தி விருத்தியாக்குவார் என ஆதிபாகம் போதிக்கிறது. (ஆதி3:15) ஆதாமுக்கும், ஏவாளுக்கும் தேவன் தோல் உடைகளை அணிவித்ததும், ஆபேலினுடைய பனிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டதும், ஈசாக்கு பஸியிடப்பட்டதும், முற்பிறாக்கள் செலுத்திய பல்வேறு பலிகளும் நியாயப்பிரமாணத்தின் மூலம் துவக்கப்பட்டு பூத யுகம் முழுவதும் செலுத்தப்பட்ட பலிகளும் எதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறதென்றால், தேவனுடைய நீதிக்கு குறைவு ஏற்படாமல் மனிதனை மரணத்திலிருந்தும், பாவத்திலிருந்தும் விடுவிக்க ஒரு மீட்பரின் மரணம் பாவத்தைப் போக்கும் பரிபாகவும், அவருடைய நீதி பாவத்தை மூடும் வஸ்திரமாகவும் இருந்ததைக் குறிக்கிறது. தீர்க்கதரிசிகள் தாம் எழுதினவற்றை முழுவதும் அறியக்கூடாதவர்களாயினும் (1 பேதுரு 1:12) பாவங்களை மறக்க வாயில்லா மிருகங்கள் அல்ல, ஒரு மனிதனே தேவை என்றும் தங்களையே தீர்க்கதரிசிகள் பார்வையில், யார் மீட்பராகவும், இரட்சகராகவும், அடிக்கப்படும் ஆட்டுக்குட்டியைப்போல வருவார் எனவும், “நமக்கு சாதாரணத்தை உண்டுபண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் வந்தது” எனவும், “அவருடைய தழும்புகளால் நாம் குணமாக்கப்படுகிறோம்” எனவும் உரைத்தனர். மேலும், அவர் “அசுடைய பண்ணப்பட்டவரும்” “மனிதரால் பறக்கணிக்கப்பட்டவரும்” “துக்கம் நிறைந்தவராயிருப்பார்” எனவும், “நம் எல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் தேவன் அவர்மேல் விழப்பண்ணினார்” எனவும் உரைத்திருந்தார்கள். (ஏசா. 53:3-6) அவர்களது இரட்சகன் எங்கே பிறப்பார் எனவும் (மீசா 52), அவர் எப்பொழுது மரிக்க வேண்டும் என்றும் அவர் மரிப்பது “தூக்காக அல்லவென்றும்” (தானியேல் 9:26) தெரிவித்திருந்தனர். அவர்களுடைய பல்வேறு விசேஷமான குணநலன்களை விவரிக்கும்போது, அவர் நீதிபரமும் பாவத்திற்கு விலகினவரும் மரணத்திற்கு அபாத்திராகவும் (ஏசாயா 53:8,9,11) இருந்தார் எனவும், மூப்பது வெள்ளிக்காசுகளுக்காக அவர் காட்டிக்கொடுக்கப்படுவார் எனவும் (சகரியா 11:12), அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக எண்ணப்படுவாரெனவும் (ஏசாயா 53:12), அவருடைய எழும்புகளில் ஒன்றும் முறிக்கப்படுவது இல்லையெனவும் (சங்கீதம் 34:20; போலசன் 19:36), அவர் மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டதும் அவருடைய மாம்சம் அழிவைக் காணாது என்றும், பாதாளத்தில் விடப்படமாட்டார்

எனவும் உரைத்திருந்தனர். (எப்சீதம் 16:10, அப்.2:31)

இவ்வுலகில் பாவங்கள் நீக்கப்பட வேண்டுமானால் நியாயப்பிரமாணத்திலும், தீர்க்கதரிசிகளாலும் ஏற்கனவே இப்படி முன்னுரைக்கப்பட்ட அனைத்தும் நசரேயனாகிய இயேசுவில் நிறைவேறியவைகளையும், அவர் அறிவுப்பூர்வமான காரணத்தின்படி மீட்கும்பொருளாக தம்மை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதையும், புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் கண்டிப்பாகவும், தெளிவாகவும் எளிதான முறையில் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். (ஏசாயா 1:18) இது சம்பந்தமான முழு தேவ திட்டத்தை அவர்கள் அறிவுப்பூர்வமாகவும், உறுதியாகவும் கண்டுபிடித்ததுடன், தங்களின் கருத்தைக் கேட்பவர்களுக்கு விருப்பத்திற்கேற்றார்போல் அல்லது, அவர்களுடைய கருத்திற்கு விரோதமாகவோ எழுதாமல் அவர்களுக்கு வெளிச்சமளக்கப்பட்ட முறையிலே சில முக்கியமான காரணங்களின்பக்களை உறுதியான நம்பிக்கையுடன் எங்கும் எழுதியுள்ளனர். ரோமர் 5:17,18 பகுதிகளைப் படித்தபின்பு 12ம் அதிகாரத்திற்குச் செல்லவும்.

மோசே பிரமாணத்தில் ஒரு மரிமை மாத்திரம் குறிப்பிடாமல் இந்த மகா இரட்சகரின் கீழ் ஜனங்களுடைய பாவங்களை நீக்கி அவர்களை ஆசீர்வதிப்பதையும், அவருடைய வல்லமையும் அதிகாரமும் தன்னைப்போலொத்ததாவினும் அதைவிட மேன்மையானது எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். (உபா.18:15,19) இந்த வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மீட்பர் இஸ்ரவேலரை மாத்திரம் ஆசீர்வதிக்காமல் “பூமிமீதுள்ள சகல ஜனங்களையும்” அவர்கள் மூலம் ஆசீர்வதிப்பார். (ஆதி.12:3; 18:18; 22:18; 28:14) மேலும், யூதர்களுடைய தவறான எண்ணத்திற்கு மாறாக இதே கருத்தை தீர்க்கதரிசிகளும் தொடர்ந்து கூறும்போது, மோசியா “புறஜாதிகளையும் பிரகாசிப்பிக்கிற ஒளியாவிருக்கிறார்” என்றார். (ஏசா.49:6; ஜாக்கா 2:32) “புறஜாதிகள் பூமியின் கையாந்திரங்களிலிருந்து வந்து அவரிடத்தில் சேருவார்கள்” என்று எரே.16:19லும் அவருடைய “நாமம் புறஜாதிகளுக்குள்ளே மகத்துவமாயிருக்கும் என்று மல்கியா:11லும், “காத்தருடைய மகிமை வெளியரங்கமாகும், மாம்சமான யாவும் அதைக் காணும்” எனவும் கூறுகின்றனர். (ஏசா.40:5 மற்றும் ஏசா.42:1-7லும் வாசித்தறியவும்)

கிறிஸ்துவின் மரிமையை பற்றிய தீர்க்கதரிசன நிறைவேறுதலை உணர்ந்துகொள்வதற்கு பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் தங்களுக்கு மிகவும் அவசியமாயிருந்தது என புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்ற யூதர்கள் தவறாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பதைப்போல் தங்களுடைய சொந்த ஜனங்கள் மாத்திரமே ஆசீர்வாதமடைவர் என அவர்களும் எண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும் (அப்.11:1-8) அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படும் அதே வேளையில், அவர்களோடும் அவர்கள் மூலமாகவும் பூமியின் குடும்பங்கள் அனைத்தும் ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்பதை அறியக்கூடியவர்களானார்கள். மேலும், இந்த ஒரு ஆசீர்வாதம் இஸ்ரவேலுக்கே உலகத்திற்கே வரும் முன்பாக, யூதரிலிருந்தும் புறஜாதிகளிலிருந்தும் “ஒரு சிறுமந்தையாளாது” தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்கள் பெரிய மீட்பரான கிறிஸ்துவின் களம், மகிமைக்கு உடன்பங்களாகிவரவதற்கு எல்லா வகையிலும் சோதிக்கப்பட்டு தகுதியடைந்தபின்பு, கிறிஸ்துவோடுகூட இணைந்து இஸ்ரவேலையும் மற்ற எல்லா தேசங்களையும் ஆசீர்வதிப்பார்கள் என்றும் உணர்ந்திருந்தனர். (ரோமர் 8:17)

இந்த எழுத்தாளர்கள் தங்கள் எழுதினவை நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் தீர்க்கதரிசிகளின் வசனத்திற்கும் ஒத்திருக்கிறதென்றும், அவர்கள் தெரிவித்த இந்த மாபெரும் தெய்வீக திட்டத்தின் மேன்மையானது நாம் நினைப்பதற்கு மிக அதிகமாக “எல்லா ஜனங்களுக்கும் மிகுந்த நற்செய்தி” என்றும் அவர்கள் காண்பித்தார்கள்.

மோசியா இஸ்ரவேலரை மாத்திரம் ஆசீர்வதிக்கவராக அல்ல, மோசேயின் புத்தகங்களில் எழுதிவிருக்கிறபடி, அவர் அகில உலகின் இராஜாவாக இருக்கிறார் என்ற அதே கருத்தே அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளுடைய மையக் கருத்தாக உள்வது. இராஜாத்தியத்தைப் பற்றிய நோக்கமே அப்போஸ்தலருடைய உபதேசங்களில் முதன்மையான கருத்தாக இருந்தது. இயேசு, “உய்முடைய இராஜாத்தியம் வராக” என ஜெபிக்கக் கூறுகக் கொடுத்ததுடன், அதில் பங்கடைய விரும்புகிறவர்கள், முதலாவதாக சத்தியத்திற்காக மாடுபடுவதுடன் அவர்கள் அதற்கு தங்களை மாத்திரம் என நிரூபிக்க வேண்டுமென்றும் போதித்தார்.

வரப்போகிற இப்பேர்ப்பட்ட மகிமையான இராஜ்யத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கையே, உண்மையுள்ளவர்களை மக்களை அதற்காக எந்தவெளியை உய்த்திவந்ததையும், நித்தனைகளையும், நஷ்டத்தையும், கஷ்டத்தையும் மரணபரியந்தும் சகிக்க உற்சாகப்படுத்துகிறது. முற்றிலும் அடையாளம், தீர்க்கதரிசன நகையில் எழுதப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டின் கடைசிப் புத்தகத்தில் கூட, வெளி.5:12ல் “அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவா,” வல்லமையையும், ஐஸ்வரியத்தையும், ஞானத்தையும், பெலத்தையும், கனத்தையும், மகிமையையும் எந்தோத்திரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளாத திராவிடருக்கிறார் என்பதுடன், அவராலே அவருடைய இராஜ்யத்தின் இராஜாக்களும் ஆளரியர்களுமாகப்போகிற, தகுதியுள்ள, “ஜெயக்கொண்டவர்களும்கூட” இராஜ்யத்தின் பங்காளிகளாவதற்கு அவரைப்போலவே சோதனைகளையும் தடைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாவிரும்புதுடன், அவர்களே உண்மையான கனத்தையும், மகிமையையும் பெறுவார்கள் என்றும் கூறுகிறது. மேலும், அந்த ஆயிரவரு அசாட்சியில், சாத்தான் கட்டப்பட்ட நிலையிலும் ஆதாமின் பாவமும் சாபமும் நீக்கப்பட்ட நிலையில் முழு உலகமும் அவர்களால் ஆசீர்வாதம் அடைவதுடன், பூமியின் எல்லா ஜாதிகளும் புதிய எருசலேமகிய பரலோக இராஜ்யத்தின் வெளிச்சத்தில் நடப்பார்கள் என்றும் அடையாள வெளியில் அடித்தகத்தில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

எல்லா அஞ்ஞான புற மதங்களின் கொண்கைகளுக்கு எதிரிடையாகவும், வேறு எந்த உபதேசத்திலும் இல்லாத உபதேசமாகிய மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதவின் மூலமாக மறுஜென்ம வாழ்க்கையைப் பற்றி வேதம் மட்டுமே துவக்கம் முதல் கடைசி வரை போதிக்கிறது. தேவ ஆலிவினால் ஏவப்பட்ட எல்லா எழுத்தாளர்களும் இரட்சகரின் மேல் வைத்திருந்த நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தியதுடன், அவர்களில் ஒருவர் மரித்தவர்கள் உயிர்த்தெழுதல் பற்றி “அதிகாரையில்” என கூறி, அப்போது பிரேதக் குழிகளிலுள்ள அனைவரையும் தேவன் கூப்பிடும்போது, அவர்கள் எழுந்து வருவார்கள், அப்போது துன்பமார்க்கர்கள் பூமியின்மேல் ஒருபோதும் அசாளுவதில்லை என்கிறார். சங்.49:14ல் “செம்மையானவர்கள் அதிகாரையில் அவர்களை ஆண்டுகொள்வார்கள்” எனக் கூறுகிறார். மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் பற்றி தீர்க்கதரிசிகள் போதித்தார்கள். புதிய ஏற்பாட்டின் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் முழு நம்பிக்கையையும், எதிர்கால

வாழ்க்கை மற்றும் அதின் ஆசீர்வாதத்தின் மேல் அஸ்திவாரப்படுத்தியிருந்தார்கள். அப்போஸ்தலர் பவுல் விளக்குகிறதாவது, “மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் இல்லாவிட்டால், கிறிஸ்துவும் எழுந்திருக்கவில்லை; கிறிஸ்து எழுந்திருக்காவிட்டால் நீங்கள் பிரசங்கமும் விருதா, உங்கள் விவாசமும் விருதா. மரித்தோர் உயிர்த்தெழுதாவிட்டால் தேவன் எழுப்பாத கிறிஸ்துவை அவர் எழுப்பினாரென்று நாங்கள் தேவனைக் குறித்து சாட்சி சொன்னதினாலே தேவனுக்காக பொய்சாட்சி சொல்லுகிறவர்களாகவும் காணப்படுவோமே. மரித்தோர் உயிர்த்தெழுதாவிட்டால் கிறிஸ்துவும் எழுந்திருக்கவில்லை. கிறிஸ்து எழுந்திருக்காவிட்டால் உங்கள் விவாசம் வீணாவிரும்பும். நீங்கள் இன்னும் உங்கள் பாவங்களில் இருப்பீர்கள். கிறிஸ்துவுக்குள் நித்திரையடைந்தவர்களும் செட்டிரும்பார்களே. . . . கிறிஸ்துவோ மரித்தோரிலிருந்து எழுந்து நித்திரையடைந்தவர்களில் முதற்பலனாளர். . . . ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்பிக்கப்படுவார்கள்.” 1 கொரிந்தியர் 15:13-22

ஒரு கூடாரத்திலிருக்கும் அநேக சக்கரங்களில் செல்ல நகரும் சில, பார்வைக்கு அவசியமில்லாததாகத் தோன்றினாலும், அவைகள் எவ்வாறு இன்றியமையாததாக உள்ளனவோ, அதேபோல வேதமும் அநேக பகுதிகளை உடையதும் அநேக எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்டிருப்பினும் இது முழுமையானதும், ஒன்றுக்கொன்று இசைவானதாகவும் உள்ளதுடன், அனைத்துப்பகுதிகளும் அத்தியாவசியமாய் உள்ளது. இதில் உள்ள ஒரு சிறு பகுதியும்கூட அவசியமில்லாதது எனக் கூறமுடியாது. மேலும், சில பகுதிகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும், அதிக வல்லமையுடையதாயினும் அனைத்தும் உபயோகமானதும், தேவையானதுமானதும் தற்காலத்தில் “வேத சாஸ்திரிகள்” என்றும் “பேர்பெற்ற ஞானிகளென்றும்” அழைக்கப்படுவோர், பழைய ஏற்பாட்டின் அற்புதங்களை மேலோட்டமாகக் காண்பதுடன் அதை ஒன்றுக்கொண்டாலும் அதை புறக்கணித்து, அவைகள் அனைத்தும் “கிழலிகளின் கட்டுக்கதைகள்” என கருதுவது பிபலமாகி வருகிறது. அடிப்பையில் யோனாவும் பெரிய மீனும், நோவாவும் பெளடியும், ஏவாளும் சாப்பும், யோசவாவின் கட்டளைப்படி சூரியன் அதே இடத்தில் நின்றதும், பிலேயாமிடம் கல்கைத பெசியதும் அடங்கும். ஏனெனில், வேதத்தில் உள்ள எந்த ஒரு பகுதியும் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதையும், ஒன்றுக்கொன்று

ஒற்றுமையாய் இருப்பதையும் கவனியாமல் போனதினால், இந்த அற்புதங்களை மட்டும் தனியாக எடுத்து அதின் மகத்துவங்களை முழுமையாக அழித்தோ அல்லது குறைத்தோ மதிப்பிடுவது செய்கிறார்கள். இந்த பதிவுகள் பெரியானால், அவைகளை எழுதினவர்கள் பெரியர்களாகவும் இருப்பதுடன், அவர்களுடைய சாட்சி தெய்வீக வெளிப்பாடு என ஏற்றுக்கொள்வது மிகக் கடினமானதாக இருக்கும். மேற்சொன்ன இந்த அதிசயங்களை வேதத்திலிருந்து நீக்கினால் அதை எழுதின முக்கிய எழுத்தாளர்களின் சாட்சிகளை அழித்ததுடன் இயேசுவின் அற்புதங்களைக்கூட அவ்வாறே எண்ணத்தோன்றும். ஆதாயின் வீழ்ச்சியை, அப்பவுல் ரோமர் 5:17லும், அதேபோன்று, ஏவாள் சர்ப்பத்தினால் வஞ்சிக்கப்பட்டதை 2 கொரிந்தியர் 11:3; 1 தீமொத்தேயு 2:14லும் உறுதிபண்ணுகிறார். வெளி:12:9 மற்றும் 20:2லும் இதே விஷயத்தை கர்த்தர் குறிப்பிடுகிறார். இயேசுவுக்கு நிழலாயிருந்த போலவா எமோரியரைத் தோற்கடிக்கும்படி, சூரியனை நிற்கச் செய்தது இயேசு தம்முடைய இராஜ்ஜியத்தை எதிர்ப்புக்கும்போது உபயோகிக்கும் தம்முடைய வல்லமையைக் குறித்துக் காண்பிக்கிறதாயிருக்கிறதென்பதற்கு சந்தேகமில்லை. இதைப்பற்றி 3 தீர்க்கதரிசிகள் உறுதிபண்ணுகிறார்கள். (ஏசா. 28:21; ஆபுக் 2:1-3, 13, 14; 3:2-11; சகரியா 14:1, 5, 7) பிலேயாமிடம் கழுதை பேசியதை யூதா 11லும், 2 பேதுரு 2:16லும் உறுதிபண்ணப்பட்டுள்ளது. மாபெரும் போதகரான இயேசு, மீனின் வயிற்றிலிருந்த யோனாவையும், நோவா காலத்து ஜலப்பிரளயத்தையும் உறுதிபண்ணுகிறார். (இசு.12:40, 24:38, 39; லூக்கா 17:28; 1 பேதுரு 3:20) ஆனாலும், இந்த அற்புதங்கள் இயேசுவும், அவருடைய சீஷர்களும் செய்த அற்புதங்களுக்கு ஈடானதல்ல. தண்ணீரை திராட்சை ஈசமாக்கினதும், மியாதியஸ்தை சொஸ்தமாக்கியது போன்றவை இருந்தாலும் மரித்தோரை எழுப்பினது எல்லாவற்றிற்கும் மேலான மகா அதிசயமான அற்புதம்.

மேற்கூறிய அற்புதங்கள் - நம்முடைய அனுபவங்களுக்கு சாதாரணமானதாக இல்லாவிடினும் அதற்கொப்பான அதிசயங்கள் நாள்தோறும் நம்முன் சாதாரணமாக நடைபெற்று வந்தாலும், அவைகள் குறிப்பாக நம்மால் கண்டுக்கொள்ளப்படாமல் இருக்கின்றன. மிருகங்களானாலும், தாவரங்களானாலும் உயிருள்ள பொருட்களின் இளவிலிருத்தித் தன்மையானது, நம்முடைய அறிவுக்கும் வல்லமைக்கும்

அப்பாற்பட்டதாக இருப்பதால், அது ஒரு அற்புதம். உயிர்க் கொள்கையை நாம் பார்த்தாலும் அதைப்பற்றி புரிந்துகொள்ளவும் அல்லது அதை உண்டாக்கவும் நம்மால் முடியாததாகும். இரு வேறு வகையான விதைகளை அருகருகில் விதைக்கிறோம், ஒரே விதமான காற்றும், நிலமும், மண்ணும் இவ்விரு விதைகளைச் சற்றி இருந்தாலும், அவைகள் முளைத்து வளரும்பொழுது, அது எவ்வாறு முளைத்தெழும்புகிறது என நம்மாலே அல்லது தேர்ந்த ரூானிகளால்சூட இந்த அற்புதத்தை விளக்க முடிவதில்லை. மேலும், இவ்விதைகளில் ஒன்று படர்கிற செய்யாயும், ஒன்று நிமிர்ந்து நிற்கிற செய்யாயும், உருவத்திலும், பூக்களிலும் அவைகளின் நிறங்களிலும் இரு விதைகளுக்கும் ஒரே விதமான சூழ்நிலைகள் இருந்தும் எவ்வ வகையிலும் வித்தியாசப்படுகிறதே. இம்மாதிரியான அதிசயங்களை நாம் சிறுபிள்ளைகளாயிருந்தபோது அதிசயமாய் பார்த்திருந்தாலும், காலம் செல்லச் செல்ல அவைகள் நமக்கு சாதாரணமானகிவிடுவதனால் அற்புதமென்று எண்ணாமற்போகிறோம். ஆனாலும், நம்முடைய குறைந்தபட்ச அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியானது வெளிப்படுத்திக்கொண்டே இருப்பதுடன், அதில் சில அதிசயங்கள் வேதத்தில் விசேஷமான நோக்கங்களுக்காக பதிவுசெய்யப்பட்டு, குறிப்பாக தேவனுடைய சர்வ வல்லமையை விளக்குவதற்காகவும், எந்தவொரு தடைமையும் மீறி தன்னுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றும் வல்லமை மகாபெரிய சிருஷ்டகருக்கு உண்டு என்பதைக் காட்டவும், இன்னும் அவர் இவ்வுலகிலிருந்து தீமையை முற்றிலும் நீக்கி நித்திய நீதவின் ஆட்சி நடைபெறும்பொருட்டு மரித்த அனைவரையும் உயிர்த்தெழுப்பும் வாக்குத்தத்தத்தையும் நிறைவேற்ற சக்தியுள்ளவர் என்பதை நிரூபிக்கவும் இம்மாதிரியான அற்புதங்கள் உதாரணமாக சொல்லப்பட்டுள்ளன.

இங்கு நாம் சற்று நிதானிப்போம். ஒவ்வொரு காரியங்களையும் நம்முடைய அறிவுக்கேற்றாற்போல் சோதித்து, அதின் மூலம் உள்ளதுமான கடவுள் ஒருவர் உண்டென்றும் அவருள் ரூானம், வல்லமை, நீதி, அன்பு போன்ற குணநலன்கள் அனைத்தும் ஒன்றுக்கொன்று இசைவாய் அமைந்துள்ளது என்றும் கண்டுபிடித்தோம். அவருடைய திட்டங்களை அறிந்துகொள்ள ஆர்வமும் சக்தியும் உள்ள சிருஷ்டகருக்கு ஒரு வெளிப்படுத்தல் இருக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதும் அறிவுப்பூர்வமானதே என்றும் பார்த்தோம். அவ்வெளிப்பாடு வேதமே என்றும் கண்டுபிடித்தோம்.

அதை எழுதிய எழுத்தாளர்களையும், அவர்களுடைய நோக்கங்களையும் எந்த வெளிச்சத்தில் அடிகள் போதித்தார்கள் எனவும் ஆராய்ந்து மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டோம். மேலும், எந்த ஞானத்தில் எழுதப்பட்டதோ, அதின் பரிசுத்தமான நோக்கமும் அந்த ஞானத்துடனே இணைந்ததாகவும் சய லாபத்தைத் தேடும் வஞ்சகர்களால் எழுதப்பட்டவைகளால் என்றும் நாம் ஆராய்ந்தோம். அதில் சொல்லப்பட்ட நீதியும் பலனளிக்கும் எண்ணங்களும், பிரமாணங்களும் கண்டிப்பாக மனிதருடையதாயிராமல் கடவுளுடையதாகவும், அது ஐனங்களை மோசம்போக்கும் எண்ணமுடைய ஆசாரியக்கூட்டத்தாரால் எழுதப்பட்டதல்ல எனவும் உணர்ந்தோம். மேலும், இயேசுவை அவருடைய ஈடுபாடு, அதன் பலனாக வரப்போகிற அவருடைய மகிழ்வான இராஜ்யத்தின் அனைவருக்குமான ஆசீர்வாதம் மற்றும் உயிர்நீடுழைப்பு இவைகளின் இணைவை பார்த்தோம். அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் திட்டமானது மன சிறந்ததும், புரிந்துகொள்ளக்கூடியதும், நாம் விரும்பும் தேவ திட்டமாகவும் இருக்கும் எனவும் புரிந்துகொண்டோம். ஆகையால், இது வெறும் மனிதருடைய ஏற்பாடாக இல்லாததுடன் அது வெளிப்படுத்தப்படும்தோது அது மனிதனால் நம்பப்படுவதற்கு மேலாக, உன்னதமாய் இருக்கும்.

கொலம்பஸ் ஆர்ஸிக்கோ ஆற்றை கண்டுபிடித்தபோது, ஒருவன் அது ஒரு தீவு என்று கூறினான். அதற்கு கொலம்பஸ், "இவ்வளவு பெரிய நதி ஒரு தீவில் இராது, இவ்வளவு பெரிய நதி ஒரு கண்டத்தில்தான் ஓடும்" என்றார். அதேபோல இவ்வளவு ஆழமும் வல்லமையும், ஞானமும், திட்டங்களையமுடைய வேதத்தின் சாட்சியானது, அது மனிதனால் அல்ல, சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனே அதின் ஆசிரியர் என்றும், அதில் "சொல்லப்பட்ட திட்டங்களும், வெளிப்பாடுகளும் அவருடையதாகவே இருக்க முடியும்" என்றும் கூறலாம். வேதம் தெய்வீக வெளிப்பாடு எனவும், அது நம்முடைய அறிவிற்கு ஏற்புடையதே எனவும் மேலோட்டமான ஆராய்ச்சியிலேயே கண்டுபிடித்தோம். தேவ ஏற்பாட்டின் பல பகுதிகளை விளக்கும் பின்வருகிற அதிகாரங்கள், வேதத்தை உண்மையாக விரும்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் அது ஒரு தெய்வீக வெளிப்பாடு எனவும், அதிலுள்ள தேவ திட்டத்தின் நீளம், அகலம், உயரம், ஆறும் ஆகியவற்றின் மூலம் இதுவரை மங்களாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய குணநலன்கள் மகிழ்வான வெளியாக்கப்படுவதுடன், ஆயிரமான்ரு அதிகாரவையாகிய

இப்போது பிரகாசிக்கும் வெளிச்சத்தில் இன்னும் தெளிவாக நாம் காணலாம் என்பதற்கு அவைகள் சரியான ஆதாரங்களாக அமையும்.

சுதி உன்னத சத்தியம்

பிரியமாக வாய்விட்ட உன்னத சத்தியம்,
மனிதனால் அன்றாடம் பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் பொதுவான சத்தியம்,
எளிய மனித வாழ்க்கைப் பாணதரீனார் வரும் சத்தியம்,
அடர்ச்சியக் காற்றால் நம் வழிவிரிந்து அடித்துச்செல்லப்பட்டு சத்தியம்.

பிரியமாக நம்மை மேற்கொண்ட உன்னத சத்தியம்,
அது அதிர்ஷ்டத்தாலும் அல்ல, பகல் களவின் கலாசமுமல்ல,
அது வழிவிக் ஆதம் போராட்டங்களிடையே உணரப்பட்ட சத்தியம்,
எதிர்ணர்றையும் தீரோட்டத்தையும் எதிர்த்து எதிர்த்தல் போட்டு பெற்ற சத்தியம்.

முறம்பாடுகள், முயல்பம், பயம், துவக்கம் மத்தியில்,
தேவனது உல்ல கரம் பலமாய் இறங்கும்பொழுது,
அசையாத அடிமண்ணாகிய இருதயம் உழம்பட்டு,
வெளிச்சத்தைக் காண்பதன்மூலம் புலப்படும் சத்தியம்.

பொது அக்காடியினோ, கோதுமை அட்டம், திராட்சை ரசத்தினோ அல்ல,
பொன், மாணிக்கம் போன்ற இரத்தினக் கற்களிலும் அல்ல,
உலகம் இன்பங்களை ருசிக்கும் நடுநாத்தி களியாட்டங்களிலும் அல்ல,
எஜகர்களின் மதும்களின் பிரகாசத்திலும் அல்ல அந்த உன்னத சத்தியம்.

மனித போதனைகளின் மோதல்களில் அல்ல,
திருச்சுணக்கும் உலகிற்கும் நடுவில் விற்பனைப் பொருளாகவுமல்ல,
சத்தியத்தின் உண்மைய் பொக்கிஷம் கண்கள், பதர்களின் மத்தியிலும்
கண்டுபிடிக்கப்படுமா?

அவருடைய (சத்தியம்) திறம் அவர்கள் அறுவடைக்காக எழுப்பும் சத்தியம்,

விசுவாசம் வலராக்கியம் சகிப்புத் தன்மையின் வெகுமதியே சத்தியம்,
இப்படியாக அவனைத் தேடுவோர்க்கு என்றும் வினைச்சலை அளிக்கும் சத்தியம்,

அவனது (சத்தியம்) பொக்கிஷத்தின் ஐகவியங்கள்,
மக்களது செல்வங்களாக நீடித்து நிலைக்கும்
இவனன்றோ அதி உன்னத சத்தியம்.

அத்தியாயம் - 4

தேவ திட்டத்தின் வளர்ச்சியை குறிப்பிட்டு விளக்கும் காலப்பகுதிகளும் யுகங்களும்

முறைபாச தெளிவான தேவ திட்டம் - உலக சரித்திரத்தை விளக்கும் மூன்று பெரிய காலப்பகுதிகள் - அமைவகரின் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த அம்சங்கள் - "பூமி என்னைக்கொன்றும் நிலைநிற்கும்" - இனிவரும் உலகம், புதிய வானங்களும் புதிய பூமியும் - மூன்று பெரிய காலப்பகுதிகளின் உட்பிரிவுகள் - முக்கிய அம்சங்கள் கொண்ட தேவ திட்டம் அதன் மூலம் வெளியாக்கப்படுதல் - வெளியாக்கப்பட்டு அறியப்படும் தேவ திட்டம் இலகவும் இணக்கமுள்ளது - சத்திய வசனத்தை நிதானமாக பகுத்தறிதல்

ஒரு பெரிய கட்டக் கலை நிபுணரின் அல்லது ஒரு வீடு கட்டுபவரின் இன்னும் முழுமையானதாக அவருடைய வேலைகளை வைத்து, அவருடைய திறமைமையம், ஞானத்தையும் சிலர் அறியாமையினால் தவறாக நிதானிப்பது போலவே, இன்றும் அநேகர், இன்னும் முழுமையானதாக தேவனுடைய கிரியைகளை வைத்து அறியாமையினால் அவரை தவறாக நிதானிக்கிறார்கள். ஆனால், மனிதனுடைய படிப்பினைக்கென்று தற்காலிகமாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதும், இறுதியில் அவனுக்கு சாதகமாகவே அமையவிருக்கும் கொடிய தீமையானது, படிப்படியாக, ஆனால், முற்றிலும் நீக்கப்படுவதுடன், அதினால் உண்டான எல்லா கேடான விளைவுகளும் ஒழிக்கப்படும்போது, முழுமைபெற்ற தேவனுடைய கிரியைகள், அவருடைய அளவில்லா ஞானத்தையும், வல்லமைமையம் முழு உலகத்தாருக்கும் வெளியாக்குவதுடன் அவருடைய திட்டங்களானது அவரது மகிமை பொருந்திய குணநலன்களோடு ஒத்திருக்கிறது எனவும் காண்பிக்கும்.

தேவன் தமக்கென்று ஒரு திட்டமான உறுதியான நோக்கமுடையவரென்றும், அவருடைய எல்லா நோக்கங்களும் கண்டிப்பாக நிறைவேறும் என்றும் நமக்குச் சொல்லியிருக்கும்போது, நாம் அவருடைய பிள்ளைகளாகவும், அவருடைய திட்டங்களோடு ஒத்திருக்கவந்தக்கூடாக

அவருடைய திட்டங்கள் எவை என ஐக்கிரந்தையாக ஆராய கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எவ்வாறு யேசுவா தேவன் தம்முடைய நோக்கத்தில் உறுதியாக இருக்கிறாரென்பதை ஆணித்தரமாக உணரக்கிறார் என்று பின்வரும் வாக்கியங்களில் கண்டுகொள்ளலாம்: "நான் நினைத்திருக்கிறபடியே நடக்கும்; நான் நினைத்தபடியே நிலைநிற்கும்" என சேனைகளின் கர்த்தர் ஆணையிட்டுச் சொன்னார். "சேனைகளின் கர்த்தர் இப்படி நினைத்திருக்கிறார், யார் அதை விபர்த்தமாக்குவான்?" "நானே தேவன், வேறொருவரும் இல்லை; நானே தேவன், எனக்கு சமாளயில்லை. என் ஆலோசனை நிலை நிற்கும் எனக்குச் சித்தமானவைகளைவெல்லாம் செய்வேன். அதைச் சொன்னேன், அதை நிறைவேற்றுவேன். அதைத் திட்டம் பண்ணினேன், அதைச் செய்து முடிப்பேன்." (ஏசாயா 14:24-27; 48:9-10) தேவனுடைய நடவடிக்கைகளானது, மனிதருக்கு சாதாரணமாகவோ அல்லது புரியாத புதிராகவோ தோன்றினாலும், மேற்சொல்லப்பட்ட அவருடைய வார்த்தையின் சாட்சியை விசுவாசிக்கிறவர்கள் அவருடைய மாறாத திட்டமானது, ஒரு பூரணமான முடிவை அடைய, ஆதிமுதல் இன்று வரை முறைபாச நினைவேறி வருகிறதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

அறியாமையாகிய இருளில் குடிக்கொண்டிருக்கும் மனுக்குலத்தின் பெரும்பான்மையானோர், தெவ்வீக சிந்தாசாரியாகிய தேவனுடைய மகிமைபொருந்திய குணாதிசயங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமெனில், அவருடைய திட்டங்கள் முழுமையான வளர்ச்சியடையும் காத்திருக்க வேண்டியது அவசியமானது. ஆனால், தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு விசுவாசத்தினாலும், தேவனுடைய வெளிச்சமாகிய வசனத்தினாலும் முன்னுரைக்கப்பட்ட எதிர்கால மகிமைகளையும், கடந்தகாலத்திலும், நிகழ்காலத்திலும் தேவனுடைய இரகசியமான நடவடிக்கைகளைப் பார்ப்பது அவர்களுடைய சிவாக்கியமாயிருக்கிறது. ஆகவே, ஆர்வமுடைய தேவனுடைய புத்திராகவும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட சுதந்திரத்திற்கு சுதந்திரவாசியாகவும் இருக்கும்போது, அவருடைய வசனத்தினாலேயே தரப்பட்டிருக்கிற தேவ திட்டங்களின் நோக்கத்தையும், சிறப்பம்சங்களையும் புரிந்துகொள்வதற்கு நிதானியுடைய வார்த்தைகளையே நாம் ஆதாரமாக எடுத்துக்கொள்கிறோம். மனிதருக்கான தேவனுடைய திட்டங்களை நாம் அறிவிதமாக கற்றுக்கொள்ளும்போது, மனிதருடைய சிருஷ்டிப் தொடங்கி

முடிவில்லா எதிர்கால யுகங்கள் வரும்வரை மனித வரலாற்றை மூன்று பெரிய காலப்பிரிவுகளாக தரப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். அப்பேறுருவும் அப்படிதும் இக்காலப்பகுதிகளை “மூன்று உலகங்கள்” என அழைக்கிறார்கள். இதைக் கீழ்க்காணும் வரைபடத்தில் அறியலாம்.

“உலகங்கள்” என அழைக்கப்படும் நீண்ட காலப்பகுதிகள்

இந்த மூன்று பெரிய காலப்பகுதிகளும் தெய்வீக செயல்பாடுகளை விவரிக்கும் மூன்று வெவ்வேறான வெளிப்படுத்துதல்களாலும் முதலாவதாக மனித சிருஷ்டப்பு முதல் ஐலப்பிரளயம் வரை உள்ள காலப்பகுதி அல்லது முதல் உலகம். அதாவது அப்பேறுருவினால் “அப்போதிருந்த உலகம்” என்று அழைக்கப்பட்ட அந்த உலகம் (2 பேதுரு 3:6) தூதர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டதாயிருந்தது.

இரண்டாம் பெரிய காலப்பகுதியானது, ஐலப்பிரளயம் முதல் தேவ ராஜ்யமும் எந்தாமனாலும் வரை இப்பிரபஞ்சத்தின் அதிபதியாகிய சாத்தானுடைய மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரத்திற்குட்பட்டதாயும், “இப்போதிருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சம்” எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. (கலா.1:4; 2 பேதுரு 3:7)

மூன்றாம் உலகமானது, “என்றென்றைக்குமுள்ள உலகம்” (ஏசா.45:17) என்றும் தெய்வீக ஆளுகைக்கு உட்பட்ட தேவனுடைய ராஜ்யமாயாகவும், “நீதிவாசம் செய்யும் இனிவரும் உலகம்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. (எபி.2:5; 2 பேதுரு 3:13)

இந்த மூன்று காலப்பகுதிகளில் அல்லது உலகங்களில் தேவ

தூதர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட முதல் உலகமானது விழுந்தபின்னாலும் இரண்டாம் உலகமானது ஆளுகையை தன்வசப்படுத்திய சாத்தானுடைய அதிகாரத்தில் நிச்சயமாகவே “பொல்லாத உலகமாக” இருக்கிறது. ஆனால், மூன்றாம் உலகமே நீதியை உடையதும், பூமியிலுள்ள முழு குடும்பத்தாருக்கும் ஆசீர்வாதத்தைத் தருகிறதுமாயிருக்கிறது.

இந்த மூன்று “உலகங்களில்” கடைசியான இரண்டு உலகங்கள் பற்றி வேதத்தில் குறிப்பாக சொல்லப்பட்டுள்ளன, அவைகளைப் பற்றிய வசனங்கள் நேர் எதிரான யானதாக இருக்கின்றன. தற்கால அல்லது இரண்டாம் உலகமானது “இப்போது இருக்கிற பொல்லாத உலகம்” என்று ஏன் அழைக்கப்படுகின்றது என்றால், இதில் முற்றிலும் நன்மையானது ஒன்றுமில்லை என்பதினாலல்ல. மாறாக, இதில் தீமைசெழித்தோங்க அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதாலேயே அப்படி அழைக்கப்படுகிறது. “இப்போதும் அகம்காரிகளை பாக்கியவாளர்கள் என்கிறோம். தீமை செய்கிறவர்கள் திட்டிக்கிறார்கள். தேவனை பரிசை பார்த்தாலும் விடுவிக்கப்படுகிறார்கள்.” (மல்கியா 3:15) மூன்றாம் உலகம் அல்லது காலப்பகுதியானது “நீதி வாசனாயிருக்கும் வரப்போகிற உலகம்” என ஏன் அழைக்கப்படுகிறதென்றால், அதில் தீமை முற்றிலும் இருக்காது என்பதினால் அல்ல, மாறாக தீமை அங்கு செழித்தோங்காது என்பதினாலேயே அவ்விதம் அழைக்கப்படுகிறது. தீமையை முற்றிலும் அழிப்பது என்பது படிப்படியாய் நடக்கும் வேலை அதற்கு முதலில் ஆவிர வகுபும் தேவைப்படுகிறது. அதன்பின் தீமை ஆட்சி செய்காது, வாழ்வடையாது. தன்மனக்கள் அப்போது செழிக்கவாட்டார்கள். ஆனால், “நீதிவாசம் செய்கிறோம்.” (சா.72:7) “கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்கள் தேசத்தில் நன்மையைப் புசிப்பார்கள்.” (ஏசா.1:19) “பொல்லாதவர்கள் அழிப்பாண்டு போவார்கள்.” (சா.37:9)

அடுத்த யுகத்திற்கும், தற்போதைய யுகத்திற்கும் ஏறக்குறைய எல்லா விஷயத்திலும் நேர் எதிரான வித்தியாசமுள்ளதைக் காண்கிறோம். தற்கால யுகத்திற்கும், வரப்போகிற யுகத்திற்கும் வித்தியாசம் உண்டு என நம் கந்தருடைய வார்த்தைகள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. எவ்வாறெனில் இனிவரும் உலகத்தின் அதிபதியாய் அவர் இருக்கப்போவதால், அதில் நீதியும், சத்தியமும் செழித்தோங்கும். இப்போதிருக்கிற பொல்லாத

உலகத்திற்கு சாத்தான் அதிபதியாலிருப்பதினாலேயே தீமை செழித்தோங்குகிறது. துன்பமார்க்கள் திடப்படுகிறார்கள். என்னெனில், இயேசு “இந்த உலகத்தின் அதிபதி வருகிறான், அவனிடத்தில் எனக்கு ஒன்றுமில்லை” (யோவான் 14:30) எனக் கூறினதுபோல, இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்களை எதிர்ப்பதும், சோதிக்கிறதும், பயமுறுத்துகிறதாயினாலும் மாத்திரம் சாத்தான் பிரியப்படுகிறானேயல்லாமல் வேறொன்றிலும் அவர்களிடம் அவனுக்கு விருப்பமானது ஒன்றுமில்லை. (2கொரிந்தியர் 12:7) இதினாலேயே இப்போதிருக்கிற பொல்லாத உலகத்தில், “தேவ பக்தியாய் நடக்க மனதாமிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்.” (2 தீமோத்தேயு 3:12) ஆனால், “துன்பமார்க்களோ பகையான மரத்தைப்போல் தழைத்தவர்களாயிருக்கிறார்கள்.” (சுட்டி37:35)

“என் இராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல” என இயேசு சொன்னதினால் இனிவரும் உலகம் அல்லது யுகம் வரும் வரை கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் இப்புவியின்மேல் ஆளுகை செலுத்தாது. இதன் காரணமாகவே “உம்முடைய இராஜ்யம் வரவதாக. உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்தில் செய்யப்படுவதுபோல பூமியிலும் செய்யப்படுவதாக” என்று நாம் நம்பிக்கையோடு ஜெபிக்க போதிக்கப்படுகிறோம். சாத்தான் இவ்வுலக இருளின் அதிபதியாக இருப்பதினால், “இருள் பூமியையும் காரிருள் ஜனங்களையும் மூடிக்கொண்டிருக்கிறது.” அவன் இப்போது கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளுடைய இருதயங்களில் ஆளுகை செய்து, கிரியை செய்து வருகிறான். (எபேசியர் 2:2; 6:12)

மனிதருடைய இரட்சிப்புக்கடுத்த மரபெரும் சிற்பாசாரியான தேவனுடைய திட்டத்தில் ஏதோ ஒரு மிகவும் முக்கிய பாகம் இன்னும் முழுவதும் நிறைவேறாமல் இருந்துகொண்டிருக்க வேண்டும். அப்படியில்லைமெனில், புதிய பிரபலம் (இயேசு) புதிய யுகமும் வெகுகாலத்திற்கு முன்பே ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். ஏன் அந்த புதிய யுகம் இன்னும் குறித்த காலத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதும், சாத்தானுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கும் தற்கால தீமையின் ஆட்சியானது பின் கிறிஸ்துவின் கீழ் நீதியின் அரசாட்சியாக மாறும் விதம் எவ்வாறென்பதும், இதன் பின்பு முழுவதான எடுத்துரைக்கப்படும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் முக்கியமான கருத்துக்களாகும். ஆனால்,

இப்போது சாத்தானின் கீழ் உள்ள இவ்வுலக இராஜ்யங்களானது ஏற்ற சமயத்தில் நம்முடைய கர்த்தருக்கும், அவருடைய கிறிஸ்துவக்குழுவிய இராஜ்யங்களாக மாறும் என்பதை மட்டும் இந்த இடத்தில் சொல்வது போதுமானது. (லெளி.11:15) இந்த மாறுதல் மன உபத்திரவக் காலத்தில் நடக்கும் என இவ்வசனப்பகுதியின் தொடர் வாக்சியங்கள் காண்பிக்கின்றன. இது குறித்து இயேசு சொல்லும்போது, “பலவாளை முந்திக்கட்டினாலென்றே ஒருவனும் பலவாளுடைய வீட்டிற்குள் புகுந்து அவன் உடைமகளை கொள்ளையிடக்கூடாது. சுட்டினாலேயாகில் அவன் வீட்டைக் கொள்ளையிடலான” என்றான். (மாற்கு 3:22-27) இவ்விதமாக கிறிஸ்துவின் நீதியும் சமாதானமும் நிறைந்த இராஜ்யமானது ஸ்பாதிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக சாத்தான் முதலில் சுட்டப்பட்டு, சுட்டுப்படுத்தப்பட்டு, கிரியை செய்யாதபடிக்கு தடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் பேதிக்கப்படுகிறோம். சாத்தான் சுட்டப்படுதலே புதிய யுகத்தின் முதல் வேலையாக காண்பிக்கப்படுகிறது. (லெளி.20:2)

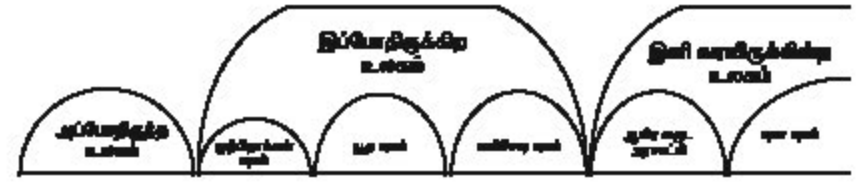
இந்த எல்லா உலகங்களும் புசங்களும் இப்பூரிக்கே அடுத்தது என்பதையும் புசங்களும் காலப்பகுதிகளும் மாறி மாறி சுடந்தபோதிலும் “பூமிபோ என்றொன்றற்கும் நிலைத்திருக்கிறது” (பிரசங்கி 7:4) என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த விஷயத்தைக் கருத்திற்கொண்டு அப்பெருகு இக்காலப்பகுதிகளை தனித்தனிபாடான வானங்களும் பூமியும் என்று அழைக்கிறார். இங்கு வானங்கள் (Heaven) என்ற வார்த்தையானது மெலான அல்லது ஆலிக்குரிய ஆட்சி அதிகாரங்களையும், “பூமி” என்ற வார்த்தையானது மனிதனுடைய அரசாட்சி மற்றும் சமூக அமைப்புகளையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. அவ்வகையில் அப்போதிருந்த முதல் வானங்களும் பூமியும் அல்லது அப்போதிருந்த ஒழங்கு முறைகளும், அமைப்புகளும் தங்கள் நோக்கம் நிறைவேறியவடிக் ஜலப்பிரளயத்தில் முடிவடைந்தன. ஆனால், இயற்கையான வானங்களும் பூமியும் ஒழிந்து போனமால் அப்படியே நிலைத்திருக்கின்றன. அதேபோல இப்போதிருக்கிற வானங்களும், பூமியும், “அக்கினி” “உருகுதல்” என்ற அடையாளங்களால் குறிப்பிடப்பட்ட குழப்பம், உபத்திரவம், நாசம் முதலிய பேரிரைச்சீலோடு அகன்றுபோகும் பலவாணாகிய சாத்தான் சுட்டப்படும்போது தன்னுடைய வல்லமையை நிலைநிறுத்துப் போராடுவான். இப்போதிருக்கிற அரசாங்க,

சமுதாய, ஒழுங்கு முறைகளும் அமைப்புகளும் இயற்கையான வானங்களும் பூமியும் அல்ல) ஒழிந்துபோகும். தற்போதைய வானங்களானது (ஆவிக்குரிய அரசாட்சிமுறை) புதிய வானங்களுக்கு அதாவது, கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய அதிகாரத்திற்கு வழிகொடுக்க வேண்டும். தற்போதைய பூமி (சாத்தானுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மனித அமைப்புகள்) கர்த்தருடைய நாளின் ஆரம்பத்தில் "சூரணமைய்போல எரிகிற அக்கிரமியில்" உருகி கரைந்துபோக வேண்டும். (மல்கியா 4:1) அதைத் தொடர்ந்து இப்பூமியின் புதிய அதிபதியாகிய கிறிஸ்துவருக்கு ஏற்றார்போல் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சமூக அமைப்புகள் (புதிய பூமி) உண்டாகும். தற்போதைய அமைப்புகள் புதிய மற்றும் சிறந்த சான்றுத்திற்கு வழிகொடுக்கும்போது, நீதியும் சமாதானமும், அன்பும் மனுஷருக்குள்ளே ஆளுகை செய்யும். அந்த ராஜ்யத்தின் அஸ்திவாரம் கண்டிப்பான நீதி நியாயத்தின்மேல் இருக்கும்.

"இனிவரும் உலகம்" என்று பலர் அப்போஸ்தலன் அழைத்த அந்த யுகத்தைப் பற்றிய தரிசனம் அவருக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. அதுபற்றி அவர் கூறும்போது, "மூன்றாம் வானம்" வரைக்கும் அதாவது தற்கால ஆவிக்குரிய அரசாட்சி ஒழிந்து பின்னர், மூற்றிலும் புதிய நிலைமைகள் உள்ள "புதிய வானங்கள்" வரைக்கும் எடுக்கப்பட்டார். மேலும், அங்கு அவர் நேரிடையாகவோ அல்லது மன ரீதியாகவோ அல்லது இருவகையிலோ தான் எவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார் என அவராலேயே விவரிக்க முடியாத அளவுக்கு அந்த தரிசனம் நிலம்போல இருந்தது. கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய அரசாட்சியின் கீழ் உள்ள எல்லாக் காரியங்களையும் அவர் கண்டார். ஆனால், அவைகளை அவர் மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்த இடம் தரப்படவில்லை. 2 கொரிந்தியர் 12:2-4 இவ் பார்த்த இந்த தரிசனத்தின் காரியங்களுடைய பின்பு அப்போவான் பார்த்து அவைகளை சபை ஏற்ற சமயத்தில் புரிந்துகொள்ளும்படிக்கு அலையாளங்கள் மூலம் (Symbols) வெளிப்படுத்த அவர் அனுமதிக்கப்பட்டார். பத்திர தீவில் நமது கர்த்தரால் கோவாணுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட தரிசனத்தில், இக்கிறிஸ்தவ யுகம் முடிவும், சாத்தான் கட்டப்படும் தீர்க்கதரிசனங்களும், கிறிஸ்துவின் ஆளுகையும், பின்பு புதிய வானங்களும், புதிய பூமியும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு முத்திரை வாளமும், முத்திரை பூமியும் ஒழிந்துபோகும் தரிசனங்களும் அவருக்குக் காண்பிக்கப்பட்டன.

(வெளி.21)

இப்போது நாம் இந்த பெரிய காலப் பகுதிகளின் உட்பிரிவுகளை, கீழ்க்காணும் வரைபடத்தின் மூலம் கவனிக்கலாம்.

இந்த பெரிய காலப்பிரிவுகளில் (உலகங்களில்) முதல் உலகமானது உட்பிரிவுகளாக பிரிக்கப்படவில்லை. ஆதலின் வீழ்ச்சி முதல் ஜலப்பிரளயம் வரை மனிதருடன் தேவனுடைய தொடர்பானது அக்கால முழுவதிலும் மாறாததாயிருந்தது. தேவன் தம்முடைய பிரமாணத்தை மனிதருடைய சபாவத்திலேயே (உள்ளத்திலேயே) எழுதியிருந்தார். ஆனால், மனிதன் பாவம் செய்தபின்பு அதாவது கீழான தீமை வழியில் தொடர்ந்து நடந்து, அதன் மூலம் அவன் தன்னுடைய பெலனத்தை உணர்ந்து தேவனுடைய ரூபத்தினால் கட்டளைபிடிப்பட்ட பூரணமான கீழ்ப்படிதலை வெளிப்படுத்தும்பொருட்டு, அவனுடைய வழியிலேயே குறிப்பிடத்தக்க அளவு நடக்க அனுமதிக்கப்பட்டார். அந்த யுகமானது நீதிமையாயிருந்த நோவா மற்றும் அவருடைய குடும்பம் தவிர மற்ற அனைவரும் ஜலப்பிரளயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதோடு முடிவடைந்தது. அவ்வாறாக இந்த முதல் யுகமானது பாவத்தின் நாசகரமான விளைவுகளை வெளிப்படுத்தினது மட்டுமல்லாது, பாவ வழியானது ஒரு பெரிய அழிவிற்கும் தூள்படுத்திற்கும் ஆள கீழான நிலைமைக்கு அழைத்துச் செல்லும் போக்கையும் காண்பித்ததுடன், மனிதன் இழந்துபோன தம்முடைய ஆதி நிலைமையை மீண்டும் அடைவதற்கு யேசோவா தேவனின் தலைமீடு அவசியம் என்பதையும் நிரூபித்தது.

இரண்டாம் காலப்பகுதி அல்லது "இப்போதிருக்கிற உலகமானது" மூன்று காலப்பகுதிகளை உள்ளடக்கியதுடன் ஒவ்வொன்றும் தீவமைய தகர்த்தொழியும் தேவனுடைய திட்டத்தின் படிக்கானது இருக்கிறது. ஒவ்வொரு படிபும் தன்னுடைய முந்தைய படிக்கானவிட மென்மையானதும் தேவ

திட்டத்தை முன்னோற் செய்து அதை முழுமையை நோக்கிக்கொண்டு செல்கிறதாயிருக்கிறது.

மூன்றாம் பெரிய காலப்பகுதி அல்லது “இனி வரும் உலகமானது” கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை தொடங்கி ஆயிர வருட யுகம் அல்லது திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் இருப்பதுடன், மேலும் அதைத் தொடர்ந்து முழுவதும் விவரிக்கப்படாத “முடிவில்லா யுகங்களையும்” உள்ளடக்கியதாயிருக்கிறது. தற்கால வெளிப்பாடுகள் பாவத்திலிருந்து மனிதனுடைய விடுதலையைப் பற்றியதே தவிர, இனி வரும் நித்திய மகிழ்வையைப் பற்றியவைகள் அல்ல.

இப்போதிருக்கிற உலகத்தின் இரண்டாம் உலகம் முதல் பிரிவு அல்லது யுகத்தை நாம் முற்பிதாக்கள் யுகம் என்று அழைக்கிறோம். ஏனெனில், தேவனுடைய தொடர்பும் ஆதரவும் ஒரு சில தனி மனிதர்களிடம் மாத்திரமே இருந்ததுடன் மற்ற முழு மனுக்குலமும் தள்ளப்பட்ட நிலையில் இருந்தது. அவ்விதமான தேவனுடைய ஆதரவு பெற்றவர்களில் நோவா, ஆயிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு போன்றவர்கள் ஆவர். இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய தயை பெற்றவர்களாயிருந்தார்கள். யாக்கோபுடைய மாணத்தோடு அந்த யுகம் அல்லது அந்த யுகத்தின் தேவனுடைய தொடர்பு முறையானது முடிவடைந்தது. யாக்கோபு மரித்தவுடன் அவருடைய சந்ததியார், “இஸ்ரவேலின் பன்விரண்டு கோத்திரத்தார்” என அழைக்கப்பட்டதுடன் தேவனுடைய “விசேஷித்த ஜனம்” என்றும் அடிகால் அங்கீகரிக்கப்பட்டார்கள். ஒரு விசேஷித்த நோக்கத்திற்காக அவர்கள் உலகின் மற்ற ஜனங்களிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு சில அடையாளமான பவிகளினாலே அவர்கள் முன்னடையாளமான “பரிசுத்த ஜாதியாமிருந்ததினால்,” சில விசேஷித்த ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்க வேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள். தெய்வீகத் திட்டத்தில் யாக்கோபின் மாணத்திலிருந்து துவங்கி, கிறிஸ்துவின் மாணத்தோடு முடியும் இந்தப் பகுதியை, யூத யுகம் அல்லது நியாயப்பிரமாண யுகம் என்று கூறுகிறோம். இந்தக் காலத்தின்போது, தேவன் அந்த தேசத்தை விசேஷ ஆசீர்வாதங்களால் ஆசீர்வதித்தார். தம்முடைய பிரமாணங்களை அவர்களுக்குத் தந்து அவர்களோடு விசேஷ உடன்படிக்கை

செய்துகொண்டார். இஸ்ரவேலருக்கு ராஜாவாகவும், தலைவராகவும் விளங்கின யேகோவா தேவனின் பிரசன்னம், ஆசரிப்புக்கடாரத்திலுள்ள மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்து ஷெக்கின்னா ஓரியின் மகிழ்வையில் வெளிப்பட்டு, அவர்களோடு வாசம் பண்ணியது அவர் தீர்க்கதரிசிகளையும் கடைசியாக தம் ஓயாரணையும் அவர்களிடத்தில் அனுப்பினார். இயேசு அவர்கள் மத்தியில் அற்புதங்களைச் செய்து, உபதேசமும் பண்ணினார். இஸ்ரவேலைச் சுற்றியுமுள்ள தேசங்களுக்கு தாமும் செல்லவில்லை, தம் சீஷர்களையும் அனுப்பவில்லை. சீஷர்களை அவர் அனுப்பும்போது, “நீங்கள் புறஜாதியார் நாடுகளுக்குப் போகாமலும், சமாரியன் பட்டணங்களில் பிரவேசியாமலும் காணாமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்குப் போங்கள்” என்றார். (மத்.10:5,6) மீண்டும் அவர் கூறுகிறார்: “காணாமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கும் போங்கள் என்றார் (மத்.10:5, 6) மீண்டும் அவர் கூறுகிறார்: “காணாமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேனென்பற்றி மற்றபடிபல்ல.” (மத்.15:24) இந்த தேசத்துக்கான தயவு, அவர்கள் இயேசுவை மறுதலித்து, சிலுவையில் அணைந்தவுடன் முடிவெற்றது என்பது இயேசு கூறிய வார்த்தைகளால் நிரூபிக்கப்படுகிறது. அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு ஐந்து நாட்களுக்கு முன், “உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கி விடப்படும்” என்றார். (மத்.23:38)

இயேசுவின் மாணத்திலிருந்து ஒரு புது யுகம் ஆரம்பமாகிறது. அதை கிறிஸ்தவ யுகம் அல்லது கலிசேஷ யுகம் என்று அழைக்கிறோம். அதிலிருந்து துவங்கி, நீதியானாலுதலுக்குரிய நற்செய்தி, யூதர்களுக்கு மட்டுமல்ல, மற்ற அனைத்து தேசங்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்ட வேண்டும். ஏனெனில் இயேசு கிறிஸ்து, தேவ கிருபையினால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மாணத்தை ருசிபார்த்தார். கலிசேஷ யுகத்தின்போதும் ஒரு வகுப்பார் விசேஷ தயவினைப்பெற அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு விசேஷமான வாக்குத்தத்தங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை மீட்டராகவும், கார்த்தராகவும் விசுவசத்தினாலே ஏற்றுக்கொண்டு, அவரது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பொடர்ந்து வரும்படிக்கு நடக்கிறவர்கள். ஏறத்தாழ ஆயிரத்து தொள்ளாயிரம் வருடங்களாக இந்த கலிசேஷம் உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு ஜாதிகளிடத்திற்கும் பிரசங்கிக்கப்பட்டு வருகிறது. அறிவிக்கப்பட்ட இந்த

கவிசேஷத்தினால் தேசங்கள் மனமாற்றமடைவதில்லை. இந்த கவிசேஷ யுகத்தில் அவ்வாறு மனமாற்றமடையும்படி தேவ திட்டம் நிர்ணயிக்கப்பட்டதில்லை. ஆனால், இயேசு முன்னறிவித்திருக்கிறபடி அங்கொன்றும், இங்கொன்றாக ஒரு சிலர் மட்டுமே “சிறு மந்தை” வகுப்பாக தெரிவு செய்யப்படுகிறார்கள். (லூக்கா 12:32) இந்த யுகத்தைத் தொடர்ந்து வரவிருக்கின்ற தேவ ராஜ்யத்தில் பரலோகத் தந்தை இந்த சிறு மந்தைக்கு தம் ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க பரிசீலனாபிடுக்கிறார்.

இந்த யுகத்தோடு, “தற்கால தீமை நிறைந்த உலகம்” முடிவடைகிறது. தேவன் இவ்வாறாக தீமை வளர்ந்து பெருகி, ஆட்சி செய்யும்படி அனுமதித்திருக்கிறார் என்பதை நாம் நினைவில் நிறுத்த வேண்டும். இந்தக் காலத்தில் தேவன் நிர்ணயித்தபடியே காரியங்கள் நடைபெறுவதாகத் தோன்றினாலும், அவரது நிச்சயிக்கப்பட்ட திட்டத்தின்படியே, அவரது ஆழமான ஒழுங்குகளும், ஏற்பாடுகளும் எந்திரமாக முன்னேறி வருகிறது என்பதையும், அவர் ஏற்படுத்தினபடியே ஏற்ற காலங்களில் அல்லது யுகங்களில் நிறைவேறி வருவதையும் நாம் அறிகிறோம். இந்த யுக முடிவின்போது, அடுத்த யுகமாகிய ஆயிரமாண்டு ஆட்சி உதயமாகும் வேளையில், சாத்தானின் அதிகாரம், வல்லமை பிடுங்கப்பட்டு கட்டப்படுவான். அவ்வேளையில் இனி வரவிருக்கின்ற “நீதி வாசமாயிருக்கும் புதிய உலகம்” ஆரம்பமாகி, கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் ஆரம்பமாகவதற்கான ஆயத்த வேலைகள் துவங்கும்.

ஆயிர வருடம் (Millennium) என்றழைக்கப்படும் கிறிஸ்துவின் ஆயிரமாண்டுக் கால ஆட்சி, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20:4ல் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி வரவிருக்கின்ற உலகத்தில் (முன்றாம் உலகம்) முதல் யுகமாக இது இருக்கின்றது. இந்த ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியின்போது ஆதாமுக்குள் இழந்துபோன அனைத்தையும் மீண்டும் திரும்பக் கொடுக்கும் பணி நடைபெறும். (அப்போஸ்தலர் 3:19-21) இந்த ஆயிரமாண்டு முடிவடைவதற்கு முன்பாக, அனைவருடைய கண்ணீர்களும் துடைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆயிரமாண்டு ஆட்சி முடிவடைந்த பின்னர், வரவிருக்கின்ற யுகங்களில் ஆசீர்வாதம் பூரணமாய் நிறைந்திருக்கும். “இனி மாண்புமிக்லை, துக்கமும்மிக்லை, அறறுதலுமிக்லை, வருத்தமும்மிக்லை, முந்தினவைகள் ஒழிந்து போயின.” (வெளி2:14)

இதற்கும் பிற்பாடு நடைபெறும் சம்பவங்களைக் குறித்து தேவனுடைய வெளிப்படுத்துதல்கள் வேதாசமத்தில் குறிப்பிட்டுக் காண்பிக்கும்படி இல்லாததால், இத்துடன் நாம் நிறுத்திக்கொள்கிறோம்.

யுகங்களைப் பற்றிய தெய்வீகத் திட்டத்தின் வெளித்தோற்றத்தை மட்டுமே நாம் இங்கு பார்க்கிறோம். நாம் எவ்வளவு ஆழமாக ஆழாப்து பார்க்கிறோமோ, அவ்வளவாக அதின் பரிபூரணமான இசைவையும், அழகையும், ஒழுங்கையும் காண முடியும். தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டம், பூரணமாக முழுமையடைவதற்கு ஒவ்வொரு யுகத்திற்குமென்று நியமிக்கப்பட்ட நோக்கங்கள், “தமது சித்தத்தின் ஆலோசனைக்குத் தக்கதாக எல்லாவற்றையும் நடப்பிக்கிற” (எபேசியர் 1:12) தெய்வீக சிந்தனையினால் மேன்மையாக நிறைவேறும் கொண்டு, ஒரு யுகத்திற்கு யுகம் படிப்படியாக விடுத்து வளர்ச்சி பெறுகிறது. இப்பெரிய யுகங்களில், அதனதன் காலத்தில் நடைபெறவேண்டிய காரியங்களைச் செய்து முடிப்பதற்கு, ஒரு மணிநேரம் கூடாமலும், குறையாமலும், தேவன் ஆதியில் தீர்மானித்திருந்த கால அளவின்படி நடைபெற்று வருகிறது. சிறு சிறு தடைக்கூட ஏற்படா வண்ணம் நேர்த்தியாக அவரது வல்லமையும், ஞானமும் செயல்படுத்தும். தேவனுடைய வளம் வற்றாத ஊற்றாக இருந்தாலும், தம்முடைய நோக்கங்களின்படி காலத்தையும், அதன் காரியங்களையும் ஞானமாய் செய்பவர், தீங்கிழைக்கும் எந்த வல்லமையும் தேவனுடைய தீர்மானத்திற்கு விரோதமாக செயல்படவோ, அது நிறைவேறுவதற்கு காலதாமதம் செய்யவோ முடியாது. அனைத்துக் காரியங்களும் - அது நன்மையானாலும், தீமையானாலும், தெய்வீக பராமரிப்பிலும், அவரது அனுமதியின் பேரிலுமே, அவருடைய சித்தம் நிறைவேறுவதற்கு ஏதுவாக நடந்து வருகிறது.

இயந்திரத்தின் மிக நட்புமான அடிப்படைமே, அதன் உபயோகத்தைப்போ ஒரு சிறு குழந்தை புரிந்துகொள்ளாது. அது போலவே தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டத்தின் சிறப்புத் தன்மைகளும், அதன் நோக்கங்களும் போதிக்கப்பட்டபோதிலும், சீர்திருந்தாத மனதிற்கு ஒழுங்கற்றதாயும், குழப்பமானதாயும், தோல்வியை சுந்திக்கும் நடவடிக்கையோலும் தோன்றுகிறது. கற்பிக்கப்படாத, மனப்பக்குவம் அடையாத மனதிற்கு, இயந்திரத்தின் சக்கரங்களும், அதன் சுழற்சியும்,

புரிந்துகொள்ளாமுடியாத புதிராக, குழப்பமாக தோன்றும் ஆனால், அனைத்தையும் சோதித்துப் பார்க்கும் முதிர்ச்சியடைந்த மனிதற்கு குழப்பமாய் தோற்றமளித்தவைகள், இசைவாயும், அழகாயும் நன்மையையே தரக்கூடியதாகும் தோன்றுகிறது. குழந்தை இயந்திரத்தின் இயக்கத்தினைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பும், அதற்குப் பிறகும், அதன் கிரியைகள் உண்மையாகவே பயனளிப்பதாக இருந்தது. அவ்வாறே தேவனுடைய திட்டமும், பல யுகங்களாக ஆதிசாலம் தொட்டு இன்றைய நாள் வரை, தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக இயங்கிக்கொண்டே வருகையில், மனிதனும் ஒழுக்கங்களை அடைந்து வருகிறான். இது தேவனுடைய கருகலான செயல்களைப் புரிந்துகொள்ளவும், அதன் ஆசிவாதமான பயங்களை அனுபவிக்கவும் உதவுகிறது.

தெய்வீகத் திட்டத்தினை நாம் படிக்க படிக்க இந்த யுகங்களையும், ஒவ்வொரு யுகத்தின் நோக்கத்தினையும், சிறப்பியல்புகளையும் நாம் ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும் ஏனென்றால், அவைகளில் ஒரு யுகத்தில் மட்டும் தேவ திட்டத்தினை முழுமையாக கண்டறிய முடியாது. மாறாக, அனைத்து யுகங்களிலும் உள்ள காரியங்களை அநேக வளையங்கள் இணைந்து சங்கிலி ஆகிறதுபோல பொத்தமாய் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். தேவ திட்டத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நடைபெறும் வித்தியாசமான சம்பவங்களை கவனிப்பதினால், முழு ஏற்பாட்டின் சரியான கோட்பாடுகளை அறிந்து, இவ்விதமாய் சத்திய வசனத்தை நிதானமாய் பகுத்தறியும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாகிறோம்.

ஒரு யுகத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட தேவ வசனத்தை வேறொரு யுகத்திற்கு பொருத்திப் பார்த்தல் கூடாது. ஏனெனில், ஒரு யுகத்திற்கென்று சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள், எப்பொழுதும் மற்றொரு யுகத்திற்குப் பொருந்தாது. உதாரணமாக, தற்காலம் “பூமி கீழ்தரை அழிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கிறதென்றும்...” அல்லது “ஒருவன் தன் அபலானை நோக்கி, கீழ்தரை அறிந்துகொள் என்று போதிக்க வேண்டியதில்லை” (ஏசாயா 11:3; எரேமியா 31:34) என்றும், கூறுவது தவறாகும். நம் கீழ்தரை நம் இரண்டாம் வருகையில் மீண்டும் வந்து, தம் இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கும் வரைக்கும் மேற்கண்ட வசனங்களில் கூறப்பட்டவைகள் நிறைவேறாது. ஏனெனில், இந்த யுகம் முழுவதும்,

வஞ்சிக்கின்ற தீமைபான காரியங்கள் ஏராளமாய் இருந்து வந்திருக்கின்றன. இந்த யுக முடிவிலும் அப்படிப்பட்டவைகள் இருக்கும் என்று நாம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். “கடைசி நாட்களில் பொல்லாதவர்களும் எத்தரகளுமானவர்கள் மோசம் போக்குகிறவர்களாகவும், மோசம் போகிறவர்களுமாயிருந்து, மென்மேலும் கெடுள்ளவர்களாவார்கள்.” (2 தீமோத்தேயு 3:1, 13) ஆயிர வருட அரசாட்சியில் மெசியாவின் ஆட்சி நடைபெறுவதன் பயனாக, ஐஸத்தினால் சமுத்திரம் நிறைந்திருப்பது போல், அறிவும் நீதியும் பூமியை நிறைந்திருக்கும்.

தேவ இராஜ்யமும் தற்போது ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, பூமியின்மேல் அரசாட்சி செய்கிறதென்றும், தேசங்களுக்குள்ளே அவரது சித்தம் செயல்படுகிறது என்றும் அநேகர் கற்பனை செய்வது, சாதாரணமாக எண்ணப்பட்டாலும், அது தவறாகும். இது சத்தியத்திற்கு விருத்தமானது என்பது வெளியறங்கமாக விளங்குகிறது. ஐஸங்களை அறிவு பெருகுவதற்கு எவ்வளவு தூரம் அனுமதிக்கப்படுகிறதோ, அவ்வளவாக இவ்வுகை இராஜ்யங்கள் அநீதியினாலும், வஞ்சகத்தினாலும் அக்கு முறைகளினாலும் வளர்ந்தோங்க ஆதரவு அளிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது இருக்கிற “இயிர்புரத்தின் தேவனாகிய சாத்தான்” நீக்கப்பட்டு, அவனது அதிகாரத்திலிருக்கிற இந்த இராஜ்யங்கள் நமது கீழ்தருக்கும், அவருடைய கிறிஸ்துவுக்கும் உரியதாக மாற வேண்டும். அப்பொழுது அவர் தமது மாபெரும் வல்லமையைக் கொண்டு ஆளுகை செய்வார்.

இவ்வாறு தேவனால் அருளப்பட்ட வெளிச்சத்தைக் கொண்டு, தற்போது விசுவாச வீட்டாருக்கு தெரியப்பண்ணும்பொருட்டு, ஆதிசாலமுதற்கொண்டு தற்காலத்திலும், இனி வருங்காலத்திலும் நடைபெறவிருக்கின்ற தேவனுடைய மகத்தான கிரியைகளை குறிப்பாய் காண்பிக்கிற அவரது திட்டங்களையும், விதிகளையும் நாம் அறிந்துகொள்கிறோம்.

கீழ் தமது தெய்வீக திட்டத்தை எரிசையாக விளக்கி மக்களுக்கு

“தேவன் தமது அதிசயிக்கத்தக்க திட்டத்தினை, நிறைவேற்ற மறைவான வழியில் செயலாற்றுகிறார்.

அவர் தம் ஊழல்களை சமுத்திரத்தில் பதித்து,
புலிவீழ்ச்சொல் அபர்ந்து பயணிக்கிறார்.

“ஆழமான கரங்கயங்களுக்குள் அறியக்கடாத வழியில்
எப்பொழுதும் தோல்வியைக் காணாத நட்புத்துடன்,
தம் பிரகாசமுள்ள திட்டங்களை பொக்கிஷமாகி
தள்ளிவந்த ராஜாவை தம் சித்தத்தை நடப்பிக்கிறார்.

“பயபத்தியுள்ள பரிசுத்தவாழ்க்கை புத்தூணர்ச்சி அடையுங்கள்,
பேரரசத்தை விவளையிக்கும் பெண்கள்
மாபெரும் இரக்கத்தினால் விவக்கப்பட்டு,
உங்களுக்கு ஆசீர்வாதம் உண்டாகும்.

“கர்த்தரை உங்கள் அற்ப நினைப்புகளால் திராவிக்காமல்,
அவரது கிருபையின்மேல் நம்பிக்கை வைப்பீர்கள்.
அவரது கடினமான வழிநடத்துதலின் பின்னணியில்
அவர்தம் புன்சிரிப்பை மறைத்திருக்கிறார்.

“அவரது தீர்மானங்கள் பறைக்கப்படாதிருந்து,
விளையில் களிக்கொடுக்கும்.

தளிக்கத் தொடங்கும்போது கசப்பாவிருந்தாலும்,
பூ பூக்கும்போது நறுமணம் வீசும்.

“குருட்டு அலிகலாசம் நிச்சயம் தவறாப் பிறப்பிக்கும்,
அவனது கிரியைகளை ஆராய்வது வீண.

தேவனை தன் சொந்த ஆலோசனைக்காரராக்கினாவனுக்கு
அனைத்தையும் அவர் எளிமையாக விளங்கப்பண்ணுவார்.”

* * * *

“எனக்கு முன்பாக இருக்கின்ற வழிகளை என்னால் அறிய முடியவில்லை,
மகிழ்ச்சியையோ அல்லது துக்கங்களைவோ அது கொண்டுவரக்கூடும்;
வருங்காலத்தில் எந்தவகைய மேகங்கள் இடைமறிக்குமோ
வழி ஓரத்தில் எந்த மலர்கள் தூள்ளி மாருமோ.
ஆனாலும், என் அருகில் பயணிக்கிற ஒருவர் இருக்கிறார்
செழுமையோ, தயரமோ எது அகசத்தாலும்
‘நான் செல்லும் வழியை அவர் அறிவார்’
இதுவே என் ஆறுதலும் ஊக்கமுமாம்.”

* * * *

அத்தியாயம் - 5

“யுகங்களுக்கும் தலைமுறைதலைமுறைக்கும் மறைக்கப்பட்டு இப்போது பரிசுத்தவான்களுக்கு வெளியாக்கப்பட்ட இரகசியம்” - கொலோ.1:25

முதலாம் வாக்குத்தத்தின் மங்கலான வெளிச்சம் - ஆபிரகாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் - நிறைவேறாத நம்பிக்கை - பெற்றெகொள்தே நாளில் வெளிப்படுத்த தொடங்கிய இரகசியம் - அந்த இரகசியம் என்ன? - ஏன் அதிக வருடம் இரகசியமாயிருந்தது? - உலகத்திற்கு இன்னும் அது இரகசியமாகவே உள்ளது - ஏற்றகாலத்தில் எல்லாருக்கும் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியது - எப்போது அந்த இரகசியம் முடிவெடுக்கும்?

மிகுக்குலமானது தீமையின் கீழ் இருந்து அதன் பண்ணை அறியாமலிருக்கும் வேளையில், தேவன் வரப்போகிற மீட்பர் மூலம் அவர்களை விடுவித்து ஆசீர்வதிக்கப்போகும் நம்பமுடைய திட்டத்தைத் தொடர்ந்து தெரிவித்து வந்தார். ஆனால், யார் அந்த இரட்சகர் என்பது நான்காயிரம் வருடங்களாக இரகசியமானதாக இருந்து, கிறிஸ்துவின்மூலம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு அதாவது கிறிஸ்தவ அல்லது சமீபசேஷ யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் தான் அது தெளிவாக வெளியாக்கப்பட ஆரம்பித்தது.

நமது ஆதிப்பெற்றோர் ஜீவனையும் ஏதேனின் மகிழ்ச்சியையும் இழந்து, பாவத்தின் நீதியான தீர்வை அடைந்து சஞ்சலத்தால் நிறைந்து எந்தவித நம்பிக்கையுமின்றி இருந்த காலத்தை நோக்கிப் பார்க்கும்போது, ஸ்திரியின் வித்தாளது சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்குமென்ற தெளிவற்ற வார்த்தையைவிட வேறெந்த நம்பிக்கையும் அவர்களுக்கு இல்லை. அடுத்தடுத்த வளர்ச்சியின் வெளிச்சத்தில் இது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக நமக்கு இருந்தாலும், அவர்களுக்கு அது தெளிவற்ற மங்கலான வெளிச்சமாயிருந்தது. இரண்டாயிரம் வருடங்கள் இந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறுவதற்கான எந்தவித ஆதாரமில்லாமல்

உருண்டொடியது.

இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு பின்பு தேவன் ஆபிரகாமை அழைத்து அவருடைய மித்து அல்லது சந்ததி மூலம் உலகத்தின் சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். இதன் மூலம் தேவன் தாம் முன் தீர்மானித்தபடி, ஆதிப்பெற்றோருக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தை நிறைவேற்றுவதுபோல் தோன்றியது. ஆனால், அநேக வருடங்கள் கடந்து சென்றன. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட காளானை அவர் சுதந்தரியாமலும் அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தையும் கூட இல்லாத நிலையில், ஆபிரகாமும் சாராளும் வயது முதிர்ந்தவர்களாய் போனார்கள். இப்போது ஆபிரகாம் தான் தேவனுக்கு அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்ற உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்து, அடிமைப் பெண்ணாகிய ஆகாசர் மூலம் இஸ்ரவேலைப் பெற்றார். ஆனால், தேவனுக்கு இந்த உதவி தேவையப்படாமல், ஏற்ற காலத்தில் வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளையாகிய ஈசாக்கு பிறந்தார். அப்போது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ராஜாவும், சகல ஜனங்களையும் ஆசீர்வதிப்பவருமானவர் வந்துவிட்டது போல் தோன்றிற்று. ஆனால், அல்லாறில்லாமல் வருடங்கள் மீண்டும் உருண்டொடி தேவ வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறாததுபோல் தோன்றியது. ஏனெனில், ஈசாக்கும் அவருடைய சந்ததியாகிய யாக்கோபும் கூட மரித்துவிட்டனர். ஆனால், சிலர் அப்போதும் இந்த வாக்குத்தத்தத்தின்மேல் உறுதியாக விசுவாசம் வைத்திருந்தனர். எவ்வாறெனில் தேவன் ஆபிரகாபோடு செய்த உடன்படிக்கையை ஈசாக்குக்கும் அவருக்குப் பிறகு யாக்கோபுக்கும் உறுதிப்படுத்தி, இஸ்ரவேலருக்கு அதை நித்திய உடன்படிக்கையாக ஏற்படுத்தி இவர்கள் விகலசந்தை தேவன் நிலைத்திருக்கச் செய்தார். (1 நாளாகமம் 18:18, 17)

யாக்கோபின் மரணத்தின்போது அவருடைய வம்சமானது முதலாவதாக இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்கள் என அழைக்கப்பட்டதுடன், தேவனால் “தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜாதியாகவும்” அங்கீகரிக்கப்பட்டனர். (ஆதி.48:28; உபா.28:5) மேலும், எகிப்தில் இவர்கள் இருந்தபோது பார்வோனிடத்தில் தயவு பெற்றவர்களாயிருந்ததால் அவர்கள் பலமுள்ள ஜாதியாக மாறி, இவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆபிரகாமின் வித்தாக காளானை சுதந்தரித்து, உலகமனைத்தையும் ஆளுகை செய்து ஆசீர்வதிக்கப்போகும் சந்ததியென

எதிர்பார்க்க இயலாது. ஆனால், பிறகு எகிப்தியருடைய அவர்கள் நீண்டகாலம் அடிமைகளாக எகிப்தியருடைய அதிகாரத்தின் கீழ் வந்தபோது அந்த நம்பிக்கையானது முற்றிலும் கக்குறாகச் சிதறியதுடன் வாக்குத்தத்தமும் மறக்கப்பட்டுள்ளது.

வெய்யாகவே தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களானது இரகசியங்களாக மறைக்கப்பட்டு, அவருடைய வழிகள் மனிதன் கண்டுபிடிப்பதற்குக் கூடாததாயிருந்தது. இருந்தபோதிலும் ஏற்றகாலத்திலே தேவன் மாபெரும் இரட்சகனாக யோசேயை எழுப்பி, அவருடைய கையினால் வல்லமையுள்ள அற்புதங்களை எகிப்திலே நடப்பிட்டு அவர்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கினார். ஆனால், இஸ்ரவேலின் காணாள் தேசத்தை அடையமுன் யோசே மரித்துப்போனார். ஆனால், தேவனுடைய வளர்த்ததையாக அவர் மரிப்பதற்குமுன் அவர், “என்னைப்போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை உணக்காக உன் நடுவே உன் சகோதரரிவிருந்து தேவன் எழுப்பப்பண்ணுவார்; அவருக்குச் செலிகொடுப்பீர்களாக” என்று அறிவித்தார். (உபா.18:15; அப்.3:22) அவர் அனுப்பப்போகும் அந்த இரட்சகர் மூலம் முழுவதுமாக அவர்கள் ஒரு தேசமாக, எதிர்காலத்தில் இவ்வுலகை ஆளுகை செய்து ஆசீர்வதிப்பது மாத்திரமல்ல, அவர்கள் மத்தியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அவர், வெற்றிவீரராக அந்த வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவார் என்ற தேவ திட்டத்தைப் பற்றிய இன்னும் அதிகமான பார்வையை அவர்களுக்கு அளித்தது. பின்பு இரட்சகர் அல்லது மீட்பர் என அந்தம்மக்கொன்றும் யோசுவா இஸ்ரவேலருடைய தலைவராகி, அவர் தலைமையில் அவர்கள் மாபெரும் வெற்றிகளை அடைந்து, அதன் பின்பே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தை அவர்கள் அடைந்தார்கள். அப்போதும் உண்மையான தலைவர், அல்லது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவர் வந்து, அந்த வாக்குத்தத்தம் முழுமையாக நிறைவேற போவதுபோலத் தோன்றியது.

ஆனால், யோசுவாவும் மரித்தார். அதன்பின்பு தாவீது மற்றும் சாலொமோன் அவர்களுக்கு இராஜாக்களாக தரப்படும் வரையிலும் அவர்கள் ஒரு ஜாதியாராக முன்னேற்றமடைந்தில்லை. அவர்கள் காலத்தில் இஸ்ரவேலின் மேன்மையின் உச்சத்தை அடைந்தபோதிலும்,

நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் வாக்குத்தத்தத்தைக் காணமுடியாதவர்களாக, அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியிலிருந்து வெகுசீக்கிரத்தில் தள்ளப்பட்டதுடன், மற்ற தேசங்களுக்கு கப்பம் கட்டுபவர்களாக மாறினர். சிலர் இன்னும் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின்கீழ் நம்பிக்கையுடையவர்களாய் இன்னும் அந்த மாபெரும் இரட்சகரை எதிர்பார்த்தவர்களாய் யோசே, யோசுவா, தாவீது, சாலொமோன் போன்றவர்கள் அவருக்கு நிழலாய் மாத்திரம் இருந்தார்கள் என நம்பினர்.

இயேசு பிறந்த சமயம், எல்லாரும் மேசியாவாக்காகவும் வரப்போகிற அந்த இஸ்ரவேலின் இராஜாவுக்காகவும், எதிர்பார்த்து அவர் இஸ்ரவேலின் மூலம் முழு உலகத்தையும் ஆளுவார் என்ற எதிர்பார்ப்பில் அவர்கள் இருந்தார்கள். இஸ்ரவேலின் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட நிழல்கள் மூலமும், தீர்க்கதரிசனங்கள் மூலமும் வரப்போகிற மேசியாவாகிய இராஜாவின் மகிழ்ச்சியையும் வல்லமையையும் மாத்திரம் அதிகமாய் கவனித்து, அதன்மேல் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாய் இருந்தார்களே தவிர, அவர் இந்த உலகத்தில் ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவருவார், பாபிலுக்குக் காண மீட்கும்பொருளாக தம்மைத்தாயே ஒப்புக்கொடுத்து, பாடுகளையும் மரணத்தையும் அடைய வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கும் மற்ற நிழல்களையும், தீர்க்கதரிசனங்களையும் கவனிக்கத் தவறிவிட்டனர். எகிப்திலிருந்து இஸ்ரவேலின் விடுவிக்கப்படுமுன் ஏற்படுத்தப்பட்ட பஸ்கா பஸ்களும், நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைகளில் தரப்பட்ட மிருகங்களின் பஸ்களும், வருடா வருடம் ஆசாரியர்களால் செலுத்தப்பட்ட பாவ நிவாரண பஸ்களும் இதற்கு முன்னடையாளமாயிருந்தன. (எபி.9:11-20; 10:8-18) “கிறிஸ்துவுக்கு உண்டாகும் பாடுகளையும் அவைகளுக்குப் பின்வரும் மகிழ்ச்சிகளையும் முன்னறிவித்த” (1பெரு 1:11) தீர்க்கதரிசிகளின் வாக்கியங்களைக்கூட அவர்கள் கவனியாமற் போனார்கள். ஆகவேதான், இயேசு ஒரு பஸ்காக வந்தபோது அவரை அங்கீகரிக்கவில்லை. அவர்கள் தங்களை சந்திக்கவும் காலத்தை அறிவாமற்போனார்கள். (லூக்கா 18:43) இயேசு மரித்தபோது அவரைப் பின்பற்றினவர்களும் (சீஷர்கள்) கூட குழப்பத்திற்குள்ளாகி, “அவரே இஸ்ரவேலை மீட்டு இரட்சிப்பவர் என்று நாங்கள் நம்பியிருந்தோம்” (லூக்கா 24:21) என்று வருத்தத்துடன் கூறினர். அவர்களே அவர்கள் வைத்த நம்பிக்கை தவறானது என தெளிவாக அவர்களுக்குத் தோன்றியது, அவர்களுடைய தலைவரின் மரணமானது

வரப்போகும் ஆசீர்வாதங்களைத் தரும் புதிய உடன்படிக்கையின் உறுதியும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட உடன்படிக்கையின் நிறைவேறுவின் ஒரு பாகம் என்பதையும் கவனிக்கத் தவறினர் என்றாலும், இயேசு கல்லறையிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்துவிட்டாரென்று அவர்கள் அறிந்ததும் உதிர்ந்துபோன அவர்களுடைய நம்பிக்கையானது மீண்டும் உயிரடைய ஆரம்பித்தது. (1 பேதுரு 1:3) மேலும் அவர், அவர்களை விட்டுப் பாலோகத்திற்குச் செல்லும் தருணத்தில், அவர்களுடைய நீண்ட காலமாக காத்துவந்த, அடிக்கடித் தாமதப்படுத்தப்பட்டு வந்த நம்பிக்கையினால், “ஆண்டவரே, இக்காலத்திலா இஸ்ரவேலருக்கு இராஜ்யத்தை திரும்பக் கொடுப்பீர்?” எனக் கேட்டார். “பிதாவானவர் தம்முடைய ஆதீனத்தில் வைத்திருக்கிற காலங்களையும் வேண்டுகளையும் அறிகிறது உங்களுக்கு அடுத்ததல்ல” என இயேசு கூறிய பதிலில் அவர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை நிறைவேறும் காலத்தை அறிவது அவர்களுக்கு அவசியமாயிருந்ததில்லை என்றும் விளங்குகிறது. (அப்.16, 7)

இயேசு பாலோகத்திற்கு ஏறிச் சென்ற பிறகு தேவத் திட்டத்தின் எந்த அம்சம் தற்போது நிறைவேறியுள்ளது? என அவர்கள் சிந்தித்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இராஜ்யம் சம்பந்தமான நமது கந்தரின் உடதேசங்கள் பிரதானமாக உவமைகளாகவும், மறைபொருளாகவும் இருந்தன என்பதை நாம் கண்டிப்பாக நினைவுகூற வேண்டும். பெருந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆசீர்வாதம் வருமுன், இவைகளை அவர்கள் அறிந்துகொள்ள முடியாதிருந்தது. இயேசு அவர்களிடம், “இன்னும் அநேக காரியங்களை நான் உங்களுக்கு சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது. அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது தாங்களாட்வீர்கள். சத்திய ஆவிவாகிய அவர் வரும்போது சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார். அவர் எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு போதித்து நான் உங்களுக்குச் சொன்ன எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு நினைப்பூட்டுவார்” (யோவான் 16:12, 13; 14:26) என்று கூறினார். ஆகையால் பெருந்தெகொஸ்தே ஆசீர்வாதத்திற்கு முன் அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

பரிசுத்த ஆவியை அடைந்த பின்பும் நடந்தேறியும் வேலையைப் புற்றியும், ஆதி உடன்படிக்கைக்கும் அதற்குமுள்ள சம்பந்தத்தைப் புற்றியும் இயேசுவின் சீஷர் உடன்படிக்கை தெளிவாகவும் முழுமையாகவும் அறியக்

கூடாதவர்களாயிருந்தனர். (அப்.11:9; கலா.2:2,12,14) இருந்தபோதிலும் அவர்கள் அடைப்பற்றி முழுமையாகவும், தெளிவாகவும் புரிந்துகொள்ளும் முன்பாகவே அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பேச பயன்படுத்தப்பட்டதுடன் அவர்கள் ஏவப்பட்டபேசின வார்த்தைகள் முழுவதும் தெளிவான மற்றும் ஆழமான சத்தியங்களாய் இருந்தாலும், அவர்களே புரிந்துகொள்ளமுடியாதவண்ணம் இருந்தன. உதாரணமாக, அப்.15:14-15ல், யாக்கோபினுடைய வார்த்தைகளைப் படித்தோமானால், அவர் பேசும்போது, “தேவன் புறஜாதிகளினின்று நமது நாமத்திற்காக (மணவாட்டியாகிய) ஒரு ஜனத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி முதல் முதல் அவர்களுக்கு கடட்சித்தருளின விதத்தை சிறியோர் விவரித்துச் சொன்னாரே, அதற்கு தீர்க்கதரிசிகளுடைய வாக்கியங்களும் ஒத்திருக்கிறது. எப்படியெனில், மற்ற மனுஷரும் என்னுடைய நாமத்தரிசும்படும் சகல ஜாதிகளும் வந்ததைத் தேடும்படிக்கு, நான் இதற்கும் பின்பு (அதாவது புறஜாதிகளினின்று ஒரு ஜனம் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட பிறகு) திரும்பிவந்து, விழுந்துபோன தாவிதின் கூடாரத்தை (அதாவது யூரிக்குரிய இராஜ்யத்தை) மறுபடியும் எடுப்பித்து, அதிலே பழுதாய்ப் போனவைகளை மறுபடியும் சீர்படுத்தி அதை செல்வையாய் நிறுத்துவேன்” என்று அறிவிக்கிறார்.

சுவிசேஷமானது முதலாவது புறஜாதி கிறிஸ்தவராகிய கொஸ்ரெலியுவிடம் பேதுரு அனுப்பப்படுதலையும், பொதுவாக எல்லா புறஜாதி மக்களுக்காக அப்புவல் அனுப்பப்படுதலையும், இந்த வகத்தில் விசுவாசிக்கிற பூதரும், புறஜாதிபாரும் ஒரே விதமான தயவைப் பெற வேண்டியதைப் புற்றியும், அப்பாக்கோபு தேவனுடைய திட்டத்தைப் படிக்கத் தொடங்கினார். பின்பு தீர்க்கதரிசன்களிலும் அவ்வாறே இருப்பதையும் அறிந்துகொண்டார். மேலும், சுவிசேஷ யுகத்தில் நடந்தே வேண்டிய வேலை முடிந்த பிறகுதான் மாம்சீச இஸ்ரவேலருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேறும் என்பதையும் உணர்ந்துகொண்டார். வெகுசாலமாய் மறைந்திருந்த இந்த மாபெரும் இரகசியம் தேவனுடைய விசேஷித்த சித்தேகிதரான பரிசுத்தவாண்களாகிய சிலரால் மாத்திரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அறிந்துகொள்ளப்பட ஆரம்பித்தது.

கொலேசெயர் 1:27ல் பவுல் கூறும்போது “கிறிஸ்துவானவர்

மகிஷமரீன் நம்பிக்கையாக உங்களுக்குள் இருப்பதே” ஆதிகாலங்களுக்கும் தலைமுறைகளுக்கும் மறைவாயிருந்து இப்போது பரிசுத்தவாண்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட இரகசியமென்று கூறுகிறார்.

“மகிஷமரீன் நம்பிக்கையாக கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருக்கிறார்”

பரிசுத்தவாண்கள் அல்லது உடன்படிக்கை செய்த விசுவாசிகளாகிய இந்த விசேஷித்த வகுப்பானாத் தவிர முற்காலங்கள் முதல் இன்று வரை மற்ற எல்லாருக்கும் மறைக்கப்பட்டிருந்த தேவனுடைய மாபெரும் இரகசியம் இதுவே ஆகும். ஆனால், “கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருக்கிறார்” என்பதன் அர்த்தமென்ன? இயேசு பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். (அப்.10:38) அதினாலேயே அவர் கிறிஸ்து என்று நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஏனெனில், கிறிஸ்து என்பதற்கு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் என்பது பெருளாகும். மேலும், அப்போவான் (1 யோவான் 2:27) கூறும்போது, நாம் பெற்ற அபிஷேகம் நம்பிய நிறைத்திருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, கவிசேஷ உபகத்தின் பரிசுத்தவாண்கள் தேவனுக்கு முன்பாக இராஜாக்களும் ஆசாரியர்களுமாயிருக்கும்படி அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். (2 கொரி. 1:24; 1 பெதுரு 2:9) ஆண்டவரும் தலைவருமாயிருக்கிற கிறிஸ்துவோடு இவர்கள் இணைந்து யேசுவோ தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட முழுமையான கிறிஸ்துவாகிறார்கள்.

நாமும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்கள் என்ற அப்போவானுடைய இந்த யோதகத்திற்கு இசைவாக அப்படி இதை, கடந்த யுகங்களில் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்த இவ்வியும், இப்போது பரிசுத்தவாண்களுக்கு, கிறிஸ்து (அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்) தனிப்பட்டவராக அல்ல மறாக, அநேகர் உள்ளடக்கியவர் என்று உறுதிபடுத்துகிறார். எவ்வாறு மனித சிந்தில் அநேக அடியவர்கள் இருந்தும் அது ஒரே சாரமாயிருக்கிறதோ, அவ்வாறே கிறிஸ்துவும் இருக்கிறார். (1 கொரி.12:12-28) இயேசு சபையாகிய தம்முடைய சாரத்திற்கு (அல்லது மணவாட்டி - இன்னொரு வகையில் உருவப்படுத்தப்பட்டதுபோல எபே.5:25-30) தலையாக அல்லது ஆண்டவராக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு இவர்கள் ஒன்றாக இணைந்து - மாபெரும் இரட்சகராக, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வித்தாக

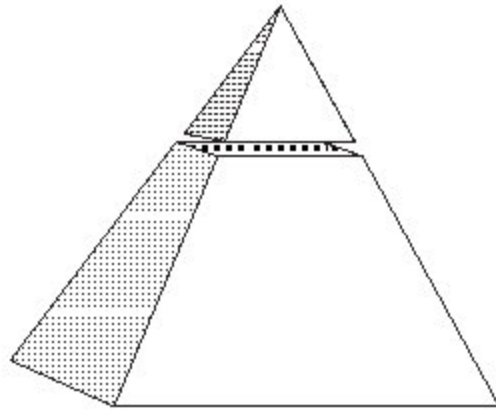
அமைகிறார்கள். “நீங்கள் கிறிஸ்துவின்னுடையவர்களானால் ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயும் வாக்குத்தத்தத்தின்படியே சந்திராயுமிருக்கிறீர்கள்.” (கலா.3:29)

அப்படி, எல்லாவற்றிலும் இயேசு முதல்வராயிருக்கும்படி, “தேவன் எல்லாவற்றையும் அவருடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தி எல்லாவற்றையும் எல்லாவற்றினும் நிரப்புகிறவருடைய நிறைவாகிய சாரமான சபைக்கு அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலான தலையாகத் தந்தருளினார்” (கெலோ.1:18; எபே.1:23) என இயேசுவைக் குறித்து சொல்லப்பட்ட இந்த வசனத்திற்கு விரோதமாக எவ்வித அனுமானங்களிலிருந்தும் சபையைக் காக்கிறார். இருந்தாலும், மனித சாரத்தின் உதாரணத்தைக்கொண்டு, மிகவும் அழகாகவும் உறுதியாகவும் இயேசுக்குடனான நமது நெருங்கிய உறவை உருவகப்படுத்துகிறார். இதே ஒருமையப்பட்ட இயேசு கூறும்போது, “நானே திராட்சைச் செடி, நீங்கள் கொடிகள்” என்கிறார். (யோவா.15:5)

அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கிறிஸ்துவின் அங்கங்களாக, கத்திராகிய இயேசுக்குள் நம்முடைய ஒருமையப்பட்ட கூர்நுகரிக் கேசுபர (பிரமீடு) உருவத்தினால் நன்கு விளக்குகிறது.

அதின் தலைக்கல் அல்லது உச்சிக்கல் தள்ளித்தானே ஒரு பரிபூரணமான கூர்நுகரிக் கோபுரமாயிருக்கிறது. அதின் மற்ற கற்கள் தலைக்கல்லின் குணநலத்திற்கினசைவாக அதற்குக் கீழாக கட்டப்பட்டால் முழு கட்டமும் ஒரு பரிபூரணமான பிரமிடாக இருக்கும். “கிறிஸ்துவின்” - “சந்ததியின்” ஒரு அங்கமாக நம்மை இது எவ்வளவு அழகாக சித்தரித்து காண்பிக்கிறது. கிறிஸ்துவின் அங்கத்தினர்களாக நம்முடைய தலையாகிய அவரோடு ஜீவ கற்களாக இசைவாக இணைக்கப்பட்டிருக்கும்போது நம் பூரணராயிருக்கவாட அவரிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டால் நாம் ஒன்றுமில்லை.

பரிபூரணராகிய இயேசு மிகவும் உள்ளாத நிறைமைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்க, இப்போது அவருடைய மாதிரியின்படியே வடிவமைக்கப்பட்டு தேவனுடைய கட்டமான கட்டப்படுவதற்கு நம்மை நானே அவருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறோம். ஒரு சாதாரண கட்டத்தில்

மூலக்குத் தலைக்கல் இருக்காது. ஆனால், மேற்காட்டிய நம்முடைய கட்டத்தில் மூலக்குத் தலைக்கல் அல்லது உச்சிக்கல் இருக்கிறது. எழுதியிருக்கிறபடி: “இதோ தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதும் விவையெழுப் பெற்றதுமாயிருக்கிற மூலக்கல்லை சீப்போளில் வைக்கிறேன். அவரிடத்தில் சேந்தவர்களாகிய நீங்களும் ஜீவனுள்ள கற்களைப்போல ஆவிக் கேற்ற மாளிகையாகவும் இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் தேவனுக்கு பிரியமான பலிகளை செலுத்துவதற்கு பரிசுத்த ஆசனியக் கூட்டமாகவும் கட்டப்பட்டு வருகிறீர்கள்.” (1 பேதுரு 2:4-5) வெகு சீக்கிரத்தில் “தலையாகிய” இயேசுவும் “அவருடைய சாரமாகிய திருச்சபையும்” இணைந்து முழுமையடையும் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

மேலும், பிரியமானவர்களே, நாம் அதிகமதிக்கமாக மறுமலமடைந்து அவருடைய மாதிரியின்படியே நடக்க, மாபெரும் சிற்பாளராகிய அவருடைய வழிகாட்டுதலின்படி அநேக சிப்சகலையும் பெருகட்டுதலையும் நாம் சகிக்க வேண்டும். அவருடைய திறமையும் உண்மையும் நம்மில் வெளிப்படும்படிக்கு, அவருடைய சித்தம் நம்மில் நிறைவேறும்படிக்கு அவருடைய கிரியைக்கு விரோதமாக நம்முடைய சுய சித்தத்தை நிறைவேற்றக் கூடாது. நாம் சிறுபிள்ளைகளைப்போல “தாழ்மையை அணிந்துகொள்ள வேண்டும்.” ஏனெனில், “பெருமையுள்ளவர்களுக்கு தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்.” ஆகவே, நம் தலைமையும்,

நமக்கு முன்னோடிப்பாக ஓடி முடித்தவருமாயிருக்கிறவரை உயர்த்தியதுபோல், நாமும் ஏற்ற காலத்தில் தேவனால் உயர்த்தப்படும்படிக்கு நம்மைத் தாழ்த்தி, அவரது பலத்த கரங்களுக்குள் அடங்கியிருப்போம். (1 பேதுரு 5:5-6; பிலிப்பியர் 2:8, 9)

உண்மையிலேயே இது ஒரு அற்புதமான செய்தியாயிருக்கிறது. இந்த மேலான பரம அழைப்பைப் பற்றி தேவ வசனத்தில் ஆராயும்போது நமக்கு உண்டான கிருபையைக் (ஆசீர்வாதத்தைக்) குறித்து தீர்க்கதரிசிகள் விவக்கத்தக்க விதமாக கருத்தாய் பேசியிருக்கிறார்கள். (1 பேதுரு 1:10) அன்றியும் நிறல்களும், உலகங்களும் இதுவரை கருகலாயிருந்த வார்த்தைகளும் இப்போது வெளிச்சம் பெற்று, கிறிஸ்துவுக்குள் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட வகுப்பார், இப்போது வெளியாக்கப்பட்ட புத்தயப்பொருளை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கும் இடுக்கமான வழியில் தன் வெளிச்சத்தை அவர்களுக்கு தருகின்றது. தேவன் ஒரு தனிப்பட்ட இரட்சகரை மாத்திரம் எழுப்பப்பண்ண சித்தமுடையவராவிராமல், அந்த இரட்சகர் அநேகரை உள்வாங்குகின்றவராக இருக்கிறார் என்ற இந்த இரகசியம் முன் ஒருபோதும் அறியப்படாத இரகசியமாயிருந்தது. தங்களைத் தாங்களே கார்த்தருக்கென்று தத்தம் செய்த சலிசேஷ யுக விசுவாசிகள் இந்த பரம அழைப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றுள்ளனர். இயேசு இவ்விஷயத்தை தம்முடைய சீஷர்கள் ஹெளம் சுபாவமானவர்களாக இருக்கும்போது வெளிப்படுத்த முயற்சி செய்யாமல், அவர்கள் பெற்றெடுக்காதே நாளில் புதிய சிருஷ்டிகளாக பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் செய்யப்படும் வரை காத்திருந்தனர். “புதிய சிருஷ்டிகள்” தவிர வேறு யாரும் இந்த மேலான அழைப்பைப் பற்றி இப்போது புரிந்து உணர்ந்துகொள்ள முடியாது என பலர் அப்போஸ்தலன் விவரிக்கிறார். அவர் கூறும்போது, “உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பே தேவன் தம்முடைய மகிமைக்காக ஏற்படுத்தினதும், மறைக்கப்பட்டதுமாயிருந்த இரகசியமான தேவ ஞானத்தையே பேசுகிறோம். அதை இப்பிரபஞ்சத்துப் பிரபுக்களில் ஒருவரும் அறியவில்லை. எழுதியிருக்கிறபடி தேவன் தம்மில் அன்புகூறுகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணினவைகளை கண் காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை, அவைகள் மனதுகூறுடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை, நமக்கே தேவன் அவைகளை தமது ஆவியினாலே வெளிப்படுத்தினார்” (கொரிந்தியர் 2:8-14) எனக்

கூறுகிறார்.

கலாத்திய சபைக்கு அப்போஸ்தலர் பலர் எழுதியபோது, இந்த முழு இரகசியத்தையும் வெளிப்படுத்தி, ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கை எவ்வாறு நிறைவேறும் என காண்பித்திருக்கிறார். இஸ்ரவேலருக்குத் தரப்பட்ட நியாயப்பிரமாணம் இந்த பூர்வ உடன்படிக்கையை எவ்வாறேனும் தள்ளிப்போடாதென்றும், சகல ஜாதிகளையும் ஆசீர்வதிக்கும் ஆபிரகாமின் சந்ததி கிறிஸ்துவே எனவும் காண்பித்திருக்கிறார். (கலா.3:15-18) பின்பு ஏற்கனவே மறைமுகமாக இருந்த விஷயமாகிய பரிசுத்த ஆவிக்குள்ளாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்ததே கிறிஸ்து என்பதைக் குறித்து கலா.3:27-29ல் “ஏனெனில் உங்களில் கிறிஸ்துவர்களுள்ளாக ஞானாந்நானம் பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர்களோ அத்தனை பேரும் கிறிஸ்துவை தனித்துக்கொண்டீர்களே... நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால் ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயும் வாக்குத்தத்தத்தின்படியே சுத்தநரணாயிருக்கிறீர்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அன்றியும் கலாத்தியர் 4ம் அதிகாரத்தில் இதே விஷயத்தைக் காண்பிக்கப்போகும்போது, ஆபிரகாம் இசுரேலோடு தேவனுக்கும், சாராள் வசக்குத்தத்தம் அல்லது உடன்படிக்கைக்கும் ஈசாக்கு கிறிஸ்துவக்கும் (குலமும், சாரமும்) முன்னையானதாகக் காண்பித்ததுடன் வசனம் 28ல் “சகோதரரே நாம் ஈசாக்கைப் போல வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்” என்றும் விவரிக்கிறார். ஆகவே கவிசேஷ யுகத்தில் கிறிஸ்துவின் (திருச்சபையாகிய கிறிஸ்து) வளர்ச்சி ஆரம்பிக்கும் வரை தேவனுடைய திட்டங்கள் நிறுடான காரியங்களில் மறைக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்த இரகசியத்தை மறைத்து வைப்பதற்கு அவசியமில்லாதிருந்தால், அவ்வண்ணமாக மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்க மாட்டாது. இத்தேவ திட்டங்கள் மனுக்குலம் முழுவதற்கும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் அது தோல்விக்கு ஏதுவாயிருக்கும் எவ்வாறெனில், மனிதர் அறிந்திருந்தார்களானால், மகிமையின் சுரீராயாவது அல்லது அவருடைய சாரமான சபையையாவது சிலுவையில் அணுநீர்ந்திருக்க மாட்டார்கள். (1 கொரிந்தியர் 2:8) தேவத் திட்டமானது உலகத்திற்கு இரகசியமாயிருந்திராவிட்டால் மனிதருடைய

மீட்புக்கான விளைக்கிரமமாக, இயேசுவின் மரணமோ அல்லது கிறிஸ்துவின் பாடுகளுக்கு உடன்படிக்கையாக, சபையினுடைய விசுவாச சோதனையோ கூடாத காரியமாய் இருத்திருக்கும் ஏனென்றால், “உலகம் அவரை அறியாதபடியினால் நம்மையும் (உடர் சுதந்திரர்) அறியவில்லை.” (1 யோவான் 3:1)

தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டமும், அத்தெய்வீகத் திட்டத்தின் மையமாகிய சுத்தநரணிய கிறிஸ்து மாதிரும் இவ்வுலகத்திற்கு இரகசியமானதாயிராமல், சிறுமந்தை அல்லது விசேஷித்த ஒரு ஜனமாக அழைக்கப்பட்டவர்கள், தற்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் அவர்களுடைய விசேஷமான அல்லது வித்தியாசமான வாழ்க்கையும் இரகசியமாகவே இருக்கிறது. இயேசு எவ்வளவோ திறமை வாய்ந்தவராக இருந்து தம்முடைய கவனத்தையும், காலத்தையும், திறமைமையும் - அரசியலிலாவது, சட்ட விஷயங்களிலாவது, வியாபாரத்திலாவது அல்லது அக்கால பிரசித்தியெற்ற மதங்களிலாவது செலுத்தியிருப்பானால் அனைவராலும் போற்றக்கூடிய பெரிய மனிதராயிருக்கலாம். அவ்வாறு அவர் செய்யாமல் இருந்ததும் இவ்வுலகிற்கு இரகசியமானதாயிருக்கிறது. இவ்வுலகின் பார்வையில் அவர் ஒரு மூட்டாளாகவும், வாழ்க்கையை விஷாடக்கிரவராகவும் தென்பட்டதுடன், அவரை “பிசாசு பிரத்தவிரென்றும், பைத்தியக்காரர் என்றும்” கூறினர். அவருடைய வாழ்க்கையும், உபதேசங்களும், அவர்களுக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியாத புதிராக இருந்தன. அவரை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அதே விதமாகவே அவருடைய அப்போஸ்தலரும், அவருடைய சீஷர்களும் இவ்வுலக பிழைப்பின் வேலையையும் வாயத்தையும் விட்டு, புறக்கணிக்கப்பட்டு அவமான சிலுவை மரணமடைந்த இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் பாவ மன்னிப்பு உண்டென்று பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்ததால் அவர்களும் இவ்வுலகிற்கும் புரியாத புதிராகவே இருந்தனர். பலர் அப்போஸ்தலனும் தனக்கிருந்த மோனமயமான அந்தஸ்தையும், சமூக செல்வாக்கையும் விட்டு தன் சொந்தக் கைகளால் வேலை செய்து கிறிஸ்துவைப் பற்றியும் அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி நடக்கிற விசுவாசிகள் அனைவரும் பெறப்போகிற ஜீவகிரீடம் பற்றி பிரசங்கிக்கும்போதும், அது சிலருக்கு இரகசியமாக இருந்து, “பலவே,

நீ பிதற்றுகிறாய், அதிகக் கல்வி உனக்கும் பயித்தியமுண்டாக்குகிறது” (அப்.2:24) எனக் கூறினர். மேலும், அப்போஸ்தலர் பலவகையிலான கிறிஸ்துவியினுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி நடப்பவர்களும், கிறிஸ்துவின் நாமத்தின்பித்தம் முட்டாள்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள்.

ஆனால், தேவனுடைய திட்டங்களெல்லாம் எக்காலத்திற்கும் புரிந்துகொள்ளவே முடியாத அல்லது மறைக்கப்பட்ட இரகசியமாகவே இருக்காது. ஆயிர வருட அழிகாமலின் ஆரம்பம் தேவனைப் பற்றிய முழு வெளிச்சத்தை மனிதருக்குக் கொண்டு வந்து, “முழு உலகமும் தேவனை அழிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கும்” அப்போது, நீதியின் சூரியன் தன் ஆரோக்கியமான செட்டைகளோடு எழும்போது அறியாமல என்னும் இருள் நீங்கும். அதாவது நீதியின் சூரியனாகிய கிறிஸ்து எழும்போது தலையாகிய அவர் மட்டுமல்ல, அவருடைய சார்பான சபையின் அங்கங்களும் சேர்ந்து, அந்த நீதியின் சூரியனாக இருப்பார்கள். எழுதியிருக்கிறபடி, அவரோடுசேரப் பாடுபட்டால் அவரோடுசேர மகிமையும் அடைவோம். (ரோமர் 8:17; 2 தீமோத்தேயு 2:11, 12) “நம்முடைய ஜீவனாகிய கிறிஸ்து வெளிப்படும்போது நாமும் அவரோடுசேர மகிமையில் வெளிப்படுவோம்.” (கொலோ.3:4) “அப்போது நீதியாளர்கள் தங்கள் பிதாவின் இராஜ்யத்தில் சூரியனைப்போல் பிரகாசிப்பார்கள்.” (மத்தேயு 13:43)

“கிறிஸ்துவின் சிந்தனையை” பெற்று புதிதாய் நெடுமீப்பிக்கப்பட்டவர்கள் தவிர, மற்றெல்லாருக்கும் நாம் விசுவாசிக்கிற வாக்ருத்தத்தங்களும், நம்மை வளர்க்கிற நம்பிக்கைகளும் அங்கீகரிக்கப்பட்டவம், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவம் கூடாததும், சந்தேகத்திற்கிடமானதுமான பொய்த் தோற்றமுடையதாகவும் காணப்படுகிறது. இப்போது தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை தம்முடைய “ஊழியக்காரர் மேலும், ஊழியக்காரிகள் மேலும்” ஊற்றுலகப்போல, இனிவரும் யுகத்தில் “மாம்சமான யாவர் மேலும்” தம்முடைய ஆவியை ஊற்றும்போது, இப்போது “சிவந்தையால்” உணர்ந்துகொள்ளப்பட்ட அதே வாக்ருத்தத்தங்களை நிச்சயமாகவே அனைவரும் புரிந்து உணர்ந்துகொள்வார்கள். அப்போது அவர்கள் திருச்சபையின் கீழ்ப்படிதலையும், அதன்பின் சபை உயர்த்தப்பட்டதையும் குறித்து சந்தோஷப்பட்டு, “நாம் சந்தோஷப்பட்டு களிகூர்ந்து அவருக்கு

துதி செலுத்தக்கூடவோம். ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய கலியாணம் வந்தது. அவருடைய மனைவி தள்ளை ஆயத்தப்பண்ணினாள்” (வெளி.19:7) என்று சொல்வார்கள். திருச்சபை மகிமையடைவதில் அவர்கள் சந்தோஷப்படுவார்கள். சபை மூலமாகவே அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதங்கள் பொழியப்படும். அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களால் (சுலையம் சரிமும்) சந்தேகித்துக்கொள்ளப்பட்ட “மகா மேன்மையும் அருமையான வாக்ருத்தத்தங்கள்” தங்களுடையதல்லவென்றும் அவர்கள் காணும்போது, திருச்சபையில் விளக்கப்பட்ட பாடத்தினால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். அப்போது தங்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்கு ஒடும்போது, திருச்சபையின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி அவர்கள் நிமித்தம் தேவனை மகிமைப்படுத்துவார்கள். ஆனால், இந்த அறிவு பொல்லாத இச்சைகளைக் கொண்டவராக ஏனெனில், புதிய ஆட்சிமுறை அல்லது ஒழுங்கு முறைகளின்கீழ் அவர்களின் பரிபூரண மாம்சீக அழைப்பு அவர்களுக்கு பரிபூரண திருப்தியைத் தருவதோடு சபை மறுதலையிட விரும்பத்தக்கதாகக் காணப்படும்.

அப்போது “இரகசியம்” முடிவுபெறும். ஏனெனில், தேவனுடைய ஆவி கிறிஸ்துவில் இருந்ததென்றும், கிறிஸ்துவின்னுடைய ஆவி நம்மிடமிருந்ததையும் தாங்கள் இதுவரை அறியாமற்போனதை உலகத்தார் கண்டுகொள்வார்கள். மேலும், நாம் மூடாக அல்லது ஸபத்தியக்காரராக இருந்ததில்லை என்பதையும் அறிவார்கள். மேலும், சபையானது, உலகத்தாரால் உணர்ந்துகொள்ள முடியாததும், நித்தியமானதுமான மகிமையையும், களத்தையும், கிரீடத்தையும், ஆஸ்தியையும் அடையும்படி ஒடினபோது, தங்களிலும் மேலான பங்கை முன்பே தெரிந்துகொண்டோமென்று அவர்களுக்கு அப்போது வெளியரங்கமாயிருக்கும்.

ஏழாம் சபைத் தூதரின் எக்காணம் தொனில்க்கும் நாட்களிலே தேவ இரகசியம் நிறைவேறும் என காலத்தை குறிப்பிட்டு வெளி.10:6ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு இரகசியம் என்பது அது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள இரு அர்த்தத்திற்கும் பொருத்தாகிறது. தேவ திட்டங்களின் இரகசியமான காரியங்கள் வெளியாக்கப்பட்டு தெளிவாக காணப்படும். தேவனுடைய தெளிவாகத் திட்டத்தின் முக்கிய அங்கமான

திருச்சுடையாகிய “தேவ இரகசியமும்” தெளிவாக அறியப்படும் இவ்விரு இரகசியங்களும் அப்போது முடிவடையும். தேவ திட்டத்தில் இரகசியமாக உள்ள கிறிஸ்துவின் சார அங்கத்தினர்கள் அல்லது கிறிஸ்துவின் சாரம் அப்போது முடிவடையும். அதன்பின்பு தேவ திட்டமானது இரகசியமாக வைக்கப்படுவதில் எவ்வித நொக்கமும் இல்லாத காரணத்தினால், அதுவரை இரகசியமான தேவ திட்டம் முற்றுப் பெற்றாவிடும். இவ்வளவு காலமாக வாக்குத்தந்தங்களிலும், முன்னடையாளங்களிலும் உலகமகளிலும் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததும், இந்த இரகசியத்தில் பங்குபெற அனுமதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு (எபே.3:5), அளிக்கப்பட்ட ஆச்சரியமான தேவ கிருபையையும், 8000 வருடங்களுக்குப் பிறகு அந்த தேவ இரகசியம் முடிவடையும் சமயத்தில் சம்பவிக்கும் வேலை, மகா பெரியதும் மேன்மையானதும் இவ்வளவு ஆபத்தங்களுக்குப் பாத்திரமானமாய் இருக்கவேண்டுமென்று காண்பிக்கிறது. இரகசியத்தின் திரை நீக்கப்பட்டு ஆசிரீவாதம் பெரியப்படும்போது உலகத்திற்கு வரக்கூடாத ஆசிரீவாதங்கள் ஏதேனும் இருக்க முடியுமா! இது வரைக்கும் சர்வ சிருஷ்டியும் ஏகமாய்த் தவித்து பிரசவ வேதனைப்பட்டு காத்திருந்தது, இந்த இரகசியம் திறைவடைவதற்காகத்தான். வாக்குத்தந்தம் பண்ணப்பட்ட “சந்ததி”யாகிய தேவனுடைய புத்திரர் வெளிப்படுவதே அந்த இரகசியம். இவர்களுக்குள்ளாகத்தான் (தேவனுடைய புத்திரர்) அவர்கள் அனைவரும் (சர்வ சிருஷ்டியும்) ஆசிரீவதிக்கப்படுவார்கள். (ரோமர் 8:19, 21, 22)

சுந்தரீசர் காவிரி காவல்களை

“என்னை உமக்கு காணிக்கையாக்குகிறேன்;
 ஒவ்வொரு இருதயத் துடிப்பும் உம்முடையது
 ஒவ்வொரு எண்து பாளிட புத்தமும்;
 ஒவ்வொரு எண்து மனம் அல்லது இருதயத்தின் செயலும் -
 எந்தோத்தரிக்கப்பட்ட என் தேவனே |

ஒவ்வொரு தம்பிக்கையையும் ஒவ்வொரு பயமும்;
 ஒவ்வொரு புள்ளையையும் ஒவ்வொரு கண்ணிரும்;
 ஒவ்வொரு கீதமும் ஒவ்வொரு கிரீத்தனையும்,

உம்மை மகிமைப் படுத்துகிறோம்.

அவைபெல்வாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ளும்,
 உம் இரகசிய கமிற்றால் கட்டிக்கொள்ளும்,
 என்னில் நீர் மகிமைப்படுவீராக,
 ஆராதனைக்குரியவரே |

அவைகளை விருத்திப்பன்னும் உமது வசனத்தினால்;
 பண்படுத்தும், ஆசிரீவதியும் உயர்த்தும் என் சுரீத்தரே
 பூரண அன்பு உமரே |
 ஆதியும் அந்தமும் ஆளவரே |

அத்தியாயம் - 6

**நமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகை -
அதின் நோக்கம்,
இழந்துபோன எல்லாவற்றையும்
திரும்பக்கொடுத்தல்**

நம் கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையும், ஆயிர வருட யுகத்தின் ஆரம்பமும் - முதல் வருகைக்கும் இரண்டாம் வருகைக்கும் உள்ள சம்பந்தம் - சபையின் தெரிந்துகொள்ளுதலும் உலகின் மனபாற்றலும் - தேர்ந்தெடுத்தலும், இலகியமான கிருகமும் - நம்பிக்கையுடைய சிவரக் கதைகள் - திரும்பக் கொடுத்தவைக் குறிக்கும் தீர்க்கதரிசன ஆதாரங்கள் - நமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையே சபைக்கும் உலகத்துக்குமுரிய நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடு.

“முன்னே குறிக்கப்பட்ட இயேசு கிறிஸ்துவை அவர் உங்களுடத்தில் அனுப்புவார். உலகத் தேற்றமுதல் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளெல்லாருடைய வாக்கினாலும் உரைத்தவைகள் எல்லாம் நிறைவேறித் தீருங்காலங்கள் வருமானும் பரலோகம் அவரை எற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.” (அப்போஸ்தலர் 3:19, 21)

ஒரு சில நோக்கத்திற்காக, குறிப்பிட்ட விதத்தில், குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தாம் திரும்பவும் வருவதை சிவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என கர்த்தர் விரும்பினார் என்பதை வேத வசனத்தை விவாசித்து ஏற்றுக்கொள்ளுகிற எல்லாரும் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நாம் நம்புவோம். “இதோ உலகத்தின் முடிவு பரிபுத்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனேயே இருக்கிறேன்.” (மத்.28:20) ஆம், தம்முடைய ஆவிவினாலும் தம்முடைய வசனத்தினாலும் அவருடைய பரிசுத்தவாக்களை அவர்களுக்கு நேரிடும் எல்லாவித இக்கட்டுகளிலும் தொடர்ந்து சந்தோஷிப்பித்து, ஆறுதல்படுத்தி, பராமரித்து, தாங்கி வழிநடத்திக் கொண்டு வருவதன் மூலம் அவர் எப்போதும் சபையோடு இருந்து வருகிறார். ஆனாலும், சபையின் எல்லா வழிகளையும் கர்த்தர்

அறிகிறார் என்பதையும், அதின்மேல் அவருக்கு இடைவிடாத கவலையும் அன்பும் உண்டென்பதையும் சபையானது அறிந்திருந்தபோதிலும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட அவருடைய தனிப்பட்ட வருகைக்காக அது ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. “நான் போவேன்” என்றும் “மறுபடியும் வருவேன்” என்றும் அவர் சொன்னபோது (யோவான் 14:3) தம்முடைய தனிப்பட்ட இரண்டாம் வருகையைக் குறித்தே குறிப்பாக சொல்லியிருக்கிறார்.

சிலர் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவி இறங்கினதையும், வேறு சிலர் எருசலேமின் அழிவையும் குறித்தே அவர் பேசினார் எனவும் நினைக்கின்றனர். ஆனால், பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து 60 வருடங்கள் கழித்தும் எருசலேமின் அழிவுக்கு 26 வருடங்களுக்குப் பின்பும் எழுதப்பட்ட வேதாகமத்தின் கடைசிப் புத்தகமான வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் தமது இரண்டாம் வருகையைப் பற்றி, அது இன்னும் எதிர்காலத்தில் நடக்கப்போகிற நிகழ்ச்சியாக இயேசு பேசுகிறதை கவனிக்கத் தவறியிருக்கிறார்கள். “இதோ சீக்கிரமாய் வருகிறேன். நான் அளிக்கும் பலன் என்னோடு கூட வருகிறேன்” என்றும், தேவ ஆவிவினாக்கள் ஏவப்பட்டு எழுதின யோவான், “எத்தகாலிய இயேசுவே வாரும்” என்று புதிலாசைத்திருக்கிறார். (வெளி. 22:12, 20)

பாலிகள் மனந்திரும்புதல், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின் ஒரு பாகமென்றும், அதைத் தொடர்ந்து முழு உலகமும் மனந்திரும்பும் வரை அவர் வந்துகொண்டே இருப்பாரென்றும், எல்லாரும் மனந்திரும்பின பின்பு அவர் முழுவதும் வந்திருப்பாரென்றும் அநேகர் எண்ணுகின்றனர்.

அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பிற்கு நெம்பாராக வேத வசனங்கள் சாட்சி பகர்கின்றதை அவர்கள் கவனிக்கத் தவறியுள்ளதை கண்காணக்க காணமுடிகிறது. எல்லாரெனில், கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையின் காலத்தில் உலகம் முழுவதும் தேவனிடத்திற்கு மனந்திரும்புவதற்கு புதிதாக அவரைவிட்டு விலகியே இருக்கும் என்றே 2 தீமொத்தேயு 3:1-4ல், “கடைசி நாட்களில் கொடிய காலங்கள் வருமென்று அறிவாயாக. ஏனெனில், மனுஷர் தேவப் பிரியராயினாமல் ககபோகப் பிரியராக இருப்பார்கள்” என்றும் வசனம் 13-இல், “மெல்லாதவர்களும் எத்தர்களுமானவர்கள் மெசும் போக்குகிறவர்களாகவும் மெசும்

போகிறவர்களுமாயிருந்து மென்பேறும் கேடுள்ளவர்களாவார்கள்” என சாட்சி பகர்கின்றது. மேலும், தமது சிறுமந்தைக்கு கர்த்தர் கொடுத்த ஒரு விசேஷித்த எச்சரிப்பையும் அவர்கள் மறந்திருக்கிறார்கள். “நீங்கள் நினைபாத நேரத்தில் அந்த நாள் வராதபடிக்கும் எச்சரிக்கையாயிருங்கள். பூமிவிரலெங்கும் குடியிருக்கிற (எச்சரிக்கையாயிராத) அனைவர் மேலும் அது ஒரு கண்ணியைப்போல வரும்” (லூக்கா 21:34, 35) மேலும், மெக்ப்களுடனே அவர் வருகிறதைக் கண்டு (அறிந்து) “பூமியின் கோத்திரத்தாரெல்லாம் அவரைப் பார்த்து புலம்புவார்கள்” என்று வெளி.17-இல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றி, அக்காலத்தில் பாவிசர் மனந்திரும்பியிருப்பார்கள் என்பதற்கு எந்த ஒரு ஆதாரமும் சொல்லப்படவில்லை. பாவிகள் எல்லாரும் மனந்திரும்பியிருந்தால் எல்லா மனுஷரும் புலம்புவார்களா? மாறாக, பெரும்பான்மையானோர் ஒப்புக்கொள்கிறபடி இந்த பகுதி கிறிஸ்து இப்பூமியில் பிரசன்னமாவதைக் குறிப்பிடுமானால், எல்லாரும் அவருடைய பிரசன்னமாகுதலை விரும்பமாட்டார்களென்று அவ்வசனம் போதிக்கிறது. எல்லா மனுஷரும் மனந்திரும்பியிருப்பார்களேயானால் அவர் பிரசன்னமாகுதலை எல்லாரும் நிச்சயமாய் விரும்பியிருப்பார்கள்.

சிலர் கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையும் அவருடைய பிரசன்னமும் நிச்சயமாய் சம்பவிக்ஞமென்று எதிர்பார்த்தாலும், அதற்கு வெகுசாலம் செல்லும் என நினைத்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில், சபையினுடைய தற்கால உழியங்கள் மூலமாக உலகமானது மனந்திரும்பி குணப்பட்டு, ஆயிர வருஷ யுகம் ஆழம்பளாசி சாத்தான் கட்டப்படுகிறதோடுகூட, பூமி முழுவதும் கர்த்தரை அறிகிற அறிவினால் நிரப்பப்படுமென்றும், தேசத்திற்கு விநோதமாய் தேசம் யுத்தஞ் செய்ய கற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கும்போது, தற்கால சூழ்நிலையில் சபையினுடைய பெரிதும் கடினமான வேலை முடிவடைபடுமென்றும், அப்போது கர்த்தர் வந்து இவ்வலகை காரியங்களை தன் வசப்படுத்தி, விசுவாசிகளுக்கு ஆசீர்வாதத்தையும் பாவிசர்களுக்கு ஆக்கிரகையும் தர வருவாரென்றும் எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள்.

சில வசனங்கள் கோர்வைவாக எடுத்துக்கொள்ளப்படாதபோது, மேற்கூறிய காரியங்களுையே சொல்கிறதுபோல் தோன்றும் ஆனால், தேவனுடைய வார்த்தைகளையும், அவருடைய திட்டங்களையும்

முழுவதும் நிறைந்தேமாமானால், மேற்கூறிய கருத்துக்கள் வேத உபதேசத்திற்கு நேர் விநோதமானது என உணர்ந்துகொள்வோம். உலகம் மனந்திரும்புவதற்கு முன் கிறிஸ்து வந்து அதை சீப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அரசாளுவாரென்றும், திருச்சபையானது தற்போது சோதிக்கப்பட்டு தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்றும், ஜெபங்கொண்டவர்கள் மகிமையடைந்தபின் கர்த்தராகிய இயேசுவோடு கூட இவர்கள் ஆளுகையில் பங்கேற்பார்கள் என்றும், அந்த அரசாட்சியின் மூலமாக உலகம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்கும் பின் சர்வ சிருஷ்டியும் தேவனை அறிகிற அறிவில் வளரச் செய்வதற்கும் தேவன் ஏற்படுத்தியிருக்கிற வழி இதுவே என்றும் வேதம் உரைக்கிறது. அதுவே கர்த்தருடைய விசேஷமான வாக்குத்தத்தங்கள் என வெளி. 321-ல், “ஜெபங்கொள்ளுகிறவனொவனோ அவனும் என்னோடே கூட சிக்காசனத்தில் உட்காரும்படி நான் அருள்செய்வேன்” என்றும் வெளி. 20:4-ல் “அவர்கள் உயிர்த்து கிறிஸ்துவானேகூட 1000 வருடம் அரசாளுவார்கள்” என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆயிரவருட அரசாட்சி முடிபும்வரை இயேசு வரமட்டாரென்று நம்புகிறவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் இரு வசனங்களில் ஒன்று, மத். 24:14-ல் “இராஜ்யத்தின் இந்த கவிசேஷம் பூரோகமெங்குமுள்ள சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாக பிரசங்கிக்கப்படும் அப்போது முடிவு வரும்” இவ்வசனத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு கவிசேஷ யுக முடிவுக்கு முன்பாக உலகத்தின் மனந்திரும்புதல் நடைபெற்றுவிடும் என நினைக்கிறார்கள். ஆனால், உலகத்திற்கு சாட்சியாக பிரசங்கிக்கப்படும் என்கிற வார்த்தையானது முழு உலகத்தின் மனந்திரும்புதலைக் குறிக்காது என்பதை உணர் வேண்டும். ஆனால், இவ்வசனமானது எவ்வாறு சத்தியத்தின் சாட்சி உலக முழுவதும் சென்றடையும் என்பது குறித்து எதுவும் சொல்வதில்லை. இந்த ஒரு சாட்சியானது ஏற்கனவே கொடுத்தாலிவிட்டது. எவ்வாறெனில், பூரோகத்தில் இருக்கிற அனைத்து ஜனங்களுக்கும் கவிசேஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், கிபி.1851-இல் ஏறத்தாழ எல்லா மொழிகளிலும் கவிசேஷமானது வெளியிடப்பட்டுள்ளது என வேதாசுமச் சங்கங்களின் அறிக்கைகள் நமக்குக் காண்பிக்கின்றன. பூமியில் உபநோகிக்கிற 160 கோடி ஜனங்களில் பாதிப்பேராகியும் இயேசுவின் நாமத்தைக் கேட்டிருக்கமாட்டார்கள். என்றாலும்,

இவ்வசனத்தின் கருப்பொருள் நிறைவேறியிருக்கிறது. கவிசேஷமானது உலகமனைத்திலும் அதாவது ஒவ்வொரு தேசத்திலும் சாட்சியாக பிரசங்கிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அப்போஸ்தலர் 15:14 சொல்லுகிறபடி, தற்கால கவிசேஷ யுகத்தின் முக்கிய நோக்கமே கிறிஸ்துவின் நாமத்திற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனத்தை தெரிந்துகொள்ளுதலேயாகும். இந்த ஜெபங்கொண்ட சமய, கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையில் அவரோடு கூட இணைந்து அவருடைய நாமத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும். மேலும், இதே யுகத்தில் கவிசேஷம் சாட்சியாக பிரசங்கிக்கப்பட்ட வேண்டியது இரண்டாவது நோக்கமாகும்.

அவர்கள் ஆதாரமாகக்கொள்ளும் இரண்டாவது வசனமாவது (சங். 110:9) “நான் உமது சத்துருக்களை உமது பாதபடியாக்கிப் போடும் வரைக்கும் நீர் எனது வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்.” சமையின் மூலமாய் கிறிஸ்துவருக்கு எல்லாவற்றையும் கீழ்ப்படுத்தும் வேலை முடியுமட்டும் பரலோகத்தில் ஓரிடத்தில் உலோகத்தினால் செய்யப்பட்ட ஒரு சிங்காசனத்தின்மேல் அவர் வீற்றிருக்கிறாரென்பதும், அதன்பின்னே அவர் அசாண வருவாரென்பதும், இவ்வசனத்தைக் குறித்த அவர்களது தவறான புரிந்துகொள்ளுதலாகும். இவ்வசனத்தில் வரும் தேவனுடைய சிங்காசனம் என்பது நேரடி அரித்தம் கொண்டதல்ல மாறாக, அது அவருடைய உன்னதமான அதிகாரத்தையும் ஆளுகையையும் குறிப்பதுடன், அந்த ஆளுகையின் ஒரு பங்குக்கு அவர் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார் என்பதையும் குறிக்கிறது. அப்பவுல் (பிலி. 2:9-11) கூறுகிறதாவது: “தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்.” பிதாவாகிய தேவனுக்கு அடுத்தபடியாக, ஆனால் மற்றெல்லாருக்கும் மேலாக அவருக்கு அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்து சொல்லத்தக்கமான சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தாரானால், சத்துருக்களை அவரது பாதபடியாக்கிப் போடும் வரைக்கும், உண்மையிலேயே அவரால் வரமுடியாது. ஆனால், இவ்வசனத்தில் “வலது பாரிசம்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு இடத்தையாவது அல்லது ஒரு நாற்காலியையாவது குறிப்பிடாமல் ஒரு அதிகாரத்தையோ, ஆளுகையையோ குறிக்கும் என சொல்லலாம். இவ்வாறு இவ்வசனத்தை நிதானிக்கும்போது, மற்ற வசனங்களோடு

இக்கருத்து எவ்வித முரண்பாடாயிராது என நாம் அறிகிறோம். பிலிப்பீயர் 3:21-ல், “எல்லாவற்றையும் தம்முடைய பாதபடியாக்கிப் போடும் வரைக்கும்” என வாசிக்கிறோம். உதாரணமாக, வில்லியம் சக்கரவர்த்தி ஜெர்மனியின் சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கிறாரென்று சொன்னால் அவருடைய இராஜாக்கமான ஆசனத்தை மட்டும் குறிப்பதில்லை. அவர் வெறுமனே அந்த ஆசனத்திலேயே எப்போதும் அமர்ந்திருப்பதில்லை. சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறார் என்று சொல்லும்போது, அவர் ஜெர்மனியை அரசாளுகிறாரென்று பொருள். வலதுகரம் என்ற வார்த்தையானது பிரதான இடத்தில், மேன்மையும் மகிமைமும் ஆன உள்ளத நிலை மற்றும் முதன்மை அப்சியாள் அடுத்தபடியாக என பொருள்படும். இதேபோல, பிள்யூரல் பிரடி, ஜெர்மன் சக்கரவர்த்தியால் வல்லமையின் வலது பாரிசத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டார் மற்றும் எகிப்து தேசத்தில் யோசேபு பார்வோனுடைய வலது பாரிசத்தில் இருந்தார் என்று கூறும்போது, நேரடி அரித்தமுள்ளதாயிராமல் ஒரு உலகம் பாணியாகவே உள்ளது. காப்பாளுக்கு இயேசு சொன்ன வார்த்தைகள் இக்கருத்துக்கு இசைவாயிருக்கின்றன. “மனுஷ குமாரன் சர்வ வல்லவருடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருப்பதையும் வானத்தின் கோக்கள் மேல் வருவதையும் காண்பீர்கள்.” (மத்.28:54) இப்படியாக இவ்வசனத்தில் அவர் வரும்போது வலது பாரிசத்தில் இருப்பதுடன், ஆயிர வருட யுகத்திலும் பின்பு என்றென்றைக்கும் அவர் வலது பாரிசத்தில் நிலைத்திருப்பார்.

தேவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களை இன்னும் அதிகமாகப் பரிசோதித்துப் பார்க்கும்போது, கிறிஸ்துவின் முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் வருகையின் நோக்கங்களை விரிவாக தருகிறது. அவை ஒரே திட்டத்தின் பாகங்களாய் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்டவைகளாயிருப்பதை நாம் ரூபகத்தில் வைக்க வேண்டும். முதல் வருகையின் விசேஷித்த நோக்கம் மனிதரை மீட்குதல். இரண்டாம் வருகையின் நோக்கமே மீட்கப்பட்டவர்களை விடுதலையாக்குதலும், ஆசீர்வதித்தலும், இழந்துபோன எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கு திரும்பக் கொடுத்தலுமே ஆகும். எல்லாவற்றையும் மீட்கும்பொருளாக தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுத்த நமது இரட்சகர், அப்பரிமை பிதாவிடம் ஒப்புவிக்க பரமேரினார். இவ்விதமாக மனுஷனுடைய அக்கிரமங்களுக்காக தம்மை மீட்கும்பொருளாக ஒப்புக்கொடுத்து தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும்

ஒப்பரவாகுதலை உண்டு பண்ணினார். “ஆட்டுக் குட்டியானவரின் மனைவியாகிய மணவாட்டியின்” தெரிந்துகொள்ளுதல் முடியும் வரை, அதாவது அவர்கள் தற்கால பொல்வாத உலகத்தின் எல்லா தீமைகளையும் நெய்யாக்கொண்டு, அப்போட்ட களத்துக்கு தகுதியாகும் வரை, “இந்த உலகத்தின் அதிபதியானவன்” தனது தீமையின் ஆளுகையைத் தொடர தேவன் அனுமதித்து தாமதிக்கிறார். அதன்பின்பு அவருடைய பரியின் மூலம் மனுக்குலம் முழுவதும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களை உலகத்திற்குக் கொடுக்க ஆரம்பித்து, யூமியிலுள்ள சகல குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிக்க வருவார்.

நிச்சயமாகவே மீட்பரால் மீட்கும்பொருள் செலுத்தப்பட்டவுடனே திரும்பக்கொடுத்தலும், ஆசீர்வாதமும் தொடங்கியிருக்கக் கூடும் அவருடைய வருகையும், ஆளுகையும், ஆசீர்வாதமும் அப்போதே தொடங்கி எல்லாம் ஒரே நிகழ்வாக இருக்கும் என அப்போஸ்தலர் முதலில் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால், தேவன் “நமக்கு (கிறிஸ்துவ சபைக்கு) விசேஷித்த நன்மையானதொன்றை முன்னதாகவே நியமித்திருந்தார்.” (எபி. 11:40) நமது நிமித்தமாகவே கிறிஸ்துவின் பாடுகள் நிறையேறி 19 நாற்றாண்டுகளாகியும் கிறிஸ்துவின் ஆளுகை இன்னும் நிறைவேறவில்லை.

முதலாம் வருகைக்கும், இரண்டாம் வருகைக்கும் அதாவது எல்லாருக்கும் மீட்கும்பொருளை கொடுப்பதற்கும், எல்லாரையும் ஆசீர்வதிக்குதலுக்கும் இடைப்பட்ட இந்தக்காலம் கிறிஸ்துவின் சார்பாகிய சபை மீட்சிக்கப்பட்டு தெரிந்துகொள்ளப்படுவதற்கேயாகும். இவ்வாறு இல்லையென்றால் ஒரே ஒரு வருகைதான் இருந்திருக்கும். மேலும், தமது இரண்டாம் வருகையின் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் அவர் செய்யவேண்டிய வேலையானது இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலைத் தொடர்ந்தே ஆரம்பித்திருக்கும். அல்லது இரண்டாம் வருகையின்போது செய்யப்படவேண்டிய காரியங்கள் முதலாம் வருகையைத் தொடர்ந்து உடனடியாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்வதற்கு யூலாக யேகோவா தேவன் கிறிஸ்துவின் சார்பான சபை அல்லது சிறுமந்தையை தெரிந்துகொள்ளும் நோக்கத்தைப் பற்றி அவர் நிர்ணயம் பண்ணவில்லை என நாம் சொல்லுகிறதாயிருந்தால், முதலாம் வருகையானது

கடந்தகாலத்தில் நடந்தேறாமல் இரண்டாம் வருகையின் காலத்தில் நடந்தேறியிருக்கும் இவ்வகையிலும் ஒரே வருகைதான் இருந்திருக்கும் ஏனெனில், 6000 வருஷங்கள் தீமையின் அனுமதிக்காகவும், ஏழாவது ஆயிர வருடத்தில் சுத்திகரித்தலும், இழந்துபோனதை மீண்டும் திரும்பக்கொடுத்தலும் நடைபெறவும் தேவன் திட்டமாய் வடிவமைத்திருக்கிறார்.

பாலிகளுக்காக மீட்கும்பொருளாகவும் பரியாகவும் இயேசு வந்த காலமானது ஆசீர்வதிக்கவும், திரும்பக்கொடுத்தலின் காலத்திற்கு அநேக நாற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாகவே வரவேண்டிய சரியான தகுந்த காலமாயிருந்தது. ஏனெனில், “உட்கதந்திராகிய” அவருடைய “சிறுமந்தையின்” தோற்றத்தெடுத்தல் அக்காலங்களக்கு முன்பாக நடைபெற ஏதுவாக இருந்தது. கிறிஸ்துவின் சபை தெரிந்தெடுக்கப்படும் பொருட்டு மீட்கும்பொருளில் நியமிக்கப்பட்டதும் வரக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதுமான ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் தேவன் தாமதப்படுவோல் சிலருக்குத் தென்படுகிறது. மனிதர் எதிர்பார்க்கக்கூடிய காலத்திற்கு நெடுநாள் முன்பே விசைக்கிரயம் செலுத்தப்பட்டதன் நோக்கம், திருச்சபையை சேர்க்குதலாகிய மகிமை பொருந்திய வேலை நடந்தேறுவதற்காகத் தான். இவ்வேலை முடிந்த பின்பே, முன் தீர்மானத்தின்படி ஏற்ற சமயத்தில் ஆசீர்வாதங்கள் பொழியப்படும்.

பெதுரு அப்போஸ்தலர் நமக்கு அறிவிக்கிறபடி இயேசுவானவர் பூலோசுத்திரிந்து பரலோசுத்திற்கு ஏறினது முதல், ஆயிரவருட யுகம் அல்லது திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்கள் வருமட்டும் உள்ள இடைப்பட்ட காலங்களில் அவர் யூமியிலிராமல் பரலோசுத்திரிவிருக்கிறார் என அறிவிக்கிறார். “திர்க்கதரிசிகள் மூலமாக தேவன் உரைத்தவைகள் எல்லாம் திரும்பக் கொடுத்தலின் காலங்கள் வருமளவும் பரலோசும் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” (அப்.3:21) இவ்விதமாக நம்முடைய அத்தருடைய இரண்டாம் வருகையின் நோக்கமானது, இழந்துபோன எல்லாவற்றையும் திரும்பக் கொடுக்கிறதற்கென்றும் அவர் வெளிப்படும் காலத்தில் எல்லா ஜனங்களும் மனந்திரும்பியிருப்பார்கள் என்பதற்கு நேர் விசேஷமாக எல்லாரும் கோபமாயிருப்பார்கள் (லெளி.11:18) என வேத வசனங்கள் போதிக்கிறது. இதன் காரணமாக சபையானது தன்

வழியத்தை நிறைவேற்ற முடியாமல் தோல்வியைச் சந்திக்கும் எனவும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் நாம் சொல்லுகிறபடியும் ஏற்கனவே காட்டியிருக்கிற பிரகாரமும் தற்காலத்தில் உலகத்தை மனந்திரும்பச் செய்வது சமையின் உழியத்தின் எதிர்பார்ப்பாக இல்லாமல், மாறாக சமையானது கவிசேஷத்தை இவ்வலகம் முழுவதற்கும் சாட்சியாக பிரஸங்கிப்பதும், தெய்வீக வழிநடத்துதலின்படி அதுனுடைய எதிர்கால மாபெரும் வேலைக்காகத் தன்னை ஆயத்தம் பண்ணிக்கொள்ளுவதுமே எனவும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. தேவன் இன்னும் எந்த வகையிலும் உலகத்தின் மனந்திரும்புதலுக்காகத் தம்முடைய வல்லமையை பிரயோகிக்கவில்லை, அதற்காக அவர் முயற்சியும் எடுக்கவில்லை.

இது சிலருக்கு விசித்திரமாகத் தோன்றும். ஆனால், ஒருவேளை உலகத்தை தேவன் மனந்திரும்பச் செய்யும் வேலைவைச் செய்வ முயற்சி செய்திருப்பானால் அல்லவேலையை தற்காலத்தில் செய்து முடிக்க முடியாமல் போனாரென்று அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். ஏனெனில், நாம் ஏற்கனவே பார்க்கிறபடி யூரியின் கோடிக்கணக்கான ஜனங்களில் கொஞ்சம்பேர் மாத்திரம், இராட்சிக்கப்படுப்படியாக கட்டளையிடப்பட்ட ஒரு நாமத்தைக் குறித்து சரியானவிதமாக கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாட்டிர்டுகன், பிரஸ்பிட்டேரியன் முதலிய முக்கிய வகுப்பார் சிலருடைய கண்ணோட்டங்களையும் உபதேசங்களையும் நாம் வற்புறுத்தி கூறிவிருக்கிறோம். அதன்படி தேவன் இந்த உலகத்திலிருந்து ஒரு சிறுபந்தையாகிய சமையை தெரிந்துகொள்ளுதலாகத் தவிர இவ்வலகத்திற்கு வேறொரு காரியமும் செய்வதில்லை என அவர்கள் நம்பியிருக்கும்போது, தேவனுடைய திட்டத்தில், சமைய மகிமையடைந்த பின்பு அந்த சமையின் மூலம் உலகத்திற்கு திரும்பக்கொடுத்தல் என்ற ஆசீர்வாதமான காலங்கள் தேவ திட்டத்தில் உண்டென்றும் மேலும் ஒரு மூலைய வேதவாக்கியங்கள் மூலம் நாம் அறியிறோம். இந்த கவிசேஷ யுகத்தில் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வெற்றி வீரர்களாகிய “சிறுபந்தையே” யூரியில் உள்ள சகல குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிக்கப்போகும் சந்ததி அல்லது சாரமாகிய “வித்தாக” இருக்கிறது. (கலாத்த.3:29)

உலகத்தை மனந்திருத்த யெகோவா தேவன் கடந்த 6000

வகுப்புகளாக முயற்சி செய்தும், எக்காலத்திலும் அதை நிறைவேற்றமுடியாதபடி தோல்வியடைந்து வருகிறார் என நினைக்கிறவர்கள், தேவனுடைய வசனங்களின் உறுதியின்படி தேவனுடைய நோக்கங்கள் நிறைவேறி வருகிறதென்றும், அவருடைய வார்த்தைகள் வெறுமையாய்த் திரும்பாயல் அது அவர் விரும்புகிறதைச் செய்து, தான் அதை அனுப்பின காரியத்தை செய்து முடிக்கும் என்ற கருத்தினை கண்டுபிடிப்பது அவர்களுக்கு கடினமானதாகிறது. (ஏசா 55:11) உண்மை என்னவெனில் இவ்வலகம் இன்னும் மனந்திரும்பாமலும் கந்தரை அறிகிற அறிவினால் நிறையாமலும் இருப்பதே தேவனுடைய வசனமானது அந்த வேலையை இப்போதே செய்யும் நோக்கமாக அனுப்பப்பட்டவில்லை என்பதற்கு ஆதாரமாகிறது.

மேற்சொன்ன இவ்விஷயமானது அநேக நூற்றாண்டுகளாக, கிறிஸ்தவர்களை இருவித கருத்துள்ளவர்களாக பிரிக்கிறது. அவை தேர்ந்தெடுத்தல் (Election), மற்றும் இவ்வசமான கிருபை (Free Grace). இவ்விருவிதமான கருத்துக்களும் வெளிப்படையாக ஒன்றுக்கொன்று நேர்விரோதமாய் இருந்தபோதிலும் வேதவாக்கியங்கள் அவை இரண்டிற்கும் சாதகமாகப் பேசுகின்றன என்பதை எந்த ஒரு வேதமானவரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, ஏதாவது ஒரு வகையில் இந்த இருவித கருத்துக்களும் உண்மையாயிருக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள இந்த உண்மையானது இடங்கொடுக்கிறது. அதாவது “சத்திய வசனத்தை நிதானமாய் பகுத்து” அறிவதிலானும், தேவனுடைய பிரமாணத்தையும் ஒழுங்கையும் கவனிக்கிறதினாலும் தவிர, வேறெந்த வகையிலும் இவ்விஷயத்தைப் பற்றி சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. தேவனுடைய தெய்வீக திட்டத்தில் இதை கவனிக்கும்போது தேர்ந்தெடுத்தல் என்பது தற்காலத்திலும் இதற்கு முந்தைய காலத்திலும் வளர்ந்து வருகிறதென்பதையும், இவ்வசமான கிருபை எந்த வகையில் வித்தியாசப்படுகிறதென்றால், ஆயிரவகு அராசாட்சியில் முழு உலகத்தின் ஜனங்களுக்கும் பொதுவாக தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கிருபையான ஒரு ஏற்பாடாகும் காலங்களையும் யுகங்களில் நடந்தேறும் வித்தியாசமான சம்பவங்களையும் பற்றி முன் அதிகாரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதை நாம் குறியாகத்தில் கொண்டுள்ளது. அது “தேர்ந்தெடுத்தல்” மற்றும் “இவ்வசமான கிருபை” என்ற இரு உபதேசங்களுக்கு சம்பந்தமான எல்லா வேத

வாக்கியங்களுக்கும் ஆராய்ச்சி செய்து டிப்போமானாஸ், தேர்ந்தெடுத்தல் (Election) பற்றிய வசனங்களெல்லாம் தற்கால மற்றும் முற்காலத்திற்குரியதென்றும், இவ்வசனான கிருபை சம்பந்தப்பட்ட வசனங்களெல்லாம் முழுமையாக அடுத்த யுகத்திற்குரியதென்றும் நாம் கண்டுகொள்ளலாம்.

இருந்தபோதிலும் “தேர்ந்தெடுத்தல்” என்பது அநேகர் நம்பி போதித்து வருவதுபோல, அது பலவந்தமானது அல்லது அவ்வாறு விதிப்பவன் என்று வேதம் போதிக்காமல் தெரிந்துகொள்ளுதல் (Selection) என்பது தேவசித்தத்துக்கு ஏற்றவாறு அதற்காக குறிக்கப்பட்ட காலத்தில் அந்த சித்தம் நிறைவேறும் வகையில் தகுதியடைந்து அந்த சித்தத்தோடு இணைவதாகும்.

இவ்வசனான கிருபையின் உபதேசமானது அதை ஆதரிக்கிற ஆர்வாளிகள் கொள்வனவை உடையவர்களால் போதிக்கப்படுவதற்கு மேல், தேவனுடைய திரளான தயவை விசேஷித்து காண்பிக்கிறது. தேவனுடைய கிருபை அல்லது கிறிஸ்துவின் தயவு எப்போதும் இவ்வசனானது ஆனால், மனிதன் பாவத்தில் விழுந்தது முதல், தற்காலம் வரைக்கும் தேவனுடைய தயவானது விசேஷமான சில மனுஷருக்கும் ஐதிகளுக்கும், வகுப்பாருக்கும் மாத்திரம் செல்லத்தக்கதாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே வேளையில் அடுத்த யுகத்தில் அருளப்படும் தயவுகளில் உலகமுழுவதும் பங்கடைய அழைக்கப்பட்டு. மேலும், யாரெல்லாம் விருப்பமுள்ளவர்களாக ஜீவத்தண்ணீரை இவ்வசனாய் பெற்றுக்கொள்ள வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு அது கிடைக்கும். (லெவி 22:17)

முற்கால சம்பவங்களை நாம் கவனிப்போமாகில் பூமியிலுள்ள சகல ஜனங்களையும் ஆசீர்வதிக்கும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட சந்ததியை பிறப்பிக்க ஆவிரகாணையுள், அவருடைய சந்ததியில் சிலரையும் தேவன் தேர்ந்தெடுத்தார் என்பதையும் நாம் கண்கிணோம். (கலா.3:29) மேலும், தேவன் உலகத்திற்காக செய்து முடிக்கப்போகும் மாபெரும் வேலையை நிறுவாகக் காண்பிக்கும் பொருட்டு, பூமியின் சகல ஜனங்களிலும் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை மாத்திரம் தெரிந்துகொண்டார் என்றும்

பார்க்கிறோம். எவ்வாறெனில் எகிப்திலிருந்து அவர்களுடைய விடுதலை, அவர்களின் காணாள் தேசம் அவர்களுடைய உடன்படிக்கைகள், பிரயாணங்கள், பாவுநீவார்த்திக்காக அவர்கள் செலுத்தின பலிகள், அவர்களுடைய பாவம் நீக்கப்படுவதற்காக தெளிக்கப்பட்ட இரத்தம், இவை எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்ற ஆசாரியத்துவம் ஆசியவைகள், உண்மையான ஆசாரிய முறைமைக்கும் உலகத்தை சுத்திகரிக்க செலுத்தப்படும் உண்மையான பலிகளுக்கும் நிழலாகவும், சித்திரமாகவும் காண்பிக்கிறது. “பூமியின் எல்லா வம்சங்களுக்குள்ளும் நான் உங்களை மாத்திரம் அறிந்துகொண்டேன்” (ஆமோஸ் 3:2) என்று தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களிடம் கூறினார். கிறிஸ்து வரும்வரை இந்த ஜனங்கள் மாத்திரமே தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மக்களாயிருந்தார்கள். ஆம், அதன்பிறகு அவருடைய ஊழியம் அவர்களுக்குள்ளேயே நடந்தேறினது மட்டுமின்றி, தம்முடைய சீஷர்கள் இவர்களைத் தவிர மற்றவர்களிடத்தில் செல்ல அவர் அனுமதிக்கவில்லை. அவர் அவர்களை அனுப்புகையில் “நீங்கள் புறநாதிபாள் நாடுகளுக்குப் போகாமலும் சமரியர் பட்டணங்களில் பிரவேசிப்பாமலும் காணாமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு போங்கள்” என்றார். ஏன் ஆண்டவரே என்று அவர்கள் கேட்கும்போது, “காணாமற்போன இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேனேயன்றி மற்றபடியல்ல வென்றார்.” (மத் 10:5, 6; 15:24) அவருடைய மரணம் வரை தம்முடைய முழுநேரத்தையும் அவர்களுக்காகவே செலவிட்டதுடன் உலகத்திற்காக தம்முடைய இவ்வசனான எல்லா கிருபைகளையும் ஏற்றகாலத்தில் தந்து அவர்களை ஆசீர்வதிக்கும் வேலையின் முதல் பகுதியையும் அவர்களிடமே ஆரம்பித்தார்.

தேவனுடைய, இந்த மகா மேன்மையான ஈவு ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனங்களுக்கு அல்லது வகுப்பாருக்கு மட்டுமல்ல, அது இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கு மாத்திரமல்ல. மாறாக முழு உலகத்திற்குமானது. ஏனெனில் தேவனுடைய கிருபையினால் இப்பேசு கிறிஸ்து ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்தார். (எபி.2:9)

மேலும், இப்பொழுதும் உட இந்த கவிசேஷ யுகத்தில் ஒருவகையான தெரிந்தெடுத்தல் உண்டாகியுள்ளது. உலகத்தின் ஒரு சில பகுதிகள்

மற்றவைகளைக் காட்டிலும் கவிசேஷத்தினால் கேட்கிற மனதுள்ளவர்களுக்கு இலவசம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகத்தின் வரைபடத்தை கவனிப்போமானால் கிறிஸ்துவின் கவிசேஷத்தினால் மிகக் குறைந்த சொற்ப ஜனங்களே பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அல்லது ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என அறியலாம். நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அறிவையும், சிந்தனைகளையும் வைத்து நிதானிப்போமானால், இலட்சக்கணக்கான புறநூதி ஜனங்கள் இன்று ஒருபோதும் அந்த அழைப்பை கேட்பாராதவர்களாயும், அதைத் தொடர்ந்து அழைக்கப்படாதவர்களாயும் காரிருளில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறியலாம். ஆனால், அவ்வாறு அழைக்கப்பட்ட கூட்டத்தாரின் தேவனுடைய புத்திரராக, தேவனுடைய கதந்திரவாளியாக, தங்களுடைய அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தி, கந்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உடன் கதந்திரராக அழைக்கப்பட்டவர்களின் தொகை நிறைவடைந்த பிறகே உலகத்தின் எல்லா ஜனங்களுக்கான தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டமானது ஆரம்பிக்கும்.

இந்த வகுப்பார் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்து அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தப்படும் வரைக்கும் “வித்து” சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்காது. “சமாதானத்தின் தேவன் சீக்கிரமாய் சாத்தானை உங்கள் கால்களின் கீழே நசுக்கிப்போடுவார்.” (ரோமர் 16:20; ஆதி. 3:15) கவிசேஷ யுகமானது வரும் மனவாளனுக்காக கற்புள்ள கன்னிகையாகிய உண்மையுள்ள சபையை ஆயத்தப்படுத்துகிறது. இந்த யுகத்தின் முடிவில், அவள் “ஆயத்தப்பண்ணப்பட்டபோது” (வெளி.19:7) மனவாளன் வந்து திருமணத்துக்கு அவரோடுகூடப் போக ஆயத்தமாய் இருப்பவர்களோடு இணைந்த பின்பு, அதாவது இரண்டாம் ஆதாமும், இரண்டாம் ஏவாளரும் ஒன்றிணைந்த பின்பே, திருப்பக் கொடுத்தவின் மகிமையான வேலை ஆரம்பமாகும். அடுத்த யுகத்திலே அதாவது புதிய வாளத்திலும், புதிய பூமிபிலும் சபையானது நிச்சயிக்கப்பட்ட கன்னிகையாறிராமல் மணவாட்டியாயிருக்கும். அப்போது “ஆவியும் மணவாட்டியும் வா என்கிறார்கள்; கேட்கிறவனும் வா என்பாளாக; தாகமாயிருக்கிறவன் வரக்கூடவன்; விருப்பமுள்ளவன் ஜீவத்தண்ணீரை இலவசமாய் வாய்க்கிக்கொள்ளக்கூடவன்” (வெளி. 22:17) என்ற வார்த்தைகள் நிறைவேறும்.

இந்த கவிசேஷ யுகத்தில் சமையினுடைய தெரிந்தெடுத்தவின் பணி முடிவடைந்தாலும் அது எதிர்காலத்தில் நடைபெறப்போதும் மாபெரும் வேலைக்கு அவசியமான ஆயத்தப்பணியாக மட்டுமே இருக்கிறது. வரப்போகிற இந்த வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதத்திற்காக தேவ புத்திரர் வெளிப்பட சர்வசிருஷ்டியும் இது வரைக்கும் ஏகமாய் தவித்து பிரசவ வேதனைப்படுகிறது என வாசிக்கிறோம். (ரோமர் 8:22, 19) மேலும், இந்த இலவசமான கிருபையானது முழுமையான ஆசீர்வாதமாக பிதாவாகிய தேவனுடைய திட்டத்தில், வரப்போகிற யுகத்தில் உயிரோடுருக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரமல்லவது மரித்தவர்களுக்கும் ஒரு ஆசீர்வாதமான வாய்ப்பாக அமையும்.

கந்தருடைய மரணத்தின் மூலம் வாய்க்கப்பட்ட மாபெரும் ஆசீர்வாதங்கள் அவருடைய இரண்டாம் வகுக்கையில் தான் அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடத்தக்க அளவு சிலர் அறிந்திருந்தாலும், உயிரோடுருக்கிறவர்களைப்போல, பிரேதக்குழிகளிலுள்ளவர்களும் விழுந்துபோன மரண நிலைமையிலிருந்து மேசிபாவின் மகிமையொருந்திய ஆளுகையில் ஆசீர்வாதமடையப் போகிறார்களென்பதைக் கவனிக்கத் தவறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இயேசு எல்லாருக்காகவும் மரித்திருப்பது எவ்வளவு நிச்சயமானதாமிருக்கிறதோ, அவ்வளவாய் அவருடைய விலையெற்பெற்ற சொந்த இரத்தத்தினால் கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களையும் வாய்ப்புகளையும் அனைவரும் அதே நிச்சயத்தோடு பெற்றுக்கொள்வார்கள். ஆகவே, ஆயிரவருடைய யுகத்தின் ஆசீர்வாதங்கள் பிரேதக் குழிகளில் உள்ளவர்கள் மெல் மட்டுமல்லவது, மரண நிலைமையில் உயிரோடுருக்கும் எல்லா மனுஷர்மேலும் வரும் என்பதை நாம் கவனப்பாக எதிர்பார்க்க வேண்டும். இவ்விரயம் சம்பந்தமாக நாம் தேவனுடைய வசனங்களில் இன்னும் ஆழமாக ஆராய்ச்சி செய்வோமானால் இதற்கு ஆதாரமாக ஏராளமான வசனங்களுள்ளதைக் காணலாம். ஏனெனில், தேவனுடைய திட்டத்தில் கல்லறைகளில் உள்ளவர்களின் விடுதலை கூறப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் “நம்பிக்கையுடைய சிறைக் கைதிகள்” என அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆதாயின் சிருஷ்டிப்பு முதல் 6000 வருடங்களாக ஏறத்தாழ 14300 கோடி மனிதர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்த

எண்ணிக்கையில் நியாயமாய் செய்யக்கூடிய விரிவான மதிப்பின்படி, 100 கோடிப் பேருக்கு குறைவாகவே தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள் இருப்பதாக நாம் நினைக்கலாம். இந்த விரிவான கணக்கின்படி, வானத்தின் கீழெங்கும் மனுஷர்களுள்ளே அவர்கள் இரட்சிக்கப்படும்படியாக கட்டளைவிடப்பட்ட ஒரே நாமத்தில் விசுவாசமும் நம்பிக்கையுமில்லாமல் மரணத்திற்குள் பிரவேசித்த ஒரு மாபெரும் தொகையாக 14200 கோடி (142,000,000,000) மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம். இவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் இயேசுவை ஒருக்காலும் அறிந்தவர்களாமல்ல, கேள்விப்பட்டவர்களாமல்ல ஆகவே, அவர்கள் கேள்விப்படாததினால் அவரை விசுவாசிக்க முடியாமல் போய்விட்டது.

இந்த ஏராளமான ஜனங்களுக்கு என்ன நடக்கும் என நாம் கேட்கலாம்? அவர்களுடைய தற்கால மற்றும் எதிர்கால நிலையை என்ன? அவர்களுடைய நிலைமைகளையும், சூழ்நிலைகளையும் முன்னதாகவே அறியக்கூடியவரான சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் அவர்களுக்காக ஏதேனும் ஏற்பாடுகளை செய்வதில்லையா? அல்லது அநேகர் நிலைக்கிறபடி எந்தவித நம்பிக்கையுமின்றி நித்திய வேதனையுள்ளதும், இரக்கமற்றதும், கொடுமான காரியங்களை மாத்திரமே உலகத்தோற்ற முதல் அவர்களுக்கு நியமித்து உள்ளாரா? அல்லது அவர்களைவரும் இயேசு என்கிற ஒரே நாமத்தின் அறிவுக்கு வரவும், அப்போது உள்நா நிபந்தனைகளுக்கு கீழ்ப்படிவதன் மூலம், நித்திய ஜீவனை அனுபவிக்கும் பொருட்டு, நீள, அகல மற்றும் ஆழமான தெய்வீகத் திட்டத்தில் அவர்களுக்காக ஒரு வாய்ப்பை வைத்திருக்கிறாரா?

இப்பொதிரியான	கேள்விகளை	தனக்குள்ளாகவே
கேட்டுக்கொள்ளும்	ஒவ்வொரு	கிறிஸ்தவனும்,
அவைகளுக்கான	உண்மையான	பதில்களை
குறைநலன்களுக்கு	இசைவாகத்	தெரிந்துகொள்ள
பேராவல்கொள்ளும்போது,	பலதரப்பட்ட	மக்களின்
உள்ளான:	பதில்கள்	ஏற்கனவே

நாத்தினர்கள் (தேவன் இல்லை என்பவர்கள்) சொல்லும்போது, "மனிதர்களனைவரும் நித்தியமாய் மரித்துப்போகிறார்கள். மரணத்திற்குப்

பின்பு ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் இனி ஒருபோதும் மரணத்திலிருந்து எழுந்து மீண்டும் உயிரடைந்து வாழமாட்டார்கள்" என்கின்றனர்.

மேலும், கல்வினியக் கூட்டத்தார் (Calvinism) சொல்லும்போது, "இரட்சிக்கப்படும்படியாக அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளப்படவே இல்லை." அவர்கள் நகரத்திற்குப் போகும்படியாகவே தேவன் அவர்களை முன்னறித்திருக்கிறார். இப்போதே அவர்கள் அங்கே செடிய வேதனையை அனுபவித்து கொள்ளுக்கிறார்கள் அதிலிருந்து விடுதலையடைய யாதொரு நம்பிக்கையுமில்லாமல் சதாகாலமும் அங்கேயே இருப்பார்கள் என சொல்லுகிறார்கள்.

ஆர்வீனியர்கள் "அவர்களில் அநேகர் அறிபாஸையில் இருப்பதினால் தேவன் அவர்களை மன்னிப்பார் என விசுவாசிக்கிறோம். இயேசுவைப்பற்றி ஒருக்காலும் கேள்விபடாதவர்களாயிருந்த போதிலும் அவர்கள் 'முதற்பிறாண சபையின்' ஒரு பாகமாயிருப்பார்கள்" என போதிக்கின்றனர்.

இந்தக் கடைசி கருத்தையே எல்லா கிறிஸ்தவ பிரிவுகளின் கிறிஸ்தவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வதுடன் (அவர்களுடைய கொள்கைக்கு விரோதமாக இக்கருத்து இருந்தபோதிலும்) வேறெந்த கருத்தும் தேவன் நீதியுள்ளவரென்பதை நிரூபிக்க முடியாமற்போகுமென்று உணருகிறார்கள். ஆனால், இக்கடைசிக் கருத்திற்கு வேத வசனங்கள் ஒத்துப்போகிறதா? அறிபாஸை இரட்சிப்புக்கு ஆதாரமென்று அவைகள் போதிக்கிறதா? இல்லை. கிறிஸ்துவே நமது மீட்பரும் ஆண்டவரும் என்ற விசுவாசமே இரட்சிப்பின் ஒரே ஆதாரமென்று வேதவசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்." (எபே2:8) விசுவாசத்தினாலாகும் நீதியே முழு கிறிஸ்தவத்திற்கும் ஆன அடிப்படைக் கொள்கையாகும். "இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" எனக் கேட்டதற்கு கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசி என அப்போஸ்தலர்கள் பதிலளித்தனர். "நாம் இரட்சிக்கப்படும்படி வானத்தின் கீழெங்கும் மனுஷர்களுக்கள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளைவிடப்படவில்லை." (அப்4:12) "கர்த்தருடைய நாமத்தை தொழுதுகொள்ளுகிற எவனும் இரட்சிக்கப்படுவான்." (யோபர் 10:13)

ஆனால், ஒரு மனுஷன் விசுவாசிக்க வேண்டுமெனில் கவிசேஷத்தை முன்னதாக கேட்கவேண்டும் என அப்பவுல் பகுத்தறிவைத் தூண்டுகிறார்: “அவரை விசுவாசியாதவர்கள் எப்படி அவரைத் தொழுது கொள்வார்கள்? அவரைக் குறித்துக் கேள்விப்படாதவர்கள் எப்படி விசுவாசிப்பார்கள்? பிரசங்கிக்கிறவன் இல்லாவிட்டால் எப்படிக் கேள்விப்படுவார்கள்?” (ரோமர் 10:14)

அறியாமையின் மனிதரை இரட்சிக்கும் என அப்பவுல் போதிக்கிறாரென சிலர் சொல்கிறார்கள். ரோமர் 2:14 இல் அவர், “நியாயப்பிரமாணமில்லாத புறநூதியார் தங்களுக்குத் தாங்களே நியாயப்பிரமாணமாயிருக்கிறார்கள்.” என்று கூறுகிறார். மனசாட்சிப் பிரமாணமே அவர்களை நீதியாளர்களாகப் போதுமானது என இந்த வசனத்திலிருந்து அநேகர் பேசுகிறார்கள். அவ்விதமாய் பேசுகிறவர்கள், அப்பவுலுடைய வார்த்தைகளைத் தவறாய் புரிந்துகொண்டார்கள். அவருடைய வாதம் என்னவெனில் முழு உலகமே தேவனுக்கு முன்பாக குற்றமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்களென்பதே. (ரோமர் 3:19) நியாயப்பிரமாணத்தைப் பெறாத புறநூதிகள் மனசாட்சிப் பிரமாணத்தின்படி நீதியாளர்களாகப்படாமல், ஆதினாலே அவர்கள் குற்றவாளிகளானாலும் அல்லது மன்னிப்படைந்தாலும் அவர்கள் அபூரணர்களும், ஜீவனுக்குத் தகுதியில்லாதவர்களென்றே தீர்க்கிறது. எவ்வாறெனில், நியாயப்பிரமாணத்தை பெற்றிருந்த யூதர்களும் கூட அந்த பிரமாணத்தினாலேயே குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கப்பட்டனர். “ஏனெனில் பாவத்தை அறிகிற அறிவு நியாயப்பிரமாணத்தினால் வருகிறது.” (ரோமர் 3:20) யூதருக்குத் தரப்பட்ட நியாயப்பிரமாணமானது அவர்களுடைய பெலனத்தை வெளிப்படுத்தினதுடன், தேவனுக்கு முன்பாக தன்னை நீதியாளனாகக் முடியாதென்பதை காண்பிப்பதற்காகவே தரப்பட்டுள்ளது. “நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே ஒரு மனுஷனும் தேவனிடத்திலே நீதியாளனாகப்படுவதில்லை” நியாயப்பிரமாணமானது யூதனைக் குற்றமுள்ளவெனன்று தீர்க்கிறதுபோல, புறநூதிகள் தாங்கள் குற்றமுள்ளவர்களென புரிந்துகொள்ளும் அளவிற்கு மனசாட்சிப் பிரமாணத்தின் வெளிச்சத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இக்காரணத்தினால் முழு உலகமும் தேவனுக்கு முன்பாக குற்றமுள்ளவர்களாக இருப்பதுடன் ஒவ்வொருவரும் ஜீவனுக்குரிய உரிமையைக் கோரமுடியாமல் போய்விட்டது.

யாக்கோபு அப்பொத்தலனுடைய வார்த்தையை (பாக். 2:10) நாம் நினைவுகூறும்போது, ஒருவன் நியாயப்பிரமாணம் முழுவதையும் எகல்கொண்டிருந்தும் ஒன்றிலே தவறினால் எல்லாவற்றிலும் குற்றவாளியாயிருந்து, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஒரு ஆசீர்வாதத்தையாகிலும் அடைய முடியாதென்பதையும், “அந்தப்படியே நீதியாளர் ஒருவனாகிலும் இல்லை” (ரோமர் 3:10) எனவும் அறிகிறோம். இவ்விதமாக தீர்ப்புக்குட்பட்ட ஒருவனாகிலும் தங்களுடைய புண்ணிய கிரியைகளினாலே நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதோ அதே போல அறியாமையும் இரட்சிப்பின் ஆதாரமாக சொல்ல முடியாததும், உபயோகமற்றதுமாகும். அவ்விதமான இரட்சிப்பின் சுதவுகளை வேதவாக்கியங்கள் அடைத்துள்ளது. மேலும், விசுவாசத்தினாலும் கீழ்ப்படிதலினாலும் கிடைக்கக்கூடிய வெகுமதிகளை அறியாமையின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது.

அறியாமையிலுள்ள கோடிக்கணக்கான குழந்தைகளும், புறநூதி சமயத்தினர் ஆகிய இருவரும் நித்தியமாகக் கெட்டுப்போவார்கள் (சுதாக்காலமும் நித்திய வேதனை எந்தலத்திற்கு அனுப்பப்படுதலே நித்தியமாக கெட்டுப்போதல் என அநேகர் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்) என்பதை நம்பவிரும்பாத அநேக கிறிஸ்தவர்கள், இந்த வேதவாக்கியங்களுக்கு மாறாக, பேதைகளையும் அறியாமையுள்ளவர்களையும் தேவன் குற்றமுள்ளவர்களாக தீர்க்கமாட்டாரென்று வலியுறுத்துகின்றனர். அவர்களுடைய தாராளமான மனதையும், தேவனுடைய நற்குணத்தையும் மதிக்கிற அவர்களுடைய அறிவையும் குறித்துப் புண்புத்தாலும், வேதவாக்கியங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தீவிரமாக அவைகளைப் புறக்கணிக்கும் செயலை நாம் கண்டிருக்கிறோம். அறியாமையினால் கிடைக்கும் ஆசீர்வாதங்களைவிட மேலான வழியை தேவன் வைத்திருக்கிறார்.

ஆனால், அவர்கள் கூறுகின்ற நம்பிக்கையின்படி நடக்கிறார்களா? இல்லை. அறியாமையிலுள்ள ஜனங்கள் ஆதினாலேயே இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என நம்பும்போது, விவையதிக முடியாத ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களைப் பறிகொடுத்து, லட்சக்கணக்கான பணத்தையும் செலவு செய்து தொடர்ந்து புறநூதியாருக்கு ஊழியக்காரரை

(மிஷினாரிகளை) அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற ஜனங்களுக்கும் அல்லது அவர்களில் பாதிபேராகிலும் அறியாமையின் மூலம் இரட்சிக்கப்படுவார்களானால், கிறிஸ்துவைப் பற்றி போதிப்பதற்கு மிஷினாரிகளை அனுப்புவது அவர்களுக்கு கண்டிப்பாக ஒரு காயத்தை ஏற்படுத்தும். ஏனெனில், மிஷினாரிகள் அவர்களிடத்தில் செல்லும்போது ஆயிரத்தில் ஒருவன் நம்புவது கடினமானதாயிருக்கிறது. இந்த எண்ணம் சரியானதாயிருக்குமானால், அவர்களையே அப்படியே அறியாமையிலிருக்க விட்டுவிடுவதே உத்தமமாயிருக்கும். அப்போது மிகவும் ஏராளமானபேர் இரட்சிக்கப்படுவார்களே. இவ்விதமாக நாம் பேசுவோமாகில், தேவன் எல்லா மனுஷரையும் அறியாமையிலேயே வைத்திருப்பாரானால், எல்லாருமே இரட்சிக்கப்படுவார்களே என்று நாம் நியாயப்படுத்தலாமே அப்படியானால், இயேசுவின் வருகையும், அவருடைய மரணமும் உபயோகமற்றதாயும், அப்போஸ்தலரும் பரிசுத்தவாஸ்களுடைய உபதேசங்களும் பாடுகளும் வீணாய் போவதுடன் கவிசேஷமானது நற்செய்தியாவிரும்பதற்குப் பதிலாக தூச்செய்தியாவிரும்பும் ஒரு மனுஷன் தோன்றுவதற்கு முன்பே மாறாத வண்ணமாய் திட்டம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறான் என்ற பயங்கரமான கொள்கையை உடைய கல்வீசியர்கள் அல்லது விதிமய நம்புவர்கள், மற்ற ஜனங்களுக்கு மிஷினாரிகளை அனுப்புவது நியாயமற்றதும் அபத்தமானதுமாகும்.

ஆனால், மிஷினாரி ஆவி முழுமையாக நிரம்பிய வேதம் விசுவாசத்தின் மூலமாக ஒருவித இரட்சிப்பும், கிரிஸ்துவின் மூலமாக ஒருவித இரட்சிப்பும், அறியாமையின் மூலமாக வேறுவித இரட்சிப்புமாக பல்வகையான இரட்சிப்பு பற்றி போதிப்பதில்லை. மாத்திரமல்ல, தேவனை அவமதிக்கும், ஊழ்வினை கொள்கையையும் போதிக்கிறதில்லை. மனுக்குலத்தின் மற்ற எண்ண நம்பிக்கையின் வாசல்களை அது அடைத்து, ஒரே ஒரு வாசலை மட்டும் விரிவாய்த் திறந்து, யார் வேண்டுகானாலும் அவ்வாசல் மூலம் ஜீவனுக்குள் பிரவேசிக்கலாம் என்று அறிவிக்கிறது. மேலும், தற்காலத்தில் அந்த ஆசிரிவாதமான வாய்ப்பைப் பெறாதவர்களும் அல்லது தெரிந்துகொள்ளாதவர்களும், ஏற்றகாலத்தில் அவ்வாசலைப் பற்றி முழுமையாகத் தெரிந்துகொண்டு ஏற்றுக்கொள்வார்கள் எனவும் போதிக்கிறது. சாபதண்டனைக்குட்பட்ட முழு மனுக்குலமும் தேவனிடத்தில் வர, அவர்களுடைய புண்ணியக் காரியங்களினாலுமல்ல,

அறியாமையினாலுமல்ல. மாறாக, உலகத்தின் பாவத்தை சுயத்து தீர்க்கிற கிறிஸ்துவின் விசுவாசப்பெறப்பட்ட இரத்தத்தின்மேல் வைக்கும் விசுவாசமே அந்த ஒரே வழியாகும். (1 பேதுரு 1:19; யோவான் 1:29) “எல்லா ஜனத்துக்கும்” மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தி இதுவேயாகும்.

தேவன் நமக்கு இக்காரியங்களை சொல்லுகிற பிரகாரமாய் இப்போது அவைகளை கவனித்து அவருடைய குணாதிசயங்களை விளக்கிக்காட்ட அவரிடமே விட்டுவிடுவோம். 14200 கோடிபேருக்கும் என்னவாகும் என நாம் பரிசோதனை செய்வோமாக.

அவர்களாவையருக்கும் என்ன நேரிட்டிருந்தாலும் அவர்கள் வேதனை அடைகிற நிலையில் இப்பொதில்லை என உறுதியாக சொல்லலாம். ஏனெனில் கிறிஸ்து வரும்வரை சம்பக்கு பூரணமும் முழுமையுமான பலன் தரப்படுவதில்லை எனவும், அவர் வரும்போது அவனவன் கிரியைக்குத் தக்க பலனை அளிக்கும்போது (மத். 10:27) அநீதியாளர்களும் தங்களுக்குரிய தண்டனையையும் பெறவேண்டும் எனவும் வேதம் கூறுகிறது. அவர்களது தற்கால நிலையை எப்படி இருந்தாலும் இது அவர்களுடைய பூரணமான பலனல்ல. ஏனெனில், “அக்கிரமக்காரரை ஆக்கலைக்குள்ளானவர்களாக நியாயத்தீர்ப்பு நாளுக்கென்று வைக்கவும் கர்த்தர் அறிந்திருக்கிறார்” என்று பேதுரு கூறுகிறார். (2பேதுரு 2:9) தேவனும் அப்படியே செய்வார்.

மனுஷரின் அநீதிகள் இரட்சிப்பை அடைவதற்கு அவசியமான அறிவைப் பெறாமற்போனதினால் அவர்கள் எப்போதாவது அதை இழந்து போவார்களானால் அது அன்பும் இரக்கமுமுள்ள அனைவருக்கும் நிச்சயமாகவே கவலையளிக்கிற விஷயமாயிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல இம்மாதிரியான கருத்துக்களை ஆதரிக்காத அநீத வசனங்கள் உள்ளதை நாம் கவனிப்போமாக. வரப்போகிற யுகளாகிய திரும்பக்கொடுத்ததின் காலங்களில் உள்ள எண்ண நம்பிக்கையையும் ஒதுக்கிவிட்டு, முற்காலமும் தற்காலமும் இரட்சிப்பையை ஏற்றகாலங்கள் என்று கூறினால் “தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்” (1 யோவான் 4:3), “தேவன் தம்முடைய ஒரே பெறான குடாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல்

நித்திய ஜீவனை அடையுமாட்டாது அவரைத் தந்தருளி இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்” (யோவான் 3:16) என்ற வசனங்களின் கருத்தை நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது? இவ்வளவாய் தேவன் இவ்வலகில் அன்பு கூர்ந்தாரானால், விசுவாசிகள் இரட்சிக்கப்படுகிறதற்கு மட்டுமல்ல, எல்லா மனுஷரும் சத்தியத்தைக் கேட்டு விசுவாசிக்கத்தக்கதாக ஒரு ஏற்பாட்டை அவர் செய்திருக்கமாட்டாரா என தோன்றவில்லையா?

மேலும், நாம் யோவான் 19-இல் “உலகத்திலே வந்து எந்த மனுஷனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற ஒளியே அந்த மெய்யான ஒளி” என வாசித்தாலும், எல்லா மனுஷரும் பிரகாசிப்பிக்கப்படவில்லை என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம். உலகத்தில் கோடிக்கணக்கான ஜனங்களில் வெகுசிலரைத் தவிர எல்லாரையும் நம் கந்தர் வெளிச்சத்திற்குள்ளாக்கினார் என்பதை நாம் கவனிக்க முடியவில்லை. சத்திய வெளிச்சம் இருக்கிற தற்காலத்தில், கோடிக்கணக்கான புறஜாதி ஜனங்கள் அவ்வாறு பிரகாசிக்கப்பட்டிருப்பதாக எந்த ஒரு சாட்சியும் தருவதில்லை அல்லது சோதோகியாவது, வேறெந்த முற்கால ஜனக்கூட்டங்களாவது அப்படி பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதற்கான சாட்சியுமில்லை.

தேவனுடைய கிருபையினால் “ஒவ்வொருவருக்காகவும்” இயேசு கிறிஸ்து மரணத்தை ருசிபார்த்தார் என எபிரெயர் 29 -இல் வாசிக்கிறோம். 14300 கோடி ஜனங்களுக்காக அவர் மரணத்தை ருசிபார்த்திருக்கும்போது, ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காகவாவது அந்த பரியானது 100 கோடியேருக்கு மத்தியமே பலாளிக்கிறதானால், அந்த மீப்பின் வேண்டியானது ஏறத்தாழ தோல்வியானதாயிருக்காமல்வரா? அப்படியிருத்தானால் அப்போஸ்தலின் கூற்று மிகவும் பரந்து இருக்கவில்லையா? மேலும், நாம் வாசிக்கும்போது ஜாக்கா 2:10-இல் “இதோ எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்குகிற நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்” என்று வாசிக்கிறோம். நம்மைக்குறித்து பார்க்கும்போது அந்த நற்செய்தியானது எல்லா மனுஷருக்கும் அல்ல, சிறுமந்தையாகிய ஒரு சிலருக்கு மாத்திரமாயிருந்தால் தூதர்கள் அன்று மெசியாவைப் பற்றி தங்கள்

அறிவித்த செய்தியானது மிதமிஞ்சினதாகவும், அந்த நற்செய்தியின் அழகத்தையும் அகலத்தையும் குறித்து அளவுக்கு அதிகமாக பேசினதாயிருக்கும் என்றும் நாம் ஆச்சரியப்படக் கூடாதுபடுத்தப்படுகிறோம்.

மேலும், “தேவன் ஒவ்வொரு, தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே. எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே.” (1 தீமோந்தேயு 2:5, 6) உலகின் எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளா? அப்படியானால் கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் மூலம் ஏன் அனைவரும் ஒரு சில நன்மைகளையாவது பெறவில்லை? அவர்கள் அனைவரும் விசுவாசிக்கத்தக்கதாக சத்தியத்தின் அறிவுக்குள்ளாக ஏன் வரவில்லை?

சரியான திறவுகோல் இல்லாமல், வேர்சூறிய வசனங்கள் எப்படி புரிந்துகொள்ள முடியாததும், ஒன்றுக்கொன்று இணைவில்லாததாகவும் தோன்றுகிறது. ஆனால், தேவனுடைய திட்டத்தின் திறவுகோலை நாம் கண்டுபிடிக்கும்போது இவ்வசனங்களைக் கட்டும் “தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்” என்று ஒரே விதமாக அறிவிக்கின்றன. இத்திறவுகோலானது இவ்வசனத்தின் கடைசிப்பகுதியில் காணப்படுகிறது. “எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாக தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே. இதற்குரிய சாட்சி ஏற்றகாலங்களில் விளங்கிவருகிறது.” தேவன் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஏற்ற காலத்தை வைத்திருக்கிறார். கடந்தகால வாழ்க்கையில் தேவன் எல்லாருக்கும் அதின் சாட்சியத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடும் ஆனால், அவர் அப்படி செய்யாததினால் அவர்களுடைய ஏற்றகாலம் என்பது எதிர்காலத்திற்குரியதாயிருக்க வேண்டுமென்று அது நிரூபிக்கிறது. கிறிஸ்துவின் மனைவாட்டியும் ராஜ்ஜியத்தின் மகிமையில் பங்குபெறப்போகிறவர்களுமாகிய, சபை வகுப்பாருக்கு தற்காலமே அவர்கள் கேட்பதற்கான “ஏற்ற காலமாயிருக்கிறது.” மேலும், தற்காலத்தில் கேட்பதற்கு காலுள்ளவர்கள் யாராக இருத்தாலும், அவர்கள் கேட்டு அதன்படி நடப்பார்களாக அதற்கேற்றாற்போல் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். நமது மீட்கும் பொருளை இயேசுவைவென்ற நாம் பிறப்பதற்கு முன்னமே அவர் செலுத்தியிருந்தாலும், நாம் அதை பற்றி கேள்விப்படுவதற்கு அக்கவலை

ஏற்றக்காலையில்லை. அநேக வருஷங்களுக்குப்பின், அதைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட பின்னரே அதைக் குறித்தான பொறுப்பு நம்பிது வருகிறது. இக்கருத்து எல்லாருக்கும் பொருந்துகிறது. தேவனுடைய ஏற்றகாலத்தில் இதற்குரிய சாட்சி விளங்கி வருவதுடன், அதன் பின்பே எல்லாரும் விசுவாசிக்கத்தக்கதாக வாய்ப்பைப் பெற்று அதன் மூலம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவர்.

மரணமே எல்லா பரிசேதனைகளுக்கும் முடிவானது என்பது நிலவிலரும் கருத்தாகும். ஆனால், வேதத்தில் எந்தவொரு வசனமும் அவ்வாறு போதிப்பதில்லை. மரணமே உலகின் அறியாமையில் இருக்கும் கோழக்கணக்கான மக்களின் நம்பிக்கையின் முற்றுப்புள்ளி என்பது மற்ற அநேக வசனங்களை அர்த்தமற்றதாகக் குவதுடன் மோசமாக்குவதாகவும் உள்ளது. இக்கருத்தை நிரூபிக்கும் வகையில் உபயோகப்படுத்தப்படும் ஒரு வசனம் பிரசங்கி 11:3-ல் “மரணமே தெற்கே விழுந்தாலும் வடக்கே விழுந்தாலும், விழுந்த இடத்திலேயே மரம் கிடக்கும்.” இது மனிதனுடைய எதிர்வைத்திற்கு சம்பந்தப்பட்டதாக இருப்பின், ஒருவர் எந்த நிலையில் மரித்து கல்லறைக்கு செல்கின்றானோ அவன் மறுபடியும் கல்லறையிலிருந்து எழுந்து வரும்வரை அவனிடத்தில் எந்த மாறுதலும் இருக்காது என்பதே அந்த வசனம் வெளிப்படுத்தும் கருத்தாகும். இந்த உபதேசமே வேதாகமத்தின் ஒரே சீரான உபதேசமாகும். பின்வரும் அத்தியாயங்களில் இது காண்பிக்கப்படுகிறது. தேவன் மனிதரை அவர்களுடைய அறியாமையினால் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கமுடையவராயிராமல், “எல்லா மனிதரும் சந்தியத்தை அழிகிற அறிவை அடைபடுவண்டும்” (1 தீமோத்தேயு 2:4) என்ற நோக்கத்தையே உடையவராயிருக்கிறார். மேலும், உலகின் மனுக்குலம் அறியாமையில் மரித்திருக்கிறதினாலும், “பாதாளத்தில் செப்கையும் அறிவும் வித்தையும் ஞானமும் இல்லையே” என பிரசங்கி 9:10-ல் கூறப்பட்டுள்ளபடியினாலும், தேவன் மனுஷர் அறிவையும் விசுவாசத்தையும் இரட்சிப்பையும் அடையுமாடி மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலை அவர் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். ஆகவே, அவருடைய திட்டமானது, “ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல கிறிஸ்துவக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள், ஆனால், அவனைத் தந்தன் வரிசையில் உயிர்ப்பிக்கப்படுவான்.” முதலாவது மனவாட்டியாகிய கிறிஸ்துவின் சாரம்,

அதாவது சலிசேஷ யுக சண்டை அதன் பின்பு ஆயிர வருட அரசாட்சியில், அவருடைய பிரசன்னத்தின் நாட்களில் அவருடையவர்கள் ஆகிற சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை அனைவரும் அவரை அறிந்துகொள்ளும் ஏற்ற காலமாயிருக்கும். 1 கொரிந்தியர் 15:22

முதலாம் ஆதாமினால் மரணம் வந்ததுபோல, இரண்டாம் ஆதாமாகிய கிறிஸ்துவினால் ஜீவன் வருகிறது. முதலாம் ஆதாமினால் மனுக்குலமானது இழந்துபோன அனைத்தும் இரண்டாம் ஆதாமே விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டியதாகிருக்கிறது. மனுக்குலம் முழுவதும் எழுப்பப்படும்போது, ஆதாம் பெற்றிராத தீமையின் அனுபவத்தின் பணமாக, தேவனுடைய சுவாகிய மீட்சை நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்பவர்கள், ஆதி நிபந்தனையாகிய கீழ்ப்படிதலின் மூலம் நித்திய ஜீவனைப் பெற்று சதாக் காலங்களும் வாழலாம். அதற்கு பரிபூரணக் கீழ்ப்படிதல் அவசியம். அந்த பரிபூரண கீழ்ப்படிதலுக்கு வேண்டிய சக்தி, சனாதானம் பிரபுவின் நீதியின் ஆட்சியில் தரப்படும். இதுவே உலகத்திற்கு அருள்படும் இரட்சிப்பு.

மக்கள் அனைவரும் முடிவில் மீட்கப்படுவார்கள் என்ற கொள்கையுடையோர் (Universalists), தவிர மற்றொரு வசனத்தை ஆராய்வோம். நாம் அவ்விதமான கொள்கையுடையவர்களால் என்றாலும், வேதவசனம் ஒவ்வொன்றும் சாட்சியிடுகிறதை பயன்படுத்தி விசுவாசித்து, அதில் சந்தோஷமடைய, நமக்கு தகுதிபுண்டென்று சொல்லுகிறோம். அந்த வசனமானது 1 தீமோ.4:10-ல் “எல்லா மனுஷருக்கும் விசேஷமாக விசுவாசிகளுக்கும் இரட்சகராகிய ஜீவனுள்ள தேவன் மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம்” என்று கூறுகிறது. தேவன் எல்லா மனுஷனையும் இரட்சிப்பார். ஆனால், கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதன் மூலமாய் அவனிடத்தில் வருகிறவர்களை மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உன்னதமாக இரட்சிப்பார். எல்லா மனுஷருக்கும் தேவன் தரும் இரட்சிப்பானது, அவர்களுடைய சந்திரமான விருப்பத்திற்கோ, ஜீவனையாகிலும், மரணத்தையாகிலும் தேர்ந்தெடுக்க அவர்களுக்கு இருக்கும் உரிமைக்கோ விரோதமாக அது இரட்சிப்பு இருக்காது. “ஜீவனையும் மரணத்தையும் நான் இன்று உங்களுக்கு முன்பாக வைக்கிறேன். நீங்கள் பிழைக்கத்தக்கதாக ஜீவனைத்

தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.”

சிமீயோன் இருவீத இரட்சிப்பை வித்தியாசப்படுத்திப் பேசும்போது, “உம்முடைய ஐயாளகிய (உத்தம) இஸ்ரேயலுக்கு மகிழையாகவும் ஜாதிகளுக்கு பிரகாசிக்கிற ஒளிபாகவும் இருக்கிற உம்முடைய இரட்சிப்பை என் கண்கள் கண்டது” (லூக்கா 2:30, 31) என்று கூறுகிறார். மத்தியஸ்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து எல்லாவற்றும் மீட்கும்பொருளாக தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த விஷயமானது ஏற்றகாலத்தில் எல்லாருக்கும் சாட்சியாக விளக்கப்பட வேண்டியதென்ற அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தையோடு மேற்சொன்ன வாக்கியம் ஒத்துப்போகிறது. இதுவே எல்லா மனுஷருக்கும் கிடைக்கிறதாயிருக்கிறது. இதற்கு அவர்களுடைய விசுவாசமோ அல்லது சித்தமோ வேண்டுவதில்லை. எல்லா ஜனத்திற்கும் ஒரு இரட்சகர் இருக்கிறார் என்ற நற்செய்தி இருந்தாலும் (லூக்கா 2:10,11) பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் விடுதலையாக்குகிற ஒரு விசேஷமான இரட்சிப்பு, அவரை விசுவாசிக்கிறவர்களாகிய அவருடைய ஜனத்திற்கு மட்டும் வரும். (மத்.12:1) ஏனெனில், சூமாரனை விசுவாசியாத அவிசவாசியின்மேல் தேவ கோபம் நிலைநிற்குமென்று நாம் வாசிக்கிறோம். (யோவான் 3:36)

அதன்பின் ஒவ்வொருவருக்கும் வரும் பொதுவான இரட்சிப்பானது, மெய்யான ஒளிபெயர்ந்து வரும் பிரகாசத்தையும் ஜீவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒரு வாய்ப்பையும் உள்ளடக்கியதாய் இருக்கிறது. எனப் பார்க்கிறோம். மேலும், மனுஷகுலத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் கல்லறையில் இருப்பதால், இரட்சகரைப்பற்றிய நற்செய்தியானது அவர்களுக்கும் சாட்சியாக சொல்லப்பட வேண்டுகாதலால், கல்லறையிலிருந்து அவர்களையும் கொண்டு வர வேண்டுமென்பது அவசியமாகிறது. மேலும், இப்போது விசுவாசிகள் நம்பிக்கையோடு அனுபவிக்கும் பெரிதான இரட்சிப்பானது (கோமர் 8:24) ஆயிரவருட அராட்சியில் நிழலாகிறதுபோல, அந்த 1000 வருடத்தில் விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு, அதேபோல மெய்யாய் வெளிப்படுத்தப்பட்டு, பாவத்தின் முழு அடிமைத்தனத்தினின்றும், மரணத்தின் ஆழிவின்றும் முழுவிடுதலை கொடுத்து, தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும் மகிழையான கயாதீனத்தையும் அந்த பொதுவான இரட்சிப்பானது அவையச் செய்கிறது. ஆனால், இந்த ஆசீர்வாதங்கள்

கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தின் சுட்டணாகளுக்கு மனப்பூர்வமாய் தங்களை ஒப்புக்கொடுப்பதன் மூலமே பெறுமுடியும். அதென்னவெனில், இராஜாவின் மேலும் (கிறிஸ்து), அவரது அன்பின் பிரமாணத்தின் மேலும் வைக்கும் பற்றுதலின் அளவுக்குத் தக்கதாய், பூரண நிலைமையை சீக்கிரத்தில் அடையக்கூடும் யாரேனும் சத்திய ஒளிபினால் பிரகாசிக்கப்பட்டு, தேவ அன்பின் அறிவை அடைந்து, பரிபூரண மனிதத்துவத்தை (உண்மையாகவோ அல்லது அவ்வாறு கருதப்பட்டபின்போ) அடைந்த பின்போ பயந்து பின்வாங்குகிறவர்களானால் (எபி.10:38,39) அவர்கள் ஜனத்தில் இளாதடிக்கு அறுப்புண்டு போவார்கள். (அப்.3:23) இதுவே இரண்டாம் மரணமாகும்.

“ஏற்ற காலத்தில் சாட்சியாக விளங்கும்” என்ற வாக்கியத்தின் மூலம் இதற்கு முன் சுபமான தோன்றின வாக்கியங்களைல்லாம் தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உலகத்திற்கு வரும் ஒவ்வொரு மனுஷனையும் ஏற்ற காலங்களில் அந்த மெய்யான ஒளி பிரகாசக்கும் ஏற்ற காலங்களில் அது “எல்லா மனுஷருக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியாயிருக்கும்.” இந்தப் பிரகாரமாய் இவ்வசனத்தை அர்த்தப்படுத்தாமல் வேறுவகையாக சொல்லது இவ்வசனத்தைப் புரட்டுவது போலாகும். இதே விதமான நியாயத்தை அப்பவுல் கோமர் 5:18, 19ல் மேலும் உறுதியாக்குகிறார். ஆதாயினுடைய பற்றுதலினாலே எல்லா மனுஷரும் மரணத்திற்குள்ளாக தீர்க்கப்பட்டதுபோல, கிறிஸ்துவின் நீதியினாலும் அவருடைய மரணபரிபந்த கீழ்ப்பதலினாலும், நீதிமாளாக்கப்படுதலுக்கு ஆதாரமுண்டாக்கி இருக்கிறது. மேலும் முதல் ஆதாயிற்குள் எல்லாரும் ஜீவனை இழந்ததுபோல, ஒவ்வொருவருடைய தனிப்பட்ட தவறுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, இரண்டாம் ஆதாரம் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ளலாம் என நியாயப்படுத்துகிறார்.

அப் பேதுருவும் இயூர்துபோன எல்லாவற்றையும் திரும்பக்கொடுத்தலைப் பற்றி (Restitution) எல்லா பரிசுத்த தீர்க்கதாரிசுகளின் வாயினாலும் உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார். (அப். 3:19-21) அவர்கள் எல்லோரும் அதை போதிக்கிறார்கள். உலகத்த எழும்புகளின் பள்ளத்தாக்கைக் குறித்து, “இந்த எழும்புகள் அனைவரும்

இஸ்ரவேல் வம்சத்தானே” என எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசி கூறுகிறார். இஸ்ரவேலை நோக்கி தேவன், “இதோ, என் ஜனங்களே, நான் உங்கள் பிரேதக் குழிகளைத் திறந்து, உங்களை உங்கள் பிரேதக் குழிகளிலிருந்து வெளியிடவும், உங்களை இஸ்ரவேல் தேசத்துக்கு வரவும் பண்ணுவேன்” என ஆலியை உங்களுக்குள் வைப்பேன்; நீங்கள் உயிரடைவீர்கள்; நான் உங்களை உங்கள் தேசத்தில் வைப்பேன், அப்பொழுது நான் கர்த்தர் என்று அழிந்துகொள்வீர்கள்; இதைச் சொன்னேன், இதைச் செய்வேன் என்று கர்த்தர் உரைக்கிறார் என்று சொல் என்றார்.” (எசேக். 37:11-14)

இதற்கு அப்படியின் வார்த்தைகள் ஒத்திருக்கின்றன. (மோம் 11:25, 28) இல் “பூரணதியாருடைய நிறைவு தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள், கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி) உண்டாலும் வரைக்கும், இஸ்ரவேலில் ஒரு பங்குக்கு கூடின மனதுண்டாயிருக்கும் இந்தப் பிரகாரம் இஸ்ரவேலர் எல்லோரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்” அல்லது தள்ளப்பட்டுப் போன நிலைமையிலிருந்து திரும்பக் கொண்டுவரப்படுவார்கள். ஏனெனில், “தேவன் தாம் முன்னறிந்துகொண்ட ஜனங்களைத் தள்ளிவிடவில்லை.” (மோம் 11:2) கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி வகுப்பார் தோந்தெடுக்கப்படுவதில் இஸ்ரவேலர் தேவனுடைய கிருபையிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனால், அந்த வேலை நிறைவடையப்போது அவர்கள் மீண்டும் தேவ கிருபைக்குட்படுத்தப்படுவார்கள். (மோம் 11:28-33) தேவன் அவர்களை எட்டி மீண்டும் இஸ்ரவேல் தேசத்தில் நிலைநிறுத்துவார் என்றும், இனி அவர்கள் ஒருபோதும் அங்கிருந்து பிரிக்கப்படமாட்டார்கள் எனவும் தீர்க்கதரிசன பத்தகங்களில் தெளிவாக உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. “அவர்களுக்கு நன்மையுண்டாக நான் என் கண்களை அவர்கள்மேல் வைத்து, அவர்களை இந்த தேசத்திற்கு திரும்பிவரப்பண்ணி, அவர்களைக் கட்டுவேன், அவர்களை இடக்கூண்டேன், அவர்களை நாட்டுவேன், அவர்களை பிடுங்குமாட்டேன். நான் கர்த்தரென்று அறியும் இருதயத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பேன்; அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள், நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன்; அவர்கள் தங்கள் முழு இருதயத்தோடும் என்னிடத்திற்கு திரும்புவார்களென்று இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” (எசே.24:5-7; 31:28; 32:40-42; 33:6-18) இவ்வாக்கியங்கள், அவர்கள் பாவிலேன் சீரியா போன்ற முந்தின

சிறையிருப்பிலிருந்து விடுதலையானதைக் குறிக்கிறதில்லை. ஏனெனில், மறுபடியும் இஸ்ரவேலர் தங்கள் தேசத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டார்களே.

மேலும், கர்த்தர் கூறும்போது, “பிதாக்கள் திராட்சக் காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின் புற்கள் கூசிப்போயின என்று அந்நாட்டளில் சொல்லப்பட்டார்கள். அவனைவன் தந்தன் அக்கிரமத்தின் நிமித்தமே சாவான்.” (எசே.31:28,30) இது இப்போது நடைபெறுகிற விஷயமே இல்லை. இப்போது ஒவ்வொருவரும் தந்தன் பாவத்தினிமித்தம் சாகாமல் ஆதாமின் பாவத்தினிமித்தமே சாகிறான். “ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறார்கள்.” அவன் பாவமாகிய திராட்சக்காய்களைத் தின்றான். நமது பிதாக்களும் அக்காய்களையே தொடர்ந்து தின்றார்கள். அதையும் தொடர்ந்து அவர்களுடைய பிள்ளைகளின்மேல் வியாதிகளையும் துன்பங்களையும் கொண்டுவந்ததுடன், இவ்விதமாய் மரணமாகிய தண்டனை வெகுசீக்கிரமாய் மனுஷர்பேரில் வந்துவிட்டது ஆனால், “ஒவ்வொரு மனுஷனும் தந்தன் பாவத்திற்காக மரிக்கும்” நான் ஆயிரவருட அல்லது திரும்பக்கொடுத்தவின் நானோயாகும்.

எதிர்காலத்தைக் குறித்ததான அநேக தீர்க்கதரிசனங்களும் வாக்குத்தத்தங்களும், இஸ்ரவேல் சம்பந்தப்பட்டதாகத் தோன்றினாலும் அவர்கள் (இஸ்ரவேலர்) உலக ஜனங்கள் அனைவரையும் குறிக்கிற முன்னையாளமான ஜனங்களாக இருப்பதால் வாக்குத்தத்தங்கள் அவர்களோடு செய்யப்பட்டதுடன், அவைகள் சில சமயங்களில் அவர்களுக்கே விசேஷமாய் பொருந்தினாலும், பொதுவாக மற்றும் பெரிய அளவில் அவைகள் (வாக்குத்தத்தங்களும், தீர்க்கதரிசனங்களும்) முழு உலகத்தின் ஜனங்களுக்கே பொருந்தும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இஸ்ரவேலர் ஒரு தேசமாக முழு உலகத்தையும் குறிக்கும் முன்னையாளமாக இருப்பதோடு, அவர்களுடைய ஆசாரிய முறைமைகள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சிறுமந்தையாகிய இராஜாக்க ஆசாரியக் கூட்டமாகிய தலையும் சரிமுறான சபைக்கும், அவர்களுக்காக செய்யப்பட்ட பணிகளும் கத்திகரிப்பின் முறைகளும், பாவுவிவாரணமும், சாவிலோகத்தின் பாவங்களையும் நிவர்த்திசெய்யும் “மென்மையான பணிகளுக்கும்” கத்திகரிப்புகளுக்கும் மெய்யான பாவுவிவாரணத்திற்கும் முன் அடியாளமாயிருந்தன.

அது மாத்திரமல்ல, மற்ற ஜாதிகளையும் பெயர்சொல்லி அழைத்து அவர்களுடைய திரும்பக் கொடுத்தலைப் பற்றியும் தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். சோதோமைப் பற்றிய உதாரணத்தை நாம் குறிப்பிடலாம். தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற சோதோமின் திரும்பக்கொடுத்தலை நாம் கண்டுபிடித்தோமானால் பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளெல்லாருடைய வாயினாலும் முன்னுரைக்கப்பட்ட மகிழ்வான உபதேசமாகிய திரும்பக்கொடுத்தலானது, எல்லா மனுஷனுதிக்முரியது என்ற இந்த சத்தியத்தினால் நாம் திரும்பியவையலாம் பரிபூரணத்தையும், நித்திய ஜீவனையும் அடைய சோதோமியரும், இஸ்ரவேலர் மற்றும் நம்மைப்போல் ஏன் ஒரு வாய்ப்பைப் பெறக்கூடாது? சோதோமியர் நீதிமான்கள் அல்ல என்பது உண்மையே இஸ்ரவேலர்களும், இப்போது கனிசேஷத்தைக் கேட்கிற நாமும் கூட நீதிமான்கள் அல்ல. எல்லாருக்காகவும் மரித்த கிறிஸ்துவின் நீதிமான் மூலம் நீதிமான்களாகக்கொடுதலையன்றி “நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை.” நம்முடைய கர்த்தருடைய சொந்த வளத்தைகளின்படி சோதோமியருடைய அக்கிரமங்களினித்தும் தேவன் வளத்திலிருந்து அக்கினியை வரப்பண்ணி அவர்களை அழித்தாலும், தேவனுடைய பார்வையில் சோதோமியர் அதிக அறிவடைந்த யூதர்களைவிட, பெரிய பாசிகளாயிருக்கவில்லை என்று நமக்கு தெரிவிக்கிறது. (ஆதி.19:24 லுக்கா 17:29) கப்பர்நசுமைப்பற்றி யூதர்களிடம் கர்த்தர் கூறும்போது, “உன்னில் செய்யப்பட்ட பலத்த செய்கைகள் சோதோமிலே செய்யப்பட்டிருந்ததானால் அது இந்தநாள் வரைக்கும் நிலைத்திருக்கும்” என்கிறாரே. (மத்.11:23)

இவ்விதமாக சோதோமியர் ஒரு முழுமையான வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்றும், அப்பாதிரியான வாய்ப்பானது உறுதியுண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கர்த்தர் கூறும்போது, மத்.11:24-ல் “நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் உனக்கு நேரிடுவதைப் பார்க்கிறும் சோதோம் நாட்டிற்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருக்குமென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்று கூறுகிறார். நியாயத்தீர்ப்பு நாளைப்பற்றியும் அந்நாளில் நடைபெறும்போதும் வேலைகளைப்பற்றியும் பின்வரும் பக்கங்களில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஒரு உண்மை நம்முடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. அதுவது, அந்நாள்

கப்பர்நசுமிற்கு ஒரு இலகுவான காலவாயிருக்கும். ஆனால், சோதோமிற்கு அடைவிட இலகுவான நாளாயிருக்கும். ஏனெனில், இரு பட்டணங்களும் முழு அறிவையும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வித்தின் மூலம் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிற ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றிராவிட்டாலும், கப்பர்நசும் சோதோமைவிட அறிவை அடைந்து அதிக வெளிச்சத்திற்கு விரைவாக பாவம் செய்தது.

இயேசுவின் இரத்தத்தினால் முத்திக்கப்பட்ட பது உடன்படிக்கையின் மூலம் கப்பர்நசும் மற்றும் எல்லா இஸ்ரவேலரும் நினைவுகூறப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்களானால், “யூமியின் எல்லா வம்சங்களோடு” கூட சோதோமும் ஏன் ஆசீர்வாதமடையக்கூடாது? நிச்சயமாகவே அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். இயேசுவினுடைய நாளுக்கு அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக தேவன் அவர்களை வாணத்திலிருந்து அக்கினியை வரப்பண்ணி அவர்கள் எல்லாரையும் அழித்திருக்கும்போதே, அவர்களுடைய திரும்பக்கொடுத்தலைப்பற்றி யேசுவிருப்பது, அவர்கள் கல்லறையிலிருந்து எழுந்து வருகிறதைக் குறிக்குமென்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும்.

எசேக்கியேல் 18:48-83 இல் சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தை ஆளாப்போம். இப்பகுதியை கவனமாக வாசித்தறியவும். தேவன் இங்கே இஸ்ரவேலை அவர்களுடைய அண்ணல நாடுகளான சமாரியாவோடும் சோதோமியரோடும் ஒப்பிட்டுத்தீர்ப்பு பேசுகிறார். அதில் “நான் நல்லது என்று கண்டபடியினால் அவர்களை ஒழித்துவிட்டேன்” என்று கூறுகிறார். (வசனம் 50) சோதோமை அழித்து சோதோமைவிட அதிக குற்றம்செய்தவர்களை தண்டியாமல் விட்டுவிடுவதினால் பாரபட்சம்போல் தோன்றுகின்ற தேவனுடைய வடிவமைப்பற்றி இயேசுவாவது அல்லது தீர்க்கதரிசியாவது எந்த விளக்கங்களையும் தரவில்லை. அவருடைய மாபெரும் உண்மையான சித்தம் ஏற்ற காலத்தில் வெளியாகக்கொடுக்கப்படுவது அவைகளெல்லாம் தெளிவாகும். அப்படி, செய்வது தேவன் “நல்லது என்று கண்டார்” என்று மாத்திரம் தீர்க்கதரிசி சொல்கிறார். அதிக பாவம் செய்த மற்றவர்களுக்கு நேரிடுவதைவிட நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே சோதோமியருக்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருக்குமென்று இயேசு சொல்கிறார். ஆனால், மரணமே எல்லா பரிசைகளையும் முடிவுக்கு

கொண்டுவந்து அதற்குப் பிறகு சத்தியத்தை அழிகிற அறிவைப்பெறுவதற்கும் கீழ்ப்படிவதற்கும் ஒருவருக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுவதில்லை என்ற எண்ணம் இருக்கும்போது இந்த ஜனங்களுக்கு அந்த ஒரே நாமத்தை அறியும் அறிவின் மூலம் இரட்சிப்பண்டயத்தக்க ஒரு வாய்ப்பைத் தராமல் அவர்களை அழித்துப்போடுவதை நல்லது என்று ஏன் தேவன் கண்டார் என தாராளமாகக் கேட்கலாம். ஆனால், அவர்களுக்கு ஏற்ற காலமாயிருக்கவில்லை என்பதே அக்கேள்விக்கான பதிலாகும். ஏற்ற காலத்திலே அவர்கள் அனைவரும் மரணத்திற்குந்து விழித்தெழுந்து சத்தியத்தை அறியும் அறிவுக்குள்ளாகி வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வித்தின் மூலம் பூமியின் சகல ஜனங்களோடுகூட ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். அதன்பின்பு அவர்கள் நித்திய ஜீவனுக்காக மீட்சிக்கப்படுவார்கள்.

அன்பான தேவன் அமலேக்கியரோடும் மற்ற ஜனங்களோடும் கொண்டிருந்த நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது, இஸ்ரவேலருக்கு அந்த ஜாதிகளை அழிக்க அனுமதி மாத்திரம் தராமல், அப்படி செய்வதற்கு கட்டளையே தந்தான். தேவன், "இப்போதும் நீ போய், அமலேக்கை மடங்கடித்து, அவனுக்கு உன்பான எல்லாவற்றையும் சங்கரித்து, அவன் மேல் இரக்கம் வைக்காமல் புருஷனாயும், எந்திரனாயும், பிள்ளைகளையும், குழந்தைகளையும், மாடுகளையும், ஆடுகளையும், ஒட்டகங்களையும், கழுதைகளையும், கொன்றுபோடக்கூடவாய்" என்று கட்டளையிட்டார். (1 சாமுயேல் 15:3) கவலையற்ற விதமாய் ஜீவனை இவ்வாறு அழிக்கும் செயலானது, தேவனுடைய சுபாவமாகிய அன்புக்கும், இயேசுவின் உபதேசத்தில், "உங்கள் சத்துருக்களையும் சிநேகியங்கள்" என்பதற்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லாததாய்த் தோன்றுகிறது. எதுவரைக்கும் அவ்வாறு தோன்றுமெனில், தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டமானது நோத்தியானதென்றும், அதிலுள்ள ஒவ்வொரு அம்சமும் ஏற்ற காலத்தில் நிறைவேறும் என்றும், அத்திட்டத்தினுள் மனுக்குலத்தின் ஒவ்வொரு மனுஷருக்கும் அதில் பிரயோஜனமாக இடம் இருக்கிறதென்றும் அழிகிறவரை அவ்வாறு தோன்றும்.

தேவனுடைய நீதியான கோபத்திற்கும் மனந்திரும்பாத

பொல்லாதவர்களை கடைசியாக நிர்ந்தமாயாகவும், முழுமையாகவும் அழிப்பதற்கு அவர் கொண்டிருக்கும் ஆலோசனைக்கும் சோதோமியரும் அமலேக்கியரும் மற்றவர்களும் உதாரணங்களாக நியமிக்கப்பட்டிருந்ததாக்கொன்பதை இப்போது நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். அவர்களை முன்மாதிரியாக வைத்த செயலானது நியாயத்தீர்ப்பு அல்லது பரிசேயின் நாளில், மற்றவர்களுக்கு உபயோகமாயிருப்பது மட்டுமல்லாமல், அது அவர்களுக்கே உபயோகமாயிருக்கும் அமலேக்கியரும், சோதோமியரும், வியாதிரினாலும், கொள்ளையேநாயினாலும் மரித்ததுபோலவே மரிக்கக்கூடும். அவர்களுக்கு இந்த இரண்டறிதமான மரணமும் ஒன்றுதான். தீமையின் கேட்டை அறிந்துகொள்வதே அவர்கள் படிக்கவேண்டிய பாடமாயிருந்தது. சோதனைகாலத்தில் அவர்கள் இருக்கும்போது ஏற்ற காலத்தில் அவர்கள் நிதியைக் கற்றுக்கொண்டு நன்மைக்கும், தீமைக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை உணர்ந்து ஜீவனை அடையப்பட்டபாக நன்மையைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும்.

ஆனால், மேலே சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தை நாம் இன்னும் சற்று ஆராய்வோம். இஸ்ரவேலரை சோதோமியரோடும், சுமாரியாவோடும் ஒப்பிட்டு இஸ்ரவேலரை அதிக பாவம் உள்ளவர்களென்று தீர்த்தபிறகு எசே. 18:48-54இல் தேவன் கூறுவதைப் பார்க்கலாம். "நான் சோதோமியர் அவன் குமாரத்தினரும் சிறையிருக்கிற அவர்களுடைய சிறையிருப்பையும், சுமாரியாவும் அவன் குமாரத்தினரும் சிறையிருக்கிற சிறையிருப்பையும் திருப்பும்போது அவர்கள் நடுவிலே நீ சிறையிருக்கிற உன்னுடைய சிறையிருப்பையும் திருப்புவேன்." இங்கு கூறப்பட்ட "சிறையிருப்பு" என்பது மரணமாகிய சிறையிருப்பைக் குறிக்கிறதே தவிர, வேறல்ல. ஏனெனில், வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவர்கள் அப்போது மரித்துவிட்டிருந்தார்கள். மரணத்திற்குள்ளாக அனைவரும் சிறைக்கைதிகளே. கல்லறைகளைத் திறந்து அதிலுள்ள சிறைக்கைதிகளை விடுதலையாக்க கிறிஸ்து வருகிறார். (ஏசா. 61:1; சக. 9:11; எசே. 18:55)இல் "முந்தின சீருக்குத் திரும்புதல்" என்று இது அழைக்கப்படுகிறது. இது தான் திரும்பக் கொடுத்தல் எனப்படும்.

உள்ளதமான வெளிச்சத்தின் கீழும் அறிவின் கீழும் கிறிஸ்துவின்

மூலமாக தேவனுடைய கிருபையினால், தங்களுடைய சொந்த பாவங்களும், பாலினங்களும் மன்னிக்கப்படுகிறது என்று ஏற்றுக்கொள்ளுகிற சிலர், புது உடன்படிக்கையின் மூலம் அநீத கிருபையானது மற்றவர்களுக்கும் பொருத்தம் என்பதை அறிந்து உணராதவர்களாயிருக்கிறார்கள். என்றாலும் தேவனுடைய கிருபையினால், ஒவ்வொருவருக்காகவும் இயேசுகிறிஸ்து மரணத்தை ரூசிபார்த்தார் என்கிற அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்றும் தோன்றுகிறது. யூதர்களைப் போலவே சோதோமியரையும் அவர்களுடைய முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வருவேனென்று தேவன் தீர்க்கதரிசனத்தில் (எசே. 18:48-63) யூதர்களிடம் வஞ்சுப் புகழ்ச்சியாக பெரியிருக்க வேண்டும் என்றும், அவர்களை முந்தின சீருக்கு கொண்டுவரும் எண்ணமே நோக்கமே அவருக்கு இல்லை என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். ஆனால், இக்கருத்துக்கு பின்வரும் வசனங்கள் ஒத்துவருகின்றன என பார்ப்போம் (எசே. 18:60-63) “ஆகிலும் உன் இளவயதில் உன்னோடே பண்ணின என் உடன்படிக்கையை நான் நினைத்து, நித்திய உடன்படிக்கையை உனக்கு ஏற்படுத்துவேன். அப்போது உன் தமக்கைகளையும் உன் தங்கைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளுமையில் உன் வழிகளை நினைத்து நாணுவாய் . . . உன்னோடே என் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துவேன். அப்போது நான் கர்த்தர் என்று அறிவாய். நீ செய்த எல்லாவற்றையும் நான் மன்னித்தருளும்போது நீ நினைத்து வெட்கி, உன் நாணத்தினால் உன் வாயை இனி திறக்கமாட்டாதிருப்பாய் என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் உரைக்கிறார்.” சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனாகிய பெகோவாவினால் ஒரு வாக்குத்தத்துமானது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்போது தேவன் உண்மையுள்ளவரென்று நம்புகிறவர்கள் அனைவரும் அவ்வாக்குத்தத்தத்தின் நிச்சயத்தை உறுதியான விசுவாசத்தோடு ஏற்று மகிழலாம். குறிப்பாக புது உடன்படிக்கைக்குரிய இந்த ஆசீர்வாதங்கள் கிறிஸ்துவர்களுள் தேவனால் உறுதியண்ணப்பட்டிருக்கிறதென்று அறிந்தவர்கள் இவ்விதமான சந்தோஷமடைவர். இந்த உடன்படிக்கையானது, கிறிஸ்துவின் விலையெறப்பட்ட இரத்தத்தினால் கத்திகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த தீர்க்கதரிசனத்தோடு பவல் அப்போஸ்தலன் தனது

சாட்சியத்தை சேர்க்கிறார். “இந்த பிரகாரம் இஸ்ரவேலர் எல்லாரும் (உலிகோபுருப்பவர்களும் மரித்தவர்களும்) இரட்சிக்கப்படுவார்கள் (அறியாமையிலிருந்து சீப்படுத்தப்படுவார்கள்). மீட்கிறவர் சீயோனிலிருந்து வந்து அபவத்தியை வாக்கோஸை விட்டு விலக்குவார் என்றும் நான் அவர்களுடைய பாவங்களை நீக்கும்போது இதுவே நான் அவர்களுடைய செம்பும் உடன்படிக்கை என்றும் எழுதியிருக்கிறது . . . அவர்கள் முற்பிதாக்களினிபித்தம் அன்புசுடரப்பட்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய கிருபை வரங்களும் அவர்களை அழைத்த அழைப்பும் மாறாதவைகளே.” (ரோமர் 11:26, 29)

தேவன் தம்முடைய கிருபையின் ஐசுவரியங்களை “ஏற்ற காலத்தில்” காண்பிக்கும்போது யூதரும், சோதோமியரும், சுமாரியரும், மற்ற முழுமனுக்குலமும் வெட்கி, நாணமடைந்து திகைத்தப் போவார்கள் என்பதைக் குறித்து நாம் ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை. இன்னும், இப்போது தேவனுடைய பிள்ளைகளாகியிருக்கும் அநீதகர் தேவன் எவ்வளவாய் இவ்வகாலத்தில் அன்புசுடருகிறார் என்பதையும், தங்களுடைய எண்ணங்களையும், யோசனைகளையும்விட தேவனுடையவைகள் எவ்வளவு பெரிதானவைகளாயிருக்கின்றது என்பதைக் காணும்போது இவர்களும்சுட ஆச்சரியப்படுவார்கள்.

தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களானது தெரிந்கொள்ளப்பட்ட சபைக்கு மாத்திரமே என கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் பொதுவாக நம்புகிறார்கள். ஆனால் நாம் நினைத்திருந்ததைவிட தேவனுடைய திட்டமானது விஸ்தாரமானது என நாம் காண்பதுடன் “மகாமேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தத்தை” தேவன் சபைக்கு அருளியிருந்தபோதிலும், அவர் மீட்டுக்கொள்ள அன்புசுடர்த்த உலகத்திற்கும் அபரிமிதமான ஒதுக்கீடுகளை செய்கிறாரென்றும் இப்போது அறிகிறோம். அதுபோலவேதான் யூதர்களும், தேவனுடைய எல்லா வாக்குத்தத்தங்களும் தங்களுக்கு மாத்திரம் உரியவைகளே என எண்ணம் கொண்டு இதேபோல தவறு செய்தார்கள். ஆனால், ஏற்ற காலம் வந்தபோது புறஜாதியாரும் கிருபை பெற்று (சபை வாய்ப்பு) தேவனுடைய இந்தப் பெரிதான கிருபையினால் மகிழ்ந்து கணிகூறும் பெரிய மனதுள்ள இஸ்ரவேலில் மீதியாளவர்களாடன் அதிகரிக்கப்பட்ட அந்த சிவாக்கியத்தில்

பங்கடைத்தார்கள். ஆனால், மற்றவர்களோ தவறான எண்ணத்தினாலும் மறுபடி பாரம்பரியங்களாலும் குருடாக்கப்பட்டு போனார்கள். ஆரிர வருஷ யுகத்தின் விடியற்கால வெளிச்சத்தையும் உலக முழுவதும் குமான அறிஞரைய கிருஷய பொருந்திய நன்மைகளையும் இப்போது உணர்ந்து அறிகிற சபையானது அதிகதிகமாய் பிரகாசிக்கிற வெளிச்சத்திற்கு விரோதமான கிரியை நடப்பிக்காதபடிக்கும் அறிஞரைய மகிமைமையும் ஆசீர்வாதங்களையும் நன்கு மதிப்பாமல், மனக்கடினமடைந்து போகாதபடிக்கும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

பிற்காலத்திலே அநேக ஜனங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்காக இப்போது வெகுசிலரை மாத்திரம் தெரிந்துகொள்ளும் தேவனுடைய மகிமையான திட்டமானது, கால்வினிசம் (Calvinism) ஆர்வீரியனிசம் (Arminianism) போன்ற சத்தியத்திற்கு எதிரான இரண்டு கோட்பாடுகளினால் காட்டப்படுகிற புரட்டுக்களிலிருந்து எவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கிறது! கால்வினிசமானது வேத உபதேசங்களாகிய இலவசமான கிருஷயை மறுப்பதுடன் மகிமை பொருந்திய உபதேசமாகிய தெரிந்தெடுத்தலை (Election) மிகவும் யோசனாகப் புரட்டுகிறது. ஆர்வீரியனிசக் கொள்கையானது, தெரிந்தெடுத்தல் உபதேசத்தை மறுப்பதுடன் தேவனுடைய இலவசமான கிருஷயின் முழு ஆசீர்வாதத்தையும் புரிந்துகொள்ளத் தவறிவிடுகிறது.

கல்வீரியனின் கொள்கை: "தேவன் சர்வ ஞானமுள்ளவர், ஆதிமுதல் முடிவுவரை அவர் சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறார். அவருடைய நோக்கங்களெல்லாம் முற்றிலும் நிறைவேறிக் தீருமானதால் சபையாகிய (The Church) சிலரைத்தவிர வேறு யாரையும் இரட்சிக்க வேண்டுமென்று அவர் ஒருக்காலும் கருதவில்லை. நித்திய காலமாய் இரட்சிக்கப்படும்படி இவர்களை (சபையை) மாத்திரம் தேவன் முன்கூறித்து தெரிந்துகொண்டார். மற்ற அனைவரும் நித்தியக் காலமாய் வாதிக்கப்பட வேண்டுமென்று முன்கூறித்து தெரிந்திருக்கிறார். ஏனெனில், "உலகதோற்றமுதல் தேவன் தம்முடைய கிரியைகளைப்பெல்லாம் அறிந்திருக்கிறார்."

இக்கொள்கையில் நல்ல அம்சங்களிருக்கிறது. அது தேவனுடைய சர்வ ஞானத்தை அறிந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், தேவனுடைய மகா

மேன்மையான குணநலன்களாகிய அன்பு மற்றும் நீதி போன்றவைகளைக் குறைத்துக் காண்பித்திருக்காவிட்டால், அது மகா தேவனைப் பற்றிய நமது எண்ணம்போலவே இருக்கும். அதுமட்டுமல்ல 142 பில்லியன் ஜனங்கள், அவர்கள் பிறப்பதற்கு முன்னமே நித்திய வேதனைக்காக முன்கூறிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் எனும்போது இதிலும் தேவனுடைய அன்பானது கேலிக்குரியதாகக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் அன்பானவே இருப்பதினாலும், நீதியும் நியாயமும் அவருடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரமாயிருப்பதாலும், மேற்சொன்ன கொள்கையின்படி அவருடைய குணங்கள் இருக்காது.

ஆர்வீரியனின் கொள்கை: தேவன் அன்பு நிறைந்தவர், தேவன் மனுக்குலத்தை தூன்பறுத்த இவ்வுலகத்திற்குக் கொண்டுவராமல், நன்மையடைய நிறைத்தே கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஆனால் சாத்தான் ஆதிப்பெற்றோரை வஞ்சித்து ஜெயங்கொண்டதினால் பாவம் இவ்வுலகில் பிரவேசித்து அப்பாவத்தினால் மரணம் உண்டாயிற்று. அதுமுதல் தேவன் தம்மால் இயன்றளவு மனிதனை அவனுடைய சத்துருவினிடமிருந்து விடுதலையாக்க முயன்றதுடன், அதற்காக தம்முடைய குமாரனையும் உட தந்திருக்கிறார். மேலும், இப்போது 8000 வருடங்களுக்கு பின்பு மனுக்குலத்தின் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ளவர்களுக்கே சலிசேஷம் எட்டியிருந்தபோதிலும் இன்றும் அதே 8000 வருடங்களுக்குள்ளாக, சபை தனது முயற்சியினாலும் ஈகைவினாலும், அதற்குப்பின்பு உலியோடுருக்கிறவர்களெல்லாரும் குறைந்தபட்சம் அவருடைய அன்பை அறிந்துகொள்ளவும், அவரை விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்பட ஒரு வாய்ப்பை அடையவும், சாத்தானால் நுழைக்கப்பட்ட தீமைவிளின்று விடுதலைபெறவும் வேண்டி, இதுவரை முயன்றிருக்கிறது என்பதே இவர்களது கொள்கையாகும்.

தேவன் தம்முடைய சிருஷ்டுகளின்மேல் முழுமையான அன்பும் கிருஷயமுள்ள நோக்கங்களையும் வைத்திருக்கிறார் என இக்கொள்கை விவரித்தாலும், தம்முடைய கிருஷயுள்ள நோக்கங்களை நிறைவேற்ற போதிய சக்தியும், முன் அறிவும் இல்லாதவரென்று கூறுகிறது. அதாவது அவர் ஞானத்திலும் வல்லமையிலும் குறைந்தவர் என்று விவரிக்கிறது. இதன்படி பார்த்தால், தேவன் தாம் புதிதாக உருவாக்கிய சிருஷ்டுகளுக்கு,

தம்முடைய நன்மையாளர்களை திட்டம் செய்து ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கும் வேலையில் சாத்தான் ஒரு பெரிய அடியால் தேவனுடைய திட்டங்களைப் கவிழ்த்துப்போட்டான். தேவன் தம்முடைய நீதியை நிலைநாட்ட 12,000 வருடங்கள் செவ்வழிக்குமாளர்க்கு தேவனுடைய வல்லமையை குறைத்துவிட்டானென்றும், அக்காலம்வரை உயிரோடுருக்கும் ஜனங்கள் நன்மை அல்லது தீமையை தெரிந்துகொள்ள ஒரு வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் எனவும் இக்கொண்டை காண்பிக்கிறது. ஆனால், கடந்த 8000 வருடங்களிலிருந்த 142 பில்லியன் மக்களும், அதற்கடுத்த 8000 வருடங்களில் வரப்போகும் அபிநவ ஜனங்களும் இக்கொண்டையின்படி பார்த்தால், தேவனுடைய அன்பு இருந்தபோதிலும் சாத்தான் அவருடைய திட்டங்களில் குறுக்கீடு செய்வதிலாலும், அத்தனைப்பேரும் நித்தியமாக செட்டுப்போவார்கள். இவ்விதமாக தேவன் ஒரு மனிதனை மகிமையில் இரட்சிப்பாரானால், சாத்தான் ஆயிரக்கணக்கான பேரை நித்திய வேதனையுடைய தயார் செய்திருப்பான்.

இக்கொண்டையில் மனிதனுடைய ஞானத்தையும் சாத்தானுடைய வல்லமையையும் உயர்த்தி, தேவனுடைய குறைநலன்களை குறைத்தும் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதற்கு மாறாக சங்கீதக்காரன் தேவனைப்பற்றிக் கூறும்போது, “அவர் சொல்ல ஆசும், அவர் கட்டணையிட நிற்கும்” என்று கூறுகிறார். தேவன் எதிராளியாகிய சாத்தானால் ஆச்சரிப்பட்டவுமில்லை, அவனால் மேற்கொள்ளப்பட்டவுமில்லை. மேலும், தேவனுடைய திட்டங்களை சிறிதளவேனும் சாத்தான் குறைத்துப்போடவுமில்லை. தேவனை எப்பொழுதும் எந்த சூழ்நிலைக்கும் பூரண தலைவராகவும் சகலத்திலும் சகலமுமாளிப்பதூடன் சகலமும் அவருடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றவே நடந்தேறி வருகிறது எனவும் முடிவில் தெரியும்.

காலினியராலும், ஆப்ரீனியராலும் போதிக்கப்படுகிறபடி தேர்ந்தெடுத்தல் மற்றும் இலவசமான கிருபை என்கிற இரு உபதேசங்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துப்போகவும் இல்லை, நியாயத்திற்கும் தேவனுடைய வசனத்திற்கும் ஏற்படையதாகவும் இல்லை எனினும் இந்த இரு மகிமையான வேத உபதேசங்களானது தேவனுடைய யுகங்களைப்பற்றிய திட்டங்களின்படி பார்த்தால் அவைகள்

ஒன்றுக்கொன்று பூரணமாக ஒத்துப்போவதுடன் மிகவும் அருமையானதுமாய் இருக்கிறது.

பாவத்திலிருந்தும் மாணத்திலிருந்தும் மனிதனை இரட்சிக்க தேவன் கொண்டிருக்கும் மாபெரும் மகிமையான திட்டங்களானது எதிர்காலத்திற்குரியது என்றும், வெகுசாலத்திற்கு முன்பே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதும், எதிர்பார்க்கப்பட்டதுமான ஆசீர்வாதங்களின் நிறைவேறுதலுக்கு நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையே அவற்றின் முதற்படியாக வடிவமைக்கப்பட்டது என்றும் பார்த்தும்போது, அவருடைய முதலாம் வருகையை எதிர்பார்த்திருந்த யூதரைவிட நாம் அதிக வாஞ்சையோடு அவருடைய இரண்டாம் வருகையின் காலத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டாமா? தீமை, அநீதி, மாணம் ஆகியவைகளின் காலங்கள் கிறிஸ்து நடப்பிக்கப் போகும் ஆட்சி அதிகாரத்தினால் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்படுமென்றும், நீதியும் சத்தியமும், சமாதானமும் உலகமுழுவதும் இருக்குமென்றும் அறிந்து, அவருடைய அந்த நாளைக் காண யார் தான் மகிழ்ச்சியடைபவரென்பார்கள்? மேலும், “அவரோடுகூட பாடுகளை சகித்தோமானால் அவரோடுகூட ஆளுகையும் செபவேளம்” என்கிற மேன்மையான வாக்குத்தத்தினால் ஏற்பட்டு, இப்போது கிறிஸ்துவோடுகூட பாடனுபவிக்கிற எவரும் அவருடைய இரண்டாம் வருகையில் தங்களுடைய மீட்பும், அவரோடுகூட மகிமையடைதலும் சம்பென்று அறிந்து எஜமானுடைய வருகைக்குரிய ஒவ்வொரு அடியாளங்களினால் தங்கள் தலைகளை உயர்த்தி மகிழாமலிருப்பார்களா? நிச்சயமாகவே அவருடைய ஆசீர்வாதமான வருகை மற்றும் அவரது அன்பின் ஆயிக்காலவும் சாத்திருப்பவர்கள் அனைவரும், அவருடைய வருகையின் ஒவ்வொரு அடையாளங்களையும் காணும்போது, “எல்லா ஜனத்திற்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை” உண்டாக்கும் நாளை வரவேற்பார்கள்.

அத்தியாயம் - 7

தீமையின் அனுமதியும் தேவனுடைய திட்டத்தோடு அதற்குள்ள தொடர்பும்

ஏன் தீமை அனுமதிக்கப்பட்டது? சரி மற்றும் தவறு எனும் கொள்கைகள் - பகுத்தறிதல் - தேவன் தீமையை அனுமதித்தாலும் அதைக் கட்டுப்படுத்தி நன்மையை நிறைநாட்டுதலும் - தேவன் பாவத்திற்கு காரணரல்ல - ஆதாயின் சோதனை ஒரு பரிசாச செயல் அல்ல - கடுமையான அவருடைய சோதனை - அவருடைய மனப்பூர்வமான பாவம் - பாவத்திற்கான தண்டனை அநீதியானதும் கடுமையானதும் அல்ல - ஆதாயுக்குள் அனைவரும் ஞாந்வாரிகளானதால் வினையும் தேவனுடைய நீதியும், ஞானமும், அன்பும் - முழு உலகத்திற்குமான தேவப்பிரபானம்.

மிகுச்சிபிள்ளையை உண்டாக்குவதே தீமையாகும். நெடியாயாவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ துன்பத்தை உண்டாக்கும் எதுவானாலும் அதுவே தீமையாகும் (வெளிப்புள் அசுராதி). இப்பாடலானது மனிதனுடைய விபாதிகள், கவலைகள், வேதனைகள், பெலவீனங்கள், மற்றும் மரணத்தை மாத்திரம் விளக்குவதாயிராமல், இவையெல்லாவற்றின் மூலகாரணமாகிய பாவத்தையும் அழிவிருந்து விடுதலையையும் புற்றினதாயிருக்கிறது. பாவமே தீமையின் காரணமாக இருப்பதால், தீமையை நீக்கவேண்டுகானால் பாவத்தை நிரந்தரமாக தொலைப்பது ஒன்றே சரியான முறையாகும்.

ஏன் தேவன் நாம் இப்போது காண்கிறபடி தீமையை அனுமதிக்க வேண்டும்? ஏன் அவர் நம் ஆதிப்பெற்றோரை பரிபூரணமாக சிருஷ்டித்து பின் சாத்தான் அவர்களை மோசம் போக்க அனுமதிக்க வேண்டும்? ஏன் விலக்கப்பட்ட மரத்தை ஜீவ விருட்சங்களின் நடுவில் நாட்ட வேண்டும் என்கிற கேள்விகளைப்போல கடினமான கேள்விகள் வேறொன்றும் நமது மனதுக்கு கிட்டுகிறதில்லை. இதை நாம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நமது மனதை விட்டு தள்ளினாலும் அங்வளவுக்கதிகமாய் தேவன் மனிதனுடைய விடுச்சியை தடுத்திருக்க முடியாதா? என்ற கேள்வி மூள்வந்து நிழ்கிறது.

தேவனுடைய திட்டங்களை சரியாக அறிந்துகொள்ள முடியாததே இக்கேள்விக்கு பதில் சொல்ல முடியாததன் காரணம். தேவன் பாவத்தை இவ்வுலகில் நுழையவிடாமல் தடுத்திருக்கமுடியும். ஆனால், தற்கால தீமையின் அனுமதியானது பிற்காலங்களில் மகாபெரிய நன்மையை விளைவிக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என ஏற்றுக்கொள்ள நியாயம் உண்டு. தேவனுடைய திட்டங்கள் அனைத்தையும் முழுமையாக நோக்கும்போது மட்டுமே தீமையின் அனுமதிக்கான ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். சாத்தானுடைய திட்டங்கள் முழுமையாக நிறைவேற்றப்படும் முன்பாக, சரியான காலத்தில் அளவற்ற வல்லமையுடைய தேவன் அதை தடுத்திருக்க முடியாதா? என சிலர் கேட்கிறார்கள். அவரால் கூடும் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமுமில்லை. ஆனால் அவ்வாறு செய்தால் தேவனுடைய நோக்கங்களே நிறைவேறாமல் போய்விடும். அவருடைய நோக்கம் என்னவெனில், அவருடைய பிரமானத்தின் பரிபூரணத்தைமீடும் மகத்துவத்தையும், நீதியான அதிகாரத்தையும் வெளிப்படுத்துவதும், அவருடைய இந்த பிரமானங்களை மீறி நடக்கும்போது தீமையான விளைவுகள் உண்டாகும் என மனிதருக்கும் தேவனுடைய தருக்கும் உறுதி செய்வதுமே அவருடைய நோக்கமாகும். அதுமூலம்மாமல், வேதம் சொல்கிறபடி சில காரியங்கள் தேவனுடைய சுபாவப்படி செய்யக்கூடாததாயிருக்கிறது. "தேவனால் பொய்யரைக்க முடியாது." (எபி. 8:18) "தேவன் தம்மை தாமே மறுதலிக்கமாட்டார்." (2 தீமொத்தேயு 2:13) அவரால் தவறு செய்ய முடியாது. மறைக்கப்பட்டுள்ள தேவனுடைய அளவில்லா ஞானத்தை சொற்பகாலத்தில் நாம் புரிந்துகொள்ள முடியாதவகையில் அவர் செய்து வந்தாலும், அவையெல்லாம் தம்முடைய சிருஷ்டிப்புகளின் நன்மைக்கென்றும், ஜீவனுக்கென்றும், உருவாக்கப்பட்ட ஞானமும் மிகவும் அருமையான திட்டமாயிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"எல்லாம் தேவனுடைய சந்தோஷத்திற்கென்றே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது" என தேவனுடைய வார்த்தைகள் அறிவிக்கின்றன. (வெளி.4:11) அவருடைய ஆசீர்வாதங்களை பகிர்ந்தளிப்பதும், தம்முடைய மகிமையான குணநலன்களை நிறைநாட்டுவதுமே அவருக்கு மாபெரும் மகிழ்ச்சி. மேலும், தம்முடைய நன்மையான திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, தீமையையும், தீமைசெய்பவர்களையும், கொஞ்சகாலம்

உக்கிரகமாக செயல்பட அனுபவித்திருந்தாலும், அவைகள் தீமையின் நோக்கத்திற்காகவோ அல்லது பாவத்தோடு தேவன் தொடர்பு உடையவராகவோ இருப்பதினாலோ அல்ல. ஏனெனில், தேவன் கூறுகிறபடி “அவன் குழப்பமற்றதில் பிரியப்படுகின்றவரல்ல.” (சங்.5:4) தீமையை எல்லா வகையிலும் தேவன் எதிர்ப்பவராயிருந்தாலும், அவருடைய ஞானத்திற்கேற்றபடி தம்முடைய சிருஷ்டிகள் நிலையானதும், உபயோகமான பாடங்களை கற்றுக்கொள்ள வேண்டியும் அத்தீமையை அனுபவிப்பது (அதாவது தடுக்காமலிருப்பது) அவருக்கு ஏற்றதாயிருந்தது.

நன்மையான எந்த ஒரு கொள்கைக்கும், அதற்கேற்றாற்போல எதிரான, தீமையான கொள்கையும் உண்டு என்பது எதார்த்தமான உண்மையாகும். உதாரணமாக, சத்தியத்திற்கு எதிராக தவறுகள், அன்புக்கு எதிராக வெறுப்பு, நீதிக்கு எதிராக அநீதி போன்றவை மேலும், இவ்விதமாக ஒன்றுக்கொன்று எதிரான நன்மை மற்றும் தீமையான கொள்கைகளை நம்முடைய அனுபவத்திற்கு கொண்டுவந்து அவற்றின் விளைவுகளின் மூலம் நன்மை எது, தீமை எது என்று அறிந்துகொள்ளலாம். இக்கொள்கையின் மூலம், எந்த ஒரு செயலின் விளைவானது உபயோகமானதும், மகிழ்ச்சியும் ஒருமைப்பாடுள்ளதாகவும் இருக்கும்போது, அதை நாம் நன்மையான கொள்கை எனவும், அதற்குமாறாக நற்பலன்களைத் தராமல் கவலைமையையும் அழிவையும் கொண்டு வருமேயானால், அது தீமையான கொள்கை எனவும் அழைக்கிறோம். ஒரு புத்தியறிவுள்ள சிருஷ்டி, நன்மையான கொள்கையையும் தீமையான கொள்கையையும் உணரும் சக்தியுடையவனாயிருந்து, இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றினால் ஆளப்படும்கோது அவனை நீதிமனென்றும் அல்லது பாவி என்றும் அழைக்கிறோம்.

இவ்வாறு நன்மையுக்கும் தீமையுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை உணர்ந்துகொள்ளும் சக்தியே மனசாட்சி அல்லது பகுத்தறிவு என அழைக்கப்படுகிறது. மனிதனுக்கு தேவன் தந்த இந்த பகுத்தறியும் தன்மையின் மூலமே நாம் தேவனையும், அவர் நல்லவர் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்விதமான சக்தியை உடையவர்களிடத்தில் மாத்திரமே, தேவன் தம்முடைய நீதியையும் நியாயத்தையும் உறுதி

செய்கிறார். இந்த பகுத்தறிவின் மூலமே, ஆதாம், பாவத்தின் விளைவுகளை அறிவதற்கு முன்பே பாவம் அல்லது அநீதியை தீமையானது என அறியும் நிலையில் இருந்தார். இந்த விதமான பகுத்தறியும் தன்மை மனிதனுக்கு கீழான நிலைமையில் இருக்கும் தேவனுடைய சிருஷ்டிகளுக்கு தரப்படவில்லை. உதாரணமாக, ஒரு நாய் ஓரளவு அறிவைப் பெற்றிருக்கிறது, எவ்வாறெனில், தன்னுடைய செயல்களில் எவையெவை தன்னுடைய எஜமானுக்கு பிடிக்கும் எனவும், எவையெவை பிடிக்காதென்றும் அறிந்திருக்கக்கூடும். ஆனால், அந்த அறிவு அல்லது சக்தி, மனிதனுக்கு இருக்கும் அளவிற்கு இல்லை. அது திருடும்போதோ அல்லது யாரையாவது கடித்து மரிக்கச்செய்யும்போதோ, அது பாவி என்றோ அல்லது எந்த ஒரு சொத்தைவோ பொருளையோ அல்லது ஜீவனைவோ காக்கும்போது நீதியான என்றோ அழைக்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில், தான் செய்யும் கிரியையளிமூலம் நன்மை, தீமையை அது பகுத்தறியக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை.

தேவன் மனிதனை இந்த நன்மை தீமை பற்றி அறிந்து உணர்ந்துகொள்ளும் சக்தி இல்லாமலோ அல்லது நன்மையை மாத்திரம் உணர்ந்துகொள்ளும் சக்தியுடையவனாகவோ உருவாக்கியிருக்கக் கூடும். ஆனால், அவ்வாறு படைத்திருந்தானானால் அவன் ஒரு உயிருள்ள இயந்திரமாய் இருந்திருப்பானேயல்லாமல், சிருஷ்டிகருடைய குணநலன்களுக்கேற்ற சாமரணிக இருந்திருக்க முடியாது. அல்லது சயாதீனமுள்ள பரிபூரண மனிதனாக அவர் சிருஷ்டித்ததுபோல, சாத்தானுடைய சோதனையிலிருந்தும் பாதுகாத்திருக்க முடியும் அப்படியிருந்ததானால் மனிதனுடைய அனுபவமானது நன்மை செய்கிறவனாகவே அளவிடப்பட்டு, மனிதனுக்கு தீமையினால் வரும் பாவவிளைவுகளின் அனுபவம் ஏற்படாததால், புறம்பே இருந்து வரும் தூர் ஆலோசனைகளுக்கும் தனக்குள்ளாகவே தோன்றும் ஆசை இச்சைகளுக்கும் அடிமையாகி தொடர்ச்சியாக பாதிக்கப்பட்டு, நித்திய எதிர்கால வாழ்வே சந்தேகத்திற்கு இடமாகிவிடுவதுடன் கீழ்ப்படியாமையும், ஒழுங்கின்மைமே எப்போதும் சாத்தியமானதாகிவிடும். அன்றியும், நன்மையின் ஆசீர்வாதங்களை தீமையின் அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் முன்பு உணர்ந்து போற்ற முடியாது.

தேவன் முதலில் மனிதனை நன்மையை மட்டும்

அனுபவிக்கச் செய்து, நன்மையே குழ அலகை ஏதேனில் வைத்தார். பின்னர் கீழ்ப்படியாமல்போன அவர்களுக்கு தண்டனையளித்து, தீமையை கடுமையாக ருசிபார்க்கும்படி அனுமதி கொடுத்தார். ஏதேனிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டபோது தேவனோடு தனக்கிருந்த ஐக்கியத்தை இழந்து, நோய், வேதனை, மரணம் ஆகியவற்றை அனுபவிக்கும்படிக்கும், தீமையின் கொடுமைதையும், பாவத்தின் பெருக்கத்தையும் அனுபவிக்கும்படிக்கும் தேவன் விட்டுவிட்டார்.

நன்மையும் தீமையும் பெருகியதால் இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து மதிப்பிடவும், பாராட்டவும் சுற்றுக்கொண்டான். “பின்பு தேவனாகிய கர்த்தர்: இதோ, மனுஷன் நன்மைதீமை அறியத்தக்கவனாய் நம்மில் ஒருவனாய்போல் ஆனான்.” (ஆதி 3:22) தீமையை ருசிபார்க்கும்படி ஆதாமின் பின் சந்ததியாரும் அவனோடு சேர்ந்து பங்கு பெற்று வருகிறார்கள். இவர்கள் தற்போது நன்மையை முழுமையாக உணர்ந்துகொள்ள முடியவில்லை. உலகின் இராஜாவும் நியாயாதிபதியுமாகப்போகிற கிறிஸ்துவின் ஈட்டுக்கிரயத்தின் பலனாக, ஏற்படவிருக்கும் ஆபிரவருட அராசாட்சியின் காலத்தில், அவர்கள் நன்மையின் அறிவை அனுமதிப் பூர்வமாக அடைவார்கள்.

நன்மை தீமையை பகுத்தறியத்தக்கதாக உத்தம நிதானிப்பும், அமைத உபயோகிக்கக்கூடிய சுயாதீனமும் ஆதாமையே தேவசாயலுக்கு ஒப்பான முக்கிய குணநலன்கள் உடையவனாகக்கூடியது. நியாயம் அநியாயம் ஆகியவற்றைப்பற்றிய சட்டமானது அவனது இருதயத்தில் சுபாவமாக பதிக்கப்பட்டிருந்தது. அச்சட்டம் எவ்வாறு தெய்வீக சுபாவத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறதோ, அப்போதே மனிதனிடத்திலும் அது இயற்கையாய் அமைந்திருந்தது. ஆனால், ஆதாம் பாவத்தில் விழுந்ததற்குப்பிறகு, இந்த தேவசாயலானது மங்கி, தேவனது பிரமாணங்கள் பாவத்தின் ஆதிக்கத்தினால் மனிதனுக்குத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள முடியாமற்போனது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே, ஆதி மனிதனாகிய ஆதாமினிடத்தில் காணப்பட்ட சாயல், தற்போது இல்லை. அன்பு செய்யக்கூடிய ஆற்றலுள்ளவர்கள் பலகக்கவும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறார்கள். அன்பு கூறுகிற தன்மை இருக்கும்பட்சத்தில் வெறுக்கும் தன்மையும் இருக்கும். அதனாலேயே, நீதி மற்றும் அன்பு

செய்கிற வல்லமையுடனும் அதே சமயம், அதற்கு நிகராக தீமை மற்றும் வெறுப்பதற்கான வல்லமையாகிய தம்முடைய சாயலில் சிருஷ்டிகள் மனிதனை உருவாக்கவில்லை என்று நாம் பகுத்தறிக்கிறோம். சுயமாக சிந்தித்து, நன்மை தீமையை தெரிந்தெடுக்கும் சுதந்திரம், தேவனிடத்தில் இலவசமாய் பெற்ற சக்தியாகும். இத்துடன் அவனது சிந்தனை மற்றும் ஒழுக்கீதியான குணாதிசயங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, தன்னை சிருஷ்டத்தவரின் சாயலை உண்டாக்கியிருக்கிறது. இன்றைக்கு, ஏறக்குறைய ஆராயிரம் வருடங்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிற்பாடு பாவத்தினால் தேவசாயலாகிய ஆதி நிலையை அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. பாவத்திற்கும் அதன் கமைகளுக்கும் ஆட்பட்டதால் நீதியைக்காட்டிலும் பாவத்தோடு இணைந்திருத்தல் எளிதாகிறது.

தேவன் ஆதாமுக்கு பாவத்தின் அநேக தீமைகளையும், அது சாபத்தை வருவித்துவிடும் என்பதையும், முன்கூட்டியே தெளிவாக எச்சரித்திருப்பார் என்பதிலும், தீமையின் உண்மையான அனுபவங்களை அடைவதினால், நித்திய காவத்திற்கும் அது அவனுக்கு பிரயோஜனமளிப்பது நிச்சயம் என்று அவர் முன்னறிந்திருந்தார் என்று நாம் நம்புகிறோம். இதன் காரணமாகவே, தேவன் மனிதனைத் தடுக்காமல், அவனாக தன் சய விருப்பத்தின்படி செயல்பட அனுமதித்து, அதனால் வரும் பின்விளைவுகளை அறிந்துகொள்ளும்படி விட்டுவிட்டார். பாவம் செய்வதற்கான வாய்ப்பை அனுமதிக்காமல் இருந்திருப்பாரானால், மனிதன் பாவத்தை சந்திக்க நேரிடும்போது அதை எதிர்க்க முடியாமற் போயிருக்கும். அதன் விளைவாக அவன் நற்காரியங்களையே செய்யும்போதும், அதில் அவனுக்கு எந்த ஒரு மென்மையும் ஒழுக்கமும் இருந்திருக்காது. தேவன் தம்மைத் தெழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியோடும், உண்மையோடும் தொழுதுகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். அறியாமையிலும், இயந்திரத்தனமாகவும் தொழுதுகொள்ளுவதை அவர் விரும்பாமல், அறிவுக்கூர்மையோடும் கீழ்ப்படிதலோடும் தொழுதுகொள்வதே அவருக்குப் பிரியம். அவர் தம் சித்தத்தினை நிறைவேற்றுவதற்கு மனிதனை சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பாகவே உயிற்ற அநேக சத்துவங்களை தேவன் ஏற்படுத்தியிருந்தார். ஆனாலும், தம் சாயலுக்கடுத்த அறிவுக்கூர்மையான சிருஷ்டியை உருவாக்கி, அவனை இப்பூமியை ஆளுகிறவனாகவும், அவனுடைய உண்மையும் நீதியும் எது சரி, எது தவறு,

எது நன்மை எது தீமை என்று நன்கு பகுத்தறியும் தன்மையும் இருக்க வேண்டும் என்பதை அவரது திட்டமாயிருந்தது.

சரி மற்றும் தவறு ஆகிய கொள்கைகள் எப்பொழுதும் இருந்து வந்திருக்கிறது. எப்பொழுதும் நிலைத்திருக்க வேண்டும் சரியான கொள்கை மட்டுமே எப்பொழுதும் நிலைத்திருக்கும் என்றபோதிலும் பரிபூரணமாக சிருஷ்டிக்கப்பட்ட, அறிவுக்கூர்மையான சிருஷ்டிகள் அனைத்தும் இந்த இரண்டு நியமங்களில் ஒன்றை தெரிந்தெடுக்க வேண்டிய கயாதீனத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். தேவனுடைய தோக்கம் நிறைவேறும்பொருட்டு தீமை நீண்ட காலம் அனுமதிக்கப்பட்டபோதிலும், அவை என்ஹுக்கும் தொடராதபடி முடிவுக்கு கொண்டுவரப்படும் என்றும் இத்தீமையின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தவர்கள் நித்திய அறிவுக்குள்ளாவார்கள் என்றும், சந்தியவேதம் நமக்கு அறிவுறுத்துகிறது. (1 கொரி. 15:25, 26; எபி. 2:14) நியாயம் செய்வதும் மற்றும் நியாயம் செய்வோருடே நித்தியத்துக்கும் தொடர்ந்து நியப்பார்கள்.

ஆனால், அனுபவ வாயிலாக தீமையைப் பற்றி தெரிந்துகொள்வதைவிட, வேறுவிதத்தில் அதன் அனுபவங்களை அடைய முடியாதா என்று கேள்வி எழலாம். காரியங்களை அறிந்துகொள்வதற்கு நான்கு வழிமுறைகள் உண்டு. அவை 1) இயல்பான உள்ளுணர்வின் மூலம் தன்னில்தானே அறிதல், 2) கவனித்து கற்பதன் வாயிலாக, 3) அனுபவங்களின் மூலமாக, 4) உண்மை என்று நம்பிக்கையோடு ஏற்றுக்கொள்ளாத தகுந்த ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் பெற்றுக்கொள்ளும் செய்திகள் மூலமாக. முதலாவதாக தன்னில்தானே அறிவது என்பது, இயல்பான அறிவின் மூலமாக காரணகாரியத்தை ஆராயாமல், அல்லது எந்த ஒரு ஆதாரமும் தேவையில்லாமல், நேரடியாக அறிந்து உணரக்கூடிய நிலைமையாகும். இப்படிப்பட்ட அறிவு எல்லா ஞானத்திற்கும், சந்தியத்திற்கும் நித்திய ஊற்றாயிருக்கிற பேசேகலா தேவனுக்கு மட்டுமே உண்டு. இவரே தம் சிருஷ்டிப்புகள் அனைத்துக்கும் உன்னதமான நிலைமையில் இருக்கிறார். ஆகவே, நன்மை தீமையை அறியத்தக்க அறிவானது இயல்பான உள்ளுணர்வினால் அல்ல, கூர்ந்து கவனித்துப்பார்க்கு அறிதலின் மூலம் ஒருவேளை மனிதன் அறிவு பெறலாம். ஆனால், அப்பவாறு அறிவதற்கு தீமையைப் பற்றி அதுண்டைய

பலன்களையும் மனிதன் கூர்ந்து கவனிக்கும்படி, தீமை அனுமதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். வேறு ஏதோ ஒரு இடத்தில் வேறு ஜீவிகளிடத்தில் அனுமதிப்பது அவசியமானால், ஏன் அதை மனிதரிடத்திலேயே இப்படியிலேயே அனுமதிக்கக்கூடாது?

நேரடி அனுபவத்தின்மூலம் அறிவைப்பெறுவதில், ஏன் மனிதன் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கக்கூடாது? ஆம். மனிதன் தான் தீமையின் அனுபவங்களை அடைவதோடுக்கூட, மற்றவர்களுக்கும் முன் உதாரணத்தை கொடுப்பவனாக இருக்கிறான். மேலும், “நூதருக்கும் வேடிக்கையானோம்” என்று வேதத்தில் வாசிக்கிறோம்.

ஆதாம் தீமையைப் பற்றிய அறிவை, அறிவுரைவின் மூலம் (லெ லேசு அபவையடி) அறிந்திருந்தார். ஆனால், இந்த அறிவு விலக்கப்பட்ட கனிமைய் புசிப்பதிலிருந்து அவனைத்தடுக்கப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. தேவன் தங்களை சிருஷ்டிகள் என்பதை ஆதாமும் ஏவாளும் நன்கு அறிந்திருந்தனர். ஆகவே, இவர்களை வழிநடத்தவும், கட்டுப்படுத்தவும் அவருக்கு அதிகாரம் உண்டு. மேலும், “விலக்கப்பட்ட மரத்தின் கனிமைய் புசிக்கும் நாளில் சாகவே சாயாய்” என்று சுட்டசாசியிட்டிருந்தார். ஆகவே, தீமையைக்குறித்தும், அதன் விளைவுகளை குறித்தும் இதுவரை ஒருபோதும் கூர்ந்து கவனிக்காததாலும் அல்லது அனுபவிக்காததாலும், தீமையைக் குறித்த செய்தியின் மூலம் பெற்ற அறிவானது பயனற்றதாகிப்போனது. இதன் காரணமாக, சிருஷ்டிகளின் அன்பின் அதிகாரத்தைப் புரிந்துகொள்ளவோ, அவரது நன்மையான பிரமாணங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவோ, பிரமாணங்களால் வரும் அபாயங்களிலிருந்து அவர்களை பாதுகாக்கும் வழிமுறைகளை உணர்ந்துகொள்ளவோ கூடாமல் போயிற்று. தேவன் ஞானமாய் அனுமதித்த பரிசைகளை அவர்கள் தெரிந்துகொண்ட வழிகளிலேயே அவர் விட்டுவிட்டதால், அவர்கள் சோதனைக்கு உட்பட்டு பாவத்தில் விழுந்தார்கள்.

நம் ஆதிப்பெற்றோராகிய ஆதாம், ஏவன் விழுந்து போவதற்குக் காரணமாக இருந்த சோதனையின் தீவிதத்தையும், செய்த குற்றம் சிறியதே ஆயினும், இதற்காக விதிக்கப்பட்ட தண்டனை கடுமையாக இருப்பதன் தேவ நீதியை சிலரே உணர்ந்திருக்கின்றனர். ஆனால், அறிவின் சிறு

வெளிச்சம் நமக்குக் கிடைக்குமெய்யானால் எல்லாவற்றையும் தெளிவாக்கும் பலவீன மறுஷியாக இருந்த ஸ்திரீ எப்படி வஞ்சிக்கப்பட்டு குற்றவாளியானாள் என்ற, நிகழ்வை சத்திய வேதம் நமக்குக் கூறுகிறது. அவள் ஆதாமையோல் இல்லாமல், தேவனிடத்தில் குறைவான அறிமுகமும் அனுபவமும் உள்ளவளாக இருந்தாள். ஏனெனில், ஆதாம் முதலாவதாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டதாலும், அவனோடு தேவன் நேரடியாகத் தொடர்புகொண்டு, அவன் உண்டாக்கப்படுவதற்கு முன்பே பாவத்தின் தண்டனையைக் குறித்து எச்சரித்திருந்தார். ஏவனோ ஆதாமின் மூலமாக ஒருவேளை இந்த அறிவைப் பெற்றிருக்கக்கூடும். விலக்கப்பட்ட கனியைப் புகித்தவன் யீறுதலின் அளவைப் பற்றி உணராதவளாய் இருந்ததோடு, சாத்தானின் வஞ்சக செயலின்மேல் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். ஆனால், ஏமாற்றப்பட்டபோதிலும், அவன் யீறுதலுக்குப்ப்பாள் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறியிருக்கிறார். ஆனாலும், அதிலே வெளிச்சத்திற்கு எதிராக குற்றம் செய்ததாகக் கருதப்படவில்லை.

ஆதாமோ ஏவானைப்போல் வஞ்சிக்கப்பட்டவின்மை (1 தீமோ. 2:14) என்று நமக்கு கூறப்பட்டுள்ளனது. ஆதலால், பாவத்தின் விளைவு இன்னதென்றும், அதற்கான தண்டனை என்னவென்றும் முழுமையாக அறிந்தும், அதனால் தான் மரிப்பது நிச்சயம் என்று மனதார அறிந்திருந்தும், ஆதாம் யீறுதலுக்கு உட்பட்டு இருக்க வேண்டும். மூன்றாவது பாவத்திற்கான தண்டனை உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தும் அதனைச் செய்யத் துணிந்ததற்கான காரணம் என்னவென்று நம்மால் கண்காணப்படும். அவர்கள் இருவரும் மனதாலும் ஒழுக்கத்தாலும் அவர்களைப் படைத்தவரின் சாயலுக்கொத்த பரிபூரணமான மனிதர்கள். பரிபூரண மனிதனாகிய ஆதாம், தன் துணைவியும், பரிபூரண மனுஷியுமாகிய ஏவானை அதிகமதிக்காமல் நேசித்திருக்க வேண்டும். இப்படியாக தேவசாயலுக்கு அடைபாளமாகிய அன்பு அவர்களிடத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்ததை, நாம் சிந்தனையில் நிறுத்த வேண்டும். ஏவாளின் பாவத்தையும் மாணத்தையும் நினைத்து பயந்தும், இந்த பாவத்திலிருந்து விடுபடும் நம்பிக்கையின்றி, அம்மாதிரியான நம்பிக்கை தரப்படாததாலும் ஆதாம் விரக்தியடைந்து அவளில்லாமல் தான் வாழ வேண்டாம் என்று பொறுப்பில்லாமல் முடிவெடுத்தார். அவருடைய சொந்த வாழ்க்கை, துணைவியின்றி சுந்தோஷமற்று பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடும் என்று என்னவி,

அவளது கீழ்ப்படியாமையில் தானும் பங்குபெற்றதன் மூலம், அவன்மேல் மட்டுமே வரவேண்டிய மாணாதண்டனையில் இவரும் தள்ளை இணைத்துக்கொண்டார். அப்போஸ்தலர் காண்பிக்கும் வன்மைமாக, இருவருமே “யீறுதலுக்கு உட்பட்டார்கள்.” (ரோமர் 5:14; 1தீமோத்தேயு 2:14) ஆனால், அவ்வேளையில் ஆதாமும் ஏவாளும் இருவராயிராமல் ஒருவராவே இருந்தனர். ஆதலால், ஏவான் தனது நடக்கையினால் ஆதாமின்மேல் வரவழைத்த தண்டனைத் தீர்ப்பில் தானும் பங்கு பெற்றார். (ரோமர் 5:12, 17, 19)

தேவன் மனிதனுக்கு முடிவெடுக்கும் சுயாதீனத்தைக் கொடுக்க முன்னறிந்ததோடு, பாவத்தின் விளைவை அவன் முழுமையும் அறியக்கூடாததால், தீமையை அவன் தெரிந்தெடுப்பான் என்றும், அவ்வாறு தெரிந்தெடுத்து அதன் பண்பலங்களை அனுபவித்தும், விழுந்துபோன நிலைமையில் பாவமானது, நன்மைமையக்காட்டிலும் அவனுக்கு அதிகமாய் விரும்பத்தக்கதாக இருக்கும் என்றும் ஆதலால், அதில் இன்னும் அதிகமாக ஈடுபட்டு விடுபட மனமின்றிக் கிடப்பான் என்றும் தேவன் முன்னறிந்திருந்தார். தேவன் தொடர்ந்து தீமையை அனுமதிக்க சித்தமாயிருந்தார். ஏனெனில், தீமையிலிருந்து மனிதருடைய விடுதலைக்காக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறபடியால், தீமையை சிறிதுகாலம் அனுமதிப்பதினால், அதன் விளைவாக பெருகிவருகிற பாவத்தின் அனுபவங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வழிநடத்தும் என்றும் இதனால், நன்மைக்கு ஊற்றும் காரணமாயிருக்கிற சிருஷ்டிகரை மேன்மைபடுத்தவும், நேசிக்கவும் படிப்பிக்கப்பட்டு, தீமைக்கும் நன்மைக்கும் இடையே உள்ள பெரும் வித்தியாசத்தைக் காண்டு தீமையை அவன் தானாக விலக்கவெய் அவ்வாறு செய்தார். ஆகவே, பாவத்தையும் அதனால் பெருகின தீமைகளையும் தேவன் அனுமதித்ததற்குக் காரணம், மனிதன் அதிலிருந்து பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ளவும், அதன் தொடர்ச்சியாக நித்திய நீதியை ஸ்திரீமாக நிலைநாட்டவும், தேவ சித்தத்திற்கு எதிரான அனைத்தையும் வெறுத்து ஒதுக்கவும் ஏதுவாகிறது. ஆனாலும், தேவன் பாவத்தை அனுமதித்தார் என்ற விவாதத்திற்கிடயில்லாத உண்மைக்கும், தேவனே பாவத்திற்கு காரணமும், தூண்டுகோலுமாக இருக்கிறார் என்று சிலர் தவறாக உரைப்பதற்கும் பெரும் வித்தியாசம் உண்டு என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். தேவனே பாவம் பெருகினதற்குக் காரணர் என்று

என்னால்தான் வேதாகமம் போதிக்கிற உண்மைகளுக்கு முன்னால்தான் தேவதூதரானமாமாக்கும். இப்படிப்பட்ட தப்பறையில் விழுபவர்கள், தேவன் கிறிஸ்துவின் ஈடுபாட்டின் மூலம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிற உண்மையான இரட்சிப்பின் திட்டத்திலிருந்து விலகி, வேறொரு இரட்சிப்பின் திட்டத்தை தங்களுக்கென ஏற்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். தேவனே அனைத்துப் பாவங்களுக்கும், குற்றங்களுக்கும், தீமைகளுக்கும் காரணர் என்றும், மனிதன் அவரது களங்களுக்குள் ஒன்றுமறிபா ஒரு கருவியாய் இருந்து பாவத்திற்குள் விழுந்தபடி தள்ளப்படுகிறான் என்றும், தாங்களும் நம்பி மற்றவர்களையும் நம்பச் செய்வார்களேயானால், கிறிஸ்துவின் பரிவீணானதாயும், தேவகிருபை உபயோகமற்றதாயுமாகி, நீதியை செய்வது

இந்த கொள்கையை ஆதரிக்க, இவண்டு வேத வாதிகளின் (எசா.45:7 மற்றும் ஆமோஸ்3:8) பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் இரண்டு வசனங்களிலும் தீவிர என்ற வார்த்தை தவறாக குறிப்பிடப்படுகிறது. பாவம் என்பது எப்பொழுதும் ஒரு தீயதாக இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு தீவிர என்பது என்ன சமயத்திலும் ஒரு பாவமாக இராது. ஒரு பூயிதழ்ச்சி, ஒரு கட்டுத்தல், வெள்ளம், கொள்ளை போல் கொன்றவை தீயவை. ஆனால் இவைகளில் எதுவும் பாவமல்ல. இந்த வசனங்களில் தீவிர என்ற வார்த்தை யோசனைக்கு குறிக்கிறது. இதே எபிரேய வார்த்தை எசு.34:18; 107:38; எசு.48:18; எசு.115 போன்ற வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எசு.27:5; 41:1; 88:3; 107:26; எசு.51:2; பசு.121 போன்ற வசனங்களில் உபத்திரவம் என்று பொழியப்பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அது 1சாமு.10:18; எசு.10:8; 94:13; 141:5; பி. 7:14; தெசு.2:17 ஆகிய வசனங்களில் பொழிய ஆய்ந்து மற்றும் கஷ்டம் என்று பொழியப்பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வார்த்தை இன்னும் அந்த உடம்புகளில் துன்பம், புண், துக்கம், துயரம் போன்ற அபத்தத்தைக் கொடுக்கிறது.

எசா.45:7 மற்றும் ஆமோஸ்3:8 வசனங்களில் இரண்டிலும் ஒரு துன்பமாக அளிக்கப்படும் தாய் செய்த உடம்புகள்களையை குறியிடப்படுகின்றன. மேலும், அவர்கள் தமது கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்தால், உலகத்திற்கு வரக்கூடிய பொதுவான பொழியலிலிருந்து அவர்களின் பாவங்கள் ஆகியவற்றை ஆகியவற்றின் என்றும், ஆனால், அவர்கள் அவரை கவனிப்பால் பொழியவை தீயவை தண்டனையாக அவர்களிடம் கொண்டுவருவார் என்றும் கூறினார். உப.28:1-14, 15-32; ரோ.28:14-18; கொல.28:8-18.

பொழிய அவர்களின் வரும்பொழுது அதை அவர்கள் ஒரு தண்டனையாகக் கருதாமல் ஒரு நியாயமான கருதுவார்கள். தேவன் தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக அவர்களை உடம்புகள்களையை நினைப்பது, இந்த குண்டங்களெல்லாம் அவர்களை திருந்துவதற்காக அவர் அனுபவித்த தண்டனைகள் என்று செய்தி அனுப்பினார். ஆகையால் தேவன் பாவத்திற்கு காரணர் என்று திருபிக்க இந்த வசனங்களை பயன்படுத்துவது மிகவும் அபத்தமானது ஆகும். ஏனெனில் அவைகள் ஒருபோதும் பாவத்தைக் குறிக்காது.

மட்டுமே இரட்சிப்பின் ஒரே வழியாய் இருக்கும். இப்படியாக, அவர்களது கொள்கை எந்தாபிக்கப்படும்போது, இன்னும் ஒரு தவறான கொள்கைக்கும் வித்திடுகிறது. எவ்வாறெனில், எல்லாருடைய பாவத்திற்கும் தீமைகளுக்கும் தேவனே காரணரானபடியினால், முழு மனுக்குலத்தாரையும் பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து மீட்டு, இரட்சிப்பை அருளுவதும் அவருடைய கடமையாயிருக்கிறது என்பதே அவர்களது தீர்மானம். மேலும், தேவன் எவ்வாறு பாவத்தையும் தீமையையும் உண்டாக்கிவிட்டு சித்தம் கொண்டு அதை ஏற்படுத்தினபோது யாரும் அவரை எதிர்க்க முடியவில்லை. அவ்வாறே தீமையை அழித்து, அனைவருக்கும் இரட்சிப்பை அருளவும் தேவன் சித்தம் கொள்ளும் பொழுது, அவரைத் தடுக்க ஒருவருக்கும் வெண் இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரண காரியங்களிலெல்லாம், சிருஷ்டகராகிய தேவனுடைய சாயலாக சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதனின் முக்கிய குணமாகிய சுதந்திரம், அல்லது சுயாதீனம் முழுமையாக விலக்கப்படுகிறது. இக்கொள்கையானது, மனிதனை ஒரு இயந்திரமாகக் கருதி, தரமிலாதவனாக்கி, அவன் செய்வதெல்லாம் தன் சுய விருப்பப்படி அல்லாமல், கட்டாயத்தினாலேயே என்று சாதிக்கிறது. இது உண்மையாய் இருக்குமேயானால், மனிதன் இப்பூமியில் ஆளுகை செய்பவனாக இருப்பதற்கு பதிலாக, ஒரு சிறு பூச்சி இனத்தைவிட கீழானவனாகிறான். ஏனெனில், அவைகளுக்கும் தீர்மானிக்கும் சுதந்திரம் உள்ளது. மனிதன் தன் ஆதிக்கடியான வல்லமையினால் சிறு எறும்பின் சித்தத்தை இடையூறு செய்து அழிக்க முடியாதபடி தேவன் சமீபத்தத்தை அருளியிருக்கிறார்.

ஆம், மெய்யாகவே, தேவன் ஒரு மனிதனை பாவத்திற்கு உட்படுத்தவும் அல்லது நீதிக்கு உட்படுத்தவும் கூடிய வல்லமையை பெற்றிருக்கிறார். ஆனால், அவருக்கு அப்படிப்பட்ட நோக்கம் இருப்பதாக அவருடைய வார்த்தைகள் சொல்வதில்லை. “தம்மைத்தாமே மறுதலிக்கமுடியாத தேவன்” மனிதனை பாவத்திற்கு உட்பட நிரிப்பற்றிப்பது ஒவ்வாததாய் இருக்கிறது. மேலும், அவ்வாறு அவர் செய்வது, அவருடைய நீதியுள்ள குணநலன்களுக்கு ஏற்படையதல்லாததானையால் இது சாத்தியமற்றது. அவரை ஆவியிலும் உண்மையிலும் தொழுதுகொள்ளவும், நேசிக்கவும் அவர் விரும்புகிறார். அதனால் தான் மனிதனுக்கு தம்முடைய சாயலைக்கொடுத்து, அதன்படி தனக்கும் பிரியமானதை

தெரிந்துகொள்ளும்படி சபாநீளத்திற்குவிட்டு, அவன் நீதியை விரும்பித் தெரிந்துகொள்ளும்படி ஆவலாயிரக்கிறார். அவ்வாறு மனிதன் தனக்குப் பிரியமானதை தெரிந்துகொள்ளும்படி அனுமதிக்கப்பட்டதால், மனிதன் தென்னை ஐக்கியத்தையும், தயவையும் ஆசீர்வாதங்களையும் இழக்கவும், மரணத்துக்கும் வழிநடத்தியது பாவத்தையும் அதன் விளைவுகளையும் அனுபவிக்கும் முன்பாக, தேவன் மனிதனிடம் கொள்ளை ரீதியாக அவற்றைப்பற்றி அறிவறுத்தியதை அப்போது அறிந்துகொள்ளாமல், பாவத்தையும் மரணத்தையும் நடைமுறையில் அனுபவித்த பின்பே தேவன் போதிக்க முன்வந்ததைக் கற்றுக்கொண்டான். மனிதன் செய்யப்போவதைப் பற்றிய தேவனது முன்னறிவை அவனுக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்பட்டாமல் அவனை சபாநீளத்து ஒரு இயந்திரமாக உண்டாக்கி, தாம் தாழ்ந்தவனாக்காதபடிக்கு, அவனுக்கு மன்னிப்பு அளித்து, அவனுக்கு தயவை அளிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார். தேவனுடைய முன்னறிவு மனிதன் பாவத்தையும் அதன் கசப்பான விளைவுகளையும் அனுபவிப்பதைத் தடுக்காமல், அவன் விரும்பினதைச் செய்ய விட்டுவிட்டது ஆனாலும், முதலாவது மீறுதலினின்று அவனை மீட்பதற்காக, ஒரு மாபெரும் இரட்சகாகிய ஒரு மீட்பை ஏற்பாடு செய்வதில், அவனது முன்னறிவு செயல்பட்டது அந்த மீட்போ தம் மூலமாக தேவனிடத்தில் திரும்ப விரும்புகிறவர்களுக்கு இரட்சிப்பை அருள வல்லவாயிருக்கிறார். மனிதன் சுதந்திரமான சித்தம் உடையவனாயிருந்து, கந்தருடைய சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படியாமல், சபாநீளத்தை தவறாக உபயோகித்ததால், ஏற்பட்ட தனது முதல் விழுமையிலிருந்து இரட்சிக்க தேவன் எல்லாருக்கும் ஈடுபலி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ததோடு, தம்மோடு ஒப்பரவாகுவதற்கு தேவையான சக்திய அறிவை அடையும் வாய்ப்பையும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இதற்குரிய சாட்சியை ஏற்ற காலங்களில் விளங்கப்பண்ணுவார். (1 தீமோ. 2:3-9)

தன்மனையின் கடுமையானது தேவனுடைய வெறுப்போ அல்லது கோபத்தின் வெளிப்பாடாகவோ இல்லாமல், அவசியமானதும், தவிர்க்கக்கூடாததுமாக இருந்தது மனிதன் கண்டு உணர்ந்துகொள்ளும் தீமையின் உச்சகட்ட பலனாக தேவன் அதை அனுமதித்தார். தீமை மற்றும் அதன் அழிக்கும் சக்திக்கும் எதிராக தேவன் தன் வல்லமையைப் பிரயோகித்து ஜீவனைக் காப்பாற்ற முடியும். ஆனால், தேவன்

பொய்யுரையாதவராக இருக்கிறபடியால், பாவதண்டனைபெற்ற ஒருவனுக்கு அவர் அவனுடைய ஜீவனை நித்தியத்திற்கும் பாதுகாப்பது கூடாத காரியம் அவ்வாறு செய்வது அவருடைய நீதிக்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் எதிரானது அப்படிப்பட்ட ஜீவியமானது அந்த மனிதனுக்கும் பிறருக்கும் சந்தோஷமாற்றதாயும், அதிகதிகமான வேதனையை வருவிக்கிறதாயும் இருக்கும் ஆகவே, தனக்கும் பிறருக்கும் உபயோகமாற்றதும் கெடுதலுமான ஜீவனை தேவன் நிலைநிறுத்தி பாதுகாக்க இணங்கமாட்டார். தேவன் ஜீவனுக்கேதுவான தம் வல்லமையை நீக்கும்போது பாவத்தின் முடிவாகிய அழிவு சம்பவிக் கிறது. ஜீவன் ஒரு தயவு, தேவனுடைய அன்பளிப்பு கீழ்ப்படிவர்களிடத்தில் இது நித்தியத்திற்கும் தொடர்கின்ற ஒரு சிவக்கியம்.

ஆதாயின் பின்சுத்தியார் அனைவருக்கும் தனித்தனியே பரிசைவின் காலம் தந்தருளாதது அடியாயமான விஷயமல்ல. தேவன் நம்மை ஜீவிகளாக சிருஷ்டிப்பதற்கு எவ்விதத்திலும் ஊதொரு நிபந்தனைக்கும் கட்டுப்பட்டவரல்லர். நம்மை ஜீவனுள்ளவர்களாக்கின பிறகு, நித்தியத்திற்கும் ஜீவிக்கச் செய்யவே அல்லது கீழ்ப்படிந்திருந்தால் நித்திய ஜீவனுக்குமான பரிசை வைத்து ஜீவனை அருள வளக்குத்தம் செய்வதற்கோ அவரை எந்த நீதியும் பிரயானமும் கட்டுப்படுத்தாது என்பதை நினைவில் வைக்க வேண்டும். தற்கால வாழ்க்கையில் தொடர்பு முதல் கல்லறை வரை செத்துக்கொண்டே சாகிற நிலைமை படிப்படியாக அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. தற்கால வாழ்க்கையில் ஏமாற்றங்கள், தீமைகள் அனைத்தும் நெரிப்போதிலும் ஒட்டுமொத்தமாய்ப் பார்த்தும்போது, மறுவாழ்வு இல்லாதிருந்தாலும் கூட, தற்கால ஜீவனை தேவன் நமக்கு அருளினது மாபெரும் கொடையே என்பதை உணர வேண்டும். இக்கூற்றை பெரும்பாலான ஜனங்கள் உயர்வாக மதிக்கிறார்கள். வெகு சிலரே (தற்கொலை செய்வோர்) இதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஏற்றுக்கொள்ளாத அவர்களை மன நடுநிலையை இழந்தவர்கள் என்று பலமுறை தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாதிருந்தால் அவர்கள் தற்கால ஆசீர்வாதங்களை இழந்துபோக முடியு செய்திருக்க மாட்டார்கள். பரிபூரண மனிதனாயிருந்த ஆதாயின் நடக்கை, அவனுடைய பிள்ளைகள் அதே நிலைமையில் இருக்கும்போது எப்படி நடந்துகொள்வார்கள் என்று நமக்குக் காண்பிக்கிறது.

தேவன் நம் சந்ததியாரை ஜீவனுக்கான பரிசைக்கு மாற்று ஏற்பாடாக நித்திய வானையை வைத்திருக்கிறார் என்று அநேகர் தவறாக எண்ணுகின்றனர். ஆனால், ஆதாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையில் இவையற்றிய சிறு குறிப்புக்கூட காணப்படவில்லை. நோய், வலி, வியாதி, மரணம், அழிவின் எந்த ஒரு அம்சமும் இல்லாத நித்திய ஜீவனை தமக்கு கீழ்ப்புகிற பிள்ளைகளுக்கு தேவன் அளிக்க சித்தமாயிருக்கிற ஆசீர்வாதமாகும். ஆதாமுக்கு இந்த ஆசீர்வாதம் பூணமாக கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனாலும், “நன்மைத் தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனிமைய் புகிக்க வேண்டாம் என்றும், அதை அவன் புகிக்கும் நாளிலே சாகவே சாவாய்” என்றும், இவ்வாற்தைக்குக் கீழ்ப்புகாது போனால், அவன் பெற்ற அருட்கொண்டயினின்று விழுந்துபோக நேரிடும் என்றும் எச்சரிக்கப்பட்டிருந்தான். ஆனால், பாவத்தின் தண்டனையாக நாகத்தில் வேறான அடைவது பற்றி அவன் அறிந்திருக்கவில்லை. கீழ்ப்புகவர்களுக்கு மட்டுமே, நித்திய ஜீவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருந்தது. மற்ற எவருக்கும் அல்ல. ஜீவன் தேவனது அருட்கொடை ஆனால், ஜீவனுக்கு எதிரான மரணமே அவன் வைத்திருக்கும் தண்டனையாகும்.

பழைய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களில் நித்திய நாக போதனை, எவ்விடத்திலும் உரைக்கப்படவில்லை. புதிய ஏற்பாட்டிலும் ஓரிரு இடங்களில் கூறப்பட்ட வாக்கியங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு தவறாக அநேகர் போதிக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட வாக்கியங்கள் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் அடையாளங்களாகவும், உலகம்களாகவும், உலகம்களாகவும் நம் கார்த்தால் உரைக்கப்பட்டது. இவற்றை சேட்ட லணங்களால் இதன் அர்த்தம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாததாயிருந்தது. (லூக்கா 8:10) ஆனால், இவற்றை தற்காலத்தில் வசிக்கும் நாமே ஓரளவு புரிந்துகொள்கிறோம். “பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்.” (ரோமர் 6:23) “பாவம் செய்கிற ஆத்துமாவே சாகும்.” (எசேக்கியேல் 18:4)

ஆதாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மரண தண்டனையில், அவனது பிள்ளை சந்ததியார் ஒவ்வொருவரும் பம்பெறுவது அநியாயம் என்று அநேகர் எண்ணுகின்றனர். இதற்கு மாறாக, ஆதாமுக்கு தேவன் பரிசை வைத்ததுபோல, ஒவ்வொருவருக்கும் நித்திய ஜீவனுக்காக தனித்தனியே

பரிசைவின் காலத்தைக் கொடுத்திக்க வேண்டும் என்று இவர்கள் சிந்திக்கின்றனர். ஆனால், ஆதாமைக் காட்டிலும் ஜீவன் பெற அதிக தயவுள்ள பரிசிக்கப்படும் காலம் இனி வரவிருப்பதை அறிந்தால் அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள்? தேவன் தம் திட்டத்தின்படி ஆதாமின் சந்ததியாருக்கும், வம்சாவளி முறையில் தண்டனையை வைத்தினது பிள்ளைகளுக்கும் ஆசீர்வாதத்தை அடைவதற்காகவே ஆகும். அப்படிப்பட்ட ஒரு காலம் குறிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் நம்புகிறோம்; அதைக் குறித்து தெளிவாய் எடுத்துரைப்போம்.

ஆதாமுக்குள்ளாக அனைவரும் மரணத்தீர்ச்சியைப் பெற்றதுபோல, மனுக்குல சந்ததியார் அனைவரும் ஜீவன் பெற, புதிதான ஒரு தலைவரை, ஜீவன் அளிப்பவராக, தகய்பனாக, தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். ஆதாமுக்குள் அனைவரும் மரண சபத்தைப் பெற்றதுபோல, கிறிஸ்துவர்களுள்ளாக, விவசாயத்தினாலும், கீழ்ப்புகலினாலும், திரும்பக்கொடுத்தவின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். இதற்கு திருச்சபை மட்டுமே விதிவிலக்கு. (ரோமர் 5:12,18,19) இவ்வாறு நாம் பார்க்கும்போது, பாவமில்லாதவரும், குற்றமற்றவருமாகிய கிறிஸ்துவின் மரணம், ஆதாமின் பாவத்திற்குப் பரிசாரமாக, முழுமையாக சிகிச்சப்பட்டது என்பதை அறிகிறோம். ஒரு மனிதன் பாவம் செய்ததால், அவனுக்குள் அனைவரும் சாயமாகிய தண்டனையை பகிர்ந்துகொண்டனர். அப்போதே, ஒரு மனிதனாகிய கிறிஸ்து ஆதாமின் குற்றத்திற்காக தம்மையே ஈடுபலி செய்து ஆதாமை மட்டுமல்லாமல், அவனது பிள்ளை சந்ததியார் அனைவரையும் விலைக்கு வாங்கினார். ஏனெனில், அனைவரும் ஆதாமின் பாவங்களின் பாவங்களுக்குரிய தண்டனையாகிய மரணத்தை வம்சாவளியாக பகிர்ந்துகொண்டனர். நமது கார்த்தரும் “மனிதனுமாகிய இயேசு கிறிஸ்து” கறைதிரையற்றவரும், குற்றமற்றவருமாக இருந்து, பரிபூரணமான சந்ததியைப் பிறப்பிக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஆதாமுக்காகவும், அவன் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டபோது அவனுக்குள் குடிக்கொண்டிருந்த அவனது சந்ததிக்காகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பரிசாக தம் முழு மனித ஜீவியத்தையும் உரிமையையும் ஈடுபலியாக செய்துள்ளார்.

ஆதாம் மற்றும் அவனது சந்ததியாரின் ஜீவன்களை முழுவதுமாக

வினைக்கு வாங்கினபிறகு, கிறிஸ்து முழு மனுக்குலத்தை, தமது வித்தாக தத்துப்பின்னாகனாக தெரிந்தெடுக்கும் அழைப்பைத் தருகிறார். அவரது இந்த புதிய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைக்குட்பட்டு, ஆதாமின் பின்னாக அனைவரும் விசுவாசத்தினாலும், கீழ்ப்படிதலினாலும் தேவ குடும்பத்தின் அங்கங்களாகி, நித்திய ஜீவனைப் பெறமுடியும். இவ்விதமாக மீட்பர், “தமது சந்ததியைக் கண்டு நீடித்த நாளாய் இருப்பார்.” (ஏசா. 53:10) அதாவது ஆதாமின் வித்தாகிய மனிதர்களில் எத்தனைப்பேர் கிறிஸ்துவருக்கு தத்துப் பின்னாகனாகிறார்களோ அத்தனைப்பேரும் தங்களின் கீழ்ப்படிதலினால், உயிர்த்தெழுதலில் பரலோகத் தந்தையினால் மனித நிலைமைக்கும் மேலான நிலைக்கு பரலோக வேளியைப் பெற்றுக்கொள்ளுபடி உயர்த்தப்படுவார்கள். கிறிஸ்து தம் ஜீவியத்தையும், தம் ஜீவனையும் தம் பிள்ளைத்திக்காக பலியிட்டபடியால். “ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறாபோல, கிறிஸ்துவருக்குள் எல்லாரும் உயிர்த்திக்கப்படுவார்கள்.” (1 கொரி 15:22)

ஆதாமின் விழுமையின் மூலமாக, நாம் அடைந்த இழப்புகளுக்கு (அத்தியான தூன்ப்படுத்தல்களாக அல்ல) மாறாக, தேவ தயவினால் கிறிஸ்துவருக்குள் பூரண ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று தேவனது ஏற்ற வேளையில்) விசுவாசியே அல்லது பிற்காலத்தினோ, ஆதாம் பாவம்செய்யும் முன்பு இருந்த பூரண நிலைமைக்கு சீர்ப்பெருந்துவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படும். தற்காலத்தில் தேவ தயவைப் பெறாத, பெரும்பாலான பறஜாதியாரும் குழந்தைகளும், விசுவாசத்தின் பூரண அறிவை அடையாததால், அடுத்த யுகத்தில் அதாவது இனி “வரவிருக்கின்ற உலகில்” இந்த ஆசீர்வாதங்களைப்பெறும் நிச்சயத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதற்காகவே “பிரேதக் குழிகளிலுள்ள அனைவரும் .. . புறப்படுவார்கள் இந்த யுகத்தினோ அல்லது இனி வரும் யுகத்தினோ நம் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவின் ஈடுபலியைப் பற்றியும், அதனால் வரும் நன்மைகளையும், ஆசீர்வாதங்களைப் பற்றியும் யார் அறிகிறார்களோ, அவர்கள் அனைவரும் ஆதாமையே போல் பரிசீலிக்கப்பட்டவர்களாக எண்ணப்பட்டு, கீழ்ப்படிந்தவர்கள் ஜீவனுக்கும், கீழ்ப்படியாதவர்கள் “இரண்டாம் மரணத்திற்கும்” செல்வார்கள். பரிபூரணமான கீழ்ப்படிதலை செலுத்த முழு ஆற்றல் இல்லாததால் யாரிடமும் அக்கீழ்ப்படிதல் இருக்கத் தேவையில்லை. சுவிசேஷ யுகத்தின்போது, திருச்சபையின் அங்கங்கள்

கிருமையின் உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டிருக்கிறபடியால், கிறிஸ்துவின் நீதி விசுவாசத்தின் மூலமாக அளிக்கப்படுகிறது. இதனால் அவர்களது மாம்சத்தின் தவிர்க்க முடியாத பெலவீனங்கள் சரிசுட்டப்படுகிறது. ஆயிர வருட அரசாட்சியின்போது, தெய்வீகக் கிருமையை யார் யார் மனதார விரும்புகிறார்களோ, அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. ஆயிரவருட முடிவிற்கு முன்பாகவே அனைவருக்கும் பூரண சரி சக்தி அளிக்கப்பட்டிருக்கும். சரி பரிபூரணத்தை அடையமுன்பாக, (ஆயிர வருடத்தின் முடிவிற்கு முன்பாக, எல்லாராலும் பெறப்படும் உரிமை) முழுமையான அறிவின் பரிபூரணத்தை தெய்வீகக் கிருமையின் மூலம் எதின்பார்க்கலாம். இந்த புதிதான பரிசீலனானது, ஈடுபலி மற்றும் புதிய உடன்படிக்கையின் விளைவாக ஏற்பட்டது. இது ஏதேன் தோட்டத்தில் நடைபெற்ற பரிசீலனையிலிருந்து வேறுபட்டது. இதில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கையும் தனித்தனியே பரிசீலிக்கப்பட்டு, வருங்கால ஜீவியத்திற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக என்று தீர்மானிக்கப்படும்.

ஆனால், இவ்வாறு தீர்மானிக்கும்போது நித்திய ஜீவனை அடைய மனுக்குல சந்ததியாரில் சிலருக்கு இரண்டாம் முறை வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது என்று கருத இடமாகிறதல்லவா? என்று சிலர் கேட்கலாம். அதற்கு நமது பதில், நித்திய ஜீவன் அடைவதற்கான முதலாவது பரிசீலனில் ஆதாம் மட்டுமே சேர்த்திக்கப்பட்டு, அதில் கீழ்ப்படியாதவரினதால், அவனும் “அவனது அடியிலிருந்து” அவனது சந்ததியார் அனைவரும் நித்திய ஜீவனை இழந்துபோயினார். அந்த ஆதிப் பரிசீலனின் தண்டனையானது “எல்லா மனுக்குலமும் வந்தது.” மேலும், தேவனுடைய திட்டத்தின்படி ஆதாமுக்காக செலுத்தப்பட்ட கிறிஸ்துவின் மீட்கும் பலியின் மூலமாக, ஆதாமும் அவனது தவறுதலினால் தங்களது ஜீவனை இழந்துபோனவர்கள் அனைவரும் பாவத்தின் பின்விளைவுகளை ஏதானாக ருசிபார்த்து, பாவத்தின் தண்டனையை சீர்தூக்கிப் பார்த்து, மீட்பர் மீதுகொண்ட விசுவாசத்தின் மூலமாக, தேவனிடத்தில் திரும்புவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இதை “இரண்டாவது வாய்ப்பு” என்று யாராவது அழைப்பாரேயானால், அவர்கள் அப்படியே அழைக்கலாம். உண்மையாகவே, நிச்சயமாகவே இது ஆதாமிற்கு இரண்டாவது வாய்ப்புத்தான். மேலும், மீட்கப்பட்ட மனிதர் அனைவரும் ஆதாமுடன்

சேர்த்து எண்ணப்படுகிறார்கள். ஆனாலும், ஆதாமின் பின்சந்ததியாருக்கு இது தனித்தனியே பரிட்சிக்கப்படும் முதலாவது வாய்ப்பேயாகும். இவர்கள் பிறக்கும்பொழுதே ஏற்கனவே பெற்ற மரணத் தீர்ப்பின் கீழ் பிறக்கிறார்கள். இது முதலாவது வாய்ப்பேயாகும். நாம் நமது விருப்பத்தின்படி எப்படி அழைத்துக்கொண்டாலும் உண்மைகள் ஒன்றே. அது என்னவெனில், ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் அனைவரும் மரணசாபத்திற்கு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டனர். ஆயிரவருட அரளாட்சியில் நித்திய ஜீவன் பெறுவதற்கு புதிய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளின்படி எல்லாருக்கும் முழு வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இதனையே தேவ தூதர்கள் “எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தி” என்று அறிவித்தனர். தேவனின் இந்த மேலான கிருபையைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் எடுத்துரைக்கும்போது, நமது கர்த்தராகிய இயேசு “எல்லாரையும் மீடும்பொருளாக தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார்” என்றும், அதற்குரிய சாட்சி “ஏற்ற காலங்களில்” விளங்க வேண்டும். (ரோமர் 5:17-19; 1தீமோத்தேயு 2:4-6) என்றும் கூறுகிறார். சலிசேஷ யுகத்தில் ஜீவன் பெறும் வாய்ப்பை மட்டுப்படுத்தியது தேவனல்ல, மாறாக மனிதனே. தேவனோ இதற்கு மாறாக, சலிசேஷ யுகத்தில் திருச்சபையார் மட்டுமே தெரிவு செய்யப்பட்டு வருவதாக நமக்குக் கூறுகிறார். இந்த ராஜாக்க ஆசாரியக் கூட்டத்தார் மூலமாகவே வரலிருக்கின்ற யுகத்தில் மனுக்குலத்தார் அனைவரும் சந்தியத்தை அறிவிற துல்லியமான அறிவிற்கு கொண்டுவரப்பட்டு, புதிய உடன்படிக்கையின்கீழ் நித்திய ஜீவனை அடையக்கூடிய பூரணமான வாய்ப்பு அருளப்படுகிறது.

ஆனால், இந்த ஏற்பாட்டினால், கிடைக்கக்கூடிய மேலான நன்மைகள் என்ன? ஏன் தற்காலத்திலேயே எல்லா மனிதருக்கும் நித்திய ஜீவனை அடைய தனித்தனியே பரிட்சை வைக்கப்படக்கூடாது? ஆதாயை பரிட்சித்துப்பார்த்து, சாபத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டு, அவளது சாபத்தில் மறுக்குவம் மூழ்கின பிற்பாடு, கிறிஸ்துவின் ஈடுபாட்டினால் அனைவரும் மீடப்படவதும், பிறகு புதிய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனையின் கீழ் அனைவருக்கும் நித்திய ஜீவன் பெறுவதற்கான வாய்ப்பை அளிப்பதினாலும் வரும் பிரயோஜனம் என்ன? ஏன் இத்தனை காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும்? மனிதனுக்கு நன்மை தீமையை அறிந்து நடக்கக் கூடிய சமர்த்தனம் கொடுக்கப்பட்டதினால் தீமை அனுமதிக்கப்பட்டது

என்றால், ஏன் அத்தீமையை அகற்றி ஒழிப்பதற்கு மிகப்பெரிய சற்று வழியை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்? இறுதி வரைக்கும் கீழ்ப்படிந்து தேவபிள்ளைகளாகி, பரிசாக நித்திய ஜீவனை அடையப்போகிறவர்களுக்கு ஏன் பல்வேறு துன்ப துயரங்கள், சோதனைகள் அனுமதிக்கப்படுகிறது?

ஆம், இந்தப் பாடத்தின் வையமாக கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் இதுவே தேவன் மனிதர்களை பாவத்தில் விழவிடாமல் இருந்து மனிதர் அனைவரும் ஆதிப் பெற்றோரின் பாவங்களாகிய மன, ஒழுக்க, உடல் ரீதியான பல்வினைகளை அடையாமல், அனைவரும் ஏதேன் தோட்டத்து அனுசூலமான நிலைமையில் இருந்து தேவன் அவர்களை பரிட்சிக்கும்போது மறுதலுக்குள்ளாவர்கள் மட்டுமே குற்றவாளிகளான தீர்க்கப்பட்டு, அறுப்பவாடு போவார்கள். இப்பாதிரி தையுள்ள நிலைமையில் எத்தனைபேர் ஜீவன்பெறத் தகுதியடைவாராகவும், எத்தனைபேர் தகுதியற்றவராகவும் காணப்படுவர்?

எல்லாவிதத்திலும் பரிபூரண மனித நிலையில் இருந்த ஆதாமின் நிலைப்பாட்டை அடிப்படையாகக்கொண்டு நோக்கும்பொழுது, தேவன் மேற்கூறியவாறு செய்திருப்பாரேயானால், தேவனுடனான அனுபவமும் அவரைப்பற்றிய தெளிவான அறிவும் இல்லாமலும் அவரது சட்டங்களின்படி முழு நம்பிக்கை வைப்பதன் முக்கியத்துவம் தெரியாததாலும், அவரவர் சொந்த எண்ணங்களின்படி நடந்து, ஜீவனை பெற பூரண கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களாகவும் பாத்திராகவும் யாரும் இருந்திருக்க மாட்டோம். தேவனைக் குறித்து கிறிஸ்து கொண்டிருந்த அறிவே அவரைக் கீழ்ப்படியவும், நம்பிக்கை வைக்கவும் செய்தது என்று வேதத்தில் வாசிக்கின்றோம். (ஏசாயா 52:1) ஒருவேளை நான்கில் ஒருபகுதி ஜனங்கள் ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்வார்களென்று வைத்துக்கொள்வோம். அல்லது இன்னும் அதிகமாக, பாதிப்பேர் ஜீவனைப் பாதுகாத்துக்கொள்வார்களென்றும் பாதிப்பேர் பாவத்தின் சம்பளமாகிய மரணத்தை அனுபவிப்பார்கள் என்றும் வைத்துக்கொள்வோம். ஜீவனையடைய தகுதியுள்ளவர்களாக எண்ணப்பட்ட அந்த பாதிப்பேரும், தேவ கட்டளையிலிழிந்தமும், தேவ தண்டனையிலிழிந்தமும் பயந்து தீமையை விலக்குவார்களாதவால், தேவன் தம் சிருஷ்டிகளை எப்படி தம் சட்டங்களைக்கொண்டு நன்மைக்கு நடத்துகிறார் என்றறியவோ,

பாவத்தின் விளைவுகளுக்கு சாட்சிகளாகவோ, அதன் அனுபவங்களுையோ அடைய முடியாது. இதனால் விலக்கப்பட்ட காரியங்களையும், தீமைமையும் குறித்த விழிப்புணர்வும் இவர்களுக்கு இருந்து அதைப்பற்றி அறிய ஆவலாய் இருப்பார்கள். நன்மை தீமைமையற்றி அறிவு இராதுதால், தேவனுக்கு மனப்பூர்வமாக இவர்களால் உழியம் செய்ய முடியாது. ஆகவே, சிருஷ்டிகள் தமக்காகவும் தம் சிருஷ்டிகளுக்காகவும் ஏற்படுத்தின தெய்வீகத் திட்டத்தின் சட்டங்களை அறிந்து அதன் மேன்மையை அவர்களால் வியந்து பாராட்ட இயலாது.

பிறகு தங்களது மனப்பூர்வமான பாவத்துக்காக மரணத்திற்குள்ளாகும் பாதிப்பைப் பற்றியும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் ஜீவன் பெறாமல், நித்தியத்திற்கும் அறுப்புண்டு போவார்களாதலால், தேவன் அவர்களிடம் அன்புசுபந்து வேறு வழியை ஏற்படுத்தி, இன்னும் ஒரு பரிட்சை வைத்தானெழிய வேறு நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இல்லை ஆனால், தேவன் ஏன் அப்படி செய்ய வேண்டும்? அவர்கள் மீண்டும் எழுப்பப்பட்டு பரிட்சிக்கப்படுவார்களேயானால், அவர்களில் சிலர், அவர்களது நீண்ட அனுபவத்தினால் ஜீவனை அடையக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையே, அவ்வாறு தேவன் செய்வதற்கான காரணமாயிருக்கும்.

ஆனால், இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை தேவன் செய்வாரேயானால் அது நன்மையைத் தரும் என்றாலும் அதன் முடிவோ பல்வேறு கடும் ஆட்சேபனை ஏற்படுத்தும்.

தேவனுடைய திட்டத்தின்படி, பாவத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லை வரைக்கும் கட்டுப்படுத்துவது தேவ ஞானத்தின் ஒரு அம்சமாக இருக்கிறது. குறைவுள்ள நமது சிந்தனையின் மூலமாக மனப்பூர்வமாக செய்யும் பாவத்திற்கு சம்பளம் மரணம் - அழிவு - ஜீவனிலிருந்து அறுப்புண்டு போகுதல் என்ற பாரபட்சமற்ற பரிபூரண சட்டம் இருப்பது அவசியம் என்று உணரமுடிகிறது. கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட அடிச்சுவை ன்தாவித்து, அதில் சத்தியத்தை அறிகிற முழு அறிவையும் பூரணமான வ்யாதீனத்தின்படியான கீழ்ப்படிதலையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு, மனப்பூர்வமாக தீமை செய்பவர்களை முற்றிலுமாக அழிக்கவும், நீதியை நித்தியத்துக்குமாக நிலைநிறுத்தவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.

மேற்சொன்ன ஒவ்வொருவரையும் ஆரம்பத்திலேயே தனித்தனியாய் பரிட்சிக்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்குமேயானால், ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தில் இருவேறு ஆட்சேபனைகள் எழும். தேவன் தெரிவுசெய்த ஏற்பாட்டின்படி, ஒரே மனிதன் பாவம் செய்து தண்டனைக்கு உரிமையானதால் (மற்றவர்கள் அவனது தண்டனையில் பங்குபெற்றால்), ஒரே மீட்பர் போதுமானதாயிருக்கிறது. மாறாக, முதலாவது பரிட்சை ஒவ்வொருக்குமான தனித்தனியான பரிட்சையாக இருந்திருக்குமேயானால், மனுக்குலத்தில் பாதிப்பேர் பாவம் செய்திருந்து குற்றவாளிகள் என்று தனித்தனியே தண்டனை பெற்றிருப்பார்களேயானால், குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஒவ்வொரு மீட்பர் பரிட்சைலுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கும். இப்படிபோன ஒரு ஜீவனுக்கு ஈடாக மற்றொரு ஜீவன் கொடுக்கப்படுவது அவசியமானதால், ஒரே பரிபூரண "மனிதனாகிய இயேசு கிறிஸ்து" ஆதாமுக்குள்ளாக (அவர் மூலமான நம்முடைய இழப்புகள்) விழுந்துபோன "எல்லாநாயும் மீட்கும்பொருளாக" இருக்க முடியாது. அதனால், வேறு எந்த திட்டத்தின்படியும் இயேசுவின் ஈடுபாடு அல்லது மரணம் எல்லாருக்குமான விலைக்கிரமமாக இருத்திருக்காது.

ஆதாமின் பிழை முதல், உலகத்தின் மொத்த ஜனத்தொகை 100 பில்லியனாக இருக்குமேயானால், இதில் பாதிமையாக 50 பில்லியன் நபர்கள் பாவிசனாயிருந்தால் 50 பில்லியன் நபர்களை இரட்சிக்க, பாவமே செய்யாத மற்ற 50 பில்லியன் நபர்களும் சேர்ந்து அவர்களுக்கான மீட்கும் பொருளாக (சரிநிகர் சமான விலையாக) மரிக்க வேண்டியதாயிருக்கும். இந்த திட்டத்தின்படியும் மரணம் அனைவர் மேலும் வரவேண்டியதாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திட்டத்தால், தற்காலத்தில் அனுபவிக்கப்பட்டுவரும் துன்பங்கள் குறையாது.

இப்படிப்பட்ட திட்டத்திற்கான மற்றொரு ஆட்சேபனை என்னவெனில், தகவலாகிய இயேசுவின் சரிமும், "சிறுமந்தை" வகுப்பாருமாகிய தெய்வீக சபாவத்திற்கு தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு, உயர்த்தப்படும் வகுப்பாருக்கும் தெய்வீகத் திட்டத்தில் கடும் இடையூறு ஏற்படும் கீழ்ப்படிந்த பாதிப்பேராகிய 50 பில்லியன் நபர்களின் உரிமை, சலுகைகள் மற்றும் ஜீவனை ஈடுபாடுபாடு பாதிப்பேராகிய பாவிசனாக்களை ஒப்புக்கொடுப்பது தேவ நீதியாயிராமல் அநீதியாயிருக்கும். ஏனெனில்,

கிழப்படிந்தவர்கள் நித்திய ஜீவன் பெறும் உரிமையை தேவ நீதியின்படி வென்றிருக்கிறார்கள். ஆகையால், பரிபூரண மனிதர்கள், விழுந்துபோனவர்களுக்காக ஈடுபலி செலுத்துவது கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பார்களேயானால், அது தேவ திட்டமாக இருக்குமேயானால், நமது கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு முன்பாக ஒரு விசேஷவெகுமதி முன்வைக்கப்பட்டிருந்ததுபோல் அவர்களுக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற சந்தோஷத்தின் பொருட்டு, தங்கள் சகோதரர்களுக்காக தண்டனையை சகித்து அந்த வெகுமதியைச் சுதந்தரிப்பர். மேலும், நம் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அபேத தெய்வீக சுபாவமாகிய வெகுமதி புதிய சபாவத்திற்கு பங்குள்ளவர்களாக தூதர்கள், துணைத்தலைவர்கள், அதிகாரிகளுக்கு மேலாகவும், எல்லா நாமங்கள்க்கும் மேலாகவும் உயர்த்தப்பட்டிருந்தால், அதாவது பேசேவா தேவனுக்கு அடுத்தபடியாகியிருந்தால், தெய்வீக நிலையையில் எண்ணிலடங்கா ஜனங்கள் இருப்பர். இதை தேவ ஞானம் ஒருபோதும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அங்கீகரிக்காது. (எபே 12:0, 21) இதற்கும் மேலாக இந்த 5000 கோடி நாட்களும், ஒரே சவமாக அந்தஸ்தில் இருப்பார்களேயானால், இவர்களுக்குள் யார் பிரதானமானவர்? யார் தலைவராய் இருப்பார்? ஆகவே, தேவ திட்டப்படி ஒரே மீட்பர் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர் ஒருவரே தெய்வீக சபாவத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு, அவர் பிற்பாடு "சிறுபந்தை"யாக சிலரை மீட்டு, அவரது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பொன்று வரும்படி பளிக்கு, அப்பாதையில் நடக்கும்போது வரும் துன்பங்களாலும், சுயத்தை வெறுத்தாலும், அவரது நாமத்தில் பங்கு பெற்று, அவரது கனம், மகிமை மற்றும் அவருடைய சுபாவம் போன்றவற்றை எவ்வாறு ஒரு கணவனுடைய எல்லாவற்றிலும் மனைவி பங்குபெறுவதுபோல, பங்குடையவர்கள்.

ஒரே பிரதிநிதியின் மூலமாக சாபத்துக்குள்ளான அனைவரையும் ஒரே பிரதிநிதியின் மூலம் அனைவரையும் மீட்டு இரட்சித்து, எல்லாவற்றையும் திரும்பக் கொடுக்கும் தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டத்தின் இந்த ஒரு அம்சத்தைப் போற்றுவவர்கள், இந்த திட்டத்தின் மூலம் அபேத குழப்பங்கள், சங்கடங்களுக்கு விடை கிடைப்பதைக் கண்டுக்கொள்வர். எல்லாரும் ஒரே மனிதனாகிய ஆதாமுக்குள் ஆக்கினைத் தீர்ப்பை அடைந்தது சுயத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக அல்ல

என்று அவர்கள் கண்டுகொள்வர். தேவ திட்டத்தின்படி நோக்கும்பொழுது, வேறொருவரைக்கொண்டு அவரது பலியின் மூலமாக எல்லாவரையும் நீதியாளர்களாக்குவது மாபெரும் தேவ தயவாகும். தீவயை அணுமதித்ததன் தேவ நோக்கம் நிறைவேறின் பின்பு, ஈடுபலியினால் கிடைத்த பலன்கள் ஆதாமின் தண்டனையை முழுவதும் தவிர்த்த பின்பு, தீமை ஒருபோதும் இராதபடிக்கு முழுமையாக ஒழிக்கப்பட்டு விடும். பாவத்தின் பயங்கரக் கேட்டையும், அதன் தண்டனையாகிய மரணத்தையும், மற்றும் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கொடுத்த ஈடுபலியின் முக்கியத்துவத்தையும், தனி மனிதன் ஒவ்வொருவரையும் சீர்பெருத்தச் செய்து, தேவ தயவைப் பெற்ற நிலையைக்குத் திரும்புவதையும் அவன் பரிசைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு நித்திய ஜீவன் பெறவோ அல்லது யாக்கவோ நியாயத்திற்கு உட்பட்ட வேண்டும் என்பதையும் நன்கு அறிந்துகொள்ளிப்போல், தேவனுடைய தெய்வீக திட்டத்தின் அம்சத்தை சரியான வகையில் போற்றுவது மிகக் கடினமே.

கிறிஸ்துவரின் மூலமாக ஏற்பட்டிருக்கும் மீட்பின் மாபெரும் திட்டத்தையும், அதன் விளைவாக வரும், "அனைத்தையும் திரும்பக்கொடுத்தலையும்" பற்றிய அறிவை நாம் அடையப்பொழுது மட்டுமே, தேவன் தீவயை அணுமதித்ததன் முடிவாக ஏற்பட்டிருக்கும் ஆசீர்வாதங்களை முழுமையாக கண்டுகொள்ளமுடியும் தவிர, வேறொரு வகையிலும் உணர முடியாது.

நித்திய காலத்திற்கும் படிப்பிணையையும், அணுபவங்களைத் தரும் தீவயைப் பற்றிய கேட்டை மனிதன் கற்றுக்கொள்வதோடு, தேவ தூதர்களும் மனிதரது அணுபவங்களைக் கண்டு நன்மையடைவர். அதோடு கூட தேவ திட்டத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தேவனது குணாதிசயங்களையும், நன்கு அறிந்து தேர்ச்சி பெற்றிருப்பர். அவரது திட்டம் முழுமையாக நிறைவேறிக் தீரும்போது, அவரது ஞானம், நீதி, அன்பு, வல்லமை ஆகியவற்றை நன்கு கற்கும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பர். மனப்பூர்வமாக தம்மையே மரணத் தீர்ப்பு அடைய ஒப்புக்கொடுக்கும் ஒரு இரட்சகரைவன்றி, விழுந்துபோன மனிதனை இரட்சிப்பது, தேவநீதிக்கு கவங்கமேற்படுத்தும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்வர். இந்த உள்ளதான பரிசை ஒப்புக்கொடுக்க அவரது அன்பே ஏவினது என்பதையும், அதன் காரணமாகவே தேவன் அவரை உள்ளதங்களுக்கு

உயர்த்தி, தம் வல்லமையின் வலதுபாளிசத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்தார் என்றும், அவரது விளையேற்பெற்ற இரத்தத்தின் மூலமாக விலைக்கு வாங்கப்பட்டவர்களுக்கு நித்திய ஜீவனுக்கு உயர்த்தும் அதிகாரத்தையும் வல்லமையையும் கொடுத்திருக்கிறார் என்றும் கண்டுகொள்வர். தம்முடைய சிருஷ்டிகளுக்கு ஒரு மகிமையான எதிர்காலத்தை தேவ வல்லமையினாலும், ஞானத்தினாலும் தரமுடியும் என்பதையும், மேலும் தடையாக எதிர்த்து நிற்கும் ஒவ்வொரு ஆதிக்கத்தையும் சுட்டுப்படுத்தி, அவர்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் தம்முடைய அருமையாக வழவமைக்கப்பட்ட தெய்வீகத் திட்டங்களை முழுமையாக முன்னேற் செய்து நிறைவேற்றும்படி அதற்கென அவர்களை கருவிகளாக பயன்படுத்துகிறார். தீமை அனுமதிக்கப்படாதிருந்தாலும், அது தெய்வீக வழிநடத்துதலால் சுட்டுப்படுத்தப்படாமல் இருந்திருந்தாலும், அதன் மூலமான விளைவுகளாகிய இந்த பலன்கள் எவ்வாறு பெறப்படுகிறது என்பதையும் அறிந்துகொள்ள முடியாது. தீமை சில காலத்திற்கு மனிதர் மத்தியில் அனுமதிக்கப்பட்டது, தொலைதூரப் பாண்டியனைய அவருடைய ஞானத்தை வெளிப்படுத்துவதுடன், அந்த ஞானமானது தீமையின் தொடர்புடைய எல்லா சூழ்நிலைகளையும் முன்னறிந்து, அவருடைய வல்லமையின் மூலமும் கிருமையின் மூலமும் இறுதி விளைவாகிய விபேட்சனத்தையும் திட்டமிட்டது.

கவிசேஷ யுகத்தின் காலத்தில் பாவமும், அதனால் வரும் தீமைகளும், திருச்சபையை ஒழிக்கத்தில் நடத்தவும், ஆயத்தம் பண்ணவும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பாவம் உலகில் அனுமதிக்கப்படாவிட்டால், நமது கர்த்தராகிய இயேசுவின் ஈடுபடும், அவரது திருச்சபையின் ஜீவவியும் அவசியமற்றதாயும், அவர்கள் தெய்வீக சபாவாகிய வெகுமதியை அடைந்திருக்கச்சுடாததாயும் இருந்திருக்கும்.

“உள் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உள் முழு இருதயத்தோடும், உள் முழு ஆத்துகளோடும், உள் முழு பலத்தோடும், உள் முழு சிந்தையோடும் அன்புகூர்ந்து, உள்விடத்தில் அன்புகூருவதுபோல, பிறவிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக.” (கொரி 10:27) மேற்கண்ட வசனத்தில் அடங்கியிருக்கிற அன்பின் பிரமாணமே தம்முடைய அறிவுக்கூர்மையுள்ள சிருஷ்டிகளிடத்தில் ஆளுகை செய்ய வேண்டும் என்றும், இதற்கு கீழ்ப்படியவர்கள் ஜீவனமையும் தகுதியை பெறுகிறார்கள் என்றும், கீழ்ப்படியாதவர்கள் மரண தண்டனையை அடைவார்கள் என்றும், இதுவே

தேவன் இறுதியாக தம் சிருஷ்டிகளிடத்தில் தேடப்போகிற “அன்பு” என்கிற ஒரே வளத்தையாகிய சட்டம் என்றும் காண்கிறோம். எல்லாவற்றிற்கும் முடிவாக, தேவ நோக்கம் நிறைவேறிக் தீரும் வேளையில் தெய்வீக குணநலன்களின் மகிமையானது, எல்லா அறிவுள்ள சிருஷ்டிகளிடத்திலும் வெளிபரங்கமாகும் அப்பொழுது அனுமதிக்கப்படும் தற்காலிகமான தீமையின் அனுமதியையும் அணவரும் கண்டு, இதனால் வந்த நன்மையையும், தெய்வீக கொள்கையின்படியான ஞானத்தின் அம்சங்களையும் புரிந்துகொள்வார்கள். ஆனால், தற்காலத்திலே இக்காரியங்கள் விகவாசக்கண்கொண்டு பார்க்கவல்லாமல் மட்டுமே அறியப்படும். அவர்கள் திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களைப் பற்றி உலகத் தோற்றமுதல் எல்லா தீர்க்கதரிசிகளின் வாயினாலும் முன் உரைக்கப்பட்ட தேவனுடைய வளத்தகளை விகவாசக் கண்களினால் மாத் திரமே தற்போது உற்றுநோக்கி வருகிறார்கள்.

சிறந்த விடியல் உள் சிருஷ்டிக்

“பனித யாத்திரையில் சோர்வுறும் எரியவனே, உன் வழியைப் பற்றிக்கொண்டிரு - விடியல் உன் அருகில்! உன்மையாகவே களைந்துப்பொயிருக்கிறாய் நீ தற்போது. ஆனால் வெகுத் தெளிவாய் உன்அது அந்த ஒளிபிக்க கதிர்.”

சிறிது நேரம் உறுதியோடு தூங்கு; ஒப்பக்காக காத்திரு; கடின உழைப்பு உன்னை ஒடுக்கினாலும், கன நேரம்கூட அசதியாயிராதே.

“இரவு ஜீவியம் பெரும் சவலை அளிக்கிறது, ஆனாலும் முன்னே தோக்கிப்பார் - விடியல் உன் அருகில்! முயலின் நிழல்போன்ற காட்சிகளும், கோலங்களும் விளையில் மறைந்துவிட்டு; மயத்தில் அகப்படாதே!

உள் முன்னே உயரமான மகமையின் சிவரம், ஆதாயப்படுத்து. மகிழ்ச்சியும் சளதானமும் கொண்ட பிரகாசமான உலகை நீ எட்டுவாய்.

“நம்பிக்கையினால் வரும் மகிழ்ச்சியே’ உன் குறிக்கோளாக இருக்கட்டும் எப்போதும் - விடியல் உன் அருகில்! எப்படிப்பட்ட மகிமையை வெளிப்படுத்தும் உனக்கு அந்த விடியல்! உன்சாமாய் இரு!

உள் அறையைக் கட்டிக்கொண்டு; வளர்கொண்ட காலமியை வரிந்துகட்டி முன்னேறு; வழியோ நீண்ட இருளானது; முடியோ இளிமையானது.”

அத்தியாயம் - 8

நியாயத்தீர்ப்பின் நாள்தான்

நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைப் பற்றிய பொதுவான கருத்து - இது வேதாசுபத்திற்கு இசைவானதா? - நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் நாள்தான் என்னும் பதங்களின் பொருள் விளக்கம் - அநேக நியாயத்தீர்ப்பின் நாட்கள் வேதாசுபத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது - முதலாவது நியாயத்தீர்ப்பின் நாளும் அதன் முடிவுகளும் - நியாயத்தீர்ப்பு - இன்றும் ஒரு நியாயத்தீர்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது - வரலாற்றுக்கிற்ற நியாயத்தீர்ப்பின் இலட்சணங்கள் - முதலாம் நியாயத்தீர்ப்பிற்கும் இரண்டாம் நியாயத்தீர்ப்பிற்கும் இடையேயுள்ள ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் - உடைத்தின் தற்போதைய பொறுப்பு - இந்த இரண்டு நியாயத்தீர்ப்பின் நாட்களுக்கும் நடுவே ஏற்படும் வேறு இரண்டு நியாயத்தீர்ப்புகளும், அவற்றின் நோக்கமும் - வரலாற்றுக்கிற்ற நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றிய வேறுபட்ட மதிப்பீடுகள் - இதை எப்படி தீர்க்கதரிசிகளும், அப்பொருத்தாளர்களும் நோக்கினார்கள்.

“ஒரு நாளைக் குறித்திருக்கிறார்; அதிலே அவர் தாம் நியமித்த மனுஷனைக்கொண்டு நீதிபராமரிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்து - 1 யோவான் 2:1 பூனோகத்தை நீதியாய் நியாயத்தீர்ப்பார்.” (அப்.17:31) “பிதாவானவர் தாமே ஒருவருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பு செய்யாமல், நியாயத்தீர்ப்பு செய்யும் அதிகாரம் முழுவதையும் குமாஸ்துக்கு ஒப்பிக்கொடுத்திருக்கிறார்.” (யோவான் 5:22)

நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக்குறித்து நிச்சயமற்றதும், விளையாடாமையான சிந்தனையை அநேகர் கொண்டிருக்கின்றனர். கிறிஸ்து பூமிக்கு வருவார் என்றும், மாபெரும் வெள்ளை சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பார் என்றும், பூமி அதிர்ந்தும் சுற்பாறைகள் உருகியும், மலைகள் புரண்டு விழுந்தும், இவ்வாறு உக்கிரமாக அசைக்கப்படும் வேளையில், கல்லறைகள் திறக்கும் என்றும், ஸ்தூபிகளுக்கு முன்பாக புத்தகம் திறக்கப்பட்டிருக்கும், அதில் பரிசுத்தவாண்களும், பாவிசுளும் அழைக்கப்படுவார்கள் என்றும் அவர்களது நியாயத்தீர்ப்பும் வெகுமதியும் இடம்பெற்றிருக்கும் என்றும் எண்ணுகின்றனர். அப்பொழுது பாவிகள் நித்திய சாபத்திலிருந்து வெளியே கொண்டுவரப்பட்டு, அவர்களது அக்கிரமங்கள் எல்லாம் எடுத்துரைக்கக்

கேட்பார்கள் என்றும், அதன்பிறகு மீண்டும், இரக்கமற்ற நித்திய ஆக்கினைக்குத் திரும்புவார்கள் என்றும், பரிசுத்தவாண்கள் பரலோகத்திலிருந்து திரும்பவும் கொண்டுவரப்பட்டு, பொய்வாதலங்கள் அடையும் ஆக்கினைகளைக் கண்டு, சாட்சி பகர்வார்கள் என்றும், தங்களுக்குரிய தீர்ப்பை மீண்டும் சொல்லக்கேட்டு, மீண்டும் பரலோகத்தையே அடைவார்கள் என்றும் அநேகர் நினைக்கின்றனர். தற்போது நிலவும் கோட்பாடுகளின்படி அனைவரும் அவரவர் நியாயத்தீர்ப்பையும், வெகுமதியையும் மரணத்தில் அடைகிறார்கள் என்பதால், இந்த நியாயத்தீர்ப்பை வேறுபடுத்திக் காண்பிக்க, அனைத்து பொதுவான நியாயத்தீர்ப்பு என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், பொதுவான நியாயத்தீர்ப்பு என்று அவர்கள் கூறுவது உண்மையானவே முதலாம் நியாயத்தீர்ப்பையே இரண்டாந்தரம் கூறுவதாக உள்ளதால், எவ்வித நோக்கமில்லாததுடன், மரணத்தருவாயில் பெறும் அத்தீர்ப்பை இறுதியானதும் மாற்ற முடியாததுமாயிருக்கிறது எனக் கூறுகிறார்கள்.

கோட்கணக்கான மனிதர்களை நியாயத்தீர்க்க கொடுக்கப்பட்ட காலம் 24 மணி நேரம் கொண்ட ஒரு நாள் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். அமெரிக்காவிலுள்ள புருக்ளின் சபையில் இதன் பொதுவான கருத்தைக் குறித்து ஒரு பிரசங்கம் தரப்பட்டது. அதில் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் செய்யப்படும் வேலையைக் குறித்து விரிவான விளக்கம் தரப்பட்டது. என்னவெனில், அந்த நாளானது, நேரடி அர்த்தங்கொண்ட ஒரே நாளாகும் முடிவடைந்துவிடும் என்று கூறப்பட்டது.

இது பகுத்தறிவிற்கு ஏற்ற சிந்தனையாயிராமலும், வேதாசுபத்தின் போதனைக்கு முழுவதும் எதிராயும் உள்ளது. நமது கர்த்தர் யேசு வெள்ளாடு - செம்புரிபாடு உலகமையை நேரடியான அர்த்தங்கொள்வதனால் இந்த எண்ணம் ஏற்படுகிறது. (மத்.25:31-46) உருவகமாக உரைக்கப்பட்டவைகளுக்கு நேரடி அர்த்தமெடுப்பது பெரும் ஆபத்தை வருவிக்கும் என்று இது அறிவுறுத்துகிறது. ஒரு உலகம் என்பது ஒருபோதும் நேரடியான அல்லது நிஜமான செய்தியாயிராமல், அநேக வகைகளில் அதற்கொத்த சத்தியத்தை விளக்க வெறுமனே பயன்படுத்தப்படும் எடுத்துக்காட்டு ஆகும். இந்த உலகமில்

கூறப்பட்டுள்ள முறைவின்படியே நியாயத்தீர்ப்பு நடைபெறுமானால், அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் அனைத்தும் மனுக்குலத்தைக் குறிக்காமல், அதில் உள்ளபடியே செம்மறியாடுகளையும் வெள்ளாடுகளையும் குறிக்கும் ஆகவே, தேவன் முன் குறித்திருக்கும் மாபெரும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளின் வேலைகளையும் அதின் பலன்களையும் வேத வசனங்களின் மூலமாகவும் புத்தியறிவின் மூலமாகவும் நோக்கும்போது, எல்லா உவமைகளும், உருவகங்களும் ஒன்றுக்கொன்று கண்டிப்பாக ஒத்துப்போவதை தீர்மானமாக அறியலாம்.

“நியாயத்தீர்ப்பு” என்றும் சொல்வானது, தீர்ப்பளித்தல் என்ற பொருளைக் காட்டிலும் கூடுதலான பொருளைத் தருகிறது. ஒரு மரிசையை இது உள்ளடக்கியதாக இருப்பதோடு, அந்த மரிசையின் அடிப்படையில் இறுதியில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுவதையும் உணர்த்துகிறது. நியாயத்தீர்ப்பு என்பதற்கான ஆங்கிலச் சொல்லின் (Judge) பொருளைப் போலவே, கிரேக்கச் சொல்லுக்கும் ஒரே பொருளே விளங்குகின்றது. அதன்படி, தீர்ப்பிடுதல் என்ற பொருளை மட்டும் தராமல், “பரிசோதித்துத் தீர்ப்பு செய்தல்” என்று பொருள்படும்.

“நான்” என்ற சொல் வேதாகமத்தின்படியும், பொதுவான நடைமுறைவின்படியும் 12 அல்லது 24 மணி நேரங்களைக் கொண்டது என்று குறிப்பிட்டாலும், உண்மையாகவே அது ஒரு குறிப்பிட்ட அல்லது விசேஷித்த காலப்பகுதியை அடையாளப்படுத்துகிறது. உதாரணமாக நாம், நோவாவின் நான், ஐரத்தரின் நான், வாலிவ்டரின் நான் என்று பேசுகிறோம். இவை 24 மணி நேரம் கொண்ட ஒரு நான் அல்ல என்பதை அறிவோம். அல்வாதே வேதாகமம் சிருஷ்டப்பின் முழு காலப்பகுதியை ஒரு நான் என்று அழைக்கிறது.

உதாரணமாக, “தேவனாகிய கத்தர் வாணத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கின நாளிலே” (ஆதி 2:4) - இது ஒரு நீண்ட நிச்சயமான காலப்பகுதியாகும். மேலும், வளாரந்தரப் பயணத்தின் சோதனை நான் 40 வருடங்கள் ஆகும் (எரிபெயர் 3:8,9) மேலும், “இரட்சிப்பின் நான்” என்று வாசிக்கிறோம். (2 கொரி. 6:2) “பழிவாங்கும் நான்” என்றும், “கேடபத்தின் நான்” என்றும் “உபத்திரவத்தின் நான்” என்றும், கூறப்பட்டிருப்பது பூத

புலத்தின் முடிவு காலமாகிய 40 வருடங்களைக் குறிக்கும் இதே போல கவிசேஷ புலத்தின் முடிவில் வருகிற உபத்திரவ காலத்தையும் குறிக்கும் அல்வாதே “கிறிஸ்துவின் நான்,” “நியாயத்தீர்ப்பின் நான்,” “அவருடைய நான்” என்று நாம் வாசிப்பவைகள், ஆயிர வருட அரசாட்சியைக் குறித்துக் காண்பிக்கின்றது. இந்தக் காலப்பகுதியில் மேசியா ஆட்சிசெய்து இவ்வுலகத்தை நீதியாய் நியாயத்தீர்த்து, ஒவ்வொரு மனிதனையும் பரிசோதித்து அதன் முடிவில் தீர்ப்பிடுவார். அந்த காலப்பகுதியைக் குறித்தே இவ்வாறாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது: “அவர் பூனோகத்தை நீதியாய் நியாயத்தீர்ப்பார். அவருடைய அந்த நாளின்போது, யார் அந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரும், ஒருவராய் சர்வ வல்லமை உடையவரும், இராஜாதி இராஜாவும், கர்த்தாதி கர்த்தா என்பதை காண்பிப்பார். (அப்போஸ்தலர் 17:31; 1தீமோத். 6:15) “நான்” என்ற சொல்லுக்கு விளையான பொருள் இருக்கும்போது, அது 12 அல்லது 24 மணி நேரங்களைக் குறிக்குமென்று நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக் குறித்து யார் எண்ணுவதற்குக் காரணம், எவ்வித சாட்சியங்களும், ஆராய்ச்சிகளுமின்றி, பூகங்களின் அடிப்படையிலான பாரம்பரியமான சிந்தையே ஆகும்.

வேதவசன அகராதி மற்றும் ஒத்துவாக்கிய நூலில் நியாயத்தீர்ப்பின் நான் பற்றிய குறிப்புகளை மிகவும் கவனமாக ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்த காலப் பகுதியில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய எவ்வளவு என்றும் அவை எத்தன்மையானது என்றும் கவனித்தால், நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைப் பற்றிய பொதுவான எண்ணம் தவறானது என்றும், நான் என்னும் பதத்திற்கு விளையான அர்த்தம் கொடுப்பது அவசியம் என்பதும் காணப்படும்.

ஒரு பெரிய நியாயத்தீர்ப்பு அல்லது சோதனை நான் வரும் என்றும், அந்த நாளில் மனுக்குலம் முழுவதும் அவர்களது முழுமையான சோதனை மற்றும் கடைசியான நியாயத்தீர்ப்பை பெறுவார்கள் என்றும் வேத வசனம் கூறும்போது, வேறு நியாயத்தீர்ப்பின் நாட்களில் குறிப்பிட்ட தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வகுப்பாருக்கு சோதனை இருக்கும் என்பதையும் வேத வசனங்கள் போதிக்கின்றன.

முதலாவது மாபெரும் நியாயத்தீர்ப்பு (சோதனையும் தீர்ப்பும்) ஆரம்பத்தில் ஏதேனில் நடந்தது. இது முழு மனுக்குலத்திற்கும் பிரதிநிதியாக இருந்த ஆதாம் தேவனுக்கு முன்பாக நின்றபொழுது

நடந்தது. இந்த சோதனையின் முடிவாக ஆதாம் குற்றவாளியென்றும், கிழ்ப்பாயாதவனென்றும், ஜீவவேளாண்மை தகுதியற்றவனென்றும் தீர்ப்பெற்று, சாகவே சாவாய் (ஆதிபாசம் 2:17 - இன் சரியான மொழியென்பது) என்றும் தண்டனையையும் அடைந்தான். ஆகவே, ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கின்றனர்." ஏதேனில் நடந்த இந்த சோதனைக்காலமே உலகத்திற்கு முதலாம் நியாயத்தீர்ப்பின் நான் (சோதனையும் தீர்ப்பும்). அன்றைக்கு நியாயத்தீர்ப்பாக நின்று யேசேவா தேவன் அளித்த தீர்ப்பு இன்றுவரை நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

"எல்லாவித அவதூறல்களும் அநியாயத்திற்கும் விரோதமாய் தேவ கோபம் வளர்த்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது." ஒவ்வொரு இறுதி ஊர்வலத்திலும் இது காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கல்வாரியும் இதற்கு சாட்சியாய் இருக்கிறது. நாம் அனுபவிக்கிற ஒவ்வொரு துன்பத்திலும் வலியிலும் அது உணரப்படுகிறது. இவைமெல்லாம் தேவ சாயலின்படி ஆதியில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதனுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களையும் ஜீவனையும் பெற நாம் தகுதியற்றவர்கள் என்கிற நீதியான தேவனுடைய தீர்ப்பினால் உண்டானது. ஆனால், நமது மகா மீட்பர் எல்லாருக்காகவும் கொடுக்கிற ஒரே பலினால் மனுக்குலம் முழுவதும் முதல் சோதனையின் தீர்ப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட வேண்டும். நற்காலிகமான மரண நித்திரையிலிருந்து பிரேதக் குழியிலுள்ள அனைவரும் மீட்கப்பட்டு, மரணமாகிய ஆதிவிதிலிருந்து விடுதலையடைவார்கள். ஆயிர வருட அரட்சியின் துவக்கமாகிய காலை வேளையில் அனைவரையும் மீட்டுக்கொண்ட சாத்தர், ஜீவன் அளிப்பவராக இருந்து, அனைவரையும் மீட்பார் என்றபோதிலும், விசுவாசிக்கிற திருச்சபை அங்கத்தினர்கள் இவ்வேளையில் ஆதி மரண சபத்திலிருந்தும், தண்டனையிலிருந்தும் முழுவதும் விடுவிக்கப்பட்டதாக கருதப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தப்பிவிருப்பது உண்மையானதாக இல்லாவிட்டாலும், விசுவாசத்தினாலே அல்லவா கருதப்படுகிறார்கள். "நாம் நம்பிக்கையினாலே இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்." ஆதாமின் பாவத்தினிமித்தம் கொடுக்கப்பட்டதும், நம் சாத்தரால் விடுவிக்கப்பட்டதுமாகிய இந்த மரண தண்டனையிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலின் காலை வேளை வரைக்கும், உண்மையான விடுதலையைப் பெறமுடியாது. அவ்வேளையில் நம் மீட்பரின் சாயலில்

விதித்தெழுத்திருக்கும்போது திருந்தியாவோம். ஆனால், தேவனது கிருபை நிறைந்த தெய்வீகத் தீர்ப்பைத் திறந்துவிடக்கூடாது என்று இருந்து அறிகிற அறிவித்தல் வந்திருக்கிற நாம் "உலகத்திலுள்ளதான கேட்டுக்கு தப்பியிருக்கிறோம்." நாம் இவ்வாறு இத்தீர்ப்பினின்றும் விடுவிக்கப்பட்டது, நம்மையல்லாத மற்றவர்கள் விடுக்கப்பட்டார்கள் என்று காண்பிக்காமல், நாம் தேவனுடைய சிருஷ்டிப்புகளில் முதற்பலன்சன் (பாக்.1:18) என்று முன்னுணர்ந்திருப்பதால் அதற்கு பின்னர் அவர்களுக்கும் பலன்சன் உண்டு என்பதை நிரூபிக்கிறது. நாம் ஆதாமுக்குள் மரித்து கிறிஸ்துவுக்குள் ஜீவித்திருக்கிற இந்த இரட்சிப்பானது, பின்னர் இரட்சிக்கப்பட்ட இருக்கும் அனைவருக்கும் முன்னாலயானதாக ருசிபார்க்கப்பட்டதாக மட்டுமே உள்ளது. இவர்கள் ஜீவனுக்கான சுவாதீனத்தை அடைந்தபின்பு, தம் புத்திரங்களாக தேவன் ஏற்றுக்கொள்கிறார். அனைவரும் மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்கு மீட்கப்படலாம். ஆனாலும், ஒரு சில குமாரர்களை மெலான தெய்வீக சபாவத்திலும், சிலரை வேறுவிதமான ஜீவன் நிலைமையிலும் வைக்க தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். தெய்வீக சபாவத்திற்கு அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஜீவனா அல்லது மரணமா என்பதை தீர்மானிக்க நடக்கும் பரிசீலனையின் நானே கவிச்சேஷ்யகம் ஆகும்.

ஆனால், தேவன் ஒரு நாளைக் குறித்திருக்கிறார். அதிலே அவர் பூலோகத்தை நீதியாய் நியாயத்தீர்ப்பார். இது எவ்வாறு நடைபெறும்? தேவன் தமது தீர்மானத்தை மாற்றிவிட்டாரா? முதலாம் மனிதனாகிய ஆதாமுக்கு வைத்த பரிசீலையும், அதன் நிமித்தம் மனுக்குலத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையும் அநீதியானது, அநியாயமானது என்று எண்ணி, உலகத்திலுள்ளவர்களை தனித்தனி நபர்களாக நியாயத்தீர்க்க தேவன் தீர்மானித்துவிட்டாரா? இல்லை. அல்லவா இருக்குமானால் கடந்த காலத்தைக் காட்டிலும் எதிர்காலத்தில் நடைபெறவிருக்கிற சோதனையில் நிதானமான நியாயத்தீர்ப்பு நடைபெறும் என்பதற்கான நிச்சயத்தை நாம் அடையவில்லை. தேவன் தாம் அளித்த முதலாவது நியாயத்தீர்ப்பு அநீதியானது என்று எண்ணினதேயில்லை. மாறாக, முதலாம் நியாயத்தீர்ப்பின் தண்டனையினால் மனிதன் பாவத்தின் அனுபவங்களுமையும் அதன் முடிவையும் ருசிபார்த்த பிறகு மீட்பனை ஏற்பாடு செய்து, ஆதிவிதீர்ப்பும் இன்னும்பொரு நியாயத்தீர்ப்பை ஆதிக தயை

நிறைந்த சூழ்நிலையில் முழு மனுகூலத்திற்கும் நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். தேவன் உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பே உருவாக்கின ஏற்பாட்டிலிருந்தும் தீர்மானங்களிலிருந்தும் ஒரு சிறு புள்ளியை கூட மாற்றவே இல்லை. அவர் மாறாதவர் என்றும், குற்றவாளியின் குற்றத்தை அகற்றாமல், தாம் நியாயமாய் கொடுத்திருக்கும் சட்டத்தின்படி முழு தண்டனையையும் நிறைவேற்றுவவர் என்றும் தம்மை குறித்து கூறிவிரகுகிறார். ஆதலால் தேவன் இயேசுகிறிஸ்துவை மீட்பதாக அல்லது பதிலீடாகத் தந்தார். இயேசுவும் தேவகிருபையால் (தயவு) ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மாணத்தை ருசிபார்த்தார். ஆதாயின் சந்ததிக்காக நம் கர்த்தர் தன் சொந்த ஜீவனை மீட்கும் பொருளாக அளித்து, அனைவருக்கும் ஜீவனுக்கான ஒரு புதிய சலுகையை நீதியாய்க் கொடுத்தார். இந்த சலுகையானது திருச்சமையாருக்கு பரியின் உடன்படிக்கையின் கீழாகவும் (சங். 50:5; ரோமர் 12:1) உலகத்திற்கு புதிய உடன்படிக்கைக்கு கீழாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. (ரோமர் 14:9; எபி.10:16; எபி.31:31)

மேலும், தேவன் உலகத்திற்கு இந்த தனித்தனியான சோதனைகளைக் கொடுக்கும்போது கிறிஸ்துவே நியாயாதிபதியாக வீற்றிருப்பார். அவர் நமது மீட்புக்காக மாணபரியந்தம் கீழ்ப்படிந்ததால், அவரை யேகோவா தேவன் இவ்வாறு கணப்படுத்துவார். இயேசுவே அதிபதியாகவும் இரட்சகராகவும் இருக்கும்படியாகவும் (அப்.5:31) தமது விலைபெறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் விலைக்கிரையமாக வாங்கப்பட்ட அனைவருக்கும் மாணத்திலிருந்தும் மகா நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்தும் விடுதலையளிக்கும்படியாகவும் தேவன் அவரை உன்னதத்திற்கு உயர்த்தி தெய்வீக சபாவத்தை அளித்திருக்கிறார். தேவன் தம் குமாருக்கு நியாயத்தீர்ப்பு செய்யும் அதிகாரத்தைதரும், வளனத்திலும் பூமிமீலும் சகல அதிகாரங்களையும் கொடுத்திருக்கிறார். (யோவா.5:22)

உன்னதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு, மகிமை அடைந்தவராகிய கிறிஸ்து, இவ்வலகை அல்லலானாக அன்புகூர்ந்ததின் நிமித்தமாக, ஈடுபடியாக தனது ஜீவனையே கொடுத்தார். அவரே வாக்லத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிற வருங்கால பரிட்சைக்கு உலகத்தின் நியாயாதிபதியாக இருப்பார். யேகோவா தேவனே இயேசுகிறிஸ்துவை இந்த நோக்கத்திற்காக இந்தப்

பதவியில் நியமித்திருக்கிறார். வேதாகமம் இதைக்குறித்து தெளிவாக உரைத்திருக்கிறபடியால் இதைக்குறித்து பயப்பட அவசியமில்லை. மாறாக, அந்த மகிழ்ச்சிக்கூரிய நியாயத்தீர்ப்பின் நான்குக்காக அனைவரும் காத்திருக்க வேண்டும். நியாயாதிபதியின் குணநலன்களின் நிச்சயத்தன்மையால் நியாயத்தீர்ப்பு நீதியாகவும் இரக்கமிருந்தும் இருக்கும் என்று நம்பலாம். வீரப்பமும் கீழ்ப்படிதலுமுள்வர்கள் ஏதேனில் இயந்த ஆதி பூரண நிலைமைக்கு வரும் வரை அனைவரது பூரணத்தன்மை கருத்தில் கொள்ளப்படும்.

பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் ஒரு நியாயாதிபதியின் பணியானது, ஒடுக்கப்பட்டவர்களை நீதியோடு விசாரித்து, விடுதலை செய்ய வேண்டியதாகும். உதாரணமாக, தேவனுக்கு விடுதலையாக யிறுதல் செய்தபோது, அவர்களது எதிரிகள் அவர்களை மேற்கொண்டு ஒடுக்கினார்கள் என்றும் பின்பு சமயம் வந்தபோது, மீண்டும் அவர்கள் நியாயாதிபதிகளால் மீட்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டு ஆசிரிவாதம் அடைந்தனர் என்றும் நாம் அறிவோம். “இஸ்ரவேல் புத்திரர் கர்த்தரை நோக்கி கூப்பிட்டபோது, கர்த்தர் இஸ்ரவேல் புத்திரரை இரட்சிக்கும்படி . . . ஒத்தியெல் என்றும் ஒரு இரட்சகனை எழுப்பப்பண்ணினார். அவன்மேல் கர்த்தருடைய ஆவி வந்திருந்ததினால் அவன் இஸ்ரவேலை நியாயம் விசாரித்து யுத்தம் பண்ண புறப்பட்டான். . . சீதசம் நாற்பது வருஷம் அமைதலாய் இருந்தது” என்று வாசிக்கிறோம். (நியாயாதிபதி 3:9-11) அல்லாறே இவ்வலகையானது எதிராளியாகிய சாத்தானின் வல்லமையின்கீழ் அநேக நாற்றாண்டுகள் ஒடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. எனினும் தமது விலையெறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் அனைவரின் பாவங்களுக்காகவும் கிரயம் செலுத்தினார். தமது வல்லமையையும் ஆளுகையையும் எடுத்துக்கொள்வார். இரட்சிக்கும்படி தாம் அன்பு செலுத்தினவர்களை மீட்டு நியாயத்தீர்ப்பார். இந்த முடிவுக்கு எல்லா தீர்க்கதரிசன வசனங்களும் இசையாய் உள்ளது. “அவர் பூமியை நியாயத்தீர்க்க வருகிறார். பூலோகத்தை நீதியோடும், ஜனங்களை நிதானத்தோடும் நியாயத்தீர்ப்பார்” என்று வாசிக்கிறோம். (சங்.98:9)

வரவிருக்கிற நியாயத்தீர்ப்பானது, முதலாம் நியாயத்தீர்ப்பின் கொள்கைக்கு நிகராகவே இருக்கும். அதே கீழ்ப்படிதலின் சட்டமும், அதே

வெகுமதியாகிய ஜீவனும் அல்லது அதே மரண தண்டனையும் இருக்கும் முதலாம் சோதனைக்கு எப்படி ஒரு துவக்கம், வளர்ச்சி, பின்னர் நியாயத்தீர்ப்பாகிய உச்சக்கட்டத்தை அடைந்ததோ, அவ்வாறே, இரண்டாம் நியாயத்தீர்ப்பிலும் இருக்கும் நீதியான்களுக்கு ஜீவனும், அநீதியான்களுக்கு மரணமும் நியாயத்தீர்ப்பாக அடையும் இரண்டாவது சோதனையானது, முதலாம் சோதனையைக் காட்டிலும் அதிக தன்மையுள்ளதாக காணப்படும் ஏனெனில், முதலாவது சோதனையின் விளைவாக கற்றுக்கொண்ட அனுபவங்களால் அவ்வாறு இருக்கும் முதலாம் பரீட்சையில் ஆதாம் எல்லாருக்கும் பிரதிநிதியாக நின்று தீர்ப்பை பெற்றிருக்க, இரண்டாம் பரீட்சையில் பிறருக்காக இல்லாமல், தங்களுக்குக்கென்று ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே பரீட்சிக்கப்பட்டு, தீர்ப்பை அடைவார்கள். அப்பொழுது, ஒருவரும் ஆதாமின் பாவத்தினாலோ அல்லது சுதந்திரத்துக்கொண்ட அபூரணத்தின் நிமித்தமாகவோ மரிக்கமாட்டார்கள். "பிதாக்கள் திராட்சக்காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின் புற்கள் கூசிப்போயின என்று அந்நாட்களில் சொல்லமாட்டார்கள்." "எந்த மனுஷன் திராட்சக் காய்களைத் தின்பானோ, அவனுடைய புற்களே கூசிப்போகும்." "பாவம் செய்கிற ஆத்தமாவே சாகும்." (எபே. 3:12,29,30; எசே. 18:4) தற்போது திருச்சபையானவர் போலவே, உலகமும் அக்காலத்தில் அதாவது, ஒரு மனிதனுக்கு இல்லாததின்படியால், அவனுக்கு உள்நாதின்படியே நியாயத்தீர்க்கப்படுவான் (2கொரி.13:12) என்பது உண்மையாயிருக்கும் கிறிஸ்துவின் ஆட்சியின்கீழ் மனுக்குலம் பரிபூரணம் அடையும்வரைக்கும் படிப்படியாக போதிக்கப்பட்டு, பரிந்துவிக்கப்பட்டு, சிட்சிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் பரிபூரண நிலைமையை அடைந்தபிறகு தேவனிடத்தில் பூரணமாக இசைந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. அந்த பரிபூரணமான கீழ்ப்படிதலை அடையத் தவறுபவர்கள் ஜீவன் பெறத் தயிற்றுநிலைகளாக நியாயத்தீர்க்கப்பட்டு, அறுப்புண்டு போவார்கள். ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் நூழைந்த பாவம் மனுக்குலம் முழுவதற்கும் மரணத்தை வருவித்தது. இந்த செயல்பாட்டின் மூலமாக தனது பரிபூரணத்திலிருந்து விலகினான். அவன் பரிபூரணமாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால், அவனிடமிருந்து பரிபூரணமான கீழ்ப்படிதலை நிபந்தனையாக முன்வைக்கும் அதிகாரம் தேவனுக்கு உண்டு அவ்வாறே, முழு மனுக்குலத்தையும் மறுசீரமைக்கும் மாபெரும் பணி முடிவடையும்போது, இதே நிபந்தனையை முன்வைப்பார். பரிபூரணத்தை

அடைவதில் சிறிதேனும் குறைவு ஏற்பட்டாலும் நித்திய ஜீவன்பெற யாரும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. பரிபூரணத்தில் குறைவுபடுதல் முழு வெளிச்சத்திற்கும் பரிபூரண ஆற்றலுக்கும் எதிரான மனப்பூர்வமான பாவமாக இருக்கும்.

ஒருவர் தான் அடைந்திருக்கும் முழு வெளிச்சத்திற்கும், முழு ஆற்றலுக்கும் விநோதமாக, மனப்பூர்வமாக பாவம் செய்வாரேயானால் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார். பரீட்சிக்கப்படும் காலத்தின்போது, கொடுக்கப்படும் முழு வெளிச்சமாகிய தேவகிருபையை வெறுத்து ஒதுக்கி, 100 வகுப்புகளுக்குள் பரிபரணமடைவதில் முன்னேற்றமடையாமல் போனால், அவன் ஜீவன் பெறத் தகுதியற்றவனாகக் கருதப்பட்டு, அறுப்புண்டு போவான். அவன் மரிக்கும் போது 100 வயதுள்ளவனாகவே இருந்தாலும் வாலிபனாகவே இருப்பான். அந்த நாளாகத்தூறித்து இப்படியாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது: "நூறு வயது சென்று மரிக்கிறவனும் வாலிபன் என்று எண்ணப்படுவான். நூறு வயதுள்ள பாவிபோ சூிக்கப்படுவான்." (ஏசா. 85:20) இப்படியாக, அனைவரும் 100 வகுட பரீட்சையின் காலத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். தோர்ச்சியடைய பிடிவாதமாக மறுப்பவர்களின் பரீட்சை, கிறிஸ்துவின் 1000 ஆண்டு ஆட்சி முடியும்வரை தொடர்ந்து நீடித்து அதன் முடிவின்போது தான் உச்சக்கட்டத்தை அடையும்.

உலகத்திற்கான வரவிருக்கின்ற நியாயத்தீர்ப்பின் முடிவு வெள்ளாடு மற்றும் செம்பறியாடு உலகமயில் தெளிவாகக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது (மத். 25:31-48; வெளி. 20:15; 21:8; 1 கொரி. 15:25). மேற்கூறப்பட்ட வசனங்களும், இன்னும் மற்ற வசனங்களும் காண்பிக்கிறதாவது: இரண்டு வகுப்பார் நியாயத்தீர்ப்பின் முடிவில் கீழ்ப்படிபவர்கள், கீழ்ப்படிவாதவர்கள் என்று தனித்தனியே பிரிக்கப்படுவார்கள், இவர்களில் கீழ்ப்படியும் வகுப்பார் தேவனது சட்டங்களுக்கு ஆவியின்படியும் எழுத்தின்படியும் இசைந்திருப்பார்கள். கீழ்ப்படியாத வகுப்பாரே, அதற்கு இசைவில்லாதவர்களாக இருப்பர். கீழ்ப்படிகிற அவர்கள் நித்திய ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பர். மற்ற வகுப்பார் முழு மரணத்திற்கு இரண்டாம் மரணம்) நிபந்திக்கப்படுவார்கள். இது முதலாம் தீர்ப்பைப் கொண்டு அதே தண்டனையாலும் ஆனால், கிறிஸ்து தமது மரணத்தின் மூலம்

அவர்களுக்கு மீட்கும் பொருளைக் கொடுத்து அவர்களை விடுவிக்கும் உரிமையைப் பெற்று அவர்களை விடுவித்திருந்தார். இது அவர்களது இரண்டாம் மரணமாக இருக்கும் ஆனால், இரண்டாம் நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து விடுவிக்க, மீட்கும்பொருள் கொடுக்கப்படாததால் அவர்களை விடுதலை செய்வோ, உயிர்த்தொழுப்போ முடியாது. அவர்களது பாவம் மண்பூர்வமானது ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியே கொடுக்கப்பட்ட மிகவும் தலைய நிறைந்த பரிசையில், முழுமையான வெளிச்சத்திற்கும் வாய்ப்பிற்கும் எதிராக தனிப்பட்ட பாவத்தை செய்ததால் இவர்கள் என்றென்றைக்கும் ஜீவனோடு இராதபடிக்கு அழிக்கப்படுவார்கள்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் இயற்கை மற்றும் வேதாகமத்திலிருந்தும் அடைந்திருக்கிற வெளிச்சத்தில், சிறிதளவோ அல்லது அதிகப்படியாகவோ தான் அனுபவித்திருப்பதால், அதற்குரிய பொறுப்பினர்வடி தற்காலத்தில் இவ்வலலில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்டு என்பதை நாம் மறுப்பதாக யாரும் தவறாக புரிந்துகொள்ள வேண்டாம். “கர்த்தரின் கண்கள் எவ்விடத்திலிருந்தும் நல்லோரையும், தீயோரையும் நோக்கி பார்க்கிறது.” “ஒவ்வொரு கிரமையும் அந்தஸ்கமான ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நன்மையாளராலும், தீயவையாளராலும் நியாயத்திலே கொண்டு வருவார்.” (நீதி 15:3; பிர.12:4) தற்காலத்தில் செய்யப்படும் நன்மை அல்லது தீய செயல்களுக்கு நீதியான பலனாக, தற்காலத்தினோ, அல்லது பிறனோ அதற்குரிய வெகுமதி அல்லது தண்டனையை அடைவார்கள். “சிலருடைய பாவங்கள் வெளியாங்குமாயிருந்து நியாயத்தீர்ப்புக்கு முந்திக்கொள்ளும் சிலருடைய பாவங்கள் அவர்களைப் பின்பொருடும்” (1தீமோ.5:24) கர்த்தரது தயவுபெற்ற சிறுபந்தைக் கூட்டத்தார் தவித்தது மற்றவர்கள் போதிய வெளிச்சம் பெறாதவர்களாதலால், கடைசி தண்டனையாகிய இரண்டாம் மரணத்திற்கு பாத்திரமாக முடியாது. உலகத்திற்கு தற்காலத்தில் ஓரளவு தலைய உண்டு என்ற பாடத்தை இங்கு நாம் துவக்கி வைத்திருக்கிறோம். இதைக்குறித்த மற்ற விபரங்களை பின்னர் காணலாம்.

உலகத்திற்கான முதலாவது நியாயத்தீர்ப்பின் நாளுக்கும், இரண்டாம் நியாயத்தீர்ப்பின் காலத்திற்குமிடையே 6000 வருட காலப்பகுதி அடங்கியுள்ளது. இந்த மிக நீண்ட காலப்பகுதியில் தேவன் இரண்டு

விசேஷ வகுப்பான மனிதரிலிருந்து தெரிவுசெய்து வருகிறார். உலகத்தை நியாயத்தீர்ப்புக்கும் காலத்தில் இவர்கள் தேவனது களம் பொருந்திய கருவிகளாக இருக்கும்படியாக சோதிக்கப்பட்டு, ஒழுக்கத்திலும், குணாதிசயத்திலும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

இந்த இரண்டு வகுப்பானவர்க்கு குறித்து எபி.3:5,8-இல் படிப் அப்போஸ்தலன் பேசியிருக்கிறார். முதலாம் வகுப்பார் கிறிஸ்தவ யுகமாகிய கவிசேஷ யுகத்தில் பரிசீலிக்கப்பட்டு, உண்மையுள்ளவர்களென்று தேவனால் அங்கீகாரம் பெற்ற தேவ லீட்டன் புத்திரர்கள். இரண்டாவது வகுப்பாரோ, பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் விசுவாச வீரர்களாக வெற்றிகொண்ட தேவ லீட்டன் ஊழியர்களார்கள். கவிசேஷ யுகத்தைத் தொடர்ந்து வரவிருக்கின்ற உறுதியின்னப்பட்ட உலகத்தாரின் நியாயத்தீர்ப்பை இந்த இரண்டு விசேஷ தெரிந்துகொள்ளுதல் எவ்விதத்திலும் தலையீடு செய்யாது. இந்த இரண்டு விசேஷ வகுப்பாரும் தங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பரிசையில் வெற்றிபெற்றதால், உலகத்து ஜனங்களுக்கு நடைபெறவிருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பிற்கு வரமாட்டார்கள். மாறாக உலகத்தார் நியாயத்தீர்ப்பும் வேலையில் இவர்கள் விசுவாசத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியதால், வெகுமதியைப் பெற்று அதன் பலனை அடைவார்கள். உலகத்தை ஆசீர்வதிக்க தேவனது பிரதிநிதிகளாக இவர்கள் இருந்து மனிதருக்கு தேவையான அறிவுரைகளையும், தேவைப்பட்ட பயிற்சிகளையும் கொடுத்து அவர்களை இறுதிப் பரிசையாகிய நியாயத்தீர்ப்புக்கு ஆயத்தம் செய்வார்கள். “பரிசுத்தவாண்கள் உலகத்தை நியாயத்தீர்ப்பாளர்களென்று அறியீர்களா?” (1கொரி.6:2)

விசேஷமாக தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இந்த இரு வகுப்பாரும் மற்ற மனுக்குலத்தாரைப் போலவே, முன்பு ஆதாமின் தண்டனைத் தீர்ப்புக்கு உள்ளானவர்களே. ஆயினும், கிறிஸ்துவின் மரணத்தினால் பெற்ற பலன்களை விசுவாசித்ததினால் கிறிஸ்துவோடு கதந்தாரர்களாயினர். தேவனது வாக்குத்தத்தங்களின் பேரில் இவர்கள் வைத்திருந்த விசுவாசத்தினால், நீதியான்களாக்கப்பட்டு அதன்பிறகு, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அந்தந்த அழைப்பின்படி நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றி, களம், அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தப்படுவதற்கு தகுதியானவர்கள் என்று

அங்கீகாரம் பெறுவார்கள்.

வரலிருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் உலக ஜனங்களுக்கு தரப்படும் பரிசையைக் காட்டிலும், மிகக் கடினமான பரிசை இந்த இரண்டு வகுப்பாருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில், இவர்கள் இவ்வலகத்தின் அதிபதியாகிய சாத்தானின் எல்லா கண்ணிகளுக்கும் தந்திரங்களுக்கும் தங்களை விலக்கி காத்திருக்கொள்வதும், எதிர்த்து நிற்பதும் அவசியமாயிருந்தது. ஆனால், உலகத்து ஜனங்கள் நியாயத்தீர்க்கப்படும் வேளையில், கிறிஸ்து ராஜாவாக ஆட்சி புரிவார். சாத்தான் தேசங்களை வஞ்சிக்காதபடி கட்டப்பட்டிருப்பான். (லொரி. 20:3) இவர்கள் நீதியிளிமித்தம் துன்பப்பட்டிருப்பதால், மனிதர் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் நீதியிளிமித்தம் வெகுமதியைப் பெரும் வேளையில், அநீதிக் காமட்டுமே தண்டிக்கப்படுவார்கள். இந்த இரண்டு வகுப்பாருக்கும் அவர்களது காலத்தில் தடைகளும், கண்ணிகளும் மிகவும் அதிகமாக இருந்தன. ஆனால், உலகத்து ஜனங்கள் பரிசிக்கப்படும் வேளையில் இத்தடைகள் நீக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த இரு வகுப்பாருக்கும் சோதனை உலகத்தாணரக்காட்டிலும் எவ்வளவு கடினமாக இருந்ததோ அதற்கேற்ப இவர்களுடைய வெகுமதியும் அவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாயிருக்கும்.

ஏமாற்றுபவனாகிய சாத்தானின் மாபெரும் வஞ்சகத்தினால் உலக ஜனங்களும் பெயர் கிறிஸ்தவ சபைகளும், வரலிருக்கிற நீதியுள்ள நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக் குறித்தும் அதன் ஆசீர்வாதமான நிலைமையைக் குறித்தும், அறிவக்கூடாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். வரப்போகிற நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக்குறித்து, வேதாசமம் கூறுவதை அவர்கள் அறிந்திருந்தபோதிலும், அந்த நாளை அதிக பயத்தோடும், நடுக்கத்தோடும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்த பயத்தினால், அந்த நாள் அவர்களுக்கு சுந்தோஷத்தை அளிப்பதில்லை. நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் சுபிட்யாயிருக்கிறது என்ற செய்தியைக் காட்டிலும் பெரிதான தூர்க்செய்தி அவர்களுக்கு கிடையாது. அவர்கள் அனை மிகவும் தூரமாக வைத்திருக்கிறார்கள். சொல்லப்பட்டிருப்பதை கேட்கக்கூட விரும்புவதில்லை. உலகத்தாருக்காக தேவன் வைத்திருக்கும் மகிமையான நியாயத்தீர்ப்பின் ஆசீர்வாதங்களையும், அதை நீதியாய் நியாயத்தீர்க்க தேவன்

ஏற்படுத்தியிருக்கிற நியாயத்தீர்ப்பின் மகிமையான ஆளுகையையும் பற்றி, அறியாதிருக்கிறார்கள். பல்வேறு கிறிஸ்தவ பிளிவுகளின் மதக் கோட்பாட்டுப் புத்தகங்களிலும், விசுவாசப் பிரமாணங்களிலும், ஞானப்பாடல்களிலும் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக் குறித்த சத்தியத்தை அறிவக்கூடாமல் மறைத்து, சாத்தான் மனிதரது மனதைக் குருடாக்கியிருக்கிறான். பெரும்பாலானோர், இந்தத் தவறுகளை தேவ வசனத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக மதித்து ஏமாந்துபோகிறார்கள்.

தீர்க்கதரிசிகளும் அப்போஸ்தலர்களும், வாக்குத்தத்தம் பன்னாப்பட்ட அந்த நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக்குறித்து எவ்வளவு வித்தியாசமான எண்ணங்கொண்டிருந்தார்கள். இவதைக்குறித்து தாலீது தீர்க்கதரிசனமாக கூறியுள்ளார். (1நாளை.18:31-34) அவர் கூறியுள்ளதாவது:

“வாணங்கள் மகிழ்ந்து, பூமி பூரிப்பதாக;
 அத்தர் இராஜாமை பன்னுவினார் என்று ஜாதிகளுக்குள்ளே
 சொல்லப்படுவதாக
 எழுந்திரும்பும் அதின் நிறைவும் முழங்கி,
 நாடும் அதிலுள்ள யாவும் கனிவூறுவதாக
 அப்பொழுது அத்தருக்கு முன்பாக காட்டு விருட்சங்களும் செம்பீரிக்கும்;
 அவர் பூமிவை நியாயத்தீர்க்க வருகிறார்.
 அத்தனைத் துதியங்கள், அவர் நல்லவர்,
 அவர் கிருமை என்றுமுள்ளது.”

பவுல் அப்போஸ்தலனும் அதே நாளைப் பற்றிக் கூறும்போது, அந்த நாள் மகிமை நிறைந்ததும், விரும்பத்தக்கதுமான நாளாயிருக்குமென்றும், மாபெரும் மீட்பரும் நியாயத்தீர்ப்புமானவர் வந்து உலகை மீட்டு அதை ஆசீர்வதிக்கும் அந்த நாளுக்காக எவ் சிருஷ்டியும் எதிர்பார்த்து தவித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றும், அந்த நாளில் திருச்சபையாரும் உள்ளதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு, மகிமைப்படுத்தப்படுவார்களென்றும் கூறுகிறார். (ரோமர் 8:21, 22)

பொலாள் 5:28, 29 வசனங்களில், உலகத்திற்கு ஒரு விசையேற்பெற்ற வாக்குத்தத்தம் நித்திய ஜீவனுக்காக, “சோதித்து

நியாயத்தீர்ப்பு செய்தல்” வரலிருக்கிறது என்பதற்கு பதிலாக, “ஆக்கினைத் தீர்ப்பு” என்று பயமின்ற நாளாக தவறாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கிரேக்க மொழி வழக்கத்தின்படி, இவ்வாக்கியம், தீமை செய்தவர்கள் தெய்வீக அங்கீகாரம் பெறத்தவறியதால், நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் பல அடிகள் வாய்க்கி, ஒழுக்கத்தைக் கற்றுக்கொள்வதற்காக, உயிர்த்தெழுதலில் (பரிபூரணம் அடைவதற்காக) எழுத்து வருவார்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. திருத்திய மொழிபெயர்ப்பை பார்க்கவும்.

அதன் பிறகு சமாதானம்

“தேவ வழிகள் சமத்துவமானவைகள்: புயலோ, அமைதியோ, அபாயமான காலமோ இளைப்பாறுதலின் காலமோ, குணப்படுத்தும் காலமோ, உருக்குலைக்கும் ஏவுகணையோ, இவை அனைத்தும் நன்மைக்கென்றே பகுத்து பரிமாறப்படுகின்றது. நியாயத்தீர்ப்புகள் அடிக்கடி தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. மறைக்கப்பட்டதும் விளங்காததுமான வழிகளில் தீமையிலிருந்து அவர் நித்திய நன்மையைக் கொணர்கிறார், இறுதி மகிழ்ச்சியை நிச்சயமாக உருவாக்குகிறார். பலத்தோடு கூடிய நீதி தம் வழிகளில் முள்ளேறுகிறது, அன்பு நம் விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் அதிகரிக்க முயல்கிறது. உலகை குறிப்பிட்ட காலம் சிட்சிக்கிறார், அதன்பிறகு சமாதானம்.

“திகில் நிறைந்த நடுமன்றமான புயலை வரப்பண்ணுகிறார், வேதனை தரும் பாடுகளாகிய புயலுக்கு எதிராக மனித ஆற்றல் நிற்க முடியாது. இருள் நிறைந்த நடுமன்றமான வழியினூடே, அன்புள்ள இதயங்கள் அவரில் தொடர்ந்து நம்பிக்கை வைக்கட்டும்; இவையிலிருந்து மகிழ்ச்சியான நாளை நோக்கி நடத்திச் செல்லும், ஆசீர்வாதமான அவரது விருப்பங்களை யாரால் தோற்கடிக்க முடியும்? அவரது பரிவான பரிமாறப்பின் கீழ் நிலைத்திரு; உன் மனக் கொந்தளிப்பை அவர் ஓயப்பண்ணுவார். மன வேதனையிலிருந்து விடுவிப்பார், அதன் பிறகு சமாதானம்.

“பூமியே கண்ணோக்கிப்பார்; எந்தப் புயலும் நிலை நிற்காது. தேவன் நிர்ணயித்த எல்லையைத் தாண்டி, முன்னறிக்கப்பட்ட வேலை முடிவடைபுமீபோது மகிழ்ச்சியால் உன் ஆழ்ந்த தயரத்தை மறப்பாய். துன்பமாகிய கலப்பையால் துன்பாவானின், ஜீவியத்தின் ஆழ்ந்த மலர்கள் துள்ளி எழுந்து பலரும், தேவன் உளக்குழி பழிதான ஜீவியத்தை அருளிளதால். உள்விடம் இருந்த மீணான அனைத்தும் புன்னைகை கீதம் பாடும் உளக்காக அவரது திட்டத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிரு; வெற்றியும் விடுதலையமே முடிவு. பயப்பாடு, நிச்சயமாய் காண்பாய் நீ அதன் பிறகு அவருடைய சமாதானம்.”

அத்தியாயம் - 9

மீட்கும்பொருளும் திரும்பக் கொடுத்தலும்

மீட்கும்பொருளால் உறுதியாக்கப்பட்ட திரும்பக்கொடுத்தல் - நித்திய ஜீவனம், ஆனால் அதற்கான பரிசேய், மீட்கும் பொருளால் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டது - பரிசேயின் நிபந்தனைகளும் ஆதாயங்களும் - கிறிஸ்துவின் பரி அபசியமானது - ஒருவரது மரணத்தால் மனுக்குல சந்ததி எவ்வாறு மீட்கப்பட முடிந்தது? விசுவாசமும் கிரியைகளும் இன்னும் அவசியம் - மனப்பூர்வமாக செய்யும் பாவத்திற்கு தண்டனை நிச்சயம் - உயிர்த்தெழுப்பப்பட்ட இலட்சக்கணக்கான நபர்களுக்கு இப்புவியில் இடம் இருக்குமா? - பரிணாமமும் திரும்பக்கொடுத்தலும்.

நாம் இதுவரை பார்த்த தேவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தின் குறிப்புகளிலிருந்து, மனுக்குலம் ஏதேனில் இயற்றுவோன மகிமைமையையும் பரிபூரணத்தையும் திரும்பக்கொடுத்தல் அல்லது முந்தினசீரை அடையச் செய்வதே அவரது திட்டமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பது வெளிப்படையாக தெரிகிறது. மீட்கும் பொருளின் தன்மையையும் அதன் பரந்துவிநித நோக்கத்தையும், நாம் விவந்து பாராட்டும்பொழுது திரும்பக்கொடுத்தல் நடைபெறும் என்பது உறுதியானதும், தீர்மானமுமான சாட்சியமாக தெளிவாகத் தெரிகிறது. அப்போஸ்தலர்களும், தீர்க்கதரிசிகளும் முன்னறிவித்த திரும்பக்கொடுத்தலானது நீதி, நியாயத்தின்படிபும், புத்தியறிவின்படிபும் மீட்கும்பொருளைத் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும். மீட்கும்பொருளை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்கிற தேவனது திட்டமானது, மாபெரும் மீட்பின் இரட்சிப்பின் சக்திக்கும், அதிகாரத்திற்கும் மனப்பூர்வமாக எதிர்த்து நிற்காத மனுக்குலத்தார் ஆதி தண்டனையாகிய - அழிவிற்குரிய அடிமைத்தனம் அல்லது மரணத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு இவ்வாறிலும் மீட்கும் பொருளானது மனிதர் அனைவருக்கும் பயன்படாது.

பலம் அப்போஸ்தலனின் நிதானிப்பு இவ்விஷயத்தில் மிகத் தெளிவாகவும், தீர்மானமாகவும் இருக்கிறது. “கிறிஸ்துவம் மரித்தோர்மேலும், ஜீவனுள்ளோர்மேலும், ஆண்டவராலிருக்கும்பொருட்டு,

மரித்தும், எழுந்தும், பிணைத்தும் இருக்கிறார்” என்று அவர் கூறுகிறார். (ரோமர் 14:9) அநாவது, நமது கார்த்தரின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் நோக்கம் என்னவெனில், மனுக்குலத்திற்கு வெறுமனே ஜீவனை தந்து அலங்காரமேல் ஆளுகை செய்து திரும்பக் கொடுத்தல் மட்டுமல்ல, மீட்கும்பொருளின் பலன்களை இறந்தவர்கள் மேலும், உயிரோடும்பலன்கள் மேலும் காப்பீடு செய்து அவர்கள்மேல் முழு அதிகாரம் கொடுக்கவும் ஆளும்.* அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்கவும், ஒவ்வொரு மனிதனும், ஜீவன் பெற தனித்தனிபாக பரிசோதிக்கவும், “எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளாக” தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். இவ்வாறு எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளாக (சரிநிகர்சமான விலையாக) தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார் என கூறும்போது ஒரு சிலரே மீட்கப்பட்டு அதன் பலன்களை அடைவார்கள் என்பது அபத்தமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், மேற்கண்ட கருத்து உண்மையாய் இருக்குமேயானால், தேவன் மீட்கும்பொருளை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு மீட்கப்பட்டவர்களை விடுவிக்க அநீதியாக மறந்து விட்டார் என்றோ, அல்லது கார்த்தர் எல்லாரையும் மீட பிறகு, தேவன் தாம் ஆதியில் கொண்டிருந்த பலனாளிக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கூடாதவராக இருக்கிறார் என்றோ அல்லது விருப்பமில்லாதிருக்கிறார் என்றோ பொருள்படும் தெய்வீகத் திட்டங்களின் மாறாத தன்மையும் பரிபூரணமான தெய்வீக நீதியும், அன்பும் இந்த முரண்பாடுகளை எதிர்ப்பதோடு, “மீட்கும்பொருள் அனைவருக்குமானதே” என்ற தேவனது கருவை மிகுந்த திட்டத்தின் அடிப்படையின் நிச்சயத்தை நமக்குக் கொடுக்கிறது. இத்திட்டமானது தேவன் முன் குறித்திருக்கிற ஏற்ற வேளையில் முழுவதும் நிறைவேற்றப்படும் என்ற நிச்சயத்தையும் நமக்குத் தருகிறது. அதோடு கூட உண்மையுள்ள விசுவாசிகள் ஆதாயின் சாபத்திலிருந்து விடுதலையாகி, பாவம் மற்றும் சாபமும் மனுக்குலத்தில் நுழைவதற்கு முன்

* முழு மனுக்குலமும் மரித்தோரின் மீட்புமனுக்குள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற அப்போஸ்தலர் கூறிய வார்த்தையின் விவரம் மற்றும் ஆழமான அர்த்தத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய நிலைப்பாட்டின்படி, முழு மனுக்குலமும் மரணத் தீயிற்சூட்டப்பட்டிருக்கிற நிலைமையானது, ஏற்கனவே மரித்ததாகப் பரிசீலிக்கப்படுகிறது (1ம் 8:22). ஆகனாக, ஜீவனுள்ளோர் என்பதன் பொருளானது, மனுக்குலக் குடும்பத்திற்கு வெளியே உள்ள, தேவ தூதர்களுக்கு பொருள்படுகிறது. இவர்களை ஜீவன் பரிசீலிக்கப்படவில்லை.

தேவ புத்திரர்கள் அனுபவித்த மகிழ்ச்சியையும் உரிமையையும் திருப்பப்பெறும் வாய்ப்பையும் கொண்டுவுரும்.

மீடும்பொருளின் உண்மையான பலன்களும், நன்மைகளும் தெளிவாகப் பார்க்கப்பட்டு, அதை இப்பிரபஞ்சம் முழுவதற்கும் பிரயோகிப்பதற்குமுள்ள எல்லா மறுப்புகளும் மறைய வேண்டும். "மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசு"வினால் கொடுக்கப்பட்ட "எல்லாரையும் மீடும்பொருளானது" எந்த மனிதனுக்கும் நித்திய ஜீவனையோ அல்லது ஆசீர்வாதத்தையோ கொடுக்கவோ அல்லது உத்திரவாதம் அளிக்கவோ இல்லை. மாறாக, நித்திய ஜீவன் பெறுவதற்கான இன்னும் ஒரு வாய்ப்பு அல்லது பரிட்சையை ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அளிக்கப்போவதையே உத்திரவாதம் செய்கிறது. மனிதனுக்கு வைக்கப்பட்ட முதலாவது பரிட்சையில் அவன் தோல்வி அடைந்து ஆசீர்வாதத்தை இழந்தான். ஆனால், தேவன் ஏற்பாடு செய்திருந்த மீடும்பொருளின் பலனாக, உத்திய இருதயம் உடையவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் அருளும் அனுபவமாக அத்தோல்வி மாற்றப்படுகிறது. ஆனால், மனிதன் மீடும்பொருளினால் முதலாவது தண்டனையிலிருந்து மீடப்படுவான் என்பது உண்மையாக இருந்தபோதிலும், ஒவ்வொருவரும் தங்களது நித்திய ஜீவனுக்கான பரிட்சையை எதிர்கொள்ளும்போது, முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்துவிடுவான் என்று உறுதியளிப்பதில்லை. மேலும், இந்தக் கீழ்ப்படிதலைக் காண்பிக்காத எவரும் நித்திய ஜீவனுக்குள் பிரவேசிக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. மனிதன் தற்காலத்தில் பாவத்தினாலும், அதன் கசப்பான தண்டனையினாலும் அடைந்த அனுபவங்களால் முழுமையாக முன் எச்சரிக்கப்படுவான். ஒருவரும் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையப்படிக்கும், நாம் அனைவரும் தேவனிடத்திற்கு மனந்திரும்பி பிழைத்திருக்கும்படிக்கும் விரும்புகின்ற கிறிஸ்து, தம்முடைய மீடும்பொருளின் பலனாக அவனுக்கு (மனிதனுக்கு), வேறொரு மற்றும் தனிப்பட்ட பரிட்சையை அருளுகிறார். ஆனால், அப்பரிட்சையிலும் மனப்பூர்வமாக கீழ்ப்படியாதவர்கள் இந்த இரண்டாம் சோதனையின் தண்டனையை அடைவார்கள் என்று நாம் நிச்சமிக்கலாம். இரண்டாம் மரணமே அதின் தண்டனையாகும். அந்த தண்டனையிலிருந்து மீட்போ, விடுதலையோ கிடைப்பது ஏனெனில், இன்னுமொரு மீடும்பொருளோ அல்லது இன்னுமொரு பரிட்சையோ கொடுக்கும் நோக்கமில்லை.

அனைவரும் நன்மையையும் தீமையையும் முழுமையாக கண்டு, ருசிபார்த்தவர்களாக, இருப்பார்கள். அனைவரும் தேவ அன்பையும், நன்மையையும் அனுபவித்து, அதற்கு சாட்சி பகர்வார்கள். மிகவும் தயை நிறைந்த சூழ்நிலையின் கீழ் ஒவ்வொருவரும் ஜீவனுக்கான ஒரு முழுமையான நிபாயமான தனிப்பட்ட பரிட்சைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள். இதைக் காட்டிலும் கூடுதலாக வேக முடியாத, அளிக்கவாய்ப்பாட்டான இந்த பரிட்சையின் கீழ் நடத்தப்படும் ஆயிரக்கணக்கான சோதனைகளின் மூலம் யார் நீதியானும், பரிசுத்தமானும் இருப்பான் என்று நித்தியத்திற்கும் அச்சோதனையே தீர்மானிக்கும். அதே சோதனைகளே யார் அநீதி உள்எவர்களும், பரிசுத்தமில்லாதவர்களும், அசுத்தமானவர்களாகும் இன்னும் இருப்பார்களென்றும் தீர்மானிக்கும்.

சரியாக அதே சூழ்நிலையில் ஜீவனுக்கான மற்றொரு பரிட்சை வைப்பது பயனற்றதாக இருக்கும். இச்சோதனைக்கும், ஆதாமின் சோதனைக்கும், சூழ்நிலையில் வித்தியாசம் இருந்தபோதிலும், பிந்தைய சோதனை அதிக தயவுள்ளதாக இருந்தாலும், ஒவ்வொருவரும் ஜீவனுக்காக தனித்தனியே பரிட்சிக்கப்படுவதின் நிபந்தனைகள் ஆதாமின் சோதனையிலிருந்தது போலவே இருக்கும். தேவனுடைய பிரமாணம் ஒருபோதும் மாறாத ஒன்றே. "பாவம் செய்கிற ஆத்தமாவே சாகும்" என்று அது அந்த வேளையிலும் கூறும். அக்காலத்தில் மனிதனைச் சுற்றி நிலவும் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தவரை, ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்த நிலைமையைக் காட்டிலும் அதிக சாதகமாயிராது. ஆனால், அதிகரித்திருக்கும் அறிவில்தான் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கும். முதலாவது, பரிட்சையின் விளைவாக ஏற்பட்ட தீமையின் அனுபவங்களுக்கும், வரவிருக்கிற யுகத்தில் இயல்பாக அதிகரிக்கின்ற நன்மை, தீமை ஆகியவற்றினூடே இரண்டாவது பரிட்சையின் விளைவாக ஏற்படவிருக்கிற நன்மையின் அனுபவங்களுக்குமிடையே உள்ள வித்தியாசங்களை பகுத்தறிவதினால், இரண்டாம் பரிட்சையானது முந்தைய ஆதாமின் பரிட்சையைக் காட்டிலும் மனிதனுக்கு அதிக சாதகமாயிருக்கும். இதற்கு உறுதுணையாகவே தெய்வீக குணமும், அன்பும் அனைவருக்காகவும் மீடும்பொருளை ஏற்படுத்தி ஒரு புதிய பரிட்சையின் ஆசீர்வாதத்தை உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது. இதைக்காட்டிலும் சாதகமாக உள்ள பரிட்சையோ, சாதகமான பிரயாணமோ, சாதகமான சூழ்நிலைகளோ

அல்லது நிபந்தனைகளோ ஆயிரவருட அராசட்சிக்குப் பிறகு மற்றுமொரு மீடும்பொருளோ, அல்லது மற்றுமொரு மீட்சையோ ஏற்படுமென்று சிந்திக்கக்கூடாது.

கொடுக்கப்பட்ட மீடும்பொருளானது பாவத்தை எந்த வகையிலும் மன்னிக்காது. அது பாவிகளை பரிசுத்தவாண்கள் என்று கருதாது. இப்படியாக அவர்களை நித்திய சந்தோஷத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்யப்போவதாக அறிவிக்காது. மாறாக, ஏற்றுக்கொள்ளும் பாவியை ஆதாமின் தீர்ப்பிலிருந்தும், அதன் நேரடியான அல்லது மறைமுகமான விளைவுகளிலிருந்தும் விடுதலை மாத்திரம் செய்து, ஜீவனுக்கான மீட்சையில் மீண்டும் அவனை நிலைநிறுத்துகிறது. அந்த மீட்சையில் அவன் மணப்பூர்வமாக கீழ்ப்படிவானோ அல்லது மணப்பூர்வமாக மற்றவர்களைவிடாமலோ இவையே அவன் நித்திய ஜீவன் அடைய தகுதியுள்ளவனா? அல்லது தகுதியற்றவனா? என்று தீர்மானிக்கும்.

நாசகமாக ஜீவிப்பவர்களில் சிலர் வேதாசமத்தை பார்ப்பதினாலோ அல்லது வைத்திருப்பதினாலோ, அவர்கள் ஜீவனுக்கான மீட்சையோ அல்லது வாய்ப்பைப்போ அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று அநேகர் தவறுதலாக எண்ணுகின்றனர். ஆதாமின் விழுமைகளானது அவனது பிள்ளைகள் அனைவரையும் ஒரே மாதிரியாக காயப்படுத்தவில்லை என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். எவ்வாறெனில், சிலர் இவ்வகைத்திற்கு வரும்போதே பலவீனமாகவும், சீர்கெட்ட நிலைமையிலும் இருந்து இவ்வகைத்தின் தேவனால் எளிதில் குருடாக்கப்பட்டு, சுற்றிலும் தெறுங்கி நிற்கிற பாவத்தினால் சிறுபட்டுப் போகிறார்கள். அவர்கள் அனைவருமே ஏறக்குறைய இந்த ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருப்பதால், நன்மைமையச் செய்ய வேண்டுமென்கிற விருப்பம் இருந்தபோதிலும், தீமையே வாசுபாவிருந்து, அது அவர்களைச் சுற்றி அதிக வலிமையிக்கொண்டிருக்கின்றது. எனவே, அவர்கள் செய்ய விரும்பும் நன்மைமைய செய்யக்கூடாதவர்களாக, அவர்கள் வெறுக்கிற தீமையே தவிர்க்கமுடியாததாகிறது.

தற்காலத்தில் கிறிஸ்துவினால் அடைகின்ற சுவாதீனத்தைக் குறித்தும், அது தரும் விடுதலைமையக் குறித்தும் உண்மையாகவும், அனுபவப்பூர்வமாகவும் அறிந்து, அவரது மீடும்பொருளை ஏற்று, அவனால் நடத்தப்படும்கூடக்கு தங்களை முற்றிலும் ஒப்புக்கொடுப்பவர்கள் மிகக்

குறைவாகவே இருக்கிறார்கள். இந்த குறைவாக இருக்கின்ற ஒரு சிலரே திருச்சபையாராக அழைக்கப்பட்டு, மீட்சிக்கப்பட்டு, இக்காலத்தில் சாட்சிகளாவிருந்து, வரப்போகிற யுகத்தில் உலகத்தை மீட்சைபார்த்து ஆசீர்வதிக்கும் வேலையில் தேவனோடு உடன் ஊழியராக தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இவர்களே மீடும்பொருளின் பலங்களை அனுபவித்து, ஜீவனுக்கான மீட்சையில் தற்காலத்தில் நிற்கிறார்கள். இந்த சிலர் மீட்டுமே வரப்போகிற யுகத்தில் உலகத்தார் அடையவிருக்கிற திருப்பக்கொடுத்தவின் ஆசீர்வாதங்களை இப்பொழுதே தங்களுக்கு விசுவாசத்தினால் பெற்றுக்கொள்வதாக எண்ணப்படுகிறார்கள். இவர்கள் பூரணமற்றவர்களாக இருந்தபோதிலும், ஆதாமின் பரிபூரண நிலைக்கு உண்மையாகவே கொண்டுவரப்படாத போதிலும், அவர்கள் நடத்தப்படுகிற விதத்தினால் இந்த வித்தியாசமானது எளிகட்டப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின்பேரில் வைத்த விசுவாசத்தின் மூலமாக அவர்கள் பரிபூரணர்களாகக் கருதப்பட்டு, பாவிகளல்லாதவர்களப்போல் தெய்வீக தரையக்கும் பரிபூரணத்திற்கும் கொண்டுவரப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய அபூரணங்களும், தவிர்க்க முடியாத பலவீனங்களும், அவர்கள்மேல் வைத்தப்பட்டால், மீடும்பொருளினால் சரிக்கப்பட்டு, மீடும்பொருடைய பரிபூரணத்தினால் மூடப்படுகிறது. அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறவர்களாக கருதப்படுவதால், சமையினுடைய மீட்சையானது உலகத்திற்கு வரக்கூடிய மீட்சையைப் போலவே இவர்களுக்கும் சாதகமாகவே இருக்கும். உலகமனைத்தும் சத்தியத்தை அறிகிற முழுமையான அறிவுக்குள் கொண்டுவரப்படும்பொழுது, ஒவ்வொருவரும் அதன் சட்ட திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டு நடக்கும்பொழுது, யாரும் ஒரு பாவியாகக் கருதப்படாமல், திருப்பக்கொடுத்தவின் ஆசீர்வாதங்களை அடையவிருக்கும் ஒரு பத்திரிகையாகவே நடத்தப்படுவார்.

மீட்சிக்கப்படுகின்ற உலகத்தாரின் அனுபவங்களுக்கும், தற்போது மீட்சைவிருக்கும் திருச்சபையின் அனுபவங்களுக்குமிடையே ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. மன ரீதியாகவும், உடல் ரீதியாகவும் உள்ள உலகத்தாரின் பலவீனங்கள் படிப்படியாக நீக்கப்படுவதால், கீழ்ப்படிவிற உலக ஜனங்கள் திருப்பக்கொடுத்தவின் ஆர்வாதங்களை உடனே பெற்றுக்கொள்ள ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆனால், சலிசேஷ யுகத் திருச்சபையாரோ, ஞானம்நானத்தில் கர்த்தரின் ஊழியத்திற்காக

மரணபரியந்தம் தத்தம் செய்து, மரணத்திற்குள் பிரவேசித்து முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் அவர்களுடைய பரிபூரணத்தை இமைப்பொழுதில் கதந்தரித்துக்கொள்வார்கள். இவ்விரண்டு மீடும்பொருள்களுக்கும் மரணத்திற்குள் வித்தியாசம் என்னவெனில், தற்காலத்தில் இல்லாத ஆதிசாதகமான சூழ்நிலைகள், உலகத்தார் மீட்சிக்கப்படும் அடுத்த யுகத்தில் உண்டாவிரும்பும். அக்காலத்தில் சமுதாயத்திலுள்ள ஜனங்களும், அரசாங்கமும் நீதிக்கு சாதகமாய் இருந்து விசுவாசத்திற்கும், கீழ்ப்படிதலுக்கும் வெகுமதி அளித்து பாவத்திற்கு தண்டனை கொடுக்கும் ஆனால், தற்காலத்திலே இவ்வகைத்தின் ஆதிபதியின் கீழ், சபைக்கான மீட்சியானது, நீதிக்கும் விசுவாசத்திற்கும் சாதகமாயிராத சூழ்நிலையில் நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால், இது நாம் முன்னரே பார்த்திருப்பதுபோல, இக்காரணத்தினால் திருச்சபைக்கு தெய்வீக உபாயமாகிய மகிமைமும், களமும் நிறைந்த பரிசு, நித்திய ஜீவன் என்கிற பரிசோடுகூட சேர்ந்து வழங்கப்பட்டு இருக்கப்படுகிறது.

ஆதாம் 930 வருடங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மரித்து வந்தபோதிலும், அவனுடைய மரணம் நிச்சயமானதாக இருந்தது. அவன் மரித்துக்கொண்டே இருந்ததின் காரணமாக, அவனுடைய பிள்ளைகளும் ஜீவனோடிருக்கத் தகுதியற்றவர்களாக, அதே மரிக்கும் நிலைமையிலேயே பிறந்தனர். தங்கள் பெற்றோரைப் போலவே நீண்ட அல்லது குறுகிய கால இழுபறியான வாழ்க்கைக்குப் பிறகு அனைவரும் மரித்துப்போகின்றனர் என்றபோதிலும், மரணமடையும்போது அனுபவிக்கும் வேதனை, துன்பத்தைப் பற்றியோ குறிப்பிடவில்லை. செத்துக்கொண்டே சாகிற தன்மையின் முடிவாகிய மரணத்தைப் பாவத்தின் தண்டனை என்று கூறுவதை நிலைமையில் கொள்ள வேண்டும். உபத்திரவமானது பாவத்தைச் சார்ந்து இருக்கிற ஒரு பகுதி மட்டுமே. அநேகர் இந்த உபத்திரவம் சிறிதேனும் இல்லாமல் பாவத்தின் தண்டனையாகிய மரணத்தை அடைகிறார்கள். ஆதாம் தன் ஜீவனை இழந்தபோது அவன் அதை நித்தியத்துக்கும் இழந்தான் என்றும், அவனது பிள்ளைத்திரிபில் ஒருவனும் அவனது தவறுக்குப் பரிசாரம் செய்யவே, இழந்துபோன கதந்திரத்தை திரும்பப்பெறவே கூடாதிருந்தது என்றும் நாம் நிலைமையில் கொள்ள வேண்டும். ஆதாமின் சந்ததியார் அனைவரும் மரித்துவிட்டனர் அல்லது மரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். மரிப்பதற்கு முன்பதாக தங்களது

தவறுகளுக்கு ஈடுசெய்யாவிடில், மரித்த பிற்பாடு அதாவது ஜீவன் இல்லாதபோது அதை நிச்சயமாக செய்ய முடியாது. பாவத்தின் தண்டனையானது இழந்த ஜீவனுக்கு மீண்டும் திரும்பும் கதந்திரத்தோடு மரிப்பதல்ல. பாவத்திற்கெதிராக கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையில், விடுதலையைப் பற்றி ஒன்றும் கூறவில்லை. (ஆதி. 2:17) திரும்பக்கொடுத்தலில் தேவனுடைய பங்கு என்னவெனில், இது முற்றிலும் தேவனுடைய இலவசமான கிருபை அல்லது தயவாளும் தண்டனைக்கு உள்ளான உடனேயே, மனிதனுக்கு தண்டனை அறிவிக்கப்பட்டபோதே இலவசமாக தேவனுடைய தயவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த தயையானது மனிதரால் உணரப்படும்பொழுது மாத்திரமே அவருடைய அன்பு பூரணமாக தெரியவரும்.

ஸ்திரீயின் வித்து, சாப்பத்தின் தலைமை நகரும் என்று தீர்க்கதரிசனமாக சொல்லப்பட்ட வார்த்தை, மங்கிள வெளிச்சத்தையாவது கொடுக்காதிருந்தால், மனுக்குலமானது முழுமையாகக் கைவிடப்பட்ட நிலைமையை அடைந்திருக்கும். ஆனால், தேவன் அவர்களுடைய தன்மைமக்கை ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதை அது காண்பித்தது. தேவன் ஆபிரகாமிடத்தில் அவரது வித்தின் மூலமாக பூயிப்பிலுள்ள குடும்பங்கள் அனைத்தும் ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்று உறுதியளித்ததின்படி, அனைவருக்கும் உயிர்த்தெழுதல் அல்லது திரும்பக்கொடுத்தல் நிச்சயம் உண்டு என்பதைக் குறித்தது. ஏனெனில், ஆசீர்வதிக்கப்படாமலேயே அநேகர் முன்பு இறந்துபோனார்கள். அக்களம் தவங்கி இன்று வரை மரித்தும் வருகிறார்கள் என்ற போதிலும், வாக்குத்தத்தம் இன்னும் நிச்சயமாயிருக்கிறது. திரும்பக்கொடுத்தல் அல்லது இளைப்பாறுதலின் காலங்களின்போது அனைவரும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். (அப். 3:18) தேவ தயவு நீக்கப்பட்டு, பாவத்தின் பொருட்டு அவரது சாய் வந்தாலும், வருங்கால ஆசீர்வாதத்திற்குரிய இந்த வாக்குத்தத்தமானது, சாபத்தை நீக்கி, தேவ தயவிற்கு மீண்டும் உலகம் திரும்புவதை குறிப்பாய் எடுத்துரைக்கிறது. தேவன் மனமிரங்கி, அவரது தீர்ப்பை மாற்றி, குற்றமுள்ள மனுக்குலத்தின் கறை திணையை நீக்கி எத்தம் செய்வார் என்றோ, அல்லது மனிதருடைய தண்டனையை வேறு ஒருவருக்குக் கொடுத்து மனுக்குலத்தை மீட்பதற்கான ஒரு வழியை வைத்திருந்தார் என்றோ அது காட்டியது.

தேவன் தம் திட்டத்தைப் பற்றி ஆயிரகாம் சந்தேகப்படும்படியாக விட்டுவிடவில்லை. மாறாக, தம்மை நெருங்கிச் சேர விரும்புபவரின்மீது கொள்ளுபவரேவென்றாய் பல்வேறு நியூலான பலிகளின் மூலம், பாவத்திற்காக அவர் மனமிரங்குமாட்டார், மனமிரங்குவது அவருக்குக் கூடாது என்றும், பாவத்தை மன்னிக்கமாட்டார் என்றும் காண்பித்ததோடு, பாவத்தையும் அதன் தண்டனையையும் அகற்ற வேண்டுமெனில், சரிநிலை சமாளமான பரி ஒன்றினால் மட்டுமே அதை ஒழிக்க முடியும் என்றும் காண்பித்தார். இது ஒரு விசேஷமான முன்னடையானதாக ஆயிரகாமுக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தின் மையமாக விளங்கும் ஆயிரகாமின் மகனாகிய ஈசாக்கு ஆசீர்வாதிக்கப்படும் முன்பாக, தன்னையே பரி செலுத்த வேண்டியதாயிருந்தது. மரித்தோரிலிருந்து அவரை பாவமையாக திரும்பவும் ஆயிரகாம் பெற்றுக்கொண்டார். (ரபி. 11:19) இந்த உருவத்தில் ஈசாக்கு உண்மையான வித்தாகிய கிறிஸ்து இயேசுக்கு நியூலாக இருக்கிறார். இயேசு மனிதரை மீட்பதற்காகவும், மீட்கப்பட்டவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களை சந்திப்பதற்காகவும் மரித்தார். தேவன் குற்றவாளிகளை மன்னித்து, அவர்களது மீறுதல்களை மன்னிக்கிறார் என்று ஆயிரகாம் எண்ணியிருந்தாரானால் தேவன் மாறக்கூடியவர் என்றும், ஆகவே அவரோடு செய்த உடன்படிக்கையில் முழு நம்பிக்கை வைத்திருக்க முடியாது என்றும் சிந்தித்திருப்பார். தேவன் ஒருமுறை தம் சிந்தையை மாற்றுவாரென்றால், ஏன் மீண்டும் அதை மாற்றக்கூடாது? என்று அவர் புத்திக்கேற்ப யோசித்திருக்க வேண்டும். மரண சாபத்தைக் குறித்து அவர் மனமிரங்குவாராகில், வாக்குத்தத்தம் செய்த தயவைவும், ஆசீர்வாதத்தையும் குறித்து மீண்டும் ஏன் மனமாறக் கூடாது? ஆனால், தேவன் நம்மை இவ்விதமான நிச்சயமற்ற நிலையில் விட்டுவிடவில்லை. அவருடைய நீதியைக் குறித்தும், அவரது மாறாத தன்மையைக் குறித்தும், நமக்குப் போதுமான நிச்சயத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் “தம்முடைய குமாரன் என்றும் பாறாமல், நம் அனைவருக்காகவும் அவரை (மரணத்திற்கு) ஒப்புக்கொடுத்து” இவ்வளவாக அவர்களிடத்தில் அன்புகூர்ந்தபோதிலும், அவர்களது குற்றங்களை துடைத்தெறியமாட்டார்.

ஆதாமுக்கு தண்டனைத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டபோது முழு மனுக்குல சந்தையும் அவனுக்குள் இருந்தபடியால், அவன் மூலமாக ஜீவனை

இழந்ததுபோலவே, இயேசு தம் மரணத்தின் மூலமாக “எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளாக தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தபடியால்” அவன் அணையிலிருந்து இன்னும் பிறவாத மனுக்குலத்திற்கும், அந்த ஈடுபலி சாத்தியமாகிறது. எல்லா மனிதருக்காகவும் ஈட்டுக்கிரமம் முழுநிறைவாகச் செலுத்தப்பட்டு, அனைவரும் நீதியின் முன்பாக “ஏற்றவேலையில்” ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்கள். இவ்வாறு அனைவரையும் விசைக்கு வாய்க்கின்படியால், தம் மூலமாக தேவனிடம் சேர விரும்புபவர்களை சீப்பொருந்தச் செய்யும் முழு அதிகாரத்தையும் அவர் பெற்றிருக்கிறார்.

ஒரே மீறுதலினாலே எல்லா மனுக்குலக்கும் ஆக்கினைக்கு ஏதுவான தீர்ப்பு உண்டானதுபோல, ஒரே நீதியினாலே எல்லா மனுக்குலமும் ஜீவனை அளிக்கும் ஏதுவான தீர்ப்பு உண்டாவிற்று, அன்றியும் ஒரே மனுக்குலமைய கீழ்ப்படியாமையினாலே அநீதகர் பாலிகளாக்கப்பட்டது போல, ஒருவருடைய கீழ்ப்படிதலினாலே அநீதகர் நீதிமன்களாக்கப்படுவார்கள்.” (பேரமர் 5:18,19) இந்தக் கொள்கையானது மிகவும் தெளிவாய் இருக்கிறது. ஆதாமின் பாவத்தின் நிமித்தமாக எத்தனைப்பேர் மரணத்தில் பங்கெடுத்தார்களோ, அவர்களானவரும் நம் கார்த்தாகிய இயேசுவால் அருளப்படும் ஜீவிக்கும் உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். ஏனெனில், ஆதாமுக்கு பதிலாக மீறப்பட்ட பிரமாணத்துக்கு முன்பாக தம்மையே பரியாக்கி அவர்களனைவருக்காகவும் மரித்து, இவ்வாறாக, “எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளாக தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார்.” நம்மை தேவனிடத்தில் சேர்க்கும்படி அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராய் “அவர் மரித்தார். (1 பேருரு 3:18) நமது மனுக்குல சந்ததியாருக்காக தேவன் ஏற்பாடு செய்துள்ள அபரிதமான அனைத்து தெய்வீக தயவுகளைப்பெற மனிதனின் சயனிருப்பமே காரணமாய் உள்ளது என்பதை ஒருபோதும் அடையாளப்படுத்தக் கூடாது. நாம் முள்ளன் பார்த்த பேரமர் 5:18,19 வசனங்களை ஆராயும்போது, அநீதகர் இந்த விஷயத்தை கவனியாது இருப்பது தெரியவருகிறது. அப்போஸ்தலரின் கூற்றுப்படி, ஆதாமின் சந்ததியாகிய அனைவருக்குமே தண்டனைத்தீர்ப்பு மரணியதுபோல, பிதாவின் திட்டத்திற்கு உட்பட்டு நமது கார்த்தாகிய இயேசு கிறிஸ்து கீழ்ப்படிந்து, நமது நிமித்தமாக தம்மையே பரியாக ஒப்புக்கொடுத்ததின் மூலமாக பாவமன்னியின் பரிசு இலவசக் கிருமையாக அனைவருக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் நீதிமன்களாக,

நித்திய ஜீவன் பெறக்கூடிய அடிப்படைத் தகுதியைப்பெறுகிறார்கள். “ஒரே மனுஷனுடைய கீழ்ப்படிபாமைமயினாலே அநேகர் பாவிக்கலாக்கப்பட்டதுபோல, ஒருவருடைய கீழ்ப்படிதலினாலே அநேகர் நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்கள்,” நீதிமான்களாக்கப்பட்டார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. மீடும்பொருளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருக்கும்போதே அது நம்மை நீதிமான்களாக்கினால், ஒருவருடைய கீழ்ப்படிதலினாலே அநேகர் நீதிமான்கள் ஆக்கப்பட்டார்கள் என்று எழுதப்பட்டிருக்கும்.

ஆனால் கவிசேஷ யுகத்தின்போது மீடும் கொடுத்த மீடும் பொருளின் விலைக்கிரமமானது, ஒருசிலருக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டு, “அவரது இரத்தத்தின்மேல் வைத்த விசுவாசத்தால்” அவர்களை நீதிமான்களாக்கியது. ஆனால், கிறிஸ்து முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்கான “நிவர்த்தியாக” இருக்கிறபடியால், எல்லா மனிதரும் இக்காரணத்தினால் புதிய உள்படிக்கையின்கீழ் ஆதாமியனுடைய பாவத்தின் தண்டனையிலிருந்து மன்னிக்கப்பட்டு விடுதலையாகக்கப்படலாம்.

தேவனிடத்தில் அநீதியில்லை. ஆகவே, “நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால் அவைகளை நமக்கு மன்னித்து, எல்லா அபியாயத்தையும் நீக்கி, நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உன்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்.” (யோவா.19) கொடுக்கப்பட்ட தண்டனைக்கு பரிசாரம் நிறைவு செய்யப்படுவதற்கு முன்பாக, நம்மை அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள தேவன் விடுவாானால், அவர் அநீதியள்ளவராகிறார். அப்பவாறே அவரது சொந்த ஏற்பாட்டின்படி, நமக்காக தண்டனைக்கான பரிசாரம் செலுத்தப்பட்ட பிறகு, இழந்துபோனதை திரும்பக்கொடுக்க மறுப்பாராணால் அதுவும் அநீதியாயிருக்கும். ஆதியில் மனிதனுக்கு மரணத்தின்படி கொடுத்த அதே மாறாத தேவநீதியானது, தற்போது தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு கிறிஸ்துவின் மூலமாக ஜீவன்பெற வின்னாப்பம் செய்கிற அனைவருக்கும் வாக்களித்தபடி விடுதலை செய்ய தற்போது தயாராய் நிற்கிறது. “தேவன் தெரிந்துகொண்டவர்கள்மேல் குற்றம் சாட்டுகிறவன் யார்? தேவனே அவர்களை நீதிமான்களாக்குகிறவன். ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறவன்

யார்? கிறிஸ்துவே மரித்தவர்; அவரே எழுந்துமிருக்கிறவர்; அவரே தேவனுடைய வலதுபாளிசத்திலும் இருக்கிறவன்; நமக்காக வேண்டுகல் செய்கிறவரும் அவரே.” (ரோமர் 8:33, 34)

கொடுக்கப்பட்டபோகிற நிபந்தனைகளுக்கு கீழ்ப்படிபவர்கள், முழு மனுக்குலத்துக்குமானிய திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதற்கு, மீடும்பொருளின் பரிபூரணமே மிக உறுதியான கருத்தாக இருக்கிறது. (வெரி. 22:17) நீதியும் களமும்பொருந்திய தேவனின் குணாதிசயமே இதற்கு வாக்குறுதியளிப்பதாக உள்ளது. அவர் உண்டாயினால் ஒவ்வொரு வாக்குத்தத்தையும் அதைக் காண்பிக்கிறது. மேலும், அடையாளமான ஒவ்வொரு பரியும் பெரிதும் நிறைவானதுமான பரியாகிய “உலகத்தின் பாவத்தை சுமந்துதீர்க்கிற தேவாட்டுக்குட்டியும்,” “நம்முடைய பாவங்களை நிவர்த்திசெய்கிற கிருபாதார பரியும், நம்முடைய (சைபு) பாவங்களை மாத்திரம் அல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்களையும் நிவர்த்திசெய்கிற பரி” யுமாகிய கிறிஸ்துவைக் குறிப்பிட்டது. (யோவான் 1:29; 1 யோவான் 2:2) பாவத்தின் சம்பளம் அல்லது தண்டனை மரணமாக இருக்கிறபடியால், பாவம் நீக்கப்படும்பொழுது அதன் சம்பளமாகிய தண்டனையும் ஏற்றவேளையில் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இதைத் தவிர வேறு எந்தக் கருத்தும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததும், அநீதியானக இருக்கும். கிறிஸ்து மரித்து இரண்டாயிரம் வருடங்கள் ஆகியும், ஆதாமின் இழப்பிலிருந்து மனுக்குலம் இன்னும் விடுதலை பெறவில்லை என்ற விவாதம், திரும்பக்கொடுத்தலுக்கு எதிரானதும் அல்ல; கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்கு முன் கூந்துபோன நான்சையிரம் வருடங்களும், தேவன் உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பே மீடும்பை திட்டம் பன்னாண்டில்லை என்பதற்கும் எதிரான சாட்சியும் அல்ல. கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்கு முன்னால் இருந்த நான்காயிரம் வருடங்களும், கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்குப் பின்னால் இருந்த இரண்டாயிரம் வருடங்களும், “அனைத்தையும் திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களுக்கு” முன்பாக செய்ய வேண்டிய அடித்த வேலைகளுக்கு குறிக்கப்பட்ட காலங்களாகும்.

வேதமையம் பொதிக்கிற, தேவனிடத்தில் வைக்கும் விசுவாசம், பாவத்திற்காக மனம் வருந்துதல், குணநலன்களை சீட்டுத்துதல்

போன்றவைகள் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு இன்றியமையாதவைகளாய் இருக்கின்றன. திருப்பக்கொடுத்தவின் விஷயம் முன்பாடாக இருக்கிறதென்று யாரும் அவளாப்பட்டு நிதானிக்க வேண்டாம். இவ்விஷயத்தைக் குறித்து இனி விளக்கமாகப் பார்க்க இருக்கிறோம். ஆனால், இப்பொழுது முழுமையான விசுவாசத்தைவும், மனத்திரும்புதலையும், குணங்களை சீர்படுத்தலையும் உண்டாக்கத் தேவையான அளவு வெளிச்சத்தை ஒரு சிலர் மட்டுமே பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று நாம் கூறுகிறோம். இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனால் சிலர் முழுமையாகவும், சிலர் ஓரளவும் குருடாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இக்குருடாட்டத்திலிருந்தும், மரணத்திலிருந்தும் விடுதலையான பிறகு ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவின் மூலமே அல்லது கிறிஸ்துவமையின் மூலமே தனித்தனியாக தங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி, நித்தியஜீவன் பெற தகுதியுள்ளவர்களா? தகுதியற்றவர்களா? என்பதை நிரூபிக்க முழு சந்தர்ப்பம் பெறுவார்கள். ஜீவன் பெற தகுதியற்றவர்கள் என்று தங்களுடைய நிரூபித்தவர்கள், மீண்டும் மரணத்திற்கு (2-ம் மரணம்) செல்வார்கள். இதிலிருந்து அவர்களுக்கு மீட்போ அல்லது அனைத்துத் தொடர்ந்து உயிர்த்தெழுதலோ கிடையாது. ஆதலின் பாவத்தின் நிமித்தமாகவும், அதன் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட பல்விளைவுகளாலும் மரணம் சம்பவித்தது. இவையனைத்தும் கிறிஸ்துவின் மீட்பினால், அகற்றப்படும். ஆனால், மனதாரப் பாவம் செய்து எதிர்த்து நிற்பவர்களுக்கு மரணமே நிரந்தரமான முடிவாகிறது. அந்தப் பாவம் ஒருபோதும் மன்னிக்கப்படுவதில்லை, அதன் தண்டனை இரண்டாம் மரணம் ஆகும். அதாவது நித்திய மரணமே தவிர, நித்திய நித்தியத்திற்கும் மரித்துக்கொண்டே இருப்பதல்ல இது உயிர்த்தெழுதலினால் நீக்கப்படாத மரணம் ஆகும்.

மீட்பின் திட்டத்தை பற்றிய தத்துவக் கோட்பாட்டின் விளக்கத்தை இனி வரவிருக்கும் தொகுதிகளில் பாற்போடும் இங்கே நாம் காண்பிக்கிற உண்மை என்னவென்றால், ஆதலின் பாவத்தினால் உண்டான அழிவும் நாசமும் எவ்வளவு கொடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியதோ, அவ்வளவாக கிறிஸ்து இயேசுவின்மீது உண்டான மீட்பின் ஆசீர்வாத பலன்களும் சலுகைகளும் இருக்கும். ஏனென்றால், ஒருவனால் தண்டனைத் தீர்ப்படைந்து துன்பப்படுகிற அனைவரும் “ஏற்ற காலத்தில்”

நிச்சயமாகவே மற்றவரால் அந்த அனைத்து தீமைகளிலிருந்தும் விடுவிக்கப்படுவார்கள். ஆனாலும், வேதாசுத்தியில் கூறப்பட்டுள்ள “பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்” அதாவது ஜீவன் அனைத்துபோவது என்றும் சத்திய போதனைவை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள், இந்த அல்லது வேறு எந்த வேத போதனையையும் அரங்கீகரித்து ஏற்றுக்கொள்ளாமாட்டார்கள். மரணம் என்பது உயிரோடு வாதிக்கப்படுதல் என்று எண்ணுபவர்கள், மரணம் மற்றும் ஜீவன் என்ற வார்த்தைகளின் நேர் எதிரான அந்தந்தங்களை அடைசியப்படுத்துவதோடு, இரண்டு அபத்தங்களில் தங்களை உட்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். ஆதாம் செய்த எந்த வகையான பாவமாயிருந்தாலும் குறிப்பாக விலக்கப்பட்ட கனிவைப் புசித்த குற்றத்திற்காக, தேவன் ஆதாம் சதாக்காலமும் உயிரோடு வேதனையில் ஊதிப்பார் என்று நிதானிப்பது அபத்தமாக இருக்கிறது. நம் கார்த்தவாயி இயேசு நமது நிமித்தமாக மீடும் பொருளாகி, மனுக்குலத்தை மீட்டாரானால், நாம் மரணத்திலிருந்து விடுதலையாகப்படும்படி மரணத்திற்குள் சென்றாரானால், அநீதியாளர்களுக்காக அவர் துன்பப்பட்டு மரித்தது, முழு மனுக்குலமும் சாத்திப்பீழ்க்கு உட்பட்டிருக்கிற அதே தீர்ப்புக்கு இயேசுவும் உட்பட்டிருந்தார் என்பதற்கு இது சாட்சியமாய் இருக்கிறதில்லையா? அப்படியானால், நமது பாவங்களுக்காக அவர் சதாக்காலத்திற்கும் வாதிக்கப்படுகிறாரா? அவ்வாறு இல்லையெனில், நமது பாவங்களுக்காக அவர் மரித்தது எவ்வளவு நிச்சயமானதோ, அப்படியே நமது பாவங்களுக்கான தண்டனையும் மரணமே என்பதும் நிச்சயமாகிறது. ஆகவே, பாவங்களுக்கான தண்டனையாகிய மரணமானது எவ்வகையிலும் அல்லது எந்நிலையிலும் உயிரோடும்பதைக் குறிக்காது.

ஆனால், நித்திய வாழைக் கொள்வையானது, “கார்த்தவோ நம்மெல்லாரானாய் அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் விழப்பண்ணினார்” என்றும் கிறிஸ்து “நமது பாவங்களுக்காக மரித்தார்” என்றும் கூறும் கருத்துக்களோடு ஒத்திராததால், இரண்டு கருத்துக்களில் ஏதாவதொன்றை, பொருந்தாது என்று விட்டுவிட வேண்டும். ஆனால், சிலர் நித்திய வாழைக் கொள்ளையில் உறுதியாயிருந்து, அதை அறுகவை உணவாக விரும்பி, வேதம் கூறும் கொள்ளையைத் தள்ளிவிட்டு, இயேசு உலகத்தாருக்காக மீடும்பொருளை செலுத்தினார் என்கிற சத்திய வேதாசுத்தியின் ஒவ்வொரு பக்கமும் போதிக்கிற இந்த சத்தியத்தை

பகிர்ங்கவாக மறுதலித்து, வேதத்தை பொருட்படுத்தாதிருக்கின்றனர்.

திருப்பக்கொடுத்ததும் தடைமுறைமில் சாத்தியமானதா ?

இறந்துபோன கோடிக்கணக்கான மனிதர்கள் மீண்டும் உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார்களேயானால், அவர்களுக்கு இப்புழியில் போதுமான அளவு இடம் கிடைப்பது என்றும், அப்பவறு அவர்களுக்கு இடம் இருந்தாலும், அப்படிப்பட்ட மாபெரும் ஜனத்தொகையைத் தாங்கும் சக்தி இப்புழிக்கு இல்லை என்றும் சிலர் எண்ணுகின்றனர். வேறுசிலரோ, இப்புழியை பரந்த ஒரு கல்லறைத் தோட்டத்திற்கு ஒப்பிட்டு, மரித்த அனைவரும் விழித்தெழுந்து வருவார்களேயானால், தங்களுக்குரிய இடத்திற்காக, ஒருவரைப்பொருவர் நெருக்கி, மிதிக்கவேண்டியிருக்கும் என்றும் அடிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

இது ஒரு மிக முக்கியமான கருத்து. வேதாசமம் ஒரு உயிர்த்தெழுதலை அறிவிக்கும்போது உண்மையான கணக்கின்படி, இப்புழியில் அவர்கள் அனைவரும் கால் ஊன்ற இடமில்லை என்று நாம் கானும்போது, அது எவ்வளவு வினோதமாயிருக்கும்! நாம் பூமியின் மொத்தப் பரப்பளவை கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, இது ஆதாரமற்ற மீண்ட மயம் என்று அறியலாம். “தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள் எல்லோருடைய வாக்கினாலும் உரைத்துப்.” “எல்லாவற்றையும் திருப்பக்கொடுத்தலை” அடைபவர்களுக்கு அபரிதமான இடம் இருப்பதை நாம் காண்போம்.

மனிதனை சிருஷ்டித்து 6000 ஆண்டுகள் முடிவடைந்திருக்கிறது என்றும், தற்பொழுது 140 கோடி ஜனங்கள் பூமியில் ஜீவித்து வருகிறார்கள் என்றும் வைத்துக்கொள்வோம். நமது மனித சந்ததி ஒரே ஆண், ஒரே பெண்ணிலிருந்து துவங்கியது. ஆனால், ஒரு தாராளமான மதிப்பீட்டின்படி பார்க்கும்பொழுது, தற்காலத்தில் எத்தனை மனிதர்கள் இருக்கிறார்களோ, அத்தனைபேர் துவக்கத்தில் இருந்தார்கள் என்றே வைத்துக்கொள்வோம். மேலும், ஜலப்பிரளயம் மூலம் உலக ஜனத்தொகை எட்டு பெராக குறைந்தபோதிலும் இந்த எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் குறைவாக எப்போதும் இருந்ததில்லை. மீண்டுமாக, நாம் தாராளமான மதிப்பீடு செய்யும்போது, ஆதியாகமம் 5-ம் அதிகாரத்தின்படி ஆதாமிலிருந்து

ஜலப்பிரளயம் வரைக்குமுள்ள ஆயிரத்து அறநூற்று ஐய்பத்து ஆறு வருடங்களில் பதினொரு தலைமுறைகள் மட்டும் இருந்தன. அதாவது ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் ஏறக்குறைய நூற்று ஐய்பது வருடங்கள் ஆகியிருந்தது என்றாலும், நாம் ஒரு நூற்றாண்டிற்கு மூன்று தலைமுறைகள் அதாவது ஒரு சந்ததிக்கு முப்பத்து மூன்று வருடங்கள் என்று கணக்கிடுவோம். இதன்படி அறுபது நூற்றாண்டிற்கு மூன்று தலைமுறைகளாக, ஆதாமிலிருந்து நூற்று எண்பது தலைமுறைகளைக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு தலைமுறைக்கு நூற்று நாற்பது கோடி நாட்கள் என்றால் சிருஷ்டிப்பிலிருந்து இந்நாள் வரைக்கும் அதிகபட்சமாக இருபத்து ஐந்தாயிரத்து இருநூறு கோடி (252,000,000,000) ஜனங்கள் இருப்பார்கள். இந்த மதிப்பீடு உண்மையான தொகையைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு அதிகமாக இருக்கும்.

இந்த மாபெரும் ஜனக்கூட்டத்திற்கு போதுமான இடத்தை நாம் எங்கு கண்டுபிடிக்கலாம்? நிலத்தை நாம் அளந்து பார்க்கலாம். அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளில் உள்ள டெக்ஸஸ் மாநிலத்தின் பரப்பளவு 2,37,000 சதுர மைல்களாகும். ஒரு சதுர மைலுக்கு 2,78,78,400 சதுர அடியாக 6,807,180,800,000 சதுர அடி டெக்ஸஸ் மாநிலத்தில் உள்ளது. மரித்த ஒவ்வொரு உடலுக்கும் 10 சதுர அடி என்று வைத்துக்கொள்வோமேயானால் டெக்ஸஸ் என்ற மாநிலம் ஒரு கல்லறையாக, இந்த விசித்த அளவின்படி 680,718,080,000 சாரங்களை அல்லது, நாம் தற்போது பார்த்த பூமியில் ஜீவித்த ஒட்டுமொத்த ஜனங்களின் மிகைப்படுத்திக் காண்பிக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டினைக்காட்டிலும் மூன்று மடங்கு அதிகமாக இடங்கொள்ளும்.

நின்றுகொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதனுக்கு ஏறக்குறைய ஒன்று மற்றும் மூன்றில் இரண்டு பங்கு சதுர அடி இடம் (12^{1/2} sq.ft) தேவைப்படுகிறது. இந்தக் கணக்கீட்டின்படி தற்கால உலகின் மொத்த ஜனத்தொகை நூற்று நாற்பது கோடி பேர் 88 சதுரமைல் கொண்ட பரப்பளவில், அதாவது லண்டன் மாநகரம் அல்லது பிலதெல்பியா நகரத்தின் பரப்பளவைக் காட்டிலும், குறைவான பரப்பளவிலேயே நிற்கமுடியும். அப்பளவு தீவில் (பரப்பளவு 32 ஆயிரம் சதுரமைல்கள்) இப்புழியில் வசித்த மொத்த மக்கள் தொகையைப்போல் இரண்டு மடங்குக்கு அதிகமான நாட்கள் நிற்கமுடியுமா இடமிருக்கும் (மிகைப்படுத்தின மதிப்பீட்டின்படி).

ஆகவே, இந்தக் கருத்தை மறுப்பவர்களுக்கு பதிலளிப்பதற்கு மேற்கண்ட புள்ளிவிபரங்களே போதுமானது. ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை நாம் நினைவுபடுத்திப் பார்க்கும்பொழுது, “வணாந்தரமும் வறண்ட நிலமும் மகிழ்ந்து, கடுவெளி களித்து பழப்பத்தைப்போல செழிக்கும். வணாந்தரத்தில் தண்ணீரென்றும், கடுவெளிமீயிலே ஆறுகளும் பாய்ந்தோடும்” (ஏசா.35:1-6) என்றும் வசனமானது. தேவன் தம் திட்டத்திற்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் முன்னறிந்திருக்கிறார் என்றும், அவருடைய சிருஷ்டிகளுக்கு அத்தியாவசியமானவைகளை இயல்பான வழிகளில் சேகரித்துக்கொடுப்பார் என்றும் நாம் காண்கிறோம்.

திரும்பக்கொடுத்தலும், பரிணாமக் கொள்கையும்

மனிதனை முந்தின நிலைக்கு சீர்ப்பெருந்தச் செய்வதுபற்றி வேதாகமம் கூறும் சாட்சியமானது, விஞ்ஞானத்திற்கும், தத்துவக் கோட்பாடுகளுக்கும் இடைத்திருக்கவில்லை என்று கூறி சிலர் மறுக்கலாம். மேலே கூறின கொள்கையானது, மேலெழுந்தவாரியான மதத்தறிவின்படி, இருபதாம் நூற்றாண்டுகளுக்குத் தற்கால மேன்மையான அறிவைச் சுட்டிக்காட்டி, ஒப்பிடும்போது ஆதி மனிதன் அறிவில் மிகக் குறைந்தவனாக இருந்திருப்பான் என்றும், தற்போதைய அறிவோ அறிவிருத்தியின் பலனால் வந்தது என்றும் தீர்மானமாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைப்பாட்டின்படி பார்த்தால் முந்தின சீருக்குக் கொண்டுவருதல் விரும்பத்தகாததும், ஆசீர்வாதத்திற்கு நேர் எதிரானதுபயிரிக்கும்.

மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்பொழுது மேற்கண்ட கொள்கையானது புத்திக்கு ஏற்றதாகத் தோன்றலாம். புருக்களின் நகரத்திலுள்ள ஒரு பிரபலமான மதபோதகர் கூறுகிறபடி, பரிணாமக் கொள்கையின்படி, ஆதாமின் விழலையானது படிப்படியாக வளர்ச்சிப் பாதையில் அல்லது முன்னேற்றப் பாதையிலிருந்திருந்தால், நாமும் அவரது ஆதி நிலைமையிலிருந்து எவ்வளவு சீக்கிரம் விடுகிறோமோ அத்தளவிற்கு நமக்கு நன்மை பயக்கும் என்று கூறுவதை அநேகர் தீர்க்கமாக ஆராயாமல், இக்கொள்கையை சத்தியமாக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாமாயிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட தத்துவ ஞானமானது, பிரசங்க மேடையில் தேவ வசனத்தை மதிப்பிற்குக்கச்செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், முதல் மனிதனின் கீழ்ப்படியாமையால் மரணமும் துன்பங்கள் அனைத்தும் வந்தன என்றும், இவைகள் மீடும்பொருளினால் மீட்டுமே நீக்கப்பட்டு, தெவ்விக தயவுக்கும் ஜீவனுக்கும் மனிதர்கள் திரும்பக்கொண்டு வரப்படுவார்கள் என்றும் கூறின அப்போஸ்தலர்கள் அறிவினமானவர்கள் என்றும் நம்மை யோசிக்கச் செய்யும். (கொமர் 5:10, 12, 17-21; 8:19-22; அப்.3:19-21; வெளி.2:13-5) இந்த தவறான தத்துவக்கொள்கையை முறியடிக்கமுடியாது என்று உடனடியாக தீர்மானிக்கக்கூடாது. ஏனெனில், பாவம் மற்றும் மரணம் ஆரம்பமான விதத்தையும், முந்தைய பரிபூரண நிலைக்கு திரும்பவும் உயர்த்தப்பட இருப்பதையும் குறித்த அப்போஸ்தலர்களின் ஒவ்வொரு போதனையையும், சாட்சியங்களையும் முற்றிலும் புறம்பே தள்ளிவிட நேரிடுமாயின், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியால் ஏவப்பட்டு எழுதவில்லை என்றும், ஆகவே தேவ அங்கீகாரம் பெறாத இவற்றை தள்ளிவிடுவதே நலம் என்றும் கருதி விட்டுவிட கடமைப்பட்டிக்கிறோம். ஆகவே, பிரபலமாகிவரும் இந்தக் கொள்கையை சில உண்மைகளின்படி ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, அதன் தத்துவம் எவ்வளவு ஆழமானதென்று அறியலாம்.

இந்தக் கொள்கையின் பிரதிநிதியாகிய ஒருவர் கூறுவதாவது: “ஆதி மனிதனது ஜீவிதத்தில் மிகுத கூறாமல் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தது. பெரும்பாலும் மாம்ச சிந்தையே அவனை ஆண்டு வந்தது. பிறகு அவன் படிப்படியாக ஒரு நிலைமையிலிருந்து மற்றொரு நிலைமைக்கு வளர்ந்து, தற்காலத்திலுள்ள ஒரு சாதாரண மனிதன் மூளையின் செயல்பாட்டிற்கு கீழான ஒரு நிலைமையை அடைந்திருக்கிறார். ஆதலால், இந்த யுகம் மூளையின் யுகம் (Brain age - அறிவின் யுகம்) என்று கருதப்பட்டு, பெரிடப்படலாம். தற்காலத்தில் பெரும் நிறுவன வேலைகளை துணியோடு செய்ய மூளை உந்துகிறது. மூளையானது அரசாங்கங்களை ஆளுகை செய்கிறது. மூளையினால் மனிதன் இப்பூமியின் ஒவ்வொரு களிமம் மற்றும் காற்று நீர் போன்ற அனைத்துப் பொருட்களின் மேலும் ஆளுகை பெற்று, அதை தனக்குக் கீழ்ப்படுத்துகிறார். பெளதீக ஆற்றல்கள்மேல் (Physical force) மனிதன் தன் சுரத்தினை வைக்கிறார். படிப்படியாக இந்த வல்லமைகளை அடைந்து இயற்கையை ஆண்டுகொள்ளுவான் என்பதை அலைக்காண்டர் செல்கிள்க் தனது மொழிநடைமில் ‘நான் ஆராய்ந்த

அனைத்திற்கும் நானே மன்னன்' என்று கூறுகிறார்."

நாம் ஒரு கொள்கையை கவனிக்கும்பொழுது அதைப் பார்த்த உடனேயே அறிவுப்பூர்வமானதென்று அதை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளவும், அத்துடன் இலாசீது வரும்படி வேதாகமத்தை திருப்ப முயலக்கூடாது. சத்திய வேதாகமத்தை நாம் ஆராய்ந்துபார்த்து, ஆயிரக்கணக்கான வழிவழிகளில் வேதாகமத்தின் சாட்சியங்கள் உண்மையானவை என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதையும், மனித ஞானத்திற்கு அப்பாற்பட்ட மேலான ஞானத்தினாலேயே இப்பத்தகம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதையும், இது குறைபாடற்றது என்பதையும் பரிசீலித்துப் பார்த்து அறிந்திருக்கிறோம். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் புகழ்ப்படுத்தக்கூடிய இருந்தபோதிலும், அது பரிந்துரைக்கும் கொள்கைகள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியவைகளாக இருந்தபோதிலும், அதன் முடிவான கருத்துக்கள் "தவறில்லாதது" என்று நாம் தீர்மானித்துவிடக்கூடாது. ஒரு உண்மையான விஞ்ஞானி தன் முயற்சிகளை பரிசீலித்துப் பார்க்கின்ற மாணவன் என்றும், தமையற்ற சூழ்நிலைகளிலும், கணக்கிட முடியாத கடினமான தூள்பக்களிலும் போராட்டங்களிலிருந்து, மனிதனுடைய ஆதிக்கால இருப்பிடத்தை அடைய அடையப்போகும் பின் நிலைமையையும், பாபெரும் புத்தகமாகிய இயற்கையிலிருந்து கற்கும் மாணவன் என்றும் நாம் நினைவுகூற வேண்டும். ஆகவே, முன்னர் விஞ்ஞானக் கொள்கைகளாக தீர்மானித்திருந்த ஆயிரக்கணக்கான கொள்கைகள் பிந்தைய காலங்களில் தவறு என்று அதே விஞ்ஞானிகளால் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பது ஆச்சரியமான காரியமல்ல.

ஆகவே, விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளையோ, ஆராய்ச்சிகளையோ எதிர்ப்பது நமது நோக்கமல்ல. இயற்கையாகிய புத்தகத்தை வாசிக்கின்ற மாணவர்கள் கூறும் ஆலோசனைகளைக் கேட்கும்போது, அநேக முறைகளில் ஒரு பகுதியோ அல்லது முழுமையாகவோ தவறு என்று நிரூபிக்கப்பட்ட கொள்கைகளை வேதாகமம் கூறும் கொள்கைகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, விஞ்ஞானிகளின் போதனைகள் சரியான அல்லது தவறான என்று நிரூபிக்க வேண்டும். "வேதாகமத்தையும் சாட்சியாகமத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்த வார்த்தைகளின்படி சொல்லாவிட்டால்

அவர்களுக்கு விடியற்காலத்து வெளிச்சமில்லை." (ஏ.எ.ஃ20) இயற்கை மற்றும் வேதாகமம் ஆகிய இரண்டு புத்தகங்களைப் பற்றிய அறிவானது இரண்டும் இசைவானவைகள் என்று நிரூபிக்கும் ஆனால், அப்படிப்பட்ட அறிவை அடையும் வரை தேவனுடைய பின்னாகவிடத்தில் தேவனது வெளிப்பாடு தொடர்ந்து எந்திமாகவும் முதன்மையாகவும் இருந்து, தவறு செய்வக்கூடிய சக மனிதரின் யுகங்களின் அடிப்படையிலான கண்டுபிடிப்புகளை தீர்மானிக்கட்டும்.

ஆனால், இக்கொள்கையைப் பற்றிக்கொண்டவர்களாய், ஆதிபிப் மிகவும் தாழ்ந்த ஜீவன் நிலையிலிருந்த மனிதன், படிப்படியாக வளர்ந்து தற்போதைய "அறிவின் யுகம்" என்ற மேலான நிலையை அடைந்தான் என்றும் பரிணாமவாதக் கொள்கையையிட, தற்போது மனிதனது அறிவுப்பெருக்கத்திற்கும் திறன் மற்றும் அவனது வல்லமைக்கும் வேறு ஏதாவது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய உண்மை இருக்கிறதா என்று காண்போம். வசதி வாய்ப்புகளும் நவீன கண்டுபிடிப்புகளும் பொதுவான கல்வி அறிவும் எங்கும் பரவியிருக்கிற அறிவுப்பெருக்கமூடே மூணாயின் திறனை அதிகரிக்கச்செய்யும் காரணமாக இளாமல், மூணையை உபயோகிக்கக்கூடிய மிகவும் தமைய நிறைந்த சூழ்நிலை உண்டானதே காரணம் என்று நாம் காணப்போகிறோம். மூளைத் திறனானது கடந்த காலங்களையிட தற்போது அதிகரித்திருக்கிறது என்ற கூற்றை மறுக்கிறோம். ஆனால், சாதகமான சூழ்நிலைகளின் காரணமாக முந்தைய காலங்களைக்காட்டிலும், தற்காலத்தில் மனித மூளைத் திறனை பயன்படுத்துவது அதிகரித்திருப்பதினால், மூளைத்திறன் அதிகரித்திருப்பதுபோன்று காணப்படுகிறது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஒவியக்கலையிலும், சிற்பக்கலையிலும், பவிர்சியெரும் தற்கால "அறிவின் யுகத்தின்" மாணவர்கள், கடந்த காலங்களில் அத்துறையில் வல்லுநர்களாக விளங்கினவர்களைப் பின்பற்றுவது இல்லையா? அல்லவாறு செய்வதினால் அவர்களது மூணையின் வல்லமை மற்றும் வடிவமைத்தலில் தனித்திறமை, மற்றும் விவேகமாய் செய்யும் வேலைத் திறன் ஆகியவைகள் மேன்மையானவைகள் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் அல்லவா? முற்காலத்து கட்டிட வடிவமைப்புகளை தற்கால அறிவின் யுகமானது தள்ளுமைய சிற்ப வேலைக்காக பெரும்பாலும் பயன்படுத்துவதில்லையா? இந்த "அறிவின் யுகத்தின்" சொற்பொழிவாளர்களும்,

பகுத்தறிவாளர்களும் கடந்த காலத்திலிருந்த ப்ளாட்டோ, அரிஸ்டாட்டில், பெமாஸ்தனிஸ் போன்றவர்களின் நடைமுறைகளைக் கற்று அவர்களது நியாயக் கோட்பாடுகளை பின்பற்றுவதில்லையா? தற்காலத்து மேலடப் பேச்சாளர்கள் பெமாஸ்தனிஸ், அப்பொல்லோ போன்றவர்களின் நாமையப் பெறவேண்டும் என்றும் அப்போஸ்தலர் பவுலின் தெளிவான தர்க்கிக்கிற வல்லமையை பெற வேண்டும் என்றும் ஆசைப்படுவதில்லையா?

இன்னும் முந்தைய காலத்தை நோக்கிப் பார்க்கும்போது தீர்க்கதரிசிகளில் அடிநகர் சொல் நபமாகப் பேசும் வல்லமையையும், சங்கீதங்களில் கவிதை பாணியில் எழுதும் ஆற்றலும் பெற்றிருந்ததை அறிகிறோம். தற்கால “சூளை யுகத்தின்” தத்துவ ஞானிகளுக்கு யோபுவின் ஞானத்தையும், அவனுக்கு ஆறதல் கூற வந்தவர்களுடைய ஞானத்தையும் ஒழுக்க ரீதியான உணர்வுகளையும் எடுத்துக்காண்பிக்கிறோம். “எகிப்தியரின் சகலவிதமான ஞானத்தையும் கற்றறிந்த மேசேஸையி” பற்றி நாம் என்ன சொல்ல முடியும்? அவர் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட சட்டங்கள், நாசரிசுமடைந்த இன்றைய அனைத்து நாடுகளுக்கும் உள்ள சட்டங்களுக்கு அஸ்திவாரமாய் விளங்குவதோடு, அதிசயமான ஞானத்தின் ஒட்டுவொத்த உருவமாக இன்னும் அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பழங்காலத்தில் புறதயன்போன நகரங்களைத் தோண்டி எடுக்கும்பொழுது, கடந்தகாலங்களில், கலை மற்றும் விஞ்ஞானம் ஆகியவற்றைக்குறித்த அவர்களது அறிவு தற்கால “அறிவு யுகத்தின்” தத்துவ ஞானிகளை ஆச்சரிப்பவைக்கிறது. இறந்த சரிங்களுக்கு நறுமணப்பொருட்களை இடும் பழங்கால முறைகளும், செம்புக்கம்பியை அனல் சிகிச்சை செய்யும் முறையும், தமஸ்குவின் எஃகுமையும், கருங்கிவிரிமும் கண்ணாடியை உருவாக்குவதும், கடந்த காலங்களில், செய்த அரிதான செயல்களாய் இருக்கின்றன. இவைகளை தற்காலத்தின் மூளைத்திறனையும், கண்டுபிடிப்புச் சாதனங்களையும் கையாண்டு புரிந்துகொள்ளவோ அதேவிதமாக செய்யவோ முடியாதிருக்கிறது.

ஆயிரகாம் வாழ்ந்த நான்காயிரம் வருடத்திற்கு முந்தைய காலத்திற்குப் போவோமானால், எகிப்தின் மகா பிரமிடக் காணலாம். இது இன்றைய நாளில் அதிகம் கற்றறிந்த விஞ்ஞானிகளுக்கும்கூட

ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதன் கட்டுமானப்பணியானது தற்கால “அறிவு யுகத்தின்” வானவியல் மற்றும் கணித விஞ்ஞானங்களுக்கு இசைவாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. நவீன கருவிகளைக்கொண்டு கண்டுபிடிக்கக்கூடிய உண்மைகளை பிரமிடு நமக்குப் போதிக்கிறது. உடைப் புகழ்பெற்ற வானவியல் வல்லுநர்களில் சிலர்: தேவனே இதற்கு காரண சந்தர்ப்பாய் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று தயக்கமின்றி பகிரங்கமாக அறிவிக்கும்படியாக அதன் போதனைகள் தெளிவாகவும் ஆச்சரியமாகவும் இருக்கின்றன. தற்போதைய “அறிவு யுகத்தின்” பரிணாமவாதிகள், அது தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி நடந்தேறியது என்றும், அது மனித ஞானத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட மேலான வேலை என்றும் ஒப்புக்கொண்டபோதிலும், அதைக் கட்டினவர்கள் மனிதர்களே என்பதையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அன்றைய நாளில், தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, மனிதர் கூட்டமாய்ச் சேர்ந்து தங்கள் சிந்திக்கும் திறனால் செய்துமுடிந்த வேலையை, இன்றைய நாளில் அனைத்து நவீன விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளைப் பயன்படுத்தி, ஒரு சில மனிதர்கள் தங்களுக்கு முன்பாக அவைகளை ஒரு மாதிரியாக வைத்துக்கொண்டு செய்யும் திறனையே பெற்றிருக்கின்றனர். இதிலிருந்து அறியவருவது என்னவெனில், நமது “அறிவு யுகமானது” உண்மையான அத்தாட்சி மற்றும் சூழ்நிலைகளைக் காட்டிலும், ஆணவம் மற்றும் போலி தற்பெருமையால் வளர்ந்திருப்பதை நிரூபிக்கிறது.

இவ்வாறாக தற்காலத்து மனித அறிவுத்திறன், கடந்த காலங்களைக் காட்டிலும் அதிகரிக்கவில்லை என்று நிரூபிப்பதோடு, தற்கால அறிவுத்திறன் குறைவாகவே இருக்கிறது என்பதையும், தற்காலத்தில் பொதுவாக அதிகரித்திருக்கிற அறிவுப்பெருக்கத்திற்கும் நவீன கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் உள்ள காரணம் என்றும் காணவேண்டும். இதனை சத்திய வேதத்திற்கு இசைவாகவும், புத்திக்கேற்றபடியும் நம்மால் கண்டறியமுடியும் என்று நம்புகிறோம். தற்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டும், புதிதாக உண்டாக்கப்பட்டும் இருக்கிறவைகள் மதிப்பமிக்கவையாக காணப்படுவதால், இது “அறிவு யுகம்” என்பதற்கு ஆதாரமாகக் கருதப்படுகிறது. இவையனைத்தும் கடந்த நூற்றாண்டிற்குள்ள்தான் வந்திருக்கிறது. உதாரணமாக, நீராவி எஞ்சின், மின்சாரம், தந்தி, ரயில்வே-ரோடுகள், நீராவியூசு மற்றும் பல்வேறு தொழில்துறை இயந்திரங்கள்

ஆசியவற்றை உபயோகிப்பது அறுபது வருடங்களாகத்தான் இருந்து வருகிறது. இவைகள் மூளைத்திறன் அதிகரித்திருப்பதற்கு சான்றுகளாக இருக்குமேயானால், “அறிவு புகழானது” தற்பொழுதுதான் துவங்கி இருக்க வேண்டும். தர்க்க ரீதியாகப் பார்க்கும்பொழுது, இன்னும்பொரு நூற்றாண்டில் எல்லா விதமான அற்புதங்களும் அன்றாட நிகழ்வுகளாக இருக்கும். இதே விசித்திர அறிவிரிவுக்கொண்டே போலுமானால் இது எதில் போய் முடியும்?

மீண்டுமாக நாம் ஒரு காரியத்தை சிந்திப்போம். மனிதர் அனைவருமே புதிதானவற்றைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்களா? கண்டுபிடிக்கப்பட்டவைகளை நடைமுறையில் உபயோகித்துப்பார்த்து, பயனுள்ளதா என்று கண்டுபிடிப்பவர்களின் எண்ணிக்கைகளைவிட, அந்தக் கண்டுபிடிப்பை உபயோகப்படுத்தி, நல்லது என்று பாராட்டுபவரின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவே. மிகவும் பயனுள்ளதும், உயர்வாக மதிக்கப்படும் பொதுநல ஊழியம் செய்து வருபவர்களில், சிலர் மட்டுமே மிகுந்த “மூளைத்திறன்” உள்ளவர்கள். இவ்வாறு நாம் கூறுவது அந்த ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மற்றவர்களை களவீனப்படுத்த அல்ல. உலகில் உள்ள மிகச் சிறந்த அறிவாளிகள், ஆய்ந்த பகுத்தறிவு வல்லுநர்கள், நவீன இயந்திரங்களை கண்டுபிடித்தவர்கள் அல்ல. கண்டுபிடித்தவர்களில் சிலர், மந்தமான புத்தி உள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள் என்பதை அறிந்தவர்கள், “இவர்கள் அவற்றை எப்படி கண்டுபிடித்தார்கள்” என்று ஆச்சரியப்படுகின்றனர். மின்சாரம் மற்றும் நீராவித்திறன் போன்ற மாபெரும் கோட்பாடுகளை அநேக ரூபானிகள் கூட்டாகச் சேர்ந்து பல வருடங்களாக மீண்டும் மீண்டும் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டறிந்தவைகளை சோதனைக்குப்படுத்தி, பின்பு வெப்படுத்திவரும் இக்காலங்களுக்கு மாறாக, அவைகளை கண்டுபிடித்தவர்கள், தங்களுடைய மூளைத்திறனை உபயோகிக்காமல் எதிர்பாராத வன்மையம் தற்செயலாய் கண்டுபிடித்தார்கள்.

மனித நிலைப்பாட்டிலிருந்து தற்கால நவீன கண்டுபிடிப்புகளுக்கு பின்வருமாறு காரணம் கூறலாம்: கிபி 1440-இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அச்ச இயந்திரம் (Printing Machine) அந்தநீன கண்டுபிடிப்புகளுக்கு ஆரம்பமாக இருந்தது. அச்ச இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதிருந்தால் அறிவாளிகளின்

கண்டுபிடிப்புகளும், சிந்திக்கும் திறன்படைத்தோரின் சிந்தனைகளும், குறிப்புகளும் பதிவுசெய்யப்பட்டு, புத்தகங்களாக வெளிவந்திருக்காது. பின்வரும் சந்ததியாருக்கும் அறியப்பட்டதிருந்திருக்கும். புத்தகங்கள் அச்சிக்கப்பட்டதால், பொதுக்கல்வி முறை அறிமுகமாகி, பரவலாகி, இறுதியில் பள்ளிக்கூடங்கள், சர்வசாதாரணமாகி, பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் மனித அறிவுத்திறனை அதிகரிக்கவில்லை. மாறாக, சிந்திக்கும் ஆற்றலை நெறிப்படுத்தவும், பொதுப்படைவாக்கவும் உதவியது. இதன் காரணமாக ஏற்கனவே அடைந்திருக்கும் திறனை மேம்படுத்த உதவுகிறது. புத்தகங்கள் எந்தளவு சாதாரணமாகிறதோ அந்தளவு அறிவும் பொதுவாக எல்லாநிலைகளிலும் பரவுகிறது. இவைகளை அடைகின்ற சந்ததிகள் கடந்தகால சந்ததிகளைக் காட்டிலும், மேலான நிலைமையை அடைகிறார்கள். தன்னுடைய ஆணைகளைகளையும், அபிப்பிராயங்களையும் கூறி, மற்றவர்களை ஊக்கப்படுத்தி, வெறுசுட்டுவதற்கு முன்னர் ஒரேயொரு மேதை இருந்தான். ஆனால், தற்போதோ ஆயிரக்கணக்கான சிந்தனையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதோடு கூட இன்றைய ஒவ்வொரு தலைமுறையினரும், முன் சந்ததிகள் அனைவருடைய ஒட்டுமொத்த வாய்க்கை அனுபவங்களையும் புத்தகங்களின் வழியாக அறிகின்றனர். கல்வியும் அனைவரால் புகழத்தக்க குறிக்கோளாக சேர்ந்து, இடர் நிறைந்த பணியை, துணியோடு மேற்கொள்ளவும், மேலான அந்தஸ்தையும், தகுதியையும் அடையவேண்டுமென்ற விருப்பமும், அன்றாட பந்திக்கைகளில் வரும் புதிதுபுதிதான காரியங்களின் விளக்கங்களாலும், கருத்துக்களினாலும் மனிதனுடைய புரிந்துகொள்ளும் வல்லமை அதிகரித்து, ஊக்கப்படுத்துவதன் காரணமாக, சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக கூடுமானால் ஏதாவது ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் அல்லது புதிதாக உண்டாக்க வேண்டும் என்ற உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே, நவீன கண்டுபிடிப்புகளானது அதிகரித்திருக்கும் மனித மூளைத்திறனால் அல்ல என்றும், இயற்கையாக ஏற்பட்டிருக்கும் காரணங்களினால் அறிவுக்கூர்மை, புரிந்துகொள்ளும் திறன் அதிகரித்திருக்கிறது என்றும் நாம் தீர்மானிக்கிறோம்.

இனி இப்பாடத்தைக் குறித்து வேதாகமம் என்ன பொதிக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போம். புதிதாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டவைகள் மற்றும்

அறிவுப்பெருக்கம் ஆகியவை இயற்கையான காரணங்களின் நிமித்தமாக, மனிதருக்கு ஏற்பட்டது என்பதை தற்போதைக்கு நாம் நம்பும் அநேக வேளையில், இந்த இயற்கையான காரணங்கள் யேகோவா தேவனால் பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்பாகவே திட்டமிட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, “தமது சித்தத்தின் ஆலோசனைக்குத்தக்கதாக எல்லாவற்றையும் நடப்பிக்கிற அவருடைய தீர்மானத்தின்படியே . . .” (எபே. 1:2) ஏற்றவேளையில் அவரது பரிமாசிப்பின்படி அவை நடப்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவரது வசனத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தின்படி, ஆறாயிரம் வருடங்களாக தேவன் பாவத்தைத் தயார்த்தையும் அனுமதித்து, இவ்வுலகில் அநீதியின் ஆட்சியால் நகக்கப்படும்படியாக விட்டு, பின்பு ஏழாவது ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் அனைத்தையும் தாம் நியமித்த இயேசு கிறிஸ்துவின்மூலம் திரும்பக்கொடுக்கவும், அதற்கு முன்பாக தீமைமைய முற்றிலுமாக வேற்றுக்கவும் தேவன் சித்தம் கொண்டார். ஆகவே, தீமையின் ஆறாயிரவருட ஆட்சி முடிவடையும் வேளையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இருக்கிற ஆயிர வருட யுகத்தில் தேவன் பல்லேறு நவீன கண்டுபிடிப்புகளை வெளிக்கொணரத் தேவையான தயாரையும், சூழ்நிலைகளையும் அனுமதித்தார். அவரது புத்தகமாகிய வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தையும் இயற்கையாகிய புத்தகத்தினையும் சுற்பதற்கும், அதோடு கூட வரவிருக்கிற ஆயிரவருட அரளட்சியில் மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதித்து, உயர்த்துவதற்கு ஆயத்தமாக இயந்தரவியல், மற்றும் இரளாயன தத்துவத்தை பயன்படுத்தும் கருவிகளையும் தற்போது கண்டுபிடித்து அறிமுகப்படுத்தும்படியாக தேவன் தயவு காண்பித்தார். இவையனைத்தும் பயன்படுத்தும் நிலையில் தயாராய் உள்ளது. தேவதிட்டம் இதுவே என்பதை தீர்க்கதரிசன வாக்கியம் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. “தானியேலே, முடிவுகாலம் மட்டும் இந்த வார்த்தைகளைப் புறப்பொருளாக வைத்து வைத்து, இந்தப் புத்தகத்தை முத்திரைபோடு. அப்பொழுது அநேகர் இங்கும் அங்கும் ஓடி ஆராய்வார்கள். அறிவும் (முனைத்திறன் அல்ல) பெருகியிடும்.” “தூள்மார்க்களில் ஒருவனும் (தேவதிட்டத்தையும், வழியையும்) உணரான். ஞானவாள்களோ உணர்ந்துகொள்வார்கள்.” “யாதொரு ஐயத்தையும் தோன்றியதுமுதல் அக்காலமட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காவும் வரும்.” (கூளி. 12:1, 4, 10)

தற்காலத்தில் புதிதாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டவைகளும்

வெளிப்பட்டிருக்கிற ஆசீர்வாதங்களும் இதற்குமுன்பே மனிதனுக்கு வந்து சம்பத்தின் வேதனைவை எளிதாக்கும்படி தேவன் ஏற்பாடு செய்யாதது சிலருக்கு விநோதமாக தோன்றலாம். முதலில் சாபத்தின் முழு விளைவுகளையும் மனுக்குலம் உணரவேண்டுமென்பது தேவ திட்டமாயிருக்கிறது என்பதையும் அதன்பின்பு ஆசீர்வாதங்கள் முழு மனுக்குலத்தின்பீதும் பொழியப்படும்போது, பிறயோதுளபில்லா பாவத்தைக்குறித்து அம்மனுக்குலமானது என்றென்றும் தீர்மானமான முடிவெடுக்கும் என்பதையும் நாம் நினைவுகூர வேண்டும். இதற்கும் மேலாக உலகம் இன்னும் அறிந்துணராத விஷயத்தை தேவன் முன்னறிந்தும் முன்னுரைத்தும் இருக்கிறார். அது என்னவென்றால், முழு உலகத்தின் நீதியுள்ள சட்டங்களுக்கு இசையாக, நடக்க மனதில்லாதவர்களின்மேல் அவருடைய விசேஷமான ஆசீர்வாதங்களைப் பொழிவாரியாகில் அதிகதிகமான தீமைகளுக்குள்ளேயே அது அவர்களை வழிநடத்திச்செல்லும் என்பதேயாகும். தேவன் தற்காலத்தில் அளித்திருக்கும் அதிகதிகமான ஆசீர்வாதங்கள், அளிக்கப்படும் விதம், இவ்விஷயத்திற்கு ஒரு அனுபவப் பாடமாக இருக்கிறது. அதோடு, மீடப்பட்ட மனிதருக்கும், தேவ தூதர்களுக்கும் நித்திய நித்தியத்திற்கும் இந்தக்கொள்ளைக உதாரணமாக இருக்கலாம் என்று முடிவில் விளங்கும் எப்படி இது சாத்தியம் என்பதை இங்கு குறிப்பாக மட்டும் காண்பிக்கிறோம்.

முதலாவது கடுமையான சட்டங்களும் தண்டனைகளும் அதனை நிறைவேற்ற வலியுயரான அளசங்கமும் இல்லாவிடில், தற்காலத்து விழுந்துபோன அல்லது இழியான நிலைமையில் மனுக்குலம் இருக்குமட்டும், சுயதலம் ஏற்குறைய அனைவரையும் ஆட்சிசெய்யும் மனிதனது திறன் சமமாக இராமல் ஒவ்வொருவரிடமும் வித்தியாசப்படுவதால், தொழிலாளிகளைக் குறைக்கும் இயந்திரங்கள் புதிதாக தயாரிக்கப்பட்டு, அதன் விளைவாக தயாரிப்பவர் அதிக உற்பத்தியைத் துவங்கிவாடின, அதன் விளைவாக ஐக்கரியவர்கள் இன்னும் ஐக்கரியவர்களாகவும், ஏழை இன்னும் அதிக ஏழையாக ஆவதுமே நடைபெறும். மனிதரின் மனப்போக்கு, சுயமேன்மை, ஏசுபோகம் இவற்றையே சார்ந்திருப்பதால், ஏற்கனவே இயற்கையான அனுபவமும் திறனும் உடையவர்களுக்கு இன்னும் இது தேரடியான சாதகத்தை

ஏற்படுத்துகிறது.

இரண்டாவது மனிதன் பரிபூரணமற்றவனாக இருப்பதாலும், மனிதனது விஷயங்களை முறைப்படுத்த ஒரு தெய்வீக அரசாங்கம் இல்லாதிருப்பதாலும், தற்காலத்து வளங்களும் ஐஸ்வரியங்களும் சீராக நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டேயிருப்பதால், எல்லாருக்கும் சமமாகப் பங்கிடுவது கூடாத காரியம். அவ்வாறு பங்கிடுவது சாத்தியமாக இருந்தாலும், அதனால் வரும் பயன்கள் தற்போதிருப்பதைவிட இன்னும் அதிக தீமையை விளைவிக்கும். தொழிலாளிகளைக் குறைக்கும் இயந்திரங்களும், அவைத்து நலீன கருவிகளும், அவைவருக்கும் சமமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுமானால், அதன் விளைவாக உழைக்கும் நேரம் குறைந்து ஒய்வுநேரம் அதிகரிக்கும். விழுந்துபோன ஜீவிகளுக்கு சோம்பேறித்தனம் அதிக தீமைகளை வருவிக்கக்கூடியது. உழைக்கும் நிர்ப்பந்தமும், முகத்தில் விபர்வையும் இல்லாதிருக்குமானால், நமது சந்தி தற்போதைய நிலைமையைக் காட்டிலும் இன்னும் தூரிதமாக அதிகரிக்கின்றனாகியிருக்கும். சோம்பேறித்தனமே எல்லாத் தூக்குணத்திற்கும் தாய் இதனால் உடல், ஒழுக்கம் மற்றும் மனாதிபாயமும் கெடுகள் பின்பொடர்ந்து வரும். ஆதலால், தேவனுடைய ரூபணத்தின்படியும், நற்குணத்தின்படியும், இப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதங்கள் ஆயிரவருட அசாட்சியின் ஆயத்தப்படுத்தும் ஆசீர்வாதங்களாக அறிமுகப்படுத்தப்படும்வரை நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலான நிலைமையில் உள்ள தேவராஜ்யத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் எல்லா ஆசீர்வாதங்களும் மனிதருக்கு சமமாக பிரித்துக் கொடுக்கப்படுவதோடுகூட, ஒய்வுநேரங்கள், அதே உள்ளாத அரசாங்கத்தால் முறைப்படுத்தப்பட்டு, இயக்கப்படுவதால், மன, ஒழுக்க, உடல் ரீதியான நல்பண்புகள் பரிபூரணத்தை நோக்கி வளரும். தற்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நலீன கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் அறிவு பெருக்கத்தின் ஆசீர்வாதங்கள், இந்த “ஆயத்தம் மண்ணும் நானில்” எதார்த்தமாகவே மனிதனுக்கு வந்தபடியும் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதால், இது “அறிவின் யுகம்” என்று மனிதர் கூறிக்கொள்ளுமளவிற்கு உள்ளது. ஆனால், இந்த தத்துவ ரூபிகள் ஏமாற்றும் அடையத்தக்கதாக, இந்த நலீன கண்டுபிடிப்புகளை அதிகரிக்கப்படி தேவனால் அனுமதிக்கப்படும் இந்த ஆசீர்வாதங்கள் அதிகரிப்பதினால் யாதொரு ஜாதியாரும் இதுவரை

தோன்றினதுமுதல் உண்டாயிந்த உயத்திரவத்தின் காலத்திற்குள் உலகம் ஏற்கனவே பிரவேசித்திருக்கிறது.

தீர்க்கதரிசியாகிய தாளியேல் அறிவு பெருக்கத்தையும், உயத்திரவ காலத்தையும் இணைத்து, மேலே நாம் கண்ட வசனங்களில் உரைத்திருக்கிறார். மனுக்குலம் சீர்கெடு அடைந்திருப்பதன் காரணமாக அறிவு உயத்திரவத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. அறிவு பெருக்கத்தின் காரணமாக உலகத்திற்கு தொழிலாளிகளை மிச்சப்படுத்தும் இயந்திரங்களும் வசதிகளும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதோடுகூட, மருத்துவ அறிவின் ஆற்றல் அதிகரித்ததினால் ஆயிரக்கணக்கான உயிர்கள் அதிக காலம் ஜீவிக்கும்படி ஜீவியக்காலத்தை நீட்டிக்கச் செய்கிறார்கள். மனுக்குலத்திற்கு அறிவுக்கண்கள் பிரகாசிக்கப்பட்டுள்ளதால், மனிதக் கொலைகள், போர்கள் விரும்பத்தகாததாயி விட்டது. இதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்கள் எண்ணிக்கை (ஜனத்தொகை) அதிகரித்து இந்த எண்ணிக்கை வரலாறு காணாதவாறு இன்றைக்கு நாளுக்குநாள் தூரிதமாக அதிகரித்து வருகிறது. இவ்வாறாக மனிதரது எண்ணிக்கை அதிகரிக்க அதிகரிக்க அடர்கள் செய்யும் வேலையின் அவசியமானது குறைந்துகொண்டே வருகிறது. இவ்வாறு அதிகரித்துக்கொண்டே செல்லும் மனுக்குலத்தின் தொழிலாளது இயந்திரங்களினால் பறிக் கப்பட்டபோதிலும், அவர்களுடைய தேவைகளும் குறைபாடுகளும் எல்லை காணாத அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறது. இந்த வகுப்பாருக்கு வேலைவாய்ப்பும், வாழ்வாதாரமும் கொடுக்கும் “அறிவு யுகத்தின்” தத்துவ அறிஞர்களின் முயற்சி கடினமான ஒன்றாக உள்ளது. இந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு தங்களுடைய மூலையின் அறிவுத்திறனால் காணமுடியாது என்பதை முடிவில் இந்த தத்துவ அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கும்.

வல்லமையையும், அதிகாரத்தையும் தங்கள் பிடியில் வைத்துள்ள ஐஸ்வரியவான்களை சுயநலமானது தொடர்ந்து ஆட்சி செய்வதினால் நீதியும், மனிதனுக்கு இருக்கவேண்டிய அடிப்படை அறிவும் குருடாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறிருக்க, தங்களுடைய உரிமைகளைப்பற்றி அதிகரித்துவரும் அறிவினாலும், இதேவிதமான சுயநலமானது தங்களைத் தங்களே பாதுகாத்துக்கொள்ளும் உணர்வோடு

இணைந்துள்ளதாலும், ஏழை வகுப்பாரின் மத்தியில் கோபக்களம் உருவாகி, இம்மாதிரியான ஆசீர்வாதங்களின் விளைவாக கொஞ்சகாலம் ஒரு பயங்கரமான, இதுவரை சம்பவித்திராததும், யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்காலமட்டும் உண்டாயிராத மகா உபத்திரவக் காலமாக அது உருவாகும். ஏனெனில், இவ்வகை ஆசீர்வாதங்களை, வழிகாட்டுதலின்றி, கட்டுப்பாடற்ற, விழுந்துபோன நிலைமையிலிருக்கும் மனிதனால் முறையாக பயன்படுத்த முடியாது. ஆயிரவருட அசாட்சியின் போது, மீடும்பட்ட மனிதனது இருதயத்தில், தேவனது பிரமணங்கள் மீண்டும் எழுதப்படும்வரை, தன் முழு சுதந்தரத்தையும் எவ்வித அபாயமும் தீங்கும் இன்றி உபயோகிக்க மனிதரால் கூடாது.

கலியோகக் கடவின் கொந்தளிப்பை அதுபின்வர, அதே அதிகாரத்தோடு, "இரையாதே! அமைதலாயிரு!" என்று மனுக்குலத்தின் மனவேதனையாவிய கொந்தளிக்கும் கடலுக்கு கட்டளையிடும்போது, உபத்திரவகாலம் ஏற்ற வேளையில் முடிவடையும். "சமாதானப்பிரபு" அதிகாரத்தோடு "எழுப்பும்போது" மாபெரும் அமைதியை அதன் படை. அப்பொழுது, கொந்தளித்து, யோதிக்கொள்ளும் இவ்வகை அமைப்புகள் "யேகோவா அபிஷேகம் பண்ணினவரின்" அதிகாரத்தை அறிந்துகொள்ளும். "காத்தலின் மகிமை வெளியறங்குமாலும் மாம்சமான யாவும் அதை ஏகமாய்க் காணும்." இவ்வாறு கிறிஸ்துவின் ஆட்சி ஆரம்பிக்கும்போது "பூமிமீதுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்."

அதன்பின்பே தற்கால அறிவின் யுகத்தில் மனிதர்கள் கொண்டுள்ள, பரிணாம அல்லது இயற்கையான வளர்ச்சிக்கு பதிலாக, முழுமனுக்குலத்தின் ஆசீர்வாதத்திற்கான "அவருடைய ஆயத்தநாளில் யேகோவாவின் மின்னல்களின் பிரகாசத்தைக் (சத்திய வெளிச்சம்) காண்டு உணர்வார்." (எஃ.77:18) ஆனால், தற்போதோ பரிசுத்தவான்கள் மட்டுமே இச்சத்தியத்தைப் பார்க்க முடியும். பரலோக ஞானத்தைப் பெற்றிருப்பவர்கள் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளமுடியும். ஏனெனில், "காத்தருடைய இரகசியம் அவருக்குப் பயந்தவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தம்முடைய உடன்படிக்கையைத் தெரியப்படுத்துவார்." (எஃ.25:14) பொது அறிவு பெருகியிருக்கின்ற வேளையில், தேவனுடைய பிள்ளைகள் காத்தரை அறிவிற அறிவினும், அவரது திட்டத்தை அறிந்து போற்றுவதிலும்,

களியற்றவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்று எண்ணி, தேவன் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்திருக்கிறபடியால், தேவனுக்கு எத்தோத்திரம் உண்டாவதாக. இவ்வாறு அவருடைய வார்த்தைகளையும், திட்டங்களையும் அறிந்து மதிப்பதினால், தேவ வசனங்களுக்கு வினோதமாக எழுப்பும் வீணான தத்துவக் கொண்கைகளுக்கும் அறிவினமான பாரம்பரியங்களுக்கும் எதிர்த்து நிற்கவும் நாம் தகுதியடைகிறோம்.

மனிதனது சிருஷ்டிப்பைக் குறித்து வேதாசமம் கூறுவதைக் கவனிப்போம். தேவன் மனிதனை பரிபூரணமாகவும் நீதிமானாகவும், அவரது பூமிக்குரிய சாயல்களும் சிருஷ்டித்தார் என்றும், மனிதன் அநேக உபாயத் தந்திரங்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டதால் தன்னையே கறைபடுத்திக்கொண்டான் என்றும், (ஆதி.1:27; ரோயர் 5:12; பிரசங்கி 7:29), எல்லாரும் பாவிக்காளானினால் மனுக்குல சந்ததியாரில் எவரும் எவருக்கும் உதவிசெய்யக்கூடாதுபோயிற்று என்பதையும் ஒருவனாவது "எவ்விதத்தினாலாவது தன் சகோதரனை மீட்டுக்கொள்ளவும் அவனிபித்தம் மீடும் பொருளை தேவனுக்கு கொடுக்கவழங்கூடாதென்றும்" (எஃ.49:7,8,15) தேவன் தம் மனதுருக்கத்தினாலும், அன்பினாலும் இதற்கு ஏற்பாடு செய்தார் என்றும், இதன் பொருட்டு தேவகுமாரன் மனிதனாகி மனிதருக்கு மீடும்பொருளைக் கொடுத்தாரென்றும், இவ்வாறு தியாக பலி செலுத்தியதற்கு வெகுமதியாகவும், மனிதரை தேவனோடு ஒப்புவாக்கும் மாபெரும் பணியை நிறைவேற்றி முடிப்பதற்காகவும், அவர் தெய்வீக சுபாவத்துக்கு, உன்னதங்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டாரென்றும் அறிவினோம். ஏற்றவேளையில் மனுக்குலத்தை இயேசு ஆதி பூரண நிலைமைக்கும் அப்பொழுது மனிதன் பெற்றிருந்த அனைத்து ஆசீர்வாதங்களுக்கும் திருப்பக் கொண்டு வருவார் என்றும் வேதாசமம் காண்பிக்கிறது. இந்தக் காரியங்கள் அனைத்தும் வேதாசமத்தில் துவக்கமுதல் இறுதிவரைத் தெளிவாகப் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேதாசம போதனையானது பரிணாமக்கொண்கைக்கு நேரெதிராக இருக்கிறது. அல்லது வேறுவிதமாக சொல்வோமேயானால், "ஞானமென்று பொய்யாக பேசுபெற்றிருக்கிற கொண்கைகள்," தேவனுடைய வார்த்தைக்கு எதிரானதும், இசைவில்லாததும், பூரணானதுமாக இருக்கிறது.

* * *

“கோபத்தின் பேசுங்கள் வாணிரிந்து யுபிசென்மேல் இன்னும்
உட்டபிடுகிறது,
அவசியமேல் பூமி தேவ கோபம் பலகாய் நிற்கிறது;
தேவன் அவனை ஆதியில் சீட்சித்தானும்;
இவன் எழும்போது மகிஷயசிறும் அழகிலும் சூழ்குவான்.

“ஆம், யுபிசெ நீ நிச்சயம் எழுவாய்;
உன்னை அடுத்த பிதாவின் கரங்களே உன் காயத்தை ஆற்றி தேற்றும்;
உன்னை அடக்கி ஆண்ட இரக்கமற்ற எதிராளியை அவர் நீதியாய்
நியாயந்தீர்த்து
அவனது கட்டுகளைத் தகைத்து, அவனது கயிறுகளை தூர எறிகிறார்.

“அதன் பிறகு உனது மனம் என்மென்றும் மாறாத செழுமையான காலத்தை
அருளும்;
மலைகளும் பாளத்தாக்குகளும் வெம்பிரிந்துப்பாடும்;
இனி உனது வறண்ட கன்மலைகள் அனைத்தும் புத்துயிர் பெறும்!
இனி அவிசவாசியின் நகைப்போ, புறநாதியாரின் இகழ்ச்சியோ இல்லை.

“வெப்பமான பாலைவனத்தை மணல்கள் - இனி பத்துமடங்கு மலனைத்
தரும்
முள்ளும் குறுக்கும் விளைவித்து வந்த நீ புதிய ஏதேனை சூழக்கொள்வாய்,
வல்லமையுள்ள தூதன் பெற்றென்கோவை உயர்த்தி
ஆர்ப்பரித்து இறங்குவதை இப்பொழுதே தோக்கிப்பார்.

“நீதி விசாரணைக்காக இறங்கிவரும் வல்லமையின் பிரகாசம், - உன்
எட்டுத் திசையையும் எட்டும், ஒவ்வொரு தேசத்தையும் தராசில் வைக்கும்;
யூதர் கோத்திரத்து சிங்கத்தின் எந்திரமான ஆளுநரை
மெத்தளபாய் இருக்கிற உடையபாத முத்திரைகளை உடைக்கும்.”
-ஹேபர் (Heber)

அத்தியாயம் - 10

ஆலிக்குரிய மற்றும் மாளிட சபாவங்கள் வெவ்வேறானதும் வித்தியாசமானதும்

பொதுவான தவறான புரிந்துகொள்ளுதல் - பூமிக்குரிய அல்லது மனித சபாவமும் பரத்திற்குரிய அல்லது ஆலிக்குரிய சபாவமும் - பூமிக்குரிய மகிமையும் பரத்திற்குரிய மகிமையும் - ஆலிக்குரிய ஜீவிகளைக்குறித்த வேதாசய சாட்சியம் - அழிவிற்குரியதும் அழியாமைக்குரியதும் - அழிவுக்குரிய ஜீவிகள் இந்திய ஜீவனை சுதந்தரிக் குடியுமா? தமய காண்பித்தலில் உள்ள நீதி - பூசுத்தின் அடியடிப்பில் உள்ள கொள்கையை ஆராய்தல் - பரிபூரணத்தில் பல்வேறுவிதம் - தேவனது மேலாண்மை மிக்க உரிமைகள் - மனிதனது நிறைவான தேவைகளுக்கான தேவனுடைய ஏற்பாடுகள்- கிறிஸ்துவின் சரி அப்கங்களை தேர்ந்தெடுத்தல் - அவர்களது சபாவம் எவ்விதம் மாறுதலடையும்?

மனிதர்கள் அனைவரும் ஏதேனில் ஆதாம் இயூர்துபோன மனித பரிபூரணமாகிய முந்தின சீன திரும்பக்கொடுத்தலின்மூலம் மீண்டும் அடைவார்கள் என்றும், கிறிஸ்துவின் சபையானது இந்த பொதுவான திட்டத்திற்கு விதிவிலக்காகியிருந்து, மனித சபாவிலிருந்து ஆலிக்குரிய சாயலுக்கு மாறும் அடைகிறார்கள் என்று மனுக்குலத்திற்கான பொதுவான தேவநிட்டத்தை அநேக கிறிஸ்தவர்கள் காணத்தவறுகின்றனர். பொதுவாக கிறிஸ்தவ ஜனங்களே, "ஆலிக்குரிய சபாவத்தை அடைகிறவர்களேயன்றி வேறொருவரும் இராட்சிக்கப்படுவதில்லை" என்று எண்ணுகிறார்கள். ஆனால், பூமியின் குடும்பங்கள் அனைத்தையும் திரும்பக்கொடுத்தலுக்குட்படுத்தி ஜீவனையும் ஆசீர்வாதங்களையும் வழங்குவதாக சந்தியவேதம் வாக்குறுதி அளிக்கிறது. அதோடு கவிசேஷ யுகத்தில் தெரிவுசெய்யப்படும் திருச்சபையார் மாத்திரமே ஆலிக்குரிய சபாவத்திற்கு மாறும் அடைவார்கள் என்றும் வாக்களிக்கிறது. மேலும், மற்ற எவருக்கும் இந்தப்பிக்கை உண்டாமிருப்பதற்கு ஆதாரமாக ஒரு வேதவசனமாவது இல்லை.

பெருந்திரிபான மனுக்குலம் பாவத்தினால் உண்டான அனைத்து

சிறிவு பலனீனங்கள், வலி, துன்பம் மற்றும் மாணம், இவைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, அவர்கள் விழுகைக்கு முன்பிருந்த முழுமையான மனித பரிபூரணத்தை மீண்டும் அடைந்து அனுபவிப்பார்களானால், ஆதாமின் பாவத்திலிருந்து முழுவதும் இராட்சிப்படைபும் விஷயத்தில், கவிசேஷ யுகத்தில் "பரம அமைப்பிற்கென்று" அமைக்கப்பட்டு "தெய்வீக சாயலுக்கு பங்குபெறும்" கிறிஸ்துவின் சபையைப்போலவே அவர்களும், முழு விடுதலை அடைவார்கள்.

ஒரு பரிபூரண மனிதன் எவ்வாறு உண்டாக்கப்படுகிறான் என்பதை முறையாகப் புரிந்துகொள்ளத் தவறுவதும், அழிவிற்குரிய அல்லது அழியாமைக்குரிய நிபந்தனைகள் என்ன என்பதைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளுதலும், நீதியைப் பற்றிய தவறான கருத்துக்களும் ஒன்றுசேர்ந்து மேற்கூறிய தவறுகள் ஏற்படக் காரணமாகின்றன. அதுமட்டுமின்றி எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அநேக வசனங்களின் பொருள் மறைக்கப்பட்டு, திசைப்படைய வழிவகுக்கிறது. ஒரு பரிபூரண மனிதன் ஒருபோதும் பூமியில் இருந்ததில்லை என்பதும், பூமியில் காணப்படுகின்ற மனிதர்கள் ஒரு பகுதி வளர்ச்சியடைந்தவர்களே என்பதும், ஆகவே பரிபூரணத்தை அடைய வேண்டுமானால் அவன் ஆலிக்குரியவனாக மாறவேண்டும் என்பதும், எந்த ஒரு வேத வசனத்தின் ஆதாரமில்லாத, பெரும்பாலானவர்களின் பொதுவான கண்ணோட்டமாய் இருக்கிறது. இந்தப்பார்காவலில் "சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்து" ஆராயப்போது வேதாசயக் கருத்துக்கள் இடைசவாகவும் அழகாகவும் தோன்றாமல் குழப்பத்தை உண்டாக்கப்படுகிறது.

ஆதாம், இயேசு என்ற இரண்டு பரிபூரண மனிதர்கள் மட்டுமே இப்பூமியில் இருந்ததாக வேதாசயம் நமக்கு தெளிவாய் போதிக்கிறது. ஆதாம் தேவசாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். அதாவது மன வல்லமையாகிய, பகுத்தறிதல், ரூபக சக்தி, தீர்மானித்தல், மற்றும் சித்தம் இன்னும் ஒழுக்க இயல்புகளில் நீதி, பிரதிபலன் எதிர்பாராது நன்மை செய்தல், அன்பு பேற்ற அனைத்திலும் தேவ சாயலினையே சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். பூமியிலிருந்து உண்டானவன் பூமிக்குரியவனாயிருந்து, ஆலிக்குரிய ஜீவியின் பூமிக்குரிய சாயலாயிருக்கிறான். ஆலிக்குரிய ஜீவியின் குணங்களைப் பெற்றிருந்து

அளவிலும் தரத்திலும் நிர்ணய எல்லைவிலும் வித்தியாசப்பட்டிருந்தனர். விழுந்துபோன மனிதனிடத்தில் “வாரும்புகள் வழக்காடுவேம்” என்று தேவன் கூறாமளவிற்கு மனிதன் தேவ சாயலில் இருக்கிறான்.

அனைத்தையும் ஆண்டு நடத்தும் யேசேவா தேவன், மனிதன் பூமிக்குரியவற்றை ஆளும்படிக்கு அதிகாரம் அளித்தான். “அவர்கள் சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், மிருக ஜீவன்களையும், பூமியனைத்தையும், பூமியின்மேல் ஊரும் சகல பிராணிகளையும் ஆளக்கூடவர்கள் என்றான்.” (ஆதி 1:26) யேசே கூறும்போது, தேவன் தாம் உண்டாக்கின சிருஷ்டியை வெறுப்போடு சிருஷ்டியாமல் முழுமையானவனாக, அதாவது தம்முடைய சிருஷ்டியை “நல்லது” என்று கண்டார் என்று கூறாமளவிற்கு அவனை பரிபூரணமாக சிருஷ்டித்தார் என்பதை தேவன் உணர்ந்திருந்தார் என்று கூறுகிறார். (ஆதி 1:31) தேவனுடைய பார்வையில் அறிவுள்ள தம்முடைய சிருஷ்டிகளில், பரிபூரணத்திற்குக் குறைவானது எவையும், “அது நல்லது” என்று கூறவதில்லை.

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பரிபூரண மனிதனைக் குறித்து எஃசே5-8ல் “நீர் அவனை தேவ தூதரிலும் சற்று சிறியவனாக்கினீர்; மகிமையினாலும், கனத்தினாலும் அவனை முடிசூட்டினீர். உபது கரத்தின் கிரியைகளின்மேல் நீர் அவனுக்கு ஆளுகை தந்து, சகலத்தையும் அவனுடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினீர். ஆடுமாடுகளெல்லாவற்றையும், காட்டு மிருகங்களையும், ஆகாயத்து பறவைகளையும் சமுத்திரத்து மச்சங்களையும் கடல்களில் சஞ்சிக்கிறவைகளையும் அவனுடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினீர்.” சிலர் வேதாசக்யமானது பரிணாமக் கொள்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது என்று சொல்கிறார்கள். “தேவ தூதரிலும் சற்று சிறியவன்” என எபிரெயர் 2:7ல் கூறப்பட்டுள்ளதை, சற்று சிறியவன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, தூதர்களைக்காட்டிலும் அவனுடைய தரத்தில் சிறிதேனும் குறைந்தவனல்ல என்று அவர்கள் புரிந்துகொள்ளாருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட விளக்கம், அறிவிற்கேற்றதும், அதிகாரப்பூர்வமானதும் அல்ல. இது சங்கீதம் 85:5-6க்கு எடுக்கப்பட்ட பேற்கோள் ஆகும். எபிரெய மற்றும் கிரேக்கச் சொற்களை ஆளும்படித் தில் எவ்வித மாற்றம் கருத்திற்கும் இடம் இல்லாது போயிற்று. ஆகவே, தூதர்களைவிட அளவிலும் மேன்மையிலும் சற்று

தாழ்ந்த நிலையில் (in degree) சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்ற கருத்து தெளிவாக உணரக்கூட்டுகிறது.

மனிதன் பரிபூரணமாக சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆதி நிலையை தவிர தன் சமீபத்தில் எழுதியிருக்கிறார். மனிதனை தமது சொந்த சாயலாகவும், இப்பூமிக்கு இராஜாவாகவும் முன்பு உருவாக்கின திட்டத்தை தேவன் ஒருபோதும் கைவிட்டுவிடவில்லை. அவனை நினைவுகூர்ந்து மீட்டு முன்பு இருந்த நிலைமைக்கே சீப்பொருத்தச் செய்வதை தவிர தீர்க்கதரிசனாக உணரத்திருக்கிறார். இதே உண்மையை, பவுல் அப்போஸ்தலன் எபிரெயர் 2:7-ல், தேவன் தம் நோக்கத்தை கைவிடவில்லை என்றும், மனிதன் பரிபூரணமாக, மேன்மையானவனாக, பூமியின் இராஜாவாக மீண்டும் நினைக்கப்பட்டு முந்தினசீருக்குக் கொண்டுவரப்படுதலை நம்முடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார். மேலும், வாக்குத்தத்தம் பன்னாப்பட்ட திரும்பக்கொடுத்தலை இன்னும் நாம் காணமுடியாவிட்டாலும், அது முழுமையானதுமே தேவன் அதற்கான ஆரம்பப்பட்ட நடவடிக்கையை எடுக்கிறதைக் காண்கிறோம் என்றுணரக்கிறார். இப்பேர பரிபூரண மனிதன் என்ற இம்மகிமையையும், கனத்தையும், கிரீடமாக அணிந்ததாக நாம் காண்கிறோம். இவர் சரிதிராண மீட்கும்பொருளாக அல்லது பதிவீடாக தேவ கிருபையினால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்து, இவ்வாறு இயங்கியோன அனைத்தையும் திரும்பக்கொடுப்பதற்கு வழியை ஆயத்தம் பண்ணுகிறார். உயர்ந்த மொழிபெயர்ப்பாகிய ரோதர்காமின் பகுதியை கீழேக் கொடுத்துள்ளோம்.

“மனிதனை நீர் நினைவுகூர அவன் எப்பத்திரம்; அவனுது மனித குலாரசனை நீர் சந்திக்க அவன் எப்பத்திரம்? நீர் அவனை தூதர்களைக் காட்டிலும் சற்று சிறியவனாக்கினீர்; மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனுக்கு முடிசூட்டினீர், அவனை உபது கரத்தின் கிரியைகளுக்கு மேலாக நியமித்தீர்.”

தூதரிலும் சற்று சிறியவன் என்றால் பூரணத்துவத்தில் குறைவுள்ளவன் என்று பொருளல்ல. படைக்கப்பட்ட சிருஷ்டி பூரணமாய் இருந்தபோதிலும் மற்றொரு சிருஷ்டியைக் காட்டிலும் தாழ்ந்த ஸ்தானத்தில் இருக்கலாம். உதாரணமாக, பூரணமான ஒரு குதிரை பூரணமான ஒரு மனிதனைக் காட்டிலும் தாழ்வானது. உயிருள்ளதும், உயிரற்றதுமான

பல்வேறு சீர்திருத்த வகைகள் அதன் நிலையின்படி பிரிக்கப்படும். இதனை விளக்கிக் காண்பிக்க கீழ்க்கண்ட விபரத்தை அளிக்கிறோம்:

பர்த்திந்திரிய ஆவிக்குரிய ஜீவிகள்	பூமிக்குரிய மாம்ச ஜீவிகள்	தாவர வர்க்கங்கள்	கனிம வர்க்கங்கள்
தேய்வக சபாநாயகர்	மனித சபாநாயகர் மிருக இனம் புறவை இன வகைகள்	மரங்கள் செடிகள் பூ, பூண்டு வகைகள்	பொன் அல்லது தங்கம் வெள்ளி வெள்ளை
தேவ ஜாதிகள் சபாநாயகர்	மீன்	பாசி வகைகள்	இரும்பு

மேற்கூறிய கனிம வர்க்கங்கள் அனைத்தும் தூய்மைபாக இருந்தபோதிலும் தங்கம் (பொன்) மட்டுமே எல்லாவற்றிலும் முதல் தரம் வாய்ந்தது. செடி வகை ஒவ்வொன்றும் பரிபூரண நிலையில் இருந்தபோதிலும் அவைகள் சபாநாயகர்களும் தாத்திலும் வேறுபடும் அல்லாது மிருகங்களிலும் அவைகள் பூரண நிலைக்கு கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும், ஒவ்வொன்றிற்கும் இடையே வித்தியாசங்கள் தன்மையிலும் குணத்திலும் உண்டு. ஏனென்றால், ஒரு ஜீவியை பூரணப்படுத்துவதன் மூலம் அதின் அடிப்படை சபாநாயக மாறுவதில்லை. *ஆவிக்குரிய ஜீவிகளிலும் அவர்கள் பரிபூரணர்களாய் இருந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு ஜீவிக்கும் இடையே ஒற்றுமையான அம்சங்கள் இருந்தபோதிலும், உயர்ந்த தரமுள்ள சபாநாயகர்கள் உண்டு. தெய்வீக சபாநாயக ஆவிக்குரிய சபாநாயகர்களிலேயே எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதுமாய் மகா உன்னதமாய்பிரக்கியது. கிறிஸ்து தம் உயிர்த்தெழுதலில் பரிபூரண தூதர் நிலைமையையும் தூதர் சபாநாயகத்திற்கும் மேலான உன்னதமான தெய்வீக

*சபாநாயகர் (Nayana) என்ற சொல்லானது சில சபாநாயகர்களில் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை உள்படக்கிய சொல்லாகும். இதற்கு உதாரணமாக, ஒரு தாய் சிறந்தவொன்றை சபாநாயகரையுள்ள என்றோ, குதிரை சந்த சபாநாயகரையுள்ள அல்லது தீய சபாநாயகரையுள்ள என்றோ சொல்லப்படுவதாகும். ஆனால், இவ்வாறு வார்த்தையை உபயோகிக்கும்போது அதன் இயற்கைப் பண்புகளை மற்றவையோடு ஒப்பிட்டு விளக்கியதேயன்றி, தனிப்பட்ட சபாநாயகர் அல்லது பண்புகளை மாத்திரம் குறிக்கவில்லை.

சபாநாயகரைப் பெற்றுக்கொண்டார். (எபி.13-5)

மேற்கண்ட அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒவ்வொன்றும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததும், ஒன்றும் மற்றொன்றைவிட வேறுபட்டதாயும் இருக்கிறதை கருத்தாய்க் கவனித்து அவைகளை பின்வருமாறு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். உலோக வகைகளில் முதல் தரமான தங்கம் (பொன்) தாவர வகையின் கடைசி தரத்தைக் காட்டிலும் சற்று தரமுள்ளது. ஏனென்றால், தாவர வகைகளுக்கு ஜீவன் உண்டு. அல்லாது தாவர வகைகளில் முதன்மையானது மாம்ச ஜீவிகளில் கீழானதைக் காட்டிலும் சற்று கீழ்ப்பட்டது. ஏனென்றால், மாம்ச ஜீவிகள் அனைத்திற்கும் தாம் ஜீவித்திருப்பதைப் பற்றிய உணர்வு உண்டு. அல்லாதுமே மனிதனும் பூமிக்குரிய ஜீவிகளிலேயே முதன்மையானவனாய் இருந்தாலும், "தேவ தூதர்களைக்காட்டிலும் சற்று கீழானவன்." ஏனெனில், தேவதூதர்கள் ஆவிக்குரிய அல்லது பர்த்திந்திரிய ஜீவிகளாவர்.

தேவன் தமது சபாநாயக சிருஷ்டத்த பரிபூரணமான மனிதனுக்கும், தற்போது நாம் காண்கின்ற பாவத்தினால் இழிவாகி பலவீனமாகிப்போன மனிதனுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் அதியமையானது. பாவம் அவனது பண்புகளையும், குணநலன்களையும் மடிப்படியாக அரித்து உருமாற்றிவிட்டது. ஆதலிற்றகு பின்வந்த அநேக சந்ததியினர்கள் அறியாமையினாலும் வேசித்தனம், துன்பமார்க்கம் ஆகியவைகளினால் கறைப்படுத்து அழிவிற்குள்ளாயினர். இதனால், மனுக்குலத்தின் பெரும்பாலானோர்க்கு தேவசாயல் முற்றிலும் அற்றுப்போன நிலையாயிற்று. ஒழுக்க மற்றும் அறிவு ரீதியான தன்மைகள் குறைந்து, மிருக சபாநாயக தலையெடுத்து, வளர்ச்சியற்றது. இது மேன்மையான குணங்களைக்கொண்டு சமச்சீராக்கக்கூடாமற்போயிற்று. ஆதலால் மரணதண்டனைத் தீர்ப்பிற்குப்பட்டபின் சுமார் 930 வருடங்கள் ஜீவித்தான். இதே தண்டனையின்கீழ் அவன் சந்ததியாராகிய தற்கால மனிதர்களோ சகலவித மருத்துவ விஞ்ஞான முறைகளின் உதவியுடன், சுமார் 30 வருடங்களே ஜீவிக்கின்றார். சார் பவம் எவ்வளவு தூரம் தேய்மானம் அடைந்திருக்கிறது பாருங்கள். பாவத்தினாலும், அதனால் உண்டான தண்டனையினாலும் கறைப்படுத்து தேய்மானம் அடைந்து, அதன் பலனாகிய மரணம் அவனுக்குள் ஆண்டுக்கொண்டிருந்தபோதிலும்,

கிறிஸ்துவின் 1000 ஆண்டு அரசாட்சியின்போது மனிதன் தன் முந்தைய பரிபூரண சிந்தை, பரிபூரண சரீரம், மகிமை, கனம், ஆளுகை ஆகியவைகளைப் பெற்று மறுசீர் அடைவான். ஆதலின் மீறுதலினால் இழந்துபோன அனைத்தும் கிறிஸ்துவின் மூலமாக திரும்பக் கொடுக்கப்படும். (ரோமர் 5:18, 19) மனிதன் பூமிக்குரிய பாதீசை இழந்தானே தவிர, பரத்திற்குரியதை அல்ல. மரண தண்டனை அளிக்கப்பட்டதன் நிமித்தமாக அவன் மாம்ச ஜீவனையே இழந்தான், ஆவிக்குரியதை அல்ல. இழந்துபோன அனைத்தையும் அவனது மீட்பர் விசைக்கிரயம் கொடுத்து மீட்டருக்கிறார். இதைக்குறித்து அவர் கூறுகையில், “மனுஷகுமாரன் இழந்துபோனதைத் தேவரும் மீட்கவே வந்தார்” என்று அறிவித்தார். (லூக்கா 19:10)

மேற்கண்ட ஆதாரங்களோடு கூட பரிபூரண மனிதன் ஆவிக்குரிய ஜீவியல் என்பதற்கு இன்னும் ஆதாரம் உண்டு. நமது ஊர்தர் தம் ஆவிக்குரிய மகிமைமையிட்டு மனிதனாக வருவதற்கு முன்பாக, “தேவனுடைய ரூபமாய்,” ஆவிக்குரிய ஜீவியாக இருந்தார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். ஆனால், மனுக்குலத்திற்கென்று மீட்பும்பொருளாக ஆக வேண்டாமாணால் மனித சாயலை எடுக்க வேண்டும். ஏனெனில், விழுந்துபோன பாவ மனிதனது சாயலை மரணத்தில் தரிக்க வேண்டியது அவசியமாயிற்று. ஆதலால், ஆவிக்குரிய ஜீவியின் சுபாவம் மாற்றப்பட வேண்டியதாயிற்று. அவனது ஆவிக்குரிய சாயலுக்கு அடுத்தபடியாக கீழ்மட்டத்திலுள்ள தேவ தூதரது சாயலை இவர் எடுக்காமல், இரண்டு படிநிலைகள் கீழாக உள்ள மனித சாயலைத் தரித்துக்கொண்டார் என்று பவுல் கூறுகிறார். அவர் மனிதனானார்; “அவர் மாம்சமானார்.” (எபி:2:7, 8; யோவா. 1:14)

தேவதூதரின் சாயல் ஒன்று மட்டுமே ஆவிக்குரிய ஜீவியின் சாயலாக இங்கு போதிக்காததை கவனிக்கவும். அதோடு கூட, நமது ஊர்தர் மாம்ச சாயல் எடுக்கும் முன்பாக இருந்த ஆவிக்குரிய நிலையைப் பார்க்கிலும் தூதரின் நிலை கீழானது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால், கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த பிறகு மகிமையில் வீற்றிருக்கும் இப்போதைய ஸ்தானம், அவர் மனிதனாவதற்கு முன் இருந்ததைக் காட்டிலும் மேலானது. ஏனெனில், மனிதனுக்கு ஈடுபலி செலுத்துவதற்காக மனப்பூர்வமாகக்

கீழ்ப்படிந்ததால், “தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தினார்.” (பிலி:2:8,9) தற்போது ஆவிக்குரிய ஜீவிகளிலேயே மிக உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் பிதாவாகிய தேவன் இருக்கக்கூடிய தெய்வீக சுபாவத்திலே இருக்கிறார்.

தெய்வீக சுபாவம், தேவதூதரின் சுபாவம், மனித சுபாவம் ஆகிய இவைகள் வெவ்வேறு வித்தியாசமான சுபாவங்களையும் தன்மைகளையும் கொண்டவை என்பதற்கு ஆதாரங்களை நாம் கண்டறிவதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒரு பரிபூரண மனித நிலையானது ஒரு தேவதூதரின் நிலைக்கு சமமானது அல்ல என்றும் அறிகிறோம். பூரண தேவதூதனுக்கு மேலான நிலையை உடையவர்கள் யேசோவா தேவனின் சுபாவமாகிய தெய்வீக சுபாவத்திலிருக்கிறார்கள். இயேசுவோ, தேவதூதனுடைய சுபாவத்தை எடுக்காமல் பரிபூரண மனித சுபாவத்தையே எடுத்தார். நாம் தற்போது பெற்றிருக்கிற அபூரண மனித சுபாவத்தையுடையவராக அல்ல, பரிபூரண மனித சுபாவத்தில் வந்தார். விழுந்துபோன நிலைமையிலே அல்லது சுற்று குறைய மரித்த நிலைமையில் உள்ள தற்போதைய மனித நிலைமையில் அவர் வராமல் பரிபூரணத்துவத்தின் முழு வீரியம் பொருந்தின மனிதனாக வந்தார்.

மேலும், இயேசு பரிபூரண மனிதனாக இருந்திருக்காவிடில், நியாயப்பிரமாண விதிகளை முழுமையாக கடைப்பிடிக்க முடியாமற்போயிருக்கும். பரிபூரண மனிதனின் ஆற்றலினாலேயே நியாயப்பிரமாணத்தின் முழு அளவையும் நிறைவேற்ற முடியும். அவர் பரிபூரண மனிதனாக இருந்திருக்கவேண்டும் இல்லாவிடில் பூரண மனிதனாகிய ஆதாம் இழந்த ஜீவனுக்கு அவரால் மீட்பும்பொருளை (சரிநிகரான விசையை) கொடுத்திருக்கமுடியாது. (1 தீமோ:2:9) “மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுந்தலும் உண்டாயிற்று.” (1 கொரி.15:21) அவர் பரிபூரணத்திற்கு மிகக் குறைந்த அளவேனும் குறைவுப்பட்டிருந்தாலும் மரணதண்டனைக்கு உட்பட்டவராயிருப்பார். ஆதலால், அவரால் தேவனால் அங்கீகரிக்கத்தக்க பரிசை செலுத்தக்கூடாமல் போயிருக்கும். மேலும், தேவனது பிரமாணங்களை பூரணமாக நிறைவேற்றக்கூடாமல் போயிருக்கும் ஒரு பரிபூரண மனிதனாகிய ஆதாம் சோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டு, அதில் தவறி,

மரணதண்டனை பெற்றான். ஆதலால், வேறொரு பூரண மனிதனால் மட்டுமே மீட்பாக, சரிநிகர் சமன விவையை கொடுக்க முடியும்.

வேதாகமம் கூறுகிறபடி மாம்சத்தில் வந்த இயேசு ஒரு பரிபூரண மனதனாக இருந்தாரெனில், அந்த பரிபூரண மனிதன் தேவதூதனாவிராமல் மனிதப்பிறவியாக, மாம்சத்திற்குரியவராக, தேவதூதர்களுக்கு சற்று கீழான நிலைமையைப் பெற்றிருந்தார் என்று நிரூபிக்கிறதா என்ற கேள்வி நமக்கு வருகிறது. ஆம், இது அறிவுப்பூர்வமான, தவறில்லாத தீர்மானமேயாகும். அதோடுகூட தேவ ஆவிமினாலே ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்ட சங்கீதக்காசன் கூற்றையே (சங்கீதம் 85-8) பவுல் எபிரெயர் 27-9ல் குறிப்பிடுகிறார்.

இயேசு மாம்ச ஜீவியும் ஆவிக்குரிய ஜீவியுமாகிய இரு சபாஸங்கள் கலந்து உண்டானவரல்ல. அங்வாறு இரு சபாஸங்களும் கலந்து உண்டாவிருப்பாறாகில், இரண்டில் ஒன்றாகிலும் பூரணத்தன்மை உடையதாயிராமல் கலப்பு இனமாக தெய்வீகத் திட்டங்களுக்கு அருவருப்பானதாக இருந்திருக்கும். இயேசு மாம்சத்தில் இருந்தபோது ஒரு பரிபூரண மனித ஜீவியாகவே இருந்தார். மாம்சத்தில் வருவதற்கு முன்பாக அவர் பூரண ஆவிக்குரிய ஜீவியாயிருந்தார். உயிர்த்தெழுந்தயின்பு ஆவிக்குரிய உயர்நிலை ஜீவியாக அவ்வது தெய்வீக சபாஸத்தில் இருக்கிறார். அவர் தமது 30ம் வயதில் மரண பரியந்தம் தம்மைத் தாமே ஒப்புக்கொடுக்கும் அடையாளமாகிய ஞானஸ்நானம் எடுக்கும் வரை அவர் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு தகுதியான வயதாக நியாயப்பிரமாணம் வரையறுக்கிறது, அச்சாரமாக தெய்வீக சாயலை கதந்தரித்துக்கொள்ளவில்லை. (மத்.3:16, 17) தெய்வீக சபாஸத்தை பெறுவதற்கான வாக்குறுதியையாவது பெறுவதற்கு முன்பாக, மனித சபாஸத்தை மரணத்திற்குள்ளாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். அவர் தமது அட்ப்பணத்தை உண்மையாக நிறைவேற்றும் வரை, தமது மானிட சபாஸத்தை மரணபரியந்தம் பரிவிடும் வரை, கார்த்தராகிய இயேசு தெய்வீக சபாஸத்தின் முழு பங்குதாரராக ஆகவில்லை. மனிதனான பிறகு மரணபரியந்தம் கீழ்ப்படிதலுள்ளவரானார். ஆதலால், தேவன் அவரை தெய்வீக சபாஸத்திற்கு உயர்த்தினார். (பிலி2:8, 9) இந்த வசனம் உண்மையாய் இருக்குமானால் அவர் தமது மனித சபாஸத்தை மரணத்தில்

பரியாக்கும் வரையில் தெய்வீக சபாஸத்திற்கு உயர்த்தப்படவில்லை.

இவ்வாறாக நாம் பார்த்தவைகளிலிருந்து இயேசுவுக்குள், கலப்பு சபாஸங்கள் இருக்கவில்லை என்று அறிகிறோம். ஆனால், இரண்டுமுறை சபாஸ மாறுதலை அனுபவித்தார். முதலாவது ஆவிக்குரிய சபாஸத்திலிருந்து மனித சபாஸத்தை அடைந்தது அடுத்து உயிர்த்தெழுந்த நிலையில் மனித சபாஸத்திலிருந்து தெய்வீக சபாஸத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டது ஆகியவைகளாகும். இந்த இரண்டு கட்டங்களிலும் மற்ற சபாஸத்தைப் பெறும்பொருட்டு முந்தைய சபாஸத்தை விட்டுவிட்டார்.

பரிபூரண மனிதத் தன்மைக்கு மாபெரும் எடுத்துக்காட்டாக இருந்த இயேசு, உலகின் மீட்புக்காக தம்மையே பலி கொடுக்கும்வரை கறைதிரையற்றவராக பரிபூரண நிலையில் காணப்பட்டார். பூரண மனித நிலையிலிருந்து விழுந்துபோன ஆதாம் அதே பரிபூரண நிலைக்கு மீட்பு வேண்டும் மனிதனை மீட்கும் பொருளாகும்படி தமது கார்த்தர் மனிதன் இழந்துபோனதற்கு ஈடாக சரிநிகரான விவையை அளித்தார். ஆதலால், முழுமனுக்குமும் கிறிஸ்துவின் வைக்கும் விசுவாசத்தின் மூலமும், அவ்வது நிபந்தனைகளுக்கு கீழ்ப்படிவதன் மூலமாகவும், ஆவிக்குரிய சபாஸத்தையல்ல, இழந்துபோன மகிமை நிறைந்த பரிபூரண மனித சபாஸத்தையே திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வர்.

அந்த பரிபூரண மனிதனின் பூரண வல்லமையும் மனத்திறனும் பல புகிய விஷயங்களில், வகைவகையான நோக்கங்களுக்காக எல்லையற்ற காலங்களுக்கு பிரயோகிக்கப்படுவதுடன், அறிவும் ஆற்றலும் பரந்து விளிந்து பெருகும். இவ்வாறு அறிவும் வல்லமையும் பெருகினாலும், அவ்வது இயல்பான மனித சபாஸம் மாறுவதில்லை. அவ்வது பரிபூரணத்தை அதிகரிக்கவும் முடியாது. பரிபூரண மனிதனது வல்லமையும் திறனும் முழுமையாக பயன்படுத்தப்படுவதே இதற்கு காரணம். அறிவும் ஆற்றலும் அதிகரிப்பது மனிதனுக்கு நித்தியத்திற்கும் சிறப்பான ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரும். மனிதன் ஏற்கனவே பெற்றிருந்த மனித சபாஸத்தின் முழு ஆற்றலையும் பிரயோகிப்பதினால் வேறு புகிதான ஜீவியாகுவதில்லை, மாறாக மனிதனாகவே இருக்கிறான். மனித சபாஸத்திற்கென்று நியமிக்கப்பட்ட ஒரு பரந்த எல்லையைத்தாண்டி அவ்வால் செல்லமுடியாது. அங்வாறு செல்வதற்கு விரும்பவும் மாட்டான். ஏனெனில், அவ்வது

விருப்பங்கள் அவன் பெற்றிருந்த ஆற்றலுக்கு உட்பட்டதாகவே இருக்கும்.

இயேசு இப்பூரிமிக் மனிதனாக இருந்தபோது பரிபூரண மனித சபாவத்திற்கு உதாரணமாக இருந்தார். இப்பரிபூரண சபாவத்தையே மனுக்குலத்தார் மீண்டும் அடையப்போகின்றனர். அவ்வாறே அவர் உயிர்த்தெழுதலிலிருந்து மகிமையின் தெய்வீக சபாவத்திற்கு உதாரணமாக இருப்பதினால், ஜெபங்கொள்ளுகிற திருச்சபை உயிர்த்தெழுதலில் பங்குபெறுகிற தெய்வீக சபாவத்திற்கு உதாரணமாயிருக்கிறார்.

தற்கால சமீட்சேஷ்யங்கள், திருச்சபை வகுப்பார் மனித சபாவத்திலிருந்து தெய்வீக சபாவத்திற்கு மாறுவதற்கென்று முக்கியமாக முன்னுறிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், “இச்சிறுமந்தைக்கு” அறிவுரைகளாகவே அப்போஸ்தலன்களின் நிருபங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றபடியினாலும், தேவ திட்டங்கள் இந்த தெளிந்தெடுக்கப்பட்ட வகுப்பாரோடு முடிவுபெறும் என்று நாம் கருதிவிடக்கூடாது. மற்றொரு வகையில் சிந்தித்துப்பார்க்கும்போது, ஆலிக்குரிய சாரும், தெய்வீக சபாவம் போன்று விசேஷமான வாக்குத்தத்தங்கள் மனுக்குலம் முழுமக்கும் தேவன் வடிவமைத்திருக்கிறார் என்று தீர்மானிப்பதும் தவறு. மனுக்குலத்திற்கு தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்ற விலைபெறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களைக் காட்டிலும், திருச்சபையாருக்கு மட்டுமே “மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள்” அளிக்கப்பட்டுள்ளன. சத்திய வசனத்தை நிதானமாய் பகுத்து ஆராயும்பொழுது “சிறுமந்தை” வகுப்பாருக்கு பரிபூரண தெய்வீக சபாவமும், மீட்டமைந்த உலக ஜனங்களுக்கு பரிபூரண மனித சபாவமும் ஆகிய இரண்டு வெவ்வேறான காரியங்களைப்பற்றி வேதாசமம் தெளிவாகக் கூறகிறதைப் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஆலிக்குரிய ஜீவிகள் என்றால் என்ன? அவர்களுடைய வல்லமை என்ன? அவர்கள் எந்த சுட்டங்களின்படி ஆளப்பட்டு வருகிறார்கள்? என்ற காரியங்களை நாம் இப்பொழுது விரிவாக ஆராய்வோம். அநேகர் ஆலிக்குரிய ஜீவிகளின் சபாவத்தை அறியாதபடியினால், அவைகள் கட்டுக்கதை என்றும் அவைகளைப்பற்றிய அறிவு மூட நம்பிக்கையே என்றும் எண்ணுகின்றனர். இந்த காரியத்தைக் குறித்து அநேக மூட

நம்பிக்கைகள் நிலவுகிறது. ஆனால், பலர் அப்போஸ்தலனோ இப்படிப்பட்ட எண்ணம் உடையவரல்ல. மேன்மையான ஆலிக்குரிய சபாவத்தினைக் குறித்து மனிதன் புரிந்துகொள்வது தன் ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட காரியம் என்று பலர் கூறினாலும் (1 கொரி.2:14), மூடநம்பிக்கைகள் அல்லது கட்டுக்கதைகளை களைந்துபோட எண்ணினவராய், ஜென்ம சாரமுண்டு, ஆலிக்குரிய சாரமுண்டு என்றும், பூமிக்குரிய மேனியமுண்டு வாணத்திற்குரிய மேனியமுண்டு என்றும், வாணத்திற்குரிய மேனிகளின் மகிமை வேறு, பூமிக்குரிய மேனிகளின் மகிமை வேறு என்றும் தெளிவாய்ச் சொல்கிறார். நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி ஆதாம், தான் செய்த முதலாவது பாவத்தினால் இழந்துபோன பூமிக்குரிய மகிமைவை ஆயிரவருட அராசட்சிமின்போது கார்த்தராகிய இயேசு தம் மனைவாட்டியோடு சூலையும சாரமுணகிய மகிமையைடைந்த கிறிஸ்து) சேர்ந்து, உலக ஜனங்களுக்கு திரும்பக்கொடுப்பார். வாணத்திற்குரிய மேனியின் மகிமை பரிசுத்த ஆலியினால் வேத வசனத்தின் மூலம் விகலாசக் கண்களுக்கு மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்படுகிறதே அல்லாமல், வெளியரங்கமாய் அனைவரும் காணமுடியாது. இந்த மகிமைகள் வெவ்வேறானதும் வித்தியாசமுமானவைகளுமாம். (1 கொரி.15:38-49) பூமிக்குரிய ஜென்ம சாரத்தின் பரிபூரண மகிமை என்னவென்று முழுமையாக உணரமுடியாவிட்டாலும், நாம் அதே சாரத்தைப் பெற்றிருப்பதினால் சிறிதளவு அறிந்திருக்கிறோம். அது மாம்சம், இரத்தம் மற்றும் எலும்புகளால் ஆனது. ஏனெனில் “மாம்சத்தினால் பிறப்பது மாம்சமாயிருக்கும்.” ஆகவே, இரண்டு வேறுபட்ட சார வகைகள் உள்ளது தெளிவாகிறது. ஆலிக்குரிய சாரம், மாம்ச சாரத்திற்கு வேறுபட்டதாகையால் அச்சாரம் இரத்தம், எலும்புகள் மற்றும் மாம்சத்தால் ஆனதல்ல. “ஆலியினால் பிறப்பது ஆலியாயிருக்கும்.” அந்த வாணத்திற்குரிய அல்லது ஆலிக்குரிய சாரம் எதனால் ஆனது என்று நாம் அறிவோம். ஏனெனில், “இனி எவ்விதமாய் இருப்போம் என்று இன்னும் வெளிப்படவில்லை. ஆகிலும் அவருக்கு (கார்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவிற்கு) ஒப்பாயிருப்போம்.” (யோவான் 3:6; 1 யோவான் 3:2)

தேவகுமாரனைத் தவிர வேறொருவரும், அது ஆலிக்குரிய சபாவமாயிருந்தாலும் பூமிக்குரிய சபாவமாயிருந்தாலும் ஒரு சபாவத்திலிருந்து மற்றொரு சபாவத்திற்கு மாறினதாக நிருபணம் ஏதும்

இல்லை. தேவன் ஒரு விசேஷமான நோக்கத்துடனே தேவகுமாரனுக்கு இந்த அசாதாரணமான கபாவமாறுதலைத் தந்தார். தேவன் தேவதூதர்களைச் சிருஷ்டித்தபோது அவர்கள் என்றென்றைக்கும் தேவதூதர்களாகவே இருக்கவேண்டும் என்றும் தீர்மானித்திருந்தார். அவ்வாறே மனிதனும் பரிபூரண மனிதனாகவே என்றென்றைக்கும் ஜீவிக்க வேண்டும் என்பதே தேவசித்தமாயிருக்கிறது. இதற்கு மாறாக, தேவசித்தம் இருந்ததாக சத்திய வேதாகமத்தில் குறிப்புகள் எங்கும் இல்லை. உயிரற்ற சிருஷ்டி மனதிற்கு ரம்மியமாயும் எண்ணமுடியாததாயும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைப்போல், உயிருள்ள சிந்திக்கும் பரிபூரண சிருஷ்டிகளிலும் பல்வேறு விதமான வகைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு சிருஷ்டியும் அதன் பரிபூரணத்தில் மகிமைபுள்ளவைகளே. ஆனால், பவுல் அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார்: “வானத்திற்குரிய ஜீவிகளின் மகிமை வேறு, பூமிக்ஞரிய ஜீவிகளின் மகிமை வேறு.”

கர்த்தாக்கிய இயேசு உயிர்த்தெழுந்த பிறகு உள்ள சம்பவங்களையும், ஆலிக்குரிய ஜீவிகளாகிய தேவதூதர்களைக் குறித்தும், வேதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிற சத்தியங்களைப் பகுத்தாராய்ந்து, “இவ்வாறு ஆலிக்குரியவைகளை ஆலிக்குரியவைகளோடு சம்பந்தப்படுத்திப் பார்த்தால்” (கொரி.2:13) ஆலிக்குரிய ஜீவிகளைப் பற்றிய சில பொதுவான நகவல்களை அறிந்துகொள்ளலாம். முதலாவதாக தேவதூதர்கள், கண்களால் பார்க்கமுடியாதவர்களாயினும், அநேகமுறை பிரசன்னமாக முடியும். “கர்த்தருடைய தூதன் அவருக்கு பயந்தவர்களைச் சூழப் பாணையகிரங்கி அவர்களை விடுவிக் கிறார்.” (சங்.34:7) “இரட்சிப்பை சுதந்தரிக் கப்போகிறவர்களின் நிமித்தமாக ஊழியம் செய்யப்படுக்கு அவர்களெல்லாரும் அணுப்பப்படும் பணிவிடை ஆலிகளாய் இருக்கிறார்களல்லவா?” (எபி.1:14) அவர்கள் பணிவிடை செய்தது கண்ணால் காணப்படவாகவா அல்லது காணமுடியாதபடியா? நிச்சயமாக காணமுடியாதபடி. எலிசாவை அசிரியர்கள் சூழ்ந்துகொண்ட நேரத்தில், எலிசாவின் ஊழியக்காரன் பயந்து நடுங்கினான். எலிசா கர்த்தரிடத்தில் ஸ்திரித்தபொழுது ஊழியக்காரரின் கண்கள் திறக்கப்பட்டன. அப்பொழுது மலைகளின்மேல் அக்கிளிப்பமான இரதங்களும் குதிரை வீரர்களும் நிறைந்திருக்கக்கண்டார். பிசேயாமுக்கு கண் திறக்கப்பட்டத நிலையில் தேவதூதனைக் காணமுடியவில்லை என்றாலும், கழுதையின் கண்கள்

திறக்கப்பட்டதினால் தூதனைக் கண்டுகொண்டது.

இரண்டாவதாக, தேவதூதர்கள் மனித சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு மனிதர்களைப்போல தோன்றலாம். ஆயிரகாமுக்கு கர்த்தரும், அவரது இரண்டு தூதர்களும் அவ்வாறே தரிசனமாக, அவர் ஏற்பாடு செய்திருந்த போதுளைத்த சாப்பிட்டனர். குவக்கத்தில் அவர்கள் மூவரும் மனிதர்கள் என்று நினைத்த ஆயிரகாம், அவர்கள் புறப்படும் வேளையில்தான், அவர்களில் ஒருவர் கர்த்தர் என்பதையும், மற்ற இரண்டுமேரும் தூதர்கள் என்றும் கண்டுகொண்டான். அந்த இரண்டு தூதர்களும், பின்னர் சோதோமுக்குப் புறப்பட்டுப்பாய் லோத்தை மீட்டனர். (ஆதிபாகமம் 12:1,2) கிதியோரிடத்தில் ஒரு தேவதூதன் மனித உருவில் தோன்றி பின்பு தன்னை யார் என்று தெரியப்படுத்தினான். சிம்சோனின் பெற்றோரிடத்திலும், தரிசனமான தூதனை பரிபீட்சித்திலிருந்து அக்கிளி ஜுவாலையில் வானத்திற்கு ஏறிப்போகும் வரையிலும் அவர்கள் அவரை மனிதன் என்றே நினைத்தனர். (யோபாதிபதிகள் 6:11-22; 13:20)

முன்றாவதாக ஆலிக்குரிய ஜீவிகள் இயல்பாகவே மகிமை நிறைந்தவர்கள். அவர்கள் மகிமைபும், பிரகாசமுமானவர்கள் என்று வேதாகமத்தில் அநேக இடங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இயேசு உயிர்த்தெழுந்த சமயம் கல்லறையின் வாயிலிருந்து கல்லை புரட்டித்தள்ளிய தேவதூதரின் முகம் “மிள்ளலைப்போல” இருந்தது. தானியேல் ஆலிக்குரிய சாரத்தைக்கண்ட ஒரு இலையப்பொழுதைக் குறித்து விவரிக்கிறார். அவருடைய கண்கள் அக்கிளி தீயங்களைப்போலவும், அவருடைய முகம் மிள்ளலைப்போலவும், அவருடைய கரங்களும் பாதங்களும் பளபளப்பாக்கப்பட்ட வெண்கலம் போலவும், அவரிடத்திலிருந்து வந்த வார்த்தை திறமாள ஜனங்கள் சத்தமிடுவதுபோலவும் இருந்தன. அவருக்கு முன்பாக தானியேல் செத்தவனைப்போல விழுந்தார். (தானியேல் 10:5, 10, 15, 17) இவ்வாறே தன் பட்டணத்தைச் சேர்ந்த சவனும் மதியான வேளையின் சூரிய வெளிச்சத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகமதிசுமாய் பிரகாசித்த கிறிஸ்துவின் மகிமைபொருந்திய சாரத்தைப் பார்த்தார். பார்த்தவுடன் பார்வையை இழந்தவாக தரையிலே விழுந்தார்.

ஆலிக்குரிய ஜீவிகள் உண்மையாகவே மகிமை நிறைந்தவர்கள்

என்பதை இதுவரையில் கண்டோம். ஆனால், அவர்களைக் காணும்படி மனிதரின் கண்கள் திறக்கப்பட்டால்தான் அல்லது அவர்கள் மனிதரைப்போல் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டால்தான் அந்த ஜீவிகளை மனிதரால் காண முடியும். அவர்கள் மனிதக் கண்களுக்கு காணப்படமாட்டார்கள். மேற்கண்ட உதாரணங்களை கவனமாக ஆராயும்போது இக்கருத்துக்கள் இன்னும் அதிகமாக உறுதிப்படும். சவுலால் மட்டுமே கந்தரின் தரிசனத்தைக் காண முடிந்தது. சவுலோடு பிரயாணம் செய்தவர்கள் ஒரு சத்தம் உண்டாவதைக் கேட்டனர் என்றாலும் ஒருவரையும் காணவில்லை. (அப்போஸ்தலர் 9:7) தானியேல் வர்ணித்த தூதனின் மகிமையை அவரோடு இருந்தவர்கள் காணவில்லை. அவர்களை பயம் ஆட்கொண்ட திணைப் பயந்து ஓடி ஓடிக்கொண்டனர். மீண்டும் இந்த மகிமையின் ஜீவி (தூதன்) அறிவித்ததாவது: "பெர்சிய இராஜ்யத்தின் அதிபதி இருபத்தொரு நாள் மட்டும் என்னோடு எதிர்ந்து நின்றான்." (தானியேல் 3) கந்தரால் பெரிதும் நேசிக்கப்பட்ட மனிதனாகிய தானியேல், தூதன் முன் செத்தவனைப்போல விழு, பெர்சிய அதிபதி தூதனை இருபத்தியொரு நாட்கள் எதிர்ந்து நின்றான். எப்படி இவ்வாறு நடந்தது? தூதன் உண்மையாகவே தன் மகிமையில் அதிபதிக்கு வெளிப்பட்டவில்லை என்று கூறலாம். அதாவது கண்ணுக்கு காணப்படாமல் தோன்றியிருப்பார் அல்லது ஒரு மனிதனாக வெளிப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

நமது கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்தது முதற்கொண்டு ஆவிக்குரிய சாரத்தில் இருக்கிறார். நாம் ஆராய்ந்த ஆவிக்குரிய ஜீவிகள் பெற்றிருந்த வல்லமைகள், இவரிடத்திலும் இருந்திருக்க வேண்டும். இந்தக் காரியம் உண்மையானதா என்று அடுத்த அத்தியாயத்தில் அதிகமதிகமாக ஆராய்வோம்.

இவ்வாறு ஆவிக்குரிய சபாவும் மனித சபாவும் வேறுவேறானவை மற்றும் வித்தியாசமானவை என்றும், ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று உண்டாயிற்று என்றோ வளர்ச்சிபெற்று என்றோ சொல்வதற்கு ஆதாரமில்லை என்றும், இயேசுவைப்போல ஒரு சிலர் மட்டுமே மனித சபாவத்திலிருந்து தெய்வீக சபாவத்திற்கு மாற்றப்படுவார்கள் என்றும் வேதத்தில் பார்த்தோம். அப்படி மாறுதல் அடைபவர்களுக்கு, முன்னரே மகிமையடைந்த இயேசு

தலையாலிருக்கிறார். மனுக்குலம் இயூந்துபோன அனைத்தையும் திரும்பக்கொடுக்கும் மாயெரும் உள்ளதான பனிமையச் செய்வதற்கு தேவப் பிரதிநிதிகளாக இவர்களை நியமிக்கவே தெய்வீக சபாவத்தை தேவன் தந்தருளுகிறார்.

அதன் நிபந்தனைகளை இனி நாம் காண்போம்.

ஆழிவுக்குரியதும் ஆழியாமைக்குரியதும்

மனித மற்றும் ஆவிக்குரிய ஜீவிகளைப்பற்றியும், பூமிக்குரிய மற்றும் பரத்திற்குரிய வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றியும் வேதாகமக் கூற்றுகளின்படி நாம் சுற்றுக்கொண்டதிலிருந்து ஆழிவுக்குரியதும் மற்றும் ஆழியாமைக்குரியதுமானவைகளின் சரியான இசைவின் உண்மையான முக்கியத்துவத்தைக் காண்போம். இந்த வார்த்தைகள் நிச்சயமற்ற அர்த்தங்களுடைய கொடுப்துடன், அவைகள் சம்பந்தப்பட்ட பொதுவான மற்றும் வேதாகமத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள அபிநக பாடங்கள் தவறான கருத்துக்களை உருவாக்குகின்றன.

ஆழிவுக்குரியது (Mortality) என்னும் வார்த்தையானது மரிக்கக்கூடிய நிலை (Liability to death) என்று பொருள்படும். அதாவது மரித்தே ஆக வேண்டும் என்ற நிபந்தனையில்லாமல், மாறாக மரிக்கும் வாய்ப்புள்ள நிலையையாகும்.

ஆழியாமை என்பது மரிக்கக்கூடாத நிலையை என்று பொருள்படும். அதாவது, வெறுமனே மரணத்திலிருந்து விடுதலை என்னும் நிலை எனக் குறிக்காமல், மரிக்க முடியாத நிலையைக் குறிக்கும்.

ஆழிவுக்குரியது என்ற வார்த்தையின் பொதுவான மற்றும் தவறான கருத்து என்னவெனில், இதில் சாவு என்பது தவிர்க்க முடியாத நிலை என்று கூறப்படுகிறது. ஆழியாமை பற்றிய பொதுவாக நிலைவரும் கருத்தானது ஏறத்தாழ சரியான கருத்தாக இருக்கிறது.

ஆழியாமை என்ற வார்த்தை ஆழிவுக்குரியது அல்ல என்பதைக் குறிக்கிறது. எனவே இந்த வார்த்தையின் அமைப்பு சரியான அர்த்தத்தைக்

குறிப்பிடுகிறது. அழிவுக்குரியது என்ற வார்த்தைக்கு தவறான கருத்து நிலவுவதினால் ஆதாம் யிறுதலுக்கு உட்படுபவன் அழிவுக்குரிய நிலைமையில் இருந்தாரா, அல்லது அழியாமைய நிலைமையில் இருந்தாரா? என்று தீர்மானிப்பதில் அநேகருக்கு ஐயம் உண்டாகிறது. ஆதாம் அழியாமைய நிலைமையில் இருந்திருப்பாரேயானால், தேவன், "இதைப் புகிக்கும் நாளில் சாகவே சாவாய்" என்று கூறியிருக்கலாம். ஏனெனில், அழியாமைய நிலைமையில் உள்ள ஒருவன் மரிப்பது கூடாத காரியம் இது அறிவுப்பூர்வமான முடிவாகும். அவர் அழிவுக்குட்பட்டவரானால் (பொதுவாக நிலவிலும் தவறான கருத்துக்களினால்) மரணத்தை எவ்வகையிலாவது தவிர்க்க முடியுமா? மேலும், தவறான கருத்தின்படியாக, அவர் அழிவுக்குரியவரானால் "நீ சாகவே சாவாய்" என்ற அச்சம் தரும் தண்டனையானது சொல்லப்பட வேண்டுமா?

அழிவுக்குரியது (Mortality) என்ற சொல்லுக்குத் தவறான பொருள் கொடுப்பதன்மூலம் மேற்கூறிய குழப்பம் ஏற்படுகிறது என்று அறிகிறோம். சரியான பொருள் பொருத்திப்பார்க்குபோது எல்லாம் தெளிவாகும். ஆதாம் அழிவுக்குரிய தன்மையுடையவன். அதாவது மரிக்கும் வாய்ப்புள்ள நிலைமையில் இருந்தான். அவன் முழுமையான, பரிபூரணமான ஜீவனம் பெற்றிருந்தான். ஆனாலும், இயற்கையாகவே ஜீவனுடையவனாக இருக்கவில்லை. ஏதேன் தோட்டத்திலுள்ள விலக்கப்பட்ட மரத்தைத் தவிர மற்ற "சகல விருட்சத்தின் கனிகளையும்" புகித்தே ஜீவிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அவன் தன்னை சிருஷ்டித்தவர் கொடுத்த கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இசைவாக நடக்கும்வரை அவனது ஜீவன் பாதுகாப்பான நிலைமையிலிருந்தது. தொடர்ந்து உயிர் வாழத்தேவையான அனைத்து ஆதாரங்களும் அவனுக்கு மறுக்கப்படவில்லை. இப்படியாகப் பார்க்கும்போது ஆதாமிலிடத்தில் ஜீவன் இருந்தது மற்றும் மரணம் முழுமையாக தவிர்க்கப்பட்டிருந்த நிலையில் இருந்தபோதிலும், மரணம் நேரிடலாம் என்ற நிலைமையில் இருந்தான்—அவன் சாகக்கூடியவனாக இருந்தான்.

இங்கு ஒரு கேள்வி எழுகிறது. அழிவுக்குரிய தன்மையை உடையவனாக இருந்த ஆதாம் சோதிக்கப்பட்டது மரணமில்லா நிலைமையை அதாவது சாகாமைய அடைவதற்குத் தகுதியுள்ளவனா என்று

பரிசீலிக்கப்படுவதற்காகவா? ஆம் என்றே பொதுவாக அனைவரும் பதிலளிப்பார். ஆனால், நாயோ இல்லை என்கிறோம். ஆதியில் அவன் பெற்றிருந்த ஜீவனமும் ஆசீர்வாதங்களையும் தொடர்ந்து அனுபவிக்கத் தகுதியுடையவனா தகுதியற்றவனா என்று சோதிப்பதற்காக, தேவன் அவனை பரிசீலித்தார். அவன் கீழ்ப்படிந்து நடந்திருப்பானாகில் சாகாமையை (மரணமில்லா நிலை) தருவேன் என்று எங்கும் வாக்குத்தத்தம் அளிக்கப்படவில்லை. ஆகையால், அத்தகைய பூகங்களை எல்லாம் விட்டுவிட வேண்டும். அவன் கீழ்ப்படிந்திருக்கும்வரை ஆதியில் கொடுத்திருந்த ஆசீர்வாதங்களையெல்லாம் தொடர்ந்து அனுபவித்து வரலாம் என்கிற வாக்குத்தத்தத்தையும், கீழ்ப்படியாமற் போனால் மேற்சொன்ன ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தையும் இழந்து மரணத்தை சந்திக்க வேண்டும் என்ற எச்சரிப்பையும் பெற்றான். அழிவுக்குரியது என்ற சொல்லைத் தவறாம் பொருள்கொள்வதினால் தான், மரிக்காத அனைவரும் சாகாமையுடையவர்கள் என்று அநேகர் பொதுவாக எண்ணுகிறார்கள். அவர்கள் இந்த வகுப்பில் நமது பரலோகப் பிதா, நமது கனத்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, தூதர்கள் மற்றும் அனைத்து மனுக்குலத்தையும் சேர்க்கின்றனர். எனினும் இது தவறு. விழுமையிலிருந்து இராட்சிக்கப்பட்ட மனுக்குலத்தின் திரளானவர்களும், அதேபோல பரலோக தூதர்களும் எப்பொழுதும் அழிவுக்குரிய தன்மை உடையவர்களே, பரிபூரண மற்றும் ஆசீர்வாத நிலைமையை பெற்றிருந்தாலும், அழிவுக்குரிய தன்மை உடையவர்களே. இவர்களும் பாவம் செய்வார்களேயானால், பாவத்தின் சம்பளம் மரணமே. இவர்களது ஜீவனம் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டதே. இவர்களுடைய ஜீவனின் பாதுகாப்பானது ஆதாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளையப்போலவே இருக்கிறது. எவ்வாறெனில், எவ் ஞானம் பொருந்திய தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவருடைய நீதி, அன்பு, ஞானம் மற்றும் வல்லமைய அனைத்தும் அவரில் அன்புகூர்ந்து ஊழியம் செய்கிற யாவருக்கும், சகலத்தையும் நன்மைக்கேதுவாகவே நடத்துகிறது என்பது தேவன் தற்காலத்தில் பாவத்தோடு அவர் கொண்டுள்ள தொடர்புகள் மூலம் முற்றிலும் விளங்கப்பண்ணப்படும்.

தூதர்கள் சாகாமைய உடையவர்கள் என்பதாகவோ, அல்லது மீடப்பட்ட மனுக்குலம் சாகாமைய நிலைமையில் இருப்பவர்கள் என்பதாகவோ வேதாகமத்தில் எங்கும் சொல்லப்படவில்லை. இதற்கு

மாறாக, தெய்வீக சுபாவத்தைப் பெற்றிருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே சாகாணம் இருப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இத்தன்மை ஆதியில் யேசுவா தேவனுக்கு மட்டுமே இருந்தது என்றும், பின்பு கத்தராகிய இயேசு உயிர்த்தெழுத்தின் தற்போது இந்த உன்னத நிலைமைக்கு உயர்த்தப்பட்டு, சாகாணம் கொடுக்கப்பட்டது என்றும், இறுதியாக கிறிஸ்துவின் சரி அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு திருச்சபையாருக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தின்படி கிறிஸ்துவோடு கடமையை உடையப்போது சாகாணமையைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. (1 தீமோ. 8:16; யோவா. 5:26; 2 பேது. 1:4; 1 கொரி. 15:53, 54)

தெய்வீக சுபாவத்தை உடையவர்களுக்கு மட்டுமே சாகாணம் உரியது என்பதற்கு நம்மிடம் சாட்சியமுள்ளது. தூதர்களுக்கு முன்னர் தலைவனாக இருந்த சாத்தான் அழிக்கப்படுவான் என்று கூறப்பட்டிருப்பதினால் தூதர்கள் அழிவுக்குரிய தன்மையை உடையவர்கள் என்பதற்கு நமக்கு ரூபகாரம் இருக்கிறது. (எபி. 2:14) சாத்தான் அழிக்கப்படுவான் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்ற சத்தியமானது, தூதர்கள் அனைவரும் அழிவுக்குரிய தன்மையைப் பெற்றவர்களே என்றும் நிரூபிக்கிறது.

இவ்வாறு நாம் ஆராய்ந்தபடி, திருத்தமுடியாத பாவிகள் அறவே அழிக்கப்பட்டபிறகு, சாகாணம் உள்வாங்கும், மரிக்கும் தன்மையை உடையவர்களும் என்றென்றைக்கும் எந்தோஷத்துடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் அன்புடனும் ஜீவித்திருப்பார்கள். சாகாணமையை அடையப்போகிற முதல் வகுப்பார் மரிக்க முடியாத சுபாவத்தில், அதாவது தன்னில்தானே ஜீவனை உடையவர்களாக நிலைத்திருப்பார்கள்; (யோவா. 5:26) இவ்வாறான வகுப்பினோ, மரிக்கும் தன்மையைப் பெற்றிருந்தபோதிலும், தீமைமையம் பாவத்தினால் வரும் சாபக்கேடுகளை அறிந்திருப்பதினாலும் பரிபூரண சரித்திரத்தைப் பெற்றிருப்பதினாலும், மாணமடைவதற்கான எந்தக் காரணமும் இருக்காது. அவர்கள் தேவனது பிரமாணத்தின் அங்கீகாரம் பெற்றிருப்பதாலும், அவர்கள் பரிபூரண நிலையில் ஜீவிக்கத் தேவையான சகல ஆதாரங்களும் நித்தியத்திற்கும் அளிக்கப்படுவதாலும் மாணத்திற்குப் பப்பாட்டார்கள்.

அழிவுக்குரிய மற்றும் அழியாமல்குரிய தன்மை ஆகிய இரண்டு வார்த்தைகளுக்கும் சரியான பொருளையும், அவ்வார்த்தைகள்

வேதாசமத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிற விதத்தையும் சரியாக கவனித்து உணரும்போது, நித்திய வேதனை என்கிற உபநயஸ்சனின் அடிப்படை அஸ்திபாரத்தையே அழித்துவிடும் இந்த நாக யோதனைபாஷாஸ்து, தேவன் மனிதனை சாகாணம் வாழ்ந்தவனாக சிருஷ்டித்தபடியால், அவன் மரிக்காது, ஜீவனுள்ளவனாகவே இருக்கிறான் மற்றும் தேவனால் அவனை அழிக்கவும் முடியாது என்ற வேதாசம ஆதாரமற்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலானது ஆதலால் திருத்த முடியாத பாவிகள், எங்காவது ஒரு இடத்தில், எப்படியேனும் ஜீவித்தாகவேண்டிய நிபந்தமுண்டாகி இருக்கிறது என்று நாக யோதனையை நம்புவார் விவாதிக்கின்றனர். இவர்கள் தேவனோடு இசையாய் இராமல் விலகி ஜீவிப்பதால், நித்தியத்துவம் என்று விஷயம் இவர்களுக்கு ஒரு புரியாத புதிராக இருக்கின்றது. பாவமும், பாவிகளும் நித்தியத்திற்கும் நிலைத்திராதபடி தேவன் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாக வேத வசனம் உறுதியளிக்கிறது. அழிந்துபோகக்கூடிய மனிதன், பரிபூரணமான வெளிச்சம், பரிபூரண அறிவிந்த எதிராக மனப்பூர்வமாய் பாவம் செய்யப்பெறுகிறது, அவன் இரண்டாம் மாணத்தில் அழிக்கப்படுவான். மாறாக நித்திய எரி நாகத்தில் அல்ல. "பாவம் செய்கிற ஆத்துமா சாகும்."

"தேவனோடு எதிர்த்து தாக்கிக்கிற நீ யார்?" - ரோமர் 8:20

தேவன் தம் சிருஷ்டிகளிடத்தில் தலை அளிப்பதில் எந்த ஒரு வித்தியாசமும் காண்பிக்கக்கூடாது என்பதே நீதி என்று சிலர் தவறான கருத்து கொண்டிருக்கின்றனர். அவர் ஒருவனை உன்னத ஸ்தானத்திற்கு உயர்த்தினால், நீதியின்படி அனைவருக்கும் அதே ஸ்தானத்தை அளிப்பதே சரியானது. சிலர் தாங்கள் பெற்ற உரிமைகளை செய்த தவறுகளினால் இழந்தார்கள் என்றும் நிரூபணமனால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் ஏற்று தாய்ந்த நிலைமையை தேவன் கொடுக்கலாம் என்று அவர்கள் தவறுதலாக எண்ணுகிறார்கள்.

இவர்களது கொள்கை சரியாக இருக்குமேயானால், தூதர்களைக் காட்டிலும் இயேசுவை மெலான நிலைமையில் சிருஷ்டிக்கவும், அவரை தெய்வீக சுபாவத்திற்கு உயர்த்தவும், தேவனுக்கு உரிமை இல்லை என்றாகிறது. எல்லா தூதர்களுக்கும், அனைத்து மனிதர்களுக்கும் இயேசுவிற்கு செய்ததுபோன்றே செய்திருந்தால் நீதியாயிருந்திருக்கும்

என்பது இவர்களது வாதம். இக்கொள்கையை இன்னும் விரிவாகப் பார்க்கும்பொழுது சிலர் உள்ளதா எந்தானத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு, தெய்வீக சுபாவத்திற்குப் பங்குபெறுவார்களேயானால், அதே நிலைக்கு மனிதர் அனைவரும் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்றாகிறது. இதே கொள்கையை ஏன் மிருகங்களுக்கும் சிறு பூச்சிகளுக்கும் பயன்படுத்தக்கூடாது? அனைவரும் தேவனுடைய சிருஷ்டிகளாக இருப்பதால், உள்ளதா எந்தானமாகிய தெய்வீக சுபாவத்தை ஏன் அவைகள் அடையக் கூடாது? என்றும் கேள்வி எழலாம். இது முரண்பாடான சிந்தனையையே வெளிப்படுத்துகிறது. இது மேற்சொன்ன கொள்கையிலிருந்து வெளியான கற்பனையேயன்றி வேறு அல்ல.

மேலே குறிப்பிட்ட தவறான கற்பனைக் கொள்கையை தொடர்ந்து வலியுறுத்த இதுவரை ஒருவரும் விரும்பவில்லை. ஒருவேளை நீதியின்படி அக்கொள்கை ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தால், அதற்கு தடை செய்வது நீதிக்கு எதிரானிருக்குமே? மேலும், இப்படிப்பட்ட கொள்கை தேவனுடைய திட்டமாக இருக்குமேயானால், அவருடைய கிரியைகளிலேயே பிரியப்படுத்துகின்ற இனம் எங்கேயிருந்து வரும்? ஆனால், தேவனுடைய குணம் இதுவல்ல. உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற எல்லாவித சிருஷ்டிகளும், தெய்வீக ரூபம் மற்றும் வல்லமையின் பல்வேறு வெளிப்பாடுகளையும் அவரது மகிமைமையும் காண்பிக்கின்றன. “வாஷங்கன் தேவனுடைய மகிமைமையை வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆகாய விரிவு அவருடைய காத்தின் கிரியையை அறிவிக்கிறது.” பலதரப்பட்ட இயற்கை அழகுகளும், தன்மைகளும் தேவனது உள்ளதா மகிமைமையையும் வல்லமையையும் எடுத்துரைப்பதைப் பார்க்கிலும், அவரது பகுத்தறிவுள்ள சிருஷ்டிகள் பலமடங்கு அதிகமாக சான்று பகர்வார்கள். இவற்றை தேவ வசனத்தின் போதனைகளின் மூலமாகவும், பகுத்தறிவைக்கொண்டு இயற்கையின் ஒப்புமைகளைக் கொண்டும் தீர்மானமாகக் கூறுகிறோம்.

நீதி நியாயங்களைக் குறித்து நாம் சரியான தீர்மானங்களைக் கொள்ளாரும்தால் மிக முக்கியமானது. தேவன் நமக்குக் காட்டும் தயவை நமக்கு நியாயமாக வரவேண்டிய பலவாக ஒருபோதும் எண்ணக்கூடாது. நீதியினால் ஏவப்பட்டு, செய்த செயலுக்கு விசேஷித்த விதமான நன்றியை செலுத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. அங்வாறு செய்வது அன்னைப்

காட்டுவதற்கான அடையாளமாகிவிடாது. தேவன் தம் மாபெரும் அன்னை எந்த நிபந்தனையுமின்றி தம் சிருஷ்டிகளிடத்தில் தொடர்ந்து எல்லையில்லாமல் காண்பித்து தயை பொழிகிறார். ஆகவே, சிருஷ்டிகள் இதற்குக் கைப்பற்றாக தேவனிடத்தில் அன்மையும் நன்றியையும் செலுத்தி துதிக்க வேண்டும்.

நாம் பாவமே செய்யாதிருந்தாலும் சில குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிகள் மட்டுமே இவ்வகையில் ஜீவித்திருக்கும் சிருஷ்டிகளாகப் படைக்கும் உரிமை தேவனுக்கு உண்டு. தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள அவரது சிருஷ்டிகளை தேவன் இவ்வாறே உண்பாக்கினார். சிறிதுகாலம் மட்டுமே தமது ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்க அனுமதித்து, பிறகு அநீதியாக இல்லாமல் நம்மை முற்றிலும் அழித்திருக்க அவரால் கூடும். உண்மையாகவே அந்தக் குறுகிய கால ஜீவியமும் நமக்கு தேவ தயவே ஆகும். அவரது தயவு இருந்தால் மட்டுமே நம்மால் ஜீவிக்க முடியும். அங்வாறு இருக்க பாவத்தினால் இழந்த ஜீவனை மீட்டு மீண்டும் ஜீவிக்கச் செய்வது எவ்வளவு பெரிய தயவு! மேலும், தேவ தயவினால்தான் நாம் மிருகங்களாயிராமல் மனிதராய் இருக்கிறோம். மனிதராயிட ஏற்று மேலான நிலையில் தேவதூதர்கள் உண்டாயிருப்பதும் தேவதயவே அங்வாறே கத்தராகிய இயேசுவும் அவருடைய மனைவாட்டியும் தெய்வீக சுபாவத்திற்கு பங்குள்ளவர்கள் ஆவதும் தேவதயவே. புத்திக்கூர்மையுள்ள எந்த சிருஷ்டியும் தேவன் எந்த நிலையை அருளுகிறாரோ அதை நன்றி உணர்வோடு பெற்றுக்கொள்வதே அவர்களுடைய கடமையாகிறது. இதற்கு எதிரான ஆவிபுடையவர்களாயிருந்து தங்கள் தீயவழிகளில் ஈடுபடுவார்களேயானால் தேவ தயவை இழந்து, அறம்பென்போவார்கள். தூதனின் நிலையை அடைய மனிதன் முயற்சித்தால், அது தகுதியற்ற செயல். அந்த நிலைமைக்கு அவன் ஒருபோதும் அழைக்கப்படவில்லை. தூதனும் தெய்வீக சுபாவத்தை அடைய எண்ணுவதும் தகுதியல்ல. ஒருபோதும் தூதனும் அந்த நிலைக்கு அழைக்கப்பட வில்லை.

சாத்தான் தன் மனமேட்டவையால் மேலான எந்தானத்தை அடைய விரும்பினதால் தழுத்தள்ளப்பட்டு முடிவில் அழிவை எதிர்க்கப் போகிறான். (ஏசா.14:14) “தண்ணைத்தான் உயர்த்துகிறவனெவனும் தாழ்த்தப்படுவான், தண்ணைத்தான் தாழ்த்துகிறவனெவனும் உயர்த்தப்படுவான்.” ஞான்கா

14:11) “உயர்த்தப்படுவான்” என்று கூறப்பட்டிருப்பது எல்லாவற்றிற்கும் மேலான உள்னத நிலைக்கு உயர்த்தப்படுவான் என்று பொருள் கொள்ளக்கூடாது.

நீதியைப் பற்றிய தவறான சிந்தனைகளும், வேறுசில காரணங்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல் (Election) பற்றி வேதாகமம் போதிக்கும் போதனைகளை தவறாகப் புரிந்துகொள்ளவும் வாக்குவாதங்களுக்கும் வழிவகுக்கின்றன. தேர்ந்தெடுக்கப்படுதலைக் குறித்து வேத வசனங்கள் போதிப்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், எந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுத்தல் அல்லது தெரிந்துகொள்ளுதல் நடைபெறுகிறது என்பது பற்றி மாறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன. தேவன் தம் சித்தத்தின்படி எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி தெரிவுசெய்கிறார் என்று சிலரும், சில நிபந்தனைகளின் அடிப்படையிலேயே தெரிவுசெய்கிறார் என்று சிலரும் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். மேற்கண்ட இரண்டு கருத்துக்களிலும் சிறிதளவு உண்மை அடங்கியுள்ளதை நாம் நம்புகிறோம். தேவன் தம் நோக்கம் நிறைவேறும்பொருட்டு, தம் பணிவைச் செய்வதற்காக அதற்கேற்ற சிலரை தெரிவுசெய்கிறார். தேவன் தம் சிருஷ்டிகளில் சிலரை தூதர்களாகவும், சிலரை மனிதர்களாகவும், சிலவற்றை மிருகங்களாகவும், பறவைகளாகவும், பூச்சி இனங்களாகவும், மேலும் சிலரை தம்முடைய சொந்த தெய்வீக சபாவத்திலும் இருக்கும்படியாக தேர்ந்தெடுத்தோ அல்லது தெரிந்துகொண்டோ இருக்கிறார். தேவன் சில மூக்கிய நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் தெய்வீக சபாவத்திற்கு தெரிவுசெய்தபோதிலும், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் தகுதியுடையவர்கள் என்று கூறமுடியாது. ஏனெனில், எந்த சிருஷ்டியும் எந்த சபாவத்திலும் ஜீவிப்பது முற்றிலும் தேவ தயவினால் மட்டுமே.

“ஆகையால் விரும்புகிறவனாலும் அல்ல, ஓடுகிறவனாலும் அல்ல, இரங்குகிற தேவனாலேயாம்.” (ரோமர் 9:16)
தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு தெய்வீக சபாவத்திற்குரிய அழைப்பை தேவன் கொடுத்தது, மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்தவர்கள் என்பதால் அல்ல. பாவம் செய்யாத தேவ தூதர்களை அல்ல, இராட்சிக்கப்பட்ட பாவினை அழைத்து, தெய்வீக மகிமைகளைத் தேவன் தருகிறார்.

தம்முடையவர்களைத் தம் விரும்பப்படி செய்ய தேவனுக்கு உரிமையுண்டு. இவ்வுரிமையைப் பயன்படுத்தி தம் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறார். தெய்வீக தயவினாலேயே நமக்குண்டானவைகளை அடைந்தோம். “மனுஷனே தேவனோடு எதிர்த்து தர்க்கிக்கிற நீ யார்? உருவாக்கப்பட்ட வஸ்து உருவாக்கினவனை நோக்கி, ஏன் இப்படி உண்டாக்கினாய் என்று சொல்லலாமா? மிதிமிட்ட ஒரே களிமண்ணினாலே குயவன் ஒரு பாத்திரத்தைக் களமான காரியத்திற்கும், ஒரு பாத்திரத்தைக் களவினமான காரியத்திற்கும் பண்ணுவதற்கு மண்ணின்மேல் அவனுக்கு அதிகாரம் இல்லையோ?” (இரோமர் 9:20, 21) தெய்வீக வல்லமையினாலேயே அனைத்தும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன. ஆனாலும், சிலர் உயர்த்த சபாவத்திற்கும், மாபெரும் மென்மைக்கும் மற்ற சிலரோ தாழ்ந்த சபாவத்திற்கும், குறைந்த மென்மைக்கும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனர்.

“இன்றையேவரின் பரிசுத்தரும், அவனை உருவாக்கியவருமாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது: வரூப்காரியங்களை என்விடத்தில் கேளுங்கள். என் பிள்ளைகளைக் குறித்தும் என் கரங்களின் கிரியைகளைக் குறித்தும் எனக்குக் கூட்டாளரிடுங்கள். நான் பூமியை உண்டுபண்ணி, நானே அதின்மேல் இருக்கிற மனுஷனை சிருஷ்டித்தேன். என் கரங்கள் வானங்களை விரித்தன; அவைகளின் சர்வ சேனையையும் நான் கூட்டாளரிட்டேன்.” “வானங்களைச் சிருஷ்டித்து பூமியையும் வெறுமையாமிருக்க சிருஷ்டியாமல் அதைக் குடியிருப்புக்காக செய்து பணத்து, அதை உருவாற்படுத்தின தேவனாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது: நானே கர்த்தர், வேறொருவர் இல்லை.” (ஏசாயா 45:11, 12, 13) தேவனிடத்தில் அதிகாரம் செலுத்தும் உரிமை எவருக்கும் இல்லை. அவர் பூமியை உருவாக்கி, அதை வெறுமையாக இருக்க வடிவமைக்காமல், சீப்பொருந்தின பரிபூரண மனிதனை குடியமர்த்துவதே அவரது சித்தம். நாம் தேவனிடம் வாக்குவாதம் செய்து, அவர்களது சபாவத்தை மாற்றி தேவதூதர்களைப் போல ஆளிக்கூரிய நிலைமையையோ அல்லது தமது தெய்வீக சபாவத்தைப்போ, அனைவருக்கும் அளிப்பது அநீதியானது என்று முறைவிடுவதற்கு நாம் யார்? நம்முடைய ஆலோசனைகளை தேவனிடத்தில் கூறி அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கூட்டளையிடாமல், தேவ வசனத்திற்கு மாத்தாழ்மையுடன் செவிகொடுத்து, இனி நிகழப்போகிற காரியங்களைக் குறித்து

தேவனிடத்தில் கேட்பதே தகுதியானது. கர்த்தாவே, துணிகரமான பாவங்களுக்கு உடனு அடியார்களை விலக்கிக் காறும். அவைகள் எங்களை ஆண்டுகொள்ள ஒட்டாதிரும். தேவனுடைய பிள்ளைகளில் ஒருவரும் கர்த்தருக்குக் கட்டளைபிடத் துணியமட்பார்கள என்று நாம் நம்புகிறோம். ஆனால், எவ்வளவு எளிதாகவும், சுய உணர்வின்றியும் இந்த தவறுக்குள் அநேகர் விழுகின்றனர்.

தேவனுடைய படைப்பில் மனுக்குல சந்ததியர் அனைவரும் அவரது பிள்ளைகளே. அவரது சுரத்தின் கிரியைகளே. அவர்களைக் குறித்த தேவனது திட்டம் அவரது வசனத்தில் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மனிதன் பூரணப்படுத்தப்பட்டபின், எந்த நிலையில் இருப்பானோ அதே நன்மையில், அதே நிலையில் முதல் மனிதன் இருந்ததாகவும், பூமிக்குரிய மன்னாளவளாய் அவன் இருந்ததாகவும் பவுல் கூறுகிறார். சவியேஷ யுகத் திருச்சபையினரைத் தவிர மற்ற அவனது சந்ததியர் அனைவரும் மண்ணான, பூமிக்குரிய மனிதர்களாகவே உயிர்த்தெழுத்து வருவர். (1 கொரி.15:38-49) தேவன் மனிதனை தேவனுத்களுக்கு ஏற்று சிறிபவனாக சிருஷ்டித்து, அவனை மகிமையினாலும், கனத்தினாலும், ஆளுகையினாலும் முடிசூட்டினார் என்று தாவீது வெளிப்படுத்துகிறார். (சங்.8:4-8) பேதுருவும், நமது கர்த்தரும் மற்றும் உலகமுண்டானது முதற்கொண்டு வந்த அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளும் கூறுகிறபடி, பூமிக்கு பிரதிநிதியாக இருந்த ஆதாம் பெற்றிருந்த மகிமை நிறைந்த பரிபூரணத்திற்கும் பூமியின் ஆளுகைக்கும் மனுக்குலம் மீண்டும் திரும்பும் என்கின்றனர். (அப்.3:19-21)

இந்த உள்ளற பங்கையே தேவன் தெரிந்தெடுத்து, மனுக்குலத்திற்குத் தர சித்தமானார். அது எவ்வளவு மகிமையான பங்கு! அதே சமயத்தில் பாவத்தின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற துக்கம், துயரம், வீழ்ச்சி, துன்பம் நிறைந்த மனிதர்களை கண்களைமுடி மனதில் நிறுத்திப் பாருங்கள். இவ்வொரு புறம் பரிபூரணமாக்கப்பட்ட பூமியின் மகிமையை கற்பனை செய்துபாருங்கள். பரிபூரணமாக்கப்பட்ட சமுதாயத்தின் சமாதானத்தையும் ஒருங்கிணைப்பையும் கெடுப்பதற்கு எந்த ஒரு பாவத்தின் காரணம் அங்கு இருக்காது. கசப்பான எண்ணங்களோ இரக்கமற்ற பார்வையோ, வளர்ந்ததையோ அங்கு இராது.

ஒவ்வொருவருடைய இருதயத்திலிருந்து அன்பு ஊற்றாக, மற்றவர்களது இருதயங்களிலுள்ள அன்பை சந்திக்கும். பிறருக்கு நன்மை செய்பவேண்டும் என்ற ஏவுதலினால் கிரியை பிறக்கும். அங்கு நோய் இனி எப்பொழுதும் இராது. உடல்வலி, வேதனை, தேய்மானத்தின் அறிகுறி இருப்பதில்லை. இவ்விஷயங்களைக் குறித்த பயம் சிறிதளவும்கூட இராது. நாம் முன் எப்போதும் கண்டபாத பூரண மனிதனின் அழகு, ஆரோக்கியத்தை எண்ணும்போது அது அதிசயமாகவும், அற்புதமாயும் இருக்கும். நாம் இதுவரை பார்த்திருக்கிற மனித சபாபுக்கும் பண்புகளுக்கும், ஒப்பான அழகும், ஆரோக்கியமும் உள்ள எல்லா உருவங்களைக் காட்டிலும் பூரண மனிதத்துவமானது, அற்புதமும் அதிசயமும் ஆளந்தமாயும் இருக்கும். உள்ளார்ந்த பரிசுத்தமும், பூரண சிந்தையும், பூரண ஒழுக்க சபாபுமும், ஒவ்வொரு மனித முகத்திலும் பிரகாசமாயிருக்கும். உலக சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்த நிலைமையும் இவ்வாறே இருக்கும். தாங்கள் நேசித்தவர்கள் இறந்துபோனதால் ஏற்பட்ட துக்கத்தில் வாழ்விருப்போரது கண்ணீர் துடைக்கப்படுவதால், உயிர்த்தெழுத்தின் பணி நிறைவடைந்துவிட்டது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்வார்கள். (வெளி. 21:4)

இப்படிப்பட்ட மாறுதல்கள் மனித சமுதாயத்தில் மட்டுமே நடைபெறும். பரிபூரண மனிதர்கள் ஜீவிக்கும்படி உண்டாக்கப்பட்ட இப்பூமி, முதல் மனிதனாகிய ஆதாம் இருந்த ஏதேன் தோட்டத்தைப்போல இப்பமான நந்தவளமாக பூரண மனிதனுக்கு தகுந்தவாறு மாற்றப்பட்டு பரதீக, மீண்டுமாக கொண்டுவரப்படும். இனி பூமி ஒருபோதும் முள்ளையும் குருக்கையும் முளைப்பிக்காது. மனிதன் நெற்றி விபர்வை நிலத்தில் சிந்தி தன் அப்பத்திற்காக உழைக்கவேண்டியிராது. ஏனெனில், “பூமி தன் படைனைத் தரும் இயல்பாகவும், எளிதாகவும்,” “வளநந்தம் பழ்ப்பத்தைப்போல் செழிக்கும்.” (சங்.87:2; ஏசா.35:1) தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள விலங்குகள், பூரணமாக்கப்பட்டு, மனிதனுக்கு கீழ்ப்புதலுள்ள வேலைக்காரர்களாக மனதார ஊழியம் புரியும். பூமியில் பதைப்பட்ட இயற்கை காட்சிகள் எங்கு நோக்கினாலும் அழகும், ரம்யமாயும் காணப்படுவதால், மனிதன் தேவனுடைய மகிமை, வல்லமை, அன்பைத் தேடி உணரும் பொருட்டாக, எல்லாவிதத்திலும் தூண்டப்படுவார்கள். அவனது சிந்தையும், இருதயமும் தேவனுக்குள் மகிழ்ச்சியாயிருக்கும்.

நமீனபாளானதேயே தேடும் திருத்தியற்றவர்களது தற்போதைய குணம் இயல்பானதல்ல. அது இன்றைய காலத்தில் அகிருத்தியை ஏற்படுத்தும் சூழ்நிலைகளாலும், நமது அபூர்ணத் தன்மையாலும் ஏற்பட்ட அசாதாரணமான நிலைமையாலும் புதிதானவற்றையே ஓயாமல் தேடி அலைவது தெய்வீக குணமல்ல. தேவனுக்கு பெரும்பாலான காரியங்கள் பழையபாணவகளை. பழையதும், பரிபூரணமுமான விஷயங்களிலேயே தேவன் அதிகதியமாய் சந்தோஷப்படுகிறார். அப்படியே, தேவ சாயலுக்கு மீட்கப்பட்ட, முந்தின சீரடைந்த மனிதனிடத்திலும் இருக்கும். பரிபூரண மனிதன் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தின் மகிமையை அறிபாததால் அவைத பெற்றுக்கொள்ளும் ஆவலின்றியும் இருப்பான். அவர்களைக் கண்டு இவன் வியப்படைவதில்லை. இதே காரணங்களுக்காக மீன்களும் பறவைகளும் தங்கள் சொந்த சபாவத்தையும் தனித்தன்மையையும் நேசித்து, அதில் சந்தோஷப்படுகின்றன. மனிதன் தான் பெற்றிருக்கிற பரிபூரண மகிமையில் பெரிதும் சந்தோஷப்பட்டு ஐக்கியமாகிவிடுவதால், மற்றவர்கள் பெற்றிருக்கிற சாயலை தேடவோ, விரும்பவோ மாட்டான். தற்காலத்தில் ஜீவித்து வருகிற திருச்சபையாரின் அனுபவங்களை கவனித்தால் இது எளிதில் விளங்கும். இவ்வகைப் பொருட்களில் ஐஸ்வரியவான்களாய் இருப்பவர்கள் தேவ ராஜ்யத்திற்குள் பிவேசிப்பது “எவ்வளவு அரிதாக” உள்ளது. தீமையும் மாணமும் அட்சிசெய்து வருகின்ற தற்கால உலகில் சில நன்மையான பொருட்கள் மனித சபாவத்தை வசீகரிக்கும்போது, ஆவிக்குரிய வாக்குத்தந்தங்களின்மேல் நம்முடைய கண்களையும், நோக்கங்களையும் நிலைநிறுத்தவேண்டுமானால் தேவனுடைய விசேஷமான உதவி நமக்குத் தேவைப்படுகிறது.

கிறிஸ்துவின் சரிமாதிய திருச்சபையானது மனுக்குலத்திற்கான தேவனது பொதுவான திட்டத்திற்கு உட்பட்டதல்ல என்பது திருச்சபையார் தெரிந்துகொள்ளப்படுதல் உலகத் தேற்றத்திற்கு முன்பே தெய்வீகத் திட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டது என்ற கூற்றின் மூலம் தெளிவாகிறது. (எபே 1:4-6) மனுக்குலம் பாவத்தில் விழும் சமயத்தை தேவன் முன்னறிந்தது மட்டுமின்றி, திருச்சபை வகுப்பார் நீதியானாக்கப்பட்டு, பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்டு, மகிமைப்படுவதையும் முன்தீர்மானித்தார். அவிசேஷ யுகத்தில் தம் ஒரே பேரான குமாரனின் சாயலுக்கு ஒப்பாகும்பொருட்டும், தெய்வீக சபாவத்தில் பங்குபெறும்பொருட்டும், ஆயிரவருட அரசாட்சியில்

கிறிஸ்து இயேசுவுக்கு உடன் கதந்திராகவும் இருந்து முழு உலகத்தையும் நீதியிலும் சமாதானத்திலும் நடத்தவும், தேவன் இவர்களை உலகத்தில் இருந்து பிரித்தெடுப்பதையும் முன் தீர்மானித்திருந்தார். (மோ. 8:28-31)

திருச்சபை வகுப்பார் தெரிந்தெடுக்கப்படுதல் தேவனால் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டது என்பதை இதனால் தெரிந்துகொள்கிறோம். ஆனாலும், திருச்சபையின் ஒவ்வொரு அங்கமும், நிபந்தனையின்றி தெரிந்தெடுக்கப்படுவதில்லை என்பதை கவனிக்கவும். இப்படிப்பட்ட வகுப்பார் அவிசேஷ யுகமாகிய ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஒரு விசேஷ நோக்கத்திற்காக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவேண்டுமென்று தேவன் முன்னறிந்திருந்தார். அதோடு கூட, யார் யார் தகுதியுடையாராகி, “சிறுமத்தை” வகுப்பின் அங்கத்தினர்கள் ஆவார்கள் என்பதையும் தேவன் முன்னறிந்திருப்பார் என்பதை தாம் சந்தேகிக்க முடியாது என்றபோதிலும் தேவனுடைய வசனம், தெரிந்தெடுத்தலுக்குரிய போதனையை இவ்வழிமுறையில் போதிப்பதில்லை. மேன்மையான நிலைமைக்களை மனிதரை தெரிவுசெய்ய வேண்டுமென்று தேவன் தம் நோக்கத்திற்காக “ஒரு வகுப்பாண்” முன் குறித்திருக்கிறார் என்றே வசனம் போதிக்கிறது. இப்போதனையை அப்போஸ்தலர்களும் தனித்தனி நாட்களாக ஒவ்வொருவரையும் தேவன் முன்குறித்தார் என்று போதிக்க முயற்சிக்கவில்லை. ஆனால், தேவனுடைய திட்டத்தில் இருந்த களத்துக்குரிய இடத்தை நிரப்புவதற்காக ஒரு வகுப்பார் முன் குறிக்கப்பட்டனர் என்று போதித்தனர். இவ்வகுப்பில் சேர்ப்போகிறவர்களது விசுவாசமும் கிறிஸ்துவமும் கடுமையான நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு, பூமிக்குரிய உரிமைகளை மாண்பரியந்தம் தியாகம் செய்தாகவேண்டும் என்றும் அப்போஸ்தலர்கள் போதித்தனர். இவ்வாறாக தனிப்பட்ட “உத்திரவங்களினாலும்”, “தனித்தனியே ஜெயக்கொள்ளுதலினாலும்” ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட விசுவாசியும் முன்தீர்மானிக்கப்பட்ட வகுப்பாராக தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு, தேவன் இந்த வகுப்பாருக்கென்று முன்குறித்திருந்த அனைத்து ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் ஈவுகளுக்கானாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றனர்.

ரோமர் 8:30ல் - “மகிமைப்படுத்தப்பட்டவர்கள்” என்று கூறப்பட்ட வார்த்தையின் கிரேக்கச்சொல் டாக்சாஜோ (Doxazo). இதற்கு

கனடப்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்று பொருளாகும் திருச்சபையானது மகாபேர்மையான கனத்ததை பெறும்படி தேவனால் தோர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட மேலான கனத்ததை அடைய எந்த மனிதனாலும் நினைக்கவும் முடியாது. நம் கார்த்தராகிய இயேசுவர், தேவனிடமிருந்து அழைப்பைப் பெற்ற பிறகே அதை ஆர்வமாய் விரும்பினார். இதைக் குறித்து வேதாகமத்தில் வாசிக்கிறோம். “அந்தப்படியே கிறிஸ்துவும் பிரதான ஆசாரியனாகிறதற்கு நம்மைத் தாமே உயர்த்தவில்லை. நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெனிப்பித்தேன்” என்று அவரோடே சொன்னவரே அவரை உயர்த்தினார்” (பாக்காஜோ - கனடப்படுத்துதல்). பரலோகத் தந்தை இப்படியாக நம் கார்த்தராகிய இயேசுவை கனடப்படுத்தினார். அல்லாறே யேசுவை தேவனின் தயவியினாலே கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாகும்படியும் அவரோடு உடன்கொந்திராகும்படியும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு அதேபோலவே கனடப்படுத்தப்படுவார்கள். திருச்சபை தனது தலைமையப்போலவே தேவனால் ஆளிக்கூடிய கபாவத்தினை அடைய சத்திய வசனத்தின் மூலம் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட பிறகு “கனத்ததை” ருசிபார்க்கும் அனுபவங்களைப் பெறத்தொடங்கியது. (பாக்க.1:1) ஆளிக்கூடிய ஜீவிகளாக ஆவியில் பிறக்கும்போது மகிமையடைந்த தலைவின் சாயலுக்கு ஒத்த பூரணமான கனத்ததை அடையும். தேவனால் கனடப்படுத்தப்படப் போகிறவர்கள் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயும், பூரணராயும் இருக்கவேண்டியது அவசியம். கபாவத்திலேயே பாலிகளாவிருக்கிற நம்மை கனத்திற்கு அழைத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், தமது குமாரசனின் மரணத்தினால் பாவத்திலிருந்து நம்மை நீதிமார்களாக்கி, நம்மை அழைத்த அழைப்பின்படியே கனத்ததைப் பெற்றுக்கொள்ளும் தகுதியையும் அடையச் செய்கிறார்.

சிறுபந்தையைத் தெரிந்தெடுக்கும்போது தேவன் பொதுவான ஒரு அழைப்பையே கொடுத்தார். “அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநீதன்” என்றாலும், எல்லோரும் அழைக்கப்படவில்லை. இந்த அழைப்பு நமது கார்த்தரின் முதல் வருகையின் ஊழியக்காலத்தில், முதலாவதாக மாம்சீக இன்பியைவருக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், தற்காலத்திலே, தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள் தாங்கள் சந்திக்கும் எல்லோரையும் (லூக்கா 14:23) தேவ தயவு பெற்ற இந்த விசேஷமான பந்திக்கு வருவதற்கு தூண்டவும்

வலியுறுத்தவும் வேண்டும் (கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது). ஆனால், சத்தத்தைக் கேட்டு வந்தாலும், அனைவருமே தகுதியடையமாட்டார்கள். கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரமாகிய திருமண உடைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலர் இவற்றை அணிபாததினால், அவர்கள் நிராசரிக்கப்படுவார்கள். சிலர் நீதியின் ஆடைகளை அணிந்திருந்து புதிய கபாவத்தினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, கனம் அடைவதற்கான தகுதியைப் பெற்றிருந்தபோதிலும், உடன்படிக்கையை உண்மையாக நிறைவேற்றாததால், தங்கள் அழைப்பையும், தெரிந்துகொள்ளாததையும் உறுதியாக்கத் தவறுகின்றனர். மகிமையடைந்திருக்கிற ஆட்டுக்குட்டியானவரிடத்தில் சென்று சேரும் தகுதியைப் பெற்றவர்களைக் குறித்து, “அழைக்கப்பட்டவர்களும், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும், உண்மையானவர்களும் மட்டுமே இருக்கிறார்கள்” என்று (வெளி.14:1, 17:14) அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அழைத்த அழைப்பு உண்மையே திருச்சபையைத் தெரிந்தெடுத்து உன்னத எந்தானத்திற்கு உயர்த்தும் தேவனுடைய தீர்மானமும் மாற்றமுடியாதது. ஆனாலும், யார் இந்த தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கூட்டத்தில் இருப்பார்கள் என்பது நிபந்தனைக்குட்பட்டது. முன்கூறிக்கப்பட்ட கனத்தில் பங்குபெற விரும்புகிற அனைவரும் தங்கள் அழைப்பின் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். “ஆனபடியினாலே அவருடைய இளைப்பாறுதலில் பிறவேசிப்பதற்கேதுவான வாக்குத்தத்தம் நமக்கு உண்டாயிருக்க, உங்களில் ஒருவனும் அதை அடையாமல் பின்வாங்கிப் போவனாகக் காணப்படாதுபடிக்கும் பயத்திருக்கக்கூடவோம்.” (எபி.4:1) இந்த பெரிதான தயவைப் பெறவேண்டுமென்று விரும்புகிறவன் அதைப் பெறமுடியாது. அதற்காக ஒடுகிறவனும் பெறமுடியாது. ஆயினும், அதற்காக அழைக்கப்பட்ட பின்பு விரும்புகிறவனுக்கும் ஒடுகிறவனுக்கும் மட்டுமே கிடைக்கும்.

எனவே, தேவன் தம்முடைய பின்னாளருக்கு தமது சித்தம் போல் செய்யும் முழு அதிகாரம் உண்டு என்று நாம் நம்புகிறோம். இவ்வாறு தேவ தயவு அளிக்கப்படுவது அனைவருக்கும் பொதுவான நன்மையை அளிப்பதற்காகவே என்ற தேவனுடைய தீர்மானங்களை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

மனித சபாவமும், ஆணிக்கூரிய சபாஸங்கமும் வெவ்வேறானதும் வித்தியாசபாஸானவைகளும் என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட உண்மை என்று நாம் வேதத்தின் மூலமாக அறிகிறோம். ஆகவே, இந்த இரு வெவ்வேறு சபாஸங்களை கலப்பது தேவனால வடிவமைக்கப்பட்டதல்ல என்றும், இது அபூரணத்தையே பிறப்பிக்கும் என்றும், ஒரு சபாவத்திலிருந்து வேறொரு சபாவத்திற்கு மாறுதல் தேவ சட்டனை அல்ல என்றும், கிறிஸ்துவர்க்கு மட்டுமே இப்படிப்பட்ட சட்டனைக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டது என்றும், சத்திய வசனத்திலிருந்து அறிகிறோம். எப்படி இந்த மாறுதல் நிறைவேற்றப்பட்டது? எந்த நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் இதனை அடைபடலாம்? எந்த வழிமுறையின்கீழ் அம்மாறுதல் நிறைவேற்றப்படும்? என்கிற காரியங்களை அறிவது மிகுந்த ஆர்வத்தைப் பிறப்பிக்கும்.

தெய்வீக சபாவத்திற்கு கார்த்தரோடு திருச்சபை உயர்த்தப்பட்டபோலவற்றகாண நிபந்தனைகள் இயேசு கிறிஸ்து எந்த நிபந்தனையின்கீழ் அனை அடைந்தாரோ அதே நிபந்தனைகளையேன்றி வேறல்ல. அதாவது அவரது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி (1 பேதுரு 2:21), அவரைப்போல் ஜீவபலியாக தன்னைவே கொடுத்து, மாண்பரியந்தம் ஞானஸ்நான உடன்படிக்கையை உண்மையாக நிறைவேற்றுவதே அந்நிபந்தனை. இந்த கனிசேஷ யுகத்தில் நம் கார்த்தர் செய்ததுபோலவே மனித சபாவத்தையும் அதன் விருப்பங்கள், நோக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், வருங்காலத்திற்குரிய எதிர்பார்ப்புகள் ஆகிய அனைத்தையும் மாண்பரியந்தம் பலி செலுத்துபவர்களுக்கு மனித சபாவத்திலிருந்து தெய்வீக சபாவத்திற்கு மாறும் மாபெரும் வெகுமதி அளிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமையை அடைந்தவர்கள், உயிர்த்தெழுதலின்போது மறுக்குலத்தார் அடையும் மனித பூரணத்தையும் அதின் ஆசீர்வாதங்களையும் பெறாமல், தங்கள் கார்த்தரது மகிமை, சாயல், மகிழ்ச்சி இவைகளைப்பும் அவரோடுகூட தெய்வீக சாயலையும் பெற்றுக்கொள்வார்கள். (ரோமர் 8:17; 2 தீமோ.2:12)

மனித ஜீவியம் எப்படி ஆரம்பித்து வளர்ச்சி அடைகிறதோ, அவ்வாறே புதிய சபாவமும் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைய வேண்டும். மனிதசபாவத்தில் ஜெனிப்பிக்கப்படுவதும் பிறந்ததும் இருப்பது போலவே, புதிய சபாவத்திலும் உள்ளது. சத்திய வசனத்தினாலே பரிசுத்தவாள்கள்

தேவனால் ஜெனிப்பிக்கப்படுகிறார்கள். (1 பேதுரு 1:3; 1 யோவான் 5:18; யாக்கோபு 1:18) அதாவது தெய்வீக ஜீவ வற்றின் துவக்கத்தை தேவனிடத்திலிருந்து அவரது வசனத்தின் மூலம் அடைகிறார்கள். இயேசுவின் மீட்கும்பொருளின்மேல் வைத்த விசுவாசத்தினால் இலவசமாக நீதியாள்கள் ஆக்கப்படும்பொழுது அழைப்பின் சத்தத்தைக் கேட்கிறார்கள். “அப்படியிருக்க சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சாரீரத்தை பரிசுத்தமும் மீட்கும்பொருள் கொடுக்கப்பட்டு நீதியாள்கள் ஆனபடியால்) தேவனுக்குப் பிரியமுடைய ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை.” (ரோமர் 12:1)

இந்த அழைப்புக்கு செவிமடுத்து கீழ்ப்படியும்போது, தங்களது நீதியாள்களாகப்பட்ட மனிதத்துவத்தை தேவனிடம் ஞானஸ்நானத்தில் முழுமையாக ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள். இயேசுவோடு இணைந்திருக்கும் இந்த ஜீவபலி தேவனால ஏற்கப்படுகிறது. அப்பொழுது தேவன் அங்கீகரித்தவுடன் ஆணிக்கூரிய ஜீவியம் துவங்குகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களது மாம்பீக நம்பிக்கைகள், நோக்கங்கள் மற்றும் விருப்பங்களை சிலுவையில் அரைந்து, சிந்தையிலும், செயல்பாட்டிலும், புதிய சபாவத்திற்கு இசைவாக நடக்கத் துவங்குகிறார்கள். ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்த இவர்கள் அத்தருணத்திலிருந்து “புதிய சிருஷ்டிகளாக” தேவனால் கருதப்படுகிறார்கள்.

இப்படியாக கரு நிலையிலுள்ள (ஆரம்ப) புதிய சிருஷ்டிகளுக்கு பழையவைகள் (மாம்பீக ஆசைகள், நம்பிக்கைகள், திட்டங்கள் முதலியன) ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின. கரு நிலையிலுள்ள புதிய சிருஷ்டிகள் தொடர்ந்து வளர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டு வரவதால், பழைய சபாஸம் அதின் நம்பிக்கைகள், ஆசைகள், நோக்கங்கள் முதலானவைகள் சிலுவையில் அறையப்படுகின்றன. ஞானஸ்நானம்பெற்ற காலத்துவங்கி மனித சாரீரம் மரித்து, ஆணிக்கூரிய பிறப்பெய்தும்வரை இந்த இரண்டு செயல்பாடுகளும் ஒரே சமயத்தில் வளர்கின்றன. நம் வசனத்தின் வழியாக தேவ ஆளி தொடர்ந்து அவரது திட்டங்களை வெளிப்படுத்திவரும்போது, சுவக்கேதுவான இந்த சரித்திர உயிர்ப்பித்து (ரோமர் 8:11), அவருக்கேற்ற ஊழியம்செய்ய பலம் அளிக்கிறார். ஆனால், குறித்த காலத்தில் நாம்

பரத்திற்குரிய ஆவிக்குரிய எல்லா வகையிலும், புதிய சாரங்களை தெய்வீக சிந்தையை பெற்றுக்கொள்வோம்.

“புதிய சிருஷ்டியின்” பிறப்பு, உயிர்த்தெழுதலில் நிகழ்கின்றது. (கொலோ.1:15) இவ்வகுப்பாரின் உயிர்த்தெழுதல், முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. (கொலோ.20:13) புத்திர வலிகாரத்தின் ஆவியைப் பெற்றதிலிருந்து ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாகக் கருதப்பட்டாலும், உயிர்த்தெழுதல் வரைக்கும் நாம் நிஜமான ஆவிக்குரிய ஜீவிகள் அல்ல என்பதை நினைவில் நிறுத்தவேண்டும். (ரோமர் 8:23, 25; எபேசு.1:13, 14; ரோமர் 8:10, 11) நாம் ஆவியில் பிறந்து ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாகும்போது, மாம்ச ஜீவிகளாக ஒருபோதும் இருக்க மாட்டோம். ஏனெனில், “ஆவியினால் பிறப்பது ஆவியாய் இருக்கும்.”

மாம்சத்தில் பிறப்பதற்குமுன் மாம்சத்தில் கருவாக வேண்டியது அவசியம். அவ்வாறே ஆவிக்குரிய சாயலில் உயிர்த்தெழுதலில் பிறப்பதற்கும் முன்னர், ஞானஸ்நானத்தில் ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் நிகழ வேண்டும். பூமிக்குரியவனான ஆதாமின் சாயலில் பிறக்கின்ற அனைவரும் மாம்சத்தில், முதலில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டனர். இவர்களில் சிலர் தேவ ஆவியினால் சத்திய வசனத்தின்மூலம் மீண்டும் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, ஏற்றவேளையில் பரத்திற்குரிய சாயலில் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் ஆவியில் பிறப்படைவார்கள். “மண்ணாளவனுடைய சாயலை நாம் அணிந்திருப்பதுபோல, வானவருடைய சாயலையும் நாம் (கிருச்சைப்) அணிந்துகொள்வோம், (1 கொரி.15:49; எபி. 8:8) மறுதலிக்காமல் இருந்தால் பெற்றுக்கொள்வோம்.

பரத்திற்குரிய அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வதும் அதற்கான கீழ்ப்படிதலின் ஞானஸ்நானத்தைப் பெறுவதும், ஒரு நொடிப்பொழுதில் தீர்மானிக்கப்பட்டக்கூடிய காரியமானாலும், ஒவ்வொரு எண்ணத்தையும் தேவ சிந்தைக்கு இசைவாக்குவது படிப்படியாக, நடைபெறக்கூடிய காரியம். மாம்ச சபாவத்தின்படி பூமிக்குரியவையே நானும் மனதை படிப்படியாக பரத்திற்குரியவைகளை நானும்படி வளைப்பதே ஒரு படிப்படியான செயல்முறையாலும் இந்த செயல்முறைக்கு மறுருபமாகுதல் என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். “நீங்கள் இந்த பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஷத்தரியாமல் தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமும் பரிபூரணமுமான

சித்தம் இன்னதென்று பகுத்தறியத்தக்கதாக உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே (பரத்திற்குரிய சாயலுக்கு) மறுருபமாகுங்கள்.” (ரோமர் 12:2)

படி அப்போஸ்தலனின் இந்த வார்த்தைகள் அவசியமாக உலகிற்காக எழுதப்பட்டவை. மாறாக, அவர் பாஸர சகோதரர்கள் என்று அங்கீகரித்தாரோ அவர்களுக்காவே எழுதப்பட்டது என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். முந்தின வசனத்தில் இது காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. “அப்படியிருக்க சகோதரரே, தேவனுடைய இரக்கம்களை முன்நிட்டு நான் உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன். உங்கள் சாரங்களை பரிசுத்தமும், தேவனுக்கு பிரியமுமான ஜீவலியாக ஒப்புக்கொடுங்கள்.”

ஒரு மனிதன் பாவத்திலிருந்து நீதிக்கு மனத்திரும்புதலையும், அவசியாசத்திலிருந்தும் தேவனுக்கு விநோதமாயும் நம்பிக்கையற்றதுமான நிலைமையிலிருந்தும் தேவன்மேல் நம்பிக்கை வைக்கும் நிலைமைக்குத் திரும்புவதைத்தான் மறுருபமாகுதல் என படிஸ் குறிப்பிடுகிறார் என்று பொதுவாக நம்பப்படுகிறது. உண்மையாகவே இது ஒரு மாபெரும் மாற்றம் – மறுருபம் அடைதலும் ஆகும். ஆவியும் படிஸ் குறிப்பிடுகின்ற மறுருபம் இதுவல்ல. குணநலன்களில் மாற்றம் அடைவதே இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால், படிஸ் கவிசேஷ யுகத்தில் சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, விசுவாசிகளுக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டுள்ள சபாவ மாறுதலையே குறிப்பிட்டு, அந்த நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றும்படி “விசுவாசிகளை” வலியுறுத்துகிறார். அவர்களது குணாதிசயங்கள் முன்செட்டியே மாறாதிருந்தால் அவர்களை சகோதரரே என்று அழைத்திருக்கலோ, பரிசுத்தரும் தேவனுக்கு பிரியமான ஜீவலி செலுத்துபவர்கள் என்றும் எழுதியிருக்கலோ மாட்டார். ஏனெனில், கிறிஸ்துவின் மீட்கும்பொருளின்மேல் விசுவாசம் வைத்து நீதிமாள்களாக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே, தேவனுக்கு பரிசுத்தரும் பிரியமுள்ளவர்களுமாகக் கருதப்படுகிறார்கள். தற்கால மாம்சீக சந்தோஷங்களுமும் உரிமைகளையும் சலுகைகளையும், புறக்கணித்து, எல்லா உரிமைகளையும் மற்றும் எதிர்கால மாளி. ஜீவியத்தையும் ஒப்புக்கொடுத்து, தமது பூரண மனிதத்துவத்தை ஒரு பரியாக இயேசு ஒப்புக்கொடுத்ததுபோல, கவிசேஷ யுகத்தில் தங்களது

நீதிமான்சளாக்கப்பட்ட மனிதத்துவத்தை ஒரு ஜீவலியாக ஒப்புக்கொடுத்தவர்களுக்கு சபாவ மறுசூயமடைதல் பரணாக கிடைக்கிறது. முதலாவது பரி செலுத்தப்பட வேண்டியது மனித சித்தத்தையே அதன்பிறகு நாம் நம் சய சித்தத்தாலோ அல்லது பிற மனித சித்தத்தாலோ நடத்தப்படாமல், தெய்வீக சித்தத்தால் நடத்தப்பட வேண்டும். தெய்வீக சித்தமே நமது சித்தம் ஆகிறது. இனி மனித சித்தம் நம்முடையது அல்ல. அது வேறொருவரின் சித்தம்போல் எண்ணி வெறுத்துத் தள்ளப்பட்டு, பலியிடப்பட வேண்டும். தெய்வீக சித்தமே நமது சித்தமாக ஆனதால், தெய்வீக நிலைப்பாட்டிலிருந்து சிந்திக்கவும் காரணாகாரியத்தைப் பகுத்தறியவும், தீர்மானம் பண்ணவும் வேண்டும். தேவனுடைய திட்டம் நம்முடைய திட்டமாக ஆகிறது. தேவனுடைய வழிகள் நம்முடைய வழிகள் ஆகின்றன. இந்த மறுசூயமடைதலை உண்மையும் உத்தமமான விவகாரமாக தங்களை ஒப்புக்கொடுத்து, இந்த மாறுதலை அனுபவித்தவர்கள் தனி வேறு எவராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இந்த சபாவ மாறுதலுக்கு உட்படும் முன்பாக, பாவமில்லாத எவற்றையும், நாம் சந்தேகமாக அனுபவித்திருக்கலாம். ஏனெனில், உலகமும், அதில் உள்ள நன்மைகள் அனைத்தும் மனிதனுடைய மகிழ்ச்சிக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவைகளே. ஆனாலும், பாவமுள்ள இவற்றைக் குறைந்த முறையிலும் கீழ்ப்படுத்துவது நமக்குக் கடினமான ஒன்றாகும். ஆனால், தேவனோடு நம்மனாட்சியின் உடன்படிக்கை செய்து, மறுசூயம் ஆக்கப்பட்டு வருபவருக்கோ, பாவத்தைக் கீழ்ப்படுத்த எடுக்கும் முயற்சியோடுகூட, தற்காலத்திலுள்ள நன்மையானவைகளை பரி கொடுத்து, நமது முழு ஆற்றலையும் தேவ உழியத்திற்கென்று அளிப்பனிக்க வேண்டும். உழியத்திலும், பரி செலுத்துவதிலும் உண்மையாக இருப்பவர்கள் இந்த உலகத்தில் தங்களுக்கு இணைப்பாற இடமில்லை என்றும், நிரந்தரமாக தங்குவதற்கு இங்கு நிலையான மட்டணம் இல்லை என்றும், அனுதினமும் உணர்வார்கள். "தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் இணைப்பாறுதலையே" அவர்களது இருதயமும், நம்பிக்கையும் நோக்கும். அந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையே அவர்களை உயிர்ப்பித்து, தொடர்ந்து பரி செலுத்தி வளர்ச்சியடைய தேவையான உற்சாகத்தைத் தருகிறது.

இவ்வாறாக, ஞானஸ்ரீநாளத்தின் மூலமாக, சிந்தை புதிதாக்கப்பட்டு,

மறுசூயமடைந்து, விருப்பங்களும், நம்பிக்கைகளும், குறிக் கோங்களும் ஆலிக்குரியவைகளையும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மனிதக் கண்களால் காணக்கூடாத காரியங்களையும் நோக்கி மேலே செல்லும் மாம்ச எண்ணங்கள், நம்பிக்கை முதலியவைகள் படிப்படியாக மாித்துப்போகவும் ஆரம்பிக்கிறது. இவ்வாறாக மறுசூயம் அடைந்தவர்களும், மறுசூயமாலி வருபவர்களும் "புதிய சிருஷ்டிகளாக," தேவனால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களாக, தெய்வீக சபாவத்தில் பங்கடைப்போகிறவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். "புதிய சிருஷ்டிகளுக்கும்," "நீதிமான்சளாக மட்டும் ஆக்கப்பட்ட விகலாசிகள் மற்றும் சகோதரர்களுக்கும்" இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை தெளிவாக புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நீதிமான்சளாக மட்டும் ஆள விகலாச வகுப்பார், மண்ணானவர்கள் பூயிக்குரியவர்களாகவே ஜீவிக்கிறார்கள். மேலும், பாவ நம்பிக்கை, விருப்பங்கள், நோக்கங்கள், குறிக் கோக்களிலிருந்து யீண்டு, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட எல்லாவற்றையும் திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களில் பெற்று முழு மன நிறைவடைவார்கள். ஆனால், புதுசிருஷ்டி வகுப்பாரோ கிறிஸ்துவையோ இவ்வகைத்திற்குரியவர்கள் அல்ல. இவர்களது நம்பிக்கைகள் காணப்படாதவைகளை கையபாகக் கொண்டு கிறிஸ்து வீற்றிருக்கும் தேவனது வஸ்துபாசித்தில் இவர்களது நம்பிக்கை நிலைத்திருக்கிறது. பரலோகத்திற்குரிய நம்பிக்கையினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, பரலோகத்திற்குரிய வாக்குத்தத்தங்களின் மகிமைகளைக் கண்டு, தெய்வீகத் திட்டத்தில் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பங்கை அறிந்தவர்கள், மாம்சீக மனிதனை திருப்திப்படுத்துகிற உலக மகிமையின் நம்பிக்கையால் திருப்தியடைபவர்ப்பார்கள். பூரணதெய்வீக சபாவத்தை (அதாவது தெய்வீக சிந்தை, சாரிம்) சுதந்தரித்துக்கொள்வதற்கு, தற்போது பெற்றிக்கிற புதிய தெய்வீக சிந்தையே அச்சாரமாய் இருக்கிறது. தெய்வீக சாரிமென்றுக் கூறப்படுவதைக் குறித்து சிலர் கொஞ்சம் திடுக்கிடுகிறார்கள். இயேசுகிறிஸ்து தற்போது பிதாவின் சொருபமாயிருக்கிறார் என்றும், ஜெயக்கொள்ளுகிறவர்கள் அவரது சாயலை அடைந்து, "அவர் இருந்த வண்ணமாகவே அவரை தரிசிப்பதினால் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்பார்கள்" (1 யோவான் 3:2) என்றும் வேதாசமம் கூறுகிறது. "ஜென்ம சாரிமுமுண்டு (மனித சாரிம்) ஆலிக்குரிய சாரிமுமுண்டு." (1 கொரி. 15:44) நம் தெய்வீகத் தகப்பனையோ அல்லது நம் கத்தராகிய இயேசுவையோ சாரிமற்ற

மாபெரும் சிந்தையை மாத்திரம் உடையவர்களாக கற்பனை செய்யமுடியாது. அவர்கள் மகிமை நிறைந்த ஆவிக்குரிய சரீரங்களை உடையவர்கள். ஆகிலும், அந்த மகிமை எவ்வளவு உள்ளதையும் மேன்மையுடையது என்று இன்னும் வெளிப்படவில்லை. நாம் தெய்வீக சபாவத்தில் அவரோடு பங்கடையுமவரை வெளிப்படுத்தப்படாது.

மனித சிந்தையிலிருந்து ஆவிக்குரிய சிந்தைக்கு மாறுபடாமலவது படிப்படியாக நடைபெறும் ஒரு செயல்முறை என்றாலும், மனித சரீரத்திலிருந்து ஆவிக்குரிய சரீரத்திற்கு மாறுவது படிப்படியாக நடைபெறாமல் ஒரு நொடிப்பொழுதில் உண்டாகும் (1 கொரி.15:52) பூமிக்குரிய மண்பாண்டமாகிய சரீரத்தில் இந்த தெய்வீக சிந்தை எங்கிற பொக்கிஷத்தை நாம் தற்போது பெற்றிருக்கிறோம் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். ஆனால், ஏற்றகாலத்தில் இந்த பொக்கிஷம் அதற்குரிய மகிமை நிறைந்த ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் இருக்கும்.

ஆவிக்குரிய சபாவத்தின் சாயலைப்போலவே மான்ச சபாவமும் இருக்கிறது என்பதை நாம் முன்பே கண்டோம். (ஆதி.5:7) உதாரணாக, தேவனுக்கென்று ஒரு சித்தம் இருப்பதுபோலவே, மனிதனுக்கும் தேவதூதர்களுக்கும் உண்டு. தேவனுக்கு புத்திசூர்மையும், நினைவாற்றலும் இருப்பதுபோலவே அவருடைய அறிவுள்ள சிருஷ்டிகளாகிய தூதர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் உண்டு. சிந்தையின் செயல்பாடுகள் இம்மூவருக்கும் ஒன்றே. ஒரே விதமான சூழ்நிலையில், ஒரே புள்ளி விவரங்களை பகுத்தறியும் இம்மூவரும் வெவ்வேறு சபாவங்களை உடையவர்களாக இருந்தாலும், ஒருமனப்பட்ட தீர்மானத்திற்கு வரமுடியும். தெய்வீக சபாவம், தூதர்கள் மற்றும் மனித சபாவங்களில் ஒரே விதமான மனத்திறன் இருந்தபோதிலும், ஆவிக்குரிய சபாவங்களை உடைய அவ்விரு சபாவங்களும், மனித சபாவத்திற்கு அப்பாற்பட்டதும் மேலான வல்லமை உடையதுமாயிருக்கிறது. அதாவது, நாம் நினைக்கிறபடி அந்த வல்லமைகளானது, யோசிக்கும் திறன் தவிர் எல்லாத் திறன்களுக்கும் இது பொருந்தாது. மாறாக பரந்து விரிந்த சக்தியையும், வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளில் செயல்படக்கூடியதாயும் இருக்கிறது. பூமிக்குரிய பரிபூரண மனித சபாவமே ஆவிக்குரிய சபாவத்தின் சாயலாக இது பரத்திற்குரிய அதே மனத்திறனை உடையதாயிருந்தாலும் பூமிக்குரிய

எல்லைக்குட்பட்டது. ஆகவே, இந்த எல்லைக்கு மேற்பட்ட காரியங்களில் தேவன் எவற்றை மனித நன்மைக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் உகந்தது என்று கருதி வெளிப்படுத்துகிறானோ, அதைத்தவிர வேறொன்றையும் அவனால் அறிந்துணர முடியாது.

ஆவிக்குரிய சபாவத்தில் தெய்வீக சபாவமே உள்ளதுமானது. தேவனுக்கும் அவரது சிருஷ்டிகளுக்கும் இடையே உள்ள தூரம் எப்படி அளவிட முடியாததாக இருக்கின்றது! அவரது வல்லமை வாய்ந்த கிரியைகளில் சிலவற்றின் அகன்று விரிந்த கூட்சிகளை நம் கண்களுக்குமுன் ஒரு கணநேரம் கூட்டுபோக அவர் அனுமதிக்கும்போது, அவரது தெய்வீக ஞானம், வல்லமை, நன்மை, இவற்றின் மகிமைமைய ஓரளவு மட்டுமே நம்மால் காணும்படி பண்ணுகிறார். ஆனால், பரிபூரண மனித மகிமைமைய நம்மால் கணித்து அறிந்து உணரமுடியும்.

இந்த சிந்தனைகளை தெளிவாக மனதில் நிறுத்திக்கொள்ளும்போது, ஒரே மனவல்லமையைக்கொண்டு, மேலான நிலைமைக்கு செல்வதற்கு அதாவது மனித சபாவத்திலிருந்து ஆவிக்குரிய சபாவத்திற்கு மாறுதலைதல் எப்படி நிகழ்கின்றது என்று அறிந்துணரமுடிகிறது. பரலோகத்திற்குரிய சரீரத்தை அணிந்துகொள்ளும்போது அந்த மகிமை நிறைந்த சரீரத்திற்குரிய பரலோக வல்லமையையும், மேலான சிந்தனா சக்தியையும், வல்லமையின் விசாலத்தையும் பெற்றுக்கொள்வோம்.

ஞானஸ்நானத்தில் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தவர்கள், பூமிக்குரியவற்றிலிருந்து பரத்திற்குரியவற்றிற்கு மனதில் மாறுதல் அல்லது மனம் மாறுபடாமலவதற்கு இப்பூமியிலேயே பெறுகிற அனுபவமே, சபாவமாறுதலின் ஆரம்பமாக உள்ளது. இது மூலையில் உண்டாகும் மாற்றமே அல்லது அற்புதமே அல்ல. மாறாக, நமது சிந்தையின் நோக்கமும் நமது சித்தமும்தான் மாறுதலைகின்றன. நம்முடைய தனித்தன்மை என்பது, நம் சித்தம் மற்றும் உணர்வுகளை அடிப்படையாகக்கொண்டது. ஆகவே, நமது சித்தமும் உணர்வுகளும் மாறும்பொழுது நாம் மாறும்படி அடைந்து பரலோக சபாவத்திற்குரியவர்களாக கருதப்படுகிறோம். மெய்யாகவே, இது ஒரு

மிகச் சிறிய ஆரம்பமாக இருக்கிறது. ஆயிப்பில் ஜெனரிப்பிக்கப்படுதல் இவ்வாறே ஆரம்பிக்கிறது. ஆயிப்பில் ஆயிப்பில் பூரணமாகப் பிறப்பதற்கு இதுவே அச்சாரமாகிறது. (எபே:13, 14)

நாம் மாறுதலைடந்ததை நாமே எப்படி ஆறியமுடியும்? என்று சிலர் கேட்கலாம். இந்த மகிமைமயில் பங்குபெறுகிறதற்காக துன்பப்பட்டு பல செலுத்திய அதே ஜீவிகள் தான் நாம் என்பதை, அப்போது எப்படி நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும்? அதேபோல மாறுதலைடந்தபின்பு நாம் அதே உணர்வுள்ள ஜீவிகளாய் இருப்போமா? ஆம், நிச்சயமாகவே கிறிஸ்துவுடனேசுட நாம் மரித்தோமானால் அவருடனேசுடப் பிணைத்துமிருப்போம். (ரோமர் 8:1) மனித சரித்திரம் நாம் அனுதினமும் அடைபடும் மாறுதல்களினால் கடந்த காலத்தில் நடந்த சம்பவங்களையோ, நாம் யார் என்பதையோ மறப்பதில்லை.*

பூமிக்குரிய கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு, மாமசீக சபாவத்தில் தேவகுமாரனாகிய இயேசு மனிதனாக, ஆயிக்குரிய நிலையிலிருந்து மனித நிலைமைக்கு மாறினபோது அடைந்த அனுபவங்களை நாம் புரிந்துகொள்ள வேற்கூறப்பட்ட சத்தியங்கள் உதவுகின்றன. அந்த இரண்டு நிலைமைகளிலும் அவர் ஒரே ஜீவியாக இருந்தபோதிலும், முதலாவது நிலைமையில் அவர் ஆயிக்குரியவராகவும், இரண்டாவது நிலைமையில் மனித நிலையிலும் இருந்ததைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு சபாவம்

*மறு மனித சரித் தெயுட்ச்சிவான மாறுதலை அடைகிறது. ஒவ்வொரு 7 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை நம் உடலிலுள்ள அணுக்கள் அனைத்தும் முழுமையாக மாற்றமடைகின்றன என்று விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி கண்டறிந்துள்ளது. ஆகவே, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டது, மனித சரித்திரமிருந்து ஆயிக்குரிய சரித்திரம் மாறப்போது, நினைவாற்றலின் அல்லது அடையாளங்களோ அழிக்கப்படுவதில்லை. மாறாக அதன் வல்லமைப் பிறழும் ஆதிக்கமும் தற்போது நாம் பெற்றுள்ள அதே தெய்வசிக்கதை, அதே மருத்தறியும் வல்லமை ஆகியவை, புதிய ஆயிக்குரிய சரித்திரம் இவைகளை அடைய முடியாத ஆழம் உடர்ப் அளவிற்கு விரிவடையும். நினைவாற்றலானது நம் குழந்தைப்பருவம் முதல் நம் வயத்க்கை முழுவதும் நடந்தவுற்ற நிலைமைபடுத்தலுடனே, மறு பரிவின் ஜீவியத்தின் மகிமை திறைந்த வெலுபதிரை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும். செப்டம். ஆனால், மனிதசபாவம் ஆயிக்குரிய சபாவத்தின் ஒரு சாயலாக இவ்வாறும் இலையகளைத்தும் சாத்தியமல்ல.

மற்றொரு சபாவத்திற்கு ஒப்பாக இருந்தபோதிலும், இரண்டு சபாவங்களும் வெவ்வேறானதும், வித்தியாசமானதாயும் உள்ளன. ஆகவே, இந்த இரண்டுக்கும் ஒரே நினைவாற்றல் (Memory) உள்ளது. இயேசு தாம் பூரண மனிதனாகும்முன், தாம் பெற்றிருந்த மகிமைமையை உணர்ந்திருந்தார். ஆனால், மனிதனான பின்போ அம்பலிமையை மாத்திரம் (நினைவுகளை அல்ல) இழந்தார். அவரது வார்த்தைகள் நிரூபிப்பதாவது: "பிறாவே, உலகம் உண்டாகிறதற்கு முன்னே உம்பிடத்தில் எனக்கு உண்டாயிருந்த மகிமையினாலே இப்பொழுது நீர் என்னை உம்பிடத்திலே மகிமைப்படுத்தும்." (யோவான் 17:5) இது ஆயிக்குரிய சபாவின் மகிமையாகும். இயேசுவின் இந்த வெறுத்திற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, அவர் பெற்றிருந்த ஆயிக்குரிய சபாவத்தைக் காட்டிலும் மகா உள்ளத சபாவமாகிய தெய்வீக சபாவத்திற்கு கிறிஸ்துவை உயர்த்தி, தேவன் அவரைக் களைப்படுத்தினார்.

அப்பவுளின் வார்த்தைகளை மறுபடியும் குறிப்பிடும்போது அவர், உலகத்தோடு ஒத்துப்போகாமல், தெய்வீக சாயலுக்கு உங்களை மாறுபடுத்தும்படி என்று கூறாதிருப்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். மாறாக, "உலகத்திற்கு ஒத்தவர்களாவிராமல், மாறுபடாமருங்கள்" என்றே குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு இது நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், நாம் நம்மைச் சுற்றிலும் உள்ள இவ்வுலக ஆதிக்கங்களுக்கும், உலகத்தின் ஆயிக்கும் இணங்கி உலகத்தோடு நாம் இசைவாகும்படி இடமளிக்கிறோம். அல்லது தேவசித்தத்திற்கு - பரிசுத்த ஆயிமின் சித்தத்திற்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுத்து, தேவ வசனத்தின் மூலமாக, பரிசோக ஆதிக்கங்களின் மூலம் மாறுபடும் அடைகிறோம். நீங்கள் தேவனுக்கென்று நம்மளசாட்சியின் உடன்படிக்கையின் மூலம் பிரதிநிதா செய்திருந்தால் எந்த ஆதிக்கங்களுக்கு உங்களை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? தேவ சித்தத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டு மாறுபடும் ஆகும்பொழுது, தற்காலத்தில் பல பாடுகளையும், தியாகங்களையும் அடைந்தபோதிலும், இதன் முடிவோ மகிமையானதாக இருக்கும். நீங்கள் இந்த மாறுபடாமரும் ஆதிக்கங்களுக்கு உட்பட்டு வளரும்போது, எது நம்மையும், பிரியமும், பரிபூரணமான தேவ சித்தம் என்று உணர்ந்து, அனுதினமும் அதை

நிறைவேற்றுவீர்கள்.

தேவனுடைய வசனத்தில் யூரிக்குரிய வாக்குத்தத்தங்களும், பாத்திரீசுரிய வாக்குத்தத்தங்களும் அடங்கியிருந்தபோதிலும், பாத்திரீசுரிய வாக்குத்தத்தங்களே நம்முடையது என, தங்களுடைய அனைத்தையும் பரிபீடத்தின்மேல் தத்தம் செய்தவர்கள் நிலையில் நிறுத்தவேண்டும். நமது பொக்கிஷம் பரலோகத்தில் இருக்கிறபடியால், நமது இதயமும் தொடர்ந்து அங்கேயே இருக்கவேண்டியது அவசியம். நமது அழைப்பு ஆவிக்குரிய சபாவத்தினைப் பெறும்படிக்கு மட்டுமல்ல, அதன் மேலான நிலையாகிய தெய்வீக சபாவத்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். (2 பேதுரு 1:4; எபிரெயர் 1:4) இந்த பரம அழைப்பு கனிசேஷ யுகத்தில் மட்டுமே அளிக்கப்படுகிறது. அதற்கு முன்பு ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. அதற்குப்பின் இருக்கப்போவதில்லை. கனிசேஷயுகம் துவங்குவதற்கு முன் யூரிக்குரிய அழைப்பு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. ஆனாலும், அது சரிவர நிதானிக்கப்படாமலும், உணர்ந்துகொள்ளப்படாமலும் இருந்தபோதிலும், இந்த அழைப்பு கனிசேஷ யுகத்திற்குப் பிறகு மீண்டும் தொடரும். பரிபூரண மனித சபாவத்திற்கு சீர் பொருத்துவார்களுக்கு ஜீவனும், கிறிஸ்துவின் சாரமாகும் பந்தையப் பரிசைப் பெறும்படி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அழியாமையம் இந்த யுகத்திலேயே வெளியாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (2 திமோ.1:10) மனித சபாவமும் ஆவிக்குரிய சபாவங்களும், பரிபூரண நிலையை அடையும்போது மகிமை பொருந்தியிருக்கும். ஆனாலும், இவை இரண்டும் வெவ்வேறானதும் வித்தியாசமானதுமாகும். தேவனுடைய கிரியை யூர்த்தியாகும்போது, உயிருள்ளதும் உயிரற்றதுமான அனைத்தும் பலவகைகளில் தங்கள் அழகை வெளிப்படுத்தி, ஒன்றுக்கொன்று இசைவாக இருந்து, தேவனோடும் இசைந்து அவரை மகிமைப்படுத்தும்.

தேவனுது திருச்சபைய

“சீமோனே எழுப்பி) நித்திய மகிழ்ச்சியின் சங்கீதங்களால் உன்னை வெளியாக்கமாக்கு, உன் விரோதியை அழித்த தேவனுக்கே, நித்திய துதியை உரித்தாக்கு. உன்னாதங்களில் இருந்து உயிர்ப்படும் ஒளிக்கற்றைகளைப் பெற தேவனுது திருச்சபையே விழித்திரு. எழுந்திரு!

யூரிபிறும் அதன் தூசியினாலும் கறைபடுத்த உள் வந்திரும் தூய்மைபெற உள் மகிமை பெறாக்கி வருகிறது.

“உள்ளன யூரிக்கு மேலாக உயர்த்தி நிறுத்துவதற்கு, தேவனுது உன்னை செயலாக்கும்பெறும், உள் புலம்பலை துதியின் நடனமாக மாற்றுவார், உள் துக்கம் சந்தோஷமாய் மாறும். பரிசுத்த வந்திரவர்களை அணிந்து, பாபளக்கும் நீதியின் ஆடையால் உன்னை அறங்கரித்துக்கொள்; பரிசுத்தமும் பாதுகாப்பு நிலையானதுமான வழியில் உள் ராஜா உன்னை நடத்துவார்.”

அத்தியாயம் - 11

மூன்று வழிகள் - விசாலமான வழி, நெருக்கமான வழி, பெரும்பாதையான வழி

கேட்டுக்குப்போகிற விசாலமான வழி - ஜீவனுக்குப்போகிற நெருக்கமான வழி - ஜீவன் என்றால் என்ன? - தெய்வீக சுவாயம் - தெய்வீக சுவாயத்திற்கும் மனித சுவாயத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தம் - நெருக்கமான வழியின் முடிவில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பரிசு - கவிசேஷ யுகத்திற்கு மட்டுமே உரிய மரபு அழகு - நெருக்கமான வழியின் கடினமும், அபாயங்களும் - பெரும்பாதையாகிய பரிசுத்த வழி.

“கேட்டுக்குப்போகிற வாசல் விரிவும், வழி விசாலமாகவும் இருக்கிறது அதின் வழியாய்ப் பிரவேசிக்கிறவர்கள் அநீதர்கள். ஜீவனுக்குப்போகிற வாசல் எத்தனை நெருக்கமானது அவ்வழி எத்தனை இடுக்கமானது அவ்வழியைக் கண்டுபிடிப்பவர்கள் சிலம்.” (மத். 7:13, 14) (Diaglot)

“அங்கே பெரும்பாதையான வழியும் இருக்கும்; அது பரிசுத்த வழி என்னப்படும்; தீட்டுள்ளவன் அதிலே நடந்துவருவதில்லை; அந்த வழியில் நடக்கிறவர்கள் பெறையாயிருந்தாலும் திசைகெட்டுப்போவதில்லை. அங்கே சிங்கம் இருப்பதில்லை; துஷ்பகிருகம் அங்கே போவதுமில்லை; அங்கே காணப்படாமாட்டாது; மீடப்பட்டவர்களே அதில் நடப்பார்கள்.” (ஏசா. 35:8-9)

“விசாலமான வழி,” “நெருக்கமான வழி” மற்றும் “பெரும்பாதையான வழி” என்ற மூன்று வழிகளும் நம் கவனத்தை வேதாகமத்தின் பக்கமாக ஈர்க்கின்றன.

கேட்டுக்குச் செல்லும் விசாலமான வழி

விழுந்துபோன மனுக்குலத்தார் நடப்பதற்கு கலமமாக இருப்பதனாலேயே இவ்வழிக்கு இந்தப் பெயரிடப்பட்டது ஆறாயிரம்

வருடங்களுக்கு முன்பதாக, ஆதாம் (முழு மனுக்குலமும் அவருக்குள்ளானதாக) யீறுதலுக்குப்பட்டு ஒரு பாவிமானபோது அழிவுக்குரிய தண்டனையைப் பெற்று, இந்த வழியில் முதலாவது பிரவேசித்து, தொளாயிரத்து முப்பது வருடங்களாக அதில் நடந்து, அதன் முடிவாகிய அழிவை அடைந்தார். மனுக்குலத்திற்கு ஆதாம் பிரதிநிதியாக இருந்தபடியால், பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு கீழ்நோக்கிச் செல்லும் பாதை அதிகமதிசயாகத் தேய்ந்துபோனதால், மனிதர்கள் அதிலேயேயாக அழிவுக்குச் செல்கின்றனர். ஏனெனில், இவ்வழியானது பாவத்தினால் வழக்கும் தன்மைமையும், சேற்றையும், பளிங்கைப்போல வழுவுமுடிபும் உள்ளதுமானபடியால் அழிவு சீக்கிரம் தேரிகுகிறது. அவ்வழி வழக்கும் தன்மைமைய உடையதாய் இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், மனுக்குலம் இந்த அழிவை எதிர்ந்துப்போளாடும் சக்தியை நானுக்குதான் இழந்துவருவதால், தற்போதைய மனிதனின் சாசனி ஆயுள்நாள் 35 வருடங்கள் மட்டுமே. இந்த புத்தகம் 1886ல் எழுதப்பட்டது தற்போது ஜீவிக்லும் மனிதன், முதல் மனிதனாகிய ஆதாமைப் பார்க்கிலும் 900 வருடங்கள் முன்பாகவே இந்த வழியில்சென்று, அதன் முடிவாகிய அழிவை அடைகிறான்.

இந்த விசாலமான கீழ்நோக்கிச் செல்லும் வழியை ஆதாமின் சந்ததியார் 8000 வருடங்களாக நிலையாகப் பற்றிக்கொண்டனர். ஒருசிலர் மட்டும் தங்களுடைய வழியை மாற்ற முயன்று, மேல்நோக்கிய வழியில் நடக்க பிரயாசப்பட்டனர். மேல்நோக்கிய வழியைக் கண்டுபிடித்து முந்தைய பரிபூரண நிலையை அடைவது இயலாத காரியம் என்றாலும், அதற்காக முயற்சி செய்த சிலரின் செயல்பாடுகள் பாராட்டுக்குரியவை அம்புயற்சிகளால் சிறுசிறு பலங்களும் இல்லாமல் இல்லை. 8000 வருடங்களாக மனுக்குலத்தை பாவமும், மாணமும் ஈவு இரக்கமில்லாமல் ஆழ்சிசெய்து, விசாலமான பாதையில் அவர்களை அழிவுக்குள் நடத்திச் சென்றிருக்கிறது, இவ்வழியில் இருந்து தப்பித்து வெளிச்சத்திற்கு செல்லும் மார்க்கம் கவிசேஷ யுகத்திற்கு முன்பு வரை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. கவிசேஷ யுகத்திற்கு முந்தைய யுகங்களின் சம்பவங்கள், பிற்கால சம்பவங்களுக்கு நிறலாகவும், அடையாளங்களாகவும், அலைகளின் மூலம் நம்பிக்கைவின் வெளிச்சம் சிறிதளவு வெளிப்பட்டது. இதனை சிலர் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி செய்துவந்தனர். ஆயினும், நம் காலத்தரும் இராச்சகருமள இயேசு கிறிஸ்து பிரசன்னமாகும் வரையிலும்,

மீட்பும் பாவமன்னிப்புகளைய நற்செய்திகளும் இதன் பயனாக உண்டாகும் அழிவிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலும், அப்போஸ்தலர்களால் அழிவிக்கப்படும்வரைவிலும் ஜீவனும் அழியாமையும் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. (2 தீமோ. 1:10) இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் போதித்த போதனைகள் ஜீவனை வெளியறங்கமாக்கின. மீட்பின் பரிமற்றும் புண்ணியத்தின் அடிப்படையில் அனைத்து மனுக்குலமும் ஜீவனுக்கு திரும்ப கொண்டுவரப்படுதலையும் வெளியறங்கமாக்கின. இவ்வாறு ஜீவனைத் திரும்பக்கொடுத்தல் பழைய ஏற்பாட்டில் அநேக நிறுவனங்களாகக் காணிக்கப்பட்டுள்ளது. இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் கவிசேஷ யுகத் திருச்சபையாருக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற பரம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளாகிய அழியாமையையும் வெளியறங்கமாக்கியிருக்கிறார்கள்.

அழிவுக்குப்போகிற விசாலமான வழியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள ஒரு வழி ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதை கவிசேஷத்தின் மூலம் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்தாலும், மனுக்குலம் பாவத்தினால் விழுந்து போனதினாலும், விவோதியாகிய சாத்தானால் குருடாக்கப்பட்டிருப்பதாலும், திணான ஜனங்கள் இந்நற்செய்திக்கு செலி சாய்ப்பதில்லை. கிறிஸ்துவின் மூலமாக மனித ஜீவன் திரும்பக் கொடுக்கப்படும் என்ற ஜீவனுக்குரிய வாக்லத்தத்தத்தை நன்றியுணர்வோடு தற்போது ஏற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு ஒரு புதிய மார்க்கம் திறக்கப்பட்டிருப்பதை கவனித்திருக்கிறார்கள். இதில் நுழைகின்ற உடன்படிக்கை செய்துகொண்ட விசுவாசிகள், மனித சபாவத்திற்கு மேலான, மகா உன்னதமான சபாவமாகிய ஆவிக்குரிய சபாவத்திற்கு மாற்றப்படுவார்கள். இந்தப் புதிய மார்க்கமானது இராஜா ஆசாரியக் கூட்டத்தாராகிய நமக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நம் கர்த்தர் கூறியிருக்கிறார். (எபி. 10:20)

ஜீவனுக்குப் போகிற நெருக்கமான வழி

இந்த வழி நெருக்கமானதாக இருக்கிறபடியால், அநேகர் அழிவுக்குச் செல்கிற விசாலமான வழியையே தெரிந்தெடுக்கின்றனர். "ஜீவனுக்குப்போகிற வாசல் இடுக்கமும் (கடினம்), வழி

நெருக்கமுமாயிருக்கிறது, அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள் சிலர்."

இந்த நெருக்கமான இடுக்கமான வழியைப்பற்றியும் அதன் அபாயங்களையும், கஷ்டங்களைப் பற்றியும், சித்திப்பதற்கு முன்பாக, அல்வழியின் முடிவாகிய ஜீவனைப்பற்றி கவனிப்போம். நாம் ஏற்கெனவே பார்த்தபடி மனித ஜீவனுக்கு மேலானதும், கீழானதுமான பல்வேறு ஜீவன் நிலைமைகள் இருக்கலாம். ஜீவன் என்ற சொல் பரந்துவிசிந்த, பலவகைப்பட்ட ஜீவன்களைக் குறிக்கின்ற பொதுவான சொல்லாகும். ஆனால் இங்கு கர்த்தர், ஜீவன்களிலேயே உயர்ந்த ஸ்தானமாகிய தெய்வீக சபாவத்தை அதாவது அழியாமையை தம்மால் அழைக்கப்பட்டு அதற்காக ஒடுவார்களுக்கு பந்தயப் பரிசாக அளிப்பதையே குறிப்பிடுகிறார். ஜீவன் என்றால் என்ன? நம்மில் இருக்கிற ஜீவனை நாம் உணர்வதோடு நிலையம், மிருக ஜீவன்களுக்குள்ளும், மரம் செடிகளிலும் இயங்குகின்ற ஜீவனைக் காண்கிறோம். உயர்ந்த சபாவங்களைப்படைய தேவ தூதர்கள் மற்றும் தெய்வீக சபாவங்களிலும் இதே ஜீவன் இயங்குவதாக நமக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு விசாலமான கருத்தடங்கிய ஒரு சொல்லுக்கு பொருளை எப்படி நாம் விவரிப்போம்?

எல்லா ஜீவன்களிலும் இருக்கின்ற ஜீவ ஊற்றின் இரகசியங்களை நம்மால் கண்டுபிடிக்க முடியாவிட்டாலும், தெய்வீக ஜீவியாகிய பெயோவா தேவனே ஜீவன்களுக்கெல்லாம் ஊற்று என்றும், இந்த ஜீவனிலிருந்தே மற்ற அனைத்து சிறு ஊற்றுக்களும் புறப்படுகின்றன என்றும் அறிகிறோம். உயிருள்ள அனைத்தும் ஜீவனுக்காக அவரையே சார்ந்திருக்கின்றன. அவராலேயே உண்டாக்கப்படுகின்றன. தேவனிடத்திலிருக்கின்ற ஜீவனும், அவரது சிருஷ்டுகளிடத்தில் இருக்கின்ற ஜீவனும் ஒன்றே. இது சக்தியின் ஊற்றே தவிர, இது ஒரு பொருளல்ல. இந்த பெயோவானது, தேவனுக்குள் சபாவத்திலேயே உள்ளது. ஆனால், அவரது சிருஷ்டுகளிடத்தில் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டிருக்கிறபடியால் தேவனே அதற்குக் காரணமும் ஊற்றும் கர்த்தராய்மிருக்கிறார். சிலர் எண்ணுகிறபடி, சிருஷ்டியானது சிருஷ்டத்தவரின் சபாவமாகவோ அவரது சந்ததியாகவோ, எவ்விதத்திலும் இராஜல், ஜீவனானது வழங்கப்பட்ட தேவனுடைய கைவேலைப்பாடாய் இருக்கின்றது.

தெய்வீக சபாவத்தில் மட்டுமே ஜீவனானது சபாதீனமாயும், எல்லையில்லாததாயும், வற்றாததாயும், எப்போதும் தொடர்ந்து இருக்கிறதாயும், மற்ற எந்த சூழ்நிலைகளாலும் பிறப்பிக்கக் கூடாததாயும், சுட்டுப்படுத்தக்கூடாததாயும் இருக்கிறது என்ற உண்மையை உணர்ந்திருத்தல் வேண்டும். யேசோவா தேவன் தம் சிருஷ்டிகள் ஜீவித்திருப்பதற்காக, தாம் நியமித்ததும், பரிமாறித்து வருவதுமான இயற்பியல் (physics) கோட்பாடுகளுக்கெல்லாம் அதிகாரியாய் இருக்கிறார் என்று நாம் அழிகிறோம். தெய்வீக சபாவத்திற்கு மட்டுமே உரிய இந்தக் குணமே அழியாமல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நாம் முந்தின அதிகாரத்தில் பார்த்ததுபோல, அழியாமல் என்பது மரிக்கக்கூடாத நிலைமை என்பதோடு, நோயற்றதும், வலியற்றதுமான நிலைமையாகும். பெய்யாகவே அழியாமல் என்பதும் தெய்வீகத்துவம் என்பதும் ஒரே பொருளையுடைய இரண்டையான இரு வார்த்தைகளே. சூரியனிலிருந்து பூமிக்கு ஒளியும் சக்தியும் கிடைப்பதுபோலவே, எல்லா உயிர்களும், ஆசீர்வாதங்களும், நன்மையுமான எந்த ஈவும் பரிபூரணமான எந்த வடிவம், தெய்வீகத் தன்மையுடைய அழியாத ஊற்றிலிருந்து வருகிறது.

சூரியன் பூமிக்கு ஒரு பெரிய ஒளியின் ஊற்றாக இருந்து, அனைத்துப் பொருட்களுக்கும் தன் ஒளியைக் கொடுத்து, பொருளின் தன்மைக்குத் தகுந்தவாறு வெவ்வேறு நிறங்களையும் பலதரப்பட்ட வெளிச்சங்களையும் உண்டாக்குகிறது. சூரிய வெளிச்சம் ஒன்றாயினும், அது வைத்தின்மேல் படும்போதும், செங்கல் மற்றும் பல்வேறு கண்ணாடிகளின்மேல் படும்போதும், பொருட்களின் தன்மைக்கேற்ற புறமல நிறங்களை அளிப்பதோடு, குறிப்பிடும்படியாக பல விளைவுகளையும் உண்டாக்குகிறது. வெளிச்சம் ஒன்றுதான், ஆனாலும் பல்வேறு பொருட்களின் மீது ஒளிரும்போது, அந்தந்தப் பொருட்களின் கிரகிக்கும் சக்தியினால், பிரதிபலிக்கும் தன்மையினால் வித்தியாசப்படுகின்றன. அவ்வாறே ஜீவனுக்கடுத்த விஷயத்திலும் காணப்படுகின்றது. வற்றாத ஒரே ஜீவ ஊற்றிலிருந்தே அனைத்து ஜீவன்களும் வெளிப்படுகின்றன. கடலில் கிடைக்கும் சிப்பிக்கு ஜீவன் உள்ளது. ஆனாலும் செங்கல், சூரியனின் வெளிச்சத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடாத தன்மையைப் பெற்றிருப்பதைப்போல் சிப்பினின் வடிவமைப்பும் அதிக ஜீவனைப்பெறவும்

உபயோகிக்கவும் முடியாத தன்மையைப் பெற்றிருக்கிறது. அதுபோலவே மிருகங்கள், பறவைகள், மீன்கள் போன்றவைகளும் அதிக ஜீவனை உபயோகிக்க முடியாத தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்றன. சூரிய வெளிச்சம் பட்டு பிரகாசிக்கின்ற பலவகையான கண்ணாடிகளைப் போல் இந்தப் பலவிதமான ஜீவன்களும், தாவர்கள் பெற்றிருக்கின்ற ஜீவனுக்குரிய வல்லமைகளை வெவ்வேறுவிதமாகக் காட்டுகின்றன.

சூரிய ஒளியைப் பெறும் மட்ட தீட்டப்பட்ட வைரக்கல்லானது, தன்னில்தானே ஒளியைப் பெற்று, பிரதிபலிப்பதுபோலவும், தானே ஒரு சிறு சூரியனைப் போலவும் விளங்குகிறது. “தேவ தூதரிலும் சற்று சிறியவனாக” உண்டாக்கப்பட்ட தேவனுடைய மென்மையான சிருஷ்டிகளில் ஒருவனான மனிதனும் அவ்வாறே இருக்கின்றான். தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்ற வழிமுறைகளின்படி ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளவும், அதைத் தற்காத்துக்கொள்ளவும், அந்த ஜீவனின் ஒளி மங்கிவிடாதபடி காத்துக்கொள்ளக்கூடியவாறு மனிதன் அற்புதமாக உருவாக்கப்பட்டான். ஆதாம் பாவத்தில் விழுவதற்கு முன்பாக பூமிக்குரிய சிருஷ்டிகள் அனைத்தைக்காட்டிலும் மேலான உயிரினமாக இருந்தாலும், உயிர் கொள்ளையில் எந்தவிதமான வித்தியாசமுமில்லை. ஆனால், சூரிய ஒளி வைரத்தின் மீது படாவிட்டால் எந்தவொரு ஒளியையும் பிரதிபலிக்காததுபோலவே மனிதனுக்குள் உயிர் தொடர்ந்து இருக்கும் வரை மட்டுமே வாழ்க்கையை அனுபவிக்க முடியும் என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். மனிதன் தன்னில்தானே ஜீவனுடையவனல்ல. எவ்வாறு வைரம் ஒளியின் ஊற்றாக இல்லாவிடோ அதுபோலவே மனிதனும் ஜீவ ஊற்றல்ல. நாம் நமக்குள்ளாக வற்றாத ஜீவனை உடையவர்கள் அல்ல என்பதற்கு உறுதியான ஆதாரங்கள் உண்டு. அல்லது, வேறு வார்த்தையில் கூறுவோமாகில், நாம் அழியாமல் வாய்ந்தவர்கள் அல்ல. பாவம் நடைமுறைமுதல் மனுக்குலத்தார் அனைவர் மேலும் மரணம் ஆட்கொண்டிருப்பதே அதற்கான சாட்சியாகும்.

ஏதேனிலிருந்த மனிதன் ஜீவ விருட்சங்களை பயன்படுத்தும் உரிமையை தேவன் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அவன் வைக்கப்பட்டிருந்த பாதீக, “பார்வைக்கும் அழகுக்கும், புசிப்பதற்கு நலமுமான சகலவித விருட்சங்களால்” நிறைந்திருந்தது. (ஆதி.2:9,13,17) உண்ணுவதற்கு தேவன்

கொடுத்திருந்த பலவகை ஜீவ விருட்சங்களுள் ஒரு மாத்தின் களி மாத்திரம் உண்ணக்கூடாது என்று தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. நன்மை தீமை அறிவத்தக்க மாத்தின் களியை அப்போதைக்குமட்டும் புசிக்க வேண்டாம் என்று தடை செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும், அவள் ஜீவனோடு வாழும் பொருட்டு மற்ற எந்த மாத்தின் களியையும் புசிக்கத் தடை செய்யப்படவில்லை. அவள் பிறதலுக்குமட்டும் பிறகு அந்த ஜீவ விருட்சங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு, அதனால் மரணதண்டனையானது நிறைவேறும்படி செய்யப்பட்டது. (ஆதி. 3:22)

கைக்கல் தொடர்ந்து பிரகாசிப்பது தொடர்ச்சியான சூரிய ஒளி வழங்கப்படுவதை சார்ந்தே இருப்பதுபோல், மனுக்குலத்தாரின் மகிமையும் அழகும் ஜீவ வல்லமை தொடர்ந்து அளிக்கப்படுவதையே சார்ந்திருக்கிறது. பாவத்தில் மனுக்குலம் வாழும் உரிமையை இழந்ததால், ஜீவனுக்குரிய நன்மைகள் நிறுத்தப்பட்டது. உடனடியாக மனிதன் தன் அறிவுக்கூர்மையையும் அழகையும் இழந்து இறுதியில் விழுந்துபோன தன் இறுதி அடையாளத்தை கல்லறையில் இழக்கிறான். அவனது வடிவ அழகு, பொட்டரிப்பைப்போல் அழிந்துபோகிறது. (சங்.38:11) தன்மேல் படும் ஒளியை நிறுத்தும்பொழுது, தன் அழகையும் பிரகாசத்தையும் கைம் இழந்துவிடுவதைப்போல் மனிதனும் ஜீவ வல்லமையை தேவன் எடுக்கும்போது மரித்துப்போகிறான், “மனுப்பத்திரன் ஜீவித்துப்போனபின் அவன் எங்கே?” (யோபு 14:10) “அவன் பிள்ளைகள் களமடைந்தாலும் அவன் உணரான். அவர்கள் சிறுமைப்பட்டாலும் அவர்களை கவனியான்.” (யோபு 14:21) “நீ போகிற பாதாளத்திலே செப்பையும் வித்தையும் அறிவும் ஞானமும் இல்லையே” (பிரச. 9:10) ஆனால், மீட்கும்பொருள் கொடுக்கப்பட்டு, நம் மீட்பரால் மரண தண்டனைக்கு ஈடாக பரிசெலுத்தி, தீர்ப்பை நீக்கிவாழ்வதால் சம்பத்தின் (மனிதன்) அழகு மீண்டும் பூம்பிளிக்கப்பட்டு, நீதியின் சூரியன் தன் செட்டைகளின் கீழ் ஆரோக்கியத்தோடு உதிக்கும்போது (மக்.1 4:2), மனிதன் மீண்டும் சிருஷ்டிகரின் சாயலைப் பூரணமாய் பிரதிபலிப்பான். கிறிஸ்துவின் பாவ நிவாரண பஸியின் மூலமாக “பிரேதக் குழிகளிலுள்ள அனைவரும் எழுந்திருப்பார்கள்.” அப்பொழுது அனைத்துக் காரியங்களும் முந்தின நிலைமைக்கு திரும்பக்கொடுக்கப்படும். அனைத்தும் மறுசீமைக்கப்படும். அந்தநடிகளில் இரட்சகருக்கு கீழ்ப்படிபவர்கள் அனைவரும் பரிபூரண

மனித நிலையை முடிவில் அடைய, அதற்கேற்ற வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படும்.

இருந்தபோதிலும் மேலே கூறப்பட்ட வெகுமதி நெருக்கமான வழியின் முடிவில் கிடைக்கும் வெகுமதியல்ல என்று இயேசு குறிப்பிடுகிறார். நெருக்கமான வழியில் நடப்பவர்களுக்கு “தெய்வீக சபாவம்” வெகுமதியாக வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டிருப்பதை மற்ற வேதப்பகுதிகளிலிருந்து அறிகிறோம். அதாவது தன்னில்தானே ஜீவனுடைய நிலைமை, தெய்வீக சபாவத்தில் மட்டுமே பெற்றிருக்கக்கூடிய உள்ளாத நிலைமையில் உள்ள ஜீவன்-ஆழிபாவம். எப்போதும் ஒரு நம்பிக்கை! இப்படிப்பட்ட உள்ளாத மகிமைமைய அடையத் தேடுகிறோமா? உறுதியானதும், வெளிப்படையான இப்படிப்பட்ட அழைப்பு இல்லாவிடில் ஒருவரும் இதைப் பெற்றுக்கொள்ள நாட முடியாது.

தெய்வீக சபாவம் அல்லது அழியாமைய என்பது ஆதியில் தெய்வீகத் தன்மை உடையவருக்கே உரியது என்று 1 தீமோ. 6:14-16இல் நாம் வாசிக்கிறோம். “அவர் (இயேசு), அவருடைய காலத்தில் (ஆயிரமான்ண்டு புகம்) நித்தியானந்தமுள்ள ஏக சக்ராதிபதியும், இராஜாதி இராஜமும் காத்தாதி காத்தரும் ஒருவராய் சாவாயையுள்ளவரும், சேரக்கூடாத ஒளியும் வாசும்பன்னாதுகிறவரும், மனுஷரிக் ஒருவரும் கண்டாராதவரும், காணக்கூடாதவருமாயிருக்கிறவர்.” மற்ற ஜீவிகளான தூதர்கள், மனிதர்கள், மிருகங்கள், புறவைகள், மீன்கள் போன்றவை தங்கள் பெற்றிருக்கிற ஜீவ வடிவமைப்புக்கேற்றவாறு குணநலனிலும், வல்லமைமீலும், தன்மைமீலும் வேறுபட்டிருந்து தங்களைச் சிருஷ்டத்தவர் மூலமாய் பெற்றிருக்கிற சகலத்திலும் அவருக்குப் பிரியமாக நடந்துக்கொள்கிறது.

ஆதியில் யெசோவா மாத்திரமே சாவாயையைக்கொண்டிருந்தார். அதே அழியாமையாகிய தெய்வீகச் சபாவத்தை தம் சூமாரனும், நம் காத்தருமாய்கிய இயேசுவுக்கு அளித்து, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தினார் என்று அறிகிறோம். ஆதலால், இயேசு தற்போது பிதாவின் சாயலை (தன்மையின் சொருபம்) அடைந்திருக்கிறார். (எபி. 1:3) ஆகவே, “பிதாவானவர் தம்மில்லாமே ஜீவனுடையவராக இருக்கிறதுபோல, சூமாரனும் தம்மில் தாமே ஜீவனுடையவராக இருக்கும்படி

அருள்செய்திருக்கின்றார்.” (யோவான் 5:26) (சாவாமை என்பதற்கு தேவனுடைய விளக்கம் என்னவெனில், மற்ற எந்த ஆதாரத்திலுமிருந்து ஜீவனை பெறாமல், மற்ற எந்தச் சூழ்நிலையையும் சார்ந்திராமல், தம்மிக்தாமே ஜீவனுடையவராய் இருத்தல்) நம் கர்த்தராகிய இயேசு உயிர்த்தொழுந்தகிலிருந்து இருவர் சாவாமை நிலையில் இருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட நிலைமையே கவிசேஷ யுகத்தில் தெரிந்தெடுக்கப்படும் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாகிய சபைக்கு அளிக்கப்படும் இது மாபெரும் தேவ கிருபையே! இந்த மாபெரும் பரிசை திருச்சபையில் பெயரளவில் உள்ள திராக்கட்டத்தார் பெறுவதில்லை. மாறாக, குருவின் அடிக்கவடுகளை நெருக்கமானப் பின்பற்றி நடந்து, ஜெயங்கொள்கிற சிறுமத்தை வகுப்புகள் பெறுவர். அவர்கள் மரணபரியுத்தம் நெருக்கமான வழியில் பவிவின் ஜீவியம் ஜீவித்து, அவருக்கொப்பாக இருப்பர். இவர்கள் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தொழுந்து, தெய்வீகச் சபையையும், வடிவத்தையும் பெற்றுக்கொள்வார்கள். நெருக்கமான வழியில் நடப்போர் இந்த ஆழியானமையையும், சுயாதீனத்தையும் தம்மிக்தாமே ஜீவனுடையவர்களாய் இருத்தலையும், தெய்வீகச் சபாவத்தையும் அடையும்படி வழி நடத்தப்படுவர்.

இந்த வகுப்பார் பிரதக் குழிகளிலிருந்து மனித ஜீவிகளாக எழுப்பப்பட மாட்டார்கள். ஏனெனில், கல்லறையில் அவர்கள் ஜென்ம சாரமாக விதைக்கப்பட்டாலும், ஆவிக்குரிய சாரமாகவே எழுப்பப்படுவார்கள் என்று அப்பொத்தவர் உறுதிபடக் கூறுகிறார். பூமிக்குரிய மனித சபாவத்தை இவர்கள் அணைவரும் முதலில் தரித்திருந்ததுபோல, பரலோகத்திற்குரிய சபையை “மறுருபமாக்கப்படுதலின்” மூலம் அணிந்து கொள்வார்கள். ஆனால், “இனி எவ்விதமாய் இருப்போம் என்று இன்னும் வெளிப்படவில்லை.” ஆவிக்குரிய சாரம் இன்னதென்று இன்னும் நாம் அறியவில்லை ஆனால், “அவர் வெளிப்படும்போது, அவர் இருக்கிற வண்ணங்களவே நாம் அவரை தரிசிப்பதினால் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம்.” மேலும், “இனி வெளிப்படவிருக்கும் மகிமையில் அவரோடுகூட பங்குகூடவோம்.” (1 யோவா. 3:2; கொலோ. 1:27; 2 கொரி. 4:17; யோவா. 17:22; 1 பேதுரு 5:10; 2 தெச. 2:14)

சபாவ மாறுதலுக்கான பரம அழைப்பு, விசேஷமாக கவிசேஷ யுக

காலத்திற்கு மட்டுமே உரித்தானது மட்டுமன்றி, இந்த யுகத்தில் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மேலான வெகுமதி இது மட்டுமே ஆகையால், இந்த அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் எடுத்துரைத்த நமது கர்த்தரின் வார்த்தைகளின்படி தற்போது வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரே பரிசையையடி, நெருக்கமான பாதையில் செல்லாத மற்ற அணைவரும், கேட்டுக்குப் போகிற விளையாண பாதையில் செல்பவர்களோடு சேர்க்கப்படுகின்றனர். மற்றவர்கள் இன்னும் விளையாண வழியிலேயே தொடர்ந்து இருக்கின்றனர். நெருக்கமான வழியில் நடப்போர் மட்டுமே, இவ்வுலகத்திற்கு வரும் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது திறந்திருக்கக்கூடிய இந்த ஒரே மார்க்க வழியில், அநேக கஷ்டங்கள் இருக்கிறபடியால், ஒருசிலர் மட்டும் இதில் நடக்க கவனம் செலுத்துகிறார்கள். மனுக்குலத்தின் பெரும்பாலானோர் பவலீனத்தில் இருக்கிற முழு மனுக்குலமும் திருப்தியடைய உதவும் விளையாண, சலபான வழியையே தெரிந்துகொள்கின்றனர்.

இந்த நெருக்கமான பாதையானது, அழியாமைபாகிய ஜீவனில் முடிவடைகிற போதிலும், இது ஒரு மரணவழி என்றும் அழைக்கப்பட்டலாம். ஏனெனில், மனித சபாவத்தை மரணபரியுத்தம் பவி செலுத்துவதன் மூலம் பெறப்படும் பரிசை இது இருப்பதால் இவ்வாறு அழைக்கலாம். இது ஜீவனுக்கான மாணத்தின் நெருக்கமான பாதையாக இருக்கிறது. இந்த யுகத்தில் தாமாதவே முன் வந்து தங்களை தேவனுக்கென்று தத்தம் செய்தவர்கள் அல்லது தங்களுடைய மனித உரிமைகளைப் பவிச் செலுத்தினவர்கள், ஆதாமினுடைய குற்றம் மற்றும் மரண தண்டனையிலிருந்து விடுதலைப் பெற்றதாகக் கருதப்படுகின்றனர். ஆனால் ஏற்றக்காலம் வரும்போது, இவர்கள் உலகத்தின் பொதுவான மனுக்குலத்தோடு, அக்குற்றம் மற்றும் மரணதண்டனையிலிருந்து நிஜமான விடுதலையைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். “மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசு” உலகத்தாருக்காக தமது ஜீவனையே பவிசெலுத்தினதுபோல திவர்களும் அவரோடுகூட உன்பவிசெலுத்துபவர்களாக இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் பவி குறைவானது என்பதால், மற்றவர்களுடைய பவி தேவை என்பதல்ல. ஆனால், அவருடைய பவியே பொதுமானதாக இருந்தபோதிலும், அவருடைய மனவாப்பியாக அல்லது உடன் சுதந்தரவாணிகளாக ஆகும்பொருட்டு, அவருக்கு ஊழியஞ்செய்யவும்,

அவரோடு கூட பாடுபடவும் மாத்திரமே இவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உலகமானது மரணத்தின்புக்குள்ளாக ஆதாயோடு கூட மரித்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையில், இந்தச் “சிறு மந்தையானது,” ஏற்கெனவே விவரித்துள்ளபடி, விசுவாசம் மற்றும் பரிசெலுத்தும் முறைவின் மூலமாக, அவர்கள் கிறிஸ்துவோடு கூட மரிப்பதாக எண்ணப்படுகின்றனர். மேலும் அவரோடு கூட தெய்வீக சபாவத்தையும், மகிமைமையையும் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு, தங்களுடைய மனித ஜீவியத்தை அவரோடு கூடப் பரிசெலுத்தி மரிக்கச் செய்கிறார்கள். நாம் நம்புகிறபடி அவரோடு கூட மரித்தோமானால், அவரோடு கூடப் பிழைத்துமிருப்போம். அவரோடு கூடப் பாடுபட்டால் அவரோடு கூட மகிமைமையும் அடைவோம். (கோமர் 8:17; 2 திமோ. 2:11, 12)

இப்பொழுது நெருக்கமான வழியில் மாபெரும் புத்தயப் பரிசைப் பெற ஒதுக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஆயிரவருட அராசட்சியின் துவக்கத்தில் பெருமதியாகிய அழியாமைமையப் பெற்றிருப்பார்கள். இவ்வாறு தெய்வீகச் சபாவத்தையும் வல்லமையையும் ஆடையாக அணிந்தவர்கள், அந்த ஆயிரவருட ஆட்சியில் உலக ஜனங்களை முந்தின சீருக்குக் கொண்டுவந்து ஆசீர்வதிக்கும் மாபெரும் பணிக்கு தயார்படுத்தப்படுவார்கள். கவிசேஷ யுக முடிவில் அழியாமையுக்குப் போகிற நெருக்கமான வழி அடைக்கப்படும். ஏனெனில், தேர்ந்தெடுக்கப்படும் “சிறு மந்தை” வகுப்பார் பரிசீலிக்கப்படுதலும் நிரூபித்தலும் நிறைவடைந்திருக்கும். “இப்பொழுது அனுக்கிரக (கிரேக்கச் சொல் - டெக்டோஸ். ஏற்புடைய, அங்கீகரிக்கப்படுகிற) காலம்.” இக்காலத்தில் தங்களைத் தேவனுக்கேற்ற கனந்த வாசனையாக பரிசெலுத்துபவர்கள், இயேசுவின் புண்ணியத்தில் வந்து அவரோடு கூட மரிப்பது, தேவனுக்குப் பிரியமான கனந்த வாசனையான ஒரு பரியாக இருக்கிறது. ஆதாமுக்குத் தண்டனையாக கொடுக்கப்பட்ட மரணம் நிரந்தரமாக எள்ளென்றைக்கும் அனுமதிக்கப்படாது. ஆயிரவருட அராசட்சியில் இது நீக்கப்படும். கவிசேஷ யுகத்தில் மட்டுமே மரணமானது ஒரு பரியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு அதற்குரிய பலன் அளிக்கப்படும்.

இந்த யுகத்தின் பரிசுத்தவான்கள் மட்டுமே “புதிய சிருஷ்டிகளாக”

ஜீவப்பாதையில் நடக்கிறார்கள். இப்பாதையில் மனித ஜீவிகளாக மட்டும் பரியாக அழிவுக்கென்று ஒப்புக்கொடுக்கிறோம். மனிதப் பிறவிகளாக நாம் கிறிஸ்துவோடு மரித்தோமானால், புதிய ஆயிக்குரிய ஜீவிகளாக அவரோடு கூட பிழைத்துமிருப்போம். (கோமர் 8:17) ஆகவே, நமக்குள் இருக்கிற தேவனுடைய சிந்தையாகிய மறுருபடைந்த புதிய மனதானது, புதிய சிருஷ்டியின் வித்தாக துளிர்விடுகிறது.

புதிய ஜீவன் மரிப்பதற்கு ஏதுவாக எளிதில் நெருக்கப்படக்கூடும் நாம் சத்தியத்தின் மூலமாக ஆயிவில் ஜெபிப்பிக்கப்பட்ட பிறகு மாம்சத்தின் படி ஜீவித்தோமானால், நிச்சயமாகவே சாவோம். அதாவது, நமது ஜீவனை இழந்துவிடுவோம். ஆனால், நாம் ஆயியினாலே மாம்ச சபாவத்தின் குணங்களை, செய்கைகளை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்து நடந்தால், புதிய சிருஷ்டிகளாக நாம் பிழைப்போம். எவர்கள் தேவ ஆயியினால் நடத்தப்படுகிறார்களோ அவர்களே தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கிறார்கள் என்று பவுல் உறுதியடக்கறுகிறார். (கோமர் 8:13, 14) தேவனோடு நல்லமனச்சிபின் உடன்படிக்கை செய்துகொண்ட அனைவருக்கும் இந்த எண்ணம் மிக முக்கியமானது. நாம் மாம்ச சபாவத்தை பரியாக கொடுக்க தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்திருப்போமானால் பிறகு, அந்தப் பரிசு அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்காமானால், அந்நிலையில் மீண்டும் அதை எடுத்துக்கொள்ள முயற்சிப்பது பயன்றாக காரியம். மனித சபாவம் மரித்ததாக தேவனால் தற்போது கருதப்படுகிறது. நிச்சயமாகவே அது மரிக்க வேண்டும். மரித்த அது ஒருபோதும் திரும்பக்கொடுக்கப்படாது. இதெல்லாம் கிடைக்கும்போது, நாம் திரும்பி மாம்சத்தின்படி நடந்தால், அது புதிய ஆயியின் சபாவத்தை இழந்து, பெறக்கூடிய சிறுசிறு மானிட சந்தோஷங்கள் மட்டுமே.

எளிதும் தேவனோடு நல்லமனச்சிபின் உடன்படிக்கைச் செய்து, பரம அன்புமயின் பரிசைப்பெற விரும்புகிறவர்களில் அநேகர் ஆயிவில் ஜெபிப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், உலக கவர்ச்சிகளாலும், மாம்ச இச்சைகளினாலும், சாத்தானின் தந்திரங்களினாலும் ஓரளவு மேற்கொள்ளப்படுகிறார்கள். தங்களுக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் பரிசுப்பொருளை கொஞ்சம் கவனிக்கத் தவறி தேவ தயவையும் உலக

தயவையும் இரண்டையும் தக்கவைத்துக்கொள்ளும் மத்திய வழியில் நடக்கப் பிரயாசப்படுகிறார்கள். “உலக சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை” (பாக். 4:4) என்பதை மறந்துவிடுகிறார்கள். பரம அழைப்பின் பந்தயப்பரிசைப் பெறுவதற்காக ஒடுபவர்களுக்கான புத்திமதி என்னவெனில், உலகத்தில் அன்பு சுபாதிருங்கள், ஒருவர் மற்றொருவரின் கைப்படுத்துதலைத் தேடாமல், தேவனிடமிருந்து மட்டுமே வரக்கூடிய கனத்தைத் தேடுங்கள். (1 யோவா. 2:15; யோவா. 5:44)

இந்த உலகை நேசித்தப்போதிலும், கர்த்தரை முழுமையாக கைவிடாமலும் தங்கள் உடன்படிக்கையைப் பறக்கவிடாமலும் இருக்கிற இவர்கள் அக்கிரமியாகிய தண்டனையால், தூன்பத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டு, சுத்திகரிக்கப்படுகிறார்கள். அப்போஸ்தலன் கூறுவதுபோல், இவர்களுடைய ஆவி (புதிதாக ஹெனிப்பிக்கப்பட்ட ஆவி) கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாளிலே இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு மாண்புத்தின் அழிவுக்காக எத்தானிடம் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறார்கள். (1 கொரி. 5:5) சிவ்வையினால் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டு தங்களைச் சீர்ப்படுத்துவார்களானால், முடிவில் ஆவிக்குரிய நிலைமையைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். தேவதூதர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நித்திய ஜீவனை இவர்கள் சுதந்தரித்தாலும், பரிசுப்பொருளாகிய அழியாமையைய இழந்துபோகிறார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய ஆலயத்தில் அவரது சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக நங்கள் கைகளில் குருந்தோலைகளைப் பிடித்து நின்று, அவருக்கு ஊழியம் செய்வார்கள். (வெளி. 7:9-17) அது மகிழ்வானதாக இருந்தபோதிலும், தேவனுடைய ஆசாரியர்களும் இராஜாக்களுமாக இயேசுவோடு சிங்காசனத்தில் அவரது மனாஷாட்டியாக உடன் சுதந்தரமாக, அழியாமையின் கிரீடம் தரித்தவர்களாக, ஹெய்க்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கும் சிறுமந்தை வகுப்பாரின் மகிழ்வைக்கு ஒப்பானதல்ல.

நம்முடைய வழி கூடுபுரடாகவும் செங்குத்தாகவும், ஞானமானதாகவும் இருக்கிறது. இப்பயணத்தில் முன்னேறுவதற்கு பலம் அளிக்கப்படாவிட்டால் ஒவ்வொரு படிக்கட்டையும் கடந்து இலக்கை நாம் அடைய முடியாது. ஆனால், நமது அபிப்பிராயம், வார்த்தை உற்சாக மூட்டுகிறது. “திடீர்கொள்ளுங்கள்; நான் உலகத்தை வெயித்தேன்.” “என்

கிருவை உனக்குப் போதும்; பலவீனத்தில் என் பலம் பூரணமாய் விளங்கும்.” (யோவான் 10:33; 2கொரி. 12:9) கடினமான இந்த வழி தேவனுடைய சொந்த ஜனங்கள் சுத்திகரிக்கப்பட்டு, பரிசுத்துளிக்கப்பட, தனியே பிரித்தெடுத்து நடத்தும் கருவியாக இருந்து, “தேவனுடைய சுதந்தரமும், இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரமாக” இருக்கும்படியாக மாற்றுகிறது. வாய்ப்புகளை இவ்வாறு நோக்கும்போது, விவகாரத்தின் நல்லப் போராட்டத்தைப் போராடும் போது, தெய்வீக சுபாயமாகிய அழியாமையாகிய “மகிழ்வின் கிரீடத்தை” பற்றிக்கொள்ள வேண்டுமானால், “நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயநெய்யும் கிருவையை அடையவும், கைரியமாய் தேவனுடைய கிருபாசனத்தின்மையால் சேர்க்குவோம்.” (2 திமோ. 4:3; 1 பெது. 5:4)

பெரும்பாசையான பரிசுத்த வழி

சுவிசேஷ யுகத்தின் விசேஷமான நம்பிக்கை மகா மேன்மையும் மகிழ்வுமுள்ளதாக இருந்தாலும், அதன் வழி கடினமானதாய் உள்ளது. நெருக்கமானதும் தடை ஏற்படுத்துகிறதான அல்லவியில் ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைக்கும் போதும் அபாயங்களையும் கடின அனுபவங்களையும் சகித்தும் நடக்க வேண்டியிருப்பதால், ஒரு சிலர் மட்டுமே அந்தக் கண்டுபிடித்து, அதன் முடிவில் டாபெரும் பரிசை அடைவார்கள். பின்பு வரப்போகிற யுகத்தில் அது முற்றிலும் வேறுபட்ட புதிய ஒழுங்குகள் இருக்கும். அந்த யுகத்தில் வித்தியாசமான நம்பிக்கை கொடுக்கப்படுவதால், அதில் நடக்க வித்தியாசமான வழியும் ஏற்படுத்தப்படும். அழியாமையை நோக்கிச் செல்லும் வழியானது, மனித சுபாவத்தை நிரந்தரமாக பரிபிடக்கூடிய, அதுவது, நியாயமான மற்றும் சரியான நம்பிக்கைகளையும், ஆசை இச்சைகளையும் பரிச்செலுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஆனால், உலக மனங்களுவர் மாண்புத்தில் பரிபூரணம் அடையும் வழியோ, அதுவது உலகத்தின் நம்பிக்கையாகிய திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசிரவாதங்களப்பெற வேண்டுமானால் மனித உரிமைகளைப்போ அல்லது அதன் சமூககளைப்போ பரிவிடாமல், அவைகளைச் சரியான வகையில் அனுபவிக்க, பாவத்தை மாத்திரம் தள்ளிவிடுதல் அவசியமானதும் அதுவே போதுமானதாகும். உலகத்தில் பாவம் பிரவேசிக்கும் முன் ஆதாம் பெற்றிருந்த தேவ சாயலை யீண்டும்

அடையும்படிக்கு இப்பெரும் பாறையில் நடக்கிற ஒவ்வொருவரும் சுத்திகரிக்கப்பட்டு முத்தின சீரை அடைவார்கள்.

பரிபூரண மனித ஜீவனை அடைவதற்கான வழி மிகவும் எளிதானதாகவும், சுலபமானதாகவும் இருக்கும்படியாக ஏற்படுத்தப்படும் ஒருவனும் இவ்வழியில் தவறிவிடாதபடிக்கு தெளிவான பாறையாக அது இருக்கும். அவ்வழியில் வழிப்போக்கனும், பழக்கமிடவாதவனும் வழிதப்பிப்போக மாட்டார்கள். (ஏசா.35:8- வீசு பொழிபெயம்படி) ஒருவனும் தன் அயலானை நோக்கி, சுந்தரை அறிந்துகொள் என்று போதிப்பதில்லை. ஏனெனில் சிறியவன் முதல் பெரியவன் வரைக்கும் எல்லாரும் சுந்தரை அறிந்து கொள்வார்கள். (எபிர. 3:13-4) ஒரு சிலர் மட்டும் கண்டுபிடிக்கிற நெருக்கமான வழியையப்போல இப்பாறை இராமல், பொதுவான நெடுஞ்சாலைமையப்போல் இருக்கும். இது "பெரும்பாறை" என்று அழைக்கப்படுகிறது. காடுமுடானதும், செங்குத்தானதும் கடினமானதுமான நெருக்கமான வழியையப்போல் இராமல், விசேஷமாக தயார்படுத்தப்பட்டு, பயணிகள் எளிதாகவும் வசதியாயும், சுலபமும் பயணம் செல்லும் வகையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கும். அது மீடப்பட்ட ஒவ்வொரு மனிதனும், அதாவது அனைவரும் பயணம் செல்வதற்காக திறக்கப்பட்டிருக்கும் செம்மையான வழியென்று எபிர.3:18,9 ஆகிய வசனங்கள் கூறுகின்றன. கிறிஸ்து அனைவருக்காகவும் மரித்ததை உணர்ந்து, அங்கீகரித்து அவரது விலைபெறப்பெற்ற இரத்தத்தினால், கிடைத்த வாய்ப்புக்களையும், ஆசீர்வாதங்களையும், யார் ஆதாயப்படுத்திக்கொள்கிறார்களோ அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த மரித்தபாறையின் பெரும்பாறையில் சென்று, பரிபூரண மனித சபாவம் மற்றும் நித்திய ஜீவனையும் முழுமையான திருப்பக்கொடுத்தவின் மூலம் அடைவார்கள்.

பெரும்பாறையில் செல்ல ஆரம்பிக்கும் இவர்கள் தேவனுடைய பார்வையில் நீதிமான்களாகவோ, மரித்தத்தில் நிற்பவர்களாகவோ அல்லது பரிபூரணர்களாகவோ கருதப்படாமல், இப்பாறையில் நடக்கப் புறப்பட்டு, தங்களுடைய பெருமூயற்சியினாலும் கீழ்ப்படிதலினாலும் அப்போது ஆளுகை செய்யும் மீட்பரின் தயவின்னால் நிழலான பரிபூரணத்தை நோக்கிச் செல்வர். இவையனைத்தும் அக்காலத்தில் வல்லமையோடு

ஆட்சிசெய்துவரும் அவர்களது மீட்பரின் ஒத்தாசையால் அடையமுடியும் புதிய இராஜ்யத்தின் ஞானமும் பரிபூரணமான நிர்வாக அமைப்பின் வழியாக ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மனிதனும் அவளவன் தேவைக்கேற்றாப்போல் உதவிபெறுவான். இதுவே மீட்பும் பொருளின் உன்னத பலனாக இருக்கிறது. நமது சுந்தரும் மனிதனுடைய இயேசு கிறிஸ்து அனைவருக்குமான மீட்பும்பொருளாக தம்மையே கொடுத்து எல்லோரும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவை அடைந்து, அதன் மூலமாக பரிபூரண மனித சபாவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினதால் ஏன் உடனேயே அனைவருக்கும் நன்மையளிக்கும் அகலமானப் பெரும்பாறையை உண்டாக்கக் கூடாது? ஏன் தடைகளையும் இடறுதற்கேதுவான கற்களையும், படுகுழிகளையும், கண்ணிகளையும் இப்பொழுதே நீக்கக்கூடாது? நெருக்கமான கரடுமுரடான, மூட்கள் நிறைந்த, கண்டுபிடிக்கக் கூடியான, நடப்பதற்கு மிகவும் கடினமான ஒரு வழியை உண்டுபண்ணி இருப்பதற்கும் பதிலாக, தேவனோடு மறுபடியும் முழு இசைவாகும்படி, பாவிக்கு ஏன் உதவி செய்யக்கூடாது? சிலர் சத்திய வசனத்தை நிதானமாய் பகுத்துப்பார்க்காததினால் இந்தப் பாடத்தில் குழப்பமான கருத்துக்களுக்கு வழிவகுத்தப்படுகிறார்கள். தற்காலத்திலுள்ள விசேஷமானப் பரிசையடைய நடத்தும் நெருக்கமான வழியானது கிறிஸ்துவின் சரிஅம்சமும், உடன்கொத்தார்களுடைய சிறுமந்தையை அழைத்து சோதித்து தெரிந்தெடுக்கவும், தனையாகிய கிறிஸ்துவோடு அடிக்களை உயர்ந்தி, எல்லா தேசங்களையும் ஆசீர்வதிப்பதற்காகவெமே என்பதை அறியாதிருக்கின்றனர். தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டத்தைக் காணத்தவறி, எளிதாக ஜீவன் பெற உதவும் மரித்த பெரும்பாறை, தற்கால யுகத்திலேயே இருப்பதாக, அப்படியப்பட்ட வழி இவ்வாதிருக்கும்போதே, அநேகர் போதிக் முயல்கின்றனர். தாங்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்ட கொள்கைகளை வேத வசனங்களோடு பொருத்தி, குழப்பமடையச் செய்து, முடிவில் தங்களுடைய பொய்யான கருத்துக்களை உண்மையானவைகளாக பொருத்துகிறார்கள். நெருக்கமான வழியில் செல்பவர்கள் தங்களைத் தாங்களே வெறுத்து, பாவியல்லாத அநீதகக் காரியங்களை தியாகம் செய்வதோடுகூட, தங்களைச் சுற்றி நிற்கும் பாவங்களை எதிர்த்து, தொடர்ச்சியாகப் போராட வேண்டியிருப்பதால், இப்பாறை ஒரு தியாகப் படுமியின் பாறையாக இருக்கிறது. அப்பவாறு இருக்கும் வேளையில், பெரும்பாறையான வழி விரைவில்

திறக்கப்படும்போது அல்லவியானது மேற்சொள்ளாது இராமல், பாவக் காரியங்களை மாத்திரமே தடைச் செய்வதினால், இப்பாறையானது நீதியின் பெரும்பாறையாக வரப்போகிற யுகத்தில் இருக்கும்.

பெரும்பாறையாகிய அந்த வழியைக்குறித்து, அடையாள சொழியில் இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது: “அங்கே சிங்கம் இருப்பதில்லை; துஷ்ட மிருகம் அங்கே போவதில்லை; அங்கே காணப்படவாட்பாது.” (ஏசா. 35:9) தங்கள் பாவ வழிகளை உதறித் தள்ளிவிட்டு நீதியின் மார்க்கத்தைக் கைக்கொள்வதில் சந்தோஷப்படுவோரின் வழியில் எத்தனைக் கெடிய சிங்கங்கள் தற்காலத்தில் இருக்கின்றன! பொதுவான மனித உணர்வுகளைச் சீர்க்கேடு அடையச் செய்யும், அதாவது உடை, வியாபாரம், வீடு போன்ற அன்றாட வாழ்க்கைச் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் கூட மனாசட்சிக்குக் கீழ்ப்படியாமல், துணிகரமான முயற்சி மேற்கொள்ளுதலாகிய சிங்கம் அங்கே இருக்கிறது. மதுபானத்தை அகற்ற விரும்பி, முயற்சி செய்யும் ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களை மதுபானப்பிரியம் என்னும் சிங்கமானது மதுபானத்தைக் குடிக்கத் தூண்டுகிறது. மதுவை தடை செய்வது தற்காலத்தில் மதுவிலக்கு ஊழியர்களுக்கு மிகவும் கடுமையான வேலையாக இருக்கிறது. இளிரும் காலத்தில் உண்டாயிருக்கும் அதிகாரம் மற்றும் வல்லமைவினால் மட்டுமே மதுவை அகற்ற முடியும். அதுபோலவே, நல்லொழுக்க சீர்திருத்தவாதிகள் செய்யும் தகுதியான முயற்சிகளுக்கும் இதே நிலைதான். “துஷ்ட மிருகம் அங்கே போவதில்லை.” சயநலத்திற்காகவும் தனிப்பட்ட நபர்களின் ஆதாயத்திற்காகவும் இயங்கி, பொது நன்மைக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் மாபெரும் நிறுவனங்கள் இயங்க அங்கு அனுமதிக்கப்படாது. “எள் பரிசுத்த பர்வதமெங்கும் (இராஜ்யம்) தீய்குச் செய்வாருமில்லை, கேடு செய்வாருமில்லை” என்று கர்த்தர் கூறுகிறார். (ஏசா. 17:9) அங்கு தீமையுள்ள சில காரியங்களுக்கு எதிராகப் போரடும் கஷ்டங்கள் இருந்தாலும், தற்கால யுகத்தின் நெருக்கமான வழியோடு ஒப்பிடும்போது அது ஒரு கலகமான வழியாகவே இருக்கும். இடறுவதற்கேதுவான சற்கள் சேகரிக்கப்பட்டு அகற்றப்படும். ஐயங்களுக்காகச் சத்தியக் கொடி உயர்த்தப்பட்டு, நிலைநிறுத்தப்படும். (ஏசா. 52:10) கடந்த காலத்தில் இருந்த அறியாமையும், மூட்பழக்கவழக்கங்களும் கடந்து போளவைகளாகக் கருதப்பட்டு, நீதி தளக்குரிய வெகுமதியை அடையும் ஆனால், தீமையோ

கவடல்வமை அகன்று விடும். (மல்கி. 3:15-18) சீர்ப்பொருத்தச் செய்வதற்கான சி்ட்சைகளும் பொருத்தமாக உற்சாகப்படுத்துவதும், தெளிவான போதனைகளும், மனத்திரும்பி வீடுவந்து சேர்ந்த செட்டக் குமாரனைப்போல, மனுக்குலத்தைப் பயிற்றுவித்து, ஒழுக்கங்களைக் கூற்றுக் கொடுத்தனர் மூலம், அதாம் இயங்குபோன பரிபூரண மனித அபாவத்தை அடைவார்கள். இவ்வாறாக “சந்திரால் மீடப்பட்டவர்கள் திரும்பி (அழிவினிருந்து பரிசுத்த பெரும் பாறைக்கு), ஆனந்தக் களிப்புடன் பாடி சீயோனக்கு வருவார்கள்; நித்திய மகிழ்ச்சி அவர்கள் தலைவிளம்பெல் இருக்கும்; சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் அடைவார்கள்; சஞ்சலமும் தவிப்பும் ஒழியும்.” (ஏசா. 35:10) நமது கர்த்தர் இரண்டு வழிகளைப் பற்றி மட்டுமே கூறினார். ஏனெனில், மூன்றாவது வழி திறக்கப்பட ஏற்றுக்காவம் இன்னும் வரவில்லை. அவ்வாறே நற்காரியங்களை அறிவிக்கும்பொழுது அவர், “இந்த வேதவாக்கியம் உங்கள் காதுகள் கேட்க இன்றைய தினம் நிறைவேற்றிற்று” என்று கூறின பின், “நீதியைச் சரிக்கட்டும் நான்” ஏற்பட காவம் இன்னும் துவங்காததால் அதைக் குறித்துச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டார். (ஒப்பீட்டுப் பார்க்கவும் லூக்கா 4:18; ஏசா. 61:2). தற்போது நெருக்கமான வழியானது முடிவடையும் காலக்கட்டத்தை எட்டிஎய்யாமல், அயிரமானாடிள் விடியற்காலை வெளிச்சத்தில் நீதியின் பெரும்பாறை, நாளுக்குநாள் அதிகத் தெளிவாகக் காணப்பட துவங்குகிறது.

மனுக்குலத்தில் பெரும்பான்மையோர் தற்கால யுகத்தில் பயணம் செய்யும் “விசாலமான வழியில்” “இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாகிய” சாத்தானால் வழிசிக்கப்பட்டு, பலவித மாயையான வழிகளால் நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் கண்டறிந்தோம். “ஒரே மனிதனுடைய கீழ்ப்படியாமையினால்” அல்வழித் துவங்கியது என்றும், அல்வழியில் மனுக்குலமானது வெகுவேகமாக ஓடுவதையும் நாம் அறிந்தோம். “விசாலமான வழி” மனுக்குலத்தை அழிவிற்குக் கொண்டுச் செல்கிற நிலைமையிலிருந்து மீடும்படி, நம் கர்த்தர் அனைவருக்குமான ஈடுபலியாக தம் ஜீவனையே கொடுத்தார். இதனால் “பரிசுத்தப் பெரும்பாறை” திறக்கப்பட இருக்கிறது; ஏற்ற வேளையில் தமது விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தினாலே மீடப்பட்டவர்கள் அனைவருக்கும் பெரும்பாறையான வழி கலகமாகப் பின்பற்றக்கூடியதாக இருக்கும் என்று கண்டோம். அதோடு தற்காலத்திலுள்ள “நெருக்கமான வழி” கர்த்தரது

அதே விஷயேறப் பெற்ற இரத்தத்தின் தகுதியினாலே திறக்கப்பட்டது என்றும், இந்த வழியானது ஒரு விசேஷமான பரிசை அடைய வழிநடத்துகிறது என்றும், அனைவருக்கும் ஆசீரூ அருளும்படி விரைவில் ஏற்படுத்தப்படலிருக்கும் மகிமை நிறைந்த தேவ இராஜ்யத்தில் நம் கர்த்தராகிய இயேசுவோடு கடன் சுதந்தரமும், தெய்வீகச் சபாவத்திற்குப் பங்குபெறும்படியாக இக்காலத்தில் நெருக்கமான வழியில் சென்று தெரிந்து கொள்ளப்படுபவர்கள், கடினமான உபத்திரங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, ஒழுக்கத்தில் பரிசீலிக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் நாம் அறிந்தோம். இப்படிப்பட்ட உள்ளத நம்பிக்கையைப் பெற்றிருப்பவர்கள் இந்தப் பந்தயப் பரிசை அடையும் பொருட்டு, மற்ற அனைத்து நம்பிக்கைகளையும் நஷ்டமும் குப்பையாக எண்ண வேண்டும். (பி.வி. 3:8-15)

அத்தியாயம் - 12

யுகங்களின் திட்டத்தைக் காண்பிக்கும் வரைபடத்தின் விளக்கம்

யுகங்கள் - அறுவடைகள் - நீதிமாலுக்குரிய உண்மையான நிலைமையும், நீதிமாலாகக் கருதப்படும் நிலைமையும் - நம் கர்த்தாவிய இயேசுவின் ஜீவியம் - அவரது பிள்ளையான்களின் ஜீவியம் - பெயர் சைப்களின் மூன்று வகுப்பார் - அறுவடையின்போது பிரித்தெடுக்கப்படுதல் - அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட வகுப்பார் மகிமை அடைதல் - மகா உபத்திரக் காலத்து வகுப்பார் - பதர் கூட்டுக்கப்படுதல் - உலகம் ஆசீர்வதிக்கப்படுதல் - மகிமையான பவன்

உலக இரட்சிப்புக்காக தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கும் தெய்வீகத் திட்டத்தை விளக்கும் படத்தை இந்தப் புத்தகத்தின் கடைசிப் பக்கத்தில் இணைத்திருக்கிறோம். இதன் மூலம் தேவனுடைய திட்டத்தின் படிப்படியான முன்னேற்றத்தையும், மனித சபாவத்திலிருந்து தெய்வீக சபாவத்திற்கு மறுருபமடைய எடுக்கவேண்டிய படிப்படியான நடவடிக்கைகளையும் கண்களின் மூலம் சிந்தனைக்கு உதவிபுரிய நாய்கள் நாடியிருக்கிறோம்.

முதலாவது மூன்று பெரிய (காலப்பகுதிகள்) உலகங்களாகிய A, B, C என்பவை குறித்துப் பார்ப்போம். இதில் A - மனிதனுடைய சிருஷ்டிப்பு முதல் ஐஸ்பிரளயம் வரை; இரண்டாவதாக, B - ஐஸ்பிரளயம் முதல், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது துவங்கப்படும் ஆபிரவரு-அசாட்சி வரை; மூன்றாவதாக C அல்லது கிறிஸ்துவின் ஆபிரவரின் ஆட்சி துவக்க முதல் "யுக யுகம்" வரையிலான முடிவில்லாக் காலங்கள். (எபே 1:10; 2:7) இந்த மூன்று உலகங்களும், வேதாகமத்தில் அடிக்கடி எடுத்தாளப்படுகின்றன. A "அப்போது இருந்த உலகம்" என்றும், B "தற்போதைய உலகம்" என்று நம் கர்த்தாவும், "இப்போது இருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சம்" என்று பவுல் அப்போஸ்தலனாலும், "இப்போதிருக்கிற வானங்களும் பூமியும்" என்று அப்போஸ்தலன் பேதுருவினாலும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. C "இனி வரவிருக்கிற நீதி

வாசமாயிருக்கும் உலகம்" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இனி வரவிருக்கிற உலகமானது தற்போதைய பொல்லாதப் பிரபஞ்சத்திற்கு மேம்பாறாக இருக்கின்றது. தற்போதைய உலகில் தீமை ஆட்சி செய்து, நீதிமால்கள் துயரப்படுகிறார்கள். ஆனால் இனி வரவிருக்கிற உலகில், இந்த நிலைமை தலைக் கீழாக மாற்றப்படும். நீதி ஆட்சி செய்து, தீமை செய்வோர் தூய்மப்படுவார்கள். இறுதியாக, தீமை முற்றிலும் அழிக்கப்படும்.

இந்த மூன்று உலகங்கள் அல்லது பெரிய காலப்பகுதிகள் அல்லது யுகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், மனிதனைக் குறித்த தேவனுடைய திட்டமானது, தனித்தன்மை உடையதும், வித்தியாசமானதுமாய் இருந்தாலும், இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு மாபெரும் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியே. இத்திட்டம் முழுவதும் பூர்த்தியாகும் போது தெய்வீக ஞானத்தை வெளிப்படுத்தும் ஆனால் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு உலகத்தின் திட்டங்களை நோக்கும்பொழுது, ஆழ்ந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதில்லை. முதலாம் "உலகம்" ("வானமும், பூமியும்" அல்லது அதன் ஒழுங்குமுறைகள்) ஐஸ்பிரளயத்தின் போது ஒழிந்துபோனது. "இப்போதிருக்கிற பொல்லாத உலகத்திற்கு" சாத்தான் அழிபதியாக இருப்பதாக நமது கர்த்தர் கூறியிருப்பதால் முதல் உலகம், தற்கால உலகத்திலிருந்து வேறுபட்ட முறையை உடையதாயிருத்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் இந்த பொல்லாத உலகத்தின் அழிபதியாகிய சாத்தான், ஐஸ்பிரளயத்திற்கு முன்பு ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்த போதும் அவன் முதல் உலகத்திற்கு அழிபதியாக இருக்கவில்லை. ஐஸ்பிரளயக் காலத்தில் தேவனுடைய செயல்பாடுகள் எவ்வாறு இருந்தன என்று அநேக வேதவசனங்கள் வெளிச்சம் காட்டுவதால், அது அவருடைய முழு திட்டத்தின் ஆழ்ந்த அறிவை கொடுக்கிறது. முதல் உலகம் அல்லது ஐஸ்பிரளயத்திற்கு முந்தைய யுகம் தேவதூதரின் விசேஷ ஆளுகைக்கும், மேற்பார்வைக்கும் உட்பட்டிருந்தது என்பதும் விழுந்துபோன மனுக்குலத்தை சீப்படுத்துவதற்காக இவர்களால் முடிந்தவரைக்கும் முயற்சி செய்பவே இவ்வாறு அனுதிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதும் இதன்மூலம் அறியப்படுகிறது. தேவனுடைய அனுமதியின் மூலமாக தேவதூதர்கள் இதை முயற்சி செய்ய ஆவணம் இருந்தனர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில், சிருஷ்டியின் பணி நிறைவுபெறும்பொழுது, தேவதூதர்கள் பாடக் கெம்பீரித்ததால் பூமிக்கடுத்த காரியங்களில் அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆர்வம்

வெளிப்பட்டது. (யோபு 38:7) முதலாம் உலகத்தில் அதிகாரம் செய்ய தேவகுதாநர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டபோதிலும், மனிதர்களை மீட்பதில் தொயங்கொள்ள முடியவில்லை என்று அந்த யுகத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் நிரூபிக்கின்றன. அதோடு கூட அப்போஸ்தலர் கடந்தகால வரலாறுகளால் புகழ்க்கதைப்பற்றிய தேவதிட்டங்களை தற்சால தீமை நிறைந்த யுகத்தோடு வேற்றுமைப்படுத்தி கூறும்பொழுது “இனி வரும் உலகத்தை அவர் தூதர்களுக்கு கீழ்ப்படுத்தவில்லை” (எபி. 2:5) என்று கூறியதன்மூலம், முதல் உலகம் தேவ தூதர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததையும் இனி வரவிருக்கின்ற உலகம் நம் கார்த்தருக்கும் அவரது உடன் சுதந்தரர்களுடைய கட்டுப்பாட்டிலும் இருக்கும் என்றும் அறிகிறோம். அது தற்கால தீமை நிறைந்த உலகத்தைக்காட்டிலும் அதிக நீதியுள்ள அசாட்சியாக இருப்பதோடு கூட, முதல் உலகத்தில் ஆட்சிசெய்த தேவகுதாநரின் ஆட்சியைக்காட்டிலும் அதிக வெற்றிகரமானதாக இருக்கும். தேவகுதாநர்கள் மனுக்குலத்தை சீப்படுத்த முடியாததால் மனிதரது தீமை அளவுக்கதிகமாக இருந்ததால் தேவன் தம் கோபத்தாலும், நீதியின் எரிச்சலினாலும், ஜலப்பிரளயத்தில் எட்டு நாட்களைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் அழித்தார். (ஆதி.7:13)

“தற்கால பொல்லாத உலகில்,” மனிதன் தன்னைத்தானே ஆளும் அதிகாரத்திற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறான். ஆனால், விழுந்து போனதினிமித்தம் அவன் இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாகிய சாத்தானின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கிறான். ஜலப்பிரளயத்திலிருந்து, தற்காலம் வரையில் உள்ள நீண்ட காலப்பகுதியில் சாத்தான் தன் உபாயத் தந்திரங்களினால், தனது இரகசிய நிர்வாக இயந்திரம் மூலம் மனுக்குலத்தை ஆட்சிசெய்து வருகிறான். சாத்தானுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் நடக்கும் இந்த மனித ஆளுகையின் முயற்சி, இதுவரை சம்பவீத்திராத மகா உபத்திரவக் காலத்தில் முடிவடையும் இப்படியாக தேவகுதாநரின் அதிகாரத்தினால் இவ்வுலக மனுக்குலத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது என்பதும், அவ்விதமே மனிதனுடைய சுயமுயற்சிகளாலும், திருத்திரமான நிலைமையை அடைய முடியாது என்பதும் நிரூபணமாகும்.

தேவனுடைய தெய்வீக ஏற்பாட்டின் இரண்டாம் பெரிய உலகம் B மூன்று வெவ்வேறு யுகங்களாக பகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை

ஒவ்வொன்றும் தேவ திட்டத்தின் வளர்ச்சியில் முன்னேற்றப் பாதையின் படிக்கட்டுக்களாக இருக்கின்றது.

முற்பிதாக்கள் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபுடன் தேவனுடைய விசேஷமான தொடர்புகள் இருந்ததை D யுகம் எடுத்துரைக்கிறது.

யூதயுகம் E எனப்படுகிறது. யாக்கோபின் மரணத்திலிருந்து இந்தக் காலப்பகுதி துவங்குகிறது. இந்த யுகத்தில் அவரது பின் சந்ததியர் அனைவரும் “அவரது ஜனங்களாக” தேவனால் நடத்தப்பட்டனர். அவர்களிடத்தில் விசேஷ தயவை அவர் காண்பித்துக் கூறியதாவது: “பூமியின் எல்லா வம்சங்களுக்குள்ளும் உங்களை மாத்திரம் அறிந்துகொண்டேன்.” (ஆமோஸ் 3:2) கிறிஸ்தவ சபையாராகிய “பரிசுத்த ஜாதியும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமுமாய்” இருக்கிறவர்களுக்கு இவர்கள் இன்பவேலை நிழலான ஒரு ஜாதியாக இருந்தனர். அவர்களோடு செய்யப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் திருச்சபையாளர்களோடு செய்யப்பட்ட “மேலான வாக்குத்தத்தங்களுக்கு” நிழலாக இருந்தன. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்கு அவர்கள் செய்த வளர்த்து பிரயாணம் திருச்சபையாராகிய நாம், பாவமாகிய வளர்த்துத்திலிருந்து பரவேக காணான போக்கி பிரயாணம் செய்வதற்கு நிழலாய் இருந்தது. அவர்களது பரிகள் நிழலாக மட்டுமே அவர்களை நீதியான்களாக்கியது, நிழலாக அல்ல. ஏனெனில் காணான்களின் இரத்தமும், ஆட்டுக்கூடாவின் இரத்தமும் பாவத்தை ஒருபோதும் போக்க இயலாதவை. (எபி.10:4) ஆனால், F என்கிற கவிசேஷ யுகத்தில் முழு உலகத்தின் பாவங்களையும் நீக்கி ஒப்பரவாக்கக்கூடிய “மேலான பரிகளை” நாம் பெற்றிருக்கிறோம். “பரிசுத்தமும், தேவனுக்கும் பிரியமுமான ஜீவ பரிகளாக” கிறிஸ்துவின் மூலமாக தங்களுடைய ஒப்புக்கொடுத்த இராஜரீக ஆசாரியக்கட்டத்தர் நமக்கு உண்டு. ஏனெனில், கிறிஸ்துவே நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராக அல்லது தலையாக இருக்கிறார். (எபி. 3:7) யூத யுகத்தில் நடைபெற்ற நிழலான மதச்சடங்குகள், ஊழியங்கள் இவற்றின் நிஜத்தை இந்தச் கவிசேஷ யுகத்தில் காண்கிறோம். (எபி.10:1)

F என்கிற கவிசேஷ யுகத்தில் கிறிஸ்துவின் சாரியாகிய திருச்சபை உலகத்திலிருந்து அழைக்கப்படுகிறது. இந்த யுகத்தில் அந்தச் சபைக்கு

லிசவாசத்தின் மூலமாக மகா மேன்மையும் அருமைமுமான வாக்குத்தத்தங்கள் அளிக்கப்படுவதோடு கூட அந்த மேலான அழைப்புக்குக் கீழ்ப்படிந்து அதன் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஐயமில்லாமல் தெய்வீக சபாவத்தில் பங்குபெறுதலும் கிடைக்கும். (2 பேது. 1:4) இவர்கள் மனித சபாவத்தையும், அதன் உரிமைகளையும், ஆசீர்வாதங்களையும் மனப்பூர்வமாக இயேசுவின் மரணத்திற்கு ஒப்பான ஜீவபரி செலுத்துகிறார்களா என்பதை சோதித்தறியவே, நீமை இன்னும் உலகத்தை ஆளுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியாக இவர்கள் உயிர்த்தெழுதலின்போது இயேசுவின் சாயலில் இருக்க தகுதியுள்ளவர்கள் என்று உறுதிப்படுத்தப்படுகிறார்கள். (எஃ 17:15)

தெய்வீகத் திட்டத்தில் C என்ற மூன்றாவது பெரிய யுகம் “இனி வரப்போகிற உலகத்தின்” பரி இருக்கிற காலப்பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. இவைகளில் முதலாவதாக G என்ற ஆயிரம் ஆண்டு ஆட்சியைக் குறித்து மட்டுமே தெளிவான தகவல்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இந்த ஆயிரவருட அராசட்சியின்போது, கிறிஸ்து “பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாருடைய வாக்கினாலும் மூன்றுரைத்தடி, இழந்துபோன எல்லாவற்றையும் திரும்பக்கொடுக்கும்” பணியைச் செய்து (அப். 3:19-21, பூமிநிலுவை வம்சங்களைமெல்லாம் ஆசீர்வதிப்பார். அந்த யுகத்தின் போது பாவம் மற்றும் மரணம் நிரந்தரமாக அழிக்கப்படும். ஏனெனில் “எல்லாச் சத்துருக்களையும் தனது பாதத்திற்குக் கீழாக்கிப்போடும் வரைக்கும் அவர் ஆளுகை செய்வ வேண்டியது, பரிசுரிக்கப்படும் கடைசி சத்துரு மரணம்”- ஆதாமினால் வந்த மரணம். (1 கொரி. 15:25, 26) அது திரும்பக்கட்டுதலின் மாபெரும் காலமாக இருக்கும். கிறிஸ்துவோடு மனாவாட்டியும் அவரது சரிமுமாகிய திருச்சுவையார் இணைந்து, ஆட்சிபரிவர் என்று அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருப்பதை வெளி. 3:21-இல் காண்கிறோம். “நான் ஜெபிக்கொண்டு, என் பிதாவின்மூலம் சிங்காசனத்திலே அமரேனோடு கூட உட்கார்ந்ததுபோல ஜெபிக்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடுகூட உட்காரும்படிக்கு அருள்செய்வேன்.”

மகா திரும்பக் கட்டும் காலமாகிய ஆயிரவருட அராசட்சிக்குப் பின்வரும் H என்ற “வரவிருக்கிற யுக”மானது ஆசீர்வாதமும்

சந்தோஷமுமுள்ள பரிபூரண காலங்களாக இருக்கும். இக்காலத்தில் நடைபெறும் பணிகளைக்குறித்து வேதாகமம் எதுவும் கூறவில்லை. தெய்வீக தயவுபெற்ற அந்த யுகங்கள், மகிமைமும் ஆசீர்வாதமும் அடங்கிய காலங்களாக இருக்கும் என்பதை மட்டும் இவ்வளவு கால இடைவெளிக்கு முன்பே அறிந்துகொள்வதே போதுமானது.

இந்த யுகப் பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் துவங்கி, அதன் பணியில் வளர்ச்சிப் பெற்று களிகளை வெளிப்படுத்தி ஒரு அறுவடையில் முடிவு பெறுகிறது. யூத யுகமானது நூற்பது வருட அறுவடைக் காலத்தோடு முடிவுற்றது. இது இயேசுவின் ஊழியத்தின் ஆரம்பத்தில் அவர் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டதிலிருந்து கிபி 29ல் துவங்கி, நூற்பது வருடக் காலம் நீடித்து எருசலேம் நகர் அழிவின் போது கிபி 70ல் முடிவுற்றது. (அப். 10:37, 38) இந்த அறுவடையின் யூதயுகம் முடிவுபெற்று, கனிசேஷ யுகம் ஆரம்பமாகிவிட்டது. இந்த இரு யுகங்களும் கடைசி பக்கத்தில் உள்ள படத்தில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளபடி, யூத யுகம் முடிவடையும் முன்பாகவே, கனிசேஷ யுகம் ஆரம்பமாகி ஒன்றுக்குள் ஒன்று இணைந்துள்ளது.

இயேசு கிறிஸ்துவின் மூன்றரை வருடக் கால ஊழிய முடிவின்போது அந்தத் தேசத்தை கர்த்தர் புறக்கணித்து, “உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கிவிடப்படும்” (எஃ. 23:38) என்று கூறினபோது, யூத யுகம் முடிவுக்கு வந்தது என்று கூறலாம் என்ற போதிலும், மேலும் மூன்றரை வருடங்கள் தயவை அவர்களுக்கு நீடித்து, கனிசேஷ அழைப்பு அவர்களிடம் மட்டுமே இருக்கும்படி செய்தார். தானியேல் தீர்க்கதரிசி தானி.8:24-27-இல் 70 வாரங்கள் (490 வருடங்கள்) அவர்களுக்கு தயை காண்பிக்கப்படும் என்றும், அதன் கடைசி வாரத்தின் மத்தியில் (புத்தர்களின் எழுபது தீர்க்கதரிசன வார கிருஷையின் காலம் முடிவதற்கு மூன்றரை வருடத்திற்கு முன்னால்) மேசியா சிங்கிக்கப்படுவார் (மரணம்) என்றும் ஆனாலும், “தாக்காக அல்ல, கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காகவே மரித்தார் என்றும்” கூறப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு இது பொருத்தமாயிருக்கிறது. அவரது மரணத்தில் நியூலான பலிகளையும் காணிக்கைகளையும் ஒழிப்பண்ணினார். இவ்வாறு நியூலான பரி செலுத்தப்பட்டதென்பதற்காக, இனி நியூலான பலிகள் யேசுவோ தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை.

ஆகவே, 70 வாரங்கள் முடிந்தவுடன் அல்லது இயேசுகிறிஸ்து மரித்து மூன்றரை வருடங்களுக்குப் பிறகு யூத யுகம் முடிவுற்றது என்று தீர்மானமாகக் கூறலாம். இதன் பிறகு புறஜாதியாருக்கு நட்செய்தி பிரசங்கிக்கப்பட்ட ஆரம்பித்து, முதலாவது கொடூரவியூழிற்கு அறிவிக்கப்பட்டது (அட். 10:45) யூத சபையை அங்கீகரித்து நடத்தி வந்த தேவ தயவானது இத்துடன் முடிவுற்றது. அவர்கள் தேசமானது பின்னர் ஏற்பட்ட மாபெரும் உபத்திரவக் காலத்தோடு முடிவுக்கு வந்தது.

யூத யுக அறுவடைக் காலத்தின்போதே கலிசேஷ யுகம் துவங்கியது. "தேவனின் கிறிஸ்துவாகிய" தலையம் சபையான சாரமும் அழைக்கப்பட்டு, வளர்ச்சியடைந்து பரிசீலிக்கப்பட்ட வேண்டுகோள்களோடு இந்த யுகத்தின் நோக்கங்களும் இது ஆவிக்குரிய யுகமாக உள்ளது. ஆகையால், இயேசு தம் ஞானஸ்நானத்தின்போது "பரிசுத்த ஆவிபினாலும், வல்லமையினாலும்" அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவுடன் கலிசேஷ யுகம் துவங்கினது என்று கூறவது பொருத்தமாக இருக்கும் (அட். 10:38; லூக். 3:22; 4:1, 18) அவரது சாரமாகிய திருச்சபைக்கு மூன்றரை வருடங்களுக்குப் பிறகு அந்த யுகம் துவங்கியது.

கலிசேஷ யுக முடிவிலும் "ஓர் அறுவடை" இருக்கிறது. இந்த கலிசேஷ யுக அறுவடை முடிவிற்கு முன்பே ஆமிரமான்டு ஆட்சி அல்லது திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்கள் துவங்குகிறது. மாதிரியாகவும், நிழலாகவும் இருந்த யூத யுகம் எவ்வாறு படிப்படியாக முடிவடைந்ததோ, அவ்வாறே கலிசேஷ யுகமும் படிப்படியாக முடிவுக்கு வரும். யூத யுக அறுவடைவின் முதல் ஏழு வருடங்கள் மாம்ச இன்றியெவருக்குள் விசேஷ கிரியை நடப்பிக்கும் தயை அளிக்கும் காலமாக அமைந்தது. அவ்வாறே கலிசேஷ யுகத் திருச்சபைக்கும் ஏழு வருட காலங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளதையும், இதன் பிறகு உலகத்தின்மேல் தீமைக்கான தண்டனையாக, ஒரு மகா உபத்திரவக்காலம் தொடர்ந்து, பின் நீதியின் ஆட்சி ஆரம்பித்தலுக்கான ஆயத்தப் பணிகளும் நடைபெறும்.

மகிமைக்குச் செல்லும் வழி

K, L, M, N, P, R - இவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு ஜீவன்

நிலைமைகளாகக் குறிக்கிறது. பரிபூரண மனித சபாவத்தை N நிலைமை குறிக்கிறது. ஆதாம் பாவம் செய்யும் முன் இந்த நிலைமையில் இருந்தார். ஆனால் கீழ்ப்படியாமல் போனவுடன் பாவநிலைமையாகிய அழிவுக்குரிய நிலைமைக்குள் விழுந்தார். R என்பது ஆதாமின் சந்ததியார் பிறக்கும் நிலைமையை குறிக்கிறது. இது அழிவுக்குச் செல்லும் "விசாலமான வழிக்கு" ஒத்திருக்கிறது. P என்பது நியாயப்பிரமாண பணிகளைச் செலுத்துவதன் மூலம் நீதியானாகக் கருதப்படும் நிழலான நிலைமையைக் குறிக்கிறது. இது உண்மையான பரிபூரண நிலைமை அல்ல. ஏனெனில், "நியாயப்பிரமாணமானது ஒன்றையும் பூரணப்படுத்தவில்லை." (எபி. 7:19)

பரிபூரண மனிதனாக இருந்த ஆதாம் பெற்றிருந்த பரிபூரண மனித நிலைமையை மட்டும் N குறிக்காமல், நீதியாளர்களாகக்கப்பட்ட மற்ற மனிதர்களையும் குறிக்கிறது. "வேத வாக்கியங்களின்படி கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காக மரித்தார்." இதன் பலனாக கிறிஸ்து தங்களை நீதியாளாக்குகிறவர் என்று, அவரது பூரணமான நிறைவேற்றப்பட்ட பணியை ஏற்றுக்கொள்கிற விசுவாசிகள் அனைவரும், தங்கள் விசுவாசத்தின் மூலமாக அவர்கள் ஒருபோதும் பாவம் செய்வாதவர்களைப் போலவும், பரிபூரண மனிதர்களைப் போலவும், தேவனால் நீதியாளர்களாகக்கப்பட்டவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். ஆகவே, கிறிஸ்துவை தங்கள் மீட்பராக ஏற்றுக்கொள்கிற அனைவரும், தேவனது பார்வையில் பரிபூரண மனித சபாவ நிலைமையாகிய N-ல் இருப்பதாக கருதப்படுகின்றனர். தேவனை அணுகுவதற்கோ அல்லது அவரோடு ஐக்கியப்படுவதற்கோ, இந்த ஓர் நிலைப்பாடு மட்டுமே மனிதனுக்கு உண்டு. இந்த நிலைமையில் இருக்கிற அனைவரையும் தேவன் தமது மனிதப் பத்திரமாக அழைக்கிறார். இப்படியாக ஆதாம் தேவனுக்கு ஒரு குயரணாயிருந்து கீழ்ப்படியாததற்கு முன்புணர் அவரோடு ஐக்கியமாயிருந்தார். (லூக். 3:38) நமது கர்த்தராகிய இயேசு முழுமையாக நிறைவேற்றி முடிந்த மீட்கும் பொருளின் பணிகளை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவரும், ஆரம்ப காலத்து பரிசுத்த நிலைமைக்கு சிப்பொருந்தினவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். இதன் பலனாக தேவனோடு ஐக்கியத்தை அல்லது உறவை பெறுகிறார்கள்.

நீதியாளர்கள் ஆக்கப்பட்ட மனித ஜீவிகள் சில நிபந்தனைகளுக்கு

உட்பட்டு வேறு சபாவத்திற்கு மாறக்கூடிய என்ற விசேஷமான சமூகமையை தேவன் சவிசேஷ யுகத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அவர்கள் பூமிக்குரிய மனித சபாவத்திலிருந்து பரவேகத்திற்குரிய ஆமிக்குரிய ஜீவிகளாக தங்கள் மீட்பாகிய கிறிஸ்துவைப் போன்று ஆகிறார்கள். நீதியாளர்களாக்கப்பட்ட விசுவாசிகளில் சிலர், தங்களது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதினால் மகிழ்ச்சியும், சமாதானமும் அடைந்ததே போதும் என்று திருப்திப்பட்டு அதற்கும் மேலான நிலைமையை அடைய அணுகுக்கும் தேவனது சத்தத்திற்குச் செவிகொடாமற் போகிறார்கள். பாவத்திலிருந்து ஈடுபலி கொடுத்து தங்களை மீட தேவனது அன்பால் ஏவப்பட்ட மற்றவர்கள், தங்கள் தங்களுடையவர்கள் அல்ல என்றும், காத்தரால் விலைக்கொடுத்து வாங்கப்பட்டவர்கள் என்றும் உணர்ந்து, “காத்தாவே நான் என்ன செய்ய சித்தமாயிருக்கிறீர்?” என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பலம் மூலமாக அளிக்கப்படும் கர்த்தரின் பதில் என்னவெனில், “நீங்கள் உங்கள் சாரங்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்று தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க பத்தியுள்ள ஆராதனை என்பதாகும்.” (ரோமர் 12:1) நம்மை ஜீவபலிகளாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பலர் அப்போஸ்தலன் வலியுறுத்துவதன் நோக்கம் என்ன? நாம் நமது ஆற்றல், நாம் பெற்றிருக்கிற தாலந்துகள் ஆகியவற்றை தேவனுடைய ஊழியத்திற்காக அர்ப்பணித்து இனிமேல் நமக்கென்றோ நண்பர்களுக்காகவோ, குடும்பத்திற்காகவோ, உலகத்திற்காகவோ அல்லது மற்ற எந்தக் காரியத்திற்காகவும் ஜீவிக்காமல், அவரது ஊழியம் செய்வதற்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக தமது விலைபெறப்பெற்ற இரத்தத்தை சிந்தி நம்மை மீட வருக்கென்றே ஜீவிக் க வேண்டுமென்றே விரும்புகிறார்.

தேவன் அபூரணமான அல்லது குறைவுள்ள பலிகளை, நிழலான நியாயப்பிரமாணத்தில் அபலிசெரிப்பதில்லை. அப்படிவிருக்கலையில், ஆதாமின் பாவத்திற்குள்ளாகப் பிறந்த பாலிகளாகிய நாம் எப்படித் தேவனுக்குப் பிரியமானப் பலிகளாக இருக்கமுடியும்? நாம் பரிசுத்தராய் இருப்பதினால் மட்டுமே தேவனுக்குப் பிரியமானப் பலிகளாக இருக்க முடியும் சரிக்கப்பட்ட மனுக்குலமாக இருக்கிற நாம், பாவமே அறியாத இயேசுவைப் போல பரிசுத்தர்கள் அல்ல நாம் பரிபூரண நுக்கலையை

அடையதில் இன்னும் முழு வெற்றிக் காணவில்லை. ஏனெனில், நாம் அணுகப்பட்ட அணுப்பின் பரிபூரணத்தை இன்னும் அடையவில்லை என்றும் உணர்கிறோம். ஆனாலும் நமது சுயபலத்தினால் அல்ல, நாம் இறுதியாக அடையும் பரிபூரண நிலையின் மகிமைமைய தேவ தயவினால் காணமுடியும் என்று அறிவதற்காக இந்தப் பொக்கிஷத்தை (சசியும் தன்மைமையுடைய, எளிதில் உடையக்கூடிய) மண்பாண்டங்களில் பெற்றிருக்கிறோம். கிறிஸ்து நமக்காகத் தந்த பவியின்மேல் நாம் வைக்கும் விசுவாசத்தின் மூலமாகத் தேவன் நம் அனைத்து பாவங்களிலிருந்து விடுதலையாக்கி, நீதியாளர்களாக்கினதன் மூலமே நமது பரிசுத்தமும், தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பலிகளையும் செலுத்தும் தகுதியும் வருகிறது.

இந்த அணுப்பை மதித்து அதற்குக் கீழ்ப்படிபவர்கள் எத்தனைப்பெறோ, அத்தனைப்பேர்களும், கிறிஸ்துவின் நாமத்தினிமித்தம் நிந்தனையை சமக்கத் தகுதியானவர்களாகக் கருதப்படுவதில் சந்தோஷமடைகிறார்கள். இவர்கள் காணப்படுகிறவைகளையல்ல, காணப்படாதவைகளாகிய “ஜீவகிரீடத்தையும்” “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பரம அணுப்பின் பந்தயப் பொருளையும்,” “இனி நம்மிடத்தில் வெளியாக்கப்பட்டபோதும் மகிமைமையும” நோக்கிக் கொண்டுருக்கின்றனர். இவர்கள் தேவனோடு நல்லமனாட்சியின் உடன்படிக்கை செய்தது முதற்கொண்டு, மனிதர்களாக எண்ணப்படாமல், தேவனால் சத்திய வசனத்தின் மூலம் ஹெடுப்பிக்கப்பட்ட ஆமிக்குரிய பிள்ளைகளாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது இவர்கள் விசுவாசிக்கத் தொடங்கினபோது இருந்ததைக் காட்டிலும் பரிசுப்பொருளைப் அடைய ஒரு படி நெருங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இவர்களது ஆமிக்குரிய ஜீவன் இன்னும் பரிபூரணத்தை அடையவில்லை. இவர்கள் ஆமியில் ஹெடுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஆமியில் இன்னும் பிறக்கவில்லை. இவர்கள் M நிலைமையில் ஆமியில் ஹெடுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற கருவில் உருவான ஆமிக்குரிய பிள்ளைகள். இவர்கள் ஆமியில் ஹெடுப்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் மனித ஜீவிகளாக அல்ல, ஆமிக்குரியவர்களாகவே கருதப்படுகிறார்கள். முன்பு இவர்கள் இருந்த நீதியாளர்க்கப்பட்ட மனித சபாவம் தற்போது மரித்ததாகக் கருதப்பட்டு, பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக தங்களைத் தாங்களே

ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள். தற்போது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இவர்கள் புதிய சிருஷ்டிகள்; இப்போது பழையவைகள் (மனித நம்பிக்கைகள், மனித ஆசைகள், சித்தம்) ஒழிந்துபோயின, அனைத்தும் புதிதாயின; ஏனெனில் “தேவனுடைய ஆலி உங்களில் வாசமாய் இருந்தால், நீங்கள் மாம்சத்திற்குட்பட்டவர்களாயிராமல் ஆலிக்குட்பட்டவர்களாயிருப்பீர்கள்.” (2 கொரி. 5:17; ரோமர் 8:9) நீங்கள் ஆலியில் ஜெபிக்கப்பட்டிருந்தால், நீங்கள் (மனித ஜீவிகளாக) மரித்தீர்கள். உங்கள் ஜீவன் கிறிஸ்துவுடனே தேவனுக்குள் மறைந்திருக்கிறது.”

L என்றும் நிலைமை ஆலிக்குரிய பரிபூரண ஜீவிகளைக் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் இந்த L நிலைமையை அடைவதற்கு முன்பாக நமது உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட்ட வேண்டும் நாம் மனித செயல்துக்கு உண்டான அனைத்துக்கும் மரிக்க வேண்டும் என்பதை தேவனோடு செய்துகொள்ளும் உடன்படிக்கையின் ஒரு காரியம் அநோடுகூட நமது பூமிக்குரிய ஜீவியம் முழுவதும் நம் சுய சித்தத்தை செய்யாதவாறு நம் சாரத்தை அடக்கி, கர்த்தரின் சித்தத்தை மாத்திரமே செய்ய வேண்டும் என்பது மற்றொரு காரியமாக இருக்கிறது. L என்றும் நிலைமைக்கு வந்து சேருதல், ஆலியில் பிறத்தல் அல்லது ஆலிக்குரிய ஜீவிகளாக ஜீவனுக்குள் பிரவேசித்தல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. கனிசேஷ யுகத்தின் முடிவில், அதாவது “அறுவடையின்” காலத்தில் உலகத்திலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு ஒன்றுசேர்க்கப்பட்ட முழுத்திருச்சபையும் இந்த நிலைமைக்குள் நுழைகிறார்கள். “கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள்.” அதன் பின்பு உலிரோடருக்கிற நாம் ஒரு நொடிப்பொழுதிலே மறுநுயமாக்கப்படுவோம். பரிபூரண ஆலிக்குரிய ஜீவிகளாக கிறிஸ்துவின் மகிமையான சாரத்திற்கெட்பாக மாற்றப்படுவோம். ஏனெனில், “அழிவுக்கேதுவாகிய இது அழியாமலையும் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.” பின்பு பூரணமானது வரும்போது, குறைவானது நாம் இப்பொழுது இருக்கிற ஜெபிக்கப்பட்ட மாம்சத்தின் பல்வேறு தடிகளுடனான நிலைமை பின் மறைந்து போகும்.

ஆனால் பின்னர் அண்டையிருக்கும் ஆலிக்குரிய ஜீவியத்திற்கும் மேலான “பின்வரும் மகிமையைக்” குறிக்கும் K என்ற நிலைமையை

பூரணமாக அடைய இன்னும் ஒருபடி உயர் வேண்டும். இங்கு நாம் குறிப்பிடுவது ஒரு தனிப்பட்ட நபருடைய மகிமையல்ல, மாறாக அது ஒரு ஸ்தானத்தின் (அ) அதிகாரத்தின் மகிமையாகும். L என்ற நிலைமையை அடைவது, தனிப்பட்ட முழுமையான மகிமையை கொண்டு வருகிறது. அதாவது கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பான மகிமையான ஜீவியாக. இவ்வாறு நாம் நமது கர்த்தரும் தலையமாயிருக்கிற இயேசுவைப் போல் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டு, முழுமையடைந்த பிறகு, அவரது சிங்களானத்தில் அடரோடுகூட இணைந்து செயலாற்றப்போகிறோம். அவர் உயிர்த்தெழுதலின் போது பூரணமடைந்து உள்ளதத்தின் வலதுபக்கத்தில் உயர்த்தப்பட்டதுபோல, நாமும் அவரோடு நித்திய மகிமையின் நிலைமையான Kஐ அடைவோம்.

நாம் இப்போது வரைபடத்தை கவனமாய் ஆராய்ந்து தேவனுடைய திட்டத்தின் பல்வேறு அம்சங்களையும் அதனைப் பற்றிய விளக்கங்களையும் குறித்து ஐக்கிரதையாக ஆராய்வோம். இங்கு பரிபூரண நிலைமையைக் காண்பிப்பதற்காக கூர்நோக்கி கோபுரத்தை (பிரமிடு) பயன்படுத்துகிறோம். ஏனெனில் அது பரிபூரண நிலைமைக்குப் பொருந்துவதாலும், வேதாகமத்தில் பல வசனங்கள் இதற்கு ஆதாரமாய் இருப்பதாலும் இவ்வாறு பயன்படுத்துகிறோம்.

பிரமிட் a பரிபூரண மனிதனாகிய ஆதாமைக் குறிப்பதோடு, பரிபூரண மனித நிலைமையைக் குறிக்கின்ற N கோட்டின்மேல் இருப்பதைக் கவனிக்கவும். R கோடு விழுந்துபோன அபூரணமான பாவநிலைமையைக் குறிக்கும். இதில் மேற்கூறிய இல்லாத பிரமிட் ஒரு அபூரணத் தோற்றத்தை உடையதாயிருந்து, ஆதாம் மற்றும் அவனது சபிக்கப்பட்ட பாவத்தில் விழுந்துபோன சந்ததியைக் குறிக்கும்.

N கோட்டில் விசுவாசத்தினால் தேவனோடு சஞ்சரிக்கும்பொருட்டு நீதியாளர்களாகக்கப்பட்ட ஆபிரகாமும், அந்நாட்களில் ஜீவித்த மற்றவர்களும் பிரமிட் (c)ஐயக் குறிக்கிறார்கள். ஆபிரகாம் விழுந்துபோன மனுக்குலக் குடும்பத்தில் ஒரு அங்கமாக இருந்ததால், இயல்பாகவே R என்ற நிலைமையில் மற்றவர்களோடு சேர்ந்திருக்கிறார். ஆனால் பவுல்

அப்போஸ்தலன் ஆபிரகாம் விசுவாசத்தினால் நீதியானாக்கப்பட்டார் என்று கூறுகிறார். அதாவது தன் விசுவாசத்தின் மூலமாக ஒரு பாவமற்ற பரிபூரண மனிதனாக தேவனால் கருதப்பட்டார். இவ்விசுவாசமே தேவனுடைய மதிப்பீட்டில் விழுந்துபோன மனுக்குலத்தாரிலிருந்து அவரை N நிலைக்கு உயர்த்திற்று. அவர் இன்னும் அபூரண நிலையிலேயே தொடர்ந்து இருந்து வந்தாலும், ஆனால் இழுந்துபோன தயவைப் பெற்றிருந்தார். அதாவது தேவனுடைய “சிறீகிதன்” என்று கூறாமலாவது அவரோடு ஐக்கியமாயிருந்தார். (பாக். 2:23) N என்ற கோட்டில் பரிபூரண நிலைமையிலுள்ள (பாவமில்லாத) அனைவரும் தேவ சிறீகிதர்களே. அவரும் அவர்களுக்கு சிறீகிதராய் இருந்தார். ஆனால் R கோட்டில் இருக்கும் பாஸிகள் தேவனுக்கு விரோதிகளாய் “துன்பமாக்கக் கிரியைகளால் சத்துருக்களானார்கள்.”

ஐயப்பிரமாயத்திற்குப் பிறகு உலக மனுக்குலம் (d -ஆல் குறிப்பிட்டு வரப்படவில்லை) R நிலைமையில் தொடர்ந்து சத்துருக்களாகவே இருக்கிறார்கள். இந்நிலை சனிசேஷ யுகத் திருச்சுமை தெளிந்தெடுக்கப்படும் வரையிலும், ஆயிரமான்ண்டு ஆட்சி துவங்கும் வரையிலும் நீடிக்கும்.

ஆத யுகத்தில் “மாம்சே இஸ்ரவேலர்” நியாயப்பிரமாண பலிகளாகிய காலா, வெள்ளாடு இவைகளின் இரத்தத்தால் நிறலாக கத்திகரிக்கப்பட்டனர் (நிஜமாக அல்ல). ஏனெனில், “நியாயப்பிரமாணமானது ஒன்றையும் பூரணப்படுத்தவில்லை.” (எபி. 7:19) இவர்கள் (e) நிறலாக நீதியான்களாக்கப்பட்டதினால் P நிலைமையில் இருந்தார்கள். இது நிறலாக நீதியான்களாக்கப்பட்ட நிலைமை ஆகும். இந்நிலைமையானது சீனாய் மலையின்மேல் நியாயப்பிரமாணம் கொண்டெடுக்கப்பட்டதிலிருந்து துவங்கி, இயேசு நியாயப்பிரமாணத்தைத் தன் சிலுவையில் அறைந்து நிறைவு செய்யும் வரையில் நீடித்திருந்தது. அங்கு யூதர்கள் நிறலாகச் செலுத்தி வந்த பலிகளுக்குப் பதிலாக “மேலான பலிகள்” ஏற்படுத்தப்பட்டன, நிறலான நீதியான்களாக்கப்படுதலும் நிறலான பலிகளும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. இம்மேலான பலிகள் (better sacrifices) “உலகத்தின் பாவத்தைப் போக்கவும்,” “பலி செலுத்த

வருகிறவர்களைப் பூரணப்படுத்துகிறதுமாய் (நிஜமாகவே) இருக்கின்றன.” (எபி. 10:1)

இயேசு தம் முதலாம் வருகையில், இப்பூமியில் பிரசன்னமாய் இருந்தபொழுது மாம்ச இஸ்ரவேலருக்கு நேரிட்ட உபத்திரவங்களும் சோதனைகளாகிய அக்கினியின் மூலம் பெயரளவில் இருந்த யூதர்களிலிருந்து, “உத்தம இஸ்ரவேலராகிய” கோதுமை வகுப்பாளர்ப் பிரித்தெடுத்தார். கோதுமை மணிகளைப் பிரித்தெடுத்தப் பிறகு, “பதரை (நிராகரிக்கப்பட்ட அந்த அமைப்பு) அவிசாத அக்கினியால் எட்டெரித்தார்.” இவ்வாறு பதர் எட்டெரிக்கப்பட்டதை f விளக்குகிறது. அந்த மகா உபத்திரவக் காலத்திலிருந்து தங்களை காத்துக்கொள்வதற்குத் தேவையான பெலனின்றி இருந்தனர். காண்க (லூக். 3:17, 21, 22; 1 தெச. 2:16).

இயேசு தம் 30-ஆம் வயதில், பரிபூரணமும் மனப்பக்குவமும் அடைந்த மனிதருமாய் இருந்தார் (g). தேவனுடைய கிருமியினால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மரணத்தை ருசிப்பார்க்க வேண்டியது தேவசித்தமாய் இருந்தபடியால், தம் ஆவிக்குரிய மகிழ்வான நிலைமையைவிட்டு மனிதனானார். கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல், ஜீவனுக்கு ஜீவன் என்கிற தேவனுடைய நீதியின் சட்டம் பூரணமானது. மனுக்குலத்திற்காக ஒரு பரிபூரண மனிதன் மரிக்க வேண்டியது அவசியமாய் இருந்தது. ஏனெனில், வேறெந்த வழியிலும் நீதியைச் சரிக்கட்ட முடியாது. காண்க, வெள்ளாட்டுக்கடா இவற்றின் மரணம் எப்படி மனிதனுடைய பாவத்தை நீக்க முடியாதோ, அப்படியே ஒரு தேவகுாதன் மரித்து, தண்டணையைச் செலுத்தி மனிதனை விடுவிக்க முடியாது. ஆகையால், “தேவனுடைய சிருஷ்டப்புக்கு ஆதி” என்று அழைக்கப்படுகிற அவர், மனிதனாக மாம்ச சரீரம் எடுத்து மனுக்குலத்தை மீட்கும்படி மீட்கும் பொருள் (சரிபிகர் சமாள விவை) செலுத்தினார். அவர் ஒரு பரிபூரண மனிதராக இருந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாதிருந்தால் விழுந்துபோன மனுக்குலத்திலிருந்து வந்த ஒரு மனிதன் எப்படி விலைக்கிரமம் அளிக்க முடியாதோ அப்படியே அடாளமும் தந்திருக்க முடியாது. “அவர் பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாஸிகளுக்கு விலகினவருமாய் இருந்தார்.” பாஸிகள் பெற்றிருக்கிற அதே

சாயலை "பாவ மாம்ச சாபலாச" மனிதத்தன்மையை எடுத்தார். ஆனாலும் அவர் அடைந்திருந்த சாயல் பரிபூரணமானது. அவரது ஊழியத்தின்போது சிலருடைய நோய், துயரங்களை தாம் சுமந்து, அவர்களது வேதனைகள் பலவீனங்களில் தமது கசகத்தையும், பலத்தையும், ஜீவமையும் கொடுத்தாரே தவிர, பாவமாம்சத்தின் பாவத்திலோ அதன் அபூரணத்திலோ பங்குடையவில்லை. "அவர் நம்முடைய பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு நம்முடைய துக்கங்களைச் சுமந்தார்" (ரசா. 53:4) என்றும், "அவரிடத்திலிருந்து வல்லமை ஸ்ரீவன், சக்தி) புறப்பட்டு எல்லாறையும் குணமாக்கிற்று" (மார். 5:30; லூக். 8:18; மத். 8:18, 17) என்றும் எழுதியிருக்கிறது.

பரிபூரணமும் நாகரீக மனிதனுமாக இருந்தாலும் இயேசு தன்னைத் தாழ்த்தி மரணமடையும் கிறிஸ்துய்தார். தேவனிடத்தில் தம்மை அவர் ஒப்புக்கொடுத்து, "புனிதன் சுருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறபடி தேவனே, உம்முடைய சித்தத்தின்படிச் செய்ய இதோ வருகிறேன்" என்று கூறி தன்னையே ஞானாந்நானத்தால் தேவனோடு உடன்படிக்கைச் செய்து அதை அடையாளப்படுத்தினார். அவர் இவ்வாறு தம் ஜீவனை உடன்படிக்கைவின் மூலம் ஒப்புக்கொடுத்தார். அந்த ஜீவபவியானது பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமானதாயும் இருந்தது. இப்பவியை தேவன் அங்கீகரித்ததை பரிசுத்த ஆவி அவர்மேல் வந்து அவரை அபிஷேகம் செய்து தம் ஆவியினாலும் வல்லமையினாலும் அவரை நிபந்தியதன் மூலம் காண்பித்தார்.

இவ்வாறு ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டது புதிய தெய்வீகச் சபாவத்தினால் ஜெபிப்பிக்கப்படுதல் ஆகும். அவர் தமது மனித சபாவத்தைப் பரிமிட்டு அப்பவியை அவர் முழுமையாக நிறைவேற்றி முடிக்கும்பொழுது, அந்தப் புதிய சபாவம் முழுமையாகப் பெற்றிருக்கும் அல்லது புதிதாகப் பிறந்திருக்கும். இவ்வாறு ஆவியில் ஜெபிப்பிக்கப்படுதலானது மனித சாயலின் நிலைமையைவிட ஒருபடி உயர்வானது. இதை M என்ற நிலைமையிலுள்ள h என்ற பிரமிடு காண்பிக்கிறது. இயேசு இந்த நிலைமையில் மூன்றரை வருடங்கள் அதாவது அவர் சிறுவயதில் மரிக்கும்வரை தம் ஜீவனை சுழித்தார். இறந்து மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு ஆவிக்குரிய பரிபூரண ஜீவியத்திற்கு

உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார் (L நிலைமையில் i பிரமிடு). "ஆவியினால் பிறப்பது ஆவியாவிருக்கும்." இயேசு அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்கும் பிற்பாடு இனி எந்த வகையிலும் மனித ஜீவியாக அல்ல, ஒரு ஆவியாக, ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியாக ஆனார்.

அவர் உயிர்த்தெழுத்தப் பிறகு மனிதனாக தோன்றவும் மறைவதற்குமுடிய வல்லமையைப் பெற்றிருந்தது உண்மையே தாம் இன்னும் மரணநிலையில் இருக்கவில்லை என்பதை தம் சீஷர்களுக்கு நினைப்பித்துக் கூட்டவும், அவர்களுக்கும் போதிக்வுமே மனிதனாக அவர்களுக்குமுன் தோன்றினார் என்றாலும் அவர் ஒரு மனிதரல்ல. மனிதனுக்குரிய கட்டுப்பாடுகளுக்கு அவர் உட்பட்டவரும் அல்ல. காற்று எவ்வாறு கதவு பூட்டியிருந்தாலும் உள்ளே போவதும் வருகிறதற்காக இருக்கிறதோ அவ்வாறே அவர் எங்கே இருந்து வந்தார்? எங்குச் சென்றார் என்று ஒருவராலும் கூறமுடியாதபடி இருந்தது. "ஆவியினால் பிறந்தவனெவனோ அவனும் அப்படியே இருக்கிறார்." (யோவா. 3:8 ஒப்பீட்டுப்பாக்க 20:19, 26)

பரி செலுத்துவதற்காக தம்மை ஞானாந்நானத்தில் ஒப்புக்கொடுத்த நொடியிலிருந்து, அவரது மனிதச் சபாவம் மரித்துவிட்டதாகவும் புதியச் சபாவம் துவங்கியதாகவும் கருதப்படுகிறது. அவர் ஆவிக்குரிய பரிபூரண சபாவத்தை L நிலையில் அடைந்தபொழுது, அதாவது உயிர்த்தெழுதலின்போது ஆவிக்குரிய சாரம் எழுப்பப்பட்ட போது இந்தப் புதியச் சபாவம் முழுமையப் பெற்றது.

அவர் உயிர்த்தெழுத்து 40 நாட்களுக்குப் பிறகு K கோட்டில் உள்ளதங்களில் தெய்வீக மகிமை நிலைமைக்கு (பிரமிடு k) உயர்த்தப்பட்டார். சனிசேஷ யுகத்தின்போது / என்ற மகிமை நிலைமையிலிருந்து பிதாவோடுகூட தம் சிங்காசனத்தில் அமர்ந்து பூமிபிலுள்ள அவரது திருச்சபைக்குத் தலையாகவும், இயக்குனராகவும், வழிகாட்டியாகவும் இருந்துவருகிறார். இச்சனிசேஷ யுகம் முழுவதும் முழு திருச்சபையும் பரிட்சையிலும் ஒழுக்கத்திலும் வளர்ச்சியடைந்து, இறுதியில் அல்லது அந்த யுக அறுவடைவின்போது கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகவும்

உடன் சதந்திரர்களாகவும் ஆகும் அவரது பாடுகளில் அது ஐக்கியப்பட்டிருப்பதால் ஏற்றவேளை வரும்போது அவரோடு கூட மகிமைமையடையும் (K. நிலை).

மகிமைமையடைவதற்காக திருச்சமையார் செல்லும் மடிகள் அவர்களது கர்த்தரும் தலைவருமான இயேசு நடந்த அதே பாணிகளே ஆகும். “அவர் நம்முடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்தொடரும்படி நமக்கு மாதிரியைப் பின்பவைத்துப் போனார்.” இதில் ஒரேயொரு வித்தியாசம் உள்ளவெனில், திருச்சமையார் தாழ்ந்த நிலைமையிலிருந்து தங்கள் பயணத்தை ஆரம்பிக்கின்றனர் என்பது மட்டுமே. நமது கர்த்தர் பரிபூரண மனித நிலைமையில் (N) இவ்வலகத்திற்கு வந்தார். ஆனால், ஆதாமின் சந்ததியார்களாக நாம் அனைவரும் தாழ்ந்த நிலைமையிலேயே இருக்கிறோம். R நிலைமையில் பாவம் மற்றும் அபூரணத்திற்குப்பட்டு தேவனுக்கு விரோதிகளாக இருக்கின்றோம். ஆகவே, தற்போது நமக்குத் தேவையான முதற்காரியம் உள்ளவெனில், நீதியாளர்களாக்கப்பட்டு N என்ற நிலைமையை அடைவதே ஆகும். எவ்வாறு இதை அடைவது? நற்கிரியைகளைச் செய்வதிலானாலேயா? அல்ல. பாவிகள் எந்த நற்கிரியைகளையும் செய்ய முடியாது. நமக்கு நாமே தேவனிடம் சென்று சேர முடியாது. ஆகவே, “நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததிலானாலே தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப்பண்ணுகிறார்.” (ரோமர் 5:8) கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காக மரித்து “அவரது இரத்தத்தின்மேல் நாம் வைக்கும் விசுவாசத்தின் மூலமாக” நம்மை மீட்டு உயர்த்திவைப்பதால் நாம் நீதியாளர்களாக்கப்படுகிறோம். அல்லது, ஆதாமுக்குள்ளாக விழுந்துபோன நிலைமையிலிருந்து மனித பரிபூரண நிலைமையை அடைகிறோம். “நாம் விசுவாசத்தினாலே நீதியாளர்களாக்கப்படுகிறோம்” (N என்ற நிலைமையை உயர்த்தப்படுகிறோம்). “நாம் விசுவாசத்தினாலே நீதியாளர்களாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம்.” (ரோமர் 5:9) நாம் இனி தேவனாள் சத்துருக்களாக எண்ணப்படாமல் நீதியாளர்களாக்கப்பட்ட புத்திரர்களாகவே மதிப்பிடப்படுகிறோம். நினைக்க பரிபூரணத்தில் இருந்த ஆதாமும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவும் இருந்த இந்த நிலைமையில் நினைக்க

பரிபூரணராக நாம் இராமல், அவ்வாறு இருப்பதாக தேவனால் கருதப்படுகிறோம். “நீங்கள் விசைகொடுத்து வாய்க்கப்பட்டீர்கள்,” “மீடப்பட்டீர்கள்,” “எல்லாவற்றிலிருந்தும் இலவசமாய் நீதியாளர்களாக்கப்பட்டீர்கள்” என்ற தேவனுடைய வார்த்தைகளினால் உண்டாகும் விசுவாசத்தினால் நீதியாளர்களாகக் கருதப்படுகிறோம் என்ற நிச்சயம் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது. விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரங்கள் நமக்கு உடுத்தப்பட்டதினால் நாம் தேவனுக்கு முன்பாக கறைநிறையற்றவர்களாக, குற்றமற்றவர்களாக, பரிசுத்தர்களாக நிற்கிறோம். நமது பாவங்கள் அவர்மேல் மறைக்கப்பட்டதினால் நமக்கு வரவேண்டிய தண்டனையை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். இதனால் நமது நிமித்தமாக அவர் பாவிகளாகக் கருதப்பட்டு மரித்தார். ஆகவே அவரது மீட்பை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவருக்கும் அவரது நீதி சாட்டப்பட்டு, பாவம் இவ்வலகில் நமதுமேல் முன்னர் மனிதன் பெற்றிருந்த ஆசிரிவாதங்கள், உரிமைகள் ஆகியவற்றை மீண்டும் அடையும்படிச் செய்கிறது. இது நமக்கு ஜீவனமையும் தேவனுடனான ஐக்கியத்தையும் திரும்ப கொடுக்கிறது. விசுவாசத்தின் வழியாக நாம் இந்த ஐக்கியத்தை அடையலாம். தேவனுடைய “ஏற்றவேளையில்” ஜீவனம், முழு ஐக்கியமும் மகிழ்ச்சியும் நமக்கு நிச்சயப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

நீதியாளர்களாக்கப்படுதல் ஓர் ஆசிரிவாதமான காரியமென்றாலும் இது நமது சபாவத்தை* மாற்றுவதில்லை என்பதை நாம் நினைவில்

*நீதியாளர்களாக்கப்படுதலைப் பற்றிய அதிகப்படியான விளக்கங்களுக்கு ஆராவது தொகுதியில் ஆசிரியரின் முன்னுரைமீல் பக்கம் (III), (iv)ல் பார்க்கவும்.

*ஒரு மனிதன் செட்ட சபாவுடையவன் என்று சொல்லப்பெறும் சபாவம் என்ற வார்த்தை இணக்கமான அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சரியாக சொல்லுவோமென்றால், அவன் இவற்றையெல்லாம் செட்டவன் அல்ல. மனித சபாவம் என்பது தெய்வீக சபாவத்தின் மாய்சீக சபாவாக “மிகவும் நல்லது” என கண்டதரக இருக்கிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு மனிதனும் நல்ல சபாவுடையவன். அவனது நல்ல சபாவம் சிபித்திருக்கிறது. ஆகையால் ஒரு மனிதன் தீயவன், மிகுத்ததமனாவான் என்று சொல்லித்தவ்வாய் இவற்றையெல்லாம் மாற்றாது. அவனது இவற்றையெல்லாம் சபாவம் தேவ சபாவம் என்ற வார்த்தையை மேலே பிரதானமாக அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறோம். கிறிஸ்துவின் நீதியாளர்களாக்கப்பட்டு, தேவனுடைய முடிக்குரிய சபாவுக்கும், மனித சபாவத்தின் அனைத்து சமூகங்களுக்கும் ஆசிரிவாதங்களுக்கும் திரும்புகிறான்.

வைத்திருக்க வேண்டும். நாம் இன்றும் மனித ஜீவிகளாகவே இருக்கிறோம். பாவத்தின் இழிவான நிலைமை மற்றும் தேவனிடமிருந்து விலகி இருப்பதிலுமிருந்து இராட்சிக்கப்பட்டு, பாவ மனிதர்களாக அல்லாமல் மனித புத்திரர்களாக இருக்கிறோம். தற்போது நாம் புத்திரர்களாக இருக்கிறபடியால் தேவன் நம்போடு பேசுகிறார். அவிசேஷ யுகத்தின் போது “உன் கதந்தரர்களாகிய” “சிறுவந்தையை” அழைத்து, “என் மகனே உன் இருதயத்தை எனக்குத் தா” என்று கூறுகிறார். அதாவது இயேசு உனக்கு முன்மாதிரியை காண்பித்தபடி, “உன்னை ஒப்புக்கொடு, உன் அனைத்து பூமிக்குரிய வல்லமைகள், அதிகாரங்கள் உன் சித்தம், உன் தலைநகர்கள், உன்விடமுள்ள அனைத்தையும் எனக்குக்கொடு; அல்லாறு செய்வாயானால், நான் உன்னை மனித நிலைமைக்கு மேலாக உன்னத நிலைமைக்குரிய மகனாக உயர்த்துவேன் என்கிறார். ஓர் ஆவிக்குரிய மகனாக, “பிதாவின் தன்மையின் சொரூபமாயிருக்கிற” இயேசுவின் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்ட ஆவிக்குரிய சாரத்தில் உன்னை உயர்த்துவேன். நீ பூமிக்குரிய நம்பிக்கைகள், எதிர்ப்பாட்புகள், குறிக்கோள்கள், இலக்குகளை விட்டு, மனித சுபாவத்தை முழுமையாக தத்தம் செய்து, அதை என் உணியத்திற்காக பயன்படுத்துவாயானால், உன் சந்ததியானாக காட்டிலும் உன்னத சுபாவத்தை நான் உனக்குக் கொடுப்பேன். “கிறிஸ்துவனோட நீங்கள் மகிமைப்படும்படி அவருளேசுடப் பாடுபட்டால்,” உங்களை தேவனுடைய கதந்தரரும் கிறிஸ்துவக்கு உன்சுதந்தரருடாகக்கி, “தெய்விக் சுபாவத்தில் பங்கடையச் செய்வேன்” என்றும் கூறுகிறார்.

அவிசேஷ யுகத்தில் தங்களுக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள பரிசை சரியாக நிதானித்து மதிப்பீடு செய்தவர்கள், அதை ஹெயிப்பதற்காக பாரபாள் யாவற்றையும் சந்தோஷத்துடன் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு தங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஒட்டத்தைப் பெறுமையோடு ஓடுகிறார்கள். நாம் நீதிமான் நிலைமையைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதற்காக நமது கிரிஸ்துகள் தேவைப்படுவதில்லை. அதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் நமது கந்தாராகிய இயேசுவே செய்து முடித்தார். நாம் விசுவாசத்தின் மூலமாக அவரது நிறைவேற்றப்பட்ட பணியை அங்கீகரிப்பதினாலேயே நாம் நீதிமான்களாக்கப்பட்டு N நிலைமைக்கு உயர்த்தப்பட்டோம். ஆனால்

இந்நிலையை அடைந்தப் பிறகு நாம் தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்ல வேண்டுமானால் கிரியை செய்யாமல் முன்னேறிச் செல்ல முடியாது. மெய்யாகவே நமது விசுவாசத்தை இழக்கக்கூடாது. இல்லையென்றால் நீதிமான்சூதலை இழந்துவிடுவோம். ஆனால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டு விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருந்தேமானால் (ஆவியினால் ஹெயிப்பிக்கப்பட்டு அதன் மூலம் விடைத்த கிருமையினால்) தேவனுக்குப் பிரியமான கனிசனைக் கொடுக்கும்படி கிரியை செய்கிறவர்களாயிரும்போம். ஏனெனில் நாம் செய்த உடன்படிக்கையின்படி இந்த பரிசைசெலுத்த வேண்டுமென்று தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். நாம் நம்பிமுள்ள அனைத்தையும் கொடுத்து நம்மையும் தத்தம் செய்வதன் மூலம் அந்த மாபெரும் பரிசுப்பொருளை பெரிதும் மதிக்கிறோம் என்று காண்பிக்கும்படி தேவன் விரும்புகிறார். கிறிஸ்துவின் மூலமாக நாம் செலுத்தும் புத்தியின் ஆராதனையாகிய பரி, பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுடையது. (ரொமர் 12:1) இது மனிதருக்கல்ல, தேவனுக்கே செலுத்தப்பட வேண்டும்.

நாம் இவைகளை எல்லாம் அப்பணிக்கும்போது “கந்தாரவே நான் என்னுடைய பரிசையும், நோதலையும், தாஸத்தையும், ஆதிக்கத்தையும் எப்படி உமக்கு செலுத்த வேண்டுமென விரும்புகிறீர்?” என்று கேட்கிறோம். இதற்கு விடை காணும்பொருட்டு தேவனது வசனத்தை ஆராய்ந்துப் பார்க்கும்பொழுது நமது கந்தார் செய்ததைப்போல் நமக்குள்ளதெல்லாவற்றையும் அவருக்குக் கொடுத்து, நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்கேற்ப எல்லா மனுஷருக்கும் விசேஷமாக விசுவாச விட்டாருக்கு நன்மை செய்யவும், ஆவிக்குரிய ஊழியங்களைச் செய்தோ அல்லது மாம்ச உணவுக்கேற்றவைகளைச் செய்தோ, கிறிஸ்துவின் நீதியில் அவர்களை உடுத்திவோ அல்லது பூமிக்குரிய ஆடைகளைக் கொடுத்தோ, நமது ஆற்றலுக்கேற்ப அல்லது அவர்களது தேவைக்கேற்ப ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்கிற அவரது சத்தத்தை நாம் கேட்போம். நமக்குள்ளதனைத்தையும் அப்பணித்த பிறகு நாம் ஆவியில் ஹெயிப்பிக்கப்பட்டு M நிலையை அடைகிறோம். நம்மை நேசித்து நம் விசையேற்பெற்ற இரத்தத்தினாலே நம்மை விசைக்கு வாய்க்கிளவரின் அதிகாரத்தினாலும், ஆவியினாலும் இப்போது தொடர்ந்து

கொடுக்கப்பட்டுள்ள வல்லமையின் மூலம், அதை நாம் முழுமையாக உபயோகித்தோமானால், நமது உடன்படிக்கையை புற்றியமாக நிறைவேற்றி ஜெயங்கொண்டவர்களாகவும், புற்றியும் ஜெயங்கொண்டவர்களாகவும் ஆவோம் இவ்வாறு இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி நடக்கும்பொழுது

“பெற்றியை உந்துகின்றோம் என்று ஒருபோதும் எண்ணாதே, என்னை அசதியும் அமர்ந்துவிடாதே. உன் கிரீடத்தை பெறும்வரைக்கும் இந்தக் கடினமான பணி முடிவடையாது.”

நமது உண்மையும் உத்தமமான சகோதரர் பவுலஸ்போன்று நல்லப் போராட்டத்தைப் போராடி ஓட்டத்தை முடித்த பின்புடனான் கிரீடத்தைப் பெறமுடியும். அதுவரைக்கும் நமது பலியின் ஜலிவாணமும் நறுமணமுமாகிய உண்பும் உறியும் அனுதினமும் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனிடத்திற்கு கசந்த வாசனையாக மேலே எழும்ப வேண்டும்.

மரண நித்திரையிலிருக்கிற ஜெயங்கொள்ளுகிற வகுப்பரைச் சேர்ந்த பரிசுத்தவான்கள் ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு L நிலைமையை அடைவார்கள். கர்த்தருடைய வருகையின்பொழுது உயிரோடிருப்பவர்களும், மீதிருப்பவர்களுமாகிய அதே வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் நித்திரையில் ஒரு கணம்கூட தாமதியாமல், பூமிக்குரிய சரீரத்தினைக் களைந்து ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக மறுபுயமடைகிறார்கள். மறுபுயமாக்கப்படுபொழுது இந்த மண்ணான சரீரம் அழிய வேண்டியது அவசியமாகிறது. பெலின்பானதும், பூமிக்குரியதும் அழிவுக்கேதுவானதும் மரிக்கும் தன்மை வாய்ந்ததுமாகிய இந்தச் சரீரம் மரித்து பரத்துக்குரிய, ஆவிக்குரிய, அழியாத, மரிக்கக்கூடாத நிலைமையைச் சதந்தரிக்கும். (1 கொரி. 15:44, 52)

அவர்கள் மறுபுயமடைந்த பிறகு அல்லது ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக பூரணப்படுத்தப்பட்ட பிறகு (L நிலைமை) அந்த வகுப்பாரின் முழு எண்ணிக்கையும் நிறைவடைந்தவுடன் கர்த்தருடைய வல்லமையிலும் மாபெரும் மகிமையிலும் (K நிலைமை) ஒன்றாக இணைக்கப்படுவதற்கு

முன்பாக எவ்வளவு காலம் L நிலைமையில் நிலைத்திருப்பார்கள் என்று கூறமுடியாது. முழு சரீரமும் தலையாகிய கிறிஸ்துவின் இணைக்கப்பட்டு முழு மகிமையடைவதைத்தான் நாம் “ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாணம்” என்று புரிந்து கொள்கிறோம். அப்பொழுது மனவாட்டி தன் கர்த்தரின் சந்தோஷத்துக்குள் உட்பிரவேசிப்பார்.

தெய்வீக ஏற்பாட்டின் வரைபடத்தில் n, m, p, q என்ற நான்கு தனித்தனியான விசேஷ வகுப்பரைக் குறித்து பார்ப்போம். இந்த நான்கு வகுப்பாரும் ஒன்றுசேர்ந்து, கிறிஸ்துவின் சரீரம் என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்கிற பெரளவான கவிசேஷ சபையைக் குறிக்கிறது. n மற்றும் m வகுப்பார் ஆவியினால் ஜெபிப்பிக்கப்பட்ட M நிலைமையில் உள்ளனர். கவிசேஷ யுகம் முழுவதும் இந்த இரண்டு வகுப்பாரும் தொடர்ந்து ஒன்றாகவே இருத்துவருகின்றனர். இவர்கள் தங்கள் சரீரங்களை ஜீவபலியாக செலுத்துவதாக தேவனோடு உடன்படிக்கைச் செய்திருக்கிறார்கள். இரு வகுப்பாரும் “பிரியமானவருக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு,” “புது சிருஷ்டிகளாக” ஆவியினால் ஜெபிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கிடையே உள்ள வித்தியாசம் என்னவெனில், n நிலைமையிலுள்ளோர் கிறிஸ்துவோடு பூமிக்குரிய சித்தம், குறிக்கோள்கள் மற்றும் ஆசைகளுக்கு மரித்து உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றினவர்கள். ஆனால், m வகுப்பார் தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்த ஆவியினால் ஜெபிப்பிக்கப்பட்ட திரள்கூட்டத்தாரைக் குறிக்கும் ஆனாலும், இவர்கள் தங்கள் உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவதிலிருந்து பின்வாங்கி பரிதாப நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். கிறிஸ்துவின் மனவாட்டியாக இருக்கப்போகிற ஜெயங்கொண்டவர்களே n வகுப்பார். இவர்கள் கர்த்தரோடுகூட அவரது சிங்காசனத்தில் உட்கார்ந்து K நிலைமையில் மகிமையடைவர். இந்தச் சிறுமந்தைக்குத்தான் நம் இராஜ்யத்தைக் கொடுக்க பரலோகத்தின் பிதா பிரியமாயிருக்கிறார். (லூக். 12:32) மனித சித்தத்துக்கு மரிக்காமல் m வகுப்பார் பின்வாங்குகின்றனர் என்றாலும், தேவன் தொடர்ந்து இவர்களை தேசிக்கிறபடியால் பரிபூரண ஆவியின் நிலைமையாகிய L நிலைமைக்கு உபத்திரவங்களின் மூலமாகக்கொண்டு வருகிறார். ஆனால் அவர்கள் ஜெயங்கொள்ளாதுபடியால் சிங்காசனத்தில் அமரும் மகிமையை, அதாவது

K நிலைமையை இயுந்துவிடுகின்றனர். நாம் பிதாவின் அன்பை மதித்து, நமது கர்த்தரின் அங்கீகாரத்தைப் பெற விரும்புவோமானால், அவரது சரித்தரின் அங்கம்களாயிருக்கவும் அவரது மனவாட்டியாகி அவரது சிங்காசனத்தில் அமரவும் வேண்டுகோளாக, நமது பரியின் உடன்படிக்கையை மனப்பூர்வமாகவும் உண்மையாகவும் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

p என்ற பகுதி பெரும்பாலான பெயர் சம்பவிகளைக் குறிக்கிறது. இவர்கள் M நிலைமையில் அல்ல மறாக, N நிலைமையில் காணப்படுகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்கவும். இவர்கள் நீதியாளர்களாகக் கட்டப்படுகின்றனும் பரிசுத்தமாகக் கட்டவில்லை. இவர்கள் தங்களை தேவனுக்கென்று முழுமையாக தத்தம் செய்யாததால் ஆவிக்ஞரிய ஶீவிகளாக நெடுவிக் கட்டப்பாதிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்கள் பாவங்களுக்கு மீட்கும்பொருளாக இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதனால், உலக ஜனங்களின் நிலைமையைக் காட்டிலும் மேலான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் தேவனது ஆவிக்ஞரிய குடும்ப அங்கத்தினர்களாவதற்கான இந்தச் சலிசேஷ யுகத்தின் பரம அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள். இவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருந்து, கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தின் நீதியாளர் கட்டளைகளுக்கு தங்களை முழுமையாக ஒப்புகொடுத்தார்களானால், திரும்பக்கொடுக்கும் காலங்களில் யூரிக்கூரிய பரிபூரண மனிதனான ஆதாம்ன் சாயலை இறுதியாக அடைவார்கள். ஆதாம் மூலமாக இயுந்துபோன அனைத்தையும் திரும்பி பெற்று முழுமையாகச் சீர்பொருந்துவார்கள். இவர்கள் ஆதாம் தளது விழுமைக்கு முன்பு ஒழுக்கத்திலும், சிந்தையிலும், உடலிலும் பெற்றிருந்த பரிபூரண மனித நிலைமையை அடைந்து, மீண்டும் தேவசாயலுக்குத் திரும்புவார்கள். ஏனெனில் இவைகள் அனைத்தையும் பெறவே அவர்கள் மீட்கப்பட்டார்கள். N நிலைமையிலுள்ள இந்த நீதியாளர்களும் நிலைமை கிறிஸ்துவின் மூலமாக உண்டான இரட்சிப்பைக் கேட்டு விசுவாசிக்கத்தினால் ஏற்பட்டது. பொதுவான உலக மனுக்குலம் ஆயிரமண்டு ஆட்சியில் துவ்வியமான சத்திய அறிவுக்குக்கொண்டு வரப்படுதலின் மூலம் அடையவிரும்பும் ஆசீர்வாதங்களை, விசேஷ ஆசீர்வாதமாக இவர்கள் உலக ஜனங்கள்

பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பாகவே சீக்கிரமே அனுபவிப்பார்கள். இயுந்துபோதிலும் இவர்கள் உலக ஜனங்களுக்கு முன்பாகவே சரியான கோணத்தில் நடக்க ஆரம்பித்து முன்னேறும் சலுகையை அடைவார்கள். ஆனால் p நிலையிலுள்ள வகுப்பாரோ தற்காலத்தில் இந்த விசுவாசத்தினால் வரும் பலன்களைப் பெற்று, நீதியாளர்களாக வளர்ச்சியடைவதில் தோல்வியைச் சந்திக்கிறார்கள். “கிறிஸ்துவின் சார” அடிமையங்களாக வேண்டும் என்ற விசேஷ நோக்கத்திற்காக, சிலரை தற்காலத்தில் நீதியாளர்களாகும்படிச் செய்து, தேவனால் ஏற்கும்படியான பிரியமான பலிகளைச் செலுத்துவதற்கு அவர்களுக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த p வகுப்பார் நீதியாளர்களாகும் தேவ தயவை “விருதாவாய்” பெறுகிறார்கள். 2 கொரி. 8:9 தேவன் பலிகளை அங்கீகரித்து ஏற்கும் தற்காலத்தில், இவர்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தத் தவறி பிரியமான பலிகளைச் செலுத்தாதவர்கள். இந்த வகுப்பாவரச் சோந்தவர்கள், “பரிசுத்தவர்கள்” என்றோ “உடன்படிக்கை செய்த சார அங்கங்கள்” என்றோ பலம் அப்போஸ்தலனால் அழைக்கப்படாமல் “சகோதரர்கள்” என்றோ அழைக்கப்படுகின்றனர். (ரோமர் 12:9) முழு மனுக்குலத்தாரும் தங்கள் ஆதி நிலைமைக்கு சீர்பொருந்தின பிறகு, இதே அடிப்படையில் வேறப்பட்ட சபாவத்தில் கிறிஸ்துவர்க்கு சகோதரர்களாகவும், தேவனுக்குப் பிள்ளைகளாகவும் இருப்பார்கள். ஒவ்வொரு சபாவத்திலும், ஒவ்வொரு நிலைமையிலும் தேவனுக்கு இசைவாக இருக்கிற அனைவருக்கும் அவர் தன்ப்பளாயிருக்கிறார்.

இயேசு பாவத்திற்காகப் பரியாளர் என்பதை விசுவாசிக்காததால் நீதியாளர்களாகக் கட்டப்படாத இன்னும்பொரு வகுப்பார் (N நிலைமையிலிராத) பெயர் சம்பவியில் உண்டு. இவர்கள் N கோட்டுக்குக் கீழான நிலைமையில் (v) இருப்பவர்கள். இவர்கள் “ஆட்டுத்தேவல் போர்த்தின ஒநாய்ப்பள்.” ஆனாலும் தங்களை கிறிஸ்துவர்கள் என்று கூறிக்கொள்கின்றனர். இவர்கள் பெயர் சம்பவியில் உறுப்பினர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் மீட்பாக கிறிஸ்துவை உண்மையாக விசுவாசிக்கிறவர்கள் அல்ல. இவர்கள் R நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். உலகத்தின் ஒரு பாகமாக இருக்கிற இவர்கள், உண்மையில்

திருச்சுடையுட்புப் புறம்பாக இருந்து சைவக்குப் பெரும் காயங்களை உண்டாக்குகிறார்கள். n, m, p, q ஆகிய நான்கு வகுப்பார் ஒருவரோடொருவர் கலந்து இருப்பதால் அனைவரும் தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைத்துக்கொள்கின்ற நிலைமையில், திருச்சுடையானது சலிசேஷ யுகம் முழுவதிலும் இருந்து வந்திருக்கிறது. நம் கர்த்தர் முன்னுரைத்தபடி, பெயரளவில் மட்டும் இருக்கும் பரஸோக இராஜ்யம் (பெயர் சைவ) கோதுமையுடைய களையும் விதைக்கப்பட்ட நிலத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கிறது. யுக முடிவுவரை அதாவது “அவை இரண்டையும் அறுப்புக்காலம் வரைக்கும் வளர விடுவேன்” என்று கர்த்தர் கூறிவிருக்கிறார். அறுப்புக் காலத்தில் அறுவடையாளர்களை நோக்கி “களைகளைப் பிடுங்கி சுட்டுகிறதற்குக் கட்டுகளாகக் கட்டுங்கள். கோதுமையோ என் களஞ்சியத்தில் சேர்த்து வைப்புகள்” என்று சொல்லுவார். (மத். 13:38, 41, 49)

இந்த யுகம் முழுவதும் கோதுமை, களை ஆகிய இரண்டும் ஒன்றாக வளர வேண்டும் என்றும், இவைகள் பெயர் சைவ அங்கங்களாக பரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் கர்த்தர் தம் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தினாலும், இந்த வேறுபட்ட பிரிவுகளுக்கிடையே ஒரு பிரிவினைக் காலம் வந்து, உண்மை சையாகிய அவரது பரிசுத்தவர்கள் (n) தேவனது உடையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, வெளியறங்கமாக்கப்பட்ட வேண்டும் என்பது அவரது நோக்கமாயிருந்ததையும் அவரது வார்த்தையிலிருந்து அறிகிறோம். (மத். 13:39)

சலிசேஷ யுகத்தின்போது, நல்ல விதையும் அதோடுகூட களைகளும் வளர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. “நல்ல விதை இராஜ்யத்தின் புத்தியார்.” “n” மற்றும் “m” வகுப்பார் ஆவிக்குரிய புத்திராயிருக்கின்றனர். ஆனால் “களைகளோ பெயர்சைவர்களின் புத்தியார்.” “ஒருவனும் இரண்டு எஜமானருக்கு ஊழியம் செய்ய முடியாது.” “யாருக்கு நீங்கள் ஊழியம் செய்கிறீர்களோ அவர்களுக்கு நீங்கள் அடிமைகளாயிருக்கிறபடியினால்” q வகுப்பாரும் மற்றும் p வகுப்பாரில் அநேகரும் களைகளாயிருக்கின்றனர். p வகுப்பில் உள்ளவர்கள் தங்கள் தாய்நினைவுகளையும், ஊழியத்தையும் தங்களை வினைக்கொடுத்து மீட்ட கர்த்தருக்கென்று அர்ப்பணியத்தில்வை. அவர்கள் தங்கள் நேர்த்தையும், திறமைகளையும் உண்மையில் தேவனுக்கு

எதிராக செலவுப்பதால் அவர்கள் விநோதியின் ஊழியத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இனி சலிசேஷ யுகத்தின் முடிவு அல்லது அறுவடையை வரைபடத்தில் காண்போம். யுக யுகத்தின் அறுவடைக்கு ஒத்தாற்போல சலிசேஷ யுகத்திலும் 33 வருடங்கள் ஒரு பாகமும் ஏழு வருடங்கள் மற்றொரு பாகமுமாக மொத்தம் இரண்டு பாகங்கள் உள்ளதைக் காணலாம். இந்த அறுவடை, உதருடையதைப்போன்றே திருச்சுடையருக்கு முதலாவதாக சோதனையின் காலமாகவும் அதன்பின் தாம் பிரித்து எடுத்தலும் நடைபெறும். பிறகு கோபாக்கிணையின் காலம் அல்லது “கடைசி ஏழு வாசைகள்” உலகத்தின்மேலும் பெயர் சைவகளின்மேலும் ஊற்றப்படுகிற காலமாயிருக்கிறது. சலிசேஷயுக சைவ ஆவிக்குரிய நிலையில் அறுபலிக்கிற அனைத்துக் காரியங்களுக்கும், மாம்ச நிலையில் இருந்த யுக சைவ ஒப்பணையையும் நிழலாயும் இருக்கிறது. யுக சையார் அந்த யுக அறுவடையின்போது அப்போது கொடுக்கப்பட்டிருந்த சத்தியத்தினால் சோதித்துப் பார்க்கப்பட்டனர். அப்பொழுது யுகருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சத்தியம் அரிவாளாக இருந்து யுகரின் பெயர் சைவகளிலிருந்து உத்தம இன்றியேவர்களைப் பிரித்தெடுத்தது. தேவத் திட்டங்களின்படியே நடப்பதுபோல் காண்பித்துக்கொண்ட ஏளாளமானவர்களுக்கு மத்தியில் உண்மை கோதுமை மணிகள் ஒருசிலரே இருந்தனர். அவ்வாறே இந்த யுகத்தின் அறுவடையிலும்² நடக்கும். யுக யுகத்தைப் போன்றே சலிசேஷ யுக அறுவடையும், அவ்வேளையில் பிரசன்னமாகியுள்ள பிரதான அறுவடையாளரும், கர்த்தருமான இயேசுவின் கண்காணிப்பின்கீழ் நடைபெறும். (வெளி. 14:14) இந்த யுகத்தின் அறுவடையின் முதல் பணியாக நமது கர்த்தர் உண்மைச் சைவமைய் போலி பெயர் சைவகளிலிருந்து தளியே பிரித்தெடுக்கிறார். பெயர் சையானது இரண்டும் கலந்த கலையாக இருப்பதால், அவனை “பாபினை” அதாவது மூழ்ப்பம் என்று பொருள்பட கர்த்தர் அழைக்கிறார்.

²வெள்கயப் பாடல்கள் 3, உமது இராஜ்யம் வருவதாக, ஆசிரியரின் முன்னுரை பக்கம் 13-ஆம் பத்தியில் காண்க. சலிசேஷ யுகத்தின் அறுவடை நீண்டகாலப்பகுதியைக் கொண்டது என்று ஆசிரியர் காண்பித்திருக்கிறார்.

அறுவடையானது பெயர் சபைகளிலுள்ள பலதரப்பட்ட வகுப்பாளர் பிரித்தெடுத்து அவர்களை முதிர்ச்சியடையச் செய்து, பூரணப்படுத்துகிற காலமாயிருக்கிறது. அப்பேரளவில் களைகளிலிருந்து கோதுமை மணியையும், முதிர்ச்சியடைந்த கோதுமையை முதிர்ச்சியடையாத கோதுமையிலிருந்தும் பிரித்தெடுப்பார். கோதுமை மணியின் முதற்பலன்களை x வகுப்பார் ஆவர். அவர்கள் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு ஏற்ற வேளையில் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகி அவளது கர்த்தரைப் போலாகி அவரோடு கூட என்றென்றைக்கும் இருப்பார்கள்.

g என்பது சிறுமந்தையை பாபிலோனிலிருந்து பிரித்தெடுத்தவைப் பற்றிக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கர்த்தரோடு அவள் ஒன்றித்திருக்கும்படியும், அவரது நாமத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, அவரது மகிமையில் பங்குபெறுவதற்காகவும் தன் வழியில் முன்னேறிக் கொள்ளுருக்கிறார். w என்பது தமையும் சார்புமாகிய, மகிமையடைந்த கிறிஸ்துவைக் காண்பிக்கிறது. t, u, மற்றும் v ஆகிய பாகங்கள் பெயர் சபையாகிய பாபிலோன் மாபெரும் "உபத்திரவக் காலத்தின்" போது "நமது கர்த்தரின் நாளில்" விழுந்து, துண்டு துண்டாகச் சிதறுவதைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு திகிலுண்டாக்குகிற காரியமாகத் தோற்றமளித்தாலும், அனைத்து உண்மையான கோதுமை மணிகளுக்கும் பெரும் நன்மைக்கேதுவாகவே அமையும். தன்னை உண்மையான கிறிஸ்தவ சபை என்று கூறிக்கொண்டபடி பாபிலோன் இல்லாததே அதன் விழுமைக்குக் காரணம். உலகத்தின் பார்வையில் பெயர் சபைப் பெற்றிருக்கும் அதிகாரங்கள் மற்றும் மென்மைகளில் பங்குபெறும்படி, மற்ற மாயக்காரர்கள் தங்களை அத்துடன் இணைத்துக்கொள்ளுருக்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் நடக்கைகளில் பாபிலோனை ஒரு தூர்நாற்றமானதாக உலகத்தார் மத்தியில் விளங்கப்பண்ணுகிறார்கள். அவர்களது உண்மையான குணநலன்களை கர்த்தர் என்றும் அறிந்திருக்கின்றபடியால், அறுவடை வரைக்கும் தமது நோக்கம் நிறைவேறும்படி அவர்களை தனியே விட்டுவிடுகிறார். "அவர்கள் அவருடைய இராஜ்யத்தில் (களைகளைக் கட்டுக்களாகவும், பெய்த் திருச்சபையைத் தனியாகவும்) இருக்கிற சைல இடறல்களையும், அக்கிரமஞ் செய்கிறவர்களையும் சேர்த்து, அவர்களை அக்கிலிச் சூலையிலே போடுவார்கள். பெயர் சபை அமைப்புகளுக்கு உபத்திரவம் மற்றும் அழிவு, அங்கே அமுலையும் புகழ்ப்பும் உண்டாயிருக்கும்

அப்பொழுது நீதியாளர்கள் (x வகுப்பார்) தங்கள் பிதாவின் இராஜ்யத்திலே சூரியணைப்போல் பிரகாசிப்பார்கள். (மத். 13:41 - 43) தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு விரோதமாக ஆயி உலக நம்பிக்கை (Spiritsism), அவிசவாசம் ஆகியவற்றை பெருமளவில் பல்வேறு வழிகளில் பாபிலோன் கடைப்பிடித்து வருவதினால், உண்மைத் திருச்சபையாருக்கு பெருமளவில் துன்பங்கள் நேரிடுகிறது. ஆத யுக் அறுவடையின்போது, மகிமையையும் அதிகாரத்தையும் எதிர்ப்பார்த்திருந்த ஆதருக்கு, கிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணம் எப்படி இடறுதலின் கல்லாகவும், உலக நூலாளிகளாகிய கிரேக்கருக்கும் பயித்தியமாகவும் தோன்றியதோ, அப்போது சலிசேஷ யுக் அறுவடையின் போதும் அது இடறுதலின் கல்லாகவும், விழுவுதற்கேதுவான கள்மலையுமாயிருக்கும்.

சத்தியமாகிய பொன், வெள்ளி, விலையேறப்பெற்ற கற்கள் ஆகியவற்றாலும், அதற்கென்ற குணங்களாலும் கிறிஸ்துவின்மேல் சுட்டாத ஒவ்வொருவனும், அக்கினியாகிய கோபாக்கிணையின் காலத்தில் கடுமையான துன்பத்திற்குள் அகப்படுவான். ஏனென்றால், மரம், புல், வைக்கோல் போன்ற போதனைகளும், கிரியைகளும் எரிந்து சாம்பலாகும் முறைமாகக் கட்டியவர்கள், அங்கீகரிக்கத்தக்க குணங்களைப் பெற்றிருந்தவர்கள் z ஆல் குறிக்கப்படுகிறார்கள். t என்பது ஆயிமில் ஜெபிப்பிக்கப்பட்ட "திரள் சுட்டத்தாணை" குறிப்பிடுகிறது. இவர்கள் மரம், புல், வைக்கோலால் கட்டுகிறார்கள். இவர்கள் கோதுமை வகுப்பாராக இருந்தபோதிலும் முதற்பலன்களைக் (s) சுட்டிச்சேர்க்கும் காலத்தில் முழுமையான வளர்ச்சியடையாதிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் (t) சிங்காசனத்தின்மேல் அமரும் பரிசையும் தெய்வீகச் சுபாவத்தையும் இழக்கிறார்கள். ஆனாலும் இவர்கள் தெய்வீகச் சுபாவத்திற்குக் கிறான நிலையிலுள்ள ஆலிக்குரிய ஜீவிகளாக இறுதியில் வந்து சேருகிறார்கள். இவர்கள் உண்மையாகவே நூலான்றானத்தில் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தப் போதிலும், உலக ஆலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டதினால் ஜீவலி செலுத்தாமல் தோல்வியடைகிறார்கள். "அறுவடை" காலத்தில், பிற வகுப்பாரிலிருந்து மணவாட்டிகளாகிய ஜீவனுள்ள அங்கங்கள் சத்தியத்தினால் பிரிக்கப்படும் வேளையிலும், பிறகு காதுகள் t வகுப்பாரையும் சேர்த்து கேட்க மனமின்றி மந்தமாக இருக்கும்

பிரிக்கப்படும் காலத்தில் அவர்கள் விசுவாசிப்பதிலும், செயல்படுவதிலும் அசதியாக இருப்பார்கள். மணவாட்டி வகுப்பாரின் எண்ணிக்கை நிறைவடைந்து அவர்கள் கர்த்தரோடு இணைந்துவிட்டார்கள் என்று உணர்ந்தப் பிறகு, தங்களை அலட்சியத்தினாலும், உலக ஆசைகளினாலும் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, மாபெரும் பரிசை இழந்துவிட்டோம் என்று துக்கப்படுவார்கள். ஆகவே நங்களுக்கும், உலகத்தாருக்கும் தேவன் தம் திட்டத்தில் வைத்திருக்கும் அற்புதமான அன்பின் அழகினைப் புரிந்துகொண்டு, தங்களை துக்கத்திலிருந்து விடுவித்துக்கொண்டு, “அஸ்ஸலாமுலாய்! சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் இராஜ்யபாரம் பண்ணுகிறார். நாம் சந்தோஷப்பட்டுக் களிகூர்ந்து அவருக்குத் துதிசெலுத்தக்கூடவேண்டும். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாணம் வந்தது, அவருடைய மனைவி தன்னை ஆயத்தப்பண்ணினாள்.” (வெளி, 10:6, 7) என்று ஆர்ப்பரிப்பார்கள். கர்த்தருடைய அபரிதமான கிருபையை இங்கு கவனிக்கவும். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மணவாட்டியாக நீங்கள் தகுதியடையாது போனாலும், திருமனை விருந்துக்கு நீங்கள் வரலாம் என்று அழைப்புச் செய்தி அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது. “ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாண விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் பக்கிப்பவர்கள்.” (வெளி, 10:9) இந்த வகுப்பார் ஏற்றக் காலத்தில் கர்த்தருடைய சிப்சைகளின் மூலமாக, அவரது திட்டத்திற்கும் அவருக்கும் முழு இசைவுள்ளவர்களாகி, அவர்களது நீதியின் வஸ்திரங்களைக் கழுவி, மணவாட்டிக்கு (y) அடுத்த ஸ்தானமாகிய ஆவிக்குரிய ஜீவன் நிலைமையை அடைவார்கள் (L.நிலைமை). (வெளி, 7:14, 15)

உபத்திரவ காலத்தில் பாபிலோன் சீர்குலைந்து விழுந்த பிற்பாடுதான் உலகத்திற்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் நீதியின் ஆட்சி இவ்வலகத்தில் ஸ்தாபிப்பதற்கு ஆயத்தமாகவே அனைத்து மனித சமுதாயங்களையும், அரசாங்கங்களையும் கவிழ்த்துப்போடும். புறநூதியாரின் காலம் நிறைவேறும் வரைக்கும் கைவிடப்பட்டிருந்த மாம்ச இஸ்ரவேல்கள் (e) உபத்திரவக் காலத்தின் போது தேவதயவைப் பெற்று சீர்பெருந்துவார்கள். அதேசமயம் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலராகிய சலிசேஷ திருச்சபை நிறைவடைந்து மகிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஆயிரவருட யுகத்தின்போது இஸ்ரவேல் தேசமானது பூமிமீதுள்ள அனைத்துத் தேசங்களுக்கும் தலைவாகவும் முக்கியமானதாகவும் இருக்கும். அவ்வேளையில் கிறிப்புகிற

அனைத்துத் தேசத்தாரும் இஸ்ரவேலரோடு ஒன்றாக இசைத்திருக்கும்படியாக படிப்படியாக இழுக்கப்படுவார்கள்.

அவர்களும் உலகத்தார் அனைவரும் பரிபூரண மனித சபாவத்தை அடைவது படிப்படியாக நிறைவேறும் பணியாக இருக்கிறபடியால், இது நிறைவேற ஆயிரவருட யுகம் முழுவதும் தேவையாயிருக்கிறது. அந்த ஆயிரவருட கிறிஸ்துவின் அரசாட்சியில், ஆதாமினால் உண்டான மரணம் படிப்படியாக விழுங்கப்படும் அல்லது அழிக்கப்படும் அதன் பல்வேறு நிலைகளாகிய - சோய், வலி, பலவீனம், மரணம் ஆகியவை மாபெரும் மீட்பருடைய வல்லமைக்குக் கீழ்ப்படிவதினால் அழிக்கப்பட்டுவிடும். அந்த யுகத்தின் முடிவில் நமது வரைபடத்திலுள்ள பிரிவிடு நிறைவடைந்திருக்கும் தலையும் சார்புமான கிறிஸ்து (x) அந்த யுகத்தின் முடிவில், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தேவனுக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் இருந்து அதாவது திரைக்கட்டத்தார், தேவதூதர்கள், மனிதர்களாகிய அனைவருக்கும் தலைவராக இருப்பார். இயேசு கிறிஸ்து மற்றும் திருச்சபைக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் திரைக்கட்டத்தாரும், ஆவிக்குரிய ஜீவிகளும் (y), அடுத்து தேவதூதர்களும், அதைபடுத்து உலகதேசங்களுக்கு தலையாக இருக்கும் உத்தம மாம்ச இஸ்ரவேலரும் (z) இருப்பர். அதற்குப் பின்பு ஆதாம் பாவம் செய்வதற்கு முன்பிருந்த பரிபூரண நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட உலக மனிதர்களும் (w) இருப்பர். இவ்வாறாக ஆயிரவருட அரசாட்சியின்போது அதாவது திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களில் (அட. 3:21) சீர்படுத்தாத படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும் இதிக் சிலர் மனித ஜாதியிலிருந்து அறப்பண்ணப்போவார்கள். முதலாவதாக, முழு வெளிச்சமும் போதிய வாய்ப்பும் பெற்றிருந்தும், நீதியையும், பூரணத்தையும் அடைய நறு வகுடங்கள் தவணைக்காலங்கள் கொடுக்கப்பட்டும், மனத்திருந்தாதவர்களின் அழிவு (ரொ. 8:20); இரண்டாவதாக பரிபூரணத்தை அடைய முன்னேறியவர்கள் ஆயிர வருட அரசாட்சி முடியும்போது நடக்கும் இறுதிய பரிசையில், அவிசவாசிகளாகத் தீர்க்கப்படுகிறவர்களின் அழிவு (வெளி, 20:9) இப்படிப்பட்டவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவதால் இதிலிருந்து மீட்போ, உயிர்த்தெழுதலோ கிடைப்பதற்கான வாய்க்காததங்கள் எதுவும் இல்லை.

ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட பரீட்சை மட்டுமே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரேமுறை ஈடுபலி கொடுக்கப்பட்டது. இனி கிறிஸ்து ஒருபோதும் மரிக்கமாட்டான்.

திருச்சபையாளர் முதலாவது உயர்த்துவதும், அதன் மூலமாக இஸ்ரவேலையும் பூமியிலுள்ள அனைத்துக் குடும்பங்களையும் மறுசீரமைத்து அனைத்தையும் பரிபூரண நிலைக்குக் கொண்டுவந்து ஆசீர்வதிப்பதுமான நம் பரலோகத் தந்தையின் னாபெரும் திட்டத்தினால் நாம் நோக்கும்போது, “உள்ளத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிழையும், பூமியிலே சமாதானமும், மனுஷர் மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக” என்று பாபா தேவதூதர்களின் பாடல் நம் நினைவுக்கு வருகிறது. “கிறிஸ்துவுக்குள் சகலமும் கூட்டப்பட வேண்டும்” என்பதே தேவனுடைய திட்டத்தின் உச்சக்கட்ட நிறைவேறுதலாக இருக்கும். அவ்வாறு அனைத்தும் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்ட நிலையில், தேவனுடைய திட்டம் தோல்வியடைந்த ஒன்று என்று யாரால் கூறமுடியும்? தீமைமைய நன்மைக்காகவும், மனிதருடைய கோபத்தையும், சாத்தானின் கோபத்தையும் தமது மகிமை விளங்கும்படி அவர் நடப்பிக்கவில்லை என்று யார் அப்பொழுது கூறமுடியும்?

பிரமிடு படம் பரிபூரண நிலையை அடைந்த ஜீவிகளை பிரதானமாக வலியுறுத்துவதை மட்டும் நோக்கமாகக் கொண்டபாபால், முழு சிருஷ்டியும் ஒருமனப்பாட்டிற்குள் வருவதற்கான வழிமுறைகளுக்கு விடைகளைச் சொல்வதையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்துவை தலைவாகக்கொண்டு, அவரது சார்பாகிய திருச்சபையார் மட்டுமல்ல, பரலோகத்திலுள்ளவையையும், பூலோகத்திலுள்ளவையையுமாகிய சகலமும் ஒன்றுக்கூட்டப்படும்போது, அனைத்தும் இசைவையும் பரிபூரணமாயும் நிறைவேற்றியிருக்கும். (எபே 1:10)

கிறிஸ்து இயேசு இம்மாபெரும் கட்டிடத்திற்கு “ஆரம்பமும்,” “தலையாகவும்” “தலைக்கல்லாகவும்,” “பிரதானமான மூலைக்குத் தலைக்கல்லாகவும்” இருக்கிறார். இது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உச்சிக்கல்லின் கோணங்களுக்கும், அமைப்புகளும் ஏற்றவாறு அதன் கீழ்க் கற்கள் ஒவ்வொன்றும் கட்டப்பட வேண்டும். ஆனாலும் இந்தக் கட்டிட

அமைப்பில் எத்தனை வகையான கற்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பதும் பரலோகத்திலும், பூலோகத்திலுமுள்ள தேவியினர்களுக்குள் அநேக வெவ்வேறு விதமான சுபாவங்கள் உள்ளன என்பதும் ஒரு காரியமல்ல. அவர்கள் அனைவரும் நித்தியத்துக்கும் அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமானால், அவரது குயாரனின் சாபனுக்கு ஒப்பாக இசைவாக இருக்க வேண்டும். இந்தக் கட்டிடத்தில் சேர விரும்புகிறவர்கள் அனைவரும், தேவனுக்குக் கீழ்ப்புகிற ஆய்வில் பங்குபெற்று, அவரிடத்திலும் அவரது சிருஷ்டிகள் அனைவரிடத்திலும் அன்பு செலுத்த வேண்டும். “உள் தேவனாகிய கந்தரிடத்தில் முழு இருதயத்தோடும் முழு ஆத்துமாவோடும் முழு மலத்தோடும் முழு சிந்தையோடும் அன்புகூர்ந்து, உள்வரிடத்தில் அன்புகூருவதைப்போல பிரமிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக” என்பதே நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலையிருக்கிறது. இந்த அன்பு கிறிஸ்துவினரிடத்தில் பூரணமாய் இருந்தது.

பரலோகத்திலுள்ளவையையும் பூலோகத்திலுள்ளவையையுமாகிய சகலமும் ஒரே தலையாகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்று சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற தேவதிட்டத்தின்படி, முதலாவதாக தலையாகிய கிறிஸ்து தோற்றெடுக்கப்பட்டார். இரண்டாவதாக அவரது சார்பாகிய திருச்சபை தோற்றெடுக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு அடுத்த நிலையையில் தேவ தூதர்களும் மற்ற ஆவிக்குரிய வகுப்பாளரும் இருப்பார்கள். அடுத்து இஸ்ரவேலின் முற்பிதாக்கள் மற்றும் உலகத்தாரும் இருப்பார்கள். உள்ளத்திலிருந்து துவங்கி, ஒருமனப்பட்டு இசைவாக இருக்கும்படி கொண்டுவரப்படுகிறவர்கள் அனைவரையும் வரிசைப்படுத்துவது தொடர்ந்து நடக்கும்.

இந்த பரீட்சிக்கப்பட்ட, பிரதானமான, மூலைக்குத் தலைக்கல் முதலாவதாக நாட்ப்பட்டு அஸ்திபரக் கல் என்றழைக்கப்பட்டதே ஒரு தனிச்சிறப்பாகும். தேவமிடத்தில் வைக்கும் அனைத்து நம்பிக்கைகளுக்கும், அவரது நீதிக்குரிய அஸ்திபாரம் பூமியில் அல்ல, பரலோகத்திலேயே போடப்பட்டது என்பது இதில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பரலோகத்தில் உள்ளவையாளும் பிரமாணங்களாலும் கவரப்பட்டு, இந்தப் பரலோக அஸ்திபாரத்தின்கீழ்

கட்டப்பட்டு இணைந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்டிட முறை பூமிக்ஞரிய கட்டிடம் கட்டுவதற்கு நேர் எதிரான முறையாகும். இருந்தபோதிலும் அந்தத் தலைக்கல்லிற்கு ஒத்தவாறு முழுக்கட்டிடமும் இருக்கக் காணும்படி அக்கல் (இயேசு) முதலாவதாக நாட்பட்ட வேண்டியிருந்தது. நமது அஸ்திபாரம் மேல் நோக்கிச் செல்லவே நாட்பட்டது. கீழ் நோக்கியல்ல என்பதையும், ஜீவனுள்ள கற்களாகிய நாம் “அவருக்குள் எல்லாவற்றிலும் கட்டப்பட்டவர்களாக” இருக்கிறோம் என்பதையும் அறியும்போது எவ்வளவு பொருத்தமாயிருக்கிறது. ஆவிரவருட அசாட்சியில், மரணோகத்திலும், பூனோகத்திலுமுள்ள வெவ்வேறு சபாவுமுள்ள ஒவ்வொரு சிருஷ்டியும் பரிபூரணமாய்க் கீழ்ப்படிதலுக்குப்பட்டு இசைவாகி, தேவனை எந்தோத்தரித்து அவருக்கு ஊழியம் செய்யும் வரைக்கும், இந்த பணிகள் நீடிக்கும். அதன்பின்பு, அகில உலகங்களும் (Universe) பரிகர்த்தமாயும் அந்த நாளில், “அந்தத் தீர்க்கதரிசியின் சொல் கேளாதவன் எவனோ அவன் ஜனத்தினிதாதுக்கு இரண்டாம் மரணத்தில்” நிர்மூலமாகப்படுவான். (மழ் 3:22, 23)

வனாந்தரத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆசரிப்புக்கடாரம்

யுகங்களைப்பற்றிய தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டத்தைக் காண்பிக்கும் வரைபடத்தில் உள்ள அதே பாடங்கள், வனாந்தரத்தில் தெய்வீகக் கட்டளைப்படி கொடுக்கப்பட்ட நிழலான ஆசரிப்புக்கடாரத்திலும் கற்பிக்கப்படுகிறது. மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தைச் சென்றடைவதற்கும் பலவிதமான படிகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், யுகங்களுக்கடுத்த வரைபடத்தில் *ஆசரிப்புக்கடாரத்தையும் இணைத்துக் காண்பித்திருக்கிறோம். இவை இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, தெய்வீகத் திட்டத்தின் மேன்மையை எளிதில் விளங்கிக்கொள்ள இது உதவும். ஆசரிப்புக்கடாரத்தின் பிரகாரத்திற்கு (Court) வெளியே, முழு உலகமும் பாவத்தில் விழுந்துபோன நிலைமையில் (R) இருக்கிறது. வசால் வழியாக பிரகாரத்தில் நுழைகின்றபோது நாம் (N) நிலைமையில் விசுவாசிகளாகிறோம் அல்லது நீதியான்களாகக்கப்பட்டவர்களாகிறோம்.

*ஆசரிப்புக்கடார நிழல்கள் பற்றிய அதிகமான விளக்கத்திற்கு விசேஷித்த பரிசுகள் ஆசரிப்புக்கடார நிழல்கள் என்ற புத்தகத்தை பார்க்கவும்.

அதற்கு அடுத்த கட்டத்திற்கு முன்னேறுபவர்கள், ஞானஸ்நானம் செய்து ஆசரிப்புக்கடாரத்தின் பரிசுத்த திரைக்கதவுக்கு முன்னேறிச் சென்று, M நிலைமையில் ஆசரிப்புகிறார்கள். இவர்கள் “சமூகத்தப்பங்களால்” திடீரடைந்து “குத்துவிளக்கினால்” வெளிச்சம் பெற்று, “பொன்னாவான பரிபீடத்தில்” இயேசுவின் மூலமாக செலுத்தும் பரி தேவனுக்கேற்ற நமமணமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இறுதியாக முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பரிபூரண ஆமிக்குரிய நிலைமைய அல்லது மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்தை (L நிலைமை) அடைகிறார்கள். பிறகு அவர்கள் தேவ இராஜ்யத்தின் மகிமையில் இயேசுவோடு K நிலைமையில் இணைகிறார்கள்.

சூசீர்வாதவான மய்யீகை

“சிறிது காலத்திற்குள் பூமியில் நடக்கும் சண்டைகள் முடிவுக்கு வரும்; சிறிது காலத்திற்குள் அவளது கண்ணீர் பாவம் துடைக்கப்பட்டு; சிறிது காலத்திற்குள் யேசுவானின் உயல்மைய இந்த இருளைக் கவிழ்த்து ஆயிரமான்டு வெளிச்சத்தைக் கொணரும்.

“சிறிது காலத்திற்குள் மனிதனை தற்போது சூழ்கடித்து வருகிற சொடுமையான இசைவற்ற காரியங்கள் கடந்த காலத்து அனுபவங்களாக மறைந்துபோகும்; சிறிது காலத்திற்குள், முன்பு அவர்களை மீட்டெடுத்த அன்பு அவர்களது அழுதகைய ஆளந்தப் பாடனாக மாற்றும்.

“சிறிது காலத்திற்குள் சமீபமாகக் கிட்டிச் சேர்க்கும் மகிமைய நிறைந்த நாளில் அதிகரிக்கும் விடியற்காலை வெளிச்சம் தேவனுக்கு எந்தோத்திரம் ஒவ்வொரு மனிதனுமும் பிரகாசமாக வளர்ந்தோங்கும் வெளிச்சம், நடுப்பசல் வரைக்கும் அதிகமதிசமாய் பிரகாசிக்கும்.”

அத்தியாயம் - 13

இவ்வகை இராஜ்யங்கள்

முதலாவது ஆளுகை - அதனை இயற்றுகின்றவன் - அதன் மீட்டும், திரும்பக்கொடுத்தலும் - நிறுவான தேவ இராஜ்யம் - அபகரிப்பவன் - தற்கால ஆளுகையின் இரு நிலைமைகள் - தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் - அவைகளைப்பற்றிய நேபுதாநீதர்சனரின் பார்வை - தானியேவின் தரிசனமும் அதன் விளைவுகளும் - இவ்வகை இராஜ்யங்களை வேறு நிலைப்பாட்டிலிருந்து காண்பதும் - தற்கால அரசாங்கங்களுக்கும், திருச்சகைக்குமுள்ள முறையான உறவு - இராஜாக்களின் தெய்வீக உரிமைகளை கருக்கமாக ஆராய்தல் - போலி கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் தவறான உரிமைக்கோரல் - ஐந்தாம் உலகப்பேரரசின் மேலான நம்பிக்கை.

தெய்வீக வெளிப்பாட்டின் முதலாம் அத்தியாயத்தில், பூமிக்குரிய சிருஷ்டியையும் அதன் ஆளுகையையும் குறித்த தமது நோக்கத்தைத் தேவன் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். "பின்பு தேவன் நமது சாயலாகவும் நமது சூபத்தின்படியும் மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக; அவர்கள் சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், மிருக ஜீவங்களையும், பூமியனைத்தையும், பூமியின்மேல் ஊரும் சகல பிராணிகளையும் ஆளக்கடவர்கள் என்றார். தேவன் தம்முடைய சாயலாக மனுஷனைச் சிருஷ்டித்தார்; ஆணும் பெண்ணுமாக அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார். பின்பு தேவன் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் பழுதிப்பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்தி, சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும் ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியின்மேல் நடமாடுகிற சகல ஜீவ ஜாதிக்களையும் ஆள்கொடுக்கின்றீர்கள் என்று சொல்லி, தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்." (ஆதி. 1:28 - 29)

இவ்வகைகளை ஆளக்கூடிய உரிமை, முதல் மனிதனும் காத்தாரால் முழு தகுதியாகப்பட்டிருந்த பரிபூரண மனிதனுமாகிய ஆதாமின் கையில் கொடுக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில் அவன் மனுக்குலத்திற்கு தலைவனாகவும், இவ்வகை ஆளும் இராஜாவாகவும் இருந்தான். பழுதிப்பெருகி பூமியைக் கீழ்ப்படுத்தி நிரப்பி ஆளுகை செய்யும்

பணியானது ஆதாமுக்கு மட்டுமல்ல - முழு மனுக்குலத்திற்கு ஆகும். "அவர்கள் ஆளக்கடவர்கள்" என்று கட்டளையிடப்பட்டது. மனுக்குலத்தார் பரிபூரணமாகவும், பாவரில்லாமலும் இருந்திருந்தால் இந்த ஆளும் உரிமை அவர்கள் கைகளிலிருந்து பறிபோயிருக்காது.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சக மனிதன்மேல் ஆளுகை செய்யும் அதிகாரம் அளிக்கப்படவில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். மாறாக பூமியின்மேல் ஆளுகை செய்து நிலத்தைப் பண்படுத்தி, அதன் விளைச்சல்களை பொது நன்மைக்காகப் பயன்படுத்துவதற்கு முழுச் சத்தத்திற்கும் உரிமை அளிக்கப்பட்டது. கனிவான வளங்களும் தாவர வர்க்கங்களும் மனிதனது அதிகாரத்திற்கு கட்டுப்பட்டதோடு மட்டுமல்ல, பல வகையான மிருகஜீவனங்களும்பட அவனுக்கு ஊழியம் செய்வதும், அவனுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறது. மனுக்குலம் பரிபூரணமாக இருந்து, சிருஷ்டியின் திட்டத்திற்கு ஆதிவில் கீழ்ப்படிந்திருக்குமானால், அதிகமதிக்கக்கூடிய மனிதர்கள் பெருகும்போது அவர்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஆலோசித்து அவர்களது முயற்சிகளை ஒழுங்குபடுத்தி, பொதுவான ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்று, அதை நீதியோடும், ஞானத்தோடும் பரிந்துரைக்க வழிவகைகளைத் தீர்மானிக்கும் அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கும். இவ்வாறு காண்பவன் செல்லச் செல்ல, மக்கள் தொகை அதிகரித்துவருவதினால், கலந்து ஆலோசிப்பது கூடாதகாரியம் ஆகிவிடும். ஆகவே, பல்வேறு வகுப்பாளியிருந்து அவரவர் பிரதிநிதிகளைத் தெரிந்தெடுத்து, தங்களது பொதுவான உணர்வுகளையும் குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுக்காக செயல்படச் செய்திருப்பார். எல்லா மனிதர்களும் மனாரீதியாகவும், ஒழுக்கரீதியாகவும், உடலரீதியாகவும் பரிபூரணர்களாய் இருந்திருப்பார்களானால், தேவனையும் அவரை ஒழுங்குகளையும் பிரதானமாக எண்ணி, ஒவ்வொரு மனிதனும் அவரை நேசித்திருப்பார்களானால், தன்னைப்போல் தன் அயலானையும் நேசித்திருப்பார்களானால், இந்த ஏற்பாட்டினைச் செயல்படுத்துவதில் எவ்விதத் தடையோ கஷ்டமோ இருந்திருக்காது.

சிருஷ்டிகள் முன்தீர்மானித்திருந்த பூமிக்குரிய அரசாங்கம், மக்களாட்சி முறையிலிருந்தது என்று காணப்படுகிறது. இந்த அரசாங்கத்தில் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் அங்கம் வகிக்க முடியும்

அதிலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு சுதந்திரமான இராஜ்யமையே போலிருந்து தனக்காகவும் பொது நன்மைக்காகவும் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்ற தகுதி பெற்றிருந்திருப்பான்.

தேவனாம் மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த ஆளுகை நித்தியத்துக்கும் நிலைத்திருக்க சில நிபந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இந்தத் தெய்வீக ஆளுகையானது இப்பரந்த பிரபஞ்சத்தை ஆண்டு நடத்தும் பிரதான ஆட்சியாளரோடு இசைவாக எப்பொழுதும் இவங்க வேண்டுகோள்களே அந்த ஒரே நிபந்தனையும் சட்டமும் ஆகும் கருக்கமாகக் கூறின், அந்த நிபந்தனை “அன்பே” “அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாய் இருக்கிறது.” “உன் தேவனாகிய கீத்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு மனதோடும் அன்புகூருவாயாக. உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருவதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக.” (ரோமர் 12:10; மத். 22:37-40)

மனிதனுக்கு அருளப்பட்ட இந்த மாபெரும் தயவைக்குறித்து தாவீது தேவனை நன்றியோடு எந்தோத்திரித்துக் கூறுகிறதாவது: “நீர் அவனை தேவதூதரிலும் என்று சிறியவனாக்கினீர்; மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனை முடிசூட்டினீர். உம்முடைய சுரத்தின் கிரீமைகளின்மேல் அவனுக்கு ஆளுகை தந்தீர்.” (சங். 85-89) முதல் மனிதனாகிய ஆதாம் இவ்விதமாக இந்த ஆளுகை மனுக்குலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டு பூமியில் தேவ இராஜ்யம் முதலாவது ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு தேவனது பிரதிநிதியாக இருந்து மனிதன் ஆளுகை செய்தான். ஆனால், சர்வசிருஷ்டிக்கும் உள்ளாத ஆட்சியாளராக இருப்பவருக்குக் கீழ்ப்படியாமற்போனதினாலே தனது ஜீவனை மட்டுமல்ல, இப்பூமியில் தேவ பிரதிநிதியாக ஆளுகை செய்யக்கூடிய உரிமை, அதிகாரங்கள், ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தையும் இழந்துபோனான். இழந்த அந்த நான் தொடங்கி, அவன் இராஜ்யவஞ்சுகிய அதிகாரம் பறிக்கப்பட்டு மரண ஆக்கிரமணமையே பெற்ற கலகக்காரனானான். இவ்வாறாக பூமியில் தேவனுக்குரிய இராஜ்யம் அதிவிநாசமாக முடிவற்றது. இவ்வாறேயில் நிழலாகக் குறுகிய காலம் மட்டுமே செயல்பட்ட அந்த இராஜ்யம் தவிர அதன் பிறகு இன்று வரையிலும் தேவராஜ்யம் எந்தாபிக்கப்பட்டவில்லை.

தேவனுடைய ஏற்றக்காலம் வரும்வேளையில், அதாவது தம்முடைய விலைக்கிரயத்தினால் ஆளுகையைப் பெறும் உரிமைக்காரரானவர் வரும்மட்டும், ஆக்கினைக்குள்ளான ஜீவனோடு இருக்கும் மனிதன், அவனுடைய சொந்த கோசனைகளாலும், ஆற்றலாலும் இப்பூமியின்மேல் ஆளுகைப்பரிய அனுமதி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏதேனில் மனிதன் தன் ஜீவனுக்கான உரிமையையும் இவ்வுலகை ஆளுகின்ற உரிமையையும் இழந்துபோனாலும் இவ்வயனைத்தும் உடனுக்குடன் அவனிடத்திலிருந்து எடுக்கப்படவில்லை.

நமது கீர்த்தர் தம் மரணத்தினால் மனிதனை மீட்டு, விலைக்கு வாங்கினதோடு மாத்திரமல்ல, இவ்வுலகை ஆளும் உரிமையையும் அவன் ஆதியில் பெற்றிருந்த முழுச் சுதந்திரத்தையும் மீட்டார். அவ்வாறு விலைக்கு வாங்கினதின் மூலம் அவனிடத்திலேயே உரிமைப் பத்திரம் இருக்கிறது. தற்போது அவர் உண்மையான சுதந்திரவாளர். ஏற்றவேளையில் சீக்கிரமாக அவர் விலைக்கு வாங்கினதை தமக்குச் சொந்தமாக்குவார். (எபேசு. 1:14) மனிதனை அடிமைப்படுத்துவதற்காக விலைக்கு வாங்காமல், அவனை முந்தின பூரண நிலைக்கு சீப்பொருந்தச் செய்த வாங்கினது போலவே இவ்வுலகை ஆளுகை பரியும் அதிசாரத்திலும் இருக்கும். மனிதன் தேவ சித்தத்திற்கு இசைந்து இவ்வுலகில் ஆளுகைசெய்யும் தகுதியை மீண்டும் அடையப்பொழுது மனிதனுக்குரிய முந்தைய அனைத்து ஆசீர்வாதங்களையும் ஆளுகையையும் அவனுக்கு திரும்ப கொடுப்பதற்காகவே வாங்கியிருக்கிறார். இதன் காரணமாக மேசியாவின் ஆட்சி இவ்வுலகில் நித்தியத்திற்கும் இருக்காது. அனைத்து கலகம் மற்றும் கீழ்ப்படியாமையும் தமது பலத்த இருப்புக்கோல் அரணட்சியால் ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்தி, விழுந்துபோன எந்தையான முந்தைய பூரணநிலைக்குக் கொண்டுவந்து தேவன் தாம் ஆதியில் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஒழுங்குக்கு இசைய பூமியை ஆளுகை செய்யும் முழுத் தகுதியை அடையவரைக்கும் அவரது ஆட்சி தொடரும். இவ்வாறு தேவனாம் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதியாகிய மனிதனுக்குக் கீழாக பூமியில் மறுபடியும் தேவனுடைய இராஜ்யம் எந்தாபிக்கப்படும்.

பூத யுகத்தில் தேவன் இவ்வாறேயான தமது இராஜ்யமாக மேசே மற்றும் நியாயாதிபதிகளின் கீழ் அமைத்தார். ஒரு மக்களாட்சியாகவே

அதை அமைத்தார். ஆனாலும் அது நிழலான இராஜ்யமாகவே இருந்தது. அதன் பின்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட, விசேஷமாக தாலிது மற்றும் சாலொயோனாஸ் ஆளப்பட்ட எதேச்சாதிக்கார அரசு, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மெசியாவின் அரசாட்சிக்கு சில வகைகளில் நிழலாக அமைந்தது. இஸ்ரவேலின் தங்களைச் சுற்றியிருந்த மற்ற ஜாதியானர்ப்போல் அல்லாமல், யேனோவாவைத் தங்கள் இராஜாவாகக் கொண்டு அவர்களை ஆட்சிசெய்த இராஜாக்கள் தேவனுக்கு வழியருசெய்தார்கள் என்று நாம் சங்கீதம் 78:70-71-இல் வாசிக்கின்றோம். 2 நாளாகமம் 13:2; 1 நாளாகமம் 28:23-லும் இவ்வண்ணம் வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இஸ்ரவேல் "தேவனுடைய இராஜ்யம்" என்றும், "சாலொயோன் தன் தந்தையாகிய தாலிதின் ஸ்தானத்தில் கர்த்தருடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருத்தான்" என்றும் உறுதியாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தாலிதுக்கு நார்ப்பது வருடத்திற்கு முன்னர் முதல் இராஜாவாகிய சவுல் அதே சிங்காசனத்தில் அமர்ந்து ஆட்சிபுரிந்தான்.

இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் கர்த்தருக்கு எதிராகப் பாவஞ்செய்தபொழுது அவர்களைப் பலமுறை தண்டித்து, முடிவாக அவர்களது அரசாட்சியை முற்றிலுமாக அகற்றினார். தாலிதின் ஸ்தலியில் கடைசி இராஜாவாக ஆட்சிபுரிந்த சிதேக்கியாவின் நாட்களில் இராஜாக்கே அதிகாரம் நீக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில் நிழலான தேவராஜ்யம் கவிழ்க்கப்பட்டது.

இதே சம்பவத்தைக்குறித்த தேவனுடைய தீர்மானம் உள்ள என்பதை தேவ வசனங்கள் கூறுவதைப் பாப்போம். "இஸ்ரவேலை ஆளுகிற அவயத்தியுள்ள ஞானாக்கே அறிபதியே, அக்கிரமத்திற்கு முடிவ வருங்காலத்தில் உன் நாள் வந்தது. பாலைமயக் கழற்று, கிரீடத்தை எடுத்துப்போடு; அது இனி முன்போலிராது. அதைக் கவிழ்ப்பீள், கவிழ்ப்பீள், கவிழ்ப்பீள்; உரிமைக்காரனானவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும்; அவருக்கே அதைக் கொடுப்பீள்." (எசேக். 21:25-27) இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலாக பாயிலோன் இராஜா இஸ்ரவேலுக்கு விநோதமாக வந்து, அவர்களது இராஜாவை அரியலணையிலிருந்து அகற்றி, ஞானங்களைச் சிறைப்பிடித்துச் சென்றான். அதன்பிறகு டெர்சியனாகிய கோரேசின் மூலம் இத்தேசம் திரும்பக் கட்டப்பட்டபொதிலும், அதன் பிறகு வந்த பேரரசுகளான மேதோ டெர்சியா,

கிரேக்கம், ரோம் ஆகியவற்றிற்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாகவும், அவர்களுக்கு வரிச் செலுத்துபவர்களாயும் இருந்து, இறுதியில் கிபி 70-இல் தேசமே அழிக்கப்பட்டு, அவர்கள் அனைத்து தேசங்களுக்கும் சிதறடிக்கப்பட்டனர்.

மனிதன் விழுந்துபோன பிறகு தேவன் இஸ்ரவேல் இராஜ்யத்திற்கு மட்டுமே அரசாங்கத்தைவும், சட்டங்களையும் கொடுத்து தம்முடையதாக அங்கீகரித்தான். அவர்களோடேகூட ஏராளமான தேசங்கள் இருந்தபோதிலும், அந்தத் தேசத்தார் தேவனை தங்களது தேசத்தை உண்டாக்கினவர் என்றும், தங்களது இராஜாக்களை அவரே ஏற்படுத்தினார் என்றும் உரிமையாராட்டவில்லை. சிதேக்கியாவிடம் இருந்து இராஜ்யபாரம் அகற்றப்பட்டு இஸ்ரவேல் இராஜ்யம் கவிழ்க்கப்பட்டபொழுது இவ்வகைத்தின் நீதியுள்ள சுதந்தரவாளியான கிறிஸ்து வந்து தம்முடையதாக உரிமைப்பாராட்டும்வரை அது கவிழ்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டது. இவ்வாறாக தேவனுடைய இராஜ்யம் இவ்வகையில் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்படும்வரை அதிகாரத்தில் இருக்கும் அனைத்து ராஜ்யங்களும் "இப்பிரபஞ்சத்தின் அறிபதியின்" கீழுள்ள "இவ்வகை ராஜ்யங்கள்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இக்காரணத்தினால் இந்த இராஜ்யங்களில் ஏதே ஒன்று தான் தேவனுடைய இராஜ்யமென்று உரிமைகொண்டாடினால் அது உண்மையான கருத்தல்ல. கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையின்போதும் தேவராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவில்லை. (லூக். 18:12) அந்தக் காலத்துவங்கி, கிறிஸ்துவோடு சிங்காசனத்தில் உடன் சுதந்தரர்களாக ஆளுகை செய்யும் தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கப் போகிறவர்களை தேவன் உலகத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து வருகிறார். கிறிஸ்து தம் இஷண்டாம் வருகைக்கு முன்பாக தமது இராஜ்யம் வல்லமை மற்றும், மகிமையை எடுத்துக் கொண்டு ஆளுகை செய்யப்பட்டார்.

இஸ்ரவேல் இராஜ்யத்தைத் தவிர மற்ற இராஜ்யங்கள் "புறஜாதியாளின் இராஜ்யங்கள்" என்றும், "இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாகிய" சாத்தானின் கீழுள்ள "இவ்வகைத்தின் இராஜ்யங்கள்" என்றும் வேறத்தின்படி அழைக்கப்படுகின்றன. சிதேக்கியாவின் நாட்களில் இருந்த தேவனுடைய இராஜ்யம் அகற்றப்பட்ட பிற்பாடு, தேவனால் அங்கீகரிக்கக்கூடிய அல்லது அவரது சட்டங்களையே அல்லது அவரால் விசேஷமாக மேற்பார்வையிடப்படுகிற ஆட்சி முறையையே உள்ள எந்த

அரசாங்கமும் உலகத்தில் இருந்ததழில்லை. ஆனால் தேவராஜ்யம் இவ்வகைகளில் இல்லாத காலத்தில் எருசலேமும், உலகமும் புறநூதியாரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருக்கும் என்று இயேசு வெளியரங்கமாக அறிவித்தபடியால் (லூக். 21:24) புறநூதியாரின் அரசாங்கங்களைத் தேவன் மறைமுகமாக அங்கீகரித்தார் என்று எண்ணலாம்.

தேவராஜ்யம் இல்லாத இந்தக்காலம் அல்லது தேவனுடைய செல்வீகாலமும், அரசாங்கமும் எடுக்கப்பட்ட காலம் துவக்கி, கிறிஸ்துவின் மகிழ்வழியும் மரணமும் வல்லமையிலும் ராஜ்யம் திருப்பவும் அமைக்கப்படும் காலத்திற்கும் இடைப்பட்டக்காலம், வேதாகமத்தில் “புறநூதியாரின் காலங்கள்” என்றழைக்கப்படுகிறது. “இவ்வகைகள் இராஜ்யங்கள்” ஆளுவதற்கு குறிப்பிட்ட “காலங்கள்” அல்லது வருடங்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறே மெசியாவின் கீழான தேவனது இராஜ்யத்தின் காலமும் வேதத்தில் குறிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

“புறநூதியாரின் அரசாங்கங்கள்” தீமைய நிறைந்தவைகளாக இருந்தபோதிலும் தேவனால் குராமமான நோக்கத்திற்காக நியமிக்கப்பட்டன அல்லது அனுமதிக்கப்பட்டன. (கொர். 13:7) மனிதர்களது ஆழ்ந்ததன்மையும், அநீதியான ஆட்சிமுறையும் பாவம் பெருகியிருப்பதனை வெளிக்காண்பிப்பதற்கு அடையாளமாகவும், பொதுவான பழப்பிழைப்பாகவும் இருப்பதோடு விழுந்துபோன மனிதன் தனக்குத்தானே மனநிறைவோடு தன்னை ஆண்டுகொண்ட முடியாது என்பதையும் நிரூபிக்கிறது. அவர்களது சொந்த நோக்கங்களின்படி தங்களால் முடிந்தளவு செய்வதற்கு தேவன் அனுமதிக்கிறார். ஆனால் அவைகளால் தமது திட்டத்திற்கு இடைபுறு ஏற்படும்போது தேவன் அவர்களுடையதை ரத்து செய்கிறார். அனைத்துக் காரியங்களும் நன்மைக்கேதுவாகவே கிரியை செய்யப்படியும், முடிவில் “மனிதனுடைய கோபமும் அடிமையின் மகிழ்வையும் விளக்கப்பண்ணும்படியும்” தேவன் வடிவமைத்து நடத்தி வருகிறார். (சங். 76:10) நன்மை செய்யாமலும், போதனைகளை கற்பிக்காமலும், ஒரு நோக்கமும் இல்லாமலும் உள்நாளைகளை அவர் கட்டுப்படுத்துகிறார்.

ஒரு பரிபூரணமான அரசாங்கத்தை மனிதனால்

ஏற்படுத்தக்கூடாததற்குக் காரணம் விழுந்துபோன பாவ நிலைமையினால் உண்டான பலவீனம்தான். இந்த பலவீனங்கள் ஒரு பரிபூரண அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்தும் மனித முயற்சிகளுக்கு தடைக்கற்களாய் இருக்கின்றன. உள்ளத இராஜாவாகிய தேவனுக்கு விநோதமாக முதல் மனிதனை கீழ்ப்படியாமைக்குள் வீழ்த்திய சாத்தான், இவைகளை தனக்கு சாதகமாகக்கொள்கிறான். மனிதனது பலவீனங்களை தொடர்ந்து தனக்குச் சாதகமாகக்கிவரும் சாத்தான் தீமையை நன்மையாகவும் நன்மையைத் தீமையாகவும் காணும்படிச் செய்து, தேவனது திட்டங்களையும் குணாதிசயங்களையும் தவறாக அறிவித்து சத்தியத்தைக் கோதடிக்கிறான். மனிதனது மனக்கன்களையும் குருடாக்கிவருகிறார். இவ்வாறு கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத்தில் அவன் கிரியை செய்து (எபே. 2:2) தனது சித்தத்தை நிறைவேற்றும்படிக்கு அவர்களை அடிமைப்படுத்திவிருக்கிறான். நம் கார்த்தரும், அப்போஸ்தலர்களும் அழைக்கிறபடி அவன் தன்னை உலகத்தின் அதிபதியாக உயர்த்திக்கொண்டான். (யோவா.14:30; 12:31) உரிமையின்படி அவன் இவ்வகைத்தின் அதிபதியல்ல, வஞ்சகத்தினாலும், ஏமாற்று வித்தகையினாலும் விழுந்துபோன மனிதனைத் தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டுவந்து அவர்களுடைய கந்தரத்தைப் பறித்து இவ்வகைத்தின் அதிபதியாயிருக்கிறான். அவன் அபகரிப்பவனாக இருப்பினால் அவன் திவ்வென தள்ளப்படுவான். இவ்வகைத்தின் அதிபதிக்குரிய உண்மையான உரிமையை அவன் பெற்றிருப்பாளாகில் இவ்வாறு தள்ளப்பட மாட்டான்.

தற்காலத்தில் நடைபெற்றுவருகிற பூமியின் ஆளுகையில் காணப்படுகிறதும், காணப்படாததுமாகிய இருவித ஆளுகையின் பிரிவுகள் உள்ளதை காணலாம். இதில் காணக்கூடாதவைகள் ஆலிக்குரியவைகளாகவும் காணக்கூடியவைகள் மனிதனுக்குரியவைகளாகவும் இருக்கிறது. காணக்கூடிய பூமியின் அரசாங்கங்கள் ஆலிக்குரிய அதிகாரப் பிரிவுகளாக சாத்தானின் கட்டுப்பாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் உள்ளது. இவ்வாறு சாத்தான் இந்த அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்ததால்தான், தனது ஆளுகைக்குப்பட்டு நம் கார்த்தருக்கு இவ்வகைத்தின் ஆளுகையை அளிப்பதாகக் கூறினார். (மத். 4:9) புறநூதியாரின் காலம் நிறைவடையும்போது தற்கால இருவித ஆளுகையும்

(ஆஸிக்குரிய, பூமிக்குரிய) அகற்றப்படும். அப்பொழுது சாத்தான் கட்டப்பட்டு இவ்வகை இராஜ்யங்கள் கவிழ்க்கப்படும்.

விழுந்துபோன, குருடாக்கப்பட்ட, தவிக்கின்ற சிருஷ்டிகள் நூற்றாண்டுகளாக அதன் தேய்ந்துபோன வழியில் வருந்திச் செல்ல முயற்சித்து, ஒவ்வொரு அடி முன்வைக்கும் போதும் தோல்வியைத் தழுவி, நல்ல முயற்சிகளை எடுத்தும் அதற்குரிய பலன் கிடைக்காமல் தவித்து வந்தபோதிலும், தங்களுடைய தத்துவ ஞானிகள் களவு கண்ட பொற்காலம் சமீபித்திருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அவர்கள் எதிர்ப்பார்த்திருப்பதற்கும் அவர்கள் நம்பியிருக்கிறதும், ஏக்கத்தோடு தவிக்கிறதற்கும் மேலான மாபெரும் விடுதலையானது, அவமதிக்கப்பட்ட நசரேயனும் அவரது பின்னாடிகளும் தேவத்திராக்களாக கூடிய விவரையில் இராஜ்யத்தின் வல்லமையில் வெளிப்பட்டு அவர்கள் மூலமே அந்த விடுதலைப் பெறுவார்கள் என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். (ரோமர் 8: 22, 23)

தற்கால தீமையான அரசாங்கங்கள் தேவனால் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதையும், இந்த இராஜ்யங்களால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என அவனால் குறிக்கப்பட்ட காரியங்கள் நடந்தேறினவுடன் அவைகள் நீக்கப்பட்டு, கடைசியாக ஒரு நல்ல அரசாங்கத்தை கொண்டுவரும்படியான அவரது திட்டத்தைப் பற்றியும் தமது பிள்ளைகள் அறியாதிருந்து, இருளில் தவிக்க தேவனுக்கு மனமில்லை. தேவன் தமது தீர்க்கத்தரிசிகள் மூலமாக இவ்வகை இராஜ்யங்களைக் குறித்த பல்வேறு கூட்சிகளை நமக்குத் கொடுத்திருக்கிறார். சமாதானப் பிரபுவாகிய மெசியாவின் நீதியான நித்திய இராஜ்யம் ஏற்படுத்தப்படும்பொழுது இவ்வகைத்தின் இராஜ்யங்கள் அகற்றப்படும் என்று நமக்குக் காண்பித்து நம்மை உற்சாகப்படுத்துகிறார்.

மனிதன் தற்காலத்தில் ஆட்சிசெய்து வருவது யேசுவாவின் சித்தத்திற்கும், வல்லமைக்கும் எதிரானதல்ல. இது தம்மால் அனுமதிக்கப்பட்டதே என்று காண்பித்திருக்கிறார். தேவன் நேபுகாத்நேச்சருக்கு கொடுத்த செய்தியில், நான்கு மாபெரும் இராஜ்யங்களான பாபிலோன், மேதோ- பெர்சியா, கிரேக்கம், ரோம்

ஆகியவை கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்வரை ஆட்சிசெய்ய தேவன் அனுமதித்திருந்தார் என்று காண்பித்திருக்கிறார். (தானி. 2:37-43) இது இந்த உலக இராஜ்யங்கள் எப்பொழுது முடிவுக்கு வருமென்று காண்பிக்கிறது.

இந்த தீர்க்கத்தரிசை வருத்துகளை நாம் தற்போது கண்ணோக்குகிறபடி, நிழலான கந்தரின் இராஜ்யமாகிய இஸ்ரவேல் இராஜ்யம் கவிழ்க்கப்பட்டவுடன், முதலாவது ஆட்சி பாபிலோனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதை நினைவுபடுத்துவோமாக.

பூமிக்குரிய இராஜ்யங்களைக்குறித்து நேபுகாத்நேச்சர் கண்ட தரிசனம்

தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரங்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி கட்டளைபிடிப்பிருக்கிற நமக்கு "தேவ வசனத்தினால் உண்டாகும் பொறுமையினாலும் ஆறுதலினாலும் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகும்படிக்கு முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நமக்குப் போதனையாக எழுதியிருக்கிறது." (ரோமர் 15:4, 13:9 இவ்வாறு எழுதப்பட்டவைகளில் நேபுகாத்நேச்சர் கண்ட களவும் அதற்கு தீர்க்கத்தரிசியின் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வீக விளக்கமும் அடங்கியுள்ளது. (தானி. 2:31-45)

தானியேல் களவை விவரித்துச் சொன்னதாவது: "இராஜாவே, நீ ஒரு பெரிய சிஸையைக் கண்டாய்; அந்தப் பெரிய சிஸை மிகுந்த பிரகாசமுள்ளதாயிருந்தது; அது உமக்கு எதிரே நின்றது; அதின் சூயம் பயங்கரமாயிருந்தது. அந்தச் சிஸையின் தலை பசும்பொள்ளும், அதின் மாட்டும் அதின் புயங்களும் வெள்ளியும், அதின் வயிறும் அதின் தொண்டையும் வெண்கலமும், "அதின் கால்கள் இரும்பும், அதின் பாதங்கள் பாதி இரும்பும் பாதி களிமண்ணுமாயிருந்தது. நீ பாத்துக்கொண்டிருக்கும்போதே, கைகளால் பெயர்க்கப்படாத ஒரு கல் பெயர்ந்து உருண்டுவந்தது; அது அந்தச் சிஸையை இரும்பும் களிமண்ணுமாகிய அதின் பாதங்களில் போதி, அவைகளை நொறுக்கிப்போட்டது."

“அப்பொழுது அந்த இரும்பும், களிமண்ணும், வெண்கலமும், வெள்ளியும், பொன்னும் ஏகமாய் நொறுங்குண்டு, கோடைக்காலத்தில் யோரடிக்கிற களத்திலிருந்து புறந்துபோகிற பதரைப்போலாயிற்று; அவைகளுக்கு ஓர் இடமும் கிடையாதுபடி காற்று அவைகளை அடித்துக்கொண்டுபோயிற்று; சிலையை வோதின கல்லோவென்றால், ஒரு பெரிய பர்வதயாசி பூமியெல்லாம் நிரப்பிற்று.

“செட்பளம் இதுதான். அதின் அரித்தத்தையும் இராஜ சமூகத்தில் தெரிவிப்போம். இராஜவே, நீர் இராஜாதி இராஜமாளிருக்கிறீர்; பரவோகத்தின் தேவன் உமக்கு இராஜாதித்தையும், பராக்கிரமத்தையும், வல்லமையையும், மகிமையையும் அருளிணார். (அப்பொழுதுதான் புறநாதிபாரின் இராஜ்யங்கள் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தது. சகல இடங்களிலுமுள்ள மனுப்பத்திரையும், வெளியின் மிருகங்களையும், ஆகாயத்தும் புறவைகளையும் அவர் உமது கைவில் ஒப்புக்கொடுத்து, உம்மை அவைகளையெல்லாம் ஆளும்படிச் செய்தார். பொன்னான அந்தத் தலை நீசே.

“உமக்குப் பிறகு உமக்குக் கீழ்த்தரமான வெள்ளி வேறொரு இராஜ்யம் தோன்றும்; பின்பு பூமியெல்லாம் ஆண்டுகொள்ளும் வெண்கலமான மூன்றாம் இராஜ்யம் ஒன்று எழும்பும். நாலாவது இராஜ்யம் இரும்பைப்போல உரமாளிருக்கும்; இரும்பு எல்லாவற்றையும் எட்டி நொறுக்கி சின்னாபின்னமாகக்கூறியதோ, அப்படியே அது நொறுக்கிப்போடுகிற இரும்பைப்போல் அவைகளையெல்லாம் நொறுக்கித் தகர்த்துப்போடும். பாதங்களும், கால்விரல்களும் பாதி குயவனின் களிமண்ணும், பாதி இரும்புமாளிருக்க நீர் கண்டாரே, அந்த இராஜ்யம் பிரிக்கப்படும்; ஆகிலும் களிமண்ணோடே இரும்பு கலந்திருக்க நீர் கண்டபடியே இரும்பினுடைய உறுதியில் கொஞ்சம் அதில் இருக்கும். கால் விரல்கள் பாதி இரும்பும் பாதி களிமண்ணுமாய் இருந்தது என்னவென்றால், அந்த இராஜ்யம் ஒரு பங்கு உரமும், ஒரு பங்கு களிமண்ணாய் இருக்கும்.”

பூமியில் முன்பு ஆட்சிசெய்த சிறுசிறு பேரரசுகளைக் குறித்தும், தாளியேல் கூறிய நான்கு பேரரசுகளைப் பற்றியும் வரலாறு படிக்கும் மாணவர்கள் சுவயமாகப் புரிந்துகொள்வார்கள். அந்த இராஜ்யங்கள் அகில

உலகப் பேரரசுகள் என்றழைக்கப்படுகின்றன. அதில் முதலாவது பொன்னினாலான தலை பாபிலோன் இராஜ்யம் (38-வது வசனம்); மேதோ பெர்சியர்கள் இதைக் கைப்பற்றி இரண்டாவது ஆட்சிணைப் பிடித்தனர். மேதோ பெர்சியர் மாறிப்பகுதியாகிய வெள்ளியைக் குறிக்கும் மேதோ பெர்சியரைத் தோற்றடித்த கிரேக்கர்கள் மூன்றாவது ஆட்சிணைப் பிடித்தனர். கிரேக்கர் வெண்கலத்தால் ஆன உடலின் வயிற்றுப் பகுதியைக் குறிக்கிறது. அடுத்து வந்த ரோமப் பேரரசு நான்காவதாக உறுதியான ஆட்சியாக இருந்தது. இவர்கள் பலமுள்ள இராஜ்யமாக, இதன் கால்கள் இரும்பும், பாதங்கள் பாதி இரும்பும் பாதி களிமண்ணுமாகக் கலந்திருந்தது. இதில் முதல் மூன்று பேரரசுகள் அகன்றுபோயின. நான்காவதாக ரோமப் பேரரசு நமது கர்த்தரின் பிறப்பின்போது, உலகளவில் அதிகாரத் தொத்தியது என ஐக்கா 21-ஆம் வசனத்திலிருந்து அறியலாம். “உலகமெங்கும் குடிமதிப்பு எழுதப்பட வேண்டுமென்று அகஸ்துராயனால் கட்டளைப் பிறந்தது.”

இரும்புப் பேரரசாக விளங்கிய ரோம், முந்தைய பேரரசுகளைவிட அதிக பலவிகத்தாகவும், அதிகக்காலம் நீடித்தும் இருந்தது. ரோமப் பேரரசு தற்கால ஐரோப்பா தேசங்களில் இன்னும் தொடர்ந்து ஆட்சிப்பிடித்து வருவதை உண்மையாகவே நாம் காண்கிறோம். தற்கால ஐரோப்பா தேசங்கள் சிலையின் பத்து விரல்களைக் குறிக்கின்றன. களிமண் இரும்போடு கலந்திருக்கிற நிலையையானது சபையும், அரணங்கமும் (முதலும், அரசியலும்) சேர்ந்திருப்பதைக் குறிக்கிறது. இவ்வாறு கலந்திருப்பதை வேதாசலம், “பாபிலோன்,” “குழப்பம்” என்று கூறுகிறது. உண்மையான தேவராஜ்யத்திற்கு அடையாளமாக கல் இருக்கிறது என்பதை நாம் இனி பார்க்கப்போகிறோம். ஆனால் குழப்பம் நிறைந்த பாபிலோன் களிமண்ணாக இருந்தாலும், பாதிப்பதற்குக் கல் போன்ற தோற்றம் அளிக்கின்றது. இவ்வாறு களிமண்ணாகிய பாபிலோன், இரும்பாகிய ரோம இராஜ்யத்தில் சிறுசிறு பகுதிகளைச் சேர்ந்திருக்கிறது. சபையும், அரணங்கமும் கலந்த இந்த அமைப்பு இவ்வுலக இராஜ்யங்களோடு திருமணம் செய்து கொண்டதற்கு ஒப்பாக உள்ளது. பெயர் கிறிஸ்தவ சபைகளைக் கர்த்தர் பாபிலோன் - குழப்பம் என்று அழைக்கிறார். இது தன்னை கிறிஸ்தவ தேசங்கள்-கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் என்று அழைத்துக் கொண்டது. தாளியேல் விளக்குகிறதாவது: “நீர் இரும்பைக் களிமண்ணோடே கலந்ததாகக்

கண்டற, அவர்கள் மற்ற மனுஷரோடே சம்பந்தம் கலப்பார்கள்; ஆகிலும் இயேசு, கனிமன்னோடே இரும்பு கலவாததுபோல அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் ஒட்டிக்கொள்ளாதிருப்பார்கள். அந்த இராஜாக்களின் நாட்களிலே, பரலோகத்தின் தேவன் என்றென்றறக்கும் அழியாத ஓர் இராஜ்யத்தை எழுப்பப் பண்ணுவார்; அந்த இராஜ்யம் வேறே ஜனத்திற்கு விடப்படுவதில்லை; ஒரு கல் கையால் பெயர்க்கப்படாமல் மலையிலிருந்து பெயர்ந்து, உருண்டுவந்து, இரும்பையும், வெண்கலத்தையும், கனிமன்னையும், வெள்ளியையும், பொன்னையும் நொறுக்கினைதை நீர் கண்டற, அப்படியே அது அந்த இராஜ்யங்களைபெல்லாம் நொறுக்கி, நிர்மூலமாக்கி தானோ என்றென்றறக்கும் நிற்கும்.” (தூளி. 2:43, 44)

புறஜாதியாரின் அரசாங்கங்கள் எப்பொழுது முடிவடையும் என்று தாளியேல் இங்குக் கூறவில்லை. ஆனால் இது பற்றி வேதாகமத்தில் வேறு பகுதிகளில் காண்கிறோம். முன்னுரைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் முடிவு சமீபமாயிற்று, வாசலருகே நிற்கிறது என்று காண்பிக்கிறது. பரலோகத்தின் தேவன், தாம் ஏற்படுத்துவதாக வாக்குத்தத்தம்பண்ணின இராஜ்யம் இதுவே என்றும், இந்தக் தீர்க்கத்தரிசனங்கள் நிறைவேறும்படியாகவே மற்ற அனைத்து இராஜ்யங்களையும் தகர்த்து அழித்ததாகவும் போப்பு மார்க்கம் தள்ளை உயர்த்தி உரிமைபாறாட்டினது. ஆனாலும் உண்மை என்னவென்றால், இரும்பும் கனிமன்னும் சேர்ந்ததுபோல் பெயர்சையானது பூமிக்குரிய பேரகருடன் இணைந்தது. போப் மார்க்கம் ஒருக்காலம் தேவனுடைய உண்மையான இராஜ்யமாக இருந்ததில்லை. மாறாக போலி இராஜ்யமாகவே இருந்தது. போப் மார்க்கம் பூமிக்குரிய இராஜ்யங்களை அழித்து ஒழிக்கவில்லை என்பதற்குச் சிறந்த உதாரணம் என்னவென்றால், அவர்கள் இன்னும் நிலைக்கொண்டிருப்பதுதான். கனிமன் தற்போது காய்ந்து நொறுங்கிவிடும் தன்மையில் உள்ளதால் ஒட்டிக் கொள்ளும் தன்மையை இழந்து, இரும்பும் கனிமன்னும் உடைபடக்கூடிய அடையாளங்கள் வெளிப்படுகின்றன. உண்மை இராஜ்யமான “கல்” மோதும்பொது அவைகள் விரைவில் நொறுக்கப்படும்.

தாளியேல் தொடர்ந்து தன் விளக்கத்தைக் கூறுவதாவது: “ஒரு கல் கையால் பெயர்க்கப்படாமல் மலையிலிருந்து பெயர்ந்து உருண்டு வந்து,

இரும்பையும், வெண்கலத்தையும், கனிமன்னையும், வெள்ளியையும், பொன்னையும் நொறுக்கினைதை நீர் கண்டற, அப்படியே அது அந்த இராஜ்யங்களைபெல்லாம் நொறுக்கி, நிர்மூலமாக்கி தானோ என்றென்றறக்கும் நிற்கும். இனிமேல் சம்பலிக்கப்போகிறதை மகாதேவன் இராஜாவுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்; சொப்பனமானது நிச்சயம், அதின் அர்த்தம் சத்தியம் என்றான்.” (தூளி. 2:44-45)

கையால் பெயர்க்கப்படாத ஒரு கல் பெயர்ந்து வந்து புறஜாதியாரின் வல்லமைகளையும், அதிகாரங்களையும் நொறுக்கினது. அக்கல் தேவராஜ்யமாகிய உண்மை திருச்சபையைக் குறிக்கிறது. கலிசேஷ யுகத்தின்போது இந்தக் கல்லாகிய இராஜ்யம் மனிதக் கைகளினால் அல்ல, சத்திய ஆலிபின் வல்லமையினாலும், காணக்கூடாத யேசுவா தேவனின் வல்லமையினாலும் அதன் வருங்கால நிலைமைக்காகவும், மென்மைக்காகவும் வடிவமைக்கப்பட்டு, செதுக்கப்பட்டு, மெருகேற்றப்படுகிறது. முழுவதும் வெட்டப்பட்டு முடிந்தவுடன் அது இவ்வுலக இராஜ்யங்களை அடித்து நொறுக்கும். ஜனங்களையல்ல, சிலையில் உருவகமாகக் கூறப்பட்ட அரசாங்கங்களையே அழிக்கும் ஜனங்களோ மீட்கப்படுவார்கள். மனிதனது ஜீவனை அழிக்க நம் கர்த்தராகிய இயேசு வராமல், இரட்சிக்கவே வந்தான். (யோவா. 3:17)

கல், ஆயத்தமைக்கப்படும் வேளையில், வெட்டப்படும்பொழுது வருங்காலத்திற்குத் தயாராகும் சின்னஞ்சிறு மலைக்கு ஒப்பாகக்கூறலாம். அவ்வாறே சபையும் சில சமயங்களில் தேவராஜ்யத்திற்கு ஒப்பிட்டு சொல்லப்படுகிறது. கல்லானது சிலையின்மேல் மோதும்வரை அது பர்வதயாவதில்லை. அவ்வாறே “கர்த்தருடைய நாளும்,” தேசங்களின்மேல் வரும் “வேளாக்கினையின் நாளும்” அல்லது “உபத்திரவக்காலமும்” முடிந்தபிறகே, சபையாகிய தேவனுடைய இராஜ்யம் முழு உலகத்தையும் நிரப்பும். மேலும் அந்த இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்போது, மற்ற எல்லா அதிகாரங்களும் சபையின் கிழாகக் கொண்டுவரப்படும்.

கிறிஸ்துவின் சபையில் ஜெயங்கொள்பவர்களுக்கு நம் கர்த்தர் ஏற்படுத்தின வாக்குத்தத்தத்தை இப்பொழுது நினைவுகூருவோம்: “ஜெயங்கொள்ளுகிறவனொவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில்

என்னோடேகூட உட்காரும்படி அருள்செய்யவேண்டும்.” “ஜெபம்செய்து கொண்டு முடிவுபெறும்படி என் கிரியைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்கு நான் என் பிதாவின்மீது அழிகாரம் பெற்றதுபோல ஜாதிகளிடமேல் அழிகாரம் கொடுப்பேன். அவன் இருப்புக் கோலால் அவர்களை ஆசுவலான்; அவர்கள் மண்பாண்டங்களைப்போல நொறுக்கப்படுவார்கள். (லேவி. 3:21, 22, 27; எவ். 2:8-12) இருப்புக் கோலானது அழித்து ஒழிக்கும் பணியைச் செய்து முடிந்த பிறகு, அந்தக் காரம் இனி அவர்களைத்து குணப்படுத்தத் திரும்பும். ஜனங்கள் கர்த்தரிடத்திற்குத் திரும்புவார்கள். அவர் அவர்களைக் குணப்படுத்துவார். அவர்களுக்குச் சாம்பலுக்குப் பதிலாக சிங்காரத்தையும், துக்கப்படுகிறவர்களுக்கு ஆளத்தக்கதையையும், ஒடுங்கிய ஆலியுடையவர்களுக்கு துதியின் உடையையும் கொடுத்து அவர்களைக் குணப்படுத்துவார். (ஏசா. 13:22; எசே. 3:22, 23; ஓசி. 6:1; 14:4; ஏசா. 2:3)

தானியேல் கண்ட பூமிக்குரிய இராஜ்யங்களின் தரிசனம்

நேபுகாத்நேச்சார் கண்ட தரிசனத்தில் பூமிக்குரிய பேரரசுகளானது பொன்னிலிருந்து இரும்புக்கு மாறி, இறுதியில் களிமண்ணாக மேன்மை நிலையிலிருந்து தரம் குறைந்து வந்திருப்பதாகக் காண்பிக்கப்பட்டது என்றாலும், உலகத்தின் பார்வையில் அந்த இராஜ்யங்கள் மனித மனமையையும், சிறப்பையும், வல்லமையையும் எடுத்துக் காண்பிக்கின்றன.

உண்மைத் திருச்செய்யாளாகிய “கல்” வகுப்பார், தெரிந்தெடுக்கப்படும் வேளையில் அல்லது மலையிலிருந்து வெட்டி எடுக்கப்படும்பொழுது, இவ்வகைத்தின் பார்வையில் மதிப்பற்றதாகவே இருந்தது. அது மனிதனால் தள்ளப்பட்டதும், அற்பமாய் எண்ணப்பட்டதுமாய் இருந்தது. அவர்கள் விரும்பும்படியான எந்த அழகும் அதிலிடத்தில் இல்லை. இந்த மாபெரும் சிலையினால் குறிக்கப்பட்ட அரசாங்கங்களினால் தொடர்ந்து வஞ்சிக்கப்பட்டும், துன்புறுத்தப்பட்டும், ஏமாற்றப்பட்டும், ஒடுக்கப்பட்டும் இருந்தாலும் இவ்வகை அழிந்த ஆட்சியாளர்களை நேசித்து, வியப்படைந்து, புகழ்ந்தும் வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சாதகமாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்தச் சிலையின் மாபெரும் வெற்றிகளைக் கண்ட பிரதிநிதிகளாகிய அலெக்சாண்டர்களையும்,

சீசர்களையும், நெப்போலியன்களையும் உலகம் உணர்ந்தவர்களிலும், சரித்திரங்களிலும் இடம்பெறச் செய்து வானளாவப் புகழ்ந்திருக்கிறது. ஆனாலும் அவர்களுடைய மான்புகளெல்லாம் தங்கள் உடன் சேகாதரமாக இருந்தவர்களைக் கொண்டு குவித்ததினாலும், அதிகார இச்சையினால் இலட்சக்கணக்கானோரை விதவைகளாகவும், அநாதைக் குழந்தைகளாகவும் ஆக்கினதில் அடங்கியுள்ளது. இப்போதும் அதேவிதமான எண்ணங்களே சிலையின் “பத்து விரல்களான” இராஜ்யங்களில் நாம் காண்கிறபடி, பன்னிரண்டு மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட மனிதருக்குப் பயங்கரமான நவீன ஆயுதங்களைக் கொடுத்து, அதேவிதமான அதிகார வல்லமையினால் ஒருவரைப்பொருள் கொண்டு குவிக்கும்படி கட்டளை இடப்பட்டு வருகிறது.

“இப்போதும் அகங்காரிகளைப் பாக்கியவான்கள் எங்கிறோம். தீமைச் செய்கிறவர்கள் திடப்படுகிறார்கள்.” (மல். 3:15) அதன் பின்பு கல் சிலையின்மேல் மோதி அதை நொறுக்கி தேவராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்பொழுது, ஒடுக்கப்படுகிறவர்கள் அனைவரும் விடுவிக்கப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்படுவதை நாம் காணாமல் இருக்க முடியுமா? இந்த மாறுதலின்போது சிலகாலம் துன்பமும், பேரழிவும் விரைந்தாலும் இறுதியில் நீதிவின் சமாதான பலன்களைக் கொடுக்கும்.

இனி இந்த பூமியின் நான்கு உலகப் பேரரசுகள் தேவனுடைய பார்வையிலும், அவரோடு இசைத்திருக்கிறவர்கள் பார்வையிலும் எப்படிப்பட்டவை என்று பிரியமான தானியேல் தீர்க்கதரிசிக்கு தேவன் தரிசனமாகக் காண்பித்ததை இப்பொழுது பார்ப்போம். இந்த இராஜ்யங்கள் இழிவானதாகவும் மிருகத்தன்மை உள்ளதாகவும் நாம் எண்ணுவதுபோலவே, நான்கு உலகப் பேரரசுகளை, நான்கு பெரிதும், கொடியதுமான மிருகங்களாக தானியேலுக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. தானியேல் கண்ட காட்சியில் வரவிருக்கிற தேவராஜ்யம் (அந்தக் கல்) மகா மேன்மையானதாக நேபுகாத்நேச்சார் கண்டதைக் காட்டிலும் பிரகாசம்பளனாக இருந்தது என்று தானியேல் கூறியிருக்கிறது. “இராத்திரி காலத்தில் எனக்கு உண்டான தரிசனத்திலே நான் கண்டது என்னவென்றால்; இதோ, வானத்தின் நான்கு கன்றுகளும் பெரிய சமுத்திரத்தின் மேல் அடித்தது. அப்பொழுது வெப்பவறு ரூபமுள்ள நான்கு

பெரிய மிருகங்கள் சமுத்திரத்திலிருந்து எழும்பின. முந்தினது சிங்கத்தைப்போலிருந்தது அதற்கு கழுதின் செட்டைகள் உண்டாமிருந்தது— பின்பு கரடிக்கு ஒப்பாகிய வேறே இரண்டாம் மிருகத்தைக் கண்டேன்— அதன்பின்பு சிலிங்கியை (சிறுத்தை) போலிருக்கும் வேறொரு மிருகத்தையும் கண்டேன். —அதன்பின்பு இராத் தரிசனங்களில் நூலாம் மிருகத்தைக் கண்டேன். அது செடியும் பயங்கரமும் மகா பலத்ததுமாயிருந்தது அதற்குப் பெரிய இருப்புப் பற்கள் இருந்தது. அது நொறுக்கிப் பட்சித்து, மீதியானதைத் தன் கால்களால் மிதித்துப்போட்டது. அது தனக்கு முன்னிருந்த எல்லா மிருகங்களைப் பாக்கிலும் வேற்று உருவமாயிருந்தது. அதற்குப் பத்துக்கொம்புகள் இருந்தது.” (தூளி. 7:2-7)

முதல் மூன்று மிருகங்களின் விவரங்கள் (சிங்கமாகிய பாபிலோன், கரடியாகிய மெத்தோ பெர்சியா, சிறுத்தையாகிய கிரேக்கம்) அதின் தலைகள், கால்கள், சிறகுகள் போன்ற விவரங்கள் அனைத்தும் அடையாள மொழியில் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை தற்போது அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததில்லை. ஆதலால் இவற்றை தற்போது விளக்க முற்படாமல் நான்காவது மிருகமாகிய ரோம் பற்றி நாம் முக்கியமாக ஆராய்வோம்.

இந்த நான்காம் மிருகமாகிய ரோம் பற்றி தானியேல் கூறுகிறார். “அதற்குப் பின்பு இராத்தரிசனங்களில் நான்காம் மிருகத்தைக் கண்டேன். அது செடியும், பயங்கரமும், மகா பலத்ததுமாயிருந்தது. —அதற்குப் பத்துக் கொம்புகள் இருந்தது. அந்த கொம்புகளை நான் கவனித்திருக்கையில், இதோ, அவைகளுக்கிடையிலே வேறொரு சிள்ளக்கொம்பு எழுப்பிற்று. அதற்கு முன்பாக முத்தின கொம்புகளில் மூன்று பிடுங்கப்பட்டது. இதோ, அந்தக் கொம்பிலே மனுஷர் கண்களுக்கு ஒப்பான கண்களும், பெருமையானவைகளைப் பேசும் வாயும் இருந்தது.” (தூளி. 7:7-8)

இங்கே ரோமப் பேரரசு காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பத்துக் கொம்புகள் அப்பேரரசின் ஆட்சி அதிகாரப் பிரிவுகளைக் குறித்துக் காண்பிக்கிறது. கொம்பு என்பது அதிகாரத்திற்கு அடையாளமாக உள்ளது. இதற்கிடையில் எழுப்பின ஒரு சிள்ளக்கொம்பு, அவைகளில்

மூன்று கொம்புகளின் ஆட்சி அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றி மற்றவைகளின் நடுவே ஆட்சி செய்தது இது போப்புவின் ஆட்சி அதிகாரம் அல்லது சிள்ளக்கொம்பு, அதாவது ரோம சமயவின் வல்லமை சிறிய அளவில் ஆரம்பித்து, படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்ததைக் காண்பிக்கிறது. இவ்வாறு தன் ஆதிக்கத்தை அதிகரிக்கும் வேளையில் ரோமப் பேரரசின் ஆட்சி அதிகாரங்கள் அல்லது கொம்புகளாகிய மூன்று பிரிவுகள் ஹெரூலி, கீழ் எக்சார்கேட், ஆஸ்டிரோ கோதஸ் (The Heruli, The Eastern exarchate and the Ostrogoths) ஆகிய பகுதிகள் பிடுங்கப்பட்டது. எதற்காகவெனில், தன்னை ஒரு சமுதாய அதிகாரத்திற்கு (கொம்பு) உயர்த்திக் கொள்ளவே கடைசியாக மற்றும் விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்படும் இந்தச் சிள்ளக் கொம்பாகிய போப்பு மார்க்கம், அதன் கண்களின் பெருமையும், தன்னை நூலாயாகக் கூறிக்கொண்டு பெருமையானவைகளைப் பேசும் வாயும் அதாவது பேச்சுக்களும், உரிமைப்பாராட்டுதலும் அதன் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாகும்.

ரோமப் பேரரசைக் குறிக்கும் இந்த நான்காம் மிருகத்திற்குக் குறிப்பிடும்படியான எந்தப் பெயரையும் தானியேல் சூட்டவில்லை. ஆனால் மற்றவைகளோ சிங்கத்தைப்போலவும், கரடியைப்போலவும், சிறுத்தைக்கு ஒப்பாகவும் என்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்க, நான்காவது மிருகம் பயங்கரமானதும் கொடிய மிருகமுமாகப் பூமிவிலுள்ள எந்த மிருகத்தோடும் ஒப்பிட முடியாதவாறு இருந்தது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை எழுதிய போலான், இந்த மிருகத்தை (அரசாங்கம்) காட்சியாகக் கண்டு அதை விளக்கும்போது, அதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பெயரை கொடுக்க முடியாமல் பல பெயர்களைக் கொடுக்கிறார். மற்ற பெயர்களுள் “பிளாக” என்ற ஒரு பெயரால் அழைக்கிறார். (வெளி. 12:9) அவர் நிச்சயமாகவே பொருத்தமானப் பெயரையே தெரிவு செய்திருக்கிறார். ஏனெனில் ரோமப் பேரரசு பரிசுத்தவாசகளைக் கொடுப்பதைத் துன்பப்படுத்தி, இரத்தம் சிந்தினைகளைக் கண்ணோக்கும்போது, மற்ற பூமிக்ஞரிய அரசாங்கங்களைப் பாக்கிலும், இது மிகவும் கொடிய பெய்த்தன்மை உடையதாக இருந்திருந்திருக்கிறது. அந்நூலான ரோம், போப்புவின் ரோமாக மாறின பின்னரும், சாத்தானின் பிரதான குணங்களில் ஒன்றை வெளிப்படுத்தி வந்தது. சாத்தான் ஓளிமின் தூதனாக வேஷந்தரித்திருப்பதுபோல் (2 கொளி. 11:14) ரோம் அந்நூலான

நிலைமையிலிருந்து தன்னை மாற்றிக்கொண்டு கிறிஸ்தவர்களாக, கிறிஸ்துவரின் இராஜ்யமாக தன்னைப் பிரகடனப்படுத்தியது.*

இந்தக் கடைசியான மிருகமாகிய ரோமப் பேரரசை விசேஷமாக சின்னக் கொம்பாகிய போப்பு மார்க்கத்தின் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பற்றிய சில விவரங்களை தாளியேல் கூறிய பிறகு, இந்தக் கொம்புக்குரிய நியாயத்தீர்ப்பு நடக்குமென்றும், அது தனது ஆளுகையை இழந்துவிடுமென்றும், இந்த அழிவு படிப்படியாக அதிகரித்து இறுதியில் மிருகம் முற்றிலுமாக அழிக்கப்படும் என்றும் கூறுகிறார்.

இந்த மிருகம் அல்லது ரோமப் பேரரசு அதன் கொம்புகளுடன் அல்லது அதன் பிரிவுகளுடன் இன்னும் நிலைத்திருக்கிறது. யானைகொண்ட இராஜ்யத்தின் ஆயத்தப்பணிகளுக்கான “சுந்தரநாயக நாளில்” பெருந்திராண ஐனங்கள் அப்பேரரசிற்கு விநோதமாக எழுந்தி, அரசாங்கங்கள் கவிழ்க்கப்படுவதால் இந்த மிருகம் கொல்லப்படும் நாம் பார்க்கப்போகிற வேறு அநேக வசனங்களின் மூலம் இது தெளிவாகக் காண்பிக்கப்படுகிறது என்றபோதிலும், போப்பின் கொம்பு அழிக்கப்படுதல் முதலாவது வரவேண்டும். நெப்போலியன் போப்பவை சிறைக் கைதியாக பிரான்சிற்கு கொண்டுவரப்போது இதன் வல்லமையும், அதிகாரமும் மங்கத் துவங்கியது. போப்புகளின் சாபமே அல்லது அவர்களது ஜெபங்களோ, நெப்போலியன்போலபார்த்து வல்லமையிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க முடியாததால் தெய்வீக அதிகாரத்தையும், வல்லமையையும் தாங்கள் பெற்றிருப்பதாகக் கூறிவந்த போப்பு மார்க்கத்தின் கூற்று ஆதாரமற்றது என்பது தேசத்து ஐனங்களுக்கு சாட்சியாயிற்று. அதன் பிறகு போப்பு மார்க்கத்தின் உலகத்திற்குரிய அதிகாரங்கள் மிகவும் குறைந்து போய், கிபி 1870 செப்டம்பர் மாதத்தில்

*யானை என்று ரோமப் பேரரசு அழைக்கப்படுவது தனி நபராக யானை ஒன்றிலிருந்து தவறு என நினைக்க முடியாது. ஏனெனில் சிங்களங்கள், காசர்கள், சிறுத்தைகள் போன்றவை அனைத்தும் குணாதிசயங்களோடு அறியப்பட்டிருக்கிறபடியால், அந்த அரசாங்கங்கள் அந்த மிருகங்களுக்கு ஒத்தக் குணத்தைத் தரித்திருந்தன என்பதே பொருள். அப்படியே சாத்தான் ஒருவர் உண்டென்று அவனது குணாதிசயத்தோடு அறியப்பட்டிருக்கிறபடியால், நாள்சாவது மிருகமாகிய உலகப்பேரரசு அவனை ஒத்திருக்கிறது.

விக்கட் இம்மானுவேல் என்ற அரசனால் முழுமையாகப் பறிக்கப்பட்டது.

ஆனாலும் இதன் வல்லமை படிப்படியாய் குறைந்துவரும் காலத்தில்கூட, உள்நாடுகளைவருக்கு விநோதமான, தூஷணமான மற்றும் பெருமையான பெரிய பெரிய வார்த்தைகளைப் பேசியது. கிபி 1870-இல் அது கவிழ்க்கப்படுவதற்கு முன்பாகப் பேசிய மஹிமையான தூஷணம் போப்புகள் “தவறுசெய்ய முடியாதவர்கள் (Infallibility)” என்பதாகும். இவையனைத்தும் முன்பதாகவே தீர்க்கதரிசனத்தில் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. “அப்போது அந்தக் கொம்புக்கு எதிரான தீர்ப்புக்குப்பின், அதாவது அதன் அழிவு ஆரம்பமான பிற்பாடு நான் பார்த்தேன் - அந்தக் கொம்பு பெருமையான பேச்சுக்களை பேசினது.” (தாளி. 7:19)

இப்படியாக நாம் வாலும் தற்காலம்வரை நிகழ்ந்த சரித்திர சம்பவங்களை தாளியேலின் தரிசனம் நமக்குக் காண்பித்து, இனி இப்பூமியின் பேரரசுகளின் முழுமையான அழிவையே நாம் எதிர்நோக்க வேண்டியவை என்று முன்சூட்டியே உரைக்கிறது. இதற்கடுத்து நடைபெறப்போகும் சம்பவம் பின்வரும் வார்த்தைகளில் கூறப்பட்டுள்ளது. “அந்த மிருகம் கொலை செய்யப்பட்டது. அதின் உடல் அழிக்கப்பட்டு எரிகிற அக்கிளிக் குட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது.” மிருகம் கொலை செய்யப்பட்டு அதின் உடல் தகனிக்கப்பட்டது என்பவை அடையாளங்களாக (Symbolic) உள்ளதுபோன்றே, தற்கால ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட அரசாங்கங்களும், நம்பிக்கைகொண்டிருக்கிற மிருகங்களும் அழிக்கப்படும் என்பதும் அடையாளங்களில் தரப்பட்டுள்ளது. நாள்சாவது மிருகத்தின் முடிவுக்கும், அதற்கு முந்தைய மிருகங்களின் முடிவுகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பள்ளிரண்டாம் வசனத்தில் தீர்க்கதரிசி குறிப்பிடுகிறார். அந்த மூன்று மிருகங்களான பாபிலோன், மேதோ-பெர்சியா, கிரேக்கம் ஆகியவற்றின் ஆளுகை அமைகளிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டது. உலகத்தை ஆளுகின்ற வல்லமை அமைகளிடமிருந்து நீக்கப்பட்டது. ஆனாலும் அவர்கள் ஒரு தேசமாயிருப்பதை உடனடியாக இழந்துவிடவில்லை. கிரேக்கம், மேதோ-பெர்சியா போன்ற பேரரசுகள் பல நாற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே உலகையே ஆளும் அதிகாரம் நீக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அவர்களுக்கு இன்றும் சிறிதளவு ஜீவன் இருக்கிறது. ஆனால் மிருகங்களில் நாள்சாவதும் இறுதியானதுமான

மேலும் பேரரசுக்கோ அல்லாறு இவ்வாறும், தனது ஆளுகையையும் ஜீவனையும் ஒரே சமயத்தில் இழந்து முற்றிலும் நாசமடையும். அதோடு சேர்ந்து மற்றவைகளும் அழிந்துவிடும். (சூலா. 2:35)

என்ன காரணத்திற்காக அல்லது எதைக்கொண்டு அந்தப் பேரரசுகள் அழிக்கப்பட்டது என்பது முக்கியமல்ல. ஆனால் இவ்வாறு இராஜ்யங்கள் விழுவது ஐந்தாம் உலகப்பேரரசாகிய தேவராஜ்யம் உரிமைக்காரராகிய கிறிஸ்துவின் கீழ் எந்தாபிக்கப்படுவதற்காகவே “தேவனால் முன் குறிக்கப்பட்ட” ஏற்ற வேண்டியின்போது நான்காவது மிருகத்திடமிருந்து ஐந்தாவது இராஜ்யமாகிய மேசியாவின் கீழ் மாற்றப்படுவதை தீர்க்கதரிசி விவரிக்கிறார்: “இதோ மறுசுழற்சியானது. எய்யலான ஒருவர் வானத்து மேகங்களுடனே வந்தார்; அவர் நீண்ட ஆயுசுள்ளவர் இடமட்டும் வந்து அவர் சமீபத்தில் கொண்டுவரப்பட்டார். சகல ஜனங்களும், ஜாதியாரும், பாஷைக்காரரும் அவரையே சேவிக்கும்படி, அவருக்கு முழுமையடைந்த தலையும், சரிமுமான கிறிஸ்துவுக்கு கர்த்தத்துவமும், மகிமையும், இராஜ்யமும் கொடுக்கப்பட்டது. அவருடைய கர்த்தத்துவம், நிங்காத கர்த்தத்துவமும், அவருடைய இராஜ்யம் அழியாததுமாயிருக்கும்” இந்த வார்த்தைகளுக்கு தேவதூதன் கூறின விளக்கம் என்னவென்றால்: “வானத்தின் கீழெழுமுள்ள இராஜ்யங்களின் இராஜ்யமும் ஆளுகையும் மகத்துவமும் உள்ளதானவருடைய பரிசுத்தவான்களாகிய ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; அவருடைய இராஜ்யம் நித்திய இராஜ்யம்; சகல கர்த்தத்துவங்களும் அவரைச் சேவித்து அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்” (சூலா. 7:13, 27)

இவ்வாறு நாம் பார்த்த விதமாக பூமிக்குரிய ஆளுகையானது நீண்ட ஆயுளை உடையவரும், “சகலத்தையும் அவருடைய பாதத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தினவருமான” யேசேவா தேவனால் கிறிஸ்துவுக்குக் கொடுக்கப்படும். (1 கொரி. 15:27) இவ்வாறாக தேவராஜ்யத்தின்மேல் ஆளும் அதிகாரம் பெற்ற கிறிஸ்து, யேசேவா தேவனின் சித்தத்திற்கும் சட்டத்திற்கும் வினோதமான அதிகாரங்கள் மற்றும் வல்லமைகளை அகற்றும்வரை ஆளுகை செய்ய வேண்டியது. இப்படிபெரும் பணியை நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கு முதலாவது புறஜாதியாரின் அரசாங்கங்கள் அகற்றப்படுவது அவசியமாகிறது. ஏனெனில், “இப்பிரபஞ்சத்தின்

தேவனை” போல “இவ்வுலக இராஜ்யங்களும்” தளங்களாக அமைதியாக சாணையமாட்டார்கள். ஆனால் அவை வலுக்கூட்டாயமாகக் கட்டப்பட்டு அடக்கி ஒடுக்கப்பட வேண்டும். “அவர்களுடைய இராஜாக்களை சங்கிலிகளாலும் அவர்களுடைய மேளமக்களை இருபு விலங்குகளாலும் கட்டவும், எழுதப்பட்ட நியாயத்தின்படி அவர்கள் பேரில் செலுத்தவும்—இந்தக் களம் அவருடைய பரிசுத்தவான்கள் யாவருக்கும் உண்டாகும்” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. (சூ. 14:7, 9)

தற்போது இருக்கும் அரசாங்கங்களை நமது கர்த்தரும், தாளியேல் தீர்க்கத்தரிசியும் காண்கிறவிதமாக நாம் காணும்போது அந்த இராஜ்யங்கள் சுயநலமுள்ள மிருகத்தனமான அழிவுக்குரிய கொடுமான குணங்களைப் பெற்றிருப்பதை அறிகிறோம். ஆகவே புறஜாதியாரின் காலங்கள் எப்பொழுது முடிந்து நாம் ஆவனோடு எதிர்பாராக்கின்ற ஆசீர்வாதமானக் காலம் எப்பொழுது துவங்கும்பென்று நம் இருதயம் வாஞ்சிக்கிறது. அப்பொழுது தற்கால யுகத்தின் ஜெயங்கொள்கிறவர்கள் தங்கள் தலையாகிய கிறிஸ்துவோடுகூட முடிசூட்டப்பட்டு, தவித்துக்கொண்டிருக்கிற மனுக்குலத்தை ஆளுகை செய்து, ஆசீர்வதித்து சீப்படுத்துவார்கள். தேவப்பிள்ளைகள் அவனைவரும் தங்கள் கர்த்தனோடு சேர்ந்து, “உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறதுபோல பூமிவிலேயும் செய்யப்படுவதாக” என்று மனதார ஜெபிக்கலாம்.

சிலை மற்றும் மிருகங்களை அடையாளமாகக் கொண்ட அரசாங்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் உலகப் பேரரசுகளாவதற்கு முன்னரே ஒரு சிறு இராஜ்யமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. உண்மையான தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் விஷயத்திலும் இவ்விதமே நடக்கும். தேவனுடைய இராஜ்யமானது உலகத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக, தற்காலத்திலேயே இவ்வுலகை ஆள முயற்சிக்காமல், நீண்ட ஆயுசுள்ளவர் முன்குறித்த வேளை வரும்வரை காத்திருக்கிறது. மேலும் மற்ற மிருகங்களைப்போல், தனக்கு முந்தின இராஜ்யமாகிய மிருகத்தை எதிர்த்துக்கொண்டு அழிக்க தன் வல்லமையைச் செயல்படுத்துவதற்குமுன், அது தனக்கு நியமித்த பணியைப் பெற்றுக்கொண்டு அதிகாரத்துக்கு வரவேண்டும் அல்லது உயர்த்தப்பட்ட வேண்டும் ஆகையால், “அந்த இராஜாக்களின் நாட்களிலே

அவர்களுக்கு இன்னும் வல்லமை இருக்கும்போதே பரலோகத்தின் தேவன் என்றென்றைக்கும் அழியாத ஓர் இராஜ்யத்தை எழுப்பப் பண்ணுவான்” (வல்லமையும், அதிகாரத்தையும் நிலைநாட்டுதல்); அது நிலைப்படுத்தப்பட்ட பிறகு “அது அந்த இராஜ்யங்களுையெல்லாம் பெறுகி, நிர்மலமாகி தானே என்றென்றைக்கும் நிற்கும். (கூனி. 2:44) ஆகவே நாம் எந்த வகையில் பார்த்தாலும், இவ்வகை இராஜ்யங்கள் விழுவுதற்கு முன்னரே, தேவனது இராஜ்யம் எந்தாயி்க்கப்பட வேண்டும் என்றும், தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் வல்லமை அவைகளை பெறுகிக் கவிழ்க்கும் என்றும் எதிர்பார்க்க வேண்டும்.

தற்கால அரசாங்கங்களை வேறுகோணத்திலிருந்து பார்த்தல்

இவ்வகைகளை ஆளும் உரிமையை தேவன் யாருக்கு அனுமதித்திருந்தாலும் எண்ணவற்றையும் ஆளும் உரிமையும், அதிகாரமும் சிருஷ்டிகராகிய யேகோவா தேவனுக்கே என்றென்றைக்கும் உரியது. இராஜாதி இராஜாவிலிடத்தில் நேர்வையும், உண்மையற்றவனாக ஆளினால் ஆதாம், தன் அபூரணத்திற்கும், பெலனீனத்திற்கும் ஆட்டி, சீக்கிரத்தில் பெலனீனமையும் உதவியற்றவனாயும் ஆளான். ஆரம்பத்தில் ஆதாம் இராஜாவிற்குரிய வல்லமையையும், அதிகாரத்தையும் பெற்றிருந்தபோது அவனது மனப்பலத்தினால் அவனுக்குக் கீழ்ப்படுத்திவிருந்த மிருகங்கங்கள் அவனது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படுத்திவிருந்தது. அவ்வல்லமையை அவன் இழக்க ஆரம்பித்தான். அவன் தன் சுயக்கட்டுப்பாட்டையும் இழந்ததால் நன்மை செய்ய தீர்மானிக்கலும்போதும் அவனது பெலனீனம் குறுக்கிடுகிறது. அவனுக்குள் தீமை வாசம் செய்வதனால், அவன் விரும்புகிற நன்மையைச் செய்யவிடாமல், விரும்பாத தீமையையே செய்யத் தூண்டுகிறது.

ஆகவே தேவ நீதிக்குக் கீழ்ப்படியாத கலைக்காரர்களாகிய நம் எந்தையாருக்காக மன்னிப்புக் கோருபவராமல் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆளுகை செய்ய முயற்சிக்கும் வீண் முயற்சிகளுக்காவும், தங்களைது சய நன்மைகளுக்காக செய்யும் ஏற்பாடுகளுக்காகவும் நாம் இரக்கப்படலாம். இந்த வழிகாட்டலின்படி நடந்து உலகம் சில வெற்றிகளை அடைந்திருக்கிறது என்று கூறலாம். ஏனெனில் இந்த

மிருகங்களுக்கொத்த அரசாங்கங்களின் உண்மை குணநலன்களை நாம் அறிந்துகொண்ட போதிலும், ஊழல் நிறைந்தவர்களாய் அவர்கள் இருந்தபோதிலும், அரசாங்கமே இவ்வாதிருந்தால் ஏற்படும் சட்டம் ஒழுங்கின்மை மற்றும் அராஜகத்தைக் காட்டிலும் இது பெலனது. ஒருவேளை, “இவ்வகைத்தின் அழிப்பாகிய” சாத்தானுக்கு இக்குழப்பங்கள் பிரியமாக இருந்தபோதிலும், அவனது ஜனங்களுக்கு அது விரும்பத்தக்கதாய் இராது. சய ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி அவனது அதிகாரங்கள் மனுக்குலத்தின்மேல் முழுமையாகச் செலுத்தப்படாதவாறு கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவனுடைய கொள்கைகள் மனிதனது உணர்வுகளுக்கும், தப்பெண்ணங்களுக்கும், யோசனைகளுக்கும் பெருமளவு இடைத்திருக்க வேண்டும். தேவனிடமிருந்து விலகி சுவாதீனமாய் தனித்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்துவதே மனித நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தை சோதித்துப் பார்க்கவே, தேவன் மனிதனுக்கு அனுமதியளித்தபோது சாத்தான் இவ்வாழ்வாய் பயன்படுத்தி தன் ஆதிக்கத்தையும், ஆளுகையையும் விரிவுபடுத்தத் துவங்கினான். இப்படியாக, தேவனை மனிதன் மறக்க விருப்பப்பட்டதால் (யோமர் 1:28) கண்ணுக்குத் தெரியாத, நயவஞ்சகமும், வல்லமையும் உடைய சத்துருவின் பிடியில் தானாகவே அடிப்பட்டுக்கொண்டான். ஆகவே அக்காலம் துவக்கி, சாத்தானின் தந்திரங்களுக்கும் தன் சொந்த பெலனீனங்களுக்கும் எதிராக போராட வேண்டியதாயிற்று.

இப்படிப்பட்ட நிலையில், விழுந்துபோன மனுக்குலம் தேவனிடமிருந்து விலகி, சுதந்தரமாக தங்களைத் தாங்களே ஆளுகை செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டதை மனதில்கொண்டு, இவ்வகை இராஜ்யங்களை ஆராய்வோம். தனிப்பட்ட நபரின் ஊழல், சைநலம் ஆகியவற்றினால் நீதி மறைக்கப்பட்டு தலை கிழானதினால், இவ்வகை இராஜ்யங்களின் கீழுள்ள ஜனங்களில் ஒருவருக்காவது முழுநியாயமும் செய்யப்படவில்லை என்றாலும் மனிதரிடத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட அனைத்து அரசாங்கங்களும், மனிதனது நன்மைக்காகவும், நீதியை நிலைநாட்டவும் ஆகும்.

இன்னுமொரு கேள்வி என்னவெனில், இந்த நோக்கம் எவ்வளவு தூரம் நிறைவேறி இருக்கிறது? என்பதாலும். ஆனால் அனைத்து அரசாங்கங்களும் இதனையே தங்கள் நோக்கமாகக் கூறிவருகின்றனர்.

இந்த நோக்கங்களுக்காகவே ஜனங்களும், அரசாங்கத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து ஆதரவளிக்காது வந்திருக்கிறார்கள். நீதி நியாயம் எங்கு மறுக்கப்படுகிறதோ அங்கு ஜனங்கள் குருடாக்கப்பட்டும் ஏமாற்றப்பட்டும் இருந்தார்கள் அல்லது அநீதியின் பயனாக போர்களும் புரட்சிகளும் குழப்பங்களையே நோக்கியிருக்கிறது.

உலக இராஜ்யங்களை ஆளுகைசெய்த கொடுங்கோல் அரசர்களின் இருளான அக்கிரம செய்கைகள், அவர்களது அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த சட்டத்திட்டங்கள் மற்றும் அரசாங்க அமைப்புகள் அனைத்தையும் மறைத்து தங்களது அதிகாரத்தை அக்கிரம நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தினர். இதனால் அவர்களுடைய இராஜ்யங்களுக்கு மிருகங்களுக்குரிய குணவீச்சானவர்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு இராஜ்யத்திலும் நீதியும், நியாயமும், ஞானமும் நன்மையுமுள்ள சட்டங்கள், உடைமைகளையும் ஜீவனையும் பாதுகாப்பதற்காகவும், வளத்தை நோக்கங்களைப் பாதுகாக்கவும், குற்றம் இழைத்தவருக்குத் தண்டனையளிக்கவும் இருந்தன. வழக்குகளுக்காக முறையிடுவதற்கு நீதிமன்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, ஓரளவுக்காவது நீதி கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. நீதிபதிகள் ஆயுதங்களையிருந்தபோதிலும் அவர்களது தீர்ப்புகள் சிலசமயம் தவறாயிருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட அமைப்புகள் இருப்பது அநுகூலமாயும், அவசியமாயிருக்கிறது என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. இந்த இராஜ்யங்களின் செயல்பாடுகள் குறைவுள்ளவைகளே என்றாலும், இவை இல்லாவிடில் சமுதாயத்தின் கட்டமைப்பில் தீமைகள் அதிகரித்திருக்கிறபடியால், இந்தீமைகள் மேலோங்கி நீதியையும் நன்மையுள்ளவைகளை மேற்கொண்டிருந்திருக்கும்.

விழுந்துபோன மனிதரின் பலவீனங்களானது அழிவுக்குரிய எண்ணங்களையும், ஆலோசனைகளையுமே விரும்பினதால், சாத்தான் அவைகளைப் பயன்படுத்தி தன் வஞ்சகத்தாலும், சூழ்ச்சியினாலும் அநீதியின் அநேகளை ஆளுகைக்கு உய்த்தியதன் மூலம், இந்த இராஜ்யங்கள் மிருகத்தன்மையை அடைந்தன என்றாலும், இந்த ஏற்பாடுகளின் மூலம் விழுந்துபோன எளிய மனுக்குலத்தை ஆட்சி செய்ய பெருமுயற்சி எடுத்தார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்கிறோம். ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் அடுத்தடுத்து மனுக்குலம் தங்கள்

எண்ணங்களை நிறைவேற்ற முயற்சிக்கவும், அதனால் உண்டாகும் பலன் என்னவென்றும் பார்க்கவும் தேவன் அனுமதித்து வருகிறார். பல நூற்றாண்டுகள் இவ்வாறு அனுபவங்களைப் பெற்ற நிலையில் நடைபெறும் சம்பவங்கள், முந்தைய நூற்றாண்டுகளைக் காட்டிலும் திருப்தியற்றதாகவே இருக்கிறது. உண்மையாகவே இந்த அதிருப்தி சர்வசாதாரணமானதாகி, முந்தைய காலகட்டங்களைக் காட்டிலும் தற்காலத்தில் அதிகரித்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் அநீதியும் அடக்குமுறையும் அதிகரித்ததால் அல்ல, மாறாக தேவனுடைய ஏற்பாட்டின்படி அறிவுப் பெருக்கத்தினால் மனிதக் கண்கள் திறக்கப்பட்டு வருவதேயாகும்.

ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு இராஜ்யங்களை ஆண்ட ஜனங்கள் சமாராண ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி தங்களைத் தாங்களே ஆண்டுகொண்டனர். கொடுங்கோலர்கள் ஆட்சிபுரிந்த போதிலும் ஒரு சிறந்த இராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தி அதை ஆதரிக்க ஜனங்களால் கூடாத காரணத்தினால், அக்கொடுங்கோல் ஆட்சியை சகித்துக்கொண்டனர் என்பதைக் காண்பிக்கிறது.

இன்றைய உலக நிலைமையை முந்தைய நிலைமையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, ஜனங்களிடையே உணர்வு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. சுதந்தரத்தின் ஆவி இன்று உலகெங்கும் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறது. ஆட்சியாளர்களாலும், அரசியல்வாதிகளாலும் மனிதன் எளிதில் குருடாக்கப்படுவதோ, எளிதில் ஏமாற்றுவதோ, வஞ்சிக்கப்படுவதோ முடிவதில்லை. ஆகவே அவர்கள் முந்தைய நாட்களில் நடந்தவாறு அடிமைத்தனத்தின் நுகத்தில் அடப்படுவதில்லை. மனிதர்களிடத்தில் ஏற்பட்ட இந்த உணர்வு மாற்றங்கள் மனிதன் தன்னைத்தானே ஆண்டுகொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட ஆரம்பக் காலத்திலிருந்து படிப்படியாக அடைந்ததல்ல. மாறாக பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் ஆரம்பித்து கடைசி ஐம்பது ஆண்டுகளில் மிகவும் அகவேகத்தில் வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. ஆகவே இந்த மாற்றமானது கடந்த யுகங்களின் அனுபவங்களால் விளைந்ததல்ல. ஆனால் தற்காலத்தில் மனித சமுதாயத்தில் அதிகரித்துவரும் அறிவுப் பெருக்கத்தால் ஏற்பட்ட விளைவேயாகும். கி.பி 1440-இல் அச்ச இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, ஏராளமான புத்தகங்களும் செய்தித் தாள்களும்

அதிகரித்ததால் இந்த அறிவுப் பெருக்கம் ஆரம்பித்தது. இக்கண்டுபிடிப்பு ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை பொதுவாக உலக ஜனங்கள் 16-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் உணர் ஆரம்பித்தனர். அக்காலம் முதல் ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சியை அனைவரும் அறிந்திருக்கிறோம். மனிதர்களிடையே பொதுவான கல்வி மிகவும் பிடிபடாமாயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளுமும் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் வெளிவருவது எவ்வளவுதான் மனிதர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த அறிவுப் பெருக்கம் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர் முன்கூறித்தவாறு ஏற்றவேளையில் நடந்தேறும் அறிவுப் பெருக்கத்தினால், சாத்தானின் ஆதிக்கத்தைக் குறைத்து அவனைக் கட்டுவதும் பூமியில் தேவ இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பதுமான, "ஆயத்தநாளின்" பணிகள் பலமாய் நடந்துவருகிறது.

அறிவு எல்லா விதத்திலும் அதிகரிப்பதினால் மனிதர்களிடையே கையாடலின் உணர்வும் தங்குகிறது. இயற்கையான மற்றும் மாற்றியமைத்த உரிமைகளைப்பற்றிய உணர்வும் எழுப்புகிறது. உணர்வுகளைத் தூண்டுகிறது. இந்தச் சபாவ உரிமைகள் இத்தனைக் காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்டும், அடக்கப்பட்டும் வந்ததுபோல, இனிவரும் காலங்களிலும் நடக்காது. சாத்தான்கொள்ளவும் அவர்களைத் தூண்டுகிறது. அவ்வாறு சாத்தான்கொள்ளாவிடில் எதிர்ந்திசையில் செல்ல வேண்டும். தேசங்கள் தங்கள் அதிருப்தியை எழுதி வைத்திருக்கிறதை முந்தின நூற்றாண்டுகளின் இரத்தக் கறைபடிந்த வரலாற்று ஏடுகளைப் புரட்டிப்பார்த்தால் அறிந்துகொள்ளலாம். அறிவுப் பெருக்கத்தின் காரணமாக இன்னும் ஒருமுறை உலகெங்கும் பொதுவான திருப்தியின்மை ஏற்பட்டு, பூமியில் உலகப்புரட்சியாக வெடிக்கும் என்றும், உலகெங்கும் சட்டம் ஒழுங்கு கவிழ்க்கப்படுமென்றும், திகிலும், மனக்கவலையும் அனைத்து வகுப்பார் மேலும் வருமென்றும் தீர்க்கதரிசிகள் முன்னுணர்ந்திருக்கின்றனர். ஆனாலும் இந்தக் குழப்பங்களுக்கு மத்தியில் பரலோகத்தின் தேவன் சகல ஜாதிகளின் விருப்பத்தையும் திருப்திப்படுத்துகிற தம் இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பார். அவர்களது மாபெரும் முயற்சிகள் அனைத்தும் குழப்பத்தைத் தடுத்து தோல்வியடைவதால் பூமியில் களைப்படைந்து மன கைரியத்தை இழந்துபோவதால் பரலோக அதிகாரத்திற்குத் தலை வணங்கி, அதன் பலமான, நீதியான இராஜ்யத்தை அறிந்து, உணர்ந்து அதை வரவேற்று சந்தோஷத்துடன்

ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இவ்வாறாக மனிதனது தோல்விகளையும், நம்பிக்கையற்ற நிலைமையும் தேவன் தமது கிருபையை அருளும் வாய்ப்பாக ஆக்கிக்கொள்கிறார். "சகல ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்டவர் வருவார்." ஆம் வல்லமையும் மாபெரும் மகிமையும் வாய்ந்த தேவராஜ்யம் வரும். (ஆகாய் 2:7)

தேவனுடைய இந்த நோக்கத்தை இப்பேசலும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் அறிந்திருந்தபடியால், பூமியிலுள்ள அதிகாரங்களில் எவ்விதத்திலும் தலையிடவில்லை. அதற்கு மாறாக பூமியிலுள்ள ஆட்சியாளர்கள் தவறாக தங்களது அதிகாரத்தை பிரயோகித்து திருச்சபையாரைத் துன்பப்படுத்தினாலும், அவர்களுக்கு அடிபணிந்திருப்பவர்கள் என்று திருச்சபையாருக்கு போதித்தார்கள். மேலும் இவ்வுலக இராஜ்யங்களின் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கவும், அதிகாரத்தினால் அவர்கள் மதிப்புக்குப் பாத்திரர்களாக இல்லாதவர்களாய் இருந்தபோதிலும் அவர்களது பதவிகளுக்கு மரியாதைச் செலுத்தவும், அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரிசைச் செலுத்தவும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சட்டங்கள், தேவனுடைய சட்டங்களுக்கு விரோதமாக இராதிருக்குமானால் அவைகளுக்கு எதிர்த்து நிற்க வேண்டாம். (அப். 4:19; 5:29) என்றும் போதித்தார்கள். (ரோமர் 13:1-7; மத். 22:21) நமது கர்த்தனாகிய இப்பேசலும், அப்போஸ்தலர்களும் ஆரம்பக்காலத் திருச்சபையார் அனைவரும் இவ்வுலக இராஜ்யங்களிலிருந்து பிரிந்திருந்தாலும் அந்த இராஜ்யங்களில் எந்தப் பங்கும் பெறாதிருந்தும் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தார்கள்.

இவ்வுலக இராஜ்யங்களின் அதிகாரங்கள் எல்லாவாக இருந்தாலும், அந்த இராஜ்யங்களுக்குக் கீழாக மனிதன் அவசியமான அனுபவங்களை அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக, அவைகள் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டன அல்லது நியமனம் செய்யப்பட்டன. வரலாறுக்கின்ற தேவராஜ்யத்தில் பங்குபெற விரும்பும் உடன்படிக்கை செய்துகொண்ட திருச்சபையார், இவ்வுலக இராஜ்யங்களின் கனத்தை விரும்பவும் கூடாது. அதன் அதிகாரங்களை எதிர்க்கவும் கூடாது. அவர்கள் பரலோக இராஜ்யத்தின் சுதந்தரமும், நகரத்தாருமாக இருக்கிறபடியால் (எபே. 2:19), இவ்வுலக இராஜ்யங்களின் உரிமைகள் மற்றும் தனிப்பட்ட சலுகைகளை

ஒரு அயல் நாட்டினரைப் போலவே கோர வேண்டும். உலகத்திற்கு உதவிசெய்து அதன் தற்கால நிலைமையை மேன்மையடையச் செய்வதும் அதன் காரியங்களில் தலைநிலுவதும் இவர்களது வேலையல்ல. அவ்வாறு முயற்சிப்பது விண்ணா முயற்சியே, ஏனெனில் உலகத்தின் நடைமுறையும் அதன் முடிவும் வேதாசமத்தில் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருப்பதோடு அது ஏற்றக்காலத்தில் நமக்கு இராஜ்யத்தைக் கொடுக்க இருப்பவரது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் முழுவதும் அடங்கியிருக்கிறது. இவ்வுலக அனுபவத்தில் பார்க்கும்போது உண்மைச் சபையின் ஆதிக்கம் தற்போதும் முன் எப்பொழுதும் மிகக் குறைவாகவே இருந்திருக்கிறது. அது மகா பெரிதானதாகத் தோற்றமளித்தாலும் நாம் நம் கர்த்தருடைய மற்றும் அப்போஸ்தலருடைய முன்னுதாரணங்களையும் போதனைகளையும் பின்பற்ற வேண்டும். இவ்வுலகம் தன் சுயலத்தால் தன்னைத்தானே ஆளுகை செய்ய முடியாது என்று சோதித்தறிந்து கொள்வதற்காக தேவனால் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று உண்மைச் சபை அறிந்திருக்கிறபடியால், அது இவ்வுலகிலிருந்தாலும் இவ்வுலகத்திற்கு உரியவர்களாக நடந்துகொள்ளக்கூடாது. பரிசுத்தவான்கள் உலகத்திலிருந்து பிரிந்திருப்பதன் மூலமும், தங்களிடமுள்ள வெளிச்சத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதன் மூலமாகவுமே தங்கள் ஆதிக்கத்தை உலகத்திற்குத் தெரியப்படுத்தலாம். இவ்வாறு அவர்களது ஜீவியத்தின் மூலமாக சத்திய ஆவி உலகைக் கண்டித்து உணர்த்தும் இவ்வாறாக உலக அரசியலோடு இணைந்து எல்லோராலும் பின்பற்றப்படுகிற நடைமுறையின்படி, உலக அதிகாரங்களுக்காகப் போராடாமல் சமாதானம் உள்ளவர்களாகவும், நீதியான ஒவ்வொரு சட்டத்திற்கும் கட்டுப்பாட்டு கீழ்ப்படிபவர்களாயும், பாவத்தையும் ஒழுங்கினத்தையும் கண்டித்து உணர்த்துபவர்களாயும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேவராஜ்யத்தையும், அதன் மூலம் அடையப்போகிற ஆசீர்வாதங்களையும் கட்டிக்காண்பிக்கிறவர்களாயும் இருக்க வேண்டும். போர்களுக்கும், பாவங்களுக்கும் இழுப்பண்டு பிள்வாங்கிப் போகாமல், சமாதானப் பிரபுவின் பணவாட்டியாக மகிழையினாலும், கற்பினாலும் நன்மை செய்வதில் வல்லவர்களாகவும் நம்மை அடங்கித்துக்கொண்டு, கர்த்தரின் பிரதிநிதிகளாக இவ்வுலகத்தில் இருப்போம்.

தேவனுடைய திருச்சபை தேவராஜ்யத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கிக்கவே

முழு முயற்சியும் கவனமும் செலுத்த வேண்டும். வேதாசமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள தேவதிட்டத்தின்படி தேவராஜ்யத்தின் வளர்ச்சியிலேயே கருத்தாய் இருக்க வேண்டும். இது உண்மையாய்ச் செய்யப்படுமெனினால் தற்கால அரசாங்க அரசியலில் தலைநில நேரமே அல்லது விருப்பமே இருக்காது. நம் கர்த்தருக்கும், அப்போஸ்தலங்களுக்கும் அவ்வாறு செய்வதற்கு நேரம் இருக்கவில்லை. மற்ற பரிசுத்தவான்களும் அவர்களது மாதிரியையே பிள் பற்றினார்கள்.

ஆரம்பக்கால திருச்சபை, அப்போஸ்தலர்கள் மறைந்த சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, இதே சோதனைக்கு இவையானது வரலிருக்கும் தேவராஜ்யத்தைப் பிரசங்கிப்பதும், அது யூரியிலுள்ள அணைத்து இராஜ்யங்களையும் மாற்றியமைக்கப் போவதை எடுத்துரைப்பதும், சிலுவாவில் அறையுண்ட இயேசு தாமே அந்த இராஜ்யத்தின் சுதந்தரவாசி என்று பிரசங்கிப்பதும் ஜனங்களுக்குப் பிரியமற்றக் காரியமாயும், அவ்வாறு பிரசங்கிப்பது உபத்திரவம், நிந்தை, அவமானத்தை வருவிக்கின்றதாயும் இருந்தது. ஆனால் சிலர் தேவ திட்டத்தை மேம்படுத்துவதாக எண்ணிக்கொண்டு, துன்பத்திற்குப் பதிலாக உலகத்தால் தடைபெறும்படியான நிலையில் திருச்சபையை அமைக்க வேண்டுமென எண்ணினார். யூரிக்குரிய அதிகாரங்களோடு சேர்ந்ததினால் அவர்கள் வெற்றிப் பெற்றனர். இதன் பலனாக போப்பு மார்க்கம் வளர்ச்சியடைந்து சில காலங்களுக்குள் தேசங்களின் அரசியானது (வெளி. 17:3-5; 8:7)

இக்கொள்ளையால் அணைத்தும் மாற்றமடைந்தன. துன்பத்திற்குப் பதிலாக கனமும், மனத்தாழ்மைக்குப் பதிலாக மனமேட்டமைமும், சத்தியத்திற்குப் பதிலாகத் தவறுகளும் வந்தன. உபத்திரவங்களைத் தான் அடைவதற்குப் பதிலாக அவளது அநீதியான களம், மகிழைகளை கண்டளம்செய்தவர்களை உபத்திரவப் படுத்துகிறவாளானாள். சிறிது காலத்திற்குள் அவள் புதிய கொள்கைகளையும் ஏமாற்றுப் போலி நியாயங்களையும் ஏற்படுத்தி, தன்னை நீதிமான்போல காண்பித்தாள். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட அரசாட்சி வந்துவிட்டது என்றும், அவளது போப்புளர்களே கிறிஸ்து இராஜாவின் பிரதிநிதிகள் என்றும், அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குப் பதிலாக இயூரியில் இராஜாக்களாக ஆளுகிறார்கள் என்றும் விசுவாசத்தைப் புகுத்தி,

முதலாவதாக தன்னைத்தானேயும், பிற்பாடு தேசங்களையும் வந்தீர்த்தார். அவன் பாராட்டின உரிமைகளை உலகம் முழுவதும் ஏற்றுக்கொண்டதினால் அவன் வந்தீர்த்தால் உலகை ஜெயித்தார். அவளது தவறான போதனைகளைப் பற்றி வேதம் கூறுகிறதாவது: “அவளது வேசித்தனமாகிய மதுவால் பூமிபின் குடிகள் வெறிக் கொண்டிருந்தனரே.” (வெளி. 17:1) அவளது உரிமைகளை எதிர்த்தவர்கள் நித்திய வாஸதயினால் நாகத்தில் துன்பப்படுவார்கள் என்று பொதித்து பயமுறுத்தினான். விவரவில், அவருடைய கட்டளைகளாலும், அதிகாரங்களாலும் ஐரோப்பிய அரசர்கள் அரிபணை ஏறுவதும் அதிலிருந்து தள்ளப்படுவதும் நடைபெறலாயிற்று.

இவ்வாறாக தங்கால ஐரோப்பிய இராஜ்யங்கள் தாங்கள் தேவகிருஷ்டயின் மூலம் போட்டவின் அதிகாரத்தினாலே அல்லது புராட்டஸ்டன்ட் பிரிவுகளின் அதிகாரத்தினாலே தங்களது ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்று உரிமைப் பாராட்டி வருகின்றனர். சீர்திருத்தவாதிகள் சபையைக் குறித்த போப்பு மான்கத்தின் உரிமைகள் பலவற்றைக் கையிட்டுருந்தாலும், பூமியின் இராஜாக்களை கிறிஸ்துவத்தோடு இணைத்து அவர்களது ஆளுகையை ஆதரித்து வந்தனர். ஆகவே சீர்திருத்தவாதிகளும் போப்பு மான்கம் செய்த அதே தவறைச் செய்து சர்வாதிகாரத்தைக் கையிலெடுத்து இராஜாக்களை ஏற்படுத்துவதும், அரசாங்கங்களை “கிறிஸ்துவின் ராஜ்யங்கள்” அல்லது “கிறிஸ்தவ இராஜ்யங்கள்” என்றும் கூறி வந்தனர். நாம் இன்றைக்கும் “கிறிஸ்தவ உலகம்” என்று சத்திய விதிகளுக்கு முரண்பாடான வார்த்தைப் பேசப்படுவதை நாம் கேட்கிறோம். நம் கர்த்தர் தம் சீலர்களுக்குக் கூறியதாவது: “நான் உலகத்தானல்லாதபோல அவர்களும் உலகத்தவரல்ல.” பலவும் பந்திமதியாக - “இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஷந்தரியாதிருங்கள்” என்று கூறுகிறார். (யோவா. 17:16; ரோமர் 12:2)

கிறிஸ்துவின் பெயரால் இவ்வகை இராஜ்யங்கள் அழைக்கப்படுவதை தேவன் ஒருக்காலும் அங்கீகரிக்கவில்லை. பெயர் சபைகளால் ஏமாற்றப்பட்ட இந்த தேசங்கள், தாங்கள் அடைந்திராத உரிமைகளைக்கொண்டு தவறான செயலின் கீழ் பயணித்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு ஜனங்கள் உரிமையளித்ததைத் தவிர வேறு விசேஷ உரிமை கிடையாது. தேவன் தோஷத்தீர்த்தாருக்குக்

கூறினதுபோல, தேவராஜ்யத்தின் உரிமைக்காரர் வரும்வரைக்கும் இவர்களுக்கு ஒரு எல்லைக்குட்பட்டு உரிமையளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆபரண சுட்டங்களையும் அவருடையமுடைய துன்பார்க்க ஆட்சியாளர்களைக் கொண்ட இந்த ஆபரண இராஜ்யங்கள், தாங்கள் “நமது கர்த்தருடையதும், அவரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவருடையதுமான இராஜ்யங்கள்” என்று உரிமைப் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த உரிமைப் பாராட்டலானது, இப்படிப்பட்ட இராஜ்யங்களானதையும் அகற்றிவிட்டு, வரப்போகிற கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்திற்கும், அதன் “சமாதானப் பிரபுவிற்கும்,” நீதியுள்ள அதன் அதிகாரிகளுக்கும் விரோதமாக களங்கம் ஏற்படுத்தும் காரியமாக உள்ளது. (ஏசா. 32:1)

இந்தத் தவறினால் ஏற்படும் இன்னுடைய தீவிழவான காயம், தேவனுடைய பிள்ளைகளது கவனத்தை, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பாலோக இராஜ்யத்திலிருந்து வெளியே திசைத்திருப்புவதாலும் மேலும் பூமிக்குரிய இராஜ்யங்களை தவறாக அங்கீகரிக்கும்படியும் அதனுடன் நெருக்கமானும்படியும் வழிநடத்தப்படுகின்றனர். இவர்கள் கிறிஸ்தவ மான்கத்தின் நன்மைக்காகவையும் கிருஷ்டயையும் காட்டுவிராண்டித்தனமான இவ்வகை பங்கோடு ஒட்டவைக்க மீள்முயற்சி செய்கிறார்கள். இதனால் உள்மையான இராஜ்யம் மற்றும் அதை மையப்படுத்தியுள்ள நம்பிக்கைகளைப்பற்றிய விசேஷத்தை புறக்கணிக்கவும் வழிநடத்தப்படுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட வந்தீர்த்தவின் அடிப்படையில், தேவனுடைய நம்பத்தை அரசியல் அமைப்போடு இணைத்தக்கொண்ட அபெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யமாக மாற்றினதான எண்ணுகின்றனர். இவ்வாறு தேவ நம்பத்தை தரித்துக்கொண்ட இராஜ்யங்கள் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யங்கள் அல்ல என்று கூறி பறுசீமைக்கப்பட்ட பிரெஸ்பிட்டீரியன் சபைகள் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வாக்களிக்கும் அதற்கு கிறாக அறுவலைத்தை வைத்துக்கொள்ளவும் பல வருடங்களாக முயற்சிவிட்டனர். இவ்வாறு கிறிஸ்தவர்கள் மற்ற உலக அமைப்புகளோடு சேர்ந்து ஒழுங்கின்பக்கு பங்குதாரர் ஆவதை அங்கீகரிப்பதில்லை. இந்த உணர்வுப் பூர்வமான சிந்தைக்கு நாம் பெரிதும் இரக்கக்கொள்கிறோம். ஆனாலும் அரசியல் அமைப்பில் தேவநம்பத்தை முன் நிறுத்துவதன் மூலம், இவ்வகை இராஜ்யம் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யமாக மாறுகிறது என்று கூறுவதும், அந்த இராஜ்யத்திற்காக வாக்களித்து

ஆளுவதற்கு அவர்களுக்கு சுதந்தரம் அளிப்பதும் அதற்கு கீழாக அலுவலகம் வைத்துக்கொள்வதும் ஏற்க முடியாதது. அவர்கள் எவ்வளவு பத்தியற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள்! இதே போலவே இவர்கள் ஐரோப்பிய இராஜ்யங்கள் எத்தனைபிடிந்து கிறிஸ்துவக்கு மாற்றப்பட்டதாகவும், அவைகள் "கிறிஸ்தவ இராஜ்யங்களாயின" என்றும் கூறி உரிமையப்பராட்டுவது பெரிய வஞ்சகமாயே "வேசிகளின் தாய்" எல்லா தேசங்களையும் இவ்வாறாக மதுவைக்கொடுத்து வெறிக்கொள்ளச் செய்தார். (வெளி. 17:1)

இவ்வகை தேசங்களில் மிக உயர்ந்ததும் மிகத் தாழ்ந்ததுமான நாடுகள் அனைத்தும், "இவ்வகைத்தின் இராஜ்யங்களே" என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். அந்த நாடுகளுக்குத் தேவன் அளித்தக் காலம் முடிவடையப் போகிறபடியால், இப்பூமியின் ஐந்தாம் உலகப் பேரரசாகிய, பேசியாவின் இராஜ்யத்திற்கு இடங்கொடுக்க வேண்டும். (சூனிய. 2:44; 7:14, 17, 27) இந்தக் கண்ணோக்கத்தில் நாம் காணும்போது, அது சவறுகளை அகற்றிவிட்டு சத்தியத்தை நிலைநிறுத்தும்.

ஆனால் இவ்வகை இராஜ்யங்கள் போப்பு மான்க்கம் மற்றும் புறப்பட்டவன் சித்திரத்தவாதிகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்தவ ஜனங்களிடையே பிரபலமாயின. கொடுக்கப்பட்ட காலம் முடிவடையப் போகிறதால் விழுந்துகொண்டிருக்கும் போலியான கிறிஸ்தவ இராஜ்யங்களை தூக்கி நிறுத்த தொடர்ந்து முனைப்போடு முயன்று வெற்றி பெறும் தளபதிகளாக இருப்பதாக இவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். இவர்களது அனுதாயப் உரிமையையும் சபாநீனத்தையும் விரும்புகிறவர்கள் பக்கம் இல்லாமல் கொடுங்கோன்மையின் பக்கமும், வரப்பொகிற உண்மையான கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தின் பக்கம் இல்லாமல் இந்த உலகின் ராஜ்யத்தின் பக்கமும் இந்த உலகத்தின் அடிப்பதியின் பக்கமும் சார்ந்திருக்கிறது. (வெளி. 17:14; 18:11-18)

"இவ்வகை இராஜ்யங்கள்" கிறிஸ்துவின் தன்மையை பிரதிபலிக்காதிருப்பதால் இவ்வகை ஆளுகிறவர்கள் கிறிஸ்துவால் நியமிக்கப்பட்டவர்களா என்ற கேள்விக்குறி ஜனங்கள் மத்தியில் தற்போது வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. நீதியின் தேவஜனமைய நாமத்தின் பேரிழும், சமாதானப்பிரபுகாகிய இயேசுவின் நாமத்தின் பேரிழும் ஆட்சி செய்வதாக, இவ்வளவு நாட்களாக நம்பவைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஜனங்கள் தங்கள் பலத்தறிவின் வல்லமையால் உணர்ந்து திடமயிக்கக்கொண்டு தங்கள் உண்மைபெற்று ஏற்றுக்கொண்டவைகளுக்காக எதிர்த்தும் போராடுகிறார்கள். உண்மையாகவே, கிறிஸ்தவம் என்பது அஸ்திபாரம் இல்லாததும், நிலையில்லாததுமானது என்றும் இவர்கள் எழுதாய அராயம்

ஆட்சியாளர்களோடு சேர்ந்து ஜனங்களது சுதந்தரத்தை அடக்கி ஆண்டு வருகிறார்கள் என்றும் அதிநவ தீர்க்கவாக முடிவெடுக்கிறார்கள்.

மனிதர்கள் ஞானவான்களாக இருந்து கீழ்த்தருமைய திட்டங்களையும், செய்கைகளையும் புரிந்துகொள்ள தங்கள் இருதயங்களில் முயற்சித்தால் எவ்வளவு நலமாயிருக்கும். இவ்வாறு மனிதரிடையே விழிப்பாளர்வு ஏற்பட்டிருக்குமானால், தேவநீதி நியாயமும், சத்தியமும் விளம்பித்திருப்பதன் மூலம் தேவநீதி இப்பூமியில் முழுமையாக ஸ்தாபிக்கப்படும்வரை, சித்திரத்தத்தின்மேல் சித்திரத்தமும், சபாநீனத்திற்கு மேல் சபாநீனமும் ஏற்பட்டு, இவ்வகை இராஜ்யங்கள் வெழுதுபோய் படிப்படியாக உருகியோகும். ஆனால் ஜனங்கள் இவ்வாறச் செய்யமாட்டார்கள். ஏனெனில் விழுந்துபோன நிலைமையில் அவர்கள் இதை செய்யக்கூடாதிருக்கிறார்கள். ஆகவே சவரலத்தினால் ஏவப்பட்டு ஒருவரமேல் ஒருவர் ஆதிக்கம் செலுத்த முற்படுவதன் மூலம், முன்பு ஒருபோதும் தோன்றியிராத மகா உபத்திரவக் காலம் வந்து, இவ்வகை இராஜ்யங்கள் அகன்றுபோகும் விழுந்துபோன இராஜ்யங்கள் உரிமையக்காரரான கீழ்த்தருமைய உடைமையாகிவிட்டது என்று உணராமல், அவர்கள் அனைத்த தக்கவைக்கப் போராடுவது கீழ் முயற்சி என்றும், அவர்கள் மயக்கெதிராகவே போராடுகிறார்கள் என்றும் நிச்சயமாகத் தோல்வியைச் சந்திப்பார்கள் என்றும் கீழ்த்தர் கூறுகிறார் அவர் கூறுகிறதாவது:

"ஜாதிகள் கொடுத்தரித்து, ஜனங்கள் விருதாக்காரியத்தைச் சித்திப்பானே? கீழ்த்தருக்கு வினோதமாகவும், அவர் அபிஷேகம் பண்ணினவருக்கு வினோதமாகவும், பூமியின் இராஜாக்கள் எழும்பி நின்று, அதிகாரிகள் ஏகமாய் ஆலோசனைப்பண்ணி, அவர்கள் கட்டுக்களை அறுத்து அவர்கள் கயிறுகளை நம்பவளிட்டு எறித்துபோடுமோம் என்கிறார்கள். பரலோகத்தில் வீழ்ந்துப்பவ் தகைய்பார்; ஆண்டவர் அவர்களை இகழுவார். அப்பொழுது அவர் மமது கோபத்திலே அவர்களோடே பேசி, மமது உக்கிரத்திலே அவர்களை கலங்கப்பண்ணுவார். நாள் என்னுமைய பரிசுத்த பர்வதமாயி சியோன் பீதில் என்னுமைய இராஜாவை அபிஷேகம் பண்ணி வைத்தேன் என்றார்." "இப்போதும் இராஜாக்களே, உணர்வமையங்கள், பூமியின் நியாயாதிபதிகளே, எச்சரிக்கையாயிருங்கள். பயத்துடனே கீழ்த்தரைச் சேவிப்பீங்கள்; நடுக்கத்துடனே களிகருங்கள். ஞானர் கோபக்கொள்ளாமலும், தங்கள் வழியிலே அழியாமலும் இருக்கும்படிக்கு, அவரை முத்தம் செய்யுங்கள்; கொஞ்சக்காலத்திலே அவருமைய கோபம் பற்றிப்பெரியும்; அவரை அண்டக்கொள்கிற உவரும் பக்கிவகான்கள்." (சு. 21-8, 10-12)

இராஜ்யம் சம்பந்தம்

“ஜாபக்காரனே, இரவு பற்றிக்கூறு –
 அதன் வாக்குத்தத்தத்தின் அடையாளங்கள் என்ன ?
 வழிப்போக்கனே, மகிழ்வாயின் ஒளி நிறைந்த நட்சத்திரம்,
 அநோ அந்த மலையின் உச்சியில் தெரிவதைப்பார் !
 ஜாமக்காரனே, மயிற்ச்சிவையும் நம்பிக்கையையும் முன்னறிவிக்கிற
 அழகான கதிகள் இவைகள் அல்லவா ?
 வழிப்போக்கனே, ஆய் இன்றையே வருக்கமான வாக்குத்தத்தத்தின் தாளை –
 இந்நாள் கொண்டுவருகிறது.

“ஜாபக்காரனே, அந்த நட்சத்திரத்திற்கு மேல்,
 இன்னும் உயரத்தில்
 இருக்கிற அந்த இரவு பற்றிக்கூறு
 வழிப்போக்கனே, ஆசீர்வாதமும் வெளிச்சமும்,
 சாத்தானமும் சத்தியமும் அவற்றை முன்னறிவிக்கின்றன.
 ஜாமக்காரனே, நான் பிறப்பித்த கதிகளாகக்
 தங்கமுலாம் பூச தனித்து அதனால் கூடுமா ?
 வழிப்போக்கனே, யுவர்கள் அதனுடையவைகள்; அதன் மகிழை
 பூமியை நிர்வகிப்பதைப் பார்.

“ஜாபக்காரனே, சீயோனின் மகிழ்வான அழகின் விடியலின்
 சாலை வேலாவைய எங்களுக்குக் கூறமுடியுமா ?
 வழித்தடங்களின்மேல் வருகின்ற அடையாளங்களின் முத்திரையை
 அவைகள் பெற்றிருக்கிறதல்லவா ?
 வழிப்போக்கனே, ஆய் எழுந்திரு! உன்னைச் சுற்றிலும் பார்!
 ஒளியானது ஆகாயத்தில் பிரகாசமாகின்றது!
 விடியலின் சாலை பலர்ந்துவிட்டது! எழுந்திரு! எழுந்திரு!
 மனைவாட்டியின் வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொள்!”

அத்தியாயம் 14

தேவனுடைய இராஜ்யம்

இப்பாத்தின் முக்கியத்துவம் - இராஜ்யத்தின் பண்புகள் - கவிசேஷ யுகத்தின்போது இராஜ்யத்தின் நிலை - பலனால் திருத்தப்பட்ட தவறான சிந்தனைகள் - இராஜ்யத்தைக் குறித்தத் தவறான கருத்துக்களின் விளைவுகள் - தேவராஜ்யத்தின் இரு பாசங்கள் - ஆவிக்குரிய பாகமும் அதன் செயல்பாடுகளும் - பூமிக்குரிய பாகமும் அதன் செயல்பாடுகளும் - இவைகளின் இணக்கமான செயல்பாடுகள் - பூமிக்குரிய பாகத்தின் மகிமை - பரலோகத்திற்குரிய பாகத்தின் மகிமை - இந்த கிளைகள் வரும் உடன்படிக்கையின் வேர் - பூமிக்குரிய இராஜ்யத்தின் பாகம் இஸ்ரவேலுடையது - இழந்த கோத்திரங்கள் - மரலோக எருசலேம் - நிறுடான ஊனங்களாகிய இஸ்ரவேல் - இஸ்ரவேல் இழந்துபோனதும் திரும்பப் பெறுவதும் - தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வகுப்புகள் - இராஜ்யத்தின் சுதந்தரர்கள் - இருப்புக்கோல் ஆட்சி - ஆயிரவருட அரண்சியின் நோக்கத்தின் உதாரண விளக்கம் - விதாவக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட இராஜ்யம் - தேவனுடைய பூர்வீக திட்டம் முழுமையாக நிறைவேறிக் கிருதல்.

வேதாகமத்தையும், ஒத்து வாக்கிய அகராதிகளையும் (Concordance) சேர்ந்துபடித்து தேவ ராஜ்யத்தின் விஷயங்களை இதுவரை கவனமாக ஆராய்ந்துப் பங்காதவர்கள், அவ்வாறு ஆராயும்போது வேதாகமத்தில் தேவ இராஜ்யத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளதைக் கண்டு ஆச்சரியமடைவார்கள். பழைய ஏற்பாட்டில் தேவராஜ்யம் மற்றும் அதன் இராஜாவாகிய கோசியாவை மையமாகக்கொண்டு ஏராளமான தீர்க்கத்துரிசனங்களும், வாக்குத்தத்துவங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. யேசுவாவின் கீழ் நங்களது தேசத்தை தேவன் தம் ஊனங்களாக உயர்த்துவார் என்பதே ஒவ்வொரு இஸ்ரவேலின் நம்பிக்கை. (லூக். 3:15) நீண்ட காலமாக வாக்குத்தத்துவம் பண்ணப்பட்ட தேவ இராஜ்யத்தைப் பூமியில் சந்தாபிக்கவே, கந்தர் அவர்களது இராஜாவாக அவர்களிடத்தில் வந்தார்.

நமது கந்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையை முன்னறிவித்த

யோவான் சந்தானமும் “மனத்திரும்புங்கள், பரலோக இராஜ்யம் சாபித்திருக்கிறது” என்ற அறிவிப்புடன் தன் ஊழியத்தைத் துவக்கினார். (மத். 3:2) நமது கந்தரும் யோவான் சந்தானனைப் போலவே, அதே அறிவிப்போடு தம் ஊழியத்தைத் துவக்கினார். (மத். 4:17) அதே செய்தியைப் பிரசங்கிக்கவே அப்போஸ்தலங்களும் அனுப்பப்பட்டனர். (மத். 10:7; லூக். 9:2) நமது கந்தர் ஊழியத்தைத் தொடங்கினபோது மட்டும் இராஜ்யத்தின் கவிசேஷம் பிரதானமாக இராமல், அவரது எல்லாப் பிரசங்கத்திலும் இராஜ்யத்தைப் பற்றிய உபதேசங்களே முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. (லூக். 8:1; 4:43; 19:11) அவருடைய மற்றப் பாடங்கள் அனைத்தும் இது தொடர்பானதாகவே அல்லது இதை விளக்குவதாகவே அமைந்தது. அவர் பேசின உவமைகளில் பெரும்பாலானவை இராஜ்யத்தின் பல்வேறு நிலைப்பாடுகள் பற்றியும், அதன் பல்வேறு அம்சங்களை விளக்குகிறதாயிருக்கிறது. அதோடுஉட, தேவராஜ்யத்தில் பங்குபெறுவதற்கு அவரோடுஉட உடன்படிக்கைச் செய்து ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டியதின் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகிறது. மேலும் பூதர்கள் மாம்சத்தின்படி ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாயிருக்கிறபடியினாலும், தங்களுக்கே தேவராஜ்யம் நிச்சயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்றும், தங்களை வாக்குத்தத்துத்தின் வாரிசுகள் என்றும் கொண்டிருந்த தப்பான எண்ணத்தைத் திருத்தவே இவ்வவசைகள் கூறப்பட்டன.

நமது கந்தராகிய இயேசு தம் பிள்ளையான்களிடத்தில் வரப்போகிற தேவராஜ்யத்தைக்குறித்த அவர்களது எதிர்பார்ப்புகளைப் பல்படுத்தவும், உற்சாகப்படுத்தவும் அவர்களிடத்தில் கூறினதாவது: “ஆகையால், என் பிதா எனக்கு ஓர் இராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தினதுபோல, நானும் உங்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறேன். நீங்கள் என் இராஜ்யத்திலே என் பந்தியில் போஜனாபாளம் பண்ணி, இஸ்ரவேலின் பன்விரண்டு கோத்திரங்களையும் நியாயுத்தீர்க்கிறவர்களாய் சிங்காசனங்களின்மேல் உட்காருவீர்கள் என்றார்.” (லூக். 22:29, 30) மேலும், “பயப்பாதே சிறு மந்தையே, உங்களுக்கு இராஜ்யத்தை கொடுக்க உங்கள் பிதா பிரியமானிருக்கிறார்.” (லூக். 12:32) ஆனால் அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இராஜாவோ, சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பதற்குப் பதிலாகச் சிலுவையில் அறையப்பட்டபொழுது, அவரது சீலர்கள் மிகவும் ஏமாற்றமடைந்தார்கள். இதனை வெளிப்படுத்தும் விதமாக அவர் உயிர்த்தெழுந்து

வழிப்போக்கனாக சீஷர்களோடு சேர்ந்து எம்மாலுருக்குச் செல்லும் வழியில் இரண்டு சீஷர்கள் கூறியதாவது: “அவரே இஸ்ரவேலை மீட்டு இரட்சிப்பார் என்று நாங்கள் நம்பியிருந்தோம்.” ரோமருடைய அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்டு, இஸ்ரவேலை வல்லமையுடைய, மகிமையுடைய தேவ இராஜ்யமாக எந்தாபிப்பார் என்று எதிர்ப்பார்த்தனர். ஆனால் அதன் பின்பு சில நாட்களாய் நடந்த மாற்றங்களால், மிகவும் துயரப்பட்டு ஏமாற்றமடைந்தனர். இயேசுவோ தேவராஜ்யம் எந்தாபிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக தாம் பரிபாக வேண்டியதன் அவசியத்தை அநேக வேதவாக்கியங்களின் மூலம் எடுத்துக்காண்பித்து, அவர்களது மனக்கன்களைத் திறந்தார். (லூக். 24:21, 25-27)

தேவன் மனிதனுக்காக ஈடுபலிச் செலுத்தாமலேயே, இயேசுவுக்கு இராஜ்யத்தை ஆளும்படிச் செய்திருக்கலாம். “உள்ளதமனவன் மனுஷருடைய இராஜ்யத்தில் ஆளுகை செய்து, தமக்குச் சித்தமாயிருக்கிறவனுக்கு அகைக் கொடுக்கிறார்.” (சூலா. 4:32) ஆனால் இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை நிலைவேற்றுவதைக் காட்டிலும், மகா மென்மையான திட்டத்தைத் தேவன் நிர்ணயித்திருந்தார். ஒருவேளை ஈடுபலிச் செலுத்தாமல் இயேசுவுக்கு இராஜ்யத்தைக் கொடுத்திருப்பாரானால், நன்மையையும், ஆசீர்வாதத்தையும் கொண்டு வந்திருக்கும் என்றாலும், மனுக்குலம் முழுவதும் மரண சாபத்திலிருப்பதால் அது தற்காலிகமாகவே இருந்திருக்கும். இராஜ்யத்தின் ஆசீர்வாதங்கள் நித்தியத்துக்கும் நிலைத்திருக்கவும், முழுமையானதாகவும் இருக்க வேண்டுமானால், முதலாவதாக ஆதாமினால் மனுக்குலத்திற்கு வந்த மரண தண்டனையிலிருந்து சட்டப்பூர்வமாக மீட்கப்பட வேண்டும்.

இயேசு உலிர்த்தெழுந்து பரத்திற்கு ஏறுவதற்கு முன்பாக, “ஆண்டவரே இக்காலத்திலே இராஜ்யத்தை இஸ்ரவேலருக்குத் திரும்பக்கொடுப்பீர்?” என்று ஆண்டவருடைய சீஷர்கள் கேட்டதினால் இயேசு தீர்க்கதரிசனங்களை விவரிக்கும்போது, வரப்போகிற இராஜ்யத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கையை பூசுபித்தார் என்பது தெளிவாகிறது. அவர்களது கேள்விக்கு இயேசு அளித்த பதில், அவர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைக்கு முரண்பாடாக இவ்வமலும், நேரடியாகப் பதில் சொல்லாததாகவும் அமைந்தது. அவர் கூறியதாவது: “பிதாவானவர்

தம்முடைய ஆதினத்திலே வைத்திருக்கிற காலக்களையும் வேளைகளையும் அறிகிறது உங்களுக்கு அடுத்ததல்ல.” (அப். 1:6-7)

தற்காலத்தில் அநேகர் தேவராஜ்யம் பரலோகத்திற்கு மட்டுமே உரியது என்று தவறாக எண்ணுகிறதுபோல, முழு உறு தேசத்தோடு சேர்ந்து சீஷர்களும் ஆரம்பத்தில் தேவராஜ்யம் முடிக்கு மட்டுமே உரியது என்று தவறுதலாக எண்ணியிருந்தனர். இப்படிப்பட்ட தவறான எண்ணங்களை ஏற்றக்காலத்தில் சரிப்படுத்துகிறதற்காகவே நமது கர்த்தராகிய இயேசுவால் அநேக உலமைகளும் மறைபொருள்களும் உரைக்கப்பட்டன. ஆனால் இப்பூமியில் எந்தாபிக்கப்படும் இராஜ்யத்தில், மனிதனால் ஆளப்படும் அரசாங்கமே இருக்கும் என்பதை எப்பொழுதும் வலியுறுத்தியே பேசினார். தேவராஜ்யத்தில் பங்குபெற வேண்டுமென்ற நம்பிக்கையை மட்டும் அவர்களிடத்தில் எழுப்பினதோடு, அது எந்தாபிக்கப்பட வெறுக்கவும் வேண்டுமென்று கற்பித்தார். “உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக; உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்திலே செய்ப்படுகிறதுபோல பூலோகத்திலும் செய்ப்படுவதாக.” (மத். 13:10)

பூதர்களிடையே இருந்த உலக ஞானிகளுக்கு, நமது கர்த்தர் மதவெறியராகவும், ஏமாற்றுக்காரராகவும் காணப்பட்டார். அவரது சீஷர்களையும் ஏமாற்றுக்காரர்களாகவே அவர்கள் எண்ணினர். அவருடைய ஞானம் மற்றும் புத்திக்கூர்மை, அவர் செய்த அற்புதங்கள் ஆகியவைகளை நியாயமானதாக நிதானிக்கவும், அதற்கு மறுபடி கூறவும் முடியாமற்போயிற்று. மேலும் அவர்தாமே இவ்வலகிற்குச் சுதந்தரவாசி என்றும், அவரே வாக்ஞத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இராஜ்யத்தை எந்தாபித்து ஆளுகை செய்பவர் என்றும், ஏழ்மையான நிலைமையிலிருந்து வந்த அவருடைய சீஷர்கள் அந்த இராஜ்யத்தில் அவரோடு சேர்ந்து ஆளுகை செய்வார்கள் என்றும் இயேசு கூறியது, அறிசுவாச நிலைப்பாட்டிலிருந்த அவர்களுக்கு அபத்தமாகக் காணப்பட்டது. ரோமப் பேரரசாளது போர் பயிற்சியில் தேறின போர் வீரர்களும், திறமையான தளபதிகளும் எண்ணிலடங்கா சொத்துக்கள் உட்காரும், உலக அதிபதியான இருந்து அறுதினமும் தன் வல்லமையை அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் யார் அந்த நசரேயன்? யார் இந்த மீள் பிடிப்பவர்கள்? பணமும் செல்வாக்கும் இவ்வாதவர்களும் சாதாரண

மனிதர்களிலிருந்து வெகு சிலராக உள்ள இவர்களால் இப்பூமி முன்ஒருபோதும் அறிந்திராத மன உன்னதமானதும், வல்லமை மிகுந்ததும், நீண்டக்காலமாக வாக்குத்தந்தம் பண்ணப்பட்டிருந்ததுமான இராஜ்யத்தை எந்தாபிப்பதாகப் பேசுகின்ற இவர்கள் யார்?

பரிசேயர் இயேசு போதித்த இராஜ்யத்தைப் பற்றிய உபதேசங்களில் அவர்களுக்குப் பலவிதமாகத் தெரிந்தவைகளை வெளியரங்கமாக்கி பெரிதாழ்த்துவதில் நம்பிக்கையாயிருந்து அவரது சீஷர்கள் இயேசுவின் வார்த்தையில் வஞ்சிக்கப்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தோடு, பின்வரும் கேள்விகளைக் கேட்டார்கள்; நீங்கள் பிரசங்கிக்கிற தேவராஜ்யம் எப்பொழுது தோன்ற ஆரம்பிக்கும்? உங்களது படைவீரர்கள் எப்பொழுது வந்து சேருவார்கள்? இந்த தேவனுடைய இராஜ்யம் எப்பொழுது காணப்படும்? (லூக். 17:20-30) அவர்கள் இயேசுக்கு வினாநமாக தப்பெண்ணம் கொண்டிருந்தாலும், தங்கள் போலி ஞானத்தால் குருடாக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட அவர் கூறிய பதில் ஒரு புதிய கருத்தாக அவர்களுக்கு இருந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் எதிர்ப்பார்த்த விதமாக தேவராஜ்யம் ஒருபோதும் தோன்றாது என்பதே, இயேசுவின் பதிலாய் அமைந்திருந்தது. அவருடைய சீஷர்கள் உடன்கைத்தாரர்களாகும்படி அழைக்கப்பட்டதும், அவரால் பிரசங்கிக்கப்பட்டதுமான தேவராஜ்யம் கண்ணால் காணப்படாத இராஜ்யமாக இருக்கிறபடியால், அவர்கள் அதைக்காண எதிர்ப்பார்க்கக்கூடாது. "தேவனுடைய இராஜ்யம் பிரத்தியட்சமாய் (வெளியரங்கமாகக் காணும்படி) வராது. இதோ, இங்கே என்றும், அங்கே என்றும் சொல்லப்படுகிறதற்கும் ஏதுவிராது தேவனுடைய இராஜ்யம் உங்களுக்குள்" (உங்கள் நடுவில்) இருக்கிறதே

*மோதிரோம் மற்றும் டயக்ஸாட் வெளிப்பாட்டாளிகள், "உங்கள் மத்தியில் இருக்கிறது" (among you) என்று பொறிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விளக்கமும், "உங்களுக்குள் இருக்கிறது" என்ற வார்த்தையும் ஒரே பொருளையே தருகின்றன. இயேசு போதித்த இராஜ்யம் பரிசேயரின் இருதயங்களில் எந்தளிக்கப்படும் என்ற கூற்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது. ஏனெனில் அவர் அவர்களை, யாபக்காரரே என்றும் வெள்ளையாக்கப்பட்ட கல்லறைகள் என்றும் வருணித்திருக்கிறார். ஆனால் இந்த இராஜ்யம் எந்தளிக்கப்படும்பொழுது, அவர்களுக்குள்ளும் அனைத்துத் தாய் மக்கள் மத்தியிலும் இருந்து அனைவரையும் ஆளுகை செய்து நியாயத்திற்கும்.

இருக்கும்) என்றார்." நாம் பிரசங்கித்த தேவராஜ்யம் வரும்போது எல்லா இடங்களிலும் இருக்கும் மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் வல்லமையுள்ளதாமிருக்கும் என்றாலும், எந்தவொரு இடத்திலும் கண்களால் காணமுடியாத வகையில் இருக்கும். இவ்வாறாக ஆலிக்குரிய இராஜ்யத்தைப் பற்றிய உட்கருத்தை அவர் பிரசங்கித்தப்போதிலும், அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளவோ அதற்கு தங்களைத் தயாப்படுத்திக்கொள்ளவோ கூடாமற் போயிற்று. வாக்குத்தந்தம் பண்ணப்பட்ட தேவராஜ்யத்தைக்குறித்த யூதரது எதிர்ப்பார்ப்பிலும் ஓரளவு உண்மை இருந்தது. அது ஏற்றக்காலத்தில் அனைவராலும் உணரப்பட்டு, கண்களுக்குத் தெரியும்படி காண்பிக்கப்படும். ஆனால் கண்களால் காணக்கூடாத ஆலிக்குரிய இராஜ்யத்தின் பாகம் நம் கர்த்தரால் இங்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இராஜ்யத்தின் ஆலிக்குரிய பாகம் முதலாவதாக எந்தாபிக்கப்பட்டாலும், அதன் பிரசன்னம் காணக்கூடாததாய் இருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அது புரிந்துகொள்ள முடியாததுமாயும் இருக்கும். தேவராஜ்யத்தின் இந்த ஆலிக்குரிய பாகத்தின் சுதந்தரவாளிகளாகும் இந்த விசேஷமான வாய்ப்பு அப்போது முன்வைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது துலங்கின கவிசேஷ யுகம் முழுவதும் இந்த அழைப்பே நம்முடைய ஒரே நம்பிக்கையாய் இருந்து வருகிறது. ஆசையினால்தான் இயேசு அதை மட்டுமே குறிப்பாகச் சுட்டிக் காண்பித்தார். (லூக். 18:16) நாம் தொடர்ந்து செல்லச் செல்ல, இது மிகத் தெளிவாகக் காணப்படும்.

இவ்விஷயத்தில் பொதுவாக ஜனங்களிடையே விசேஷமாக பரிசேயரிடையேயும் நேரெதிரான எண்ணங்கள் இருந்துவந்ததால், இப்படிப்பட்ட பரிசேயருடைய எண்ணங்கள் நிக்கொதேமுலின் மானதப் பாரமக்கிவிருந்தாலும், அதை வெளிப்படையாகக் காண்பிப்பதில் வெட்கப்பட்டதினால், இயேசுவை சுத்திக்க இரவு நேரத்தில் வந்து, இந்த இராஜ்யத்தைக் குறித்த இரகசியங்களை அறிந்து தீர்வுக்கான பேராவல் கொண்டார். கர்த்தருக்கும் நிக்கொதேமுல்க்கும் இடையே நடைபெற்ற உரையாடல்கள் முழுமையாக இடம்பெறாமல், சிறிதளவே இடம்பெற்றபோதிலும் (பொவான் 3), தேவராஜ்யத்தின் தன்மையும் அதன் குணாதிசயங்களையும் பற்றிய ஆழமான காரியங்களும் நமக்கு ஓரளவு விளங்கிவிருக்கிறது. அவர்களிடையே நடைபெற்ற உரையாடல்களிலிருந்து

கூறப்பட்டிருக்கிற சில முக்கியமான கருத்துக்களைக்கொண்டு முழு உலகமே எவ்வாறு நடந்திருக்கும் என்று நியாயமான முறையில் யூசித்து அதைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறோம்:

நிக்கொதேமு “நீர் தேவனிடத்திலிருந்து வந்த போதகர் என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம்; ஏனெனில், ஒருவனும் தன்னுடனே தேவன் இராவீட்டால் நீர் செய்கிற இப்படிப்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்யமாட்டான்.” ஆனாலும் நீர் கூறுகிற காரியங்களில் சிலவற்றை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. உதாரணமாக நீரும் உம்முடைய சீஷரும், “பரலோக இராஜ்யம் சமீபித்திருக்கின்றது” என்று பிரசங்கிக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களிடத்தில் படைப்பலகை, படைப்பலகை, அதிகாரங்களோ எதுவும் இல்லாதபடியால் நீர் கூறியிருக்கிற விஷயங்கள் பார்வைக்குப் பொய்யாய்த் தோன்றுகிறது. இவ்விஷயத்தில் நீர் ஜனங்களை ஏமாற்றுவதுபோல் தோன்றுகிறது. பொதுவாக பரிசேவர் உம்மை ஒரு மோசம் போக்குகிறவராக எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் நீர் போதித்துவருகிற போதகர்களில், சந்தியம் ஓரணவராக கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் நிச்சயிக்கிறேன். “ஏனெனில் ஒருவனும் தன்னுடனே தேவன் இராவீட்டால் நீர் செய்கிற இப்படிப்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்யமாட்டான்.” நீர் பிரசங்கிக்கிற இந்த இராஜ்யம் எத்தன்மை வாய்ந்தது? எப்பொழுது எப்படி ஸ்தாபிக்கப்படும்? எங்கிருந்து இந்த இராஜ்யம் வரும் என்பதை கேட்டு அறிந்துகொள்வதே நான் இங்கு வந்து உங்களைச் சந்தித்ததின் நோக்கமாகும்.

இயேசு பரலோக இராஜ்யம்பற்றி முழுஉலகமே நீ புரிந்துகொள்ளும் வகையிலும், உன்னை திருப்பதியளிக்கும் வகையிலும் பதிலுரைக்க இப்பொழுது முடியாது. அதுபற்றி எனக்கு முழுவதும் தெரியாததினால் அல்ல நான் இப்பொழுது முழுஉலகமே விவரித்து கூறினோனாகில், தற்போதைய நிலைமையில் உன்னால் புரிந்துகொள்ளவோ அதை மதிக்கவோ கூடாது. “உள்ளாததிலிருந்து ஒருவர் *ஜெபிக்கப்பட்டானொழிய அவன் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக்

*கிரேக்கச் சொல்லான ஜெனோ (Genno) சில இடங்களில் ஜெபிக்கப்படும் (Baptized) என்றும், சில இடங்களில் பிறத்தல் (Born) என்றும் பொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கொண்டான்.” (கிரேக்கச் சொல், ஈதோன், † அறிதல், அல்லது தெரிந்திருத்தல்)

என் சீஷரும் கூட தாங்கள் பிரசங்கிக்கிற தேவ இராஜ்யத்தைக் குறித்து தெளிவுற்றப் பார்வையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வாறு அதன் காரண காரியத்தை விளக்கினாலும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாதோ, அவ்வாறே உள்க்கும் கூற முடியாது. அதே காரணத்தினாலே அவர்களும் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. ஆனால்

இந்த மூலச்சொல்லுக்கு இந்த இரண்டு அர்த்தங்களுமே பொருத்தம் என்றாலும், பொழிபெயர்க்கும்போது இந்த இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றை மட்டுமே அர்த்தம் பகுதி இடம்பெறும் குறிப்பிடுவதற்கு அமைக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு கருத்துக்களாகிய, ஜெபிக்கப்பட்ட மற்றும் பிறத்தல் ஆகியவை எப்பொழுதும் அந்த மூலச்சொல்லுக்கு பொருத்தமாகும், ஒருபொருளை எடுத்துரைக்கும்போதே மற்றொரு பொருளும் அதனுடன் மறைந்துள்ளது. ஏனெனில் பிறத்தலுக்கு முன்பாக ஜெபிக்கப்பட்ட நடைபெறுவதும், அவ்வாறே ஜெபிக்கப்பட்ட பிறகு பிறத்தல் நடைபெறுவதும் இயல்பானது. ஜெனோ என்ற சொல் ஓர் ஆண்பாட்டுக்கு வரும்போது ஜெபிக்கப்பட்டம் என்றும், பெண்பாட்டுக்கு வரும்போது பிறத்தல் என்றும் பொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறாக 1 யோவான் 2:29; 3:9; 4:7; 5:1, 18 ஆகிய வசனங்களில் (ஜெனோ) ஜெபிக்கப்பட்டம் என்றே இடம்பெற வேண்டும். ஏனெனில் தேவன் ஆண்பாடாக எண்ணப்படுகிறார்.

ஆண்பாடாக இருத்தாலும், பெண்பாடாக இருத்தாலும் சில சமயங்களில் பெணின் தன்மையைச் சார்ந்தே பொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட வேண்டும். இவ்வாறாக ஒரு வார்த்தையைப் மற்றொரு வார்த்தையையும் இணைக்கும் இணைச்சொல்வாசன கிரேக்கச்சொல் - எ - இதன் பொருள் - இதன் மூலம், “இதிலிருந்து” என்று இணைக்கப்பட்டு, பிறத்தல் என்று பொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும். ஆகவே யோவான் 3:5, 8 வசனங்களில் இடம்பெற்றுள்ள ஜெனோ என்ற சொல், ‘எ’ என்ற இணைச்சொல்லுடன் சேர்த்து, “ஜெபத்திலிருந்தும்,” “பாஸத்திலிருந்தும்,” “ஆவித்திலிருந்தும் பிறத்தல்” என்றே பொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும்.

†இந்தக் கிரேக்கச்சொல், ஈதோன் (eldon) அடி 15:8இல் ஆனோசைப்பண்ணும்படி (Consober) என்று பொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “அப்போஸ்தலரும், மூப்பரும் இந்தக் காரியத்தைக் குறித்து ஆலோசனைப்பண்ணும்படிச் கூடினார்கள்.” இதே கிரேக்கச் சொல், கோர் 1:22-இல், ஆகையால் (Behold) என்று பொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “ஆகையால் (Behold) தேவனுடைய தபவையும், கண்டிப்பையும் பார்” மோழம், 1 யோவான் 3:1-இல், “பிராவானவர் தங்குப் பரள்புள அன்பு எவ்வளவு பெரிதென்றுப் பாரும்பின்” (Behold அறிபுய்சன், ஆயாப்தும் பாரும்பின், புரிந்துகொள்ளும்பின்).

நிக்கொதேமுலே, அதிக வெளிச்சத்தைப் பெறுவதற்குமுன் ஏற்கெனவே பெற்றிருந்த வெளிச்சத்திற்கு கீழ்ப்படிவதே தேவனது அணுகுமுறையாயிருக்கிறது. தேவராஜ்யத்தில் பங்குபெறும் தகுதியை அடைவதற்கு விசுவாசத்தை வெளியாங்கமாகக் குவாதே தேவையாய் இருக்கிறது. தேவனுடைய வழிநடத்துதலை மனப்பூர்வமாய் பின்பொடிகிறவர்களாக அவர்கள் இருந்து படிப்படியாக வழிநடத்தப்பட்டு, அடுத்தபடியைத் தேட ஆவலாய் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். இவர்கள் தரிசித்து நடவாயல் விசுவாசத்தின்படி நடப்பார்கள்.

நிக்கொதேமு: நீர் சொல்வதன் பொருளை என்னால் விளங்கிக்கொள்ள முடிவில்லை. "ஒரு மனுஷன் முதிர்வதாய் இருக்கையில் எப்படி பிறப்பான்? அவன் தன் தாயின் கர்ப்பத்தில் இரண்டாம் தரம் பிரவேசித்துப் பிறக்கக்கூடுமோ?" அல்லது "யோவான் ஸ்நானன்" மனந்திரும்புதலைக் குறித்துப் பிரசங்கித்த தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தை அடையாளமான பிறப்பு என்று கூறுகிறீரோ? உங்களது சீஷர்களும் இதுபோன்றே பிரசங்கித்து, ஞானஸ்நானம் கொடுப்பதை நான் கவனித்திருக்கிறேன். உங்களது இராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கவும், அதைக் காணவும் விரும்புகிறவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புதிய பிறப்பு அவசியமா?

இயேசு: நமது தேசம் தேவனுக்கென்று ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட தேசம், உடன்படிக்கையின் மக்கள். அவர்கள் அனைவரும் எகிப்தைவிட்டுப் புறப்பட்டபொழுது, சுமுத்திரத்தினாலும், மேகத்தாலும் யோசேக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டார்கள். சீனாய் மலையில் உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய யோசேக்குள்ளாக தேவன் அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டான், ஆனால் அவர்களோ தங்களது உடன்படிக்கையை மறந்துபோயினர். சிலரோ ஆயக்காரரும், பாசிகளும் போல வெளியாங்கமாக ஜீவிக்கிறார்கள். மேலும் அநீதரோ சுய நீதியின்படி மாயக்காரராய் ஜீவிக்கிறார்கள். ஆதலால் "மனந்திரும்புதலைக்" குறித்து என் சீஷர்களுடைய மற்றும் யோவான் ஸ்நானனின் பிரசங்கங்களும், தேவனிடத்திற்கும் தாய்கள் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையை அங்கீகரித்ததற்கும் திரும்புதலுக்காகவே ஆகும். யோவான் ஸ்நானனின்

ஞானஸ்நானமே தங்கள் இருதயத்திலும் தங்கள் ஜீவியத்திலும் சீர்த்திருந்தப்பெற்று மனம் மாறவே கொடுக்கப்பட்டது. மாறாக, அது புதிய பிறப்பைக் காண்பிப்பதில்லை. இதைக் காட்டிலும் அதிகமாய் நீ செய்வாவிடில் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக் காணாமாட்டாய் யோவான் ஸ்நானனால் கொடுக்கப்பட்ட ஞானஸ்நானத்தினால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட மனந்திரும்புதலோடுசேட ஆவிமில் ன்றுப்பிக்கப்பட்டு, பிறவாவிடில் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக் காணாமாட்டாய். மனந்திரும்புதல் நம்மை நீதிமான் நிலைமைக்குத் திரும்பச் செய்யும். அந்த நிலைமைக்கு நீ வரும்போது நானே மேசியா என்றும், நிஜமான யோசே நானே என்றும் அறிந்துகொள்ள முடியும். இவ்வாறாக, எனக்காக உன்னை ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, புதிதான ஜீவனுக்கும், தெய்வீகச் சபாவத்திற்கும் பிதாவாகிய தேவனால் ன்றுப்பிக்கப்படுவாய். இதில் வளர்ச்சியடைந்து நிலை நிற்பாயானால் புதிய சிருஷ்டியாகவும், ஓர் ஆவிக்குரிய ஜீவியாகவும் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பிறக்கும் நிச்சயத்தை அடைவாய். இப்படியாக இராஜ்யத்தைப் பாப்பதோடுசேட அதில் பங்கு பெறுவாய்.

நிக்கொதேமுலே, ஆவிபினால் புதிதாகப் பிறத்தலின் மாற்றம் என்பது மெய்யாகவே மகா உன்னதமானது. ஏனெனில் மாம்சத்தினால் பிறப்பது மாம்சமாயிருக்கும். ஆவிபினால் பிறப்பது ஆவிமாயிருக்கும். அதாவது நீ உன்னதத்திலிருந்து மறுபடியும் ன்றுப்பிக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று முன்பு புரிந்து கொண்ட என் வளர்த்தலைகளைக் குறித்து ஆச்சரியப்படாதே. "நீ மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும் என்று நான் உனக்குச் சொன்னதைக்குறித்து ஆச்சரியப்பட வேண்டாம்." உன் தற்போதைய நிலைமையாகிய மாம்சத்தால் பிறப்பதற்கும், நான் பிரசங்கித்த தேவராஜ்யத்தில் நூலையும் தகுதியை அடைய ஆவிபினால் பிறக்கும் நிலைமைக்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசம் மிகப்பெரியது. இதற்கு உதாரணமாக ஒரு விளக்கத்தை உனக்குக் கூற விரும்புகிறேன். இதிலிருந்து ஆவிமின் சாரத்தில் இருக்கும் ஜீவிகளைப் பற்றிய சில கருத்துக்களை உன்னால் கிரகிக்க முடியும். "காற்றானது தனக்கு இஷ்டமான இடத்திலே விசுகிறது. அதின் சத்தத்தைக் கேட்கிறாய், ஆகிலும் அது இன்ன இடத்திலிருந்து வருகிறதென்றும், இன்ன இடத்திற்குப் போகிறதென்றும் உனக்குத் தெரியாது; ஆவிபினால் பிறந்தவனெவனோ

அவனும் அப்படியே இருக்கிறான்." கூற்று இங்கும் அங்கும் விசுவதை உள்ளால் காணமுடிகிறது. ஆனாலும் உன்னைச் சுற்றிலும் அது இருக்கிறது. அது எங்கிருந்து வந்தது, எங்கே போகிறதென்றும் நீ அறிபாய். உயிர்த்தெழுதவின் போதும், ஆவியினால் பிறந்து நான் தற்போது பிரசங்கித்துவருகிற தேவராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கப் போகிறவர்களைக் குறித்து நான் கூறகிற நல்ல உதாரணம் இது. அவர்கள் அனைவரும் காற்றைப்போல கண்ணால் காணக்கூடாதவர்களாய் இருப்பார்கள். அவர்கள் எங்கிருந்து வருகிறார்கள் என்றும், எங்கே போகிறார்கள் என்றும், ஆவியில் பிறவாத மனிதர்கள் அறியமாட்டார்கள்.

நிக்கொபேதமு காணப்படாத ஜீவிகளா! இது எப்படிச் சாத்தியம்?

இயேசு "நீ இஸ்ரவேலில் போதகனாயிருந்தும் இவைகளை அறியாமலிருக்கிறாயா?" ஆவியின் ஜீவிகள் பிரசன்னமாயிருந்தாலும் அவர்களைக் காணமுடியாது என்று அறிபாயா? எலிசாவும் அவளது ஊழியர்களும் மற்றும் பிலேயாடின் கழுதை மற்றும் வேதம் கூறும் அநேக சங்கலங்களிலும் ஆவிக்ஞரிய ஜீவிகள் மனிதர்களிடையே காணக்கூடாத நிலையில் பிரசன்னமாக முடியும் என்றும் நீ படித்ததில்லையா? மற்றவர்களுக்குப் போதிகளில்லையா? அதோடு கூட தேவதூதர்கள் ஆவிக்ஞரிய ஜீவிகளாய் இருக்கிறார்கள் என்று விசுவாசிக்கிற பரிசேயரில் நீயும் ஒருவனல்லவா? ஆனால் இது நான் உனக்கு முதலில் சொன்னதை விளக்குகிறது. ஒருவன் பரலோகத்திலிருந்து பிறவாவிடில் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை யோ அதைச் சார்ந்த பல்வேறு காரியங்களை யோ காண (அறிவலோ, தெரிந்துகொள்ளலோ, பகுத்துணரலோ) முடியாது.

நான் பிரசங்கித்து வருகிற அந்த இராஜ்யத்தில் என்னோடே கூட உனக்குத் தராக ஆவதற்குப் படிப்படியாக ஒளியைப் பின்பற்ற வேண்டும். அவ்வாறு நீ செய்யும்போது அதிக வெளிச்சத்தைப் பெறுவாய். நீ எவ்வளவு சீக்கிரம் ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தப்படுகிறாயோ, அவ்வளவு சீக்கிரம் அதிக வெளிச்சம் உனக்குக் கொடுக்கப்படும். நீ அறியும் வண்ணமாக நான் தற்போது பிரசங்கித்து வருகிற இக்காரியங்களையும், செப்துவருகிற அந்தவகங்களையும் நான் தேவனிடத்திலிருந்து வந்த போதகரென்றும், நீ

அறிந்து ஏற்றுக்கொள்கிறாய். ஆனாலும் உன் விசுவாசத்தை வெளிப்படையாகக் காண்பிக்கவும், என் சீலனாகி என்னைப் பின்பற்றாதிருக்கிறாய். நீ அறிந்து கொண்டவைகளுக்கு உண்மையாயிருந்து அதற்கேற்றப்படி நடவாதிருந்தால், இதைக்காட்டிலும் கூடுதலான வெளிச்சத்தைக் காணமாட்டாய். மாறாக அவ்வாறு செய்வாயானால் தேவன் அதிக வெளிச்சத்தையும் அடுத்தப்படியே அடைவதற்கான அத்தாட்சியையும் தருவான். "மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன், நாங்கள் அறிந்திருக்கிறதைச் சொல்லி, நாங்கள் கண்டதைக் குறித்துச் சாட்சிக் கொடுக்கிறோம். நீங்களோ (பரிசேயர்) எங்கள் சாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை. பூமிக்கடுத்தக் காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்லியும் நீங்கள் விசுவாசிக்கவில்லையே, பரம காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாமல் எப்படி விசுவாசிப்பீர்கள்?" பரலோகக் காரியங்களைக் குறித்து நான் உங்களுக்குப் போதித்தவைகளைக் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமலும், என் பிரசங்கம் உங்களுக்கு அதிகப் பைத்தியமாயும் காணப்படுகிறபடியால், நான் உங்களுக்குச் சொல்வது பயனற்றதாயிருக்கும். பூமிக்குரிய காரியங்களை நீ அறிந்திருக்கிற பூமிக்குரிய சம்பவங்களோடு தொடர்புபடுத்திப் போதிக்கும்போது, உள்ளால் அறிந்து உணரமுடியும் என்ற போதிலும், என் சீலனாக என்னைப் பின்பற்றும்படி உனக்குப் போதுமான நம்பிக்கையும், திடமையும் அவைகள் கொடுக்காதக் காரணத்தினால், நீ அறியாத பரலோகத்தின் காரியங்களைப்பற்றி உனக்குக் கூறினால் உள்ளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் பரலோகத்திற்கு ஏறினவன் ஒருவனும் இல்லாதபடியினால், என்னைக்குறித்து சாட்சிக்கொடுக்க ஒருவனும் இல்லை. பரலோகத்திலிருந்து இறங்கின நான் மட்டுமே பரலோகக் காரியங்களை அறிந்திருக்கிறேன். "பரலோகத்திலிருந்து இறங்கின 'ஊறுஷ்டமாரனேயல்'லாமல் பரலோகத்திற்கு ஏறினவன் ஒருவனுமில்லை." ஆவியில் ஜெபிப்பிக்கப்பட்ட பின்பே பரலோகக் காரியங்களைப்பற்றி

"பரலோகத்திலிருந்து வந்தவன்" என்ற வார்த்தை (லசனம் 13) பழைய மூல பிரதிகளில் காணப்படவில்லை.

அறியும் அறிவு ஒருவனுக்கு உண்டாகும் அதன்பின்பு ஆவிவின் ஜீவியாக ஆவிவில் பிறக்கும்பொழுது அவர்களே பரலோகக் காரியங்களுக்குரியவர்களாவார்கள்.

தேவராஜ்யத்தின் பூரிக்குரிய பாகத்தைக்குறித்துத் தவறுதலாகக் கற்று, புரிந்துகொண்டிருந்ததால் அவர்களது பார்வை தெளிவுற்றிருந்தது. ஆகையினால் கர்த்தர் இராஜ்யத்தின் சுபாவத்தை அறிவிப்பதில் மிகுந்த பொறுமையைக் காண்பிக்க வேண்டியிருந்தது. இவ்வாறு இருந்தபோதிலும், மோசியாவின் இராஜ்யத்தில் பங்கு பெறுவதற்காக தகுந்த ஒரு வகுப்பினரை தெரிவு செய்தல் தொடர்ந்தது. இவ்வாறேயிலிருந்து அவர்களுக்காக மட்டுமே கொடுக்கப்பட்ட காலமாகிய ஏழு வருடங்களில், வெகு சிலரே இவ்வகுப்புக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இவ்வாறேயில் பெரும்பாலானோர் அவ்வகுப்பில் சேருவதற்குத் தாயராக இல்லாததை தேவன் முன்னறிந்திருந்தார். அவர்கள் மோசியாவின் இராஜ்யத்தில் பங்குபெறும் சிறுபித்த தன்மையைக் குறித்த அழைப்பைப் புரிந்துகொள்ளமுடியாமலும் அதன் நிபந்தனைகளுக்கு இணக்கமாக இல்லாமலும் இருந்ததால், தேவனுடையவர்களுக்குரிய அந்த வாய்ப்பு ஏற்றுக்கொண்ட வெகுசிலரைத் தவிர, புறநூதியாருக்கு “நமது நாமத்திற்கென்று ஒரு ஐனத்தை தெரிந்துகொள்ளும்படியாக” வந்தது. யூதரினும், புறநூதியாரிலும் இருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு “சிறுமந்தையே” இந்த அழைப்பை மதித்து நடந்து, அவரது மகிமையிலும் இராஜ்யத்திலும் உடன் கதந்தாராகும் தகுதியடைகிறார்கள்.

பெயர் கிறிஸ்தவ சமயத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு தவறு என்னவெனில், வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட இராஜ்யம் தற்போதைய பெயர் கிறிஸ்தவ சமயம் என்றும், இதன் பணிகள் விசுவாசிகளின் இருதயத்தில் நிகழும் கிருபையின் பணி மட்டுமே என்றும் கூறி வந்ததே ஆகும். இந்தத் தவறு அநேகர் மத்தியில் பிரபலமாகி தற்கால பெயர் கிறிஸ்தவ சமய உலகத்தோடு சேர்ந்து செய்யும் சீக்கேடான ஆட்சியே இப்பூழியில் தேவனுடைய ஆட்சி என்று அநேகரால் தவறாக நம்பப்படுகிறது. தற்போதைய உண்மையான சமய தேவனுடைய இராஜ்யம் என்பதும் அதன் விசுவாசிகளின் இருதயங்களில் கிருபையின் பணி தற்போது நடைபெற்று வருகிறது என்பதும் உண்மையே ஆனால்

இவைகளைமெல்லாம் சிந்திக்கும்போது, முடிவு வானங்களுக்கு கீழாக எதிர்காலத்தில் ஒரு உண்மையான தேவனுடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும், அதில் பரலோகத்தில் செய்ப்படுவதுபோல தேவசித்தம் செய்யப்படும் என்பதையும், ஏற்க மறுப்பது அர்த்தமற்றதும், வீணானதுமாயும் இருக்கிறது. நாம் இவ்வகைகளை ஜெபிப்பதற்காகவும் நம்மை உற்சாகப்படுத்துவதற்காகவும், நம் கர்த்தராலும், அப்போஸ்தலர்களாலும், தீர்க்கதரிசிகளாலும் தீர்க்கமாக எழுதிவைக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்க மறுப்பதும் அர்த்தமற்றதாய் இருக்கிறது.

நம் கர்த்தரால் கூறப்பட்ட உண்மையில், திருச்சமையானது இராஜ்யத்திற்கு ஒப்பாக அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்து தற்போது ஆட்சிசெய்து வருகின்ற இராஜ்யம் திருச்சமையே என்றும், தேவன் நம்மை இருளின் இராஜ்யத்திலிருந்து அவரது அன்பின் குமாருனுடைய இராஜ்யத்திற்கு மாற்றினார் என்றும் அப்போஸ்தலர்கள் யேசுவிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்து இராஜ்யத்தின் உரிமையை கிரயத்திற்கு வாங்கினதை இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்கிற நாம், அவர் இவ்வகையில் பலவந்தமாய் தம் இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பதற்குமுன் நாமாக முன்வந்து கிறிஸ்துவதலையும், நன்றியுணர்வையும் அவருக்குக் காணிக்கையாக்குகிறோம். அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டபொகிற நீதியின் சட்டங்களுக்கும் இவ்வகை அதிபதியினால் தற்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அநீதியுள்ள இருளின் இராஜ்யத்திற்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசங்களை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். இவ்விதமாய் நாம் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களின் பேரில் வைக்கும் விசுவாசமானது, நமது கடமையுணர்வை மாற்றியமைக்கிறது. நாம் இனி புதிய இராஜ்யவின் ஆளுகைக்குட்பட்டவர்களாக, அவரது தயவின்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் மகிமையும், வல்லமையுமுள்ள இராஜ்யத்திற்கு உடன்கதந்தாராக நம்மை மாற்றுவார் என்றும் எண்ணுகிறோம்.

ஆனால் இந்த உண்மை, வாக்குத்தத்தங்களை அர்த்தமுள்ளதாகக்கொள்கிறது. கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் “ஒரு சமுத்திரத்தொடங்கி மறுசமுத்திரம் வரைக்கும், நதி தொடங்கிப் பூமியின் எல்லை வரைக்கும்” இருக்கும் (சா.72:8) சகல கர்த்தத்துவங்களும் அவரைச் சேவித்து அவருக்குக் கிறிஸ்துவுக்கும் வாயினார்

யூதஸத்தோருடைய முழுங்கால்கள் யாவும் அவருக்கு முன்பாக முடங்கும். (கொரி. 7:27; பிலி. 2:10) ஆனால் இதற்கு மாறாக, தற்போது நடந்து வருகிற “சிறுமந்தையின்” தெரிந்தெடுத்தல் அந்த வாக்குத்தத்தங்களை உறுதிப்படுத்தி வருகிறது.

நமது கர்த்தர் பேசின உவமைகளைக் கவனமாய் ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது வரப்போகிற அல்லது ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோகிற தேவராஜ்யம் வருங்காலத்திற்குரியது என்றும், இராஜா வருமுன் இவைகள் நடைபெறாது என்றும் போதிப்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். இவ்விதமாக பிரபலாகிய ஒருவர் ஓர் இராஜ்யத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பிவரும்படி தூர தேசத்திற்குப்போன உவமை முதலியன. (லூக். 19:11-15) கிறிஸ்து (இரண்டாம் வருகையில்) திரும்பி வரும்போதுதான் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் என்பதைத் தெளிவாய்க் காண்பிக்கிறது. இந்த உவமையைக்கூறி அநேக வருடங்கள் சென்றபின்பு, திருச்சபைக்குக் கர்த்தரால் அனுப்பப்பட்ட செய்தி என்னவெனில்; “நீ மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு; அப்பொழுது ஜீவ கிரீடத்தை உளக்குத் தருவேன்” என்பதே. (கொரி. 2:10) அவனோடு ஆட்சி செய்யப்போலும் இராஜாக்கள், தற்கால வாய்க்கையில் முடிசூட்டப்படவோ, ஆட்சிபுரியவோ மாட்டார்கள் என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகிறது.

ஆசையால் திருச்சபை தற்போதைய நிலைமையில், வல்லமையிலும், மகிமையிலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட தேவராஜ்யமாக இராமல், தொடங்குகிற நிலையில் கருவில் உள்ளது போல இருக்கிறது. இதே கருத்தையே புவிய ஏற்பாட்டிலுள்ள தேவராஜ்யத்தைக்குறித்த அனைத்து வசனங்களும் போதிக்கின்றன. இவ்வுலகத்தினால் தற்போது மரணாக இராஜ்யம் துன்பப்படுத்தப்படுகிறது. அதன் இராஜா அவமானப்படுத்தப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்பட்டபடியே அவரது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுபவர்கள் ஏதாவது ஒருவகையில் உபத்திரவங்களையும், தீமைகளையும் அனுபவிக்க வேண்டும். இது உண்மை திருச்சபையாதிடத்தில் நடைபெறுமே தவிர, பெயர் கிறிஸ்தவ சபைகளில் நடந்தேறாது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஆனால் நாம் (திருச்சபை கருவாக உள்ள இராஜ்யம்) தற்போது கிறிஸ்துவோடேகூட துன்பப்பட்டால்,

ஏற்றவேளையில் அவர் மாபெரும் வல்லமையில் இராஜ்யபாரத்திற்கு வரும்போது மகிமையடைந்து அவனோடுகூட ஆளுகையும் செய்வோம் என்ற வாக்குத்தத்தம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நமது கர்த்தர் போதித்ததற்கு இசைவாக யாக்கோபு அப்பொஸ்தலனும் கூறும்போது, இவ்வுலகத்தின் பார்வையில் ஏழைகளாகவும், அடிமையண்ணப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தவர்களைபே தேவன் தெரிந்தெடுத்தார் என்றும், தற்போது அரசாளுவதற்கல்ல. “நாம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின இராஜ்யத்தின் சுதந்தரர்களாக” தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார் என்று கூறுகிறார். (பாக். 2:5) “ஐசுவரியவான்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிதாயிருக்கிறது” என்று நம் கர்த்தர் கூறுகிறார். (மாந். 10:23) உலகத்துடன் தற்போது ஆளுகைசெய்யுகொண்டிருக்கிற பெயர் சபைகளைக்குறித்து இவ்வாறு அவர் கூறவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஏனெனில் ஐசுவரியவான்கள் பெயர் சபைகளைக் ஐக்கியமாயிருக்கிறார்கள். விசுவாசம், பொறுமை, விடாமுயற்சி, நற்குணம் ஆகியவற்றை உடையவர்களாயிருங்கள் என்று இராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்கப்போகிறவர்களுக்கு பேதுரு புத்தியிழை கூறுகிறார். “சீகோதாரே, உங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளாதவையும் உறுதியாக்கும்படி ஜனக்கிரமையாய் இருங்கள்; இவைகளைச் செய்தால் நீங்கள் ஒருக்காலும் இடறி விழுவதில்லை” இவ்விதமாய் நம்முடைய கர்த்தரும் இடச்சுருவாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்னுடைய நித்திய இராஜ்யத்திற்கு உட்படும் பிரவேசம் உங்களுக்குப் பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படும்” என்கிறார். (2 பெது. 1:10, 11)

ரோமர் 14:17-இல், பவுணல் கூறப்பட்டிருப்பது உருவகமான இராஜ்யமென்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் அந்த வசனம் எழுதப்பட்டதன் சூழ்நிலையை வெளிச்சத்தில் பார்க்கும்போது, அந்தப் பகுதியாளது பின்வருமாறு கூறுவதை அறிந்துகொள்ள முடியும். சீகோதாரே, தேவனுடைய அன்பின் குயாரனின் இராஜ்யத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ள நமக்கு, உணவுக்கடுத்த விஷயங்கள் போன்றவற்றில் சில குறிப்பிட்ட சுதந்திரங்கள் உண்டு. நாம் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிற யூதர்களைப் போன்றவர்களால் (14ஆம் வசனம்); இதை உணர்ந்திராத சீகோதாரர்கள் இடறி, தங்கள் மனசாட்சியை மீறாதபடிக்கு

சுயாதீனத்தை அடைந்த யூதர்கள், இதை உபயோகிக்க வேண்டாமென்று அறிவுறுத்தப்பட்டார்கள். ஆகவே உணவுக்கடுத்த விஷயங்களில் நமது கதந்திரத்தில் நம் சகோதரர் இடறலையாதபடிக்கு நடந்துகொள்வோமாக ஏனெனில் கிறிஸ்து அவனுக்காவும் மரித்தாரே. இப்பொழுதும், வருங்காலத்திலும் இராஜ்யத்தின் சிறப்பியல்புகள் உணவுக்கடுத்த சுயாதீனத்தைக் காட்டிலும், மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களை உள்நாடக்கியதாக இருக்கிறது என்பதை நினைவுகூர்க்கவேண்டும். உதாரணமாக, நீதியை நடப்பிக்கூடும் கதந்தரம், தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியில் பங்குபெறுவதில் நமது மகிழ்ச்சி, கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனோடு சமாதானம் ஆகியவை தற்காலத்திலும், வருங்காலத்திலும் கொடுக்கப்படுகின்ற இராஜ்யத்தின் கதந்தரமானது மகா மேன்மையானதாக இருக்கிறபடியால், உணவுபோன்ற அற்ப சுயாதீனங்களை நம் சகோதரரின் நன்மைக்காக தற்காலத்தில் தியாகம் செய்குவிடலாம் என்பதை அப்போஸ்தலன் கூறிய வார்த்தைகளின் அடித்தமாகும்.

இவ்விதமாக வேதாவை வசனங்களை எக்ஸ்கலாத்தில் நாம் பார்த்தாலும், இராஜ்யத்தின் வாக்குத்தத்தங்கள் தற்காலத்தில் நிறைவேறிவருவது, தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் கட்டுக்கதைகளோடுகூடிய வஞ்சனைகள் என்ற கொள்கைகளுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது.

நம் ஆண்டவருக்கு உள்சுதந்தரமாக ஆகும் இராஜ்யத்தின் மேன்மையான வாக்குத்தத்தங்கள், விசுவாசத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக அளிக்கப்பட்டிருப்பதால் தற்கால சோதனைகளையும், உபத்திரவங்களையும் சகிப்பதில் உண்மையாக இருக்கும்படியும், இதனை எதிர்பார்த்திருக்கும்படியும் ஆதிசாலத் திருச்சபையார் முன்னெச்சரிக்கைப்பட்டிருந்தனர். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் ஏழு சபைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஆறதலும், உற்சாகமுமான வார்த்தைகளில், கீழ்க் கண்ட வார்த்தைகள் அதிகத் தெளிவாகவும், உறுதியான வெளிச்சத்தையும் தருகின்றது. "நான் ஜெயங்கொண்டு என் பிதாவினுடைய சிங்காசனத்தில் அவரோடுகூட உட்கார்ந்ததுபோல, ஜெயங்கொள்ளுகிறவனொவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில்

என்னோடுகூட உட்கார்ந்துபடிக்கு அருள்செய்வேன்." "ஜெயங்கொள்ளுகிறவனொவனோ அவனுக்கு ஐாதிகள்மேல் அதிரும் கொடுப்பேன்."

இந்த வாக்குத்தத்தங்களானது தற்காலத்தில் இருதயத்தில் நடக்கும் கிருஷயின் பணி என்றோ, தற்காலத்தில் தேசங்களுமேல் ஆட்சி செலுத்துவதென்றோ தவறாகப் பொருள்கொள்ளக்கூடாது. மாறாக அப்பொழுது ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்கள் தங்கள் ஊழியத்தில் மரணபரியந்தம் உண்மையாய் இருந்து நிறைவேற்றி முடித்துவிடுகே, இராஜ்யத்தின் களத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்கிறார்கள். (லெளி. 20:6)

ஆனால் மனித சுவாவமோ துன்பப்படுதலைத் தவிர்த்து, களத்தையும், ஆதிசாலத்தையுமே எப்போதும் தேமுழங்குகிறது. அப்பொஸ்தலர் காலத்திலுங்கூட திருச்சபையாரில் சிலர் வருங்கால மேன்மையையும், வல்லமையையும் கொண்ட வாக்குத்தத்தங்கள் தற்கால வாழ்வில் நடப்பதாகவும், சபைக்கு உலகம் கீழ்ப்படியும் களத்தைச் செலுத்தவும் காலம் வந்துவிட்டது என்றும் என்னி நடக்க ஆழப்பித்தார்கள். திருச்சபையாரிடத்தில் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் மனமோட்டமையை வளர்த்து தியாக மனப்பான்மையிலிருந்து வழிவிலகச்செய்யும் என்று அறிந்த அப் படி, தன் நிருபத்தில் வலியுறுத்தி உருவகமாக எழுதுகிறதாவது: "இப்பொழுது திருப்தியடைந்திருக்கிறீர்களே, இப்பொழுது ஜசுவியவாள்களாய் இருக்கிறீர்களே, எங்கலையல்லாஹ் ஆளுகிறீர்களே." இப்படி பேசிய பிறகு வாஞ்சையுடன் தொடர்ந்து எழுதுகிறார்: "நீங்கள் ஆளுகிறவர்களானால் நல்லாயிருக்கும்; அப்பொழுது உங்களுடனேகூட நாங்களும் (துன்பப்படும் அப்பொஸ்தலர்கள்) ஆளுவோமே." (1 கொரி. 4:8) கொரிந்து சபையில் அநெசர் கிறிஸ்தவர்களென்று உரிமையப் பராட்டிக்கொள்ளவும், அதே சமயத்தில் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தைவிட்டு வெளியேறி இவ்வுலக மேன்மையை அடையவும் முயற்சித்தனர். அவர்கள் கர்ந்தருடைய பிள்ளையான்களாக விசுவாசத்தில் நிறைத்திருப்பார்களேயானால் அப்படிப்பட்ட நிறைமையில் இருந்திருக்கமாட்டார்கள் என்று அப்பொஸ்தலர் நன்கு அறிந்திருந்தார். ஆதலால் நீண்டகாலமாக எதிர்பார்த்திருந்த ஆளுகையானது தொடங்கியிருக்குமேயானால், அவர்களைக்காட்டிலும்

தான் குறைவுள்ளவனாவிராததால், ஆளுகையில் அவர்களோடு தானும் பிரவேசித்திருப்பேன் என்றும், தான் சத்தியத்திற்காகத் தொடர்ந்து விசுவாசத்தோடு பாடுபட்டுவருவதால், அந்த ஆளுகை இன்னும் வரவில்லை என்பதற்கு இதுவே அத்தாட்சியாக இருக்கிறது என்றும், இது மகிழ்வையே வருவிப்பதைக் காட்டிலும் கண்ணியமே பிறப்பிக்கும் என்றும் எழுதினார். பின்பு உருவகமாகக் கூறுகிறார்: "நாங்கள் அப்போஸ்தலரும் உண்மையுள்ள ஊழியரும்) கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் சபத்தியக்காரர், நீங்கள் கிறிஸ்துவின் பத்தியக்காரர்; நாங்கள் பலவீனர், நீங்கள் பலவீனங்கள், நீங்கள் களவாளர்கள், நாங்கள் களவீனர்" என்று எழுதியிருக்கிறார். உங்களை வெட்கப்படுத்தும்படிக்கு நாள் இவைகளை எழுதவில்லை உங்களை எச்சரிக்க வேண்டுகிறோம் மென்மையான நோக்கத்துடன் இதைச் செய்கிறேன். ஏனெனில் தற்கால உலகின் மகிழ்வையான பாதை, வெளிப்பட இருக்கும் மகிழ்வையும், கணத்திற்கும் வழிநடத்தவில்லை. இடுக்கமான பாதையாகிய சபத்தை வெறுத்ததும், தற்காலப் பாடுகளுமே இராஜ்யத்தின் களம், மகிழ்வு, அழிப்பை அடையவும், உட்கந்ததார் ஸ்தானத்தையும் அடையவும் செய்யும் "ஆளுகையால் என்னைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகியவர்கள் என்று உங்களுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறேன். என்னோடே கூட ஜீவகிர்த்தைப் பெரும்பொருட்டு இப்பொழுது துன்பம், நினைவுகளைக் காட்டி அனுபவியங்கள். "நீதியுள்ள நியாயத்தியாகிய கார்த்தர் அந்நாளில் அனை எள்குத் தந்தருளுவார். எள்கு மாத்நியமல்ல, அவர் பிரசன்னமாகுதலை விரும்பும் வரவருக்கும் அதைத் தந்தருளுவார்." (1 கொரி. 4:10-17; 2 தீமோ. 4:8)

ஆதிக்க சபை அநேக பாடுகளை உண்மையாய் சகித்தப்பின்னர், அதற்கடுத்து வந்த நாட்களில் கார்த்தரின் இரண்டாம் வருகைக்கு முன்னரே இவ்வகை ஜெனித்து, இப்பூயியில் பரவாக இராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து தேசங்களிலே ஆட்சிபுரிவதே திருச்சபையின் பணி என்ற கௌரவத்தை பரவ ஆரம்பித்தன. இக்கௌரவத்தை உலகத்தைப் பயமுறுத்தி, அடிமைப்படுத்தி, ஆதிக்கம் கொள்ளச் செய்து சபையில் நடைபெற்று வருகிற ஆய்முறையான காட்சிகள் மற்றும் சடங்குகளுக்கும், உலக தந்திரங்களுக்கும், பெருமைக்கும், பகட்டான காரியங்களுக்கும் அஸ்திபாரம் போட்டது. இதுபோன்ற காரியங்கள் படிப்படியாக வளர்ந்து போப்பு மான்க்கும் தேடிய பெரிய உரிமைகளை அடையவும் வழிநடத்திற்று.

பூயியில் தானே தேவராஜ்யமாக இருக்கிறபடியால், ஒவ்வொரு தேசமும், ஜனங்களும், தன் சட்டங்களுக்கும், அதிகாரங்கள்களுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டுகின்றும் நின்பந்தம் செய்து, தன் பொய்யான உரிமைகளால் மற்றவர்களை மட்டுமல்ல, தன்னையும் வருசித்துக்கொண்டது. போப்பு மான்க்கத்தின் அதிகாரத்தால் ஐரோப்பாவில் சில காலம் அந்தபோப்பு மான்க்கமே இராஜ்யத்தை நியமித்து முடிபுட்டபடி, கீழே தள்ளியும் வந்தது. இவ்வகையும் இன்னும் தனக்குரியது என்று கூறிவந்த போதிலும், இப்பொழுது அவ்வகைகாரத்தைச் செயல்படுத்த முடியாதிருக்கிறது.

போப்பு மான்க்கத்தின் மூலமாக புராட்டஸ்டன்ட் மான்க்கத்திற்கும் இதே எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இம்மான்க்கம் ஆட்சி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்று மிகவும் தெளிவில்லாமல் கூறி வந்தது. கொரிந்தியவரைப் போலவே இம்மான்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் நம் கார்த்தரால் மிகத் துல்லியமாக முன்னுரைத்தபடி, ஐசுவரியவாளர்களும், திருத்தியடைந்தவர்களும் இராஜ்யக்கொண்டபோல் ஆளுகிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். (வெளி. 3:17-18) இவ்வாறாக பெயர் சபையின் அங்கத்தினர்கள் உண்மையாக மனமற்றும் அடையாதவர்களும், உண்மை கோதுமை மணியாக இராமல் அதன் சாயலை மட்டும் கொண்டிருக்கும் களைகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கிறிஸ்துவின் உண்மையான சீடர்களைக் காட்டிலும் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் சபத்தை வெறுக்கவும், உண்மையாகப் பரி செய்ததும் எறித்ததும், சத்தியத்தின் நிமித்தம் வரும் துன்பங்களை அனுபவிக்காமல், உலகம் போன்ற வெளிப்படையான பாவனைகளை கைக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவர்கள் உண்மையாகவே இவ்வகைத்தோடு சேர்ந்து ஆளுகைசெய்து, நம் கார்த்தரால் அவரது இரண்டாம் வருகையில் ஸ்தாபிக்கப்பட இருக்கிற உண்மையான இராஜ்யத்தில் பங்குபெறுவதற்கு வேண்டிய ஆயத்தப்பணிகளைச் செய்வாதிருக்கிறார்கள்.

இயேசுவும் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களும் இராஜ்யத்தைக் குறித்து போதித்ததற்கும் இந்த கொள்கைக்கும் இடையே இசைவில்லாத கருத்தைக் கவனிக்கிற அனைவரும் அறிந்துகொள்ளலாம். இராஜ்ய

வரும்வரை இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட முடியாததென்று அவர்கள் போதித்தார்கள். (வெளி. 20:6; 3:21; 2 திமோ. 2:12) பரலோக இராஜ்யம் மகிழ்வையிலும், வல்லமையிலும் ஸ்தாபிக்கப்படும் காலம்வரை பரலோக இராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்போர் துண்டப்படுவார்கள்.

தேவராஜ்யத்தின் இரு பாகங்கள்

தேவனது பரலோக இராஜ்யம் துவங்கும் காலத்தில் எல்லோரும் காண்கிறபடி வெளிப்படையாக இருக்காது என்று நமது கர்த்தர் கூறியது உண்மையாய் இருந்தபோதிலும், ஏற்றவேளையில் அனைவராலும் வெளிப்படையாகத் தெரியும்படியும், தவறாய் அர்த்தங்கொள்ள முடியாத அடையாளங்கொண்டதனும் வெளிப்படுத்தப்படும். தேவநூலைய இராஜ்யம் பரிபூரணமாய் ஸ்தாபிக்கப்படும்போது, அது இரண்டு பகுதிகளைக்கொண்டதாக அதாவது ஆவிக்குரியது அல்லது பரலோகத்துக்குரியது மற்றும் பூமிக்குரியது அல்லது மனிதனுக்குரியதுமாக இருக்கும், ஆவிக்குரிய நிலையானது எப்பொழுதும் மனிதக் கண்களால் காணக்கூடாததாய் இருக்கும். ஆவிக்குரிய நிலையில் உள்ளவர்கள் மனிதரால் காணமுடியாதவர்களாயும், அல்லது ஒருபோதும் கண்டபராத, காணக்கூடாத, ஆவிக்குரிய தெய்வீகச் சாயலை உடையவர்களாயும் இருப்பார்கள். (1 திமோ. 6:16; யோவா 1:18) அல்லாறு இருந்தபோதிலும் பரலோக ராஜ்யத்தின் பிரசன்னமும், அதிகாரமும் அதின் பூமிக்குரிய பாகத்தின் பிரதிநிதிகளாகிய மனிதர்கள் மூலமாகத்தான் வல்லமையாக வெளிபரங்கமாக்கப்படும்.

தேவராஜ்யத்தின் ஆவிக்குரிய பாகத்தைச் சுவிசேஷ யுகத்தில் வெளிய்கொண்டவர்களாகிய பரிசுத்தவான்கள் மகிழ்விப்படுத்தப்பட்டு தங்கள் தலைபாகிய கிறிஸ்துவரின்சுட இணைந்து ஸ்தாபிப்பார்கள். இவர்களது உயிர்த்தெழுதலும் அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தப்படுவதும், மற்ற அனைவருக்கும் முன்னதாக இருக்கும். ஏனெனில், இவர்கள் மூலமாகவே மற்ற எல்லா ஜனங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. (எபி. 11:38, 40) இவர்களுடையதுதான் முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் ஆகும். (வெளி. 20:5)*

*இந்த வசனத்தில் இடம்பெற்றுள்ள "மரணமடைந்த மற்றவர்கள் அந்த ஆயிர வருஷம் முடியுமளவும் உயிரிழையவில்லை" என்ற வார்த்தைகள் கூட்டச்சேர்க்கப்பட்ட பகுதியில் பழையபாணமும் நம்பத்தகுந்ததுவான கிரேக்க மூலப் பிரதிகளாகிய, சிவையாட்டிக்,

அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட மகிமை நிறைந்த கிறிஸ்துவாகிய இவ்வகுப்பாருக்கு முன்பாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் மாபெரும் பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு இவர்கள் தெய்வீக சுபாவத்திற்கு உயர்த்தப்படுவது அவசியமாகிறது. தெய்வீக வல்லமையினால் தவிர வேறொருவரும் அதை நிறைவேற்ற முடியாது. அவர்களுடைய மாபெரும் பணியானது இவ்வுலகத்திற்குரியது மட்டுமல்ல, பரலோகத்திலுள்ளவையையும், பூலோகத்திலுள்ளவையையுமாகிய அனைத்திலும் ஆவிக்குரிய ஜீவிகள் மற்றும் மனித ஜீவிகள் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கி நடைபெறுவதாக இருக்கும். (மத். 28:18; கொலோ. 1:20; எபே. 1:10; பீலி. 2:10; 1 கொரி. 6:3)

பூமிக்குரிய பாகத்தில் தேவராஜ்யத்தின் பணியானது இப்பூமி மற்றும் மனிதரிடம் மட்டுமே நடைபெறும். அந்தப் பூமிக்குரிய தேவராஜ்யத்தில் ஆளுகையில் பங்குபெறுவதற்காக அதிகமாக களைப்படுத்தப்பட்ட முற்பிதாக்கள், மற்ற எல்லா மனிதரைக் காட்டிலும் தேவனால் மிகவும்

வாட்டிகள் என்சன் 1208, 1180, சீரியாக் ஆகியவற்றில் இடம்பெறவில்லை. தற்கால வேதாசயங்களில் காணப்படும் அநேக வார்த்தைகள் கூடுதலாக சேர்க்கப்பட்டவைவே. இவைகள் மூல வேதாசயப் பிரதிகளில் இம்மாதவைகள் என்பதை நாம் நினைவில் வைக்கவேண்டும். வேதவசனத்தோடு ஒன்றையும் கூட்டாத என்ற கட்டளை அளிக்கப்பட்டிருப்பதால், இவ்வாட்டிக் கூடுதலாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகள் என அதிசாயப் பூர்வமான் நிரூபிக்கப்பட்டவன் அதை உடையதாக ஒதுக்கிவிட வேண்டியது நமது கடமையாகிறது. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் எதிர்பாராதவிதமாக மூல வார்த்தைகளோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். ஏனெனில் அதற்கு முந்தைய காலத்தின் கிரேக்க, சீரியாக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் இந்த வார்த்தைகள் இடம்பெறவில்லை. ஒரு வேதாசயப் புத்தகத்தின் மக்கங்களில் ஒருவர் குறிப்பிக்கின்ற எழுதிவைத்த வார்த்தைகளை வேதாசயத்தை நகல் எடுத்த பரிபொருள் இதுவும் புத்தகத்தின் ஒருபாகம் என்று என்சனி சேர்த்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

ஆயினும் இங்கு முன்னவைக்கப்பட்டுள்ள இச்சொற்றொடரில் கூறப்பட்டிருக்கிற வாய்ப்பு, தேவத்திட்டத்திற்கு அவசியமில்லாததானவையால், இதற்கு நாம் மதிப்பளிக்காதிருக்கிறோம். உலக ஜனங்களில் பரணமடைந்த மற்றவர்கள் உயிரிழையவில்லை என்பதன் முழு அர்த்தம் என்னவெனில், ஆதாய் பாலம் செய்வதற்கு முன்பாக ஜீவித்திருந்தான். பாலம் செய்வதன் "எனவே எவாய்" என்ற தண்டனைத் தீர்ப்புக்கு உள்வானான். பரிபூரண ஜீவன் என்பது பாலமில்லாத பரிபூரணமான வாழ்க்கை - என்ற ஒரு அர்த்தத்தை தேவன் அங்கீகரித்திருந்தார். அவரது இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து பார்க்கும்போது, முழு உலகமும் ஜீவனை ஏற்கெனவே இழந்துவிட்டது. அதாவது பரிசுத்த நிலையில் உள்ளது. இங்கூட தெளிவாக உரைப்பேரணமாகும், ஜீவனைக் காட்டிலும் மரணமே ஆகுதலை செய்குவருகிறது. (2 கொரி. 5:14; மத். 8:22)

உள்ளதழும் கனமுமான நிலைமைக்கு மகிமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பார்கள். இந்த வகுப்பினர்களுக்கு அந்தியாயம் 8-இல் (பக்கம் 176) கூறப்பட்டபடி, இவர்களது நியாயத்தீர்ப்பு சலிசேஷ யுகத்திற்கு முந்தையது. இவர்கள் சோதிக்கப்பட்டு உண்மையுள்ளவர்களென்று நிரூபிக்கப்பட்டபடியால், உயிர்த்தெழுப்பப்படும்போது மீண்டும் நியாயத்தீர்க்கப்படாமல் அவர்களது மிகவாசத்திற்குப் பரிசாக, பரிபூரண மனித சபாவத்திற்கே நேரடியாக மற்றும் உடனடியாக உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார்கள். (ஆயிரவருட அராசாட்சியில் இவர்களையும் ஆவிக்குரிய வகுப்பினரையும் தவிர மற்றவர்கள் படிப்படியாக பரிபூரணத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுவார்கள்). இவ்வாறாக மீதமுள்ள மனுக்குலத்தைச் சீர்ப்பொருந்தச் செய்து ஆசீர்வதிக்கும் மாபெரும் பணியை செய்வ இந்த வகுப்பார் கிறிஸ்துவின் மனிதப் பிரதிநிதிகளாய் உடனே தயாராக இருப்பார்கள். கிறிஸ்துவின்

உயிர்த்தெழுதல் என்ற வார்த்தை (கிரேக்கச் சொல் - αναστασις) எழுத்துவகுதல் என்று அடைபாளப்படுத்தப்பட்டது. இதை மனிதனுக்குப் பொருத்திப்பார்க்கும்பொழுது, அவர் விழுந்துபோன நிலைமையிலிருந்து மனித பரிபூரணத்திற்கு எழுத்துவகுதலைக் குறிக்கின்றது. பரிபூரணத்திலிருந்து விழுந்துபோன நமது சந்ததி, மீண்டும் அதே பரிபூரணத்தை ஆயிரவருட அராசாட்சியின்போது படிப்படியாக அடைய முயற்சிசெய்யப்படுவார்கள், அல்லது உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார்கள் (எழுத்துவகுதல்). ஆயிரவருட அராசாட்சியானது "பரிசேயின் யுகம்" மட்டுமல்ல, ஆசீர்வாத யுகமும் உடனடியாக உயிர்த்தெழுப்பப்படும்போது அல்லது முயற்சிசெய்யப்படும்பொழுது, அவர்கள் தங்களுக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற வாய்ப்பை அழித்து உணர்ந்து மனப்பூர்வமாகக் கீழ்ப்படிவார்களுக்கு இழந்துபோன அனைத்தும் திரும்பக் கொடுக்கப்படும். உயிர்த்தெழுதலின் செயல்பாடு படிப்படியாகவே நிகழும் ஒரு காரியமாகும். இதன் பணிகள் முழுமையடைய ஆயிரவருட யுகமே தேவைப்படுகிறது. வெறும் தீவனமைய உறக்கத்திலிருந்து உணர்வுள்ள நிலைக்கு எழுப்பப்படுவது, ஒர்போது நம்முடைய அனுபவத்தைப்போலவே (இரக்கத்திலிருந்து எழுப்புவோம்) ஒரு இடையப்பொழுதில் அல்லது குறுகிய நேரத்தின் நடைபெறும் காரியமாகவே இருக்கும். இதன் தொடக்கியாக ஆயிரவாண்டு ஆட்சி முடியும் வேளையில், மனுக்குலம் ஆளும் இழந்துபோன தீவனங்களை முழு பரிபூரணத்தையும் திரும்ப அடைத்திருக்கும். அவ்வேளையில் பரிபூரண தீவனங்களுக்கு குறைவாய் உள்ள எந்தவொரு நிலைமையும், மாண நிலையின் ஒரு பகுதியாக எண்ணப்படுவதால், இந்த அந்தத்தின் அடிப்படையில் அடிப்படிப்பட்ட நிலைமை தேவ ஆலையில் ஏற்பட்டு எழுதின தேவையானத்தில் இடம்பெறவில்லையென்றால், ஆயிரவாண்டு அராசாட்சியில் முழுமையாக திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதக் காலத்தில், மாணமடைந்த மற்றவர்கள் அந்த ஆயிரவாண்டுக் காலம் முடிவடையுமுன்பு உயிரடையவில்லை என்பதும் ஒருவிதத்தில் நிச்சயமான உண்மையே இழந்துபோன பரிபூரண தீவனின் முழு பரிபூரணத்தையும் மீண்டும் பெறமுடியாத நிலை).

பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவிக்குரிய சபாவம் எவ்வாறு அவசியமானதோ அவ்வாறே மனிதரிடையே வருங்கால பணிகளைச் செய்து முடிப்பதற்கும் பரிபூரண மனித சபாவம் அவசியமாயிருக்கிறது. இந்தப் பரிபூரண தீவனிகள் (முற்பிதாக்கள்) மனிதர்களால் காணப்படும்படியாக இருந்து அவர்களுக்கு ஊழியஞ்செய்வார்கள். அவர்கள் அடைந்திருக்கிற பரிபூரணத்தின் மகிமை மற்ற மனிதருக்கு நிலையான முன் உதாரணமாகவும் ஊக்கமளிப்பதாகவும் இருந்து, அதே பரிபூரணத்தை அடையும்படி பெருமுயற்சி எடுக்க அவர்களைத் தூண்டும். இந்த முற்பிதாக்கள் மனித நிலைமையிலுள்ள இராஜ்யத்தில் மனுக்குலத்தாரால் காணப்படுவார்கள் என்று இயேசு பூயிசில் இருந்தபோது அவரை மறுதலித்த அவிகவாசிகளான யூதருக்குக் கூறின வார்த்தைகள் சாட்சி கூறுகிறது. "நீங்கள் ஆயிரகாலமையும், ஈசாக்கையும், யாக்கோபையும் சலை தீர்க்கதாரிசுகளையும் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் காண்பீர்கள்." ஆனால் ஆயிரகாலமுடன் தம்மையே இயேசு அல்லது அப்போஸ்தலர்களையோ மனிதக் கண்களுக்குத் தெரியும்படி காணமுடியும் என்று அவர் கூறவில்லை என்பதையும் கவனிக்கவும். உண்மையாகவே பூயிக்குரிய இராஜ்யத்தை மனிதர் கண்டு அதோடு இணக்கமாவார்கள். ஆனால் ஆவிக்குரிய இராஜ்யத்தின் பாகத்தை அவர்களால் காண இயலாது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட மேலான கணத்தைப் புறக்கணித்ததற்காக சிலர் அக்காலத்தில் பெரும் வேதனையடைவார்கள்.

பரலோக இராஜ்யத்தின் இந்த இரண்டு பாகங்களும் எப்படி ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் என்பதற்கான தெளிவான தகவல்கள் நமக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் தேவன் தம் பிரதிநிதிகளாகிய மோசே, ஆயோன், யோசவா மற்றும் சாட்சி தீர்க்கதாரிசிகள் மூலமாக எவ்வாறு இஸ்ரவேல் ஜனங்களை வழிநடத்தினாரோ, அதுபோலவே நமக்கும் என்பது முன் உதாரணமாக சம்பலித்தவைகளைக்கொண்டு அறிவலாம். ஆனால் இனிவரும் யுகத்தில் மரித்த அனைவரையும் உயிர்த்தெழுப்பி, கீழ்ப்படிவார்களைப் பரிபூரண நிலைக்கு மீண்டும் திரும்பக்கொண்டுவருதலாகிய பணிகள் நடைபெறுவதில் நிழலைக்காட்டிலும் பலமடங்கு அதிக தெய்வீக வல்லமை வெளிப்படுவதைக் காணமுடியும். இப்பணியின் அடுத்தக்கட்டமாக பரிபூரண அராசாங்கத்தை மனிதரிடையே ஸ்தாபிப்பது அவசியமாகக்

காணப்படுவதால், பரிபூரண மனிதர்களின் கட்டுப்பாட்டில் அது இருக்கும்போது, ஜனங்களுக்குச் சரியான கட்டணாகளைக் கொடுத்து அவர்களை மேம்படுத்த முடியும். மனிதரிடையே அன்பையும் அதன் பல்வேறு வழிமுறைகளையும் ஒவ்வொரு நற்குணத்திற்கான சரியான போதனைக்கான வசதிகளையும் ஏற்பாடு செய்வதும் அவசியமாக்கப்படும். மனுக்குலத்தை மேம்படுத்தும் உறுதியும், நிச்சயமுமான வழிமுறைகளைக் கண்காணல் காணக்கூடாத அதே இராஜ்யத்தின் ஆலிக்குரிய அங்கங்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ், முற்பிதாக்கள் செய்து முடிப்பார்கள். இந்த மேன்மையும் உள்ளதமுமான பணியைச் செய்வதற்கே அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வழிகின் அறிவுத்தியாகிய சாத்தான் கட்டப்பட்டு இவ்வழிக இராஜ்யங்கள் முழுவதும் அறிவுக்குள்ளாவதுடன் பழைய ஏற்பாட்டு பரிசுத்தவாண்களாகிய முற்பிதாக்கள் இப்பணியைச் செய்ய ஆயத்தப்பட்டவர்களாக வருவார்கள். பரலோக இராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிகளாக தேவனால் கணப்படுத்தப்பட்ட இவர்கள் எல்லா மனிதருடைய ஒத்துழைப்பையும், களத்தையும் சீக்கிரத்தில் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

தேவராஜ்யத்தின் பூமிக்குரிய பாகத்தில் ஒரு ஸ்தானத்தை அடைவது, பரிபூரணமான மனித இருதயத்தின் எல்லா விரும்பங்களையும், ஆசைகளையும் நிறைவடையச் செய்யும். அது ஆரம்பமுதல் மகிமையையும், மனநிறைவையும் தரும். காலம் செல்லச் செல்ல அதின் ஆசீர்வாதப் பணிகள் வளர்ச்சியடைந்து மகிமையின்மேல் மகிமையடைவர். ஆயிரவருட அசாட்சி முடிவடையும்போது இந்த நேர்மையான உடன் வேலையாட்கள் (முற்பிதாக்கள்) வழியாக திரும்பக்கொடுத்தலாகிய மாபெரும் பணியைச் செய்வது, மகிமையடைந்த தலையும் சார்புமைய கிறிஸ்துவின்மேல் நிறைவடையும். (மத். 25:48; வெளி. 20:8) இவ்வாறு முழு மனுக்குலமும் (கிருத்தமுடியாத ஒருசிலரைத் தவிர) கறைநிறையற்றவர்களாக பேசுகவா தேவனின் சமூகத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களாய் நிற்பார்கள். இந்தப் பணி செய்வதற்கு உறுதுணையாய் இருந்தவர்கள் (முற்பிதாக்கள்), தங்கள் உடன் சகோதரர்களின் மத்தியிலும், தேவனுக்கும், கிறிஸ்துவக்கும் முன்பாகவும், தேவனாதர்களுக்கு முன்பாகவும் “நட்சத்திரங்களைப்போல என்றென்றுமுள்ள சதாக்காலங்களிலும் பிரகாசிப்பார்கள்.” (கூளி. 12:3) இவர்கள் செய்த அன்பின் ஊழியமும் கிரியைகளும் இவர்களது

உன்சகோதரர்களால் நன்றியோடு ஏற்கப்பட்டு, ஒருபோதும் மறக்கப்படாமல் நிடித்து நிலைக்கும். இவர்கள் நித்தியத்திற்கும் நினைவுகூரப்படுவார்கள். (சா. 112:6)

இராஜ்யத்தின் பூமிக்குரிய பாகத்தைச் சுதந்தரிக்ஃபேகிற பரிபூரண மனிதர்களின் மகிமை பெரியதாக இருக்கும்போது, பரலோகத்திற்குரிய மகிமையானது இதைக்காட்டிலும் அதிக மேன்மையுடையதாய் இருக்கும். முந்தினவர்கள் நட்சத்திரங்களைப்போல என்றென்றறக்கும் பிரகாசித்தாலும், பிந்தினவர்களோ வானவண்டலத்தின் ஒளியாகிய சூரியனைப்போல் பிரகாசிப்பார்கள். (கூளி. 12:3) பரலோகத்தின் மேன்மையும், பூமியின் மேன்மையும் கிறிஸ்துவின் பாதத்தவ்வாயில் வைக்கப்படும். வரும் நித்திய காலங்களில் கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுவதற்கும் அளவற்ற மகிமைமைய மனித எண்ணங்களினால் அளவிடமுடியாது. (ரோமர் 8:18; எபே. 2:7-12)

இராஜ்யத்தின் இந்த இரண்டு பாகங்களின் மூலமாகவே ஆபிரகாமுக்குக்கொடுத்த வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேற்றப்படும். “பூமியிலுள்ள வம்சங்களெல்லாம் உளக்குள்ளும் உன் சந்ததிக்குள்ளும் “ஆசீர்வதிக்கப்படும்.” உன் சந்ததி வானத்து நட்சத்திரங்களைப்போலவும் கடற்கரை மணலைப்போலவும் இருக்கும்.” பூமிக்குரிய வித்தும் பரலோகத்திற்குரிய வித்தும், தேவனுடைய கருவிகளாயிருந்து உலகை ஆசீர்வதிக்கும் என்று ஆபிரகாமுக்கு முன்னுரைக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டு பாகங்களின் வாக்குத்தத்தங்களும் தேவனால் ஆதிவியேயே திட்டமிடப்பட்டு தெளிவாகக் காண்பிக்கப்பட்டபோதிலும், ஆபிரகாம் பூமிக்குரியதை மட்டுமே கண்டிருந்தார். தேவன் மாம்ச இஸ்ரேயலரிருந்து ஆலிக்குரிய வகுப்பரில் முதன்மையானவர்களாகிய அப்போஸ்தலர்களையும் மற்றும் சிலரையும் தெரிந்தெடுத்து ஆலிக்குரிய பாகத்திற்கான முதன்மையான ஆசீர்வாதத்தைப் பரலோக அழைப்பாக அத்தேசத்தார் அணைவருக்கும் முதலாவதாகக் கொடுத்தார். ஆனால் ஆபிரகாம் தனக்குக்கொடுத்த தலையமேல் தலையபெறும் உடன்படிக்கையில் இந்தப் பரம அழைப்பு இருப்பதைக் கண்டுணரவில்லை.

முகம் அப்போஸ்தலன் ரோமர் 11:17-இல், ஆபிரகாமின்

உடன்படிக்கையை வேருக்கு ஒப்பாகவும், மாம்ச இஸ்ரவேலர் அந்த வேரினிருந்து இயற்கையாக வளர்ந்த கிளைகள் என்றும், இந்த மாம்ச இஸ்ரவேலர் அவிசவாசத்தினால் முறித்துப்போடப்பட்டதால், புறஜாதிகளினிருந்து அநேகர் விகலாசிகளாகி, அதில் ஒட்டலைக்கப்பட்டார்கள் என்றும் கூறுகிறார். பூமிக்குரியதும், பரலோகத்திற்குரியதுமான இரண்டு வித்துக்கள் வளர்ச்சியடைந்து உருவாக்கப்போகிற இராஜ்யத்தின் இரண்டு பாகங்கள், வாக்குத்தத்தத்தின் இரண்டு நிறைவேறுதலுக்கு சாட்சியாக இருக்கிறது. வேர் ஆகிய இந்த உடன்படிக்கையானது வேறுபட்டதும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததுமான இரண்டு கிளைகளைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உயிர்த்தெழுதலில் இவை அதற்குரிய தனித்தன்மையில் இராஜ்யத்தின் வல்லமை நிறைந்த மரிபூரணமான மனித நிலைமையிலும், ஆவிக்குரிய நிலைமையிலும் கவிசனைப் பெற்றிருப்பார்கள். வளர்ச்சியடைவதில் முதலாவதாக மாம்சத்திற்குரிய (பூமிக்குரிய) ஆட்சியாளர்களும், அடுத்ததாக பரலோகத்திற்குரிய ஆட்சியாளர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்போது இராஜ்யத்தின் மகிமையிலும், மேன்மையிலும் ஆவிக்குரியவர்கள் முதலாவதாகவும், அடுத்ததாக மாம்சத்திற்குரியவர்களும் இருப்பார்கள். ஆகவே முந்தினோர் அநேகர் பிந்தினோராகவும், பிந்தினோர் அநேகர் முந்தினோராகவும் இருப்பார்கள். (முத்.19:30; ஜாக். 15:15)

ஸ்தேவான் குறிப்பிடுகிறதும் (அப்.7:5) இஸ்ரவேலர் நம்பியிருந்ததுமான, ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் பூமிக்குரியதாயிருந்தது அது நிலத்தைக் குறித்தது. "இதைச் சுதந்திரமாய் உளக்குத் தருவேன்" என்று தேவன் அவனுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். மேலும் தேவன் ஆபிரகாமை நோக்கி, "உன் கண்களை ஏறெடுத்து, நீ இருக்கிற இடத்திலிருந்து வடக்கேயும், தெற்கேயும், கிழக்கேயும், மேற்கேயும் நோக்கிப்பார். நீ பார்க்கிற இந்த பூமி முழுவதையும் நான் உனக்கும் உன் சந்ததிக்கும் என்றென்றைக்கும் இருக்கும்படி கொடுத்தேன். உன் சந்ததியைப் பூமிவின் தூணைப்போலப் பெருகப்பண்ணுவேன். ஒருவன் பூமியின் தூளை எண்ணக்கூடுமானால் உன் சந்ததியும் எண்ணப்படும். நீ எழுந்து தேசத்தின் நீளமும், அகலமும் எம்பட்டோ, அம்பட்டும் நடந்துகிர்; உளக்கு அனைத் தருவேன்" என்றார்.

(ஆதி. 13:14-17) தேவன் ஆபிரகாமுக்கு, "இதிலே இத் தேசத்தில்) ஓர் அடி நிலத்தையாகிலும் அவனுடைய கையாட்சிக்குக் கொடாததினால்" இவ்வாக்குத்தத்தம் இனிமேல்தான் நிறைவேற வேண்டியதாயிருக்கிறது என்று ஸ்தேவான் எடுத்துரைக்கிறார்.

மயல் அப்பொஸ்தலனும், ஆபிரகாம் மற்றும் முற்பிதாக்கள் அனைவரையும் குறித்து எழுதும்போது, ஆபிரகாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் இன்னும் நிறைவேறவில்லை என்று ஸ்தேவான் கூறிய கருத்துக்களுக்கு இசைவாகவே எழுதியிருக்கிறார். மேலும் அவர் தொடர்ந்து எழுதுகிறார்: தமையம் சார்புமாகிய கிறிஸ்துவைப் பற்றின பரலோகத்திற்குரிய வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேறுவதற்கு முன்பாக பூமிக்குரிய வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டது, நிறைவேறாது என்று உறுதியாக எடுத்துக் காண்பிக்கிறார். "இவர்கள் எல்லோரும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளை அடையாமல் (நிறைவேறுதல்) விசவாசத்தோடு மரித்தார்கள். அவர்கள் நம்மையல்லாமல் (தமையம், சார்புமாகிய கிறிஸ்து) பூரணமாகாதபடிக்கு விசேஷித்த நன்மையானதொன்றை தேவன் நமக்கென்று முன்னதாக நியமித்திருக்கிறார்." (எபி. 11:13, 39, 40) எல்லாருக்காகவும் தம் மாம்ச ஜீவனைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்த நம்முடைய மீட்பரும், நம்மைச் சீப்பொருத்துமருமான இயேசு ஆவிக்குரிய நிலைமையிலிருப்பதால், அவர் வழியாகவும், அவர் மூலமாக யாபெல்லாம் அவருடைய கருவிகளாக அல்லது பிரதிநிதிகளாக ஆவிக்குரிய வகுப்பாளாக உள்ளதத்திற்கு உயிர்த்தப்படுவார்களோ அவர்கள் வழியாகவமே எல்லா ஆசீர்வாதங்களும் வரவேண்டுமென்றும் மீண்டும் தெளிவாகக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. (ரோமர் 12:1; கலா. 3:29)

தேவராஜ்யத்தின் பூமிக்குரிய பாகம் இஸ்ரவேலருக்கே உரியது என்று நாம் இப்பொழுது பார்த்தோம். தேவநிபட்டத்தின்படி, இவ்வகைம் வகுக்காலத்தில் ஆசீர்வதிக்கப்படும்பொழுது, இந்த தேசம் பெறவிருக்கும் மேன்மை, கனம், முக்கியத்துவத்துப்பற்றிய உண்மையை அநேக தீர்க்கத்தரிசனங்களின் தொகுப்பு விளக்கிக் காண்பிக்கிறது. அப்பவாறு அவர்கள் மேன்மையை அடையும் வேளையில், விழுந்துபோன தாய்தின் கூடாரம் மீண்டும் நிலை நிறுத்தப்பட்டு எருசலேம் முழு உலகத்தின்

போற்றுகளுக்குள்ளாகும். திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களில் அனைத்து தேசங்களின் மத்தியில் இஸ்ரவேல் தேசமே ஏற்படுத்தப்படவிருக்கும் புதிய ஒழுங்குமுறையின்படி முதலாவது இசைவாகும் என்று தீர்க்கதரிசிகளும், அப்போஸ்தலர்களும் கூறுவதிலிருந்து தெளிவாகிறது. பூமிக்குரிய எருசலேம் ஆதியில் கொண்டிருந்த அரசாட்சிமுறைக்கு திரும்பவும் கட்டப்பட்டு மேன்மை தங்கிய நகரமாகும் என்றும், மீண்டும் அவர்கள் முன்பு நியாயாதிபதிகளின் கீழும், அதிபதிகளின் கீழும் ஆரம்பத்தில் இருந்ததைப்போல் சீப்பொருத்தப்படுவார்கள் என்றும் தெளிவாகிறது. (ஏசா. 1:26; சாங். 45:18; எரே. 30:18) இஸ்ரவேலர் தங்கள் முற்பிதாக்களையும், தீர்க்கதரிசிகளையும் முதலாவதாக ஏற்றுக்கொண்டு சந்தோஷமடைவார்கள் என்பதையும், அவர்கள் நீண்டகாலமாக நியாயப்பிரமாணங்களைக் கேட்டு அந்த ஒழுங்கிற்கு உட்பட்டிருந்ததால் இராஜ்யத்தின் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படியவும் அதன் பாறைகளை எளிதாக்கக்கண்டு ஏற்றுக்கொள்ள ஆபத்தமாகவும் இருப்பார்கள் என்பதையும் நாம் நியாயமாக எதிர்பார்க்கலாம் அல்லவா? இஸ்ரவேல் தேசமே முதலாவதாக அறிந்து உணர்ந்து அங்கீகரிக்கப்பட்டு, ஆசீர்வாதத்தைப் பெறும் என்றும், அந்த தேசத்தைக் குறித்து, “கத்தர் யூதாவின் கூடாங்களை முதலில் இடச்சிப்பார்” என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இஸ்ரவேலில், “இழுத்துபோன கோத்திரங்கள்” யார் யார் என்று கண்டுபிடிப்பது தொடர்பாக நாம் வாக்குவாதங்களில் ஈடுபடுவது அவசியமற்றது என்று நாம் கருதுகிறோம். இழுத்துபோன கோத்திரந்தாரை தற்காலத்திலுள்ள சில நாகரீகமடைந்த தேசங்களிலிருந்து கண்டுபிடிக்க முடியாமென்று சில ஆதாரங்களைக் காண்பித்து, நிரூபிப்பதில் உண்மை இருந்தாலும் இருக்கலாம். அவற்றில் சில ஆதாரங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாய் இருந்தாலும், மொத்தத்தில் அவை யுகத்தின் அடிப்படையில் வந்தவைகளே. ஆனாலும் சில நாகரீகமடைந்த தேசங்களே இழுத்துபோன கோத்திரங்களின் சந்ததியார் என்று தெளிவாக வருங்காலங்களில் ஒருவேளை நிரூபிக்கப்பட்டாலும், இஸ்ரவேல் தேசம் தன்சுட்பு யூதர், கிரேக்கர் என்ற வித்தியாசமின்றி அடிமைக்கும், சுயாதீனனுக்கும் வித்தியாசமின்றி, பரம அழைப்பின்கீழ் அனைவரும் சமமாகக் கருதப்படுவதால், அந்த நிரூபணத்தால் எந்தவித பலனும் கவிசேஷ

யுகத்தில் இல்லை. இப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கோத்திரங்களைப் பற்றிய உண்மைகள் தெளிவாக நிரூபணமாகியுமையானால், அது இந்த தேசத்தைக் குறித்த வாக்குத்தந்தங்களோடும், தீர்க்கதரிசனங்களோடும் இசைவாக பரிபூரணமாகப் பொருந்தும். இனி நிறைவேறக் காத்திருக்கிற அந்தத் தீர்க்கதரிசனங்கள் பூமிக்குரிய இராஜ்ய பாகத்தில் நிறைவேறத் தீரும்.

இஸ்ரவேலர் நீண்ட காலமாக நிறைவேறாமலிருக்கும் வாக்குத்தந்தங்களின்மேல் வைத்திருக்கிற நம்பிக்கையும் இயல்பான பற்றும், அவர்களது அனைத்து இயற்கையான எண்ணமும், இஸ்ரவேலை ஆளப்போகும் புதிய அதிபதிகளை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மனப்பக்குவத்தை உண்டாக்கியிருக்கும் அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு ஓரளவு கீழ்ப்படிந்திருந்ததால் ஏற்பட்ட பழக்கவழக்கங்கள், ஏற்படப்போகும் புதிய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு எளிதில் இசைந்துபோகக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

எருசலேம் முன்பு நிழலான இராஜ்யத்தின் தலைநகராக இருந்ததுபோல், மீண்டும் “அதுவே மகாராஜாவின் நகரமாக” தன் முந்தைய ஸ்தானத்தைக் கைநடரிக்கும். (சாங். 48:2; மத். 5:35) ஒரு நகரம் என்பது ஓர் இராஜ்யத்தையோ அல்லது ஆட்சியையோ அடைபாளமாகக் குறிக்கின்றது. அல்லாஹே புதிய எருசலேம் என்பது தேவஜ்ஞானிய இராஜ்யத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றது. இந்தப் புதிய ஆட்சியானது பரலோகத்திலிருந்து பூமிக்கு இறங்கியிருக்கிறது. அதன் ஆரம்பக் கட்டத்தில் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகிய ஆலிக்குரிய வகுப்பான மட்டுமே உடையதாக இருந்ததையும், அது படிப்படியாக மேலிருந்து இறங்கி பூமியை வந்தடைந்ததையும் யோவான் காட்சியில் கண்டார். அதாவது கர்த்தருடைய நாளில் தற்கால உலக சான்றாங்கங்கள் தூள் தூளாக நொறுக்கப்பட்டு, தேவராஜ்யம் படிப்படியாக அதிகாரத்துக்கு வரும். ஏற்ற வேளையில் பூமிக்குரிய நிலைமையிலுள்ள இந்த நகரம் அல்லது இந்த அரசாங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, இதன் அங்கங்களாக முற்பிதாக்கள் இருப்பார்கள். இவ்விண்ணு நகரங்களும் (புரத்துக்குரிய, பூமிக்குரிய) வெவ்வேறான இரண்டு நகரங்களோ அல்லது அதிகாரங்களோ அல்ல. மாறாக ஆபிரகாம்

எதிர்பார்த்திருந்த “அஸ்திபாரங்களுள்ள ஒரு நகரமாகிய” பரலோக அரசாங்கமாலும் இந்த அரசாங்கம், மீட்பராகிய கிறிஸ்துவின் நீதியின் உறுதியான கன்மலையின்மேல் அஸ்திபாரமிடப்பட்டுள்ளது. அவர் கொடுத்த மனிதனின் மீட்கும் பொருளின் மதிப்பும், இந்த தெய்வீக நீதியும் மீட்கப்பட்டவர்களை இனி ஆக்கிவைக்கின்றனாக தீர்க்காது. எப்படியெனில் பூர்வ பாவங்களை மன்னிக்கிறதுக்கு மேலாக இரக்கம் பாளாட்டும். (ரோமர் 8:31-34; 1 கொரி. 3:1)

சமாதானத்தின் நகரத்தின் மகிமை! அந்த மகா நகரத்தின் மதிக்கள் அதில் பிரவேசிப்பவர்கள் அடையும் இரட்சிப்பு, பாதுகாப்பு, ஆசீர்வாதங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டுக் காண்பிக்கிறது. நீதியினால் அஸ்திபாரமிடப்பட்ட இது ஒருபோதும் அசையாதபடி தேவனால் வடிவமைக்கப்பட்டுக் கட்டப்பட்டது. தேவனுடைய மகிமையான நகரத்திலிருந்து புறப்படும் வெளிச்சத்தில், ஜனங்கள் பரிபூரணமடைந்து தேவனோடு இசைவாகும் வரை, பெரும்பாலையான பரிசுத்த வழியில் நடப்பார்கள். (வெளி. 21:24-)

ஆயிரவருட அரசாட்சியின் இறுதியில் மனுக்குடும் பரிபூரண நிலையை அடைந்து தேவராஜ்யத்தின் அங்கங்களாக சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதை நாம் ஏற்கெனவே பார்த்தோம். அப்பொழுது தேவன் ஏதேனில் மனிதனுக்காக நியமித்த ஏற்பாட்டின்படி, பூமியை முழுவதும் ஆளுகின்ற இராஜாக்களாக, சபாநீனர்களாக ஒவ்வொருவரும் இருப்பார்கள். இது யோவானால் உருவகமாகவும், தீர்க்கதரிசனமாகவும் தெளிவாகக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது (வெளி. 21:24-26). ஏனெனில் அவரது தரிசனத்தில் ஜனங்கள் ஒளியில் நடப்பதைக் கண்டதோடு மட்டுமல்லாமல், இராஜாக்கள் மகிமையில் பிரவேசித்ததையும் கண்டார். ஆனாலும் தீட்டுப்பட்டவர்கள் ஒருவரும் அதில் நுழைய முடியாது.

—வெளி. 21:24—ஆம் வசனத்தில் இடம்பெற்றுள்ள, “இரட்சிக்கப்படுகிற ஜனங்கள், சனத்தையும்” ஆகிய வார்த்தைகள் மிகவும் தங்கத்தலந்த புறங்கல வேதாசை மூலப்பிரதிகளில் இடம்பெறவில்லை. 26—ஆம் வசனத்தில், “சனத்தையும்” என்ற சொல் மூலப்பிரதிகளில் இடம் பெறவில்லை. தவிர கால ஆராய்ச்சியின்படி, “சனத்தையும்” என்ற வார்த்தை மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

முழுவதும் பரிட்சிக்கப்பட்டவர்கள் அந்த நகரத்தில் இராஜ்யத்தில் காணப்படுவதில்லை. அநீதியாளர்களும், ஏமாற்றுபவர்களும், அன்பின் கிரமிய செய்பாதவர்களும் இராஜ்யத்தில் இடம்பெறமாட்டார்கள். நித்திய ஜீவன் பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்று ஆட்டுக்குட்டியானவரால் பெயரெழுதப்பட்டவர்களும், “வாருங்கள் என் பிதாவின்மேல் ஆசீர்வதிகப்பட்டவர்களே, உலகம் உண்டானதுமுதல் உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற இராஜ்யத்தை கைத்தரித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் மட்டுமே அந்த இராஜ்யத்தில் இருப்பார்கள்.

பழைய நகரமாகிய எருசலேம் திரும்பக் கட்டப்பட்டு ஒருவேளை அது உலகிற்குத் தலைநகரமாக ஏற்படுத்தப்பட்டாலும், எருசலேமையும் அது வரும்காலத்தில் அடையலரிருக்கும் மகிமையையும் பற்றிக்கூறும் அநிகைத் தீர்க்கதரிசனங்கள் மகாமேன்மையாக எந்தாபிக்கப்பட்டவருக்கின்ற தேவராஜ்யத்திற்கு அடையாளமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும்.

எருசலேமை அடையாளப்படுத்தி சொல்லப்பட்ட தேவராஜ்யத்தின் பூமிக்குரிய பாகத்தின் மகிமையை தீர்க்கதரிசிகள் புகழ்ந்து பாடுப்போது: “எருசலேமின் பாழான எந்தலங்களே, முழங்கி ஏகமாய்க் கெம்பிரித்துப் பாடுங்கள்; கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களுக்கு ஆறுதல் செய்து எருசலேமை மீட்டுக்கொண்டார்.” “இதோ எருசலேமைக் களிகூருதலாகவும் அதின் ஜனத்தை மகிழ்ச்சியாகவும் சிருஷ்டிக்கிறேன்.” “எருசலேமோடுசுட சந்தோஷப்பட்டு களிகூருங்கள்; அவளுடைய மகிமையின் பிரகாசத்தினால் மனமகிழ்ச்சியாகுங்கள். கர்த்தர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால், இதோ சமாதானத்தை ஒரு நதிமையிலாவும் ஜாதிகளின் மகிமையைப் புரண்டுவருகிற ஆற்றையிலாவும் அவளிடமாய்ப் பாயும்படி செய்கிறேன்.” “அக்காலத்தில் எருசலேமைக் கர்த்தருடைய சிங்காசனம் என்பார்கள்; சகல ஜாதியாரும் அதளிடமாய்ச் சேருவார்கள்.” “திருவான ஜனங்கள் புறப்பட்டுவந்த நாம் கர்த்தரின் பரிசுத்தத்திற்கும், இராஜ்யத்திற்கும் யாக்கோபின் தேவனுடைய ஆலயத்திற்கும் போவோம் வாரும்புகள்; அவர் தமது வழிகளை நமக்குப் போதிப்பார், நாம் அவர் பாதையில் நடப்போம் என்பார்கள்; ஏனெனில், சீயோனிலிருந்து வேதமும் (ஆவிக்குரிய பாகம்)

எருசலேமிலிருந்து (பூமிக்குரிய பாகம்) கர்த்தரின் வசனமும் வெளிப்படும்.” (ஏசா. 52:9; 65:18; 66:10-12; எரே. 3:17; ஏசா. 2:3)

இஸ்ரவேலருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட எதிர்காலத்திற்குரிய அருண்மையான வாக்குத்தத்தங்களை நினைவுகூரும்போது, அவை அந்த ஜனங்களுடத்தில் தூய்மையாக நிறைவேறிய தீரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இஸ்ரவேலர் நிஜமான ஒரு தேசத்தாராக இருப்பதோடு கூட, அவர்கள் அடையாளமான ஜனங்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஒருவகையில் பார்க்கும்பொழுது முழு உலக மனுக்குலத்திற்கும் நிறுவாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயிரமண்டு அரசாட்சியிலும் அதன்பின் வரவிருக்கின்ற யுகாயுகங்களிலும் உலகில் ஏற்படுத்தப்படவிருக்கிற புதிய உடன்படிக்கைக்கு கீழ்ப்படிவதினால் ஜீவனைக் கொடுக்கும், இஸ்ரவேலரின் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை நிறுவாக உள்ளது.

ஆசாரியனால் நிறுவாகச் செய்யப்பட்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின்படி பாவநிவர்த்தியின் இரத்தம், இஸ்ரவேல் தேசத்தாரின் பாவங்களை நீக்குவதற்கென்று உபயோகிக்கப்பட்டது. இதன் நிஜமாக ஆயிரமண்டு ஆட்சியின்போது இராஜாக்க ஆசாரியத்துவத்தின் புதிய உடன்படிக்கையின் இரத்தமானது முழு உலகத்தாரும் கத்திக்கப்பட்டவம், ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவம் உபயோகிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறாக அவர்களுடைய ஆசாரியத்துவம் கிறிஸ்துவுக்கு நிறுவாக உள்ளது. மேலும் “முழு உலகமும்” “ஒவ்வொருவரும்” ஆசீர்வாதங்களைப் பெறும்படியாகவே நிஜமான பரி கிறிஸ்துவால் செலுத்தப்பட்டது. ஆசீர்வாதத்தைப் பெறப்போகின்ற இவர்களுக்கு நிறுவாக இஸ்ரவேல் தேசம் உள்ளது.

கடந்த காலத்தைப்போலவே வருங்காலத்தில் வரவிருக்கின்ற ஆசீர்வாதங்களும், முதலாவது யூதர்களுக்கும் பிறகு புறநூதிகளுக்கும் அளிக்கப்படும் தேவ தயவாகிய அந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் காலத்தில் மட்டுமே அவர்கள் மற்றவர்களை முந்திக்கொள்ளார்கள். நியாயப்பிரமாணத்தின்படி அவர்கள் பரிந்துவிடப்பட்டு, அதனால் அவைந்த இயல்பான பலனானது

ஏற்றக்காலத்தில் கிறிஸ்துவின்மீடத்தில் சேர்க்கும் தோக்கங்கொண்டது என்று நாம் முன்னரே கண்டோம். இயேசுவின் முதலாம் வருகை ஒருசில மீட்தவர்களை மட்டுமே அவரிடத்தில் கொண்டு வந்திருந்தாலும், இரண்டாம் வருகை அவர்களை ஒரு ஜனங்களை கிறிஸ்துவன்மையின் கொண்டு வந்து சேர்க்கும். அவர்கள் அவருடைய பிள்ளைகளாக இருந்து தேசங்களிடையே அவருக்கு முதற்பலன்மையாக இருப்பார்கள். தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வகுப்பாருக்கு உரிய வாக்குத்தத்தங்களைத் தவிர, இஸ்ரவேலருக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருந்த ஒவ்வொரு ஆசீர்வாதங்களும் உண்மையாகவே அவர்களில் நிறைபெறுவதோடு நிர்வாமல், அவர்கள் முன்னையபாளமாய் இருந்த பூமியின் அனைத்து மனுக்குலத்திலும் நிறைவேறும். அந்த அரசாங்கத்தின்மீது இருந்து, “தேவன் அவனவனுடைய கிரியைகளுக்குத் தக்கதாய் அவனவனுக்குப் பலனைப்பார். முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும் எவன் நன்மை செய்கிறானோ அவனுக்கு மகிமைமும், கனமும், சமாதானமும் உண்டாகும். தேவன்மீடத்தில் பட்சபாதமில்லை.” (ரோமர் 2:8, 10-11)

இஸ்ரவேலருக்கு வருங்காலத்தில் தேவன் வைத்திருக்கின்ற நிச்சயமான வாக்குத்தத்தங்களையும், அவர்கள் தங்கள் அபிசுவாசத்தினால் இழந்து போனவையும் பலம் அப்போஸ்தலன் நமது கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார். மேலும் என்ன தயை இன்னும் அவர்களுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். அவர்கள் ஒரு தேசமாக இருந்து, தெய்வ தயவிலும், ஹயியத்திலும் முதன்மையான இடத்தைத் தேடினாலும், அவர்களது மனமீட்டமை, பெருமை, அபிசுவாசம், கடின இருதயம் ஆகியவற்றினால் அவர்கள் தேடினதை அடையாளப்போனார்கள் என்று பலம் அப்போஸ்தலன் குறிப்பிடுகிறார். இங்கு பலம், ஆயிரமண்டு இருந்து பின்வந்த அனைத்து சந்ததிகளையும் குறிப்பிடாமல், இயேசுவின் முதலாம் வருகையின்போது ஜீவித்த இஸ்ரவேல் சந்ததியாளரே குறிப்பிடுகிறார். மேலும் சவிசேஷ யுகம் முழுவதிலும் ஜீவித்த இஸ்ரவேல் சந்ததியார் அனைவருக்கும் பலரின் இந்த வார்த்தைகள் பொருந்துகிறது. இந்தச் சவிசேஷ யுகத்திலேயே பிரதானமான தேவதயவாகிய பரம அழைப்பும், இயேசுவோடு தெய்வீகச் சபாவத்தில் பங்குபெற்று, உடன்கத்தாராகும் வாய்ப்பும் முன் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இஸ்ரவேலர் தேவஜ்ஞானங்களாயிருந்து இந்த தயவை

அறிந்துணரவும், புற்றிக்கொள்ளவும் தவறிவிட்டனர். தேவன் கவிசேஷத்தின் மூலமாக புறஜாதிகளிடத்திலிருந்து அநீநகரை அழைத்தபோதிலும், இவர்கள் மாம்ச இஸ்ரவேலரைப் போலவே பரலோகத்திற்குரிய பரிசாகிய தெய்வீகச் சுபாவத்தை அடையத் தவறுபவர்கள். இருந்தபோதிலும் அழைக்கப்பட்டவர்களில் மீதமாயிருக்கிற ஒருசிலராகிய சிறு மந்தை வகுப்பாரே அழைப்புக்குச் செவிசாய்த்து, வயத்தை தியாகம் செய்து கீழ்ப்படிதலினால், தங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். இவ்வாறாக இஸ்ரவேலரும், பெயர் கிறிஸ்தவ சபைகளும் அடையத் தவறினதை, தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட உண்மையுள்ள வகுப்பாராகிய “கிறிஸ்துவின் சாரத்திற்கு” அந்த ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ஆவிமினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதலின் மூலமாகவும், சத்தியத்தை விசுவாசிக்காதலினாலும், பிதாவாகிய தேவனது முன்னறிவின்படியே அவர் முன்குறித்த அந்த வகுப்பாருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. (2 தெச. 2:13; 1 பேது. 1:2)

மேசியாவை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் புறக்கணித்து, தங்கள் பெற்றிருந்த எல்லா விசேஷித்த தயவைவும் இழந்தபோதிலும், அவர்கள் இதிரிவித்தம் தேவ தயவிலிருந்து புற்றிலுமாக அறுப்பிட்டு போகவில்லை என்று பலவ் அப்போஸ்தலன் காண்பிக்கிறார். ஏனெனில் அழைப்பு கொடுக்கப்பட்ட காலத்திலேயே அவர்கள் விசுவாசத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருந்திருந்தால், கிறிஸ்துவன் ஓட்ட வைக்கப்படுவதோடு, மற்ற மறுக்குலம் அனுபவிக்கும் ஆவிக்குரிய தயவுகளை பெறக்கூடிய சிலாக்கியம் இன்னும் அவர்களுக்கு இருந்தது. இஸ்ரவேலர் அவிசுவாசத்தைவிட்டு, விசுவாசத்திற்குள் வருவார்களேயானால் அவர்களைக் காட்டு ஒலிவ மரக்கிளைகளை ஓட்ட வைப்பதுபோல ஓட்டவைப்பதற்கு, தேவன் வல்லமைய உள்வாராக இருக்கிறார் என்று பலவ் அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். (ரோமர் 11:23, 24)

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இஸ்ரவேலர்கள் தேவராஜ்யத்தில், அவர்கள் தேவன் பிரதானமான இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆசீர்வாதத்தை இழந்த போதிலும், அந்த ஜனங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மாபெரும் வாக்குத்தத்தங்கள் இன்னும் நிறைவேற

வேண்டியதாயிருக்கிறது என்று பலவ் காரணாகாரியத்தோடு விவரிக்கிறார். தேவநூலைய ஈவுகள், அழைப்புகள், உடன்படிக்கைகள், வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேறாமல் போகாது. உலகத்தோற்றமுதல் முடிவுவரை தேவன் தம்முடைய கிரியைகளைப்பெல்லாம் மூன் அறிந்திருக்கிறார். இஸ்ரவேலர் மேசியாவை மறுதலித்துப் புறக்கணிப்பார்கள் என்று அவருக்குத் தெரியும். இதை அறிந்திருந்தும் அவர்களுக்குத் தெளிவான வாக்குத்தத்தங்கள் கொடுத்திருப்பதால் இஸ்ரவேலை கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கென்று பயன்படுத்தவிருக்கிறார் என்பதும், “இஸ்ரவேலர் தேடுகிறதை அடையாதபோதிலும்” இப்பூமியை ஆசீர்வதிக்க கர்த்தாது கருவியாக அவர்களை உடயோகிப்பார் என்பதும் நிச்சயமாகிறது. இஸ்ரவேலருக்குத் தேவன் கொடுத்த வாக்குத்தத்த உடன்படிக்கைகள் எப்படிப்பட்ட சுபாவத்திற்குரியது? அவர்கள் பரலோகத்திற்குரிய வித்தாக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அல்லது பூமிக்குரிய வித்தாகவா? அவர்கள் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை சுதந்தரித்துக்கொள்வார்களா? அல்லது தாழ்ந்த ஊழியத்தையா? என்று வாக்குத்தத்தத்தில் வரையறுத்து அறிந்துகொள்ளாதவாறு இருந்ததாக பலவ் கூறுகிறார். ஆவிக்குரிய உள்வாதமான கிருபையை ஏற்றக்காலம் வரும்வரை, தேவன் இரகசியமாக வைத்திருக்கிறார். ஆவிக்குரிய வாய்ப்புகளில் முதலாவது வாய்ப்பு அவர்களுக்கு அளித்திருந்தபோதிலும், பூமிக்குரிய கிருபை மட்டுமே அவர்களோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அங்விதமாக அவர்களுக்கு உடன்படிக்கை பண்ணிவிருந்ததற்கும் அதிகமான ஆவிக்குரிய வாய்ப்பையும் முதலாவதாக அவர்களுக்கு அளித்திருந்தார். ஒரே வார்த்தையில் கூறவேண்டுமானால் பரத்திற்குரிய வாக்குத்தத்தங்கள் பூமிக்குரியவைகளில் மறைந்திருந்தன. மறைவாயிருந்த தயவை தேவன் அவர்களுக்கு முதலாவது அறிவித்ததை இஸ்ரவேலர்கள் அறிவாமையினால் தள்ளிப்போட்டினால், வாக்குத்தத்தத்தின் மற்ற பாகங்கள் முறிந்துவிடலோ, மதிப்பிழந்துவிடலோ இல்லைபென்று அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். யூதர்களிடத்திலிருந்தும், புறஜாதிகளிடத்திலிருந்தும் கிறிஸ்துவின் மனவாட்டி தெரிந்துகொள்ளப்படும் காலத்தில், இஸ்ரவேல் தேசம் தள்ளிவிடப்பட்டிருந்த போதிலும், ஏற்றவேளை வரும்போது மீட்பராகிய இயேசு (தலையும், சாரமும் சேர்ந்து) முழுமையடைந்தவுடன் மாம்ச இஸ்ரவேலருக்கு தெய்வீக கிருபை மீண்டும் திரும்ப அளிக்கப்படும்.

தன்மையும் பரிசுத்தப்படுத்திக்கொள்கிறான். இது பரிசுத்தமான நோக்கமென்றும், நிஜமான, முழுமையான பரிசுத்தமென்றும் எண்ணப்படுகிறது என்பதை நாம் ஏற்கெனவே காண்பித்திருக்கிறோம். நாம் மானசத்தின்படி நடவாமல், ஆலிக்கேற்றப்படி நடக்கும்பொழுது, கிறிஸ்துவினால் சாட்டப்பட்ட இந்த பரிசுத்தமானது, நமது சூறையாடலையும், தவிர்க்க முடியாத பலவீனங்களையும் ஈடுசெடுக்கிறது.

தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் இரண்டு பாகங்களில் எதில் பிரவேசித்தாலும் பரிசுத்தம், உண்மை, தேவனுக்கென்று முழுமையாக ஒப்புக்கொடுத்தல் ஆகியவற்றைக் கடைபிடித்தல் அவசியம் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. கிறிஸ்துவின்கீழ் பூமிக்குரிய இராஜ்யத்தை கதந்தரிக் கப்போகிற முற்பிதாக்களுக்கும் அப்படியே இருந்தது. அவர்கள் நீதியை விரும்பி அக்கிரமத்தை வெறுத்தார்கள். பலவீனத்தால் தவறு செய்யும்போதும், குற்றம் செய்தபோதும் மனம் வருந்தி துக்கமடைந்தார்கள். கவிச்சொல் யுகத்திலுள்ள விசுவாசிகளும் அவ்வாறே மனம் வருந்தி துயரப்பட்டார்கள். ஆயிரவருட அசாட்சியிலும் தேவ ஆவிமாயிய சத்திய ஆவி மான்சமான யாவர்மேலும் ஊற்றப்படும்போதும் அப்படியே எல்லோரிடத்திலும் நடக்கும் அந்த யுகத்தில் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்கள் தேவ ஏற்பாட்டின்படி உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பே அவர்களுக்காக நயாப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இராஜ்யமாகிய நகருக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டுமானால் ஜீவியத்திலும், இருதயத்திலும் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக மாறுவதற்கு உண்மையாக உழைத்து அவசியமாகிறது. இழந்துபோன ஆளுகையை திரும்பக் கொடுத்தல் இவ்வாறே நடைபெறுகிறது.

இருப்புக்கோல் ஆட்சி

கிறிஸ்துவின்கீழ் ஆயிரமாண்டு ஆட்சி ஆரம்பிக்கும்பொழுது அதன் ஆட்சியால் ஒவ்வொருவரும், மிகவும் பிரியப்பட்டு மகிழ்ந்திருப்பர் என்று அநேகர் தவறாக எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அப்படியிராது. அதன் ஒழுங்குகள் முந்தைய அரசாங்கங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் கட்டாயமானவைகளாகவும், துல்லியமானவைகளாகவும் இருக்கும். மேலும் ஜனங்களின் சயாதீனம் குறிப்பிடத்தக்க அளவு கட்டுப்படுத்தப்படுவதால், அநேகரிடத்தில் கசப்புணர்வு ஏற்பட்டு, அதிக சயாதீனம் வேண்டி

போராட்டத்திற்கு வழிவகுக்கும் மற்றவர்களை வஞ்சிப்பதற்கும், காரியங்களைத் தவறாகக் காண்பிக்கவும், தந்திரமாய் ஜெயிக்கவும், ஏமாற்றவும் உடயோசப்புகிற சயாதீனங்கள் அனைத்தும் முழுமையாக நீக்கப்படும். உண்பதிலும், குடிப்பதிலும் அல்லது வேறு எந்த வகையிலாவது நன்னடைக்கையைக் கெடுப்பதிலும், தங்களைத் தாங்களே கெடுத்துக்கொள்ளவோ, பிறரைக் கெடுக்கவோ சயாதீனம் ஒருவருக்கும் இராது. எவ்வகையிலும் கெடுதல் செய்யும் சயாதீனம் அல்லது உரிமை எவருக்கும் வழங்கப்படாது. தேவனது புத்திரர் என்கிற உண்மையும், மகிமையுமுள்ள ஒரே சயாதீனமே அனைவருக்கும் அளிக்கப்பட்டு, தங்களுக்கும், பிறருக்கும் எல்லாவிதத்திலும் நன்மை செய்யும் சயாதீனமே கொடுக்கப்படும். ஆனால் பரிசுத்த இராஜ்யத்தில் தீங்கு செய்யவோ கெடு செய்யவோ அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள். (ஏசா. 11:9; கோ. 8:21) அந்த ஆளுகையானது கடுமையானதாக அநேகருக்கும் இருக்கும். ஜனங்களது முந்தைய பழக்கவழக்கங்கள், நடைமுறைகள் ஒழிக்கப்பட்டு, தற்கால அமைப்புகள் உருவாக்கின போலி பழக்கவழக்கங்களும், சயாதீனத்தைக் குறித்த போலிக்கொள்கைகளும் ஒழிக்கப்படும். இராஜ்யத்தின் அந்த எந்திரத்தன்மையாலும், பலத்தினாலும் அது இருப்புக்கோல் ஆட்சி என்று உருவமான அழைக்கப்படுகிறது. “அவர்களை அவர் இருப்புக்கோலால் அரசாளுவார்.” (வெளி. 2:26, 27; சங். 2:8-12 மற்றும் 49:14-15 ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும்) இப்படியாக, “நான் நியாயத்தை நூலும், நீதியை தூக்கு நூலமாக வைப்பேன்; பொய் என்னும் அடைக்கலத்தை கல்லறை நீதியான நியாயத்தீர்ப்பு அழிந்துவிடும்; மறைவிடத்தை ஜஸ்பிரவாகம் (சத்தியம்) அடித்துக் கொண்டுபோகும்.” மறைபொருள்கள் அனைத்தும் வெளியாக்கப்படும். (ஏசா. 28:17; மத். 10:26)

பரிபூரணமும் நேர்மையுமான இந்த ஆட்சிக்கு எதிராக அநேகர் கலக்கலார்களாக மாறும் எண்ணமுடையவர்களாக இருப்பார்கள். ஏனெனில், இவர்கள் கடந்த காலத்தில் இப்பொல்லாத பிரபஞ்சத்தின் அழிப்பியின் ஆட்சின் கீழ், தங்கள் சக மனிதர்களமேல் ஆணவத்தோடு அதிகாரம் செலுத்தியவர்கள். பிறரது உழைப்பிலும், ஊதியத்திலும் ஜீவித்து, அதற்கு ஈடாக ஊழியம் செய்யாதவர்கள். சுயநலவாதிகளாகவும் தற்பெருமையையும் நாடும் மனப்பாங்கிலிருந்து படிப்படியாக இராஜ்யத்தின் நீதி, நியாயம் மற்றும் சமத்துவம் ஆகியவற்றைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு

முன்பாக, அநேகர் கடுமையான, அநேக அடிகளைப் பெறவேண்டியதிருக்கும். (சா. 89:32; லூக். 12:47, 48) இந்த இராஜ்யத்தின் பாடங்கள் முதலாவது உரிமையுக்கும் சந்திப்பாருக்கு வரும் அந்தக்காலம் மிகவும் சமீபத்திருக்கிறது (யா. 5-ஆம் அதிகாரம்).

ஜீவாதிபதி தமது இருப்புக்கோல் ஆட்சியின் மூலமாக, நீதியும், சமத்துவமும் நிறைந்த சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும்பொழுது திரளான ஜனங்கள்: "நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவமே எந்த ஜனத்துக்கும் இகழ்ச்சி" என்பதைக் கற்றுக்கொள்வார்கள். முடிவில் அனைவரும் தேவனுடைய திட்டங்களும், நியாயப்பிரமாணங்களும் சிறந்ததும், நன்மையானதும் என்று கற்றுறிந்து, முடிவாக நீதியை விரும்பி அக்கிரமத்தை வெறுக்கக் கற்றுக்கொள்வார்கள். (சா. 45:7; எபி. 1:9) அந்த ஆட்சியின் கீழ் நீதியை நேசிக்கக் கற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் நித்திய ஜீவன் பெறத் தகுதியற்றவர்கள் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு ஜனத்தில் இராதபடிக்கு நிர்மூலமாக்கப்படுவார்கள். (அப். 3:23; வெளி. 20:8; சா. 115-7)

நித்திய இராஜ்யம்

"கர்த்தர் பூமியின் மீதெங்கும் இராஜாவாமிருப்பார்." (சு. 14:9) கிறிஸ்துவின் கரங்களால் ஆயிரவரு அராசாட்சியில் பேசுவோர் தேவனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இருக்கும் இராஜ்யம் பேசுவோரின் இராஜ்யமளும் ஆளாலும் அது அவருடைய பிரதிநிதியாகிய கிறிஸ்துவின் நேடிக் கண்காணிப்பின்கீழ் இருக்கும். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட கலவரத்திற்குப்பின் தென் பகுதியிலுள்ள நாடுகள் எவ்வாறு அரசாங்கத்தால் நடத்தப்பட்டதோ, அவ்வாறே இவ்வகை கிறிஸ்துவால் ஆளப்படும் தென்பகுதி நாடுகள் தங்கள் ஆட்சியாளர்களைத் தாங்களே தெரிந்தெடுத்து, சுயமாக அரசாளும் அதிகாரத்தை அவர்களுக்கே கொடுத்துவிட்டால், அமெரிக்க ஐக்கிய அரசாட்சிக்குப்பட்ட சட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கமாட்டார்கள். ஆகையால், அந்நாடுகளை ஆளுவதற்கு ஐக்கிய நாடுகளின் அரசாங்கமே அதிகாரிகளுக்கு முழு அதிகாரத்தையும் அளித்து நியமித்து, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் மத்திய அரசாங்கத்தோடு முழு இணக்கமாய்ப்பு செய்ய அனுப்பப்பட்டார்கள். இவ்வாறாக பூமியின்மேல் கிறிஸ்துவின்

விசேஷித்த ஆளுகை குறிப்பிட்ட சில காலங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக இருந்து அந்த நேக்கம் நிறைவேற்றிவைப்பதன் முடிவுக்கு வரும். மனிதன் பேசுவோரின் சட்டங்களுக்கு இசைவாக சய ஆட்சி போன்ற தேவன் கொடுத்த உரிமைகளை தளது கலகத்தினால் இழந்து போனார். தேவன் கிறிஸ்துவின் மூலமாக அனைத்து உரிமைகளையும் திரும்ப மீட்டு, மனிதன் தன் ஆதி நிலைமையை அடையுமடி மாத்திரமல்ல இப்பூமிக்கு இராஜாவாக இருக்கும் உரிமையையும் பெற்றுத்தந்தார். ஆனால் மனிதனைத் திரும்பவும் முந்தின சீருக்குக்கொண்டுவருவதற்கு, தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிற தற்காலத்தில் கிடைக்கும் அனுபவங்கள் மூலம் பாடம் கற்று, தன் மீட்புக்காக அவரவருடைய சய முயற்சி தேவை என்பதையும், இதனை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு பரிபூரணமும், பலமும் உள்ள அரசாங்கம் தேவைப்படுகிறது. கிறிஸ்து தம் ஜீவனைக் கொடுத்து உரிமையைப் பெற்றுத் தந்ததற்கு ஈடாக மனிதனைச் சீர்ப்படுத்தும் பணியை நிறைவேற்றும் கணம் அவருக்கு அளிக்கப்படுகிறது. "எல்லாச் சத்துருக்களையும் தமது பாதத்திற்குக் கீழாக்கிப்போடும் வரைக்கும் அவர் ஆளுகை செய்ய வேண்டியது" அவரை அங்கீகரிக்காதவர்களும், சனப்படுத்தாதவர்களும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களும் இல்லாமற்போலும்வரைக்கும் அவர் ஆளுகை செய்ய வேண்டியது அவர் மனிதர்களை மறுசீரமைத்து ஒழுங்குப்படுத்தும் ஷயியம் முடிவடைந்தபின், பிதாவாமிருக்கிற தேவனிடத்தில் இராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொடுப்பார். மனிதராகிய கிறிஸ்து இப்பேசு மத்தியஸ்தம் செய்து ஒப்படிவாலும் பணி முழுமையாக முடிவடைந்த பிறகு, ஆதியில் இருந்தவாரே, மனிதர்கள் பேசுவோர் தேவனோடு நேடித்தொடர்பு கொண்டிருப்பார்கள். (1 கொரி. 15:25-28)

பிதாவினிடத்தில் இராஜ்யம் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட பிறகும், தேவராஜ்யமாகவே அது நீடிக்கும் அதே கட்டளைகளே தொடர்ந்து இருக்கும் முழு மனோக்குலமும் பரிபூரணமாக சீர்ப்பொருத்திவைப்பனே ஆயிவிழும், எழுத்திலும் பரிபூரணமாகக் கீழ்ப்படியும் மனநிலையை அடைந்திருப்பார்கள். ஆனால் இப்பொழுதோ தேவனுடைய பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ள முயற்சி செய்தல் அல்லது ஆயிவில் கீழ்ப்படிதல் மட்டுமே மனிதனால் கடைப்பிடிக்கக் கூடியதாமிருக்கிறது. ஏனெனில் அந்த பூரணப்பிரமாணத்தின் முழு எழுத்தானது, உடனே

அவர்களை மரணத்தண்டனைக்கு உள்னாக்குகிறது. (2 கொரி. 3:5) தற்பொழுது கிறிஸ்துவின் மீட்கும்பொருளின் மூலமாக மட்டுமே நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம்.

உண்மையான பரிபூரண நிலையை அடையும் வரைக்கும், “ஜீவனுள்ள தேவனுடைய கைகளில் விழுகிறது பயங்கரமாவிருக்கும்.” (எபி.10:31) இப்பொழுதும் உண்மையான பரிபூரணத்தை அடையும்வரைக்கும் துல்லியமான நீதி நியாயத்தின் முன்பாக நிற்க ஒருவனாலும் முடியாது. ஆகையால் கிறிஸ்துவின் பண்ணியம் மற்றும் தியாக பலியின் கீழ் இலவசமாய் ஏற்பாடு செய்து வைத்திருக்கின்ற இரக்கங்கள் அனைவருக்கும் தேவை ஆனால் கிறிஸ்து தம் பிதாவின்மீட்கத்தில் இராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, அவர்களை அவருக்கு முன்பாக ஞாபகப்படுத்துவதற்காகவும், யேசுவா தேவனின் பூரணபிரமாணத்திற்குக் கீழாக நித்திய ஆசீர்வாதங்களைச் சந்தோஷமாய் அனுபவிக்கும் தகுதியையும், ஆற்றலையும் உடையவர்களாக இருப்பார். அப்பொழுது பயங்கள் அனைத்தும் அகற்றப்பட்டிருக்கும். யேசுவா தேவனும் அவருடைய சீர்ப்படுத்தப்பட்ட சிருஷ்டிகளும், ஆதியில் இருந்ததுபோல் பரிபூரண இசையுடன் இருப்பார்கள்.

ஆயிரவருட அராசட்சியின் முடிவில், பிதாவின்மீட்கத்தில் கிறிஸ்து பூமிக்குரிய ஆளுகையை ஒப்படைக்கும்போது, ஆதியிலேயே இந்தக் கணத்திற்கு முன் குறிக்கப்பட்டிருந்த பிதாவின் பிரதிநிதிகளாகிய மனுக்குலத்திற்கே மீண்டும் அதை ஒப்புக்கொடுப்பார். (1 கொரி. 15:24; மத். 25:34) இவ்விதமாக தேவராஜ்யம் என்றென்றைக்கும் நீடித்து நிலைக்கும். நமது கர்த்தரும் அவ்விதமாகவே கூறுவதைக் காண்போம்: “அப்பொழுது இராஜா தமது வலதுபக்கத்தில் நிற்பவர்களைப் பார்த்து: (ஆயிரவருட அராசட்சியின்போது கீழ்ப்படிதலினாலும், இசையாக இருந்து, தயவு பெற்றவர்களைப்பார்த்து), வாருங்கள் என் பிதாவின்மீட்க ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே (என் பிதா உங்களை ஆசீர்வதிக்க திட்டம் பண்ணியிருக்கிறார்) உலகம் உன்டானது முதல் உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற இராஜ்யத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுங்கள் என்பார்.”

மனிதனுக்காக ஆயத்தம்பண்ணப்பட்ட இந்தப் பூமிக்குரிய

இராஜ்யத்தையும், அதன் மேன்மையையும், கிறிஸ்துவுக்கும், திருச்சபைக்குமென்று, அவர்களது மகிமைக்காக உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்பே ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கின்ற, அதைக்காட்டிலும் மேலான இராஜ்யத்தோடு சேர்த்துப் பார்த்துக் குழப்பமடையக் கூடாது. (1 கொரி. 2:7) நாம் உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்பே கிறிஸ்துவின்மீட்க இறங்குகின்ற தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கின்றோம். முன்னரே எடுத்துரைத்தவாறு, இப்பூமியின் காரியங்களில் கிறிஸ்து தலைமீட்டு, உலக முடிவுவரை விசேஷமாக ஆட்சி செய்தபோதிலும், அதன்பின்பு கிறிஸ்துவின் மகிமை, ஆதிக்கம், வல்லமை இப்பூமியின்மேல் முடிவுக்கு வருமென்று நாம் தீர்மானித்துவிடக்கூடாது. யேசுவா தேவனின் தயையினால் கிறிஸ்து அவரது வலதுபாகிசத்தில் தெய்வீக மகிமை, வல்லமையோடு வீற்றிருந்து என்றென்றைக்கும் இணைந்து இருப்பார். அவருடைய மனைவாட்டியும், உடன்குந்தாரருமானவர்கள் மேன்மையும் பெருகுகின்ற அவருடைய மகிமையில் என்றென்றைக்கும் பங்குபெறவார்கள். யேசுவாவின்மீட்கம் உன்னதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்ட அவரது பிரதிநிதியின் (இயேசு) வல்லமையினால் மற்ற உலகங்களில் என்னென்ன அதிசயங்கள் நடைபெறும்? என்று நாம் ஆராயாமல், தெய்வீக வல்லமையின் எல்லையில்லாத, நித்தியமான தன்மையை மட்டும் நினைவுகூருவோமாக.

உண்மையாகவே இராஜ்யத்தின் எந்தப் பாகத்தின்மேல் நமது விருப்பங்கள் மையங்கொண்டிருந்தாலும், அது “எல்லா தேசங்களும் விரும்புகிறதாய் இருக்கிறது.” அதன் கீழ் எல்லாரும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். ஆதலால்தான், அந்த இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் காலத்திற்காக அனைவரும் வாஞ்சையோடு காத்திருக்கலாம். மேலும், “உமது இராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவதுபோல் பூமிலேயும் செய்யப்படுவதாக” என்று எல்லோரும் ஜெபிக்கலாம். தீமையை ஒழித்து, எல்லா தேசங்களையும் குணப்படுத்தி ஆசீர்வதிக்கும் இராஜ்யமாகிய தேவனுடைய புத்திரர்கள் வெளிப்படுவதற்கு, சர்வ சிருஷ்டியும் அறியாமையில் ஏகமயத் தவித்துக்கொண்டு காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. (ரோமர் 8:19; 10:20)

அத்தியாயம் 15

யேகோவாவின் நாள்

“யேகோவாவின் நாள்” - “புழிவாய்தும் நாள்” - “கோபத்தின் நாள்” - மகா உபத்திரவக்காலம் அதன் காரணம் - வேதாகமத்தில் அனைத்துவித சாட்சியம் - அதன் அக்கிரமம் புலனும், அது அசைக்கப்பட்டு உருகுதல், அடையாளங்கள் என்று காண்பித்தல் - தாவீதின் சாட்சி - வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை எழுதிய ஆசிரியரின் சாட்சி - தற்கால சூழ்நிலை மற்றும் எதிர்கால தோற்றம் பற்றிய எதிர்மான வகுப்பாரசிய முதலாளி மற்றும் தொழிலாளியின் பார்வை - தோல்வியில் முடிபும் ஒரு தீர்வு - ஏற்றவேளையில் தினர் நீக்கப்பட்டு வெளிச்சம் அருளப்பட்டது - இதற்கான ஆதாரங்கள் - ஆபத்துக் காலத்தில் பரிசுத்தவாசன்களின் நிலைமையும் அது குறித்த அவர்களது சரியான அனுபவமுமே.

“யேகோவாவின் நாள்” என்பது இப்புவியில் தேவனுடைய இராஜ்யம் கிறிஸ்துவின் கீழ் உட்படியாக ஸ்தாபிக்கப்படும் காலத்தின் பெயராகும். அந்த சமயத்தில் இவ்வுலகத்தின் இராஜ்யங்கள் அடிநிலை இல்லாமல் மனிதர்களின்மேல் சாத்தான் கொண்டுள்ள வல்லமையும், அதிகாரமும் கட்டப்படும் வேலை நடைபெறும். வேதாகமத்தில் இந்நாளைக்குறித்து அநேக இடங்களில், மனுக்குலத்திற்கு ஆபத்து, தூன்பம், மற்றும் கொந்தளிப்பும் ஏற்படுகின்ற இருளான நாள் என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அநேக பிரயாணப்பயான மாற்றங்கள் மாபெரும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தி, தூன்பத்தினை உண்டாக்கும் என்பதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை. ஒவ்வொரு யுகத்திலும் சிறு புரட்சிகள் ஏற்பட்டு உபத்திரவத்தை வருவித்தன. ஆனால் இது மற்ற யுகங்களில் நடந்ததைக் காட்டிலும் மாபெரும் உபத்திரவத்தை உண்டாக்கி “உத்தொரு ஜாதிவாரும் தோன்றினது முதல் இதுவரைக்கும் சம்பலித்திராததும், இனிமேலும் சம்பலியாததமான மிகுந்த உபத்திரவக் காலமாக” அது இருக்கும். (சூனி. 12:1, மத். 24:21, 22)

கிறிஸ்து இராஜாிக அதிகாரத்தோடும், வல்லமையோடும் யேகோவா தேவனின் பிரதிநிதியாக வீற்றிருந்து, அந்த உபத்திரவக்காலத்தின்போது

அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் நிர்வகித்து வந்தபோதிலும், அவர் அக்காலத்தில் சமாதானப் பிரபுவாயிருந்து அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்காமல் அனைத்தையும் ஜெயித்து, தமக்குக் கீழ்ப்படுத்தும் யேகோவாவின் தளபதியாகவே இருப்பதால் அது “யேகோவாவின் நாள்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதற்கிடையே தவறான மற்றும் ஆபாயமான கொள்கைகள் முறைமைகள் அகற்றப்பட்டு, ஒழிந்துபோகும்போது, புதிய இராஜாவின் சொடி எழுப்புவதன் மூலம், அவர் இராஜாதி இராஜாவாக அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார். கிறிஸ்துவின் ஆளுகை இவ்வாறாக, யேகோவாவின் கிரியையாக செயல்படுத்தப்படுவதை தீர்க்கத்தரிசிகளும் முன்னுணர்த்துள்ளனர். “ஜாதிகளை உமக்குச் சந்தரமாகவும், பூமியின் எல்லைகளை உமக்குச் சொந்தமாகவும் கொடுப்பேன்.” (சூ. 2:8) “அந்த இராஜாக்களின் நாட்களிலே, பரணைகத்தின் தேவன் என்முன்னரக்கும் அழியாத ஒரு இராஜ்யத்தை எழுப்பப்பண்ணுவார்.” (சூனி. 2:44) நீண்ட ஆயுட்காலம் வீற்றிருந்தார் - இதே மனுக்குலமானைய சாயலான ஒருவர் அவர் சமீபத்தில் கொண்டுவரப்பட்டார். சகல இராஜ்யங்களும் அவரைச் சேலித்து அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்படி, அவருக்குக் கீழ்த்தலும் கொடுக்கப்பட்டது. (சூனி. 7:9, 13, 14, 27) இவ்வசனத்திற்கு இனசவாகவே பவுல் அப்போஸ்தலனும் கூறுகிறார் - கிறிஸ்து தம் ஆளுகையின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றின பிறகு, “சூனான் தாயும் தமக்குச் சகலத்தையும் கீழ்ப்படுத்தினவருக்குக் (பிதாவுக்கு) கீழ்ப்பட்டிருப்பார். (1 கொரி. 15:28)

இந்தக்காலம், “நம்முடைய தேவனின் நீதியைச் சிக்கட்டும் நாள்” என்றும், “கோபத்தின் நாள்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. (ஏசா. 6:2; 63:1-4; சூ. 110:5) ஆனாலும் கோபம் என்னும் வார்த்தை வன்மத்தைக் குறிப்பதாக எண்ணுவது தவறு. தேவன் சில கட்டளைகளை ஏற்படுத்தி, அதற்கு இசைவாகவே செயல்பட்டு வருகிறார். இவைகளுக்கு எதிராக ஏதாவது காரணத்திற்காக எதிர்த்து வருபவர்கள், தம்களது சொந்த நடக்கையினால் தேவ கோபத்திற்கு அல்லது தண்டனைக்கு ஆளாவார்கள். தேவனுடைய ஆலோசனையை ஒருசிலரைத் தவிர மனுக்குலம் முழுவதும் தொடர்ந்து நிராகரித்த வந்திருக்கிறது. நாம் முன்பு காண்பித்தவாறு அவர்கள் தங்கள் சொந்த வழியைத் தெரிந்துகொண்டு,

அவ்வாறும், அவரது ஆலோசனைகளையும் அவர்கள் புறக்கணிக்க தேவன் விட்டுவிட்டார். (ரோமர் 1:28) தேவன் பிறகு தமது வழியையும், தம் உறுதியத்தையும் ஆர்வத்தோடு தேடின ஆபிரகாமுக்கும், அவர் சந்ததியாருக்கும் தம் விசேஷப் பரிமாறியையும், பாதுகாப்பையும் காண்பித்தார். ஆனால் ஒரு தேசமாக அவர்களது மனக்கடினமும், தேவனுக்கு முன்பாக அவர்களது இருதயத்தின் நேர்மையின்மையமே, அவர்கள் மெசியாவை ஏற்றுக்கொள்வதில் இயல்பான தடையாக இருந்ததுமன்றி, அவர்களது தேசமே இராதுபடி, அவர்களை உபத்திரவத்திற்கு ஆயத்தப்படுத்தி, அதில் கொண்டுசென்றது.

கவிசேஷ யுகத்தில் உலகத்திற்கு ஒளியாயிருக்கிற கிறிஸ்துவின் உண்மை திருச்சமையாராகிய பரலோகத்தில் வெவ்வேறுப்பட்ட வகுப்பார் நன்மைக்கும் தீமைக்கும், நீதிக்கும் அநீதிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தையும் இதில் ஒரு வகுப்பார் வெவ்வேறுகளை அடைவார்கள் என்றும், மற்றொரு வகுப்பார் தண்டனைக்குள்ளாவார்கள் என்றும், இதற்கான காரணம் சரிவீர்த்திருக்கிறது என்றும், இந்த நூல்கள் உலகில் காட்சியளித்து, வெளிச்சம் கொடுத்துவருகிறார்கள். (யோவா. 18:8-11; அப். 24:25) கர்த்தருடைய போதனைகளுக்கு அவர்கள் செவியாய்த்து இருந்தார்களேயானால், அவர்களுக்கு மிகுந்த நன்மையும், பலனும் கிடைத்திருக்கும். ஆனால் எப்பொழுதும் நடந்துகொள்வதுபோல் முரட்டாட்டம் உள்ளவர்களாக, அவர்கள் வேதத்திலுள்ள புத்தியுடிகளால் பயனடையவில்லை. இவ்வாறு அடைக்கப்பட்டிருப்பதால், கர்த்தரின் நூலில் உபத்திரவம் அவர்கள்மேல் வரும். மேலும் தேவனுடைய ஆலோசனைகளை மனிதர் அடையதிடத்தாலும், அநீதியின் பலனாகவும், தேவ கோபம் அவர்கள்மேல் வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. என்றபோதிலும் இன்னொரு வெளிச்சத்தில் பார்த்தோமானால், உலகத்தின்மேல் வரும் உபத்திரவமானது பாவத்திற்கான, இயல்பான, நியாயமான பலனாகும். இதை தேவன் முன்னரே அறிந்திருந்தார். தேவனுடைய ஆலோசனைகளை மனிதர்கள் பின்பற்றியிருந்தால் அவை அதிலிருந்து அவர்களை பாதுகாத்திருக்கும்.

திருச்சமைக்கு தேவன் தந்த செய்தி என்னவெனில், “உங்கள் சாரங்களை ஊர்வலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதானும்.” (ரோமர்

12:1). உலக ஜனங்களுக்கு அவருடைய செய்தி, “உன் நாலைப் பொல்லாப்பாக்கும், உன் உதடுகளை சுட்டு வசளிப்பாக்கும் விலக்கிக்காத்துக்கொள்; தீமையைவிட்டு விலகி, நன்மைசெய்து சமாதானத்தைத் தேடி, அமைதித் தொடர்ந்துகொள்.” (சா. 34:13-14) இவ்விதமீட்டு செய்திகளுக்கும் சிலர் மட்டுமே செவியாய்த்தனர். ஒரு சிறுபந்தை மட்டுமே பவிச் செலுத்தினது. “நேர்மையே உயர்ந்த கொள்கை” என்று பிரபலப்படுத்தியிருந்தபோதிலும், உலக ஜனங்களோ அமைதிக்கடைப்பிடிக்காமல் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். இவ்வகை ஐக்கியத்தையும் மேன்மை மற்றும் களத்தையும், அதிகாரத்தையும் உள்ளால் முடிந்தவரைக்கும் சம்பாதித்துக்கொள். அதற்காக எந்த வழிமுறையைக் கையாண்டாலும் பாவாவில்லை. உன் இலாபத்தினால் யார் நஷ்டமடைந்தாலும் அமைதிப் பொருட்படுத்தாதே என்ற பேராசையின் சந்தையே உலக ஜனங்களின் காதல்களில் அதிகமாயிற்று. கருங்கக் கூறின், தேவனுடைய பிரமாணங்களின் கொள்கைகளை அவர்கள் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அளவு கடைப்பிடித்திருப்பார்களேயானால், கர்த்தரின் நூலின் இந்த உபத்திரவம் ஒருக்காலும் வந்திருக்காது. அந்தத் தேவனுடைய பிரமாணத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுவோமாகில், “உன் தேவனாகிய கர்த்தரை உன் முழு இருதயத்தோடும் அன்பு செலுத்துவாயாக, உன் அயலானை உன்னைப்போலவும் தேசியாயாக” (மத். 22:37-39) என்பதாகும். தேவனுடைய இந்தப் பிரமாணத்தை விழுந்துபோன மாம்சீக சிந்தனை எதிர்ப்பதாலும், இதற்குக் கீழ்ப்படிய மறுப்பதாலும், அதன் இயல்பான பலனாக விதைப்புக்கும் பின் அறுப்பு நடைபெறுவதுபோல், உபத்திரவம் அவர்கள்மேல் வரும்.

விழுந்துபோன மாம்சீக சிந்தனையானது, தன்னைப்போல் பிறனையும் தேசியப்பதற்குப் பதிலாக, எப்பொழுதும் சுயநலத்தோடும், பொருளாசையோடும் மற்றவர்களுக்குச் சொந்தமான உடைமைகளை அடக்கிப்பதற்காக அடக்கடி வளமுறையில் ஈடுபட்டு கொலை செய்ப்புறவுக்குக்கூட அடக்கடி நடத்திச் செல்கிறது. சுயநலத்தை எவ்விதத்தில் கையாண்டாலும், பிறப்பின் சூழ்நிலை, கல்வியறிவு மற்றும் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளினால் அடக்கிக் கூட்டுப்படுத்தப்படாவிடில், ஒருபோதும் மாறாத தன்னைக்கொள்வையாகவே இருக்கும். இவ்வகைத்தின் எல்லா யுகங்களிலும் இவ்வாறே சம்பவிக்கிறது.

மேசியாவின் இருப்புக்கோல் ஆட்சியின் உந்துதலினாலும், அதன் வல்லமையினாலும் ஏவப்பட்டு, அன்பினால் எது சரியென்று தீர்மானித்து அதை வலியுறுத்தும் வரைக்கும் இப்படியே தாள் நடைபெறும். இது மேசியாவின் பராக்கிரமமோ, பேராசையோ அல்ல. அப்பொழுதுதான் மனிதரது சுயநலம் மற்றும் பராக்கிரமம் நிறைந்த அசாட்சியையவிட நீதியும், அன்பும் நிறைந்த ஆட்சியின் நன்மைகளை ஒப்பிட்டுப்பார்த்துக் கற்றுக்கொள்ள ஏதுவான காலம் எம்மைக்கும் உண்டாயிருக்கும் சத்தியம் மற்றும் நீதியின் சூரிய ஒளியினால், சுயநலமுள்ள கல்லான இருதயமானது, ஆதியில் "நல்லது" என்று தேவனால் காணப்பட்ட சதைபான இருதயமாக மீண்டும் மாறும். (எசே. 38:28)

கடந்து வந்தப் பாதையை திரும்பிப்பார்ப்போமேயானால், தேவசாயலிலும், அன்பிலும், இரக்க சபாவத்திலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதன், சுயநலமும், கடினமுள்ள இருதயமுடையவனாக மாறினதை வெகுசுலபமாகக் காணமுடியும். சுயநலத்தை உயர்த்த மனிதன் கிழப்படியானமையினால் எதிர்த்ததினால் தெய்வீக தயவை இழந்து தன் ஏதேன் விட்டிருந்து வெளியேற்றப்பட்டான். அந்த விட்டல் அவனுக்கு அவசியமான அனைத்தும் அபிதமாக அருளப்பட்டிருந்தன. சபிக்கப்பட்ட நம் ஆதிப்பெற்றோர் ஏதேனிலிருந்து வெளியேறி, தாங்கள் நீண்ட காலம் ஜீவிக்கவும், இறுதி எம்மை வரைக்கும் நீடிக்கவும் தேடும்படி வாய்க்கலைப் போராட்டங்களைத் துவங்கின வேளையில், அவர்கள் கண்களில் முள்ளும், நெரிஞ்சியும், குருக்கும், தரிசு நிலமுமே எதிர்ப்பட்டன. இவைகளோடு போராடுவதின் மூலம், களைப்பும், முகத்தில் வியர்வையும் உண்டானது. இதை தேவன் முன்னரே சபையாக உரைத்திருந்தார். போதிய பரிற்சியின்மையால் மனாதிபாகவும், ஒழுக்க ரீதியாகவும் மனிதன் படிப்படியாக குறையத் தொடங்கினான். ஆனால் கிழ்த்தரமான குணங்களோ இடைவிடாத பரிற்சியினால் முழுமையாகவும், சீராகவும் வளர்ச்சியடைந்தன. வாய்க்கலையின் பிரதானமான குறிக்கோள் மற்றும் நோக்கம் வாழ்வாதாரமே என்றும் நிலை ஏற்பட்டது. உழைப்பே இதைச் சம்பாதிப்பதற்கான விலை என்ற நிலையாகி, அதை வைத்தே மற்ற எல்லாக் காரியங்களும் நிர்மாணிக்கப்படுவதுடன், ஐசுவரியமே மனிதர்களுடைய எஜமானனாகிவிட்டது. இப்படிப்பட்டதொரு சூழ்நிலையில், மனுக்குலத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் முதலாவது தன் சுய

தேவைகளுக்காகவும், இரண்டாவதாக ஐசுவரியத்தால் கிடைக்கும் களம், செல்வாக்கு இவைகளை நாடித் தேடி சுயநலபிக்கவார்களாகவும், பொருளாசையும், பேராசையும் நிறைந்தவர்களாக ஆளதில் எவ்வித ஆச்சரியமும்பில்லை. இயல்பாக உருவாகும் இந்தச் சபாவங்களை சாத்தான் தனக்கு மாபெரும் சாதகமாக பயன்படுத்தி வருகிறான்.

கடந்த புகழ்க்களில், அறிபாமை, இன்பயாகுபாடு மற்றும் உயர்ந்த தேசத்தான் என்கிற மனமெட்டமை ஆகிய பல்வேறு ஆதிக்கங்களின் காரணமாக, உலகின் பெரும்பாலான வளம், ஜனங்களை ஆளுகின்ற ஒருசில ஆட்சியாளர்களின் கைக்குள் வந்தது. இவர்களை திரளானவர்கள் தங்கள் தேசத்தின் பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக்கொண்டு, இவர்களுக்கு அடிமைத்தனமான கிழப்படிதலைக் காண்பித்தனர். அவர்களது உடைமைகளை மக்கள் தங்களுக்கு சொந்தமாகக் கருதி, பெருமையும், உரிமையும் பாராட்டினார்கள். ஆனால் மேசியாவைக்கொண்டு உலகத்தை மறுசீரமைத்து, ஆசீர்வதிக்க யேகோவா தேவன் நிர்ணயித்திருந்தக்காலம் சமீபித்தபோது, ஜனங்களை மறைத்துக்கொண்டிருந்த அறிபாமை, மூட்டமும் வழுக்கல்களை நவீன கண்டுபிடிப்பு மற்றும் வசதிகள் மூலம் நீக்கிவிட அவர் துவங்கினார். இதனால் பூமிக்குரிய ஆட்சியாளர்களின் வல்லமை படிப்படியாகக் குறையவும், மனிதர்களின் பொதுவான நிலைமை மேம்படவும் தொடங்கியது. இன்றைய நாளில் உலகத்தின் ஐசுவரியம் இராஜாக்களின் கைகளில் இல்லை. அதில் வாழ்கின்ற ஜனங்களிடமே இருக்கின்றது.

ஐசுவரியம் ஏராளமான தீமைகளைக் கொண்டுவந்தாலும், சில ஆசீர்வாதங்களையும் அது கொண்டுவருகிறது. ஐசுவரியவாளர்கள் சிறந்த கல்வி பயின்று, ஏழை ஜனங்களைக் காட்டிலும், அறிவில் சிறந்தவர்களாக உயர்ந்து, பிரபுக்கள் வம்சத்தோடு ஒன்று சேருகிறார்கள். இந்தப் பின்னணியில், பேராசையினால் தூண்டப்பட்டு பணத்தினாலும், கல்வியினாலும் எவற்றையெல்லாம் சம்பாதிக்க முடியுமோ அவற்றைச் சம்பாதிக்கவும், தங்கள் எல்லாவிதத்திலும் முதன்மைப்படுத்திக்கொள்ளவும் பிரபுக்களின் வகுப்பார் முயற்சிக்கின்றனர்.

ஆனால் தற்போது ஏராளமாய் பெருகிவரும் கல்வி கற்கும்

வசதிகளை ஜனங்கள் பயன்படுத்துவதினால் அறிவுப்பெருக்கம் ஏற்பட்டு, தாங்களே சுயமாக சிந்திக்கத் துவங்குகிறார்கள். சில சமயங்களில் அபாயகரமான காரியங்களை விளைவிக்கக்கூடிய முடிவுகளை அவர்களுக்குள் இருக்கும் சுயமொன்மை மற்றும் சுயநலத்தினால் தாங்கள் பெற்ற சொற்ப அறிவினால் அணுகி, எல்லா மனிதர்களின் விருப்பங்களும், விசேஷமாக அவர்களுடைய சொந்த விருப்பங்களும், சூழ்நிலைகளும் தற்போது ஐசுவரியவாண்களாக இருக்கின்ற சிலரைத் தாழ்த்துவதன் மூலம் உயர்த்தப்படும் என்று எண்ணி, அதற்கேற்ற வழிகளைத் தாங்கள் காண்பதாக எண்ணுகின்றனர். இவர்களில் அநேகர் (சொத்து ஒரு பக்கமும், தாங்கள் ஒரு பக்கமும் நின்று) உலகப்பொருளை வணங்குவோரின் முரண்பாடுள்ள விருப்பங்களை நோக்கியாகவும், எளிதாகவும் சரிக்கட்ட முடியும் என்று நம்புகின்றனர். மேலும் தங்களுக்கு அதிக சொத்துக்கள் இருக்குமானால், தாராள சிந்தை உடையவர்களாய், தங்களைப்போல் பிறரையும் நேசிக்க மனப்பூர்வமாய் ஆவல் கொண்டவர்களாயும் இருந்திருப்பார்களென்று தங்களைக் குறித்து எண்ணிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே வஞ்சித்துக்கொள்கிறார்களென்று நிரூபணமாகிறது. ஏனெனில் அவர்களுடைய தற்கால நிலைமையில் ஒருசிலரே இப்படிப்பட்ட சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இவ்வகைப் பொருட்களில் சிறிதளவில் உண்மையாய் இராதுவன், அதிகப் பொருட்களிலும் உண்மையாய் இருக்க முடியாது. உண்மையில் சூழ்நிலைகள் இதை நிரூபிக்கிறது. ஏனெனில் ஐசுவரியவாண்களில் சுடின இருதயம் உடையவர்களையும், சுயநலமுள்ளவர்களையும் இருப்பவர்கள் யாரெனில், மிகவும் தாழ்த்த நிலையிலிருந்து, தொழில்களைச் செய்து திடீரென்று முன்னேறினவர்களே.

சுயநல நோக்கமும், பேராசையும் கொண்ட அணைத்து வகுப்பாரையும், எவ்விதத்திலும் மன்னித்துவிடாமல், கண்டித்து சீர்பொருந்தச் செய்வது நமது கடமையாக இருந்தபோதிலும், நேயாளிகள், உதவியற்றவர்கள், ஏழைகள், மருத்துவமனைகள், ஏழை விடுதிகள், தம்மடங்கள், அணாதை இல்லங்கள், பொது நூலகங்கள், கல்விக்கூடங்கள் மற்றும் மனிதரது நன்மைக்கும் பாதுகாப்புக்குமேன உதவும் பல்வேறு அமைப்புகள் ஐசுவரியவாண்களின் வரியினாலும், நன்கொடைகளினாலும்

நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் கவனித்திருப்பது பொருத்தமாயிருக்கும். இந்த அமைப்புகள் இரக்கமுடைய, தாராள மனப்பான்மையை உடைய ஐசுவரியவாண்களாலேயே முழு அளவில் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எளிதையான ஜனங்கள் வெற்றிகரமாக இயக்குவதற்கு நேரமோ, ஆர்வமோ, போதுமான கல்வியறிவே கிடையாது.

இருந்தபோதிலும், இன்றைய நாளில் ஐசுவரியவாண்களுக்கும் தொழிலாளர் வகுப்பாருக்குமிடையே எதிர்ப்புகள் வளர்ந்துவருகிறது. அதாவது தொழிலாளர்களிடையே வளர்ந்து வரும் கசப்பணர்வுகளிலிருந்து உறுதியான சட்டம் மட்டுமே தங்களை உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஐசுவரியவாண்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக ஐசுவரியவாண்கள் அரசாங்கத்திற்கு நெருக்கமாகிறார்கள். மேலும் தினக்கூலிப் பெறும் தொழிலாளர்கள் பெருங்கூட்டமாக இணைந்து இந்தச் சட்டங்களும், அரசாங்கங்களும் ஏழைகளை அடக்கி, ஒடுக்கி ஐசுவரியவாண்களுக்கு உதவுவதற்காகவே வடிவமைக்கப்பட்டது என்று சிந்திக்கத்தொடங்கி, கம்யூனிசம், அராஜகம் போன்றவைகளால் தங்களுடைய நிலைமை முன்னேற்றமடையும் என்று எண்ணி, அரசாங்கமே இல்லாத நிலைமையை பார்க்கிறும், மேலான அரசாங்கமோ அல்லது வீண் செலவு செய்கின்ற அரசாங்கமோ மேன்மையானதென்று எண்ணத் தவறுகின்றனர்.

தற்காலத்தில் உள்ள சமுதாயம், மதம் மற்றும் மக்கள் சார்ந்த அமைப்புகள் ஆகிய அனைத்து ஏற்பாடுகளும், அழிந்துபோகிற அளவுக்கு உய்த்திரவத்தின் தன்மை இருக்கும் என்றும் மனிதனின் மனரீதியான, ஒழுக்க ரீதியான, உடல் ரீதியான வெவ்வேறான அறிவுப் பெருக்கமும், அதிகளவு சுயநலமும் உண்டாவதினாலும் ஏற்படும் விளைவு இப்படிப்பட்டதாக இருக்கும் என்றும் அநேக வசனங்கள் தெளிவாகக் காண்பிக்கின்றன. ஏற்றவேளையில் இந்த வசனங்கள் எடுத்துக் கூறப்படும் அந்த அநேக வசனங்களில் சிலவற்றை மட்டுமே இங்கு எடுத்துக்கூறி விழிப்புணர்வுப் பிழம்புகிறோம். பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்பட்ட அநேக தீர்க்கதரிசனங்களில் எகிப்து, பாரிஸோன், இஸ்ரவேல் போன்றவை அதிகமாக இடம்பெற்றிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அதன்

சொல்லாத்தமாள, நேரடியான நிறைவேறுதலும், இரண்டாவதான நிஜமான மற்றும் மாபெரும் நிறைவேறுதலும் நிறைவேறுவிருப்பதைக் கூறுகிறது என்பதை இதனை வாசிக்கின்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறோம். உதாரணமாக, சொல்லாத்தமாள பாபிலோனின் ஞான அர்த்தத்தை நாம் அறிவாமலிருந்தோமானால், பாபிலோனின் வீழ்ச்சி குறித்த முன்னறிவுப்புகளுக்கு பொருள் தெரியாமல், இது மிசைப்படுத்தி, வருணித்து கூறப்பட்டவைகள் என்று எண்ண வேண்டியதாயிருக்கும். சொல்லாத்தமுள்ள பாபிலோன் அழிந்து நீண்டகாலத்திற்கு பின்னர், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் பாபிலோனைக் குறித்த முன்னறிவுப்புகள் அடையாளங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆகவே இது உருவகமான பாபிலோனுக்கே பொருந்துவதாக இருக்கும் என்பது வெளிப்படையான சாட்சியாய் உள்ளது. சொல்லாத்தமாள பாபிலோனைக் குறித்து நேரடியாக உரைக்கப்பட்டதற்கு ஒத்ததாக தீர்க்கதரிசிகளுடைய வார்த்தைகள் உரைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவைகள் ஞான அர்த்தமுடைய பாபிலோனைப் பற்றிக் கூறப்பட்ட விசேஷித்த விளக்கங்களே. இதனடிப்படையில் பார்க்கும்போது, எகிப்து என்ற சொல் இவ்வுலகத்தையும், பாபிலோன் என்பது கிறிஸ்தவ மனிடலம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற பெயர் சபையையும் குறிக்கின்றது. இவ்வாறே நாம் முன்னர் எடுத்துரைத்துள்ளவாறு, இன்றையே நீதிமானாக்கப்பட்ட நிலையிலுள்ள முழு உலகத்திற்கு அடையாளமாகவும், அதாவது அதன் மகிமை நிறைந்த இராஜாக்க ஆசனிய கூட்டத்தையும், பரிசுத்த வேலியர்களையும், மற்றும் பாவநிவாரண பரிமினாலே நீதிமானாக்கப்பட்டு, விகவாசமும் தேவ ஆராதனைக்கு உட்பட்டு தேவனோடு ஒப்புவாக்கப்பட்ட ஜனங்களையும் குறிப்பதாக இருக்கிறது. இன்றையேலுக்கு ஆசிரிவாத வாக்குத்தத்தங்களும், எகிப்தியருக்கு வானதகளும், பஸம் வாய்ந்த பாபிலோனுக்கு ஆச்சரியமானதும், முழுமையும் நித்தியமுமான கவிழ்த்தலும் உண்டாயிருக்கும் என்று தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கப்பட்டுள்ளது. “சமுத்திரத்தில் எறியுண்ட இயந்திரக் கல்லையோ” (வெளி. 18:21), ஒருபோதும் மீண்டுவராதபடி நித்திய இகழ்ச்சியில் மூழ்கடிக்கப்படும் என்று பாபிலோனைப்பற்றி உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த உபத்திரவக்காலத்தைக் குறித்து யாக்கோபு அப்போஸ்தலன்

முதலாளிகளும், தொழிலாளிகளும் இடையே ஏற்படும் பூசல்கள் மற்றும் வித்தியாசங்களினால் அது உண்டாகும் என்று கூறியிருக்கிறார். மேலும் அவர் கூறுவதாவது: “ஐசுவரியவாக்களே, கேளுங்கள், உங்கள்மேல் வரும் நிர்யந்தங்களினிமித்தம் அஹி அழல்கள். உங்கள் ஐசுவரியம் அழிந்து, அதன் மதிப்பை இழந்து உங்கள் வஸ்திரங்கள் பொட்டரித்துப்போயின. உங்கள் பொன்னும், வெள்ளியும் துருப்பிடித்தது. அலைவாளிலுள்ள துரு உங்களுக்கு விநோதமாக சாட்சியாயிருந்து, அக்கினியைப்போல மாம்சத்தைத் தின்னும். கடைசி நாட்களிலே பொக்கிஷத்தைச் சேர்த்தீர்கள். இதோ, உங்கள் வயல்களை அறுத்த வேலைக்காரருடைய கூலி உங்களால் (அதாவது நீங்கள் மலைபோல குவித்து வைத்திருப்பதினால்) அழியாமலாகப் பிடிக்கப்பட்டுக் கூக்குரலிடுகிறது. அறுத்தவர்களுடைய கூக்குரல், சேனைகளுடைய கத்தரின் செவிகளில் பட்டது.” (யாக்க. 5:1-4) மேலும் உபத்திரவத்திற்குள்ளாகும் வகுப்பார் ஆய்ந்தவர்கள் என்றும், அவைகளைல்லாம் பிராது உழைப்பால் சம்பாதித்தவைகள் என்றும், அப்பவாறு உழைத்த வகுப்பாரில் சிலர் நீதிமான்கள் என்றும், அவர்கள் எதிர்ந்து நிற்காததின் காரணமாக, அவர்களது ஜீவன் நசுக்கப்பட்டது என்றும் அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். அப்படிப்பட்ட சகோதரர்களைப் பார்த்து அப்போஸ்தலன், அவர்களுடைய பங்கு எதுவாயிருந்தாலும் பொறுமையோடு சகித்து, பின் வரப்போகிறவைகளை நோக்கிப்பார்த்து, கந்தரிடத்திலிருந்து விடுதலை வரும் என்று நோக்கிக் காத்திருக்க வலியுறுத்துகிறார். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நெருங்கிவருகிற நிலைமையை நாம் காண்கிறோம். உலகத்தில் விழித்திருக்கிறவர்களாகிய சிலரிடத்தில், “பூமியின்மேல்வரும் அபத்தூக்களுக்குப் பயந்து எதிர்பார்த்திருக்கிறதினால் மனுஷருடைய இருதயம் சோர்ந்துபோகும்” என்பதன் நிறைவேறுதலைக் காண்கிறோம். இன்றைய நாட்களில் தொழிலாளிகளுக்கு அளிக்கப்படும் குறைந்த ஊதியம் பற்றிய விழிப்புணர்வு தொழிலாளர் சங்கங்கள் மற்றும் வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்கள் மூலமாகவே உண்டாயின என்பதை அனைவரும் அறிவர். தற்காலத்தில் ஜீவிக்கும் ஜனங்களின் உணர்வுகளானது, சகிப்புத்தன்மையின் அடிமட்ட எல்லையை விடையில் எட்டவிருக்கிறது. என்பதைவும் இதன் காரணமாக கலகம் நிச்சயமாக வரும் என்று அனைவராலும் அறியமுடிகிறது. இது முதலீட்டாளர்களை விழித்தெழுச் செய்து, எச்சரிக்கை உணர்வுடன், வியாபாரங்களிலும், உற்பத்தித்

துறைகளிலும் முதலீடு செய்திருக்கிற சொத்துக்களையும், பணத்தையும் விலக்கி மீட்டுக்கொண்டு, பாதுகாப்பு அறைகளிலும், பெட்டகங்களிலும் குவித்து வைக்கப்படும். எதற்கும் உபயோகிக்கப்படாமல் விருதாவாயிருக்கும் அச்சொத்துக்களைப் பராமரிக்க ஆதும் செலவுகளால், அத்தொகை குறைந்துகொண்டே வருவது, அதன் உரிமையாளருக்கு பெரும் பயத்தை வருவிக்கும். இதன் விளைவாக திவாலா நிலையும், நிதித்துறையில் பெரும் அச்சமும், வர்த்தக வீழ்ச்சியும் உண்டாகும். ஏனெனில் தற்போது அனைத்து விபாபாரங்களும், அதிகமாகக் கடன்பெற்றுத்தான் நடத்தப்படுகின்றன. இவைகளெல்லாம் சம்பவிப்பதன் காரணமாக சாதாரணமாக விளைவது என்னவெனில், அறுதினமும் தங்களுடைய ஆகாரத்துக்காக உலுத்துப் பெற்று வந்த சம்பளம், வேலை இழந்ததின் காரணமாக நின்றுபோகும். இதனால் அரசாங்க சட்டங்களால் தீர்த்துவைக்க முடியாதபடி குறைபாடுள்ள கலகக்காரர்களால் இவ்வகலம் நிறைந்திருக்கும் தீர்க்கதரிசி அந்தாணைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, "கொள்ளுகிறவன் சந்தோஷப்படாமலும், விற்கிறவன் துக்கப்படாமலும் இருப்பான். ஏனெனில் ஆதின் திரளான ஜனங்கள்மேலும் உக்கிரம் இறங்கியிருக்கும். அங்கே சொத்துக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்காது. அப்பொழுது எல்லாக் கைகளும் துவண்டிபோய், உபத்திரவத்தை மாற்ற சக்தியற்றப் போகும். தங்கள் வெள்ளியைத் தெருக்களில் எறிந்துவிடுவார்கள். அவர்களுடைய பொன் வேண்டா வெறுப்பாயிருக்கும். கர்த்தருடைய கோபத்தின் நாளில் அவர்களது பொன்னும், வெள்ளியும் அவர்களை விடுவிக்க மாட்டாது. (எசே. 7:10-19)

இங்ரயேல் ஒரு தேசமாக இருந்த அதன் கடைசி நாற்பது வருடங்கள் அந்த தேசத்தாருக்கு உபத்திரவக்காலமாக இருந்தது என்பதையும், அந்நாட்கள் அந்த ஜனங்கள்மேல் "பழிவாங்கும் நாளைகஷ்டம்," அவர்களது தேசம் முற்றிலுமாகக் கவிழ்க்கப்பட்டதோடு உபத்திரவக்காலம் முடிவற்றது என்பதையும் மறந்துவிடக் கூடாது. இங்ரயேல் தேசத்துக்கு நேரிட்ட அந்த உக்கிர கோபத்தின் நாள், பெயர் கிறிஸ்தவ சபைகளுக்கு நேரிடப்போகும் அகதவிடப் பெரிதான மற்றும் விரிவான உபத்திரவத்திற்கு நிழலாக அல்லது அடையாளமாக இருக்கிறது. அல்லாறே தேவ ஜனங்களாக தயவுபெற்றிருந்த அதே ஜனங்களுடைய கடந்தகால வரலாறு, கவிசேஷ யுகத்திற்கு நிழலாக உள்ளதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. கர்த்தரின்

நாளைக்குறித்த தீர்க்கதரிசனங்கள் ஏன் இங்ரயேலருக்கும், எசுசலேயிற்கும் நேரடியாகக் குறிப்பிட்டு உரைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும், இவை முழு மனுக்குலத்திற்காக கூறப்பட்ட முழுமையான நிறைவேறுதல்களே என்பதை நடைபெறவிருக்கும் சம்பவங்கள் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இன்னும் ஒரு தீர்க்கதரிசன சாட்சியை செப்பனியா 17-8, 14-18இல் காணலாம். "கர்த்தர் ஒரு யாதத்தை ஆயத்தம்பண்ணி, அதற்கு விருந்தாளிகளையும் அழைத்திருக்கிறார். (லெவி. 19:17-ஆம் வசனத்தோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும்) கர்த்தருடைய யாகத்தின் நாளிலே நான் அதிபதிகளையும், இராஜ குமாரையும் மறுதேசத்து வஸ்திரம் தரிக்கிற யாவரையும் தண்டிப்பேன். வாசற்படியைத் தாண்டி, கொடுமைவிளாழும், வஞ்சகத்தினாலும் தாய்கள் எஜமான்களின் வீடுகளை நிரப்புகிற (கொள்ளைக்காரர்) யாவரையும் உட தண்டிப்பேன். இந்த மாபெரும் உபத்திரவக்காலத்திலே அவரவர் சம்பாதித்த மாபெரும் ஐசுவரியங்களும், அதிகாரங்களும் அழிக்கப்படுவதோடு, தற்போதைய உலக அமைப்புகளை உடைப்பதற்கு, பரலோகத்தின் கருவிகளாக அச்சமயத்தில் உபயோகிக்கப்படுவார்களும் கூட, தங்களுடைய அநீதியான, அநியாயமான கிரியைகளுக்காக தண்டிக்கப்படுவார்கள். ஏனெனில் வரப்போகிற உபத்திரவ அனைத்து வஞ்சாரருக்கும் பொதுவானதாக இருந்து, திரளான மனுக்குலம் முழுவதற்கும் மனக்கவலையை உண்டாக்கும்.

"கர்த்தருடைய பெரிய நாள் சமீபித்திருக்கிறது; அது கி.பி. 19-சீசோந்து மிகவும் தீவிரித்து வருகிறது; "கர்த்தருடைய நாள் என்கிற சத்தத்திற்கும் பராகிரமசாலி முதலாய் அங்கே மனங்கண்டு அலறுவான். அந்த நாள் உக்கிரத்தின் நாள்; இது இக்கட்டும் இடுக்கமுமான நாள்; அது அழிவும் பாழ்க்கடிப்பமான நாள்; அது இருளும் அந்தகாரமுமான நாள் (கற்கால துன்பத்தையும், வருங்காலத்தில் நடைபெறவிருக்கும் உபத்திரவங்களின் நிச்சயமற்ற நிலையையும் முன்கூட்டியே உரைக்கும் இக்கட்டான நாள்); அது மட்டும் (உபத்திரவம்) மந்தாரமுமான நாள். அது அரணிப்பான நகரங்களுக்கும், உயரமான கொத்தளங்களுக்கும் (பலம் வாழ்ந்த அரசாங்கங்கள்) விரோதமாக எக்காளம் இந்த உபத்திரவத்தின் நாள் முழுவதும் ஒலிக்கின்ற, கர்த்தருடைய நாளின் நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கிய

தேவ எக்காளமாகிய உருவகமான ஏழாம் எக்காளம்) ஊதுகிறதும் (கலகம் செய்வதும், உரத்த சத்தமிடுவதும், நிந்திக்கிறதும்) நான். மனுஷர் கர்த்தருக்கு விநோதமாக பாவஞ்செய்தபடியால், அவர்கள் குருடனாய்போல் நடக்கும்படி (எவ்வழியில் நடப்பதென்று அறியாமல், தடுத்தொன்றி நடக்கும்படி) நான் அவர்களை வருத்தப்படுத்துவேன்; அவர்கள் இரத்தம் பழுதிலைப்போல் சொரியப்படும்; அவர்கள் மாம்சம் எருவைப்போல் கிடக்கும். மூன்று ஐசுவரியம் அனைத்து உல்லாசங்களையும், ககபோகங்களையும் கொடுத்தபோதிலும், கர்த்தருடைய உக்கிரத்தின் நாளில் அவர்கள் வெள்ளியும், அவர்கள் பொன்னும் அவர்களைத் தப்பிக்க மாட்டாது. அவருடைய எரிச்சலின் அக்கிரமியால் தேசமெல்லாம் அழியும். தேசத்தின் (பணக்காரர்களை) குடகையெல்லாம் சுகதியாய் நிர்ப்பலம் பண்ணுவார்." ஐசுவரியவான்களில் அநேகரை அழிக்கும் இந்த அழிவு எவ்வாறு நடைபெறும் என்றால், அவர்களது ஐசுவரியம் முடிவுக்குக்கொண்டுவரப்பட்டு, ஐசுவரியமற்ற நிலைக்கு வருவார்கள். மேலும் அனைத்து வகுப்பாளியும் ஏராளமானோர் உயிர்ச்சேதமடைவார்கள்.

அந்த நாளின் உபத்திரவத்தைக்குறித்து தீர்க்கதரிசிகள் பல்வேறு கோணங்களில், பல விஷயங்களை விவரமாக மூன்றுகூறத்திருப்பீனும், அவற்றை நாம் தீவிரமாக ஆளாய்ந்து பாராமல், மேலே கடைசியாக தீர்க்கதரிசி கூறிய சித்தனையை மட்டும் ஒருக்கமாகப் பார்க்கலாம். தேவனுடைய ஸைராக்கியத்தின் அக்கிரமியால் பூமி முழுவதும் விழும்படும் என்று கூறிய அத்தீர்க்கதரிசி, இதே அக்கிரமியைக் குறித்து மேலும் கூறுவதாவது: "நான் கொள்ளையாட எழும்பும் நாளும் எளக்குக் காத்திருப்புகள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்: என் சிவமாகிய உக்கிர கோபத்தையெல்லாம் அவர்கள்மேல் (அரசாங்கங்களின்மேல்) சொரியும்படி ஐசுவரியைச் சேர்க்கவும், இராஜ்யங்களைக் கூட்டவும் நான் தீர்மானம் பண்ணினேன் (அனைத்து தேசத்திலுள்ள ஜனங்களையும், வளர்ந்து வருகிற தற்கால அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக ஒன்று தீர்ப்புவதன் மூலம், ஒரு பொது பாதுகாப்பின் பொருட்டு தேசங்கள் ஒன்று சேர்வார்கள். ஆகவே அனைத்து தேசங்களின் மேலும் உபத்திரவம் வந்து அனைவரும் விழுந்துபோவார்கள்; பூமியெல்லாம் என் எரிச்சலின் அக்கிரமியினால் அழியும் இந்த தற்போதைய தேசங்களின் அரசாங்கங்கள்

அழிக்கப்பட்ட பிறகு, தற்கால சமுதாய அமைப்புகள் உபத்திரவத்தின் அக்கிரமியால் அழிக்கப்பட்ட பிறகு, அப்பொழுது ஜனங்கொல்லாரும் கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு, ஒருமனப்பட்டு அவருக்கு ஆழாதனை செய்யும்படிக்கு, நான் அவர்கள் பாஷையைச் சத்தமான பாஷையாக (மனித பாரம்பரியத்தினால் அசத்தமாக்கப்படாத, சத்தமான சத்தியத்தினால்) மாற்றப்பண்ணுவேன். (செப. 3:3-5)

தேவனுடைய ஸைராக்கியத்தின் அக்கிரமியை என்பது, முழு பூமியையும் அழிக்கும் உக்கிரமான உபத்திரவத்தைக் குறிக்கும் பலமான அடையாளமாக இருக்கின்றது. சிலர் என்னுகிறபடி இது சொல்லாத்தமான அக்கிரமியல்ல என்பது, இதற்குப்பின்பு மீதமாயிருக்கிற ஜனங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் என்பதிலிருந்து நிரூபணமாகிறது. சிலர் என்னுகிறபடி, மீதியான ஜனங்கள் பரிசுத்தவான்களல்ல. மாறாக, அவர்கள் கர்த்தருக்கு ஊழியஞ்செய்யும்படியாக அல்வேளையில் மனந்திருப்பபடுகின்ற, உயிரோடருக்கும் உலக ஜனங்களாவர். ஆனால் பரிசுத்தவான்களோ ஏற்கெனவே மனந்திருப்பினவர்கள் ஆவர்.*

வேதாசமம் முழுவதும் பூமிவானது சமுதாயத்தை அடையாளமாக குறிக்கும்படியாக உரைக்கப்பட்டுள்ளது. மலைகள் இராஜ்யங்களையும், வானங்கள் ஆஸிக்குரிய ஆட்சி அதிகார கட்டுப்பாட்டினையும், கடல் கொந்தளிக்கிற கடல் நிலையற்ற துன்பமாக்கமான உலக மனுக்குலத்திற்கும் அடையாளமாக குறிப்பிடுகின்றன. அக்கிரமியானது

*அக்கிரமியை உண்மையான அக்கிரமியென்று சொல்லத்தக்கபடி பொருள்செய்து, உண்மையாகவே பூமி வெந்துருகிப்போகும் என்று வாதிடும் சிலருக்கு எதிராகவே இதை நாம் சுட்டிக்காட்டுகிறோம். இவர்கள் தங்களுடைய தத்துவமே சரியானது என்று நிரூபிப்பதற்காக, "ஜனங்கள்" என்று கூறும்படியான பரிசுத்தவான்களைக் குறிக்கும் என்றும் அவர்கள் பூமி வெந்துருகி குளிர்ந்த பிறகு, பூமிக்குத் திரும்பி வந்து விடுகளைக் சுட்டி, அவைகளில் குடியிருந்து திராட்சைத் தோட்டங்களை நட்பு, அவைகளின் கனிகளைப் பூசித்து தங்கள் கைகளின் பிரயாசத்தை நிறுத்த நாட்களாய் அனுபவித்திருப்பார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். தற்காலத்திலுள்ள சொற்ப வருஷங்கள் பரிசுத்தவான்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு ஆயத்தப்படுவதற்கென நியமிக்கப்பட்ட காலம் என்று இவர்கள் என்னுகிறார்கள். ஆனால் இவர்களது கொள்கையின்படி, பூமி குளிர்ந்தபொழுதற்கு ஆயிர வருடங்களோ அல்லது அதற்கு மேலும் தேவைப்படுவதால் அதற்குள் அவர்களுடைய பரத்திருமிய அனுபவங்களில்

எரிந்துபோகும் தன்மையுடைய கணைகள், கசடுகள், பூமி (சமுதாய அமைப்புகள்) போன்ற அழிக்கப்படக்கூடிய எந்த ஒன்றின் அழிவையும் உருவகமாகக் குறிக்கின்றது. அக்கினியோடு சந்தகம் சேர்க்கப்படும்பொழுது அது முற்றிலும் முழுமையான அழிவையும் உருவகமாக காண்பிக்கிறது. ஏனெனில் கந்தகத்தைக் காட்டிலும் கெடைய உயிர்க்கொண்டி வேறொன்றுமில்லை.

இந்தச் சிந்தனையை மனதில்கொண்டு, அந்த உக்கிரமான நானாகக் குறித்து யேசுரு அப்போஸ்தலன் உருவகமாகக் கூறின தீர்க்கதரிசனத்திற்கு நம் கவனத்தைத் திருப்புவோமானால், மேற்கண்ட தீர்க்கதரிசிகளின் சாட்சியங்களுக்கு இது பரிபூரணமாக ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். அவர் கூறுகிறதாவது: “அப்பொழுது இருந்த உலகம் ஐலப்பிரளயத்தினாலே அழிந்தன. (சொல்லாந்தமையான பூமியும், வானங்களும் இல்லாமற்போகவில்லை. ஐலப்பிரளயத்திற்கு முன்பிருந்த யுகம் அல்லது ஏற்பாடுகள் அகற்றப்பட்டன). ஆனால் இப்பொழுதிருக்கிற வானங்களும், பூமியும் (தற்காலத்திலுள்ள யுகம் அல்லது ஏற்பாடுகள்) அந்த வார்த்தையினாலேயே (தேவீக அதிகாரம்) அக்கினிக்கு இரையாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.” (2 பேது. 3:6-7) இங்கு ஐலம் என்பது நேரடியான அந்தம் உடையதை குறித்து சிலர், அக்கினியும் அவ்வாறே நேரடி அந்தம் கொண்டதாக இருக்கும் என்று நம்புகின்றனர். ஆனால் அவ்வாறு யுகத்தின் அடிப்படையில் பொருள் கொள்ளுதல் கூடாது. தேவனுடைய ஆணை அக்காலத்தில் சொல்லாந்தமையான கற்களால் கட்டப்பட்டது. ஆனால் உண்மையான தேவாலயமாகிய திருச்சபை, பூமிக்குரிய பொருட்களால் அல்ல, ஆவிக்குரிய மானிடையாக ஜீவனுள்ள கற்களைக்கொண்டு எழுப்புகிறது என்பதை தவறு என்று ஒதுக்கிவிட முடியாது. நோவாவின்

இந்த மயிர்சி முழுவதும் மறக்கப்படும் என்பதை இவர்கள் உணர்வதில்லை. இது மிகப்பெரும் தவறு. இது நமது கந்தர், அப்போஸ்தலன், தீர்க்கதரிசிகள் போன்றவரது உண்மைகள், அடையாளங்கள், கருவிகள் மறைபொருள்கள் ஆகியவற்றை ஒரு எல்லைக்கு மீறி சொல்லாந்தமையாக பயன்படுத்துவதால் விளைந்ததாகும். இந்த தவறான கொள்கையைப் பின்பற்றி, அக்கினி மற்றும் மலைகள், கடல் ஆகியவைகள் அடையாளமான பாஷையால் கூறப்பட்டுள்ளது என்று எண்ணாமல், அவைகள் அக்கினிக்குப் பின்பு இல்லாமற்போகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

பேழைகூட சொல்லாந்தமாக அமைந்திருந்தது. ஆனால் அது கிறிஸ்துவையும், முழு மனுக்குலத்தையும் மீண்டும் புதுப்பித்து ஒழுங்குபடுத்தும் அவருடைய வல்லமையையும் அடையாளப்படுத்தியது.

“காத்தருடைய நூல் இரவிலே திருடன் வருகிறவிதமாய் (கண்களால் காணக்கூடாதபடிக்கு) வரும்; அப்பொழுது வானங்கள் (ஆகாயத்து அதிகாரப் பிரபுவாகிய சாத்தானை தலைவராகக்கொண்ட கண்ணுக்குப் புலப்படாத தற்கால ஆவிக்குரிய அதிகாரங்கள்) மடமடவென்று (சீறறத்தோடு) அகன்றுபோம். பூதங்கள் வெந்து உருகிபோம். பூமியும் (சமுதாய அமைப்புகள்) அழிவுள்ள கிரியைகளும் (பெருமை, அந்தஸ்து, இராஜ்யம், பிரபு வகுப்பார்) எரிந்து அழிந்துபோம். வானங்கள் வெந்து அழிந்து, பூதங்கள் எரிந்து உருகிபோம். என்றாலும் அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படியே நீதி வாசமாயிருக்கும் புதிய வானங்களும் (புதிய ஆவிக்குரிய அதிகாரமாகிய கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம்), புதிய பூமியும் (வல்லமையினாலும், அடக்குமுறையினாலும் அல்ல, மறாச அன்பினாலும், நீதியினாலும் அமையவிருக்கும் புதியமுறையின்படியான பூமிக்குரிய சமுதாய அமைப்புகள்) உண்டாகும் என்று காத்திருக்கிறோம். (2 பேது. 3:8-7, 10-13)

அப்போஸ்தலர்களில் சிலர் தீர்க்கதரிசிகளாகவும் இருந்தார்கள். அவர்களுள் யேசுரு, யோவான், பவுல் போன்ற குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் அப்போஸ்தலர்களாக, திருச்சபையின் தன்மைக்கென்று பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகள் உரைத்த தீர்க்கதரிசனங்களுக்கு விளக்கமளிக்கும் தேவனது கருவிகளாக இருந்தார்கள். அதோடுகூட இனிவரப்போகிற காரியங்களை முன்னறிவிக்கும் தீர்க்கதரிசிகளாகவும் தேவன் அவர்களை உபயோகித்தார். அவ்வாறு முன்னறிவித்த தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறித் தீருங்காலங்கள் வந்தவுடன் விசுவாச விட்டாருக்கு ஆகாரங்கொடுக்கிற ஏற்றவேண்பாக அது இருந்தது. அந்த ஆகாரத்தைக் கொடுக்கும்படி தேவன் தாம் தீர்ணயித்திருந்த காலத்தில், தகுதியுள்ள ஊழியக்காரர்களை எழுப்பப்பண்ணினார். இவ்வல்லமையைக் குறித்து நம் கந்தர் கூறின வார்த்தைகளை மத்தேயு 24:45-46இல் பார்க்கவும். தீர்க்கதரிசிகளாக அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் காலத்தில் நிறைவேறாத காரியங்களை, பழைய

ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகளைப் போலவே அறிந்து உணரமுடியாதவர்களாயிருந்து பிறருடைய உபயோகத்திற்குள்ள எழுதப்படும்படி ஏவப்பட்டார்கள் (1 பேது. 12-13), என்றபோதிலும் பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகளைப்போலவே அப்போஸ்தலன்களுடைய வார்த்தைகளும், விசேஷித்த தேவ பராமரிப்புக்கும், வழிநடத்துதலுக்கும் உபயோகப்படுகின்றபடியால், அவர்கள் எழுதின வார்த்தைகளில் ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் அடங்கியிருந்தாலும், அவைகளை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாதிருந்தது. இவ்வாறாக தேவனாலேயே அவரது வழிகளாக அல்லது தேவனுடைய வார்த்தைகளை எடுத்துரைப்பவர்களாக யார் இருந்தபோதிலும், சம்பயமானது அவரால் எண்ணுக்கும் போஷிக்கப்பட்டு, பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறாக தேவ வசனத்தின்மேல் நம்பிக்கை வைத்து, அவரது வாயின் வார்த்தைகளாக இருந்த சிவரது அபூரணத்தை கவனிக்காமல், அவ்வார்த்தைகளை ஆழ்ந்து நோக்குவது மிகுந்த நம்பிக்கையையும், நிச்சயத்தையும் உண்டாக்கும்.

மஸ்கியா தீர்க்கதரிசி கர்த்தரின் நாளைக் குறித்து இதே அடையாள பாவையில் கூறுகிறார்; “இதோ, குணமையப்போல எளிகிற நான் வரும்; அப்பொழுது அவர்களின் யாவரும் அக்கிரமஞ்செய்கிற யாவரும் தரும்பாயிருப்பார்கள்; வரப்போகிற அந்த நான் அவர்களைச் சுட்டெரிக்கும்; அது அவர்களுக்கு வேரையும் கொம்பையும் வைக்காமற்போகும். (மல். 4:1) கர்த்தரின் நாளில் மாபெரும் உபத்திரவத்தினாலும், ஆயிரவருட அளாட்சிக்குபின் வரும் ஒழுங்குகளினாலும் பெருமையும் இதனால் வரக்கூடிய ஆணவமும், கொடுமையும் மற்ற அனைத்தும் அழிந்துவிடும். இதில் கடைசியானது வெளிப்படுத்தல் 20:9இல் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் பாவமும், அருவருப்பும் நிறைந்த பெருமையானது முற்றிலுமாக வேறொரு அறப்பண்புபோகும் அதேவேளையில், ஆணவமும், துன்பமாக்கலும் உள்ள அனைவரும் அழிக்கப்பட்டுப்போவார்கள். என்றாலும், இந்த வகுப்பான மீண்டும் குணப்படுத்துவதற்கு நம்பிக்கை ஏதுவாயில்லை என்று தீர்மானித்து விடக்கூடாது. தேவனுக்கு எத்தோத்திரம் உண்டாவதாக. தேவனுடைய இந்த நீதியின் கோபாக்கினைப் புறியெரியும்போது, ஒருசிலர் அக்கினியிலிருந்து மீண்டு இரட்சிப்படைய, நியாயத்தினை ஒரு வாய்ப்பை அருளுவார் (யூதா 23). அந்த வாய்ப்பையும்

மறுதலிப்பவர்கள் மட்டுமே தங்கள் பெருமையோடு சேர்ந்து அழிந்துபோவார்கள். ஏனெனில் பெருமையை தங்கள் குணநலன்களோடு ஒன்றாக்கி குணப்பட மறுக்கிறார்கள்.

இந்த நாளைக்குறித்து இதே தீர்க்கதரிசி இன்னொரு விளக்கம் அளித்திருக்கிறார். (மல். 3:1-3) இதில் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள், அவர்களது குற்றங்களாகிய கசடு சுட்டெரிக்கப்படுவதினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்படுவர். பின்பு அவருக்கு அருகில் கொண்டுவரப்படுவார்கள் என்று அக்கினியை உருவகமாக வைத்து மீண்டும் பேசுகிறார். “நீங்கள் விரும்புகிற உடன்படிக்கையின் தூதனானவர் இதோ வருகிறார் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார். ஆனாலும் அவர் வரும் நாளைச் சகிப்பவன் யார்? அவர் வெளிப்படுகையில் (பரிசுசையில்) நிலை நிற்பவன் யார்? அவர் புடமிடுகிறவனுடைய அக்கினியைப் போல இருப்பார்... அவர் உட்கார்ந்து வெள்ளியைப் புடமிட்டு சுத்திகரித்துக் கொண்டிருப்பார்; அவர் வேலியின் புத்திரரை (விசுவாசிகளை - பிரதானமாக இராஜீக ஆசாரிய வகுப்பார்) சுத்திகரித்து, அவர்கள் கர்த்தருடையவர்களாய் இருக்கும்படிக்கும், நீதியாய்க் காணிக்கையைச் செலுத்தும்படிக்கும், அவர்களைப் பொன்னைப் போலவும், வெள்ளியைப் போலவும் புடமிடுவார்.” (மல். 3:1-3)

மலர் அப்போஸ்தலன் இதே அக்கினியைக் குறித்து, கர்த்தருடைய நாளில் விசுவாசிகளைப் புடமிடும் முறைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார். இந்த உருவகமான அக்கினி ஒவ்வொரு குற்றங்களையும் சுட்டெரித்து விசுவாசத்தில் பரிசுத்த நிலைமையை ஏற்படுத்தும் என்றுகூறி, அக்கினியைப் பற்றிய அனைத்துச் சந்தேகங்களுக்கும் தெளிவைத் தந்திருக்கிறார். போடப்பட்டிருக்கிற ஒரே அஸ்திபாரமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மீட்கும் கிரியையின்மேல் தங்கள் விசுவாசத்தைக் கட்டியெழுப்புவர்களையே இங்குக் குறிப்பிடுவதாக கூறிய மலர், “ஒருவன் அந்த அஸ்திபாரத்தின்மேல் பொன், வெள்ளி, விலையெறும்பெற்றவன் (தெய்வீக சந்தியங்களும் அதற்கு இசைவான குணநலன்களும் அல்லது) மரம், பழம், வைக்கோல் (பாரம்பரியமான தவறான உபதேசங்களும், அதற்கு இசைவான உறுதியில்லாத குணநலன்களும்) ஆகிய இவைகளைக் கட்டினால் அவனவனுடைய வேலைப்பாடு வெளியாகும்;

நாளானது அந்த விளங்கப் பள்ளமும் ஏனெனில் அது அக்கினியினாலே வெளிப்படுத்தப்படும் அவசாயனுடைய வேலைப்பாடு (2பேது.15-11 வசனங்களில் காண்க) எத்தன்மையுள்ளது என்று அக்கினியானது பரிசோதிக்கும்.” (1 கொரி. 3:12, 15) ஆவிக்குரிய கிரியைகளை பரிசோதிக்கும் இந்த அக்கினி, சொல்லாத்தமாவது அல்ல என்று தவறான எண்ணமுடையோரும் ஒப்புக்கொள்வார். மரம், புல், வைக்கோல் போன்றவைகளின் கிரியைகளும், குணங்களும் முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுவதற்கு அக்கினி ஒரு பொருத்தமான அடையாளமாக இருக்கிறது. கன்மலையாகிய கிறிஸ்துவின் மீட்கும்பொருளின் அன்பாரத்தின்மேல் தெய்வீக சத்தியம் என்னும் பொன், வெள்ளி, விவையறுப்பெற்ற கற்களால் கட்டப்பட்ட விகவாசம் மற்றும் குணாதிசய கட்டடத்தை அக்கினி அழிக்க சக்தியுள்ளது.

அப்போஸ்தலன் இதைக் காண்பித்து கூறுவதாவது: “அதிர்மேல் (கிறிஸ்துவின்மேல்) ஒருவன் கட்டினது நிலைத்தால், அவன் கூலியைப் பெறுவான். உண்மையான குணநலன்களில் அபிவிருத்தியடைய சத்தியத்தைப் பயன்படுத்தி தேவனுடைய சர்வாதவளிக்கத்தைத் தரித்துக்கொள்வதில், எவ்வளவு உண்மையுள்ளவனாய் இருக்கிறானோ அதற்கேற்ற பலனையடைவான். ஒருவன் கட்டினது வெந்து போனால் அவன் நட்புமடைவான் (உண்மையற்றவனாய் இருப்பதினால் வெகுமதியை இழந்துவிடுவான்); அவனோ இரட்சிக்கப்படுவான்; அதுவும் அக்கினியில் அகப்பட்டு (கருங்கி, கருகி, திகிலடைந்து) தப்பினது போலிருக்கும்.” (1 கொரி. 3:14, 15)

கிறிஸ்துவின் மீட்கும்பொருளாகிய கன்மலையின்மேல் அஸ்திபாரமிட்டுக் கட்டுகின்ற அனைவரும் உறுதியான நிச்சயத்தோடு இருக்கிறார்கள். அவருடைய நீதியின்மேல் நம்பிக்கையாமிருக்கிற எவரும், தங்கள் நீதியின் வஸ்திரங்களை அலங்கோலமாக்கமாட்டார்கள். ஆனால் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவை பூரணமாகவும், தெளிவாயும் அடைந்த பின்பும், மனப்பூர்வமாக அவரைவும், அவரது கிரியைகளையும் மறுதலிப்பவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் பங்கடைவார்கள். (எபி.4-8; 10:26-31)

காத்தரின் நாளின் உபத்திரவம் இன்னுமொரு அடையாளமான

பாஷையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. சீனாய் மலையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் ஆரம்பம் கிறிஸ்துவின் ஆவிரவருட அராசட்சியின் துவக்கத்தில் உலகத்தாருக்குப் புதிய உடன்படிக்கையாக ஏற்படுத்துவதற்கு அடையாளமாக உள்ளது என பவுல் அப்போஸ்தலன் (எபிரெயர் 12:28-29) விளக்கிக் காண்பித்திருக்கிறார். தேவனது சத்தம் சொல்லத்தமான பூமியை ஒரு தரம் அசையப்பண்ணினது ஆனால் இப்போதே அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணி கூறுகிறதாவது: “இன்னும் ஒருதரம் (இறுதியாக) நான் பூமியை மாத்திரமல்ல, உணததையும் அசையப்பண்ணுவேன்.” இதைக்குறித்து அப்போஸ்தலன் விளக்குவதாவது: “இன்னும் ஒருதரம் எங்கிற சொல்லானது, அவசயாதவைகள் (சத்தியமும், நீதியுமான காரியங்கள் மட்டு) மாத்திரம் நிலைத்திருக்கத்தக்கதாக, அனைவுள்ளவைகள் உண்டாகக்கப்பட்டவைகள்போல (உண்மையல்ல, பொய்யாக உண்டாகக்கப்பட்டவைகள்) மாறிப்போம் என்பதைக் குறிக்கிறது. ஆதலால் அசைவில்லாத இராஜ்யத்தைப் பெறுகிறவர்களாகிய நாம் பயத்தோடும், பக்தியோடும் தேவனுக்குப் பிரியமான ஆராதனை செய்யப்படிக்கு கிருஷ்டையைப் பற்றிக்கொள்ளக்கூடவோம். (எழுதியிருக்கிறபடி) நம்முடைய தேவன் மட்சிக்கிற அக்கினியாமிருக்கிறார்.” (எபி. 12:27-29) அப்போஸ்தலர் காத்தரின் நாளில் நடக்கும் உபத்திரவத்தை அடையாளப்படுத்த கடலில் சொந்தரிக்கும் புயலை உபயோகிக்கிறார். அவரும், மற்றவர்களும் மற்ற இடங்களில் அக்கினியை அடையாளமாக மேற்கோள் காட்டுகின்றனர். அக்கினியை அடையாளமாகக் கொண்ட அதே சம்பவங்கள், தேவனுடைய தெய்வீக திட்டத்தைப் பற்றியும், குணநலன்களைப் பற்றியும், அவருடைய வார்த்தைகளைக் குறித்தும் அதோடுகூட உலகத்திலுள்ள சமுதாய மற்றும் பண்பாடுகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய தவறான எண்ணங்களும், தவறுகளுமாகிய அனைத்துப் பொய்களும் விகவாசிகளிடத்திலிருந்தும், உலகத்திலிருந்தும் அகற்றப்போடுவது இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மனிதனது வீழ்ந்துபோன சிந்தையின் விருப்பங்களால் ஏவப்பட்டாலும், அத்துடன் நீதிக்கு எதிராளியான தத்திரமுள்ள சாத்தாளின் நயவஞ்சகத்தாலும், உருவாக்கப்பட்ட இந்தக் கட்டுக்கதைகளும், பொய்களும் அகற்றப்படுவது அனைவருக்கும் நன்மை பயக்கும். ஆனால் இவைகள் அகற்றப்படும்போது இவைகளோடு தொடர்புடைய அனைவருக்கும் பெரும் நட்பத்தை

விளைவிக்கும். அவர்கள் வீசி எறியப்படுவார்கள். ஒருபோதும் அசைக்கப்படாத நீதியுள்ள இராஜ்யம் மகா உன்னதமான அந்த நீதியின் சூரியன் வல்லமையோடு ஒளிரும் வேளையில், நோயற்றதும், மரித்துக்கொண்டிருக்கிறதும், ஆணால் மீட்கப்பட்டதுமான மனுக்குலத்துக்கு ஆசிரீவாகத்தையும், குணமளித்ததையும் கொண்டுவரப்போகிற அந்த ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்கு முன்னதாகக் கொடுக்கும், தளவேடு எரிவின்ற அக்கினியும், பேரச்சம் ஏற்படுத்தும் புயலும், காரிருளாகிய உபத்திரவமும் உண்டாயிருக்கும். (இய்யிடெய்பார்க்க மல். 4:2; மத். 13:43)

தேவன் தீர்க்கதரிசியாகிய தாவீதின் மூலம் சங்கீதங்களின் வாயிலாக, நம் கர்த்தரின் முதலாம் வருகையைக்குறித்து அதிகமதிமாய் முன்னறிவிக்க சித்தம் கொண்டார். கர்த்தரின் மகிமைமான ஆட்சியை ஏற்படுத்தும் இந்த உபத்திரவத்தின் நாளைக்குறித்து பிரகாசமுள்ள வெளிச்சத்தையும், அதே தாவீது விவரித்திருக்கிறார். மேலும் அக்கினி, புயல், இருள் போன்ற பல்வேறு அடையாளப் பாஷைகளையும் தம் சங்கீதங்களில் மாறிமாறியும் ஒன்றுக்குப்பதிலாக மற்றொன்றையும் அவர் உபயோகிக்கிறார். உதாரணமாக, சங்கீதம் 50:3இல் அவர் கூறுகிறதாவது: “நம்முடைய தேவன் வருவான், மெனமையிரான்; அவருக்கு முன் அக்கினி மட்சிக்கும்; அவரைச் சுற்றிலும் மகா புசல் கொந்தளிப்பாய் இருக்கும்.” சங்கீதம் 97:2-6 வசனங்களில்: “மேகமும் மந்தாரமும் அவரைச் சூழ்ந்திருக்கிறது; நீதியும் நியாயமும் அவருடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரம். அக்கினி அவருக்கு முன் சென்று, சுற்றிலும் இருக்கிற அவருடைய சத்துருக்களைச் சுட்டெரிக்கிறது. அவருடைய மிள்ளைகள் பூச்சுக்கரத்தைப் பிரகாசிப்பித்தது; யூரி அமைக்க கண்டு அதிர்ந்தது. கர்த்தரின் பிரசன்னத்தினால் பர்வதங்கள் வெழுகுபோல் உருகிற்று, சர்வ யூமிவிறுடைய ஆண்டவரின் பிரசன்னத்தினாலேயே உருகியோயிற்று. (புதிய) வானங்கள் அவருடைய நீதியை அப்பொழுது வெளிப்படுத்துகிறது. சகல ஜனங்களும் அவருடைய மகிமைமையைக் காண்கிறார்கள்.” சங்கீதம் 98:8இல் “ஜாதிகள் கொந்தளித்தது, இராஜ்யங்கள் தத்தளித்தது அவர் தமது சத்தத்தை முழங்கப்பண்ணினார், யூரி உருகியோயிற்று.” மேலும், சங்கீதம் 110:2-8இல், “நீர் உம்முடைய சத்துருக்களின் நடுவே ஆளுகை செய்யும் உம்முடைய வலது பாரிசத்திலிருக்கிற ஆண்டவர், தமது

கோபத்தின் நாளிலே இராஜாக்களை வெட்டுவார். அவர் ஜனங்களுக்குள் நியாயத்தீர்ப்பார், எல்லா இடங்களையும் பிரேதங்களால் நிரப்புவார், விஸ்தாரமான தேசங்களின்மேல் தலைவர்களாய் இருக்கிறவர்களை (ஆட்சியாளர்களை) நொறுக்கிப்போடுவார்.” மேலும், சங்கீதம் 48:1-5 வசனங்களில், “தேவன் நமக்கு அடைக்கலமானாவர்— ஆகையால் யூரி (சமுதாயம்) நிலைநாறினாலும், மலைகள் (இராஜ்யங்கள்) நடுச்சமுத்திரத்தில் சாய்ந்துபோனாலும் கொந்தளிக்கும் ஜனத்தின்களால் அழிவற்றாலும், அதன் ஜலங்கள் கொந்தளித்துப் பொங்கி (கடுங்கோபங்கொண்டு) அதின் பெருக்கினால் பர்வதங்கள் (ஆதிக்க சக்திகள்) அதிர்ந்தாலும் நாம் பயப்படோம்— (ஆயிரவருட அராட்சியின்) அதிகாலைமையில் தேவன் அதற்கு முனைவாட்டிக்கு - அதாவது விசுவாசிகளான சிறுமந்தைக்கு) சகாயம் பண்ணுவார்.” அதே சங்கீதத்தில் 6 முதல் 10 வசனங்களில் இதே சம்பவங்கள் வேறு அடையாளங்களின்மூலம் மீண்டும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. “ஜாதிகள் கொந்தளித்தது இராஜ்யங்கள் தத்தளித்தது; அவர் தமது சத்தத்தை முழங்கப்பண்ணினார்; யூரி (சமுதாயம்) உருகியோயிற்று. சேனைகளின் கர்த்தர் நம்மோடுருக்கிறார், யாக்கோபின் தேவன் நமக்கு உயர்ந்த அடைக்கலமானாவர்.” அந்த உபத்திரவக் காலத்தில் நடைபெறவிருக்கும் சம்பவங்களின் முடிவை முன்சுட்டியே காண்பதாக எண்ணி சங்கீதக்காரன் கூறுகிறார்: “யூரிலே பழக்கடிப்புக்களை நடப்பிப்பிக்கிற கர்த்தருடைய செய்கைகளை வந்துபாருங்கள்— (ஆ ஜனங்களே, உங்கள் பழைய வழிகளை விட்டுவிட்டு) நீங்கள் அயர்ந்திருந்து நானே தேவனென்று அறிந்து கொள்ளுங்கள் (உண்மையான தேவ அழிவுக்குள் வந்து சேருங்கள்); ஜாதிகளுக்குள்ளே உயர்ந்திருப்பீள், யூரிலே உயர்ந்திருப்பீள்.” ஏற்படுத்தப்படவிருக்கும் “புதிய யூரியும்” அல்லது புதிய சமுதாய அமைப்பின் சட்டங்களும், ஒழுங்குகளும், தேவனையும் அவருடைய நியாயப்பிரமாணங்களையும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தி, மனுக்குலத்தார் அனைவரையும் அடித்து பிரமாணங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தும்.

கர்த்தருடைய நாள் மகா உபத்திரவத்தின் நாளாக இருக்கும் என்றும், தீமை எந்த வடிவில் இருந்தாலும் அதனை அழித்து ஒழிக்கும் என்றும் (ஆளாலும் சொல்லாத்தமான யூரி எரிந்து போகிற காலமல்ல)

காண்பிப்பதற்கு, வேதத்தின் கடைசி தீர்க்கதரிசனத்தில் உருவகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காலத்தைக் குறிப்பிட்டு கர்த்தர் ஆட்சி புரியும் மாபெரும் வல்லமையை எடுக்கும்பொழுது, வரும் புயல் மற்றும் அக்கிரமியப் பிளவருமாறு விளக்குகிறது. “ஜாதிகள் கோபித்தார்கள் அப்பொழுது உம்முடைய கோபம் மூண்டது.” (வெளி.11:17, 18) மீண்டும், வெளிப்படுத்தல் 19:15, 19-20 வசனங்களில், “புறஜாதிகளை வெட்டும்படிக்கு அவருடைய வாலிலிருந்து கூர்மையான பட்டயம் புறப்படுகிறது; இருப்புக் கோலம் அவர்களை அரசாளுவார்; அவர் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுடைய உக்கிரக் கோபமாகிய மதுவுள்ள ஆலையை மிதிக்கிறார். பின்பு (அடையாளமான) மிருகமும், பூமியின் இராஜாக்களும் அவர்களுடைய சேனைகளும், குதிரையின்மேல் ஏறிநிற்குகிறவரோடும், அவருடைய சேனையோடும் யுத்தம் பண்ணும்படிக்குக் கூடியவர்களை வென். அப்பொழுது மிருகம் பிடிக்கப்பட்டது. கள்ளத்தீர்க்கதரிசியுட்கூடப் பிடிக்கப்பட்டார்; இருவரும் கந்தகம் எரிசிற அக்கிரமிக் கடலிலே உலிரோடே தள்ளப்பட்டார்கள்.”

இங்கே உருவகமாகக் கூறப்பட்டுள்ள “மிருகம்,” “கள்ளத்தீர்க்கதரிசி,” “அக்கிரமிக் கடல்,” “குதிரை” போன்றவற்றின் அர்த்தம் என்ன என்று இப்பொழுது நாம் ஆராய்ந்துபார்த்தோமானால், முக்கியமாகக் கூறவுந்த கருத்திலிருந்து விலகிச்சென்றுவிடுவோம். ஆகவே இவற்றின் விளக்கங்கள் இதற்கடுத்த வேதாகம விளக்க உரைகளில் கூறப்பட்டுள்ளதை வாசித்து அறிந்து கொள்ளுங்கள். மாபெரும் உருவகமாக சொல்லப்பட்ட யுத்தமும், பூமியிலுள்ள திராட்சப்பழங்களை அறுவடை செய்வதும், தற்கால யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து ஆயிரவருட அரசாட்சியை ஆரம்பித்து வைக்கும் (வெளி. 20:1-3) இதே மாபெரும் உபத்திரவங்களைக் குறித்த சம்பவங்களை உருவகமாக அக்கிரி, புயல், பூமியதிர்ச்சி போன்ற அடையாளங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ள மற்றப் பகுதிகளையும் ஆராய்ந்துப் பார்ப்போம். வெளிப்படுத்தலில் கூறப்பட்டுள்ள யுத்தம் மற்றும் திராட்சப்பழம் பிழிபும் ஆலை ஆகியவைகள், யோயேல் 2:9-18 மற்றும் ஏசாயா 13:1-11 ஆகிய வசனங்களில் கூறப்பட்ட அதே உருவக வார்த்தைகளும், சம்பவங்களும் ஒரே தொடர்புடையதாகவும், இசைவாகவும் இருப்பதை கவனியுங்கள். இவ்வாறாக பல்வேறு அடையாளங்கள் மூலம் கூறப்பட்டுள்ள கர்த்தரின்

பெரிதும் பிரசித்தமான நாளின் தன்மைகளையும், பண்புகளையும் அறிந்து உணர்ந்துகொள்ள நமக்கு உதவுகின்றது.

தற்கால சூழ்நிலை

கர்த்தரின் அந்த நாள்கள்குறித்து தீர்க்கதரிசனங்கள் கூறும் வசனங்களை விட்டு விட்டு, உலகத்தில் தற்போது சம்பவித்துவரும் நிகழ்வுகளின் நோக்கங்களை, நாம் குறிப்பாகக் கண்டுபிடிக்கின்றோம். வேகமாக நெருங்கிவரும் சர்ச்சை அதுன் உச்சக்கட்டத்தை எட்டிய நிலைக்கு வந்தபிறகு, சிறிது காலமே நீடித்திருக்க வேண்டியது அவசியம். இல்லாவிடில் மனுக்குலமே சர்வ நாசமாகிவிடும். இந்த யுத்தத்தில் ஈடுபடும் இரண்டு எதிராளிகள் யார் யார் என்று ஏற்கெனவே வெளிப்பட்டிருக்கிறது. ஐசுவரியமும், ஆணவமும், பெருமையும் ஒரு புறமும், மறுபுறத்தில் பற்றுவிநீந்திருக்கின்ற உறுமையும், அறிவாமையும், மதவெறியும், இழைக்கப்பட்டு வரும் அநீதி குறித்த கோபவெறியும் இருக்கின்றன. இருதிறத்தாரும் சபநல நோக்கங்களால் தூண்டப்பட்டு, நாகரீகமடைந்த உலகம் முழுவதிலும் தற்போது தங்கள் வல்லமைகளின் சக்திகளை ஒன்றிணைத்து வருகிறார்கள். கடலும் அலைகளும் சிறிப்பாய்ந்து மலைகளின்மேல் மோதி நூலு தள்ளுவதை, சந்தியத்தால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட நமது கண்களால் நாம் எங்கும் காண்கிறோம். கடலும் அலைகளும் கலக்காரர்களாகிய திருப்தியடையாத ஜனங்களின் பயமுறுத்தல்களுக்கும், அவர்களது போராட்ட முயற்சிகளுக்கும் அடையாளமாயுள்ளன. போராடும் இவர்களது எண்ணிக்கை தொடர்ந்து அதிகரித்த வண்ணமாய் உள்ளன. சமுதாயத்தில் தோன்றியிருக்கும் பல்வேறு கட்சிகளுக்கிடையே பிரிவினைகள் அதிகரிப்பதால், பூமியில் (சமுதாய அமைப்பு) அக்கிரி பற்றி எரிவதும், பூதங்கள் (காரணிகள்) ஒன்றோடொன்று உரசி மோதிக் கொள்வதால் உண்டாகும் வெப்பத்தினால், அவை வெந்துருகி, நாசமாகும் நிலைக்கு தீவிரமாய்க் கிட்டச்சேரும் என்று தீர்க்கதரிசிகள் முன்பொழிந்ததை இன்று நாம் நேரில் காண்கிறோம்.

இந்த முரண்பாடு எந்த பிரிவினரின் பக்கம் இருந்தாலும், அது ஜனங்களுக்கு தூள்புதைக்கொடுத்து அவர்களுடைய சொந்த விருப்பங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், கல்வி ஆகியவற்றிற்கு எதிராகவும் இது

இருக்கும் ஐசுவரியவாசன்களது எண்ணமே, உலகத்திலுள்ள பொருட்களில் தங்களுக்கு சேர வேண்டிய பங்கைக்காட்டிலும் கூடுதலாகச் சுதந்தரிக்கும் உரிமையுண்டு என்றும், தொழிலாளி மற்றும் விவையேற்பு பெற்ற பயனுள்ள பொருட்களை மலிவான விலைக்கு வாங்குகிற உரிமையும், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் உந்துதல்களால் மற்றவர்களுக்கு வரும் கஷ்ட நஷ்டம் பாராமல், வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவைகளுக்காக கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிக்கும் வேலையில், தங்களுடைய உழைப்பு, புத்திக்கூர்மை மற்றும் திறமையினால் கிடைக்கும் பலனை அடையும் உரிமையும், தங்களுக்குரிய இலாபத்தை ஈட்டவும், திறாளாள ஐசுவரியங்களை தங்களுக்குக்கொள்க சேரித்து வைக்கவும், அதை அதிகரிக்கவும் உரிமை உண்டு என்றும் அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் தரும் விவரம் பின்வருமாறு இது தவிர்க்க முடியாதது. தேவை- வலங்குதல் சட்டம் ஆளுகை செய்ய வேண்டும். ஐசுவரியவாசன்களும், தரித்திரரும் உலகில் இருந்துகொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். காலை வேளையில் ஐசுவரியங்கள் அனைத்தும் சரிபாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டாலும், சிலர் வீண் செலவு செய்தும், உல்லாசமாக ஜீவித்தும் இரவு வருவதற்கு முன்பாகவே தரித்திரர் ஆகிவிடுகின்றனர். ஆனால் மற்றவர்களோ அதிக விவேகத்துடனும், ஜாக்கிரதைபாகவும் ஜீவித்து ஐசுவரியவாசன்களாகின்றனர். அதோடு கூட இன்னும் அவர்களது வாதம் பலமாக எழுகிறது. என்னவெனில் நன்கு சிந்திக்கும் திறமையுடையவர்கள், ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களை வேலைக்கு அளித்தி, இலாபமும், ஆதாயமும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையும், எதிர்பார்ப்பும் இன்றி, பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்று பிரமாவாட்பாளர் நிறுவனத்தை யாராவது துணியோடு தொடங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாமா?

இதற்கு நேரெதிராக தொழிலாளிகளும், கைவினைஞர்களும் கூறவதாவது தொழிலாளர்கள் கூந்த நாட்களைப்போல் இல்லாதபடி, இன்றைக்கு ஏளாபமான சலுகைகளை அனுபவித்து வருகிறார்கள். அதிக சம்பளம் கிடைக்கிறது ஆகவே அதிகப்படியான வசதிவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது. இவையனைத்தும் நியாயமாக எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளே. இவற்றை நாங்கள் அனுபவிக்கக் கூடாதுபடிக்கு நீண்ட காலமாக ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைவரை

தடைபிடுத்துவந்தது. ஆனால் இன்றைய நமது நாட்களில், புதிய கண்டுபிடிப்புகள், அறிவுப்பெருக்கம் மற்றும் புதிதாக உண்டாக்கப்பட்ட நவீன சாதனங்கள் இவைகளால் பெறக்கூடிய ஆதாயங்களில் நியாயமாக பங்குபெறும் உரிமை எங்களுக்கு உண்டு. உழைப்பு களம் பொருத்தியது என்றும், இத்துடன் கல்வி, நேர்மை, நற்குணம் மற்றும் குறிக்கோள் போன்றவைகள் இணைந்திருக்குமானால், அது மற்ற தொழிலைப் போலவே சாதத்திற்கும், உரிமைக்கும் உரியது. இதற்கு எதிர்மாறாக, சோம்பேறித்தனத்தை உடையவர்கள், அவர்கள் எப்படிப்பட்ட திறமைசாலிகளாபிருந்தாலும், எந்தத் தொழில் செய்வராளானாலும், அவர்களுக்கு நிர்வகையையும், அலுவலகத்தையும் ஏற்படுத்தும் பொதுவாக பிறருக்கு ஏதோ ஒரு வகையில், உதவியாக இருந்தால் மட்டுமே, நன்மதிப்பும், பாராட்டையும் பெறமுடியும். தற்காலத்தில் நாகரீகத்திலும், பொருளாதாரத்திலும், கூர்மையான அறிவிலும், முன்னோற்றத்தையும், வளர்ச்சியையும் பெற்றிருப்பது உண்மையே என்றாலும் இது சூழ்நிலையின் காரணமாக ஏற்பட்டது என்றே நாம் எண்ணுகிறோம். எங்களுடைய முயற்சியோ அல்லது எங்களுடைய முதலாளிகளின் புத்திக்கூர்மையினாலோ அல்ல. எங்களது நிலைமையும், மற்றவர்களது நிலைமையும் முன்னோற்றம் அடைந்ததற்கு காரணம் கூந்த ஜம்பு வகுடங்களாக ஏற்பட்டிருக்கும் மாபெரும் அறிவுப்பெருக்கமும் நவீன கண்டுபிடிப்புகளுமே ஆகும் என்று நாங்கள் உணர்கிறோம். இவைகள் வெகுவேகமாக வந்ததால், தொழிலாளர்களைப் போலவே முதலாளிகளும் இந்தப் பெரும் அலைகளால் மீலான அந்தஸ்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். இந்தப் பெருவெள்ளத்தின் அலையாளது, தொடர்ந்து உயர்ந்துகொண்டே சென்றிருக்குமானால் அனைவருக்கும் பியோஜனாமாக இருக்குமென்று நாங்கள் திருப்திப்பட்டிருப்போம். ஆனால் காரியம் அல்லாறு நடப்பதில்லை என்பதை நாம் காண்பதால், இப்பொழுது இணைப்பாறுதலின்றி கவலைக்குள்ளாகியிருக்கிறோம். இந்தப் பெரு வெள்ளத்தின் அலை திரும்பச் செல்ல ஆரம்பித்துவிட்டது. இதனால் அபிநவ ஐசுவரியத்திற்கு உயர்த்தப்படும், ஆட்பாரம், சொத்து மற்றும் கவலைவிளம்ப ஆகியவற்றால் பாதுகாப்பாகவும் சீர்திரமாகவும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற சாதாரண மனிதர்களோ அல்லாறு பாதுகாப்பாக நிலைத்திராமல் முன்பு ஒருபோதும் இல்லாதவாறு தாழ்ந்த நிலைமையில், தற்போது வற்றிப்போகும் நீரோட்டத்தின் கீழே

கொண்டு செல்லப்படுவதற்கு ஏதுவான அபாயத்திலிருக்கிறார்கள். இதனால்தான் காலம் கடந்துபோவதற்கு முன்பாகவே எங்களுடைய தற்கால நிலைமையும், வருங்கால நிலைமையும் வளர்ச்சியடைவதற்கு ஏற்ற நன்மையாளாவற்றை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய நாங்கள் முயன்று வருகிறோம்.

இந்த விவரத்தை வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவோமாகில், தொழிலாளர்களும், கைவினைஞர்களும்பாசிய நாங்கள் காண்பது என்னவெனில், எல்லா மனுக்குலமும் அந்த நாளின் ஆசீர்வாதங்களில் அதிகமாகியபாயம் பங்கு பெற்றபோதிலும், விடயமும் பண்ணுவதற்கேற்ற திறமையை உடையவர்களாயிருந்து, அல்லது இயல்பாகவே அத்திறமையைச் சுதந்திரத்துக் கொண்டோ, அல்லது பொய் ஏமாற்றதல் போன்ற வஞ்சகத்தாலோ இலட்சக் கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு உரிமையாளராகின்றனர். இவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மேன்மையான அந்தஸ்தை அடைந்ததோடு, புதிதாக இயந்திரங்களைக் கண்டுபிடித்ததின் பலமாக வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளம் குறைந்து இதனால் இவர்களது ஐசுவரியம் நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். நவீன இயந்திரங்கள் வேலையைச் சுலபமாக்குவதால், வேலை கிடைப்பது கடினமாகிவிட்டதோடு, வேலை பெறுபவர்களாகிய சிலர் ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் ஒட்டுமொத்த வேலைகளையும் தங்கள் வசிக்கொண்டுவருவதால், அதிகரிக்கும் அவர்களது வல்லமைக்கு எதிராக பெருகிவரும் தொழிலாளர்களைக் காப்பதற்காக, ஏதாவது முயற்சி நாங்கள் செய்யாவிடில், தற்காலத்தில் நிலவும் சூழ்நிலையும், கொடுமான தேவை மற்றும் வழங்குதல் சட்டங்களும் எங்களைக் கூடிய விரைவில் விழும்விவிடும் அபாயம் உண்டு. தற்கால நிலைமைகளைக் காட்டிலும், வருங்கால நிலைமை இன்னும் அதிக கேடாக இருக்குமாதலால், இந்த அபாயத்தைத் தடுப்பதற்காக நாங்கள் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை ஒருங்கிணைந்து மேற்கொண்டு வருகிறோம். வெளிநாடுகளிலிருந்து வருபவர்களாலும், இயற்கையினாலும் எங்களுடைய எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு நாளும் அதிகரித்துவருவதோடு, ஆட்களில்லாமல் வேலை செய்யும் இயந்திரங்களும் ஒவ்வொரு நாளும் அதிகரித்து வருகிறது. ஆகவே வேலை தேடும் நபர்களின் எண்ணிக்கை

அதிகரித்தும், தொழிலாளர்களின் தேவை குறைந்தும் வருகிறது. ஆகவே, தேவை-வழங்குதல் என்னும் இயற்கையான சட்டம் தடைபடாமல் தொடருமேயானால், தொழிலாளிகளை அவர்கள் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்த அவர்களுடைய பழைய நிலைமைக்கு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவந்து, நம் காலத்தில் முதலாளிகளின் கைகளில் இப்பொழுது இருக்கிற அனைத்து வசதிகளையும் சேர்த்துவிடும் இந்த ஆயத்தைத் தடுக்கவே நாங்கள் முயன்று வருகிறோம்.

அறிவுப்பூர்வமானதும், தேர்மையானதுமான சட்டங்களாலும், விவேகத்தினாலும் அநேக உண்மையான ஆசீர்வாதங்களைக் கட்டுப்படுத்தி, முறைப்படுத்தாவிடில், இறுதியில் காயத்தை ஏற்படுத்தும் என்று நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே தெரிந்திருந்தது. ஆனால் வேலையைக் குறைக்கும் இயந்திரங்களை அடுத்தடுத்து புதிது புதிதாக நயாசிப்பதற்கு ஆரம்பத்தில் அதிகமான பணியாளர்கள் அவசியமாயிருந்ததினால், இந்த ஆசீர்வாதங்களினால் வருங்காலத்தில் வரக்கூடிய தீமை முழுவதும் கவனிப்பாதிருந்தது. நவீன கண்டுபிடிப்புகள் ஒன்றை அடுத்து மற்றொன்று வெளிப்பட்டபடியால் பொருட்களின் விலையதிப்பும், வேலை செய்பவரின் ஊதியமும், முதலீடும் அறிவப்பெருக்கமும் வீழ்ச்சியடைய ஆரம்பித்து படிப்படியாக அதிகரித்து வருகிறது.

கடந்த சில வருடங்களாக விவசாயத்துக்கடுத்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு ஏராளமான எண்ணிக்கையில் இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், ஐந்து நபர்கள் செய்து வந்த வேலையை ஒருவர் மட்டுமே செய்ய முடிகிறது. இது இரண்டுவிதமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. முதலாவதாக மூன்று மடங்கு ஏக்கர் நிலம் அதிகமாகப் பயிரிடப்படுகிறது. ஆனால் ஐந்து வேலையாட்கள் செய்து வந்த வேலையை மூன்று பேர் மட்டுமே செய்ய நேரிடுகிறது. இதனால் இரண்டு நபர்கள் வேலை இழந்து வேறு வேலைத் தேடி வேண்டியுள்ளது. இரண்டாவதாக முன்னர் பதினாந்து நபர்கள் இயந்திரமின்றி செய்து வந்த வேலையை மூன்றுபேர் மட்டுமே இயந்திரங்களைக் கொண்டு செய்கிறார்கள். மற்ற தொழிலகங்களிலும் இதே மாறுதல்கள் அல்லது இன்னும் அதிகமாக ஏற்படத் தொடங்கின. இதற்கு உதாரணமாக, இரும்பு மற்றும் எஃகு உற்பத்தித் துறையைக் கூறலாம். இதன் வளர்ச்சி அபரிதமாக

இருந்தபோதிலும், முன்னர் பன்னிரண்டு நாட்கள் செய்த வேலையை ஒரு நாள் மட்டுமே செய்கிறார். இதனால் இதில் பணியாற்றிவந்த வேலையாட்களின் எண்ணிக்கை குறைகின்றது. ஆனால் இன்னும் சில வருடங்களுக்குள் அதிகப்படியான இரும்பு உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கும். தேவைக்கதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவதால், தொடர்ந்து உற்பத்தி அதிகப்படுத்துவதற்கு பதிலாக குறைக்க வேண்டியிருக்கும். ஏனெனில் இரயில் தண்டவாளங்கள் உலகம் முழுவதும் தேவைக்கதிகமாக அமைக்கப்பட்டாயிற்று. மேற்கொண்டு இதன் பராமரிப்பு பணிகளுக்குக் குறைந்த அளவு இரும்பு மட்டுமே தேவைப்படும். இதனைத் தற்போதுள்ள ஐம்பது விழுக்காடு நிறுவனங்களில் உற்பத்தி செய்யும் இரும்புகளே போதுமானவை.

பொருட்கள் தேவைக்கு மீறி அதிகப்படியான உற்பத்தி செய்யப்படுவதினால், முதலீடும், வேலையாட்களும் குறைவாக பயன்படும் நிலைமை உலகத்தில் உருவாகும். அநேக சமயத்தில் வேலையில்லாப் பிரச்சனையின் காரணமாக சிலர், ஆடம்பரமானவற்றையும், ஜனங்களுக்கு அவசியமானவற்றையும் அடையத் தேடுவதன் மூலம், அதிகப்படியான உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு பரிசாரம் பண்ண முயற்சிப்பார்கள். அதிகப்படியான உற்பத்தியும் மற்றும் வேலை இல்லா திண்டாட்டமும் அதிகரிக்கும். இதற்குத் தீர்வுகாண சமுதாய சீர்திருத்தவாதிகள் முயற்சித்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய ஆலோசனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது.

பொருட்களின் உற்பத்தி தேவைக்கு மேலாக அதிகரிக்க அதிகரிக்க விற்பனை செய்வோரிடையே போட்டி அதிகமாகி, முதலீடு செய்தவருக்கு உலகமுழுவதும் இலாபம் பெருமளவு குறையவும் சில கம்பெனிகளில் லாபத்திற்கு பதிலாக நஷ்டம் உண்டாகவும் செய்யும். ஆனால் இதுவரைக்கும் அதிக இலாபம் சம்பாதித்து வந்தவர்கள் நஷ்டமடைவதும் துன்பப்படுவதும் திரளான வேலையாட்கள் கஷ்டப்படுவதைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருக்கும் என்று நாம் நம்புகிறோம். இப்படிப்பட்ட காரணக் காரியங்களின் அடிப்படையில் கூலித் தொழிலாளர்கள் கீழ்க்கண்ட பலன்களை அடைய முயற்சிக்கிறார்கள்- சட்டபூர்வமாகவோ பொதுமக்களின் கூக்குரல் கேட்கப்படாமலும், அவர்கள்மேல் அக்கரை காட்டப்படாமலும்

இருக்கும் தேசங்களில் பலவந்தமாகவும், அராஜகத்தின் மூலமாகவோ முயற்சி செய்கிறார்கள்.

கீழ்க்கண்டவைகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன: பணியாட்களின் திறமைக்குத் தக்கதாகவும் அல்லது அதிக பளுவள்ள வேலைக்குத்தக்கதாகவும் பணிபுரியும் நேரங்கள் குறைக்கப்படவும், ஊதியம் குறைக்கப்படாமலும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது பொருட்களின் உற்பத்தியை அதிகரிக்காமலும் அநேகசமயத்தில் அதிகப்படியான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத்தரவும் ஏதுவாகும். இதனால் உற்பத்தி செய்த பொருட்களை ஜனங்கள் விலைக்கொடுத்து வாங்கக்கூடியதாக இருப்பதன் மூலம், அதிகப்படியான உற்பத்திக் குறைந்து சமச்சீரான நிலை ஏற்படும். பணத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் வட்டிலிசிறும் தற்காலத்தில் வாங்குவதைவிட குறைக்கப்பட்டு, நிரந்தரமாகக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறாக ஏழை வகுப்பார் அல்லது கடன் வாங்குபவர்கள் ஆதாயம் பெறமுடியும். அப்பொழுது செய்யாதவர்களுடைய பணம் துருப்பிடிக்கும்படி செய்யப்பட வேண்டும். இரயில் இரும்புப் பாதைகள் ஜனங்களுடைய சொத்தாக ஏற்படுத்தப்பட்டு, அரசாங்க அதிகாரிகளாலும், ஊழியர்களாலும் இயக்கப்பட வேண்டும். அல்லது அதற்கு உரிமையாளர்களாக இருக்கின்றவர்களின் கந்ததரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, பொது ஜனங்களின் நன்மைக்கேதுமாக கட்டணங்கள் முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். பொருள் மதிப்பு அதிகமாகக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இரயில்வே இரும்புப்பாதைகளின் முதலீட்டுத் தொகையானது, பொருள் மதிப்பு குறைந்த பிறகு அம்மதிப்புக் குறைக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, முந்தைய மதிப்பைக் காட்டிலும் இரண்டு அல்ல மூன்று மடங்கு அதிகப்படுத்தப்பட்டது. இதன் காரணமாகவும் மற்றும் இந்த முதலீட்டுக்குக் கொடுக்கப்படும் வட்டியும், இலாபமும் சேர்த்து பழைய மதிப்பீட்டின்படி கணக்கிடப்படுவதாலும், இவ்வட்டித் தொகை மட்டும் இப்பொழுது அந்த இரும்பு பாதைகள் புதிதாய் அமைப்பதற்கு எவ்வளவு செலவாகுமோ, அதற்கு நான்கு மடங்கு அதிகமாக இருப்பதாலும், பொது மக்களின் பயணச் செலவும், ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதிச் செலவும் எல்லை மீறச் சென்று துன்பத்தை உண்டாக்குகிறது. ஆகவே விவசாயிகள் தானியங்களை ஏற்றுமதி செய்வதைவிட அமைவளை எரிபொருளாக

உபயோகப்படுத்துவது இலாபமாக இருக்கிறது. இப்படியாக விவசாயிகளுக்கு அதிக ஆதாயம் அளிக்காமல் இருந்தும் உணவுபொருட்களின் விலை அதிகரிக்கிறது. ஆதலால் இந்தப் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண ஓர் ஆலோசனையை முன் வைக்கிறோம். இராயில்வே இருப்புப் பாதைகள் அமைக்கும் நிறுவனத்தார் தங்கனிடத்தில் முதலீடு செய்திருக்கிற பங்குதாரர்களுக்கு, இப்பொழுது அளித்துவருகிற தற்கால மதிப்பைக் காட்டிலும், மூன்று, நான்கு மடங்கு அதிகமாக ஆரம்பக்கால மதிப்பின்படி, நூற்றுக்கு நான்கு முதல் எட்டு சதவீதம் வட்டி கொடுக்காமல், தற்கால மதிப்பின்படி, நூற்றுக்கு நான்கு சதவீதம் கொடுக்க வேண்டும். இராயில்வே நிறுவனங்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் இலாபத்தை நிர்ணயிக்கிறபடியால், பொட்டியீடுவதற்கு இடமில்லாமல் போகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒழுங்கு செய்யப்படுமானால் பொது நன்மைக்கு வழி பிறக்கும்.

தாங்கள் முதலீடு செய்த பணத்திற்கு இலாயம் குறைந்து வருவதை கண்ணால் காண்பதும், ஜனங்கள் தங்களுக்குக் கொடுத்த கடன்தரத்தைப் பயன்படுத்தி கொள்ளையடிக்கும் உரிமைகளை இழந்துபோவதும், இராயில்வே நிறுவனங்களுக்கு துயரத்தை வருவிக்கும் என்பதால், அவர்கள் தங்களுக்கு அநியாயம் செய்யப்படுவதுபோல் எண்ணி, தொழிலாளர்களாகிய எங்களுடைய முயற்சிகளை செயலிழக்கச் செய்ய, தங்கனால் இயன்றவற்றைச் செய்வார்கள் என்றும் நாங்கள் அறிவேலாம். ஆனால் இதுவரையிலும் அவர்கள் அபகரித்த சொத்துக்களை நாங்கள் கண்டுகொள்ளாமலும், கைப்பற்றாமலும் இருப்பதற்கே அவர்கள் நன்றி பாராட்ட வேண்டும். பெரும்பாலான ஜனங்கள் தற்கால ஆசீர்வாதங்களை சமமாய் பகிர்ந்துகொள்வதற்கு ஏற்றக்காலம் வந்திருக்கிறது என்று நாங்கள் எண்ணுகிறோம். அதிகாரம், மனம் இவற்றினால் பெருத்துப் பேராசைக்கொண்டிருக்கும் பெரிய நிறுவனங்கள், மனிதர்களை ஒடுக்கும் செயல்பாடுகளை சுட்டுப்படுத்தி பொது ஜனங்களுக்கு நியாயமான விலையில் சேவை செய்ய அரசாங்க சட்டங்களின் மூலம் சுட்டாய்ப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். இப்படிப்பட்ட முறைகளின்படி அல்லாமல் வேறு எந்த வழியிலும் பொது ஜனங்கள் இந்நாளின் ஆசீர்வாதங்களை பெறமுடியாது. மாபெரும் நிறுவனங்கள் பெரும் முதலீடுகளைச் செய்து பெரும்பாலும் நன்மையையும், ஆதாயத்தையும் அளிக்கிறது என்பது உண்மையே.

ஆனாலும் இப்பொழுது நாங்கள் காண்பது என்னவெனில், அவைகள் நன்மையைத் தருவதற்குப் பதிலாக ஜனங்களை ஆளும் அதிகாரிகளாகிறார்கள். இது தடுக்கப்படாவிடில் கூலி தொழிலாளர்களை வறுமையிலும், திரிப்பத்தத்திலும் ஆழ்த்தி, விஷாவில் அவர்களை அடிமைகளாக்கிவிடும். வசதி படைத்த அநேக ஜனங்கள் சேர்ந்த நிறுவனங்கள் எல்லாம், அமெரிக்க பொதுஜனங்களிடமும், பிரிட்டனின் பிரபலங்களிடமும் மற்றும் ஐரோப்பா அனைத்திலும் இதே உறவை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு அதிக வல்லமையுடையவைகளாய் இருக்கின்றன.

தொழிலாளர்களாகிய எங்களுடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எங்களுக்கு ஓர் ஒழுங்குள்ள ஓர் அமைப்பு அவசியமானது. பொது ஜனங்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயல்படாவிடில், மாபெரும் வல்லமையும், ஆதிக்கமும் மிக்க இந்த நிறுவனங்களுக்கு எதிராக எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நாங்கள் தொழிற்சங்கங்களை ஏற்படுத்தினாலும் எங்களது குறிக்கோள் குழப்பத்தையும், கலகத்தையும், அநீதியையும் எந்த வகுப்பாருக்கும் எதிராக வருவிப்பதோ, அநியாயம் செய்வதற்கோ அல்ல என்பது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். பொது ஜனங்களாகிய நாங்கள் எங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எளிமையான நோக்கத்தை உடையவர்கள். அவ்வாறில்லாவிடில் நாங்களும், எங்களது குழந்தைகளும், அவரது வல்லமையாலும், உடைமைகளாலும் நசுக்கப்படுவோம். அவர்களுடைய வல்லமையும், ஜகவரிமங்களும் முறையாகக் சுட்டுப்படுத்தப்பட்டு, உபயோகிக்கப்படுமானால், அனைவருக்கும் அதிகமான ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டுமேவும் அவர்கள் ஒரே வார்த்தையைச் சொல்லி முடிக்கிறார்கள்: "பிறர் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறாயோ அதையே நீ அவர்களுக்கும் செய்" என்ற பொன் மொழியை நாங்கள் நினைவிறுத்துவோம்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அறிவுப் பூர்வமான எளிய வழிமுறைகள் பின்பற்றப்படுமானால் அது இருதரப்பினருக்கும் ஆரோக்கியத்தை அளிக்கும். ஜகவரியவர்கள் தற்காலத்தில் தாங்கள் சேர்த்து வைத்திருக்கும் சொத்துக்களோடு திருப்தியடைந்து, அனைத்துத் தரப்

ஐயங்களுக்கும் நிர்ந்தரமாக வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்று விரும்பும்பொழுது, அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பதும், தொழிலாளர்கள் நியாயமானக் கோரிக்கைகளை மட்டும் பெற்று அளவோடு மென்மையடைவதில் திருப்தி காண்பதும், இராஜாஈப் பிரமாணமாகிய அன்பும், நீதியும் கடைபிடிக்கப்படலாம் எத்தியயமானால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஆனால் தற்சால நிலைமையில் மனிதர்கள் இந்த இராஜாஈப் பிரமாணத்தை வற்புறுத்தினாலொழிய கடைபிடிக்க மாட்டார்கள். தொழிலாளர்களில் சிலர் நீதியும், நன்மொழியும் உள்ள கருத்துக்களைக் கொண்டு நடுத்தரமாதிரியும், பெரும்பான்மையானோர் அவ்வாறு இராமல், அநியாயமும், அடங்காதவர்களையுடிருந்து புத்தியுள்ளவர்களாக நடவடிக் அடங்காத கருத்துக்களையும் கோரிக்கைகளையும் வலியுறுத்துவார்கள். முதலாளிகள் எந்தளவு விட்டுக்கொடுக்கிறார்களோ அந்தளவுக்கு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளும் போசனைகளும் அதிகரிக்கும். அறிவுற்ற ஏழை ஐயங்களின் திமிரும் ஆளுகையும் இரண்டு மடங்கு இருக்கும் என்பது அனுபவமுள்ள யாவரும் அறிந்ததே. ஐசுவரியவான்களில் சிலர் தொழிலாளர்களுக்காக இரக்கப்படுவார்களாகவும், அவர்களுக்கேற்ற சீர்திருத்தங்களை படிப்படியாக செயல்படுத்த ஒத்துழைப்பவர்களாயும் இருப்பர். ஆனாலும் அவர்கள் ஒரு சிலராக மட்டும் இருப்பதனாலும், செயல்படுத்த வல்லமையற்றவர்களாக இருப்பதனாலும் அவர்களுடைய எண்ணங்கள் மதிப்பிழந்து போகிறது. இவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் காரியத்தில் கூட தங்களை சுய தீர்மானத்தின்படி செய்ய முடியாதவாறு பெரிய சங்கங்களுக்குக் கட்டப்படுகிறார்கள். இவர்கள் வியாபாரிகளாகவோ அல்லது கூலிப்பணத்தை உயர்த்தவோ முடியாது. உரிமையாளர்களாகவோ இருந்து வேலை செய்யும் நேரத்தை குறைக்கவோ அல்லது கூலிப்பணத்தை உயர்த்தவோ முடியாது. போட்டியாளர்கள் இவர்களுக்கு எதிராக நின்று இவர்களுக்கும், இவர்களுடைய பொருட்களுக்கும் இவர்களிடம் வேலை செய்பவர்களுக்கும் சேதத்தை விளைவிப்பார்கள்.

“யேகோவாவின் நாளில்” மகா உயத்திரவத்திற்கான காரணம் எதார்த்தமாகவே இருக்கும் என்பது நமக்கு நன்கு விளங்குகின்றது. சுயநலமும், குருட்டாட்டமும் பெரும்பான்மையான பிரச்சனைகளுக்கூரிய முதலாளிகளையும், தொழிலாளிகளையும் கட்டுப்படுத்துகிறது.

தொழிலாளர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து தங்களுக்கு நலமானதைத் தேட முயற்சி செய்வார்கள். ஆனாலும் சுயநலம் அவர்களை ஐக்கியப் பிணைப்பை அறுத்துவிடும். மேலும் ஒவ்வொருவரும் தனிதன் இலாபத்தைத் தேடி, சதி ஆலோசனைகளில் ஈடுபட முயற்சி செய்வார். பெரும்பான்மையானோர் ஆணவத்தினாலும், அறியாமையினாலும் தங்கள் கையில் ஆளுகையை எடுத்துக்கொண்டு, புத்தியில் சிறந்தவர்களின் அதிகாரத்தைப் பறித்து அவர்கள் ஏற்படுத்திய ஒழுங்குகளை தள்ளிவிடுவார்கள். முதலீட்டாளர்கள் எவ்வளவு இலாபம் சம்பாதிக்கிறார்களோ, அந்தளவுக்குத் தொழிலாளருக்கு அளிக்கப்பட்டாக வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி அனைத்து கோரிக்கைகளையும் தீர்க்கக்கொல்லிப் போராடுவார்கள். முதலாளிகள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். இதனால் கலகம் வெடிக்கும். பொதுவான எர்ச்சிக்கையிலும் அலாநம்பிக்கையிலும் முதலீடுகளை பொது மற்றும் தனிமார் நிறுவனங்களிலிருந்து திரும்ப பெற்றுக்கொள்வார்கள். வியாபார மற்றும் பொருளாதார சீரழிவு ஏற்படும். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையில்லிருந்து தூக்கியெறியப்படுவார்கள். இதன் முடிவில் விரகத்தியடைவார்கள். பிறகு சட்டம் ஒழுங்கு சீரழிவும் மகைகள் (இராஜ்யங்கள்) கொந்தளிக்கும் கடலில் அமிழ்ந்து போகும். இவ்விதமாகவே பூமியிலுள்ள சமுதாய அமைப்புகளும், வாழ்மண்டல அரணங்கங்களாகிய மதமும், அரசியலும் கலந்த அமைப்பும் வெந்து உருகிப்போம். பெருமையுள்ளவர்கள் அனைவரும், தீமை செய்கிற எல்லாரும் பதனரப்போல் ஆவார்கள். வலிமை மிக்க மனிதர்கள் மன வேதனையில் அழிந்து புலம்பவும், ஐசுவரியவான்கள் கதறி ஊழலிடவும், திரளான ஜனங்கள் மீது பயமும், துயரமும் வரும் காலமாக இருக்கும். இப்பொழுதும் கூட நமது கர்த்தர் முன்னுணர்ச்சியுடைய, உலகத்திற்கு வரும் சம்பவங்களை முன்னரே நோக்கிப்பார்க்கும் திறனுடைய ஞானிகளும், அறிவாளிகளுடைய மனம் சேர்ந்து போகிறது. (லூக். 21:26) இந்தப் பெரும் அதிர்ச்சியில் பெயர் சடைகளில் அனைத்துப் பிரிவுகளும் அரசாங்கங்களோடும், ஐசுவரியவான்களோடும் சேர்ந்து, திரளான ஜனங்களின் மதிப்பை இழந்து, இறுதியில் தற்கால அரசாங்கங்களோடு சேர்ந்து அழிந்து அகன்றுபோம் என்று சத்திய வேதாசனம் நமக்குக் காண்பிக்கிறது. இவ்வாறாக வாழ்க்கை (முதலீதியான ஆளுகை) வெந்துருகி, பேரிரைச்சலோடு அகன்றுபோகும்.

சுயநலமும், அறியாமையும் ஆட்சி செய்யும்வகையில் மனிதனின் திட்டங்கள் எவ்வளவுதான் சூனாமாகவும், ஒழுங்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அவைகள் பயனற்றவைகளாய் முடிவும் எள்கிற விசேஷமான பாடத்தை உலகம் கற்றுக் கொண்டவதற்காகவே இவையனைத்தும் சம்பவிக்கும். மனிதரிடமிருந்து கல்லான இருதயம் அகற்றப்பட்டு, ஆதியில் பெற்றிருந்த தேவ சாயலை அடையும் வரைக்கும் நீதியும், வல்லமையும் மிகுந்ததும் அனைத்துத் தரப்பினரையும் அடக்கி ஆளக்கூடியதுமான உறுதியுள்ள ஓர் அரசாட்சி ஸ்தாபிக்கப்பட்டால் மட்டுமே இத் துன்பங்கள் அனைத்தும் தீரும் என்று அப்பொழுது உலகம் உணர்ந்துகொள்ளும். இத்துன்பக் காலத்தில் தண்டனைகளையும், பாடங்களையும் யேசுவா தேவன் அனுமதித்துப் பிறகு, கிறிஸ்துவின் ஆயிரமான்டு அரசாட்சி ஆளுகை செய்யும் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். (1சே. 11:19, 36:25, 36; எரே. 31:29-34; செப். 3:9; சங். 46:8-10)

மனிதனுடைய வீழ்ச்சியின் காரணமாக ஏற்பட்ட சுயநலத்தினாலேயே இயல்பாகவும், தவிர்க்க முடியாததாகவும் இந்த உபத்திரவக் காலம் அமைந்து விட்டது என்பதைக் கர்த்தர் முன்னறிந்து உரைத்திருந்தார். அவர் கொடுத்த கட்டளைகளும், போதனைகளும் ஒரு சிலரைத் தவிர பெரும்பாலான ஜனங்களால் தள்ளிவிடப்படும் என்றும், இதன் காரணமாக வரும் துன்பக்காலத்தில், எவ்வாறு அதன் தீமையை உணர்ந்துகொள்வார்கள் என்றும், எவ்வாறு இராஜ்யத்தின் அதிகாரம் அவர்களை கீழ்ப்படியும்படி நிர்ப்பந்தப்படுத்தும் என்றும், கர்த்தர் முன்னறிந்து தெரிவித்திருக்கிறார். வரலிருக்கின்ற கொடிய காலத்தைப் பற்றி அழிகிற அனைவரும் தங்கலையும், தங்களுடைய காரியங்களையும் ஒழுங்குப் படுத்துவது அவசியமானது. மனத்தாழ்மையை அணிந்திருக்கிற உலகத்தாரில் சிலருக்கும், கிறிஸ்துவின் சார்பு அங்கங்களுமாகிய சாந்த குணமுள்ள அனைவருக்கும் நாய்கள் கூறுவது என்னவெனில், “தேசத்திலுள்ள எல்லா சிறுமையானவர்களே, கர்த்தருடைய நியாயத்தை (அவரது சித்தத்தை) நடப்பிக்கிறவர்களே, அவரைத் தேடுங்கள்; நீதியைத் தேடுங்கள், மனத்தாழ்மையைத் தேடுங்கள்; அப்பொழுது ஒருவேளை கர்த்தருடைய கோபத்தின் நாளிலே மறைக்கப்படுவீர்கள்.” (செப். 2:3)

ஒருவனும் தேவ கோபத்திற்கும் முழுவதும் நீங்கலாக மாட்டான். ஆனால் நீதியைத் தேடி சாந்தகுணத்தில் சந்தோஷப்படுகிறவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மேன்மையான நிலையில் வைக்கப்படுவார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையும், பழக்கவழக்கங்களும், செல்கைகளும், சிந்தனையும், நீதியின்மேல் இரங்குகிற குணமும் தற்கால சூழ்நிலையை அறிந்து உணரக்கூடிய தன்மையையும் வேதாகமம் இந்த உபத்திரவத்தைப் பற்றியும், அதன் வெளிப்பாடுகளைப் பற்றியும் கூறுவதை உற்று நோக்கவும், மதிக்கவும் துணை புரியும். இதன் காரணமாக அவர்களுடைய துன்பம், பிறரைப்பார்க்கிலும் இவையானதாகவே இருக்கும். விசேஷமாக திகிலும் அலைக்கழிப்பும் இருக்காது.

சத்திய வேதாகமத்தால் போதிக்கப்படாதவர்களுக்கு கர்த்தருடைய நாளில் நடைபெறும் சம்பவங்கள் வஞ்சிக்கப்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அக்கிரி பதரை எட்டெரிக்கும் விதமாக திடீரென்று அந்த நாள் வரும். (செப். 2:2) கடந்த யுகங்களில் காரியங்கள் மெதுவாக நடந்ததைப் போன்று இக் காலத்தில் இராது. ஆனால் சிலர் தவறாக எண்ணுவதுபோல் இருப்பது நாள்கு மணி நேரத்தில் திடீரென்று வானத்தில் மின்னும் மின்னலைப்போல கர்த்தருடைய நாளின் சம்பவங்கள் நிறைவேறிக் தீராது. “இரவில் திருடனைப் போல்” அந்த நாள் வரும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதன் காரணம், அது சமீபமாகக் கிட்டிச் சேர்வது இரகசியமாக இருப்பதால் உலகத்தார் கண்டுணராதிருப்பர் என்பதாலேயே ஆகும். இந்த நாளின் உபத்திரவம் கொடிய வேதனையைத் தரும். அந்நாளில் சொந்தளிப்பு வருவதும், அடங்குவதும், மீண்டும் எழுவதுமாக முடிவானது வரும் வரை இருக்கும் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறபடி, “கர்ப்பவதியானவர்களுக்கு வேதனை வருகிறது போல” இருக்கும். (1 தெச. 5:2, 3) நீதி வாசனாயிருக்கும் புதிய வானமும் (கிறிஸ்துவின் ஆஸிக்குரிய அதிகாரம்) புதிய பூமியும் (புதிதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சமுதாயம்) பிறந்த பிறகே அமைதியும், விடுதலையும் கிடைக்கும். (2 பேதுரு 3:10, 13) ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோதும் புதிய ஒழுங்குமுறையில், சுயநலத்திற்கும், அதிகாரத்துக்கும் பதிலாக நீதியும், அன்பும் சட்டமாயிருக்கும்.

தற்கால அரசாங்கங்கள்மேல் திடீர் திடீரென வரும் வேதனைகள் ஒவ்வொன்றும் அதன் வலிமையையும், ஊக்கத்தையும் தளர்வுச் செய்து

வேதவாசியை அதிகரிக்கும் மனித சமுதாயத்தின் மருத்துவர்களாக விளங்கும் அரசியல் பொருளாதார நிபுணர்கள், சமுதாய விடுதலைக்காக உதவும்பொருட்டு செயல்படக்கூடிய நன்மையான ஒரே காரியம், வரலிருக்கும் புதிய ஒழுங்கிற்கு ஏற்றவைகளைச் செய்வதும் அதற்கேற்றவாறு டிப்டியாக அதை ஆயத்தப்படுத்துவதுமே ஆகும். இத்துன்பத்தை நீக்கிவிட முயற்சி செய்வது வீணானது ஏனெனில் இது சம்பவிக் வேண்டுகோன்று தேவன் தீர்மானித்திருக்கிறார். மனுக்கூல சமுதாயத்தின் மருத்துவர்கள், இத்துன்பத்துக்கான உண்மைக் காரணம் என்னவென்றும், அதன் அவசியம் என்னவென்றும் அது உடனடியாக நடைபெற வேண்டுமாதற்கான காரணம் என்னவென்றும் அறிந்துணராதிருப்பார்கள். இதன் காரணமாக அதனைக் கட்டுப்படுத்தி குறைக்க முயற்சிப்பார்கள். ஒவ்வொரு மூலையும் அதிகரிப்பதாய் உபத்திரவம் ஏற்பட்டு, பின் அடங்கும்பொழுது அது மீண்டும் எழுந்தபடிக்கு எதிர்த்து நின்று பாதுகாக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முயன்றாலும், இவைவளைத்தும் வேதவாசியை அதிகரிக்குமென்று குறைக்காது. அவர்களுடைய முயற்சிகள் புதிய ஒழுங்கின் பிறப்பை தாமதிக்கச் செய்யாது. மாறாக, அவர்களுடைய தவறான நடவடிக்கை நோயாளியை அழிக்கும் ஏனெனில் மரணம் ஒழுங்குகள் அழிந்து புதிய ஒழுங்கு உதவாமலும்.

அப்போஸ்தலன் உருவக மொழியில் பேசியிருக்கிறதை நாம் பின்வருமாறு எளிமையாகக் கூறலாம். முதலாளிகளுடைய கட்டுப்பாட்டிலிருந்தும், இயந்திரங்களினால் ஏற்பட்ட கேடுகளிலிருந்தும் திணாள ஜனங்கள் தங்களை விடுவித்துக்கொள்ள எடுக்கும் முயற்சிகள் வீணானதாக இருக்கும். அவர்களின் ஏற்பாடுகளும், திட்டங்களும் அரைகுறையாகவும், நிறுவனவிலாத்தாகவும் இருந்ததன் காரணமாக, தேவைக்கேற்ற வழங்குதல் என்றும் சட்டத்தைத் தளர்க்க எடுத்த முயற்சிகள் வீணாய்போனது. தொழிலாளர்களின் முயற்சிகள் ஒவ்வொன்றும் வெற்றியடையாததைக்காணும் முதலாளிகளின் நம்பிக்கை அதிகரித்து, தங்கள் திறமையினால் அரசாங்கத்தோடு சேர்ந்துகொண்டு, அவர்களை அடக்கி ஆள்வதற்கு தங்கள் வல்லமையை பிரயோகிக்கத் தொடங்குவார்கள். இதன் காரணமாக சமுதாய அமைப்புகள் அனைத்தும் உடைந்து, சட்டம் ஒழுங்கற்ற குழப்ப நிலை உருவாகும். இதனால் தீர்க்கதரிசிகள் முன்னுரைத்த, “உலகம் தோன்றினது முதல் இதுவரை

சம்பவித்திராததும், இனி மேலும் சம்பவியாததுமான மகா உபத்திரவம் அப்பொழுது உண்டாகியிருக்கும்.” “இனிமேல் இந்த உபத்திரவம் சம்பவியாது” என்று தேவன் உறுதியிட உரைத்திருப்பதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறோம்.

மேலே முன்னுரைத்த தன்னைக் காட்டிலும் பெரியவரானவரால் உலகத்தார் விடுதலைப் பெறுவார்கள் என்பதை, எகிப்திலிருந்தும் எகிப்தின்மேல் வந்த வானதகளிலிருந்தும் இஸ்ரவேலின் விடுதலைப் பெற்று மீட்கப்பட்டது காண்பிக்கிறது. மேலும் மனிதனைப் பாவத்திற்கும், தவறுகளுக்கும் அடிமையாக வைத்திருக்க விரும்பும் சாத்தான் மற்றும் அவனுடைய கூட்டத்தாரின் கண்ணிகளிலிருந்தும் விடுதலைப் பெறுவதை இது குறிக்கும். எகிப்தியர்மேல் வந்த வானத மீட்கப்பட்டவுடன், அவர்களுக்கு மனக்கடினம் ஏற்பட்டது. அவ்வாறே கர்த்தரின் நாளிலும் எகிப்தின்மேல் வந்த வானதகள் ஒவ்வொன்றும் எழும்பி பின்பு அழர்ந்த போது, எகிப்தியர் தங்கள் மனதைக் கடினப்படுத்தியது போலவே, கர்த்தருடைய நாளின் துன்பம் அடங்கியிருக்கும்போது, சிலர் மனக்கடினம் அடைந்து, எகிப்தியர் இஸ்ரவேலரை நோக்கிக் கூறினதுபோலவே, “நீங்கள் சோம்பலாயிருக்கிறீர்கள், அதினால் அதிகுப்திவடைந்திருக்கிறீர்கள்!” என்று ஏலமயாமிருப்பவர்களிடம் சொல்லி பாரத்தை அதிகரிக்க முயல்கிறார்கள். (பாத்த. 5:4-23) ஆனால் இப்படிப்பட்டவர்கள் பார்வையின் கடைசி வானதையின்போது நடு இரவில் செய்ததுபோலவே, தங்கள் குணமாக நடக்காததற்காகவும், அலட்சியமாக நடந்து கொண்டதற்காகவும் பின்னர் வேதனைப்படுவார்கள். (பாத்த. 12:30-33) மேலும் இதற்கு இலகுவாக கர்த்தரின் நாளின் உபத்திரவங்கள் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் “ஏழு கோப கலசங்கள்” அல்லது “கடைசி ஏழு வானதகள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் கடைசி வானத வெளிப்படும்போது, மகா பெரிய பூவியதின்சீசி (புரட்சி) நிகழும் அப்பொழுது ஒவ்வொரு மலையும் (இராஜ்யம்) மறைந்து போகும். (லெளி. 18:17-20)

இந்த உபத்திரவ நாளைக்குறித்து இன்னுமொரு கருத்து என்னவெனில், தேவனால் முன்னறிக்கப்பட்ட ஏற்றச்சமயத்தில் அந்நாள் வந்திருக்கிறது என்பதாகும். நமது அடுத்த தொகுதியில் இந்த

உயத்திரவத்தின் நாளைக்குறித்தும், அதற்குரிய சாட்சியங்களை நியாயப்பிரமாண சாட்சியங்களிலிருந்தும், பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாகச் சொல்லப்பட்டவைகளோடு கூட, புதிய ஏற்பாட்டு அப்போஸ்தலர்களின் தீர்க்கதரிசனங்கள் மூலமாகவும், இயேசுவின் வார்த்தைகளிலிருந்தும் எடுத்துக் காண்பிக்கின்றோம். இவைகள் இந்த உயத்திரவத்தின் நாயர், வேலாயுதன் மலைய நிறைந்த ஆயிரவருட அராசாட்சியின் துவக்கத்தில் நிகழ்ந்தேறும் என்பதை காண்க்கணக்குகள் மூலமாகத் தெளிவாகவும், எவ்விதத் தவறுகள் இல்லாமலும் எடுத்துக் காண்பிக்கின்றன. ஆயிரவருட அராசாட்சியில் நடைபெறக்கூடிய திரும்பக்கொடுத்தவின் பணிக்கு ஆயத்தமாவதற்காகவே தூள்பத்தை துரிதப்படுத்துகிறது.

தீமை ஆட்சி செய்த ஆறாயிர வருடத்திற்கும், நீதியும் வல்லமையும் நிறைந்த கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தொழிலாளர்களைக் குறைக்கும் இயந்திரங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பாகவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தால், விழுந்துபோன மனிதனுக்கு சோம்பேறித்தனம் அதிகரித்து, அது அதிகத் தீமையை விளைவித்திருக்கும். "சோம்பேறித்தனம் எல்லா தீமைக்கும் தாய்" என்றும் பழமொழி, ஜனங்கள் அடைந்த அனுபவங்களைக் கொண்டே உரைக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக, "நீ யூரிக்குத் திரும்பும்பெய் முகத்தின் வியர்வையில் ஆகாரம் புசிப்பாய்" என்று கட்டளைமிட்ட தேவ ஞானம் இதன் மூலம் விளங்குகிறது. தேவனுடைய எல்லா ஏற்பாடுகளைப் போலவே ஞானமாக இதுவும் மனித நன்மைக்கென்றே ஏற்படுத்தப்பட்டது. கந்தருடைய நாளின் உயத்திரவமும் கூட தேவனுடைய ஏற்பாடுகள் ஞானம் நிறைந்ததாய் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. எவ்வாறெனில் நாம் முன்னரே பார்த்தவாறு, இயந்திரங்களின் வரலாள் தேவைக்கு அதிகமான உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்பட்டதாலும் இரண்டு தரப்பினரிடமும் ஏற்பட்ட சுயநலத்தால், புதிய சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப தங்களை மாற்றி அமைத்துக்கொண்டு, இசைவாக நடக்காதபடியாலும் இத்துன்பம் ஏற்படுகிறது.

தேவன் முன் குறித்திருந்த புதியமுறைமைகள் ஏற்றவேளையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அறியாமையை அகற்றி, அறிவொளிமைப் படிப்படியாக

ஏற்றியும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளை புத்தியும் வருவது வேதத்தின்படி முன்னுரைத்ததும், முன்சுட்டியே இவ்வாறு நடக்கும் என்று உரைத்ததும், இப்புதிய ஒழுங்குகளை ஸ்தாபிப்பதற்கான ஏற்றவேளை இதுவே என்பதை அச்சைக்கு இடமின்றி நிரூபிக்கிறது. (சூளி.12:4,5) அந்த அறிவு முன்சுட்டியே வந்திருந்திருக்குமேயானால், உயத்திரவக்காலமும் முன்சுட்டியே வந்திருக்கும். சமுதாயத்தில் புயலும், அக்கிரமியம் ஏற்பட்ட பிறகு புதிய ஒழுங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்குமானால் அது தற்காலத்தைப் பார்க்கிலும் பாவமும், அக்கிரமமும் அதிகரித்த முறைமையாக இருந்திருக்குமேயென்பது, நீதி வாசமாயிருக்கும் புதிய பூமியாக (சமுதாய ஏற்பாடுகள்) இருந்திருக்காது. தொழிலாளர்களுக்கு வேலையைக் குறைக்கும் இயந்திரங்களினால் கிடைக்கும் பயன்கள், ஏற்றவேளையில் எல்லேருக்கும் பங்கிட்டு அளிக்கப்படுமேயானால், வேலை செய்யும் நேரம் குறைந்து, விழுந்துபோன மனிதர்கள் சிற்றின்பங்களிலும், அக்கிரமத்திலும் உழன்று, தங்களை வயாதீனத்தைப் பயன்படுத்தாமல், உடல் ரீதியாகவும், ஒழுக்கம் மற்றும் மனரீதியாகவும் முன்னேறாமல் போவார்கள். ஏனெனில் கடந்தகால வரலாறு நிரூபிக்கிறபடி, பாவமும் காமவெறியுமே விழுந்துபோன மனிதனின் அதிக விருப்பமாக உள்ளது.

தீமை கொஞ்சமாக விலக்கப்பட்டிருக்கும் தற்காலம் ஆயிரக்கணக்கான வசதி வாய்ப்புகள் மனுக்குலத்திற்குக் கிடைக்க தயார்படுத்துகிறது. இது கல்வி கற்கவும், ஒழுக்க ரீதியாகவும், உடல் ரீதியாகவும் வளர்ச்சியடைவதற்கு ஏற்றகாலமாக இருக்கிறது; அதோடு கூட அல்லாறியிலிருந்து உயிர்த்தெய்வத்து வருபவர்களுக்கு உணவு, உடை ஆகியவற்றை அளிக்க ஆயத்தம் செய்வதற்கும் இந்த அறிவு ஏற்றகாலமாயிருக்கிறது. மெலும் மனுக்குலத்திற்கான நன்மைகள் எங்கே இருக்கும் என்பதை உயத்திரவ காலம் கண்டறிவும் ஆயிரவருட அதிகாலைவில் தங்களை ஆண்டு கொள்ள அவர்களது இயலாமையை அவர்களுக்கு போதிக்வும் அப்பொழுது கந்தரின் நியமனத்தால், அவர்கள் அனைவரையும் மீட்டவர் இருப்பக்கோலாட்சியால் அவர்களை ஆசீர்வதிக்க ஆரம்பிப்பார். முழுஅறிவு மற்றும் உதவியின்மூலம் அதிகால பூரணத்திற்கும், நித்திய ஜீவனுக்கும் கொண்டுவரப்படுவார்கள்.

பரிசுத்தவான்களின் கடமையும் சலுகைகளும்

இந்த உபத்திரவக் காலத்தின்போது, பரிசுத்தவான்கள் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளும் பற்றியும், தற்போது மேன்மைக்கு வந்துகொண்டிருக்கும் இரண்டு எதிர்வினை வகுப்பாரின் விஷயத்தில் பரிசுத்தவான்களது நிலைப்பாடு எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் முக்கியமானக் கேள்வி எழுகிறது. இந்த உபத்திரவக் காலத்தின் பாகத்தில் பரிசுத்தவான்களில் சிலர் மாம்சத்தில் இருப்பார்கள் என்பது நிகழக்கூடியதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இதில் இவர்களுடைய நிலைமை மற்றவர்களுக்கு வெரிடுவதைப் பார்க்கிலும் வேறுபட்டதாக இருக்கும். அவர்களுக்கு அப்படி, தண்ணீரும் குறைவுபடாதிருக்கும் என்று உறுதியாக வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டது, அவர்கள் அதிசயமாக காக்கப்படுவீரோடு, வேத வசனங்களால் அவர்கள் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி, உலகத்தில் பரவிவிருக்கும் நம்பிக்கையற்றத் திகிலும், தத்தளிப்பும் இவர்களுக்கு இருக்காது. தேவ திட்டத்தின்படி முழு உலகத்தையும் ஆசீர்வதிக்கும் மணிக்காக தயார்படுத்தவதற்காகவே இந்த உபத்திரவம் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதை புரிந்துகொண்டு அவர்கள், இவை அனைத்திலும் ஆறாததும், திடனும் அடைவார்கள். சங் 9; ஏசா. 33:2-24 ஆகிய வசனங்களில் இது வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களால் தேற்றப்பட்டு, ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிற பரிசுத்தவான்களின் முதல் கடமை என்னவெனில், எங்கும் குழந்தைகளுக்கும் துன்பங்களிலும், அதிருப்தியின் மத்தியிலும், உபத்திரவங்களையும், பாடுகளையும் இவர்களுக்கும் அனுபவித்தாலும், தேவனுடைய வசனத்தில் முன்னுரைக்கப்பட்ட, மகிழ்வையான பலனின்பொருட்டு நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் உடையவர்களாய் இருந்து, எப்பொழுதும் சந்தேகமும், மகிழ்ச்சியும் உடையவர்களாக இருப்பதை உலகம் காணும்படி செய்வதேயாகும்.

“போதுமென்கிற மனதுடனேசூடிய தேவ பக்தியே மிகுந்த ஆதாயம்” என்று அப்போஸ்தலர் எழுதியிருக்கிறார். இது எப்போதும் உண்மையாயிருந்தாலும், கார்த்தரின் நாளில் திருப்தியின்மையே உலகத்திலுள்ள அனைத்து வகுப்பாருக்குள்ளும் இடப்பட்டாகி,

பிரதானமான நோயாக இருக்கும் இதற்கும் பரிசுத்தவான்கள் நீங்கலாமிருந்து பிரறால் உற்று நோக்கும்படியாக இருப்பார்கள். மனநிறைவின்மை இப்பொழுது பரவிவிருப்பதைப்போல் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. இருந்தபோதிலும் மனிதருக்கு தற்போதுள்ள அநேக தயவுகளும், ஆசீர்வாதங்களும்போல முன்பு ஒரு காலத்திலும் இருந்ததில்லை. நாம் எங்கு நோக்கிலும், சாலொமோன் தன் எல்லா மகிழையின் ஐசுவரியங்களை அனுபவித்திருந்தாலும், அவர் ஒருபோதும் அறிந்திராத வசதிகளைக் கொண்ட தற்கால ஐசுவரியவான்களின் மாளிகைகளை நோக்கிலும் சரி, அல்லது தற்கால சாதாரண தொழிலாளியின் பாதுகாப்பும், சுகமும், வசதியுமிக்க வீட்டை நோக்கிலும் சரி, எல்லாக்கமில் நாம் பார்த்தாலும், வசதியான, வாழ்க்கைக்களை பொருட்களின் விநியோகம், தற்காலத்தில் அபரிதமாய் இருப்பதுபோல் சிறுத்துப்பட்டிருப்பின் எக்காலத்திலும் இருந்ததில்லை. ஆனாலும் ஐயங்கள் நிம்மதியற்று, மனதிருப்தியில்லாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னவெனில், சீர்கெட்ட இருதயத்தின் சுயநல இச்சைகளுக்கு ஒரு எல்லையே கிடையாது. அனைவரையும் சுயநலம் ஆட்கொண்டிருக்கிறபடியால், நாம் காண்கிறபடி முழு உலகமும், செல்வத்தையும், பொருள் வளத்தையும் குவிப்பதற்காக ஒருவரைபொருவர் இடித்துத்தள்ளி, தூத்திவிட்டு, உபத்திரவம் பிடித்தவர்களைப்போல நடந்துகொள்கிறார்கள். இதில் ஒரு சிலர் மட்டுமே வெற்றி பெறுகிறபடியால், மற்றவர்கள் தாங்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகளால் என்று வெறுப்படைந்து, பொறாமையும், கோபமும் கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் முன் எப்போதும் இராதளவுக்கு, மனநிறைவற்றவர்களாயும், துயரமிக்கவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் பரிசுத்தவானோ இப்பொழுது தத்தில் கலந்துகொண்டிருக்காது. மகன உன்னதமான பரிசோகத்தின் பரிசை அடைவதற்காக ஒட்டும்படி, அவன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின் பொருத்தனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆகவே அவன் வரம்பு மீறாமல் தேவைக்கேற்ப மட்டும் அடைந்து, உலகப் பொருட்களுக்காக வீணாக உழைப்பதிலிருந்தும், பூமிக்குரிய நோக்கங்களிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளவும் வேண்டும். ஏனெனில் அவன் தன் குரு மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் முன்பணதிரியைப் பின்பற்றுகிறான்.

இவ்வாறு ஜீவிப்பதினால், போதுமென்கிற மனதுடனேகூடிய தேவ பக்தியை பரிசுத்தவான்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் குறிக்கோள் கிடையாது என்று இதற்கும் பொருளில்ல. மாறாக இவர்களுக்குக் குறிக்கோள் பரத்துக்குரியதாக மாற்றப்பட்டு தங்களது பொக்கிஷத்தை பரனோகத்தில் சேர்த்துவைத்து தேவனிடத்தில் ஐசுவரியவான்களாகும்படி பூயற்சி செய்கிறார்கள். இதன் காரணமாகவும் வேதவசனத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவ திட்டத்தைப்பற்றிய அறிவினாலும், தேவன் இப்பூயியில் எந்த நிலைமையை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தாலும் அவர்கள் திருப்தியடைவர்.

“தேவனின் கரம் என்னை வழிநடத்துவதினால், எந்த நிலைமையிலும் மனநிறைவோடுருப்பேன்”

என்று இவர்களால் மகிழ்ச்சியோடு பாடமுடியும்.

ஆனால் ஐயோ பாவம்! தேவயின்னைகள் அனைவரும் இந்த நிலைமையை அடைவதில்லை. அநேகர் இவ்வலகத்தில் பரவிவரும் மனநிறைவின்மைக்கு ஆட்பட்டு இவ்வலக உலகாசங்களுக்குள் அகப்பட்டுக்கொள்கின்றனர். ஏனென்றால் இவர்கள் கர்த்தரின் அடிக்கவடுகளை விட்டுவிட்டு, பூமிக்குரிய பொருட்களை அடையத் தேடி, நாடி, ஓடி உலகத்தாரின் திருப்தியின்மைக்குள் பங்குபெற்று, இவ்வலகம் தரமுடியாததும், எடுத்துக்கொள்ள முடியாததுமான சமாதானத்தையும், மனநிறைவையும் பற்றி உணர்ந்துகொள்ளாத தவறியதால், இவ்வலகத்தோடு தங்கள் பங்கை நியமித்துக்கொள்கிறார்கள்.

ஆகையால் பேராசையும், வீண் புகழ்ச்சியையும், அதிசூன்யம் வரும் அதிருப்தியையும் அடையப் போராடுவதை விட்டுவிடுங்கள் என்று பரிசுத்தவான்களை வலியுறுத்துகிறோம். அதற்கு மாறாக, உள்ளதமான ஐசுவரியங்களுக்காகவும், அதனால் கிடைக்கும் சமாதானத்திற்காகவும் போராடும்படி வேண்டுகிறோம். அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை அவர்களுக்கு நினைவுப் படுத்த விரும்புகிறோம்.

“போதுமென்கிற மனதுடனேகூடிய தேவபக்தியே மிகுந்த ஆதாயம். உலகத்திலே நாம் ஒன்றும்கொண்டு வந்ததுமில்லை, இதிலிருந்து நாம்

ஒன்றும் கொண்டுபோவதுமில்லை என்பது நிச்சயம். உன்னைவும், உடுக்கவும் நமக்கு (அவசியமானவைகள்) உண்டாயிருந்தால் அது போதுமென்றிருக்கக்கூடவோம். ஐசுவரியவான்களாக விரும்புகிறவர்கள் (வெற்றிப் பெற்றாலும், பெறாவிட்டாலும்) சோதனையிலும், கண்ணியிலும், மனுஷரைக்கேட்டலும், அழிவிலும், அழிந்துகொண்டிருக்கிற மதிசேடும், சேதமுடைய பலவித இச்சைகளிலும் விழுகிறார்கள். பண ஆசை (ஐசுவரியவான்களாகிலும், தனித்திராகிலும்) எல்லாத் தீமைக்கும் வேராயிருக்கிறது. சிலர் அதை இச்சித்து, விசுவாசத்தைவிட்டு வழுவி, அநேக வேதனைகளாலும் தங்களை உருவக்குத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நியோ, தேவனுடைய மனுஷனோ, இவைகளை விட்டோடி, நீதியையும், தேவபக்தியையும், விசுவாசத்தையும், அன்பையும், பொறுமைமையையும், சாந்த குணத்தையும் அடையும்படி நாடு. விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடு, நித்திய ஜீவனைப் பற்றிக்கொள், அதற்காகவே நீ அழைக்கப்பட்டாய்; அநேக எட்சிகளுக்கு முன்பாக (மேன்மையான உடன்படிக்கை) நல்ல அறிக்கை பண்ணினவனுடைய இருக்கிராய்.” (1 தீமோ. 6: 8-12)

இவ்வாறாக, போதுமென்கிற மனதும், எப்போதும் சந்தோஷமாயிருப்பதும், வரப்போகிற நன்மையின் காலத்தைக் குறித்த உறுதியான நம்பிக்கையினால், தற்கால உபத்திரவங்களுக்கு தங்களை மகிழ்ச்சியோடு ஒப்புக்கொடுத்ததுமாகிய அப்படிப்பட்ட பரிசுத்தவான்களின் ஜீவனுள்ள மாதிரியானது மட்டுமே உலகத்தாருக்கு விலையேறப்பெற்றுப் பாடங்களாக இருக்கின்றன. இந்த முன்மாதிரியோடுகூட, தங்களைச் சுற்றிலுமுள்ளவர்களுக்கு பரிசுத்தவான்களின் ஆலோசனையானது தங்களுடைய விசுவாசத்திற்கு இசைவானதாக இருக்க வேண்டும். அது பரிமளத் தைலத்திற்கும், குணமளிக்கும் பிசின் தைலத்திற்கும் ஒப்பாயிருக்க வேண்டும். உலகில் நிகழும் சூழ்நிலைகளின் தன்மையை சாதகமாக்கிக்கொண்டு, உலகத்தாருக்கு வரப்போகிற நன்மைகளை எடுத்துக்காட்டி, இனி வரவிருக்கிற தேவராஜ்யத்தைப் பிரசங்கித்து தற்கால துன்பங்களின் உண்மையான காரணத்தையும், அவைகளிலிருந்து விடுதலையளிக்கும் நிவாரணத்தையும் எடுத்துக்காட்டிக்க வேண்டும். (லூகா. 3:14; எபி. 13:5; பிரி. 4:11)

பரிசீலிக்கின்ற மனதுக்குவமானது பெருகிவருகிற தீமையின் உண்மையக் காரணங்களினால் மட்டுமல்ல, அவர்களாக உண்டாக்கிக்கொள்ளும் தீமையினாலும் தவித்து வேதனைப்படுகின்றனர். விசேஷமாக தங்களுக்கு முழுவதும் மனநிறைவைத் தராத, சுயநலத்தினாலும், பெருமை நிறைந்த ஆசை இச்சைகளால் வரும் திருப்தியின்மையால் துயரமும், வேதனையும் அடைகின்றனர். ஆகவே இரு தரப்பிலிருந்து காரியங்களை ஆராய்வதால், கேட்க மனதுள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் பெற்றிருக்கிறவைகளே போதுமென்று மன நிறைவைபட்டு இருக்கவும், தேவனது ஏற்றவேலையிலும், அவரது வழியின் மூலமும், அவரது அன்பும், ஞானமும் நிறைந்த பல ஆசீர்வாதங்களை அவர்களுக்குக் கொண்டுவரும்வரை பொறுமையாகக் காத்திருக்கவும் ஆலோசனை சொல்லுவோமாக.

உண்மையாகவே பரவிபுள்ள தீமையினாலோ தாமதமாக வருவித்துக்கொண்ட தீமையினாலோ ஏற்பட்ட காரியங்களைச் சோதனைச் செய்து அளவ் மூட்டி எரியச் செய்வதன் மூலம், நாம் உதவிசெய்து ஆசீர்வதிப்பதற்கு மாறாக, அவர்களுடைய காயங்களை அதிகரித்து, அவர்களுடைய அழிநிலையையும், உபத்திரவங்களையும் அதிகரிக்கிறோம். ஆனால் நமக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற பணியை நிறைவேற்றி, அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்ட ஈடுபாட்டையும், அதனால் அனைவருக்கும் வரக்கூடிய ஆசீர்வாதங்களையும் பற்றிய நற்செய்தியை பிரசங்கிப்பதால், நாம் இராஜ்யத்தின் உண்மையான செய்தியை அறிவிக்கிறவர்களையும், அதன் ஸ்தானாதிபதிகளையும் இருப்போம். அனைத்தறிந்து இவ்வாறாக எழுதப்பட்டுள்ளது: “சமாதானத்தைக்கூறி, நற்காரியங்களைச் சலிசேஷமாய் அறிவித்து, இரட்சிப்பைப் பிரசித்தப்படுத்தி உன் தேவன் இராஜ்யீகம்பண்ணுகிறார் என்று சீயோனுக்குச் சொல்லுகிற சலிசேஷகளுடைய பாதங்கள் (கிறிஸ்துவின் சார்த்தின் கடைசி அங்கங்கள்) மலைகளின்மேல் (இராஜ்யங்களில்) எவ்வளவு அழகாயிருக்கின்றன.” (ஏசா. 52:7)

“யேசுவாவின் நூலில்” நேரிடும் இந்த உபத்திரவங்கள், வரப்போகிற நன்மையானக் காரியங்களைச் சலிசேஷமாக பிரசங்கிப்பதற்கு

வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தரும். நம் குருவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின் தொடர்ந்து, காயங்களில் எண்ணையும் ஆறுதலையும் உற்சாகத்தையும் தரும் திராட்சைமூலம் வார்த்து காயங்களைக் கட்டுகிற நல்ல சமாரியர்கள் பாக்கியவான்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் உணர்வு மீளாமை போகாதென்று நிச்சயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், “காத்தாரின் நியாயத்தீர்ப்புகள் பூமிமீசே நடக்கும்போது பூச்சகரத்துக் குழுகள் நீதியைக் கற்றுக்கொள்வார்கள்.” (ஏசா. 26:9)

காத்தருடைய பிள்ளைகளின் இரக்கம், அவர்களின் பரலோகப் பிதாவைப் போலவே அபாயமந்தனத்திலிருந்து விடுதலைப் பெறுவதற்காக போராடி தவிக்கிற சிருஷ்டியோடு அதிகமாக இசைந்திருக்க வேண்டும் தீமையை எதிர்த்துப் போராடி, நீதியையும், நியாயத்தையும் விரும்புகிற வகுப்பாருக்கு, அவர்களுடைய விழுந்துபோன சபாநலத்தினால் உண்டாகும் பெலனங்கள் மாத்திரமல்ல, அவர்களுடைய வாழ்க்கைவின் சுற்றுப்புற மூழ்நிலைகளும், மற்றவர்களோடு அவர்களுக்குள்ள ஐக்கியமும், சார்ந்திருத்தலும் அவர்கள் எடுக்கும் நன்முயற்சிகளுக்கு பெரும் தடையாக உள்ளதை நினைவுகூர்ந்து, தங்கள் பிதாவைப் போலவே அவர்கள்மேல் இரக்கம் காண்பிக்க வேண்டும். ஆனால் கர்வம், திருப்தியடைபாத ஆசை, மற்றும் முயற்சி உடைய எந்த வகுப்பாருக்கும் காத்தருடைய பிள்ளைகள் பரிதாபப்படக்கூடாது. அவர்கள் பேசும் சொற்கள் சாந்தமாயும், அடக்கமாயும் தங்கள் குறிக்கோள்களுக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தாமல் எப்போதும் சமாதானத்துக்கடுத்ததாகவும் இருக்க வேண்டும். இது காத்தருடைய யுத்தம் என்றும், அரசாங்கம் மற்றும் சமுதாயத்துக்கடுத்த பிரச்சனைகள் அனைத்திற்கும், தேவனுடைய வசனத்தில் முன்னறிவித்திருக்கிறபடியே அன்றி, வேறு எவ்வகையிலும் உண்மையான தீர்வைத் தரமுடியாதது என்றும் அவர்கள் நினைவில்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே தேவனோடு நல்லமனசாட்சியின் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டவர்களின் கடமை என்னவெனில், அவர்கள் யேசுவாவின் இரதம் வருகிற பாதையில் நிற்காதவாறு பார்த்துக்கொள்வதும், அடுத்ததாக இந்தப் போராட்டத்தில் பங்கேற்பது தங்களுடைய பணியல்ல என்றும், மாறாக இவைகள் வேறு பிரதிநிதிகளினால் நிகழும் காத்தருடைய செயலே என்றும் உணர்ந்து, “நின்று கொண்டு தேவனுடைய இரட்சிப்பைப் பார்ப்பதே” ஆகும். (பாதி. 14:13) இப்படிப்பட்ட எந்தச் சம்பவங்களிலும்

அவர்கள் தலையிடாமல், தங்களுடைய சொந்த ஊழியத்தில் தொடர்ந்து முன்பேணி, அனைத்து வகுப்பாருக்கும் ஒரே நிவாரணமும் நம்பிக்கையுமாக இருக்கிற பரவோக இராஜ்யம் சமீபமாய் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் வெளியரங்கமாக அறிவித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

* * * *

அத்தியாயம் - 16

முடிவுரை

சத்தியத்தின் பெரிம் நயது கடமை - அதன் விவரம், மதிப்பும், படிவமும்

சர்வவல்லமையும், ஞானமும், நீதியும், பேரறிவும் கொண்ட தேவன் அனைத்தையும் படைத்தவர் என்றும், அவரே அனைத்தின்மேலும் அதிகாரமும், உரிமையமுடைய கர்த்தரென்றும், ஜீவனுள்ள, ஜீவனற்ற படைப்புகள் அனைத்தும் அவரது கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டவைகள் என்றும், நாம் இயற்கை வெளிப்படுத்தும் வெளிச்சத்திலிருந்தும் முந்தைய அதிகாரங்களிலிருந்தும் கண்டோம். மேலும் வேதாகமமே அவரது குணாதிசயங்களையும், திட்டங்களையும் மனிதர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிற புத்தகமென்றும் நாம் பார்த்தோம். தேவனது சில சிருஷ்டிப்புகளிடையே தீமை ஆதிகம் செலுத்திவந்தபோதிலும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலங்களுக்கு மட்டுமே அது நீடித்திருக்கும் என்றும், அத்தீமை வரமுறைக்குட்பட்ட அளவே அவரால் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதன் முடிவு தேவன் தீர்மானத்திருக்கிறபடியே ஞானமாக முடிவடையும் என்றும் நாம் கற்றுக்கொண்டோம். இருள் பூமிமையும், காசிருள் ஜனங்களையும் முடிக்க கொண்டிருந்தாலும், தேவ வெளிச்சமானது ஏற்றவேளையில் இருள் அனைத்தையும் அகற்றி, முழுப் பூமிமையும் அவரது மகிமையால் நிரப்பும் என்றும் நாம் கற்றறிந்தோம்.

தேவனது மாபெரும் திட்டம் நிறைவேறுவதற்குப் பல யுகங்கள் தேவைப்பட்டன என்றும், அத்திட்டம் முழுமையடைவதற்கு இன்னும் ஒரு யுகம் தேவைப்படுகிறது என்றும் நாம் கண்டோம். கடந்துபோன இருண்ட யுகங்களில் தேவன் தம் சிருஷ்டிகளை மறந்துவிட்டார் என்பது போன்ற தோற்றம் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும், அந்த இருண்ட யுகங்களின்போது அவரது திட்டம் மனிதருக்கு ஞானமாக மறைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், மனுக்குலத்திற்கான வருங்கால ஆசீர்வாதங்கள் அமைதியாகவும் அதேசமயத்தில் மகத்துவமாகவும் நிறைவேறிக் கொண்டே

வந்திருக்கின்றது. உலகத்திற்கு விளையில் விடியலிருக்கும் அந்த நான் அல்லது யுகம், உலகத்திற்கான நியாயத்தீர்ப்பாகவும், அல்லது பரிட்சையாகவும் இருக்கும் என்றும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபருக்கும் நித்திய ஜீவனுக்கான பரிட்சை வைக்கப்படும்பொழுது, முழு மனுக்குலமும் அந்தக் தயமைப் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காகவே, முன்பு அனைத்து ஆயத்தமாகும் பணிகளும் செய்கப்பட்டன. நீண்ட காலப்பகுதியாகிய ஆறாயிரம் வருடத்தில் மனுக்குலம் பழகிய பெருகியிருக்கிறது. அதன் தீமையின் ஆட்சியின் கீழ் அவர்கள் அடைந்த மற்றும் போராட்டங்களின் அனுபவம் நியாயத்தீர்ப்புக்கு அவர்கள் கொண்டுவரப்படும்பொழுது, மிகுந்த நன்மைகளை அடைவதற்காகவே ஆகும். மனுக்குலம் முழுவதும் ஆறாயிரம் வருடங்களாக பாடுகளை அனுபவிக்க அனுமதிக்கப்பட்ட போதிலும், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் ஜீவியத்தை வருத்தி ஓடின ஓட்டம் மிகக் குறைந்த வருடங்களே.

மனுக்குலம் இவ்வாறாக அவசியமான தேவ சிட்சைக்கு உட்பட்டு இருந்தபொழுது அவர்களை மீட்பதற்காக ஏற்றவேளையில் தேவன் தம் குமாரனை உலகத்திற்கு அனுப்பினார். ஆனால் அக்காலத்திலிருந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்த மீட்பை அறிந்துகொள்ளவில்லை. தங்களை விடுவிப்பதற்காக தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் வருவார் என்று விசுவாசிக்கவில்லை. ஆனாலும் அவர்களிலும் சிலர் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களில் நம்பிக்கையாவிருந்து, தங்கள் இருதயத்தை தேவனுக்கு நேராகத் திருப்பினவர்கள். தேவன் கடந்தக் காலங்களில் அவரது இராஜ்யத்தின் மேன்மை, களத்தை கதந்தரித்துக்கொள்ள இரண்டு வகுப்பான தோஷ செய்து வந்தார் என்பதை விசுவாசித்தார்கள். தெய்வீகத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் அவர்களைப் பங்குபெறச் செய்வதே அந்தத் தோஷத்தெடுத்தல் ஆகும். தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அந்த இரண்டு வகுப்பார், நாம் முன்னரே பார்த்தபடி தேவராஜ்யத்தின் இரண்டு பாகங்களை அமைப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஆவர். இந்த இராஜ்யம் பூமியில் கூடிய விளையில் எதாபிக்கப்படும் என்று தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளிலிருந்து நாம் அறிகிறோம்; ஞானமும், நீதியுமுள்ள அந்த அரசாட்சியில் பூமியிலுள்ள குடும்பங்கள் அனைத்தும் நித்திய ஜீவன்பெற

தகுதியுள்ளவர்களா? என்று சோதிக்கப்பட்டு, அவ்வாய்வைப் பயன்படுத்தி தேறினவர்கள் ஆகவேதிக்கப்படுவார்கள்; கிறிஸ்துவின் விவையெற்புப்பெற்ற இரத்தத்தால் மீட்கப்பட்டதின் பலனாக பரிசுத்த வழியாகிய பெரும்பாதை திறக்கப்படுகிற கார்த்தரால் மீட்கப்பட்ட அனைவரும் அதாவது முழு மனுக்குலமும் - எபி. 2:9 அல்லவியில் நடக்கலாம்; பரிசுத்தமும், தூய்மையும் ஆக விரும்புகிற அனைவருக்கும் இது ஒரு பொது வழியாக கலையானதாக இருக்கும். கண்ணிகள், தடைகள் யாவும் அகற்றப்படும். வசீகரங்களும், படுகுழிகளும் நீக்கப்படும். நித்திய ஜீவனுக்கும், பரிபூரணத்துக்கும் இவ்வழிமுறைவின்படி போகிற அனைவரும் பாக்கியவர்கள்.

யேசுவோடா தேவன் உலகத்திற்கு நியாயாதிபதியாகவும், ஆட்சியாளராகவும், நியமித்திருக்கிற கிறிஸ்து மீண்டும் வரும்வரை இந்த அளசாட்சி அல்லது நியாயத்தீர்ப்பு ஆரம்பமாகாது என்பது வெளியரங்கமாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டாம் வருகையானது மறுபடியாக ஏழ்மைக் கோலத்தில் இராமல் மகிமையும், வல்லமையும் பலம் பொருந்தினதாக இருக்கும். இவ்வகலத்தை மறுபடியும் மீட்பதற்காக அல்ல, மாறாக நீதியாய் நியாயத்தீர்த்து அளசாட்சி செய்யவே முன்வந்தபடியே ஆயத்தப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், ஏற்றவேலையில் நியாயாதிபதி நீதிமன்றத்தின் நடுவே நியாயாசனத்தில் அமர்ந்தால்தான் நியாயத்தீர்க்கும் விசாரணைகள் சாத்தியம். அவ்வேலையின்போது, இராஜாவானவர், சிங்காசனத்தின்மேல் மகிமையில் வீற்றிருப்பார். அனைத்து தேசத்து ஜனங்களும் அவர் மூன்றாக கூட்டிக்கொடுக்கப்படுவர். வேதாகம புஸ்தகங்கள் திறக்கப்பட்டு, பூரி கார்த்தரை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கிற அந்த யுகத்தில், அவரவர் தம் தம் கிரியைகளின்படியே நியாயத்தீர்க்கப்படுவர். அவர்களுக்கு தயவுத் தேவையான உதவிகளையும் செய்து பின்னர் வரப்போகிற மகிமை மற்றும் மகிழ்ச்சியும் உடைய யுகத்தில் நித்திய ஜீவனுக்குத் தகுதியுடையவர்கள் யார் என்று அவரால் தீர்மானிக்கப்படுவர். (மத். 25:31; வெளி.20:11-13)

இப்படியாக நாம் பார்த்திருக்கும் காரியங்களாவது பூமியில் தமது இராஜ்யத்தை எந்தாயிப்பதற்கான மெசியாவின் இரண்டாம் வருகையானது அனைத்து தரப்பு ஜனங்களும் நம்பிக்கைகொள்ளும்படியாக இருக்கும்.

இந்த மென்மையை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளும்போது, மகிழ்ச்சியும், பேராஸந்தமும் அனைத்து மனிதர்களின் இருதயங்களிலும் குடிக்கொள்ளும் இந்த நாளின்போது கார்த்தரின் “சிறுமந்தை” வரும்பராகிய தங்கலையே ஒப்புக்கொடுத்த பரிசுத்தவான்கள் மாபெரும் சந்தோஷத்தில் கவிசுருவர். இந்த மகிழ்ச்சியான நாளின்போது, சுற்புள்ள கண்ணிகையாகிய திருச்சபையார் மகிழ்ச்சியுடன் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மணவாட்டியாவார்கள். அந்நாளில் அவள் வளாந்தரத்திலிருந்து வெளியேறி தன் தேசரின் அரவணைப்பில், அவரது மகிமையின் சுதந்தரத்திற்குள் பிரவேசிப்பாள். அந்நாளில், உண்மைத் திருச்சபை தன் தலையாகிய கிறிஸ்துவின் மகிமையடைந்து தெய்வீக ஆதிசாரத்தையும், வல்லமையையும் அணிந்துகொண்டு, இவ்வகல மக்கள் இழந்துபோன அனைத்தையும் திரும்பக்கொடுக்கும் மாபெரும் பணியைச் செய்வத் தொடங்குவாள். மாபெரும் விருத்தியாகிய சாத்தான் கட்டப்படும்பொழுதும், ஆறாயிரம் வருடங்களாக, மனுக்குலத்தைக் கட்டிப்பொட்டிருந்த விலங்குகள் உடைக்கப்படும்பொழுதும், சுமுத்திரம் ஜலத்தினால் நிறைந்திருப்பது போல், பூரி கார்த்தரை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கும்பொழுதும் அது உலகிற்கு ஒரு சந்தோஷமான நாளாயிருக்கும்.

இந்தக் காரியங்களையப் பற்றிய அறிவும், அவை வாசலருகே வெகு சமீபத்தில் இருக்கிறது என்பதற்கான சாட்சியங்களும் அனைவருக்குள்ளும் உறுதியான தாக்கத்தை உண்டாக்க வேண்டும் விசேஷமாக, தெய்வீகச் சுவாமமாகிய பரிசு அடையத்தேடும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய உடன்படிக்கைச் செய்துகொண்டவர்களிடத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் மீட்பு சமீபமாகிவிட்டதை உணர்ந்து தங்கள் தலைகளைச் சந்தோஷமாய் உயர்த்தி, தங்களைச் சுற்றி நெருங்கி நிற்கிற பாரமான யாவற்றையும் தள்ளிவிட்டு, தங்கள் துவக்கின விசுவாச ஒட்டத்தைப் பொறுமையோடு ஓட வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறோம். சுயத்தைவிட்டு பார்வையை விலக்கி தவிர்க்க முடியாத பலவீனங்கள், அபூரணத் தன்மைகள் ஆகியவைற்றை எண்ணாமல், அப்படிப்பட்ட பலவீனங்கள் நமது கார்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவின்மேல் கொடுக்கப்பட்ட மீட்கும்பொருளின் புண்ணியத்தினால் முற்றிலுமாக மூடப்பட்டுவிட்டன என்று

அறிந்துணர்ந்தவர்களாய், அநோடுசூட உங்களுடைய பரிசுளும் சுயத்தை வெறுத்தலும் நமது மீட்பரும் கர்த்தருமானவர் மூலமாக மட்டுமே தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன என்றும் அறிந்திருக்கவேண்டும். தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறபடி தம் திருவசனங்களின் மூலமாக ஏற்பாடு செய்திருக்கின்ற பலரும், ஆற்றலும் “ஜெயங்கொள்வதற்குப்” போதுமானவை என்பதை நினைவுகூருவோமாக. ஆனால் இந்த மாபெரும் ஆற்றலை அடைவதெப்படி? அவரது குணநலன்களையும், திட்டங்களையும், அதின் பங்காளிகளாவதற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற நிபந்தனைகளையும் அறிகிற அறிவினாலேயே அடைய முடியும். அவ்வாறே யேசுரு அப்போஸ்தலன் அறிவறுத்துகிறார். “தேவனையும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவையும் அறிகிற அறிவினால் உங்களுக்குக் கிருஸ்தையும், சமாதானமும் பெருசுக்கடவது. நம்முடைய மகிழ்வையினாலும் வானுணியத்தினாலும் நம்மை அழைத்தவரை அறிகிற அறிவினால் ஜீவனுக்கும் தேவ பக்திக்கும் வேண்டிய யாவற்றையும், அவருடைய திவ்விய வல்லமையானது நமக்குத் தந்தருளினதுகின்று, இச்சையினால் உலகத்திலுண்டான கேட்டுக்குத் தம்பி, திவ்விய சபாவத்திற்குப் பங்குள்ளவர்களாகும் பொருட்டு, மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களும் அடையாளினாலே நமக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது.” (2 பேது. 12-4)

பரலோகப் பரிசை அடைவதற்காக ஒடுகிற ஒவ்வொருவருக்கும் தேவன் இப்போற்றலையும், அறிவையும் அளிக்கச் சித்தமானார். ஆனால் இவற்றைப் பெறுவதற்கு அவரவர் செய்த உடன்படிக்கையின் பொருத்தனைகளை உண்மையும், உத்தமமாக நிறைவேற்றுகிறார்களா என்று பரிசோதிக்கப்படுவார்கள். கர்த்தருக்கென்று உன் முழு நேரத்தையும், உன் அனைத்துத் திறமைகளையும் தத்தம் செய்திருக்கிறாய். ஆனால் அதில் நீ எந்தளவுக்கு கர்த்தருக்குச் செலுத்துகிறாய்? என்பதே கேள்வி. நீ செய்துகொண்ட பரிசுத்தமான உடன்படிக்கையின்மீது உன்னுடையது அனைத்தையும் கொடுத்துவிட இன்னும் மனதாடி விரும்புகிறாயா? தேவனது மாபெரும் திட்டத்தையும், வழிமுறைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு அவரது பணியைச் செய்வதற்காக, உன் சை திட்டங்களையும், சுய கொள்கைகளையும் விட்டுவிட விரும்புகிறாயா? இவ்வாறு செய்யப்பொழுது பூமிக்குரிய நண்பர்களையும், சமுதாய உறவுகளையும்

அற்பமாக எண்ணி விட்டுவிட சம்மதமா? உண்மையாக தேவனோடு ஞானஸ்நானம் செய்துகொண்டோருக்கு இருதய சந்தோஷத்தைத் தருகிற தேவனது மகிழ்வையானத் திட்டங்களை ஆராய்ந்து கண்டுபிடிப்பதற்காக, நேரத்தைச் செலவிட உன் சுயத்தை வெறுத்துவிடுவாயா? நீ கர்த்தரிடம் எல்லாவற்றையும் கொடுத்தபோது, எல்லாம் அர்ப்பணிக்கப்பட்டவில்லைபென்றால் அல்லது அரை மனதோடு கொடுத்திருந்தால், முந்தைய காலத்தைக் காட்டிலும் தறக்காலத்தில் (ஆவிர வருட யுகத்தின் விடியலில்) அதிகமாக இருக்கும் அனைத்து விசுவாச சோதனைகளுக்கும் தேவையான பலத்தைப்பெற மறைக்கப்பட்டுள்ள புதைபலுக்காக அவரது வசனத்தை ஆராய்வதற்கு தேவையான நேரத்திலும் முயற்சியிலும் அதிருப்திகொள்வாய்.

ஆனால் இதை ஆராய்வதற்கு தேவையான நேரத்தையும், ஆற்றலையும் மட்டும் கொடுத்தால் மட்டும் போதுமானது என்று எண்ணவேண்டாம். “சிறுமந்தையாகிய” ஜெயங்கொண்ட திருச்சபையில் அங்கத்தினராகும் தகுதி பெறுவதற்கு, சுயத்தை வெறுத்தலில் உண்மையும், உத்தமமாக இருக்கிறோமா என்று முழுவதும் பரிசோதிக்கப்படும். இதில் தேர்ச்சிப் பெற்றோரே இராஜ்யத்தின் மகிழ்வை அடைவார்கள். நீ சத்திய வசனத்தில் ஆர்வம் காட்டி அதன் சத்தியங்களை உடன்படிக்கைச் செய்துகொண்ட நன்மையும், உண்மையுமான உன் இருதயத்தில் ஏற்றுக்கொண்டால், அது தேவனது அன்பிலும், அவரது திட்டத்திலும் உன்னை ஜெனுப்பிக்கும். இப்படியாக நற்காரியங்களை சுவிசேஷமாய் பிரசங்கிக்கும் போர்வத்தை உண்டாக்கி, அதுவே உன் ஜீவியம் முழுவதும் உன்னை இயக்கும் சக்தியாகும். இவ்வாறாக உலகிலிருந்தும் அநேக பெயர் கிறிஸ்தவ சபைகளிலிருந்தும் உன்னை ஆஸ்திரியில் பிரித்தெடுத்து அவர்களிலிருந்து முற்றிலும் பிரியப்படி அது உன்னை நடத்திச் செல்லும். அவர்களோ உன்னை அள்ளியதைப் போல எண்ணி, அவர்களது நட்பறவிலிருந்து விலக்கிவிடுவர். இதனால் நீ கிறிஸ்துவினிமித்தம் புத்தியீனனாகக் கருதப்பட்டு வெறுத்து ஒதுக்கப்படுவாய். ஏனெனில் அவர்கள் கர்த்தரை அறியாததைப் போலவே நம்மையும் அறியவில்லை. (1 கொரி. 3:18; ஜூக். 6:22; 1 யோவா. 3:1; 2 கொரி.4:8-10)

உனக்கு நேரிடும் நற்கீர்த்தியிலும், தூக்கீர்த்தியிலும், கர்த்தரை அறியவும் அவரைப் பின்பற்றவும் மனதாமிருக்கிறாயா? உன் சுய விரும்பங்களைப்பும், நன்மையின் விரும்பங்களைப்பும் விட்டுவிட்டு, தேவனது வசனத்தால் வழிநடத்தப்பட்டு, அவரைப் பின்பொருவதற்காக அணைக்கையும் துறந்துவிட பிரியமாயிருக்கிறாயா? இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கிற அநேக உடன்படிக்கை செய்த சனோதாரர்கள் தெய்வீகத் திட்டத்தைப் பற்றிய தெளிந்த அறிவைப் பெற்று, ஆவியில் திடீர்கொண்டு, வைராக்கியத்தில் புத்தூணர்வு அடைந்து, "தேவ கிருபையினால் கர்த்தரை அறியவும் அவருக்கு ஊழியஞ்செய்யவும், அதற்காக எப்படிப்பட்ட தியாகத்தைச் செய்ய நேரிடும் நான் செய்து முடியுமே" என்று கூறுமளவுக்கு திடமடைவீர் என்று நம்புகிறோம். பெரியோர் மட்டனாத்து நற்கூணாளிகளையப் போல் (அப். 17:19, மூன்றாம் பக்கங்களில் எடுத்துக் காண்பித்தவைகளை நினைப்பும்படியாக தங்களை தயார்படுத்துவார்களாக. மூன்றாம் பக்கம் மனிதப் பாரம்பரியங்களாலும், மனிதப் போதனைகளாலும் அல்ல, மாறாக தெய்வீக அதிகாரம் பெற்றதும், நிலையானதும், பிழையற்றதுமாகிய தேவனுடைய வசனத்தின்படியே நிரூபிப்போமாக. இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளை எளிதாக செய்வதற்காகவே ஏராளமான வேதவசனங்களை நாம் எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறோம்.

வேதப் போதனைகளைப்பற்றி இதுவரை நினைப்பும்படாமல் முன்னர் நிலவிவந்த பல்விதமான மனித அபிப்பிராயங்களோடு இங்கே கூறப்பட்ட தெய்வீகத் திட்டத்தை பொருந்தும்படி முயற்சி செய்வதில் எவ்வித பயனும் இருக்காது. தெய்வீகத் திட்டமானது முழுமையானதும், ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வொரு பகுதியும் இசைவாகப் பொருந்துவதாகக் காணப்படுகிறது. அத்திட்டமானது வேதாகமத்தின் மாபெரும் ஆசிரியராகிய நம் தேவனைப் பற்றி வேத வசனங்கள் கூறும் குணநலன்களுடன் பரிபூரணமாக இணைந்திருக்கிறது. இது ஞானம், நீதி, அன்பு, வல்லமை ஆகியவைகளின் ஆச்சரியமான வெளிப்படுத்தலாகும். மேலும் மனித சக்திக்கு எட்டாததும், மனிதக் கண்டுபிடிப்புகளின் வல்லமைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதுமான உன்னதமான தெய்வீக வடிவமைப்பு என்று தளக்குத்தானே சாட்சியம் கூறுகிறது.

இங்கே கூறப்பட்ட தெய்வீகத் திட்டத்தின் பல காரியங்களைக்

குறித்த சரியானத் தீர்வைக் காண்பதற்குக் கேள்விகள் எழும் என்பதில் ஐயமில்லை. கவனமாகவும், கருத்தோடும் வேதாகமத்தைக் ஆராயும்போது அநேக சந்தேகங்களுக்கு தீர்வை உடனே அது தரும். நம் மனதில் எழும் எத்தகைய கேள்விகளுக்கும் விடை இங்குக் காண்பித்த விஷயங்களில் உள்ளது என்றும், அதோடு முழு இசைவாகப் பொருந்துகிறது என்றும் உறுதியாகக் கூறலாம். ஒரே தெய்வீகத் திட்டத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளைக் குறித்து இனி வரவிரும்புகின்ற வேதாகம விளக்கவுரை தொகுதிகளில் விவரமாகத் தரப்பட்டுள்ளது. சத்தியத்திற்கு மட்டுமே உரித்தான நிகரில்லா இசைவை ஒவ்வொரு படியிலும் அது வெளிப்படுத்துகிறது. மற்ற எந்த இறையியல் கோட்பாட்டுடன் சத்திய வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் இசைவாகப் பொருத்தி, தங்கள் கொள்கைக்கு இசைவாக்க முயன்றதில்லை. ஆனால் நமது கொள்கைகளோ இசைவாய்ப் பொருந்தியிருக்கிறது. இந்த ஒற்றுமையானது வேதாகமத்தோடு மட்டுமல்ல, தெய்வீகக் குணாதிசயத்தோடும், தெளிந்த புத்தி அறிவிற்கும் சிறிதளவும் வேறுபடாமல் இருப்பதும் சுத்த மனசாட்சியுடன் வாசிப்பவரது கவனத்தை ஈர்க்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அங்வாறே இதை வாசிக்கும்பொழுது, உறுதியானத் தீர்மானமும், தெய்வ மயமும் ஏற்படும். இத்திட்டமானது ஆச்சரியமானதுபுள்ளபோதிலும், தேவனுடைய அணந்த நூணத்தையும், நன்மை பொருந்திய திட்டத்தையுமே சத்தியமாக நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

இவ்வாறாக வேதாகமம் தெய்வீகத் திட்டத்தின் அதிசயங்களை வெளிப்படுத்தி வரும்போது (எங். 119:18) மனிதரின் பாரம்பரியம் மற்றும் பல்வேறு விகலாசப்பிரமாணங்களின்மேல் உள்ள வெளிச்சம் அவைகளுக்கு எதிராக நின்று அவைகளைப் பாதிப்புக்குள்ளாக்குகிறது. அந்தக் கொள்கைகளை ஆராதிக்கிறவர்கள் கூட அவைகள் தவறான அபூரணமானவைகள் என்றும், சீர்கேடானவை என்றும் புரிந்துகொண்டுள்ளபடியால் அவற்றை விட்டுவிடுகின்றனர். இன்னும் அநேகரோ தொடர்ந்து அவற்றைக் கடைபிடித்து வந்தாலும், அவற்றைக் குறித்துப் பேசினால் அவைகளைத்துக்குள்ளாக நேரிடும் என்றபித்து வெளிப்படையாய்ப் பேசாதிருக்கின்றனர். சிலர் வேதாகமத்தைப் பற்றிப் யேசுவை வெட்கப்படுகின்றனர். காரணம் என்னவெனில், மனிதப் பாரம்பரியங்களாலும், பழக்கவழக்கங்களாலும் சீர்கெட்டுப்போன இந்த கொள்கைகளுக்கு பரிசுத்த வேதாகமமே காரணம் என்று அவர்கள்

எண்ணுகின்றனர். பூழ்ப்போக்கு சிந்தனையாளர்களாக தங்களைக் கூறிக்கொள்பவர்கள், தங்களுடைய சுயாதீனத்தினால் வேதத்திலுள்ள அநேகப் பகுதிகள் தங்களுடைய கருத்துக்களுக்கு ஒத்துப்போகிறதில்லை என்று எவ்வாறு அவைகளை மறுக்க ஆரம்பிக்கின்றனர். தேவ வழிநடத்துதலினால் அவரது உண்மையான மகிமையும், இசைவானதுமான திட்டத்தின் வெளிச்சம் என்று அவரது பிள்ளைகளுக்கு இக்காலத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது எத்தனை மேன்மையானது. அந்தத் தெய்வீகத் திட்டத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் தேவனது வசனத்தோடு இசைவாய்ப் பொருந்துகிறதே தவிர ஒன்றையும் மறுப்பதில்லை சத்தியமானது ஏற்றவேளையில், விசுவாச வீட்டார் உட்கொண்டு வளர்வதற்காக கொடுக்கப்படுகிற பலமான ஆகாரம் ஆகிறது. (மத். 24:45) சத்தியத்தோடு தொடர்புகொள்ளும் எவரும், அதன் குணாதிசயத்தை உணர்ந்து, அதற்குப் பொறுப்பாளிகளாக தங்களை ஆக்குகின்றனர். இதை ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி நடக்கலாம் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளாமல் நிராகரித்து அலட்சியம் பண்ணலாம். சத்தியத்தைப் புறக்கணிப்பவர்கள் தங்களுடைய பொறுப்பிலிருந்து விடுதலையாவதில்லை. அதை நாமே ஏற்றுக்கொண்டால் அதன் பேரில் அதிகப் பொறுப்பாளிகள் ஆகிறோம். ஏனெனில், சத்தியம் விசுவாச வீட்டார் அனைவருக்கும் அது உரியது. அதை ஏற்றுக்கொள்கிற ஒவ்வொருவரும் அதற்கு கடனாளிகளாகின்றனர். உண்மையும், உத்தமமுள்ள ஊழியக்காரனோ அதைப் பெற்று, தேவனது குடும்பத்திலுள்ள மற்ற அங்கங்களுக்கு பகிர்ந்துக்கொடுக்கிறவனாகிறான். உன் ஒளி பிரகாசிக்கட்டும்! அந்த ஒளி மங்கி இருளானால் அந்த இருள் எவ்வளவு காரிருளாக இருக்கும். “ஒளியை உயர்த்துங்கள்! ஜனங்களுக்கு ஒரு கௌரவ உயர்த்துங்கள்!”

“பாரும்! பழையவை மாபெரும் வலி நெசவாளர் பரமேசு மீது அயர்ந்துள்ளார் அமைதி தழியா பூமியும்! மேலும் கீழும் நெசவுக்கட்டை, அழுத்தி அழுத்தி தெய்வீகம். உலகின் இதுண்ட. அமைதி பரவல் கொண்டு தெய்வீகம். ஊழியர்கள் பிரயோகம், ஊழியர் அளி பரவலும் அமைதி வாழ்க்கைப் பக்கங்களை அமைத்து வள நிலைகளிலும் அவரே எடுத்துக் கொண்டு அழகம் கொடுத்து தெய்வீகம்! அமைதி ஒடும் உட்காரிசை, தாண்டி என்பது அறிவைகள்! வேளையில் குறுக்கு தெய்வீகம் ஒடும் ஒடும் விசுவாசத்தோடு நெசவாளர் தெய்வீகம் ஆகலும், அமைதி ஆகலும் அமைதிதோடும்!”

“முன்னும் பின்னும் ஒடும் உட்காரிசை ஊழியர் நெசவாளர் உற்றுநோக்கல் பூமிப்பார், அழிந்த மனக் கண்ணாள் பார். ஊழியம், உட்காரி, பெரிசைகள், பெரிசு வந்தே நேர்ந்தோடும் நெசவுக்காரர் அறிவாரே ஒவ்வொரு அமைதி எந்தையும். எத்தனை உட்காரி ஊழியர்கள் இருந்தபோதும் இருந்தேனும் மாபெரும் தீர்ப்பை அடக்குமே மகத்தான தேவன் பார் என்று!”

“தேவனின் நெசவு எத்தனை மகிமை, மூட்டைக்கொண்ட புரிபுதுக்கலை உட்காரிசை என் பகிரி தீர்ப்பும் விசுவாசத்தோடு எத்தனை கண்ணாள் வரலாற்றிலடையின் ஊழியன் நடத்தும் அனைவரே தேவனின் மனப்பைக் காணும் கண்ணின் அழகை மூழ்கலும். தேவ தூதரே நடக்கத்தக்கதாய் மீதுவாய் இலகுவாய் பரந்து விரிந்ததாய் குஞ்சுகள் வளவன் ஊழியம் ஆட ஒவ்வொரு பண்டியம் கியாரிசை கண்ணாள் பெரிசைக் கொண்டு நெசவாளர் ஆளும் அறிவாளர் ஏற்றிவைத்து புதியம் ஊழியர் என்னே சை வண்ணம். சிவனவனின் மனம் தேவனின் திட்டம் வளவாய் மிள்ளும் எதிரொலித்தேனும்.”

“என்பது பூமிப்பார் (சீலர்) ஏற்க மறுப்பர், பரந்திரிந்து மிள்கிறும் குரியன் மாபெரும் தேவன் அவரே தெய்வீகம். எல்லோரும் ஏவலாய் நடக்கிய வாழலாம் உலகின்துண்ட. இரகசியம் அமைத்தும் அவரே கொள்ளலார் வெளியறக்காக்குவர். விசுவாச வெளிச்சம் வரலாற்றின் ஒளியில் ஊழிய குறுக்காய் தெய்வீக முடிசை மாபெரும் முடிசை மகிமை தெருக்க ஊழியர் தீர்க்கல் முன்னுரைப்படியே வளவன் குணமும் - அது பொற்காலம்.”

**புலங்கணாப் பற்றிய தெய்வீகத் திட்டம்
வேத வசன அட்டவணை**

ஆதிபாசகம்	22:25	50	22:10	52
1:26-28	23:4,5	51	24:14	54
1:27	23:9	54	25:4	52
1:31	23:12	52	26:5	58
2:4	24:12	55	31:9,27	43
2:9,16,17	26:30	55	31:10-13	51
2:17				
3:15	வேதியாகமம்		நியாயாதிபதிகள்	
3:22	1:1	56	3:9-11	172
5:1	18:13	54	6:11-22	226
7:13	18:14	54	13:20	226
12:3	18:17	56		
13:14-17	19:32	54	1 சாஸ்திரம்	
18:12	19:33, 34	51, 54	8:6-22	48
18:18	24:22	51	15:3	131
19:24	25:9, 13-23, 27-30	50		
19:38-38	25:36, 37	50	1 நூல்க்கம்	
22:18			18:4,10,17,18	58
26:14	எண்ணாகமம்		18:40	57
38ம் அத்தி	11:18,17,24-30	47	18:10	56
49:10	26:52-58	50		
49:28			1 நூலாகமம்	
	உடனாகமம்		18:16,17	88
பாத்திராகமம்	1:15	47	18:31-34	178
5:4-23	1:16,17	49	28:23	313
12:30-33	1:17	48		
12:49	5:1-5	58	2 நூலாகமம்	
14:13	9:9-11	55	13:8	313
18:13-26	12:19	53		
18:17-25	14:27	87	2 நூலாகமம்	
21:26, 27	18:15	87		
22:21-24	18:15, 19	61	சுருஷிகர்	
			6:7	59

செயு	72:7	72	14:14	234
14:10	72:8	358	14:24-27	70
14:21	76:10	315	19:22	323
38:7	77:18	209	21:12	16
	78:70, 71	313	26:9	434
சங்கீதம்	89:32	385	28:17	384
1:1	91ம் அத்தி	429	28:21	85
2:1-6,10-12	97:2-6	412	32:1	340
2:8	97:11	15	33:2-24	429
2:8-12	98:9	172	35:1	238
5:4	110:1	105	35:1-6	197
8:4-8	110:5	390	35:8	269
8:6-8	110:2-6	412	35:8-9	265
8:5-8	112:9	370	35:9	271
11:5-7	118:18	444	35:10	272
18:10	118:105	15	40:5	81
17:15	149:7, 9	330	42:1-7	81
24:3, 4			42:7	22
25:14	நீதிசாஸ்திரம்		45:11, 12, 18	236
30:5	4:18	15	45:17	71
34:20	15:3	175	46:9-11	70
34:7			49:6	81
34:13,14	பிரசங்கி		52:7	433
37:9	1:4	74	52:9	377
37:35	7:29	210	53:3-6	60
38:11	9:10	123, 261	53:4	269
45:7	11:3	123	53:8, 9, 11	60
45:16	12:4	175	53:10	155
48:1-5			53:11	158
48:6	சுருஷிகர்		53:12	60
48:8-10	1:18	15, 61	55:8, 9	2
48:2	1:19	72	55:11	110
49:7,8,15	1:26	373	60:2-3	12
49:14	2:3	323, 377	61:1	132
50:3	8:20	200	61:2	272, 390
50:5	11:9	81, 271, 384	62:10	271
67:6	13:1-11	411	63:1-4	390

65:18	377, 390	2:43, 44	321	செய்வகம்	
65:20	174, 304	2:44-45	322	1:7-9, 14-18	400
66:10-12	377	2:44	341, 390, 391	2:2	424
		4:32	347	2:3	423
செய்வகம்		7:2-7	325	3:6-8	402
3:17	377	7:7-8	325	3:9	423
3:22-23	323	7:13, 27	329		
18:19	61	7:11	328	சூழல்	
24:5-7	128	7:14	341	2:7	336
30:18	373	7:14, 17, 27	341		
31:8, 9	266	7:9, 13, 14, 27	390	சொல்லம்	
31:28	128	7:27	358	9:11	132
31:29, 30	128, 173	9:24-27	280	11:12	60
31:29-34	423	9:28	60	14:1, 6, 7	65
31:31	171	10:6, 10, 15, 17	226	14:9	385
31:34	61, 269	10:13	227		
32:40-42	128	12:1	369	மகிழ்ச்சி	
33:6-16	128	12:3	369, 370	1:11	61
36:6	56	12:1, 4, 10	205	3:1-3	406, 406
				3:15	72, 324
செய்வகம்				3:15-16	272
7:10-19	399			4:1	75, 405
11:19	423	சொல்லம்		4:2	261, 409
16:48-54	132	6:1	323		
16:48-63	130, 133	14:4	323		
16:55	134			சொல்லம்	
16:60-63	133	29-16	411	12-16	41
18:4	153, 173			12:1	125
21:25-27	313	சூழல்		3:2	346
36:25, 36	423	3:2	112, 278	3:16, 17	221
36:26	393			4:9	316
37:11-14	127	பிழை		4:17	346
		5:2	60	6:35	374
சொல்லம்				6:10	348
2:31-45	316	சூழல்		7:13, 14	255
2:35	326	2:1-3, 13, 14	65	7:15	57
2:37-43	316	3:2-11	65	8:16, 17	289

8:22	182, 367	10:23	360	16:43	88
10:5, 6	78, 112	12:30, 31	45	21:24	315
10:7	348			21:26	422
10:26	364	சொல்லம்		21:34, 35	103
11:23	129	2:1	320	22:28, 30	346
11:24	129	2:10	121	24:21	68
12:40	65	2:10, 11	125	24:21, 25-27	347
13:39	299	2:30, 31	125		
13:41-43	302	2:32	61	சொல்லம்	
13:36, 41, 48	289	3:14	432	1:9	121
13:43	97, 409	3:15	345	1:14	219
13:52	20	3:17, 21, 22	288	1:18	385
14:5	57	3:22	281	1:29	120, 192
15:2-8	57	3:23, 31, 33, 34	43	3	350
15:24	78, 112	3:38	282	3:5	224
16:27	120	4:1, 16	261	3:5, 6	352
19:30	371	4:19	272	3:8	290
22:21	336	4:43	346	3:16	121
22:37-39	392	6:19	269	3:17	322
22:37-40	311	6:22	442	3:36	125
23:38	78, 280	8:1	346	5:22	165, 171
24:21, 22	389	8:10	153	5:26	231, 263
24:14	104	9:2	346	5:28, 29	178
24:38, 39	65	10:27	163	5:44	267
24:45	445	12:32	78, 296, 346	12:31	316
24:45-46	404	12:42	20	14:3	102
25:31	439	12:47, 48	385	14:26	89
25:31-46	166, 174	14:11	235	14:30	73, 316
25:34	387	14:23	241	15:5	82
25:46	369	16:16	350, 371	16:8-11	393
26:64	106	17:20-30	349	16:12, 13	18, 89
28:16	366	17:26	65	16:13	3
28:20	101	17:29	129	16:33	268
		19:10	219	17:5	252
சொல்லம்		19:11	346	17:16	339
3:22-27	74	19:11-15	359	17:22	263
5:30	289	19:12	314	19:36	60

20:18, 28	290	2:14	117	10:14	119
அபிமானங்கள்		3:10	15, 118	11:17	371
16, 7	89	3:19	117	11:22	352
2:31	61	3:20	117	11:23, 24	379
3:19	188	5:1	291	11:25-33	381
3:19-21	79, 101, 127, 198, 237, 279	5:8	291	11:25, 26	127
3:21	108, 304	5:10, 12, 17-21	198	11:26, 29	134
3:22	87	5:12	210	11:28-33	127
3:23	126, 385	5:12, 18, 19	148, 154	12:1	171, 244, 283, 294, 298, 372, 391
3:22, 23	307	5:14	148	12:2	248, 339
4:12	116	5:17	65	13:1	315, 318
4:19	336	5:17, 19	61	13:1-7	336
5:29	338	5:17-19	157, 381	13:10	311
5:31	171	5:18, 19	128, 190, 219	14:9	171, 182
7:5	371	6:8	251, 266	14:17	380
9:7	227	6:10, 11	245	15:4	318
10:28	24	8:23	153	16:20	113, 388
10:37, 38	280	8:9	286		
10:38	91, 281	8:11	244	1 கார்த்தியாயம்	
10:45	281	8:13, 14	266	2:7	388
11:1-3	24	8:1	62, 97, 243, 265	2:8-14	94
11:1-8	62	8:18	370	2:8	95
11:9	89	8:19	388	2:13	225
15:8	352	8:19, 21, 22	99	2:14	224
15:14	105	8:19-22	198	3:11	376
15:14-16	90	8:21	384	3:12, 15	407
17:11	443	8:21, 22	178	3:14, 15	407
17:31	168, 168	8:23, 25	245	3:19	442
24:25	391	8:24	125	4:8	382
26:9	5	8:28-31	240	4:10-17	383
26:24	97	8:30	240	5:5	267
சுருதி		8:31-34	375	6:2	176
1:28	332, 391	8:33, 34	192	6:3	386
2:6, 10-11	378	9:18	235	12:12-28	91
		9:20	232	14:1-6	57
		9:20, 21	236	15:13-22	84
		10:13	117		

15:21	220	3:15-18	95	1:27	90, 283
15:22	124, 155	3:27-29	95	3:4	97
15:24	387	3:29	92, 109, 111, 372		
15:25, 26	145, 279	சுருதி		1 கார்த்தியாயம்	
15:25	174	14-6	239	2:18	288
15:27	329	19, 10	23	5:2, 3	424
15:28	390	110	275, 305, 388	2 கார்த்தியாயம்	
15:25-28	388	1:12	80, 205	2:13	379
15:36-44	237	1:13, 14	245, 251	2:14	263
15:36-48	224	1:14	312		
15:44	248	1:20, 21	161	1 தீர்த்தபுரா	
15:49	245	1:23	92	2:4	123
15:52	249	2:2	73, 318	2:3-6	151
15:44, 52	295	2:7	275	2:4-6	157
15:53-54	231	2:7-12	370	2:5, 6	122
		2:8	118	2:8	220
2 கார்த்தியாயம்		2:19	338	2:14	85, 147, 148
1:21	91	3:4-6	23	4:10	124
3:6	387	3:9	99	5:24	175
4:17	263	4:11-16	4	6:8-12	432
4:8-10	442	5:25-30	91	6:14-16	282
5:14	387	6:12	73	6:15	168
5:17	285	சுருதி		6:16	231, 365
6:1	298	2:7-8	219		
6:2	167	2:8-9	94, 220, 221	2 தீர்த்தபுரா	
8:12	173	2:9-11	105	1:10	18, 253, 257
11:3	65	2:10	358, 388	2:11, 12	97, 285
11:14	328	3:8-15	273	2:12	243, 364
12:2-4	75	3:21	106	2:13	140
12:7	73	4:11	432	3:1, 13	82
12:9	268	சுருதி		3:1-4	102
		கார்த்தியாயம்		3:12	79
1:4	71	1:4	102	3:15	16
2:2	24	கார்த்தியாயம்		3:15, 17	21
2:11-14	24	1:18	82, 245	4:8	268, 383
2:2, 12, 14	89	1:20	368		
		1:25	85		

தீப்து	11:30-40.....365	14.....231, 253, 279
1:12.....57	11:40.....107	15-11.....407
நாடுகளும்	12:1.....22	1:10, 11.....380
1:3.....262	12:28-29.....408	1:19.....21
1:3-5.....218	12:27-29.....408	2:1.....57
1:4.....253	13:5.....432	2:9.....120
1:14.....225	பாக்கோசு	2:16.....65
1:9.....385	1:18.....170, 241, 244	3:6.....71
2:5.....71, 277	2:5.....360	3:6-7, 10-13.....403, 404
2:7.....215, 218	2:10.....118	3:7.....71
2:7-9.....221	2:23.....289	3:10, 13.....424
2:9.....112, 121, 439	4:4.....287	3:13.....71
2:14.....145, 231	5^{ம்} ஆடு	1 குரகம்
2:16.....219	5:1-4.....398	1:9.....191
3:1.....278	1 குறுகு	2:1.....165
3:5, 8.....176	12.....379	2:2.....192
3:8, 9.....167	13.....89, 244	2:15.....287
4:1.....242	1:10.....94	2:27.....81
5:14.....20	1:10-13.....23	2:29.....352
6:4-8.....407	1:11.....88	3:1.....96, 352
6:6.....245	1:12.....8, 60	3:2.....224, 248, 283
6:16.....140	1:12-13.....405	3:9.....352
7:19.....282, 287	1:19.....120	4:7.....352
9:11.....382	2:4-6.....93	4:8.....121
9:11-20.....88	2:9.....91	5:1.....352
10:1.....278, 288	2:21.....20, 243	5:19.....244
10:4.....278	3:15.....21	6:1, 16.....352
10:8-13.....88	3:18.....190	ஊர்
10:16.....171	3:20.....65	11.....65
10:20.....257	5:4.....268	23.....405
10:26-31.....407	5:5-8.....94	சொல்லுபெயர்
10:31.....387	5:10.....263	1:3.....25
10:38, 39.....128	2 குறுகு	1:7.....103
11:13, 39-40.....372	12-4.....441	2:10.....359
11:19.....189		
11:32-38.....58		

2:26-27.....328, 384	16:17-20.....426	20:4.....79, 104
3:17-19.....384	17:1.....341, 338	20:5.....365
3:21.....323, 104, 279, 384	17:3-5.....338	20:8.....245, 364, 382
4:11.....140	17:14.....242, 341	20:9.....304, 389, 385, 405
5:12.....63	18:21.....397	20:11-13.....439
7:9-17.....267	19:6, 7.....303	20:15.....174
7:14, 15.....308	19:7.....98, 113	21:1.....76
8:7.....338	19:9.....303	21:3-5.....196
10:8.....96	19:11-19.....341	21:4.....79, 238
11:15.....74	19:15, 19-20.....411	21:8.....174
11:17, 18.....411	19:17.....400	22:17.....113, 111, 192
12:9.....85, 328	20:1-3.....411	21:24.....375
14:1.....242	20:2.....85, 74	21:24-26.....375
14:14.....300	20:3.....177	22:12, 20.....102

